

Die Sammlung der Sanskrit Handschriften in der Universitäts-Bibliothek ist zu vier verschiedenen Zeiten angekauft worden und besteht aus 1389 Nummern

1) Eine Anzahl ist unter dem früheren Oberbibliothekari in die Bibliothek gekommen, und mit dem meistenteils unrichtigen Namen Janner bezeichnet. Diesen Handschriften sind später mehrere durch Ankauf oder Schenkung hinzugefügt

2) Durch Kauf von Bhagvandas Kevaldas in Surat im Jahr 1881

3) Erworben von Dr A. Fuhrer im Jahr 1884

4) Die letzte und wertvollste Sammlung wurde ebenfalls von Bhagvandas Kevaldas in den Jahren 1896 und 1898 angekauft

Wie in allen Bibliotheken finden sich auch hier eine Anzahl fragmentarischer Handschriften. Doch ist es meistens gelungen diese auf ihre wahre Quelle zurückzuführen

Die folgende Übersicht erleichtert den Gebrauch des Katalogs

A Veda's (Nr 1—132)

B Mahabharata, Ramayana und Puranas (Nr 133—364)

C Kunstpoesie (Nr 365—482)

D Recht und Religion (Nr 483—707)

F Bhakti (Nr 708—727)

G Grammatik, Wörterbücher, Metrik (Nr 728—810)

H Poetik (Alankara) (Nr 811—857)

I Philosophie (Nr 858—958)

J Astronomie und Astrologie (Nr 959—1180)

K Medizin (Nr 1181—1220)

L Metrik (Tantra) (Nr 1221—1389)

Indices S 465—493

Ich bemühte mich einen lesbaren Text herzustellen. In den meisten Fällen sind die Lesarten der Handschriften angegeben

A. Vedica

1.

24/13 94 Bl 10 Linien Geschrieben im J 1681 von Dave Hiraji
Rigveda Astaka 1 Samhitapatha Blatt 2 fehlt

2.

— 26/11 84 Bl 9 Linien Abschrift von etwa 1730
Rigveda Astaka 2 Samhitapatha

3.

27/10 62 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

1) *Rigveda* Astaka 3 Samhitapatha Ohne Accente Enthält bloss die Hälfte des Astaka Das erste Blatt fehlt

2) Astaka 4 Samhitapatha Ohne Accente Ebenfalls nur die erste Hälfte

4.

23/17 73 Bl 11 Linien Abschrift von 1393
Rigveda Astaka 4 Samhitapatha

5.

24/9 107 Bl 8 Linien Geschrieben in Benares im J 1592 und accentuirt von Naraya 3 Bhatja for Mukunda

Rigveda Astaka 6 Samhitapāṭha Blatt 1 fehlt

6.

22/10 105 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1400

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 106 fehlt

7.

26/8 89 Bl gewöhnlich 6 selten 5 Linien Abschr von etwa 1650

Rigveda Samhitapatha. Accentuirt Die ersten 7 Blätter fehlen Beginnt mit dem Schluss von Mandala 9, 62, 80 (सद् ॥ दधत्स्वोच्चे सुवीर्यम् ॥ २९ ॥) und reicht bis an das Ende von 10, 41, 5 (तव पात्राणि धर्मणा ॥ २६ ॥) Nach Fol 94 fehlt 95

16.

13/11 8 Bl 6 Linien Abschrift von etwa 1790

Lakṣmīsūta

17.

22/12 4 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1810

Lakṣmīsūta Diese Hs giebt als Einleitung einen Sadāgārya, Sironvīsa und ein Dhyaṇa

18.

22/11 4 Bl 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Verse und Hymnen aus dem *Rigveda* für einen unbekannten religiösen Zweck zusammengestellt Unvollständig

upa hrīye sudugham 1, 161 26 27 andra dṛiḥya yamako-
3, 30, 15 vasumanta 5, 57, 2 catu kṛpārda 10, 114 3—5 putu-
nu stoam 1, 187 kṛya nṛa eṭra 4 31 1—3 kṛnuṣva papu-
4, 4 svador abhaksī 8, 48 udiratām avata 10 15 1—3 Bruch
ab in barhasado ye svadhava snta

19.

27/11 16 Bl 10 Linien Geschrieben von Kamevara einem Sohn von Vallabha im J 1712

Rudrajapa oder *Rudradhyaya*, Gebete an Rudra, aus dem *Rigveda* In 40 Kandikah accentuiert Bis fol 2b werden die Verfasser der Hymnen, deren Gottheiten, Metra und anderes angegeben

Kandika 1 2 आपो हि वा Rv 10 9 — 3 तमुष्टवाम 8 95
6—9 — 4 चतु च सत्य 10 95 — 5 श्वती. पारयन्त्येतम् khla
10, 9, 1—3 — 6 शं वो भूमि श्व आप unbekannt Scheint
Fortsetzung von 5 — 7 जुषस्वाये अङ्गिर khla 9 4—6 —
8—10 श न इन्द्रापी 7 35 — 11 स्वस्ति नो मिमीताम् 5 1
11—15 — 12 स्वादिष्टया 9 1 — 13 स्वस्त्ययन khla 5 —
11—17 स्व सोमासि 9 67 — 18—22 svāsamkalpa in 28 Versen
von denen die 6 ursprünglichen in Vs 34 1—6 sich finden —
23—25 Purnastukta — 26 27 अह रुद्रेभिर्वसुभिन् 10 125 —
28 न तमहो 10 126 — 29 30 आशु शिशानो 10 163 —
31 विभाहृ वृहत् 10, 170 — 32 33 कद्रुद्राय 1 13 —
34 35 इमा रुद्राय 1 114 — 36—38 आ ते पितरंरता 2 31 —
39 सोमारुद्रा 6 74 — 40 इमा रुद्राय 7 46

20.

25/11 27 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von 1813

Antareyabrahmana Pañcika 1

21.

24/11 22 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von 1691

Antareyabrahmana Pañcika 2

31.

24/10 26 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1780
Ātarcyabrahmana Pāṇcikā 8

32.

25/11 75 Bl 9 Linien Etwa 1800

Āśvalāyana Śrautasūtra Pūrvasūktā Beginnt अथेतस्य
समाम्नायस्य विताने योगापत्तिं वक्ष्याम ।

33.

21/11 30 Bl 11 bis 19 Linien Etwa 1800

Āśvalāyana Śrautasūtra Uttarasūktā Reicht bis 12, 15 12
Nur ein Blatt fehlt am Ende

34.

24/11 32 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1700

Āśvalāyana Grīhyasūtra Vollständig Beginnt उक्तानि
वैतानिकानि गृह्याणि वक्ष्याम ।

35.

18/10 15 Bl 12 bis 13 Linien Abschrift von 1780 Eigentum von
Nārāyaṇa Sohn von Bhāṣṭya Iyānādēva

Āśvalāyanagṛīhyaparīśiṣṭa Adhyāya I 30 Kāṇḍikāh B
ginnt गृह्ये तु यानि नोक्तानि क्वचिदेतानि कानिचित् । क्वचिद्वि-
धेरलोपाय तानि वक्ष्याम्यतः परम् ॥ १ ॥ क्वचिद्वयं क्वचिच्छ्रौकिस-
द्वक्ष्याम्यनुपूर्वशः । गायत्र्यादिषु छन्दसु सविता येषु देवता ॥ २ ॥

Schließt तदेपापि यज्ञगाथा गीयते । आधाने दक्षयज्ञेषु सा-
कमेधामु चेष्टिषु । सीवामण्या पशौ चैव अयय सशदुद्धृता ॥ घाते
लूते च पिष्टे च सांनाथ्ये मार्त्तिकेषु च । आलभ्य मन्त्रोक्त्य (१) सं-
स्काराज्जायते हविरिति ॥

36.

20/10 43 Bl 9 bis 11 Linien Geschrieben im J 1781 von Bhikṣam
bhāṣṭya Sohn von Nārāyaṇa Iyānādēva

Āśvalāyanagṛīhyaparīśiṣṭa Adhyāyāḥ I—3 in Prosa Die
zehn ersten Blätter, welche Kāṇḍikāh 1—10 enthalten fñhen
Kāṇḍikā 11 beginnt अथ स्मृतिवाचनम् । ऋद्धपूर्तेषु स्वस्त्ययनं
वाचयित्वा etc 25 Kāṇḍikāh — Der zweite Adhyāya mit 17 Kan-
dikāh beginnt auf Fol 21a अथ सद्ययज्ञश्चैत्ययज्ञश्चित्तमुपयाचित-
मुच्यते । — Der dritte Adhyāya mit 17 Kāṇḍikāh beginnt auf
Fol 10a अथ पितृमेधे संस्थिते दक्षिणपूर्वस्यां दक्षिणपरस्यां वा etc

37.

19/11 86 Bl 9 Linien Etwa 1680

Āśvalāyana von Yāka Zweite Hälfte Adhyāyā 7—12 Nur
das letzte Blatt fehlt

38.

24/10. 67 Bl., 9 Linien. Etwa 1700.

Nirukta Derselbe Teil. Nur das letzte Blatt fehlt.

39.

20/9. 39 Bl., 10 Linien. Etwa 1670.

Nirukta Fragmente des siebenten bis zwölften Adhyāya

40.

22/9. 187 Bl., 6 Linien. Die ältesten Teile stammen aus der letzten Hälfte des 18. Jahrh.

Vājasaneyisaṃhitā Zusammenhängender Text Adhyāya 1—20.

Die Handschrift ist von Mehreren geschrieben. Foll. 19 bis 89a haben eine eigentümliche Accentuation, wovon ich eine kurze Probe gebe (8, 38)

अग्ने पवुस्व । अग्ने पवुस्व स्तपु ऽअस्ते
वसुः सुवीर्यम् । दधुह्यिम्यि पृषम् ।

41.

21/12. 162 Bl., 7 bis 8 Linien. Abgeschrieben im J. 1762 von Pandya Balakrishna für Jivana, dem Sohn des Purnottama von Pinusadha

Vājasaneyisaṃhitā Adhyāya 21—40. Accentuiert.

42.

22/12. Foll. 8 bis 114, 9 Linien. Alte Hs. vom Ende des 17. Jahrh.

Vājasaneyisaṃhitā. Pada-text. Reicht von 2, 3 bis 15, 9. Accentuiert bis 11, 32.

43.

23/9¹/₄. 51 Bl., 6 Linien. Etwa 1860.

Vājasaneyisaṃhitā. Pada-text Adhyāya 21—24. Fol. 44 nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

Adhyāya 21 endet Fol. 19a. 22 Fol. 28a. 23 Fol. 41a. 24 schliesst in der Mitte von Vers 40.

44.

23/11. 2 Bl., 10 Linien. Etwa 1795.

Puruṣasūkta oder *Sahasraśiṣan* in 24 Versen. In der Recension der *Vājasaneyisaṃhitā*, Adhyāya 31. Beginnt: सहस्रशीर्षा पुरुषः etc.

45.

12/7. 5 Bl., 6 Linien. Etwa 1780

Puruṣasūkta aus der *Vājasaneyisaṃhitā*. Nach den ersten 16 Ślokas finden sich die Angaben: 1) ity āvāhanam. 2) ity āsanam. 3) iti pādyam. 4) ity arghyam. 5) ity ācamanam. 6) iti snānam. 7) iti vastram. 8) iti yajñopavitam. 9) iti candanam. 10) iti puṣpam. 11) iti dhūpam. 12) iti dīpam. 13) iti naivedyam. 14) iti tāmbūlam. 15) iti pradakṣiṇā. 16) iti visarjanam. Diese beruhen auf einer Vorschrift von Śaunaka.

46.

24/11 3 Bl 9 Linien Itwa 1790

1) *Purusasūhita*

2) *Suasamkalpa* Dieser beginnt गणानां त्वा गणपतिं हवामहे etc ॥ १ ॥ गायत्री त्रिष्टुब् ॥ २ ॥ द्विपदा याचतुष्पदासं ॥ ३ ॥ सहस्रोमा. ॥ ४ ॥ Darauf folgt यज्जायतो ॥ 34 1—6

47.

19/10 29 Bl 10 bis 12 Linien Itwa 1650

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* in neun Abteilungen Nach der *Vajrasaneyasamhita* Das letzte Blatt fehlt Fol 24 ist zweimal gerührt Dem eigentlichen Texte gehen bis Fol 7a die bei der Lesung desselben gebräuchlichen Ceremonien, und auch die Nennung der Riti, Gottheiten u s w voran Diese beginnen अथ पडङ्गमहारुद्रविधि । ब्रह्मपुराणे । श्री यज्जायत इति पणा शिवसकल्प क्षपिर्मनो देवता त्रिष्टुप्छन्द । श्रीरुद्रहृदयजपे विनियोग ॥ Die Angabe, dass diese Einleitung im *Brahmapurana* sich findet ist aus der Luft gegriffen

Die einzelnen Teile des Textes beginnen 1) गणानां त्वा गणपतिं हवामहे । 2) सहस्रशीर्षा पुरुष । 3) आशु शिशानो । 4) विभाड वृहत् 5) नमस्ते रुद्र मन्यव (*Satarudra*) 6) Nach Wiederholung der 16 ersten Verse der fünften Abteilung folgt एष ते रुद्र भाग । 7) Fol 22b उद्यद्य भीमद्य । 8) अथ वाच प्रपद्ये । 9) सक्ति न इन्द्रो वृद्धयवा । bricht nach dem vierten Vers ab

48.

27/13 16 Bl 9 bis 10 Linien Geschreibe von Satkrishna in 1117

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* Stimmt mit dem vorigen Manur finden sich von Abteilung 6 ab einige Zusätze und Abkürzungen Beginnt सहस्रोमा सहछन्दस आवृत । Teilweise acclimiert Blatt 5 fehlt

49.

28/10 6 Bl 6 Linien Śāraśa Schrift Itwa 1800

Rudradhyaya aus der *Vajrasaneyasamhita* 16 1—66 Beginnt नमस्ते रुद्र मन्यवे वाङ्म्यामुत ते नम । उतो त इषवे नम ॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोरा पापकाशिनी । तथा नमन्वा शतमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥

50.

29/11 25 Bl 7 Linien 1777

Rudrajapa aus der *Vajrasaneyasamhita* in 8 Aṅkava Accclimiert Die 3 ersten Bl fehlen Beginnt in 27 स्नाद्यज्ञात्सर्वं यत् कच मामागि जज्ञिरे ।

51.

24/11 131 BH, 7 Linien Etwa 1580

Śatopathabrāhmaṇa Fragment. Reicht von I, 1, 1, 3 bis I, 9, 3, 21.

52.

21/9 86 BH Alte BH 8 bis 10 Linien, neue BH 7 bis 10 Linien Die älteren Blätter sind zu Anfang des 17. Jahrhunderts, die neueren im J. 1774 von Śaṅkaradatta, Sohn von Sambhudatta, Enkel von Rāmaji, geschrieben.

Śatopathabrāhmaṇa. Erstes Buch von Anfang bis I, 6, 3, 41 Einige neuere BH sind zur Ergänzung eingefügt. Fol. 2 fehlt Das mit 37 a bezeichnete accentuierte neue Blatt ist auf 37 b (unaccentuiert) wiederholt, nur ist das letztere vollständiger

53.

28/13. 103 BH 8 Linien Etwa 1760

Śatopathabrāhmaṇa Vierzehntes Buch. XIV, 1, 1, 6 bis zum Ende. Das erste Blatt fehlt.

54.

20/10. 46 BH, 7 bis 9 Linien Geschrieben in Mānapura von Raghunānada, Sohn von Jivānanda, im J. 1697.

Śatopathabrāhmaṇa. Vierzehntes Buch von Anfang bis zum Ende des zweiten Prapāṭhaka.

55.

23/10. 7 BH, 6 Linien. Geschrieben von Josī Darlabharāma etwa im J. 1680.

Fünfzehn Stücke aus dem *Śatopathabrāhmaṇa*, die sich auf das Agnicayana beziehen. Nicht accentuiert. 1) गणानां त्वा गणपतिं हवामह इति XIII, 2, 8, 4. 2) तौ ह मनुस्वाच I, 8, 1, 9. 3) तन्न साम्युदासयेत् II, 3, 3, 4. 4) पद्धारत्तिं परिवासयेत् III, 6, 4, 18. 5) अथ द्रोणकलशम् IV, 5, 6, 4. 6) अधीनमन्तरेव शार्दूलचर्मणि V, 4, 2, 6. 7) तमब्रवीन्महादेवो ऽसीति VI, 1, 3, 16. 8) हिरण्यगर्भः समवर्तताय इति VII, 1, 4, 19. 9) तदेते सामनिधने अभ्युक्ते VIII, 6, 2, 19. 10) विराजो नामेत्यितद्वै IX, 1, 2, 19. 11) अन्नाद्वा अशनाया निवर्तते X, 2, 6, 19. 12) सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः XI, 4, 3, 16. 13) ता ब्रह्मिव जुहुयान्नाब्रह्मा XII, 6, 1, 38. 14) एतत् पारिलवम् XIII, 4, 3, 15. 15) इमावेव गोतमभरद्वाजावयमेव XIV, 5, 2, 6. 16) स होवाचितद्वै तदचरं XIV, 6, 8, 8. 17) यो ह वै प्रतिष्ठां वेद XIV, 9, 2, 3. 18) निकामेनिकामे नः पर्जन्यो XIII, 1, 9, 10. 19) तदेतदृचाभ्युक्तं न मृषा ग्रान्तं — —.

56.

21/10 4 Bl. 7 Folen 1772

Daśadīpālarīcah, Stellen aus dem Śatapathabrahmana, die sich auf die zehn Welthüter beziehen. Unvollständig. Beginnt 3, 3, 1 18 चातारमिन्द्र० । इन्द्रा गच्छेति । Es folgt 14, 6, 7, 9 14, 6, 9, 22 7, 2, 1, 9 9, 4 2 17 11 6 7 11 14, 6, 9, 24 6, 1, 3, 17 9, 2, 3, 19 7, 5, 1 10 2 5 3 17

57.

21/12 26 Bl. 8 Folen Auf des 17. Jahr

Pitubrahmana in 5 Kapiteln. Auszüge aus dem Śatapathabrahmana, auf die Manen sich beziehend. Blatt 1 und 2 fehlen. Beginnt mit 1, 7, 2, 10 स आश्वस्योपसीर्य । Das zweite Kapitel enthält 2, 1, 3. Das dritte ist 2 4 2 das vierte 2 4, 3 das fünfte 2, 5, 6

58.

14/10 10 Bl. 6 Folen Geschrieben im J. 1616 von Paraminanda, Sohn von Mithava

Manulubrahmana aus dem Śatapathabrahmana 10 7 2 1—23. Beginnt यदेतन्मण्डलं तपति तन्महदुक्तं etc

59.

2/10 3 Bl. 8 Folen 1780

Mandakabrahmana Ohne Accente

60.

21/11 9 Bl. 8 Folen Abgedruckt von 1801

Kṣanāpana Bitte um Vergebung der Sünden in 28 Kandikas, welche ohne ersichtlichen Zusammenhang aus dem Śatapathabrahmana entnommen sind. — Blatt 1 (enthaltend 1—1) fehlt. Kandika 5 beginnt वरुणो हिन्द्राश्वकाम आ दधे SP 2, 2 3 1 — Kandika 28 1 lautet स हि यज्ञ उवाच । मप्रताया वा विभेमोति SP 1 7, 28

61.

21/10 10 Bl. 7 Folen 1772

Bṛhadāraṇyakaopaniṣad Vol 14 4, 1 27 bis 14 9 1 3. Am Anfang fehlen 5 Bl. — Schluss etc

62.

21/11 21 Bl. 10 Folen 1772

Bṛhadāraṇyakaopaniṣad Von Anfang bis 14 9 7 1

63.

22/11 24 Bl. 15 Folen Auf des 17. Jahr

Katyaśma Śrautakṛta Von Anfang bis 10 9 21

64.

28/12. 61 Bl., 10 Linien. Etwa 1700.

Kātyāyana Śrautasūtra Blatt 1 fehlt Von 12, 2, 2 bis 26, 7, 3

65.

22/10 46 Bl., 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vidyārāma im J 1721.

Pāraskara Gṛīhyasūtra oder *Kātya Gṛīhyasūtra* in 3 Kāṇḍa Beginnt. अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ।

Von Fol 42a folgt ein Parisiṣṭa von 9 Kāṇḍikās. Anfänge:
1) अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्डं पत्नी प्राश्नाति पुत्रकामा । 2) अथ गर्भाधानं स्त्रियाः पुष्पवत्याश्चतुरहा-
दूर्ध्वं स्नात्वा । 3) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्तं व्याख्यास्यामः ।
4) अथातो मूलविधानं व्याख्यास्यामः । 5) अथ कर्णवेधो वपे तृतीये पञ्चमे वा । 6) अथातो वापीकूपतडागारामदेवतायतनानां प्रतिष्ठा-
पनं व्याख्यास्यामः । 7) अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिष्विष्विष्वी जटिलो मुण्डो वाचारासवणाशी स्यात् ।

Schliesst. इति कात्यायनप्रणीताष्टादशपरिशिष्टोक्तो वेदव्रतानां विधिः । 8) अथातो धर्मजिज्ञासा केशान्तादूर्ध्वमपत्नीक उत्सन्नामिर-
नयिको वा । 9) अथातो यमलचरं मारुतं व्याख्यास्यामः ।

66.

24/11. 19 Bl., 10 Linien. Etwa 1750.

Pāraskara Gṛīhyasūtra. Von Anfang 'bis 2, 13.

67.

21/11. 32 Bl., 8 Linien. Etwa 1780.

Pāraskara Gṛīhyasūtra Von Anfang bis 2, 10.

68.

20/16. 43 Bl., 13 Linien. Schrift von 1848.

Pāraskara Gṛīhyasūtra. Folia 14—16 fehlen.

69.

20/11. 52 Bl., 7 Linien. Etwa 1820.

Pāraskara Gṛīhyasūtra Reicht bis zum Ende von 2, 17. Fol. 2 fehlt. Das erste Kāṇḍa hat 24 Kapitel. Nach 1, 12 sind zwei einge-
gehoben: अथ गर्भाधानं स्त्रियाः पुष्पवत्याः । und अथ ऋतु-
मती जायामभिगच्छेत् । Ebenso nach 18 die folgenden drei:
1) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्तं व्याख्यास्यामः । 2) अथातो यमल-
चरं मारुतं व्याख्यास्यामः । 3) अथातो मूलविधिं व्याख्यास्यामः ॥
Im zweiten Kāṇḍa finden sich drei spätere Kapitel. 1) nach 2, 2:

अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयेत् । 2) Nach 2, 5 अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रि-
शिखशिखी जटिलो मुण्डो वाचाराखवणाशी स्यात् । 3) Nach 2, 11
अथातो धर्मजिज्ञासा ॥

70.

21¹/₂/8 2 Bl, 10 Linien Etwa 1680

Paraskara Grīhyasūtra Ein Fragment eines Kommentars oder
Paddhati, paginiert 33 34, zu 1 14 bis zum Anfang von 1, 16
Fol 33a beginnt नादित्य विदधत्कुर्वन्धारयित्वा रूपमिति अहरह.
करोत्यजस्रमेति तन्मनुष्यस्य मर्तस्य सत. देवत्व । देवत्वेनेति विभक्ति-
व्यत्यय ।

71.

24/11 7 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1450 in Ho-
ragrama von Ritneshvara einem Sohn von Panth Devākara

Katyayanagrīhyasūtiparisīṣṭa, Ergänzungen zu dem Paras-
karagrīhyasūtra, 12 Kāṇḍikā in Prosa Beginnt अथर्तुमती जा-
यामभिगच्छेत्तत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राश्नाति पुत्र-
कामा ।

Schliesst सामात्य कर्तार ब्राह्मणा सपत्नवा दर्भपाणय शान्ति-
भि पवित्रलिङ्गाभिर्हविर्भि सिद्धेयु पुरन्धयो नीराजनादिमङ्गलानि
कुर्वन्ति । इति गृह्यसूत्रपरिशिष्टे पुष्पाहवाचनम् ॥ Stich Nummer 65

72.

18/10 5 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1630

Caranavyūha, ein Abriss der vedischen Schulen das fünfte
Parisīṣṭa des Katyayana Beginnt अथातश्चरणब्यूहं व्याख्यास्यामस्तत्र
निरुक्तं चातुर्विद्यं चत्वारो वेदा विज्ञाता भवन्ति ।

73.

21/10 6 Bl 8 und 9 Linien 1838

Caranavyūha

74.

21/10 6 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1830

Caranavyūha

75.

24/10 4 Bl 11 Linien Geschrieben von Ritneshvara Sohn von
Panth Devākara, im J 1746

Narakanīlāsūtra oder *Śrāddhukalpa*, über Opfer für die
Manen, das sechste Katyayana zugeschriebene Parisīṣṭa in 9 Ab-
schnitten Beginnt अपरपक्षे आर्द्रं कुर्वीतोर्ध्वं वा चतुर्थ्या यदह-
संपद्येत तदहर्ब्राह्मणानामनृत्य पूर्वेष्वर्था खातकानेके यतीन्गृह्म्यान्ता-
धूत्वा श्रोत्रियान्वृद्धाननवद्यान्त्यकर्मस्थान् ।

Schliesst: युवानस्तव ग्रियन्ते शस्त्रहतस्य चतुर्दशममावास्यायां
सर्वममावास्यायां सर्वमिति ॥ ९ ॥

76.

21/15 8 Bl., 12 Linien Anf. dieses Jahrb.

Malyādhyāya, ein kurzes Kātyāyana zugeschriebenes Kapitel
über die Substitution von Geld für Opfergaben, falls diese nicht
herbeigeschaft werden können. Beigegeben ist ein Kommentar,
dessen Verfasser bei der Unvollständigkeit der Handschrift nicht
erhellt. Beginnt: अथ मूल्याध्यायपरिशिष्टम् ॥ द्वाविंशत्पणका गावश्च-
तुष्कार्पापणो वरः । वृषे षट्कार्पापणका अष्टावनडुहि स्मृताः ॥ १ ॥
दश कार्पापणा धेनोरश्चे पञ्चदशैव तु । हिरण्ये कार्पापणकः पणा नव
तथाधिकाः ॥ २ ॥ वस्त्रे कार्पापणश्छात्रे ऽष्टौ पणा द्वादशाविके ।
वृषप्लामथ पञ्चाशन्मूल्यं कार्पापणाः स्मृताः ॥ ३ ॥ निष्के पञ्चाशदेव
स्याद्रजे पञ्चशतानि तु । पञ्च कार्पापणा प्रोक्ता दोलायां पड्मये
तथा ॥ ४ ॥ गृहे ऽष्टौ कार्पापणकास्ताम्रे कार्पापणः स्मृतः । ताम्रे कर्पे
ऽपि च पण इति मूल्यप्रकल्पना । अधिकं कल्पयेन्मूल्यं न्यूनं चित्तानु-
सारतः ॥ ५ ॥ इति मूल्याध्यायः ॥

Der Kommentar fängt ohne weiteres an: इति दक्षिणाविय-
यक आवश्यकदाने मुख्यासंभवे ग्राह्यम् । अधुना ह्ययं च पक्षः सति
वित्ते नाययणीयः । वित्तासंभवे ऽप्यतो न्यूनं न कुर्यात् ।

77.

26/12. 24 Bl., 6 Linien Etwa 1800.

Rudrajapa nach der Taittirīyasamhitā 4, 5 und 4, 7, 1—11.
Zwischen diesen Kapiteln finden sich mehrere Verse aus dem
Taittirīyāranyaka. Mit Accenten bezeichnet. Beginnt: नमस्ते रुद्र
मन्यव etc.

Schliesst: इडा देवहर्मनुयञ्ज — पितरो ऽनु मदन्तु ॥ Taittirīya-
samhitā 3, 3, 2.

78.

29/12 9 Bl., 8 Linien. Etwa 1800.

Taittirīyāranyaka, Kapitel 3, 11—13. Accentuiert. Be-
ginnt: सुवर्णे घर्मे परि वेद वेनमिन्द्रस्यात्मानं दशधा चरन्तम् । Am
Rande bezeichnet mit पु° सु°, weil in 12 das Purusasūkta vorkommt.

79.

23 8. 17 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1820.

Anonymer Kommentar zum *Purusasūkta* aus dem *Taitti-
riyāranyaka* 3, 12. Beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ श्रीमा-
न्येद्वटनाचार्यः कवितार्किककेशरी । वेदान्ताचार्यवर्यो मे संनिधत्तां

सदा हृदि ॥ १ ॥ श्रीमते वेदान्तगुरवे नमः ॥ यतः प्रपञ्चसभूतिवि-
भूतिपरिभूतयः । पुरुषाय नमस्तस्मै परस्मै विस्म[या]त्तने ॥ २ ॥ प्रणम्य
हृदि पुरुष जगतामादिकारणम् । दुर्ज्ञानं पीरुषं सूत व्याकरोमि
यथामति ॥ ३ ॥ स्वमनीषकया चात्र न किञ्चिदभिधीयते । सुखशु-
भाय (?) भाष्याणि केवल सच्चिपाम्यहम् ॥ ४ ॥ Fol १५ fehlt

Der Verfasser lebte wahrscheinlich zu Ende des dreizehnten
Jahrhunderts. Er erklärt den Hymnus nach der Lehre des zur
bhakti hinneigenden Vedantismus. Er citiert folgende Schriften
Purusasambhitā Sieh Śrīśāstra — Badhūla (auctor) Fol 3b
(nārayanadrīstenā puruṣasūktenā citām upatisthamānā iha puruṣo
bhavet) — Mudgalopaniṣad Fol 16b — Yogurātna (yoga) Fol 3a
12b 13b — Vaikhānasasambhitā Fol 9b — Vaiṣṇavasambhitā Fol 9b
— Śrīśāstra 4a Śrī-āstre Puruṣasambhitā Fol 4a 10b 15a
Die Puruṣasambhitā wird auch in der Mudgalopaniṣad erwähnt —
Sātvatasambhitā Fol 6b 9b

80.

23/12 86 Bl. 8—11 Linien Auf des 17. Jahrs

Samaveda Āraṇyagāna in sechs Prapāthaka Auf Fol 86a

der Anfang der Mahānāmni — Beginnt अज्ञो विरूपम् ॥ ओ - ।
यथावद् द्रता ३१ उवा २३ । शो २३४ ताम् । होहा ३१ उवा २३ । ई
२३४ डा । शत भूमि । उता ३१ उवा २३ । सी २३४ यू । होहा
३१ उवा २३ । ई २३४ डा । etc

Prapāthaka I endet Fol 13b II Fol 26b III Fol 39a
IV Fol 57a V Fol 71a VI Fol 86a

81.

19/10 58 Bl., Foll १—५० 10 Linien Foll ५१—८८ 9 Linien

Foll 51—88 geschrieben im J 1605 von Kṛiṇa (Nadiādavastavya Abhyantara
Vṛiddhanagarajītiya), Sohn von Āmmaji. Die vorhergehenden Blätter sind
wahrscheinlich um dreissig Jahre älter

Samaveda Teile des Uḡagāna und Ūhyagāna Paginiert 1—88
Doch fehlen Foll 8 11 12 17—19 22—25 29 30 40 43—48
52 56 59 62 63 66—70 86

Das Uḡagāna beginnt auf Fol 1 mit dem vierzehnten Prapā-
thaka und schliesst auf Fol 65b in dem Anfang von XIX 2, 12

Das Ūhyagāna beginnt auf Fol 71a in Prapāthaka V, 2, 1
und schliesst auf Fol 88b mit dem sechsten Prapāthaka

Der vierzehnte Prapāthaka des Uḡagāna beginnt श्रीतकचम् ॥
पन्यपन्यमित्तोत्तर । पन्यपन्यो वो । आ ३ ईत्तोता ३ रा । आ धाव ।

तां २३ । हां ३ हां ३ । मादी २ यां २३४ यां । सोम वीरां ३ । हां ३
हां । यं शूरा २३ यां ३४३ ॥

Der vierzehnte Prapāṭhaka schliesst Fol. 13a, der achtzehnte Fol 57b

Im Ūhyagāna endet der funfte Prapāṭhaka auf Fol 76a.

82.

21/8. 51 Bl., 6 Linien. Abschrift von 1625

Sāmaveda Grāmageyagāna In 17 Prapāṭhaka Beginnt:
तत्सवितुर्वरेण्यं Die Hs ist unvollständig und lückenhaft Namentlich
fehlen die meisten Blätter von Prapāṭhaka 1—11 Prapāṭhaka 12
endet Fol 7b, Prap 13 Fol. 13b, Prap 14 Fol 21a, Prap 16
Fol 42b. Prap. 17 Fol 51b

83.

21/12. 114 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1650.

Tāndyabrāhmaṇa oder *Pañcaviṃśabrāhmaṇa*. Paginiert
136—249 Beginnt mit स्यामेव प्रतिष्ठाय प्रयन्ति XIV, 1, 4 und
schliesst देवयजनमध्यवसाय गार्हपत्य आ XXIV, 18, 8.

Prapāṭhaka XIV endet Fol 150b XV Fol 165a XVI Fol. 179b.
XVII Fol. 188a XVIII Fol. 199b XIX Fol 206b. XX Fol. 216b.
XXI Fol. 229a XXII Fol 234b XXIII Fol. 242b

84.

22/9. 33 Bl., 8 Linien Etwa 1670.

Tāndyabrāhmaṇa. Foll. 1—11 und 122—143 Prapāṭhaka I
endet Fol 9b. Prapāṭhaka II endet Fol 11b. अभिक्रामन्तो विष्टुति
6, 3 — Fol. 122a beginnt: रूपमपरेण रूपेणानुवदति XIII, 7, 7.
Dieser Prapāṭhaka endet Fol. 127b. Prapāṭhaka XIV endet
Fol. 139b. Prapāṭhaka XV schliesst auf Fol. 143b: शमदं भवति
शमदा एतेनाङ्गिर 5, 11.

85.

23/10. 113 Bl., 6 Linien. Etwa 1580

Chāndogyopanīṣad Śāṅkarācārya's Kommentar zu Prapāṭhaka
1—3. Das erste und letzte Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt:
तद्विज्ञानं संसारगतिव्यहेतूपमर्देन वक्तव्यमित्युपनिषदारभ्यते । Aus-
gabe in der Bibl. Ind p. 3, 2.

Prapāṭhaka I endet Fol 46a, II Fol. 77a.

86.

22/12. 20 Bl., 6 Linien. Geschrieben von Vrajanātha im J. 1751.

Rudrajapa nach dem Sāmaveda. Beginnt: सोमं राजानं वरु-
णम् । अग्निमन्वारभामहे ३ होवां ३ ह्राद । आदित्यं विष्णुं सूर्यं ।

होवां ३ हाइ । प्रह्लाणा २३ चां ३ होवां ३ हाइ । वृहां ५ ३ उवां ३ ।
पा २३४ । तीम् ॥ १ ॥

Schliesst स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा etc

87.

२३/१० 134 Bl 8 Linien Ende des 16 Jahrhunderts

Atharvavedasamhita Accentuiert bis Fol 24b und wieder von Fol 117b bis zum Ende Iol 1 fehlt Fol 67 zweimal gezählt Bei der Zählung 83 übergangen, jedoch fehlt nichts Fol 2 beginnt in I, 2 3 Kanda I schliesst Fol 11b II Fol 24b III Fol 41a IV Iol 63a V Iol 88a VI Fol 117a Schliesst in VII, 109 1

88.

22/9 37 Bl 6 bis 9 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Die Pagination beginnt mit Fol 13 Kanda II schliesst Fol 28b III Fol 53b IV schliesst auf Fol 56b in IV, 4, 7 — Darauf folgen 3 besondere Bl Sie enthalten V, 24 3 bis 27 2

89.

22/9 20 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1600

Atharvavedasamhita Accentuiert mit roten Punkten Beglunt संभृतं भंगः । धातुर्देवस्यः सत्यिनः कृष्णोमिः पन्तिवेदन ॥
Die Pagination beginnt mit Fol 28 und reicht bis Fol 47 Fangt mit II, 36 2 an Kanda II schliesst Fol 28b III 47a IV schliesst auf Fol 47b in IV 2 3

90.

२२/१० 108 Bl 9 Linien Ende des 16 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 10—137 Fol 30a beginnt mit III, 10, 11 Kanda III schliesst Fol 41a IV 64a V 88b VI 119a VII schliesst auf Fol 137b in VII 110 1

91.

21/9 25 Bl 6 bis 9 Linien Ende des 17 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 109—329 Foll 111 112 116 127 135 fehlen Fol 109a beginnt mit V 12 9 Kanda V endet Fol 136a VI 197a VII 240b VIII 270a IX 298a X schliesst auf Iol 329b in X 10, 3 Am Ende fehlt nur ein Blatt um das Kanda zu beschliessen

92.

23/11 74 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1600

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 1—74 Fol 1a beginnt mit X, 10, 21 Kanda X endet Iol 1b XI 21b XII

40 a. XIII 51 a XIV 61 a XV 69 a XVI 72 b. XVII 74 b.
Schliesst in XVIII 1, 2

93.

22/9. 60 Bl., 9 Linien. Etwa 1550

Atharvavedasamhitā. Accentuirt mit roten Punkten. Paginiert
166—228. Foll. 197 198 fehlen. Fol. 166 a beginnt mit XI, 1, 8.
Kāṇḍa XI endet Fol. 182 a XII 199 a XIII 208 b XIV 216 b
XV 224 a XVI 227 a XVII 228 b

94.

22/9. 40 Bl., 6 bis 18 Linien. Etwa 1750.

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Kāṇḍa XIX vollständig.

95.

23/10. 22 Bl., 9 Linien. Etwa 1700.

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Kāṇḍa XIX von Anfang
bis Hymnus XIX, 52. 2.

96.

22/8. 72 Bl., 6 bis 7 Linien. Etwa 1700

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Kāṇḍa XX von Anfang
an bis Hymnus 126, 18.

97.

22/8. 8 Bl., 6 Linien. Etwa 1700.

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Bruchstücke des 20. Kāṇḍa.
Beginnt mit Hymnus 128, 7, etc. Das letzte Blatt schliesst mit
Hymnus 142, 3

98.

24/11. 63 Bl., 14 bis 16 Linien. Anf. des 17. Jahrh.

Atharvaveda. Pada-text. Accentuirt bis 5 a. Fol. 1 fehlt.
Fol. 2 beginnt I, 1, 2. Kāṇḍa I endet Fol. 6 b. II 14 a. III
24 b. IV 37 a. V 50 b. VI schliesst auf Fol. 64 b in Hymnus 120, 1.

99.

24/10. 131 Bl., 8 Linien. Etwa 1720.

Atharvaveda. Pada-text. Ohne Accente. Bis Ende von
Kāṇḍa IV Foll. 1—96. Foll. 3. 4 fehlen. Von Kāṇḍa V an neue
Zählung von 1—37. Kāṇḍa I endet Fol. 18 a II Fol. 36 b. III
Fol. 60 b. IV Fol. 96 b. V Fol. 37 b.

100.

30/12. 51 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa Ende des 16. Jahrh.

Atharvaveda. Pada-text. Foll. 1. 11. 24—27 fehlen. Fol. 2
beginnt mit I, 3, 4. Kāṇḍa I endet Fol. 16 a. II 20 a. III 33 a.

IV 50b V schliesst auf Fol 57b in Hymnus 15, 10 Der Accent wird mit roten Punkten bezeichnet, z B यंथा. । वांतः. । यंथा. । मंनः. । यंथा. । पंतःति । पंचिणः. ।

101.

23/10 28 Bl 7 bis 11 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuirt Kanda XX von Anfang bis zum Beginn von Hymnus 55

102.

23/10 11 Bl 6 bis 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuirt bis Fol 7a Auswahl von Hymnen für bestimmte religiöse Zwecke

103.

19/13 7 Bl, 18 bis 20 Linien Etwa 1730

Kausikasūtra des Atharvaveda Adhyaya 8 und 4 Kapitel des neunten Beginnt अप्रीनाधास्यमान. सवान्वा दास्यन्संवत्सर ब्राह्मीदनिकमपि दीपयत्यहोरात्रौ वा यथाकामी वा

104.

22/9 4 Bl 7 Linien Etwa 1790

Āsurīkalpa, das funfunddreissigste Paṇisista des Atharvaveda In 25 Versen Beginnt ओगुरुगणपतिवदुकशरदेष्टदेवताशिवशी-रिलक्ष्मी(Hs. शची)सूर्येभ्यो नम । ओ नमो ऽथर्ववेदाय । अथासु-रीकल्प व्याख्यास्याम. । ओ ह्री कटुके कटुकपत्रे सुभगे आसुरि रक्त-वाससे । अ[1]थर्वणस्य दुहिते (घोरकर्मणि) घोरकर्मकारिके ॥ अमु-कस्य प्रस्थितस्य गति दह दह । उपविष्टस्याङ्ग दह दह । प्रसुप्तस्य मनो दह दह । प्रवृद्धस्य हृदय दह दह । हन हन दह दह पच पच मथ मथ । अथ तावद्दह दह यावन्मे वशमागच्छति । ऊ फट स्वाहा । इति मन्त्र. ॥ १ ॥ Herausgegeben von H W Magoun, Baltimore 1889 80 Fol 3 fehlt Andere Handschriften finden sich in Berlin Webers Verzeichniss 1, 663 (verhältnismässig die beste) 2, 497 Hang 16

Schliesst आसुरीमन्त्रशिरसे अष्टशत जपेत् अस्त्र दत्त्वा यहगृ-होत मुञ्चति ॥ २५ ॥

105.

25/10^{1/2}. 2 Bl mit 11 13 15 Linien. HS etwa 1830

Āsurīkalpavyākhyā, eine Art von Kommentar zum Āsurīkalpa. Beginnt परिशिष्टोक्तासुरीकल्प व्याख्यास्याम. । पुरश्चरणविधिनादौ जप. कार्य. । दशसहस्राणि सप्तरात्रिभिस्तदा । भूमिशुद्धिः समाज-

नदाहात्कालान्नोक्रमणादपि सेकादुल्लेपाद्बृहमान(?)दपेयात् । लेपनं गोमयासुभिः । अनेन प्रकारेण भूमिशुद्धिः कर्तव्या । शब्दब्रह्ममयं मन्त्रं अपन्ति परमेष्ठिनः । मूर्तिमवाप्यायुधानि (मूर्तिमवत्यायुधानि HS) भवन्ति जगतः स्थिती ॥ वेदाः साङ्गाः समूनाय निश्वासाय यस्य सर्वशः । तं नमस्कृत्य वक्ष्यामि आसुरीकल्पमुत्तमम् ॥ अस्य श्री-आसुरीमन्त्रस्य अथर्वण ऋषिः । आसुरी देवता । ह्रीं बीजम् । आसुरी शक्तिः । उष्णिक् छन्दः । सर्वकार्यसाधने जपे विनियोगः ॥ अथ करन्यासः ॥ मातृकापूर्वकम् । ओं कटुके कटुकपत्ते ऊं फट् स्वाहा । अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । सुभगे ऊं फट् स्वाहा तर्जनीभ्यां नमः । आसुरि रक्तवाससे मध्यमाभ्यां नमः । अथर्वणस्य दुहिते ऊं फट् स्वाहा ओं क्लीं अनामिकाभ्यां नमः । अघोरे कनिष्ठिकाभ्यां नमः । अघोरे कर्मकारिके करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । etc.

Schliesst चतुर्थादिज्वराभिभूतानामष्टशतजपेन मार्जनेन मुञ्चति क्षिप्रम् ॥ आसुरीमष्टशतवाराम्स्तंजय शिरसि धापयेत् (दापयेत् HS.) । गृहीतो मुञ्चति क्षिप्रम् । दुष्टगृहीतानामासुरी होमयेत्ततो मुञ्चति सप्ताहेन ॥ तुलसी भूमदा देवी चूर्णस्पृष्टस्तथा वशी । राजभये सुरेन्द्वरीमार्जनाद्वारणात्तथा ॥ न स्यात्तस्याद्भुतं किञ्चित् शुद्रोपद्रवस्तथा । नानैश्वर्यं नाप्रजलं (so 3 Handschriften. प्रयत्नं च unsere HS.) यस्य देव्यासुरी गृहे ॥

106.

23/11 2 Bl., 10 Linien Ende des vorigen Jahr.

Kaivalyopaniṣad, accentuiert. Beginnt: सह नाववतु । etc. अथाद्यन्नायनो भगवन्तं परमेष्ठिनं परिसमेत्योवाच । अधीहि भगवन्नल्लब्धियां वरिष्ठां सदा सद्भिः सेव्यमानां निगूढाम् ।

Schliesst: अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवतारणम् । तस्मादेवं विदित्वैनं केवल्यं फलमश्नुते ॥

107.

19/11. 7 Bl., 9 Linien. Etwa 1820.

1) *Gaṇapatyupaniṣad*. Beginnt: सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । etc. ओं नमस्ते अस्तु गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि । त्वमेव केवलं कर्तासि । त्वमेव केवलं हर्तासि । त्वमेव केवलं धर्तासि । त्वमेव केवलं भर्तासि ।

2) *Gaṇapatīsūkta*. Ein Amalgama von Rv. 8, 81 (ganzer Hymnus). 2, 23, 1. 10, 112, 9. 3, 26, 6. 5, 56, 1.

3) *Manyusūkta*. Rv. X, 83. 84. Vgl. Manyusūktavidhāna Num. 14.

108.

25/11 7 Bl., 9 Linien Geschrieben in Ka 1 im J 1809

Turiya gayatrihridaya, das Geheimniss der Gayatri, in Form einer Upanisad, welche anderweitig Gayatryupanisad genannt wird. Beginnt नमस्कृत्य भगवान्याज्ञवल्क्य स्वयंभुव परिपृच्छति । त्वं नो ब्रूहि भगवन्गायत्र्युत्पत्तिं तुरीयं श्रोतुमिच्छामि । ब्रह्मज्ञानोत्पत्तिं प्रकृतिं परिपृच्छामि ॥ श्रीभगवानुवाच । प्रणवेन व्याहृतयः प्रवर्तन्ते । तमसस्तु परं ज्योतिः । कः पुरुषः । स्वयंभूर्विष्णुरिति । अथ ह्यप्स्वङ्गुल्या मन्ययते । मथ्यमानात्फेनो भवति । फेनाद्बुद्बुदो भवति । बुद्बुदादण्डः भवति । अण्डादाकाशो भवति । आकाशाद्वायुर्भवति । वायोरग्निर्भवति । अग्नेरकारो भवति । अकारादुकारो भवति । उकारान्मकारो भवति । मकाराद्धर्धमात्रा भवति । अर्धमात्रान्ता(१)-मेकधा तदोकारो भवति । ओकाराद्वपट्कारो भवति । वपट्काराद्वाहतिर्भवति । व्याहृत्या गायत्री भवति । गायत्र्या सावित्री भवति । सावित्र्या सरस्वती भवति । सरस्वत्यास्तुरीया भवति । तुरीयाया वेदा भवन्ति । वेदेभ्यो ब्रह्मा भवति । ब्रह्मणो लोका भवन्ति । तस्माल्लोकाः प्रवर्तन्ते ।

Schliesst अनेन हृदयेनाधीतेन क्रतुसहस्रेणेष्ट भवति । षष्टि-सहस्रगायत्र्या सिद्धिर्भवति । य इदं नित्यमधीयानो ब्राह्मणः प्रयतः शुचिः सर्वपापैः प्रमुच्यते । सर्वपापैः प्रमुच्यत इति । ब्रह्मलोके महीयते । ब्रह्मलोके महीयत इति । इत्याह भगवान्याज्ञवल्क्यः ॥

109.

92/10 6 Bl. 12 Linien Geschrieben von Samalajika aus Suryapura Sohn von Trivikramaji im J 1689

1) Foll 1^b—5^a *Gayatryupanisad*

2) Foll 5^a—6^a *Gayatriharaca* Beginnt ओ अस्य श्रीगायत्रीकवचमन्त्रस्य मूर्ध्नि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । शिरसि ऋग्यजु-सामाथर्वाणि छन्दासि । मुखे ब्रह्मविद्या गायत्रीशक्तिदेवता । हृदये भूर्वोजम् । दक्षस्तेन भुवः शक्तिः । वामस्तेन स्वः कीलकम् । नाभौ श्रीगायत्र्यै प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । Bei der Recitation der einzelnen Wörter und Silben der Gayatri werden verschiedene Teile des Körpers berührt

Schliesst इदं तु कवचं जायते तापत्रयनिवृत्तनम् । चतुषष्टि-कलाविद्याविलासैश्चर्यसिद्धिदम् ॥ etc

110.

30/14. 11 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Nārāyaṇopaniṣad oder *Yājñikyupaniṣad*, welche den zehnten Prapāṭhaka des Taittirīyāranyaka bildet. Fragment von Kaṇḍikā 40 bis zum Schluss. Beginnt °सद्योमसदन्ना गीजा etc.

111.

25/13. 2 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.

Nārāyaṇopaniṣad zum Atharvaveda gehörig. Beginnt: अथ पुरुषो ह वै नारायणो ऽकामयत प्रजाः सृजेय इति । नारायणात्माणो जायते मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥

112.

23/11. 1 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.

Nārāyaṇopaniṣad. Etwas abgekürzter Text.

113.

18/10. 20 Bl., 7 bis 9 Linien. Geschrieben im J. 1790 von Gopāla für den Paṇḍit Thākuraḍāsa.

Ein Sammelband, enthaltend 7 Schriften.

1) Fol. 1—3. *Nārāyaṇopaniṣad*.

2) Fol. 4. 5. *Brahmavidyopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig. In 14 Versen. Beginnt: ब्रह्मविद्यां प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञानामनुत्तमाम् । यद्योत्पत्तिं ज्ञयं चैव ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १ ॥ प्रसादान्तःसमुत्पस्य विष्णोरद्भुतकर्मणः । रहस्यं ब्रह्मविद्यायां ध्रुवाग्निः संप्रचक्षते ॥ २ ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म यदुक्तं ब्रह्मवादिना । शरीरं तस्य वक्ष्यामि स्थानं कालं ज्ञयं तथा ॥ ३ ॥

Schliesst: यस्मिन्संलीयते शब्दस्तत्परं ब्रह्म गीयते । ध्रुवं हि चिन्तयेद्ब्रह्म सो ऽमृतत्वाय कल्पत इति ॥ १४ ॥

3) Fol. 5b—7a. *Omkāraṇirṇaya*. Beginnt: ओं इन्द्रः प्रजापतिं पृच्छति । भगवन्ननसूयशिष्यो भूत्वा पृच्छामीति । पृच्छ वत्सेत्यब्रवीत् । किमयमेकारः कस्य पुत्रः कस्य चरः कतिपदः कतिमात्रः कतिवर्णः किं स्थानं किं गोत्रं किं कारणं किं कर्म किं दैवतं etc.

Schliesst: सर्वं यो वदति स सर्ववेत्ता स वैष्णवमैशानं परमनामयं स्थानं गच्छेत् ॥

4) Fol. 7b—12a. *Parabrahmopaniṣad* zum Atharveda gehörig. In 3 Kapiteln. Beginnt: अथास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवन्ति नाभिर्हृदयं कण्ठो मूर्धेति । तत्र चतुष्पादं ब्रह्म विभाति ॥

Schliesst सर्वव्यापिनमात्मान चोरसर्पिरिवान्वितम् । आत्मविद्यातपोमूल तद्ब्रह्मोपनिषत्परम् । इति तृतीयकाण्डः ॥

5) Fol 12b—15a *Pañcamul hihanumatkaraca* angeblich aus der Sudarśanasambhita Beginnt ओ अस्य श्रीपद्ममुखहनुमन्मन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । हनुमान्पद्ममुखी देवता । अनुष्टुप्छन्दः । ओ हनुमानिति बीजम् । वायुपुत्र इति शक्ति । अञ्जनीसुत इति कीलकम् । श्रीरामचन्द्रहनुमत्प्रसिद्धार्थे जपे विनियोगः ।

Schliesst दशवार पठेन्नित्यं चैलोक्यज्ञानदर्शनम् । एकादश पठेन्नित्यं सर्वसिद्धिं लभेन्नरः । कवचस्य स्मरणेन महाबलसमन्वितः ॥

6) Fol 15b—19b *Bharatasavithi* Beginnt अवणाञ्जलि-पुटपेय etc ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच । ब्रूहि सजय यद्वृत्तं युद्धं तेषां महात्मनाम् । पाण्डवानां कुरूणां च यत्प्रवृत्तं कुलक्षये ॥ २ ॥ के तत्र प्रमुखा वीराः के च तत्र महारथाः । महाबलास्तु ये केचित्कथं ते ऽपि निपातिताः ॥ २ ॥

Am Ende heisst es इमा भारतसावित्री श्राद्धकाले तु यः पठेत् । अक्षय्यं च भवेच्छ्राद्धं पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ इमा भारतसावित्री प्रातरुत्थाय यः पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ etc
Sieh Num. 181

7) *Suryastava* in 8 Versen Beginnt उदयगते त्वयि विकसति मुकुलति समस्तमस्तमिते विम्बे । न ह्यन्यस्मिन्सुरवर सकल कमलायते भुवनम् ॥ १ ॥ जयति जनानन्दकरः करनिकरनिरस्ततिमिरसघातः । लोकालोकालोकः कमलारुणमण्डलः सूर्य ॥ २ ॥

114.

16/8 2 Bl., 6 bis 7 Linien Etwa 1720

Mrityulaṅgulopaniṣad, gewöhnlich *Mrityulaṅgalopaniṣad* genannt Beginnt ओ अथ मृत्युलाङ्गुल व्याख्यास्यामः । अथ मृत्युलाङ्गुलमन्त्रस्य अनुष्टुप्छन्दः कालाग्निरुद्रो देवता वसिष्ठ ऋषिर्यमो देवता मृत्यूपस्थाने विनियोगः ॥

115.

21/10 18 Bl., 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1890

Sundarītāpani oder *Mahopaniṣad* aus dem Atharvaveda, in 6 Abschnitten Das erste Blatt und der Schluss fehlt — Die zweite Upaniṣad beginnt Fol 6b अथातो जातवेदसे सुनवामेत्यादि पठित्वा त्रैपुरीव्यक्तिं व्याचक्षते ।

116.

21/10 33 Bl., 8 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Atharvavedopaniṣadāḥ, eine mangelhafte Sammlung von Upaniṣads des Atharvaveda, welche von 39 bis 47 sich erstrecken. Fol. 10—48 Fol. 22 24. 26. 27. 31. 47 fehlen.

1) *Mahūnārāyaṇopaniṣad* endet Fol. 20a. Beginnt: अमस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान् । Stimmt im ganzen mit Taitt. Āraṇyaka X. anuvāka 1—14 überein. 2) *Bṛihannārāyaṇopaniṣad* Fol. 20a—30b. Beginnt: घृणिः सूर्यं आदित्यो ऽर्चयन्ति तपः सत्यम् । Taitt. Āraṇyaka X. anuvāka 15—63. 3) *Sarvopaniṣatsāra* Fol. 30b—33a. Beginnt: कथं बन्धः कथं मोक्षः का अविद्या का विद्येति । 4) *Hansopaniṣad* Fol. 33b—35a. Beginnt: भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । ब्रह्मविद्याप्रबोधो हि केनोपायेन जायते ॥ 5) *Paramahaisopaniṣad* Fol. 35a—37a. Beginnt: अथ योगिनां परमहंसानां को ऽयं मार्गस्तेषां का स्थितिरिति नारदो भगवन्तमुपगम्योवाच ॥ 6) *Ānandavallī* Fol. 37a—44b. Beginnt: शं नो मित्रः शं वरुणः शं नो भवत्वयमा । Taitt. Āraṇyaka Prapāṭhaka 7. 8. 7) *Bhṛiguwallī* Fol. 44b—46b Fragment. Beginnt: भृगुर्वै वारुणिवरुणं पितरमुपससार । Taitt. Ār. 9, 1. Das Bruchstück reicht bis zum Anfang von 10, 3. Blatt 48 enthält das Ende der *Gāruḍopaniṣad* und den Anfang der *Kaivalyopaniṣad*.

117.

23 1/2/10 1 1/2. 10 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Nārāyaṇadāsa im J. 1666.

Saptasūtra, eine Upaniṣad, welche Śāṅkarācārya zugeschrieben wird. Beginnt: 1) अथ सर्पणविधिः ॥ स्नानं संध्यावन्दनं कृत्वा । ओं ब्रह्मा तृप्यतु । ओं विष्णुस्तृप्यतु । ओं रुद्रस्तृप्यतु । ओं देवास्तृप्यन्तु । ओं वेदान्तृप्यन्तु । ओं गायत्री तृप्यतु ॥ 2) *Aṣṭaśrāddhavidhi* Fol. 1b: प्रथमे देवतायाज्ञे देवताचयं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । ओं पिण्डचयं दद्यादियं भूमिर्गया इदमुदकं दद्यात् ॥ १ ॥ ओं द्वितीये ऋषियाज्ञे देवताचयं ब्रह्मा ऋषिर्विष्णुर्ऋषी रुद्र ऋषिः । पिण्डचयं दद्यादियं भूमिर्गया इदमुदकं फल्गुतीर्थस्य ॥ 3) *Homa* Fol. 3a: अथ वीर्याहोमं कुर्याद्विधिवत्पूर्वाभिमुखमग्निं कृत्वा । ओं प्राणापानव्यानसमानोदाना मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं वीर्या विपाप्मा भूयामं स्वाहा ॥ १ ॥ 4) *Puruṣocāra* Fol. 3b: ओं विष्णुः परमात्मा देवताहमिति वीजं सो ऽहमनुपमस्थानम् । ओं भूः संन्यस्तो ऽहम् । ओं स्वः संन्यस्तो ऽहम् । ओं सः संन्यस्तो ऽहम् ॥ 5) *Nirvāṇayoga*

paṭṭa Fol 4a अथ निर्वाणयोगपट्टोच्चारण व्याख्यास्यामः । परमहंसः
 सो ऽह परित्राजकः पश्चिमलिङ्गः ॥ 6) Āsramaviveka Fol 4b ओं
 अथ भिक्षुकाणां मोक्षार्थिना कुटीचकबह्मदकहसपरमहंसाना चतुर्णां
 विधि व्याख्यास्यामः ॥ 7) Smhasanavogapatta Fol 5b सिंहासन-
 योगपट्टमन्त्रस्य नारायण ऋषिर्नेतिनेतिश्रुतिश्छन्दः सर्वविश्वेश्वरो ह-
 रितो ऽहं देवताः सर्वप्रत्ययसाक्षिण इति बीजं मन्त्रावाहन विज्ञानै-
 करसमिति कीलक चैतन्य सो ऽह जपे विनियोगः ॥ 8 ohne Titel
 Fol 5b ओ अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने । सदैकरूप-
 रूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १ ॥ जगद्भुरकन्दाय सच्चिदानन्द-
 मूर्तये । गलिताखिलभेदाय नमः शान्ताय वेधसे ॥ 9) Pañcikarāna
 Fol 7a ओ अथातः परमहंसाना समाधिविधि व्याख्यास्यामः ।
 सच्छब्दवाच्यमविद्याशवल ब्रह्म ब्रह्मणो ऽव्यक्तमव्यक्तान्महन्महतो ऽहका-
 रो ऽहकारात्पञ्चतन्मात्राणि पञ्चतन्मात्रेभ्यः पञ्चमहाभूतानि etc 10) Mā
 hāvākya Fol 7b अथ महावाक्यार्थप्रबोधप्रकार व्याख्यास्यामः ।
 तत्त्वमसीति सौम्य महावाक्यमिति प्रथम शिष्य प्रतिज्ञापयेद्गुरुस्तेन
 तत्त्वमसीत्यस्मिन्वाक्ये त्रीणि पदानि भवन्ति ॥ 11) Samdhyā Fol 9b
 तीर्थं गत्वा पादौ हस्तौ प्रक्षाल्याचम्य स्तोत्रवन्दन (श्लोकं HS) कृत्वा
 दिग्देवाय नमः । इन्द्राय नमः । अग्नये नमः । यमाय नमः ।
 नैर्ऋत्याय नमः । etc 12) Manasapañcōpācāravidhi Fol 10b ओ
 पृथिव्यात्मने परमात्मने गन्धतन्मात्रप्रकृत्यानन्दात्मने परमेश्वराय गन्धं
 परिकल्पयामि नमः । इति कनिष्ठकयोः ॥

118.

20¹/₂/10 7 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1720

Pravarādhya, ein Verzeichniss von Risi Familien, aus un-
 bekannter Quelle Unvollständig Erhalten sind 76 kurze Para-
 graphen Der Text ist, wie in den meisten Pravara, sehr verderbt
 Beginnt कश्यपगोत्रस्य कश्यपासितदैवलेति त्रिः प्रवरस्य ॥ १ ॥
 काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्सारनैधुवेति त्रिः प्रवरस्य ॥ २ ॥ कश्यपगो-
 त्रस्य कश्यपिणमान्वेति त्रिः प्रवरस्य ॥ ३ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्य-
 पावत्साररैभ्येति त्रिः प्रवरस्य ॥ ४ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपेयकुशि-
 ककीशिककाशकाश्यपेयेति पञ्च प्रवरस्य ॥ ५ ॥

Schliesst शङ्खलिखितगोत्रस्य शङ्खलिखितवैतहव्यरैवेति
 त्रिः ॥ ७६ ॥

119.

23/10. 16 Bl., 7 Linien. Etwa 1680.

Cāturmāsyaḥautraprayoga, das Ritual des Hotri beim viermonatlichen Opfer. Be ruht auf den Śrautasūtra von Āśvalāyana 2, 15 ff. Unvollständig. Beginnt: अथ चातुर्मास्यहोत्रप्रयोगः ॥ तत्र पूर्ववृष्येयानरपार्जन्ये । प्रयोगः । नमः प्रवक्तु इत्यादि । पञ्चदश सामिधेन्यः । आवाहनकाले । आज्यभागावावाह्य । अग्निं वैश्वानरमावह । पर्जन्यमा० । देवानाज्यपानित्यादि । उत्तमे प्रयाजे स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहाग्निं वैश्वानरं स्वाहा पर्जन्यं स्वाहा देवा० । वार्धघ्नावाज्यभार्गा । प्रधानस्य वैश्वानरो अजीजनदग्निर्नो नव्यसी भतिम् । क्षया वृधान ओजसा ॥ ये यजामहे ऽग्निं वैश्वानरम् । पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां etc

Viśvadevaparvan 7 b. Varuṇapraghāsa 11 a. Darauf folgt Śākamedha.

120.

24/11. 6 Bl., 12 Linien. Gute Abschrift vom Ende des 16. Jahrh.

Darsāpūrṇamāsasthālīpāka, das Ritual bei Bereitung der gekochten Opferspeise zur Zeit des Neumonds und Vollmonds. Beginnt: अथ स्थालीपाकः ॥ द्विराचम्य • प्रातरौपासनं जुत्वा • समिद्वयं त्रयं वा • आदाय • तिष्ठ्यादिकं संकीर्त्य • दर्शपूर्णमासाभ्यां स्थालीपाकाभ्यां यक्ष्ये • इति पठेत् । तच्चेदानीं पूर्णमासेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये । दर्शे तु • पूर्वसंकल्पितेन दर्शेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये इत्येव । तत्रान्वाधानं करिष्ये । देवतापरिग्रहार्थमस्मिन्नन्वाहिते ऽग्नी • अग्निं जातवेदसमिधेन । प्रजापतिं प्रजापतिं चाधारदेवते आज्येन । अग्नीषोमी चक्षुषी आज्येन । अग्निमग्नीषोमी प्रधानदेवते चर्वाज्यद्रव्येण ॥ दर्शे तु • अग्निमिन्द्राग्नी प्रधानदेवते इति विशेषः ॥

Schliesst: ततो ब्राह्मणभोजनसंकल्पः । ततः परिस्तरणदर्भान्ताग्नेभ्यः स्वाहेत्यग्नी जुहुयात् । ततश्चतुर्भिर्यस्य स्मृत्येत्यादिभिर्विष्णुस्मरणं न्यूनातिरिक्तपरिपूरणार्थम् ॥ इति प्रतिपदि कर्तव्यता ॥

Dieses Stück ist nur der Anfang einer Schrift, welche das ganze häusliche Ceremonial behandelte. Dies kann aus der Stelle auf Fol. 2a चारद्व्याख्युपनयनप्रकरणे वक्ष्यन्ते geschlossen werden. Citirt werden die Smṛiti von Śāṅkhāyana und Jābali je einmal, ausserdem eine Candrikā (niṣiddham kurvātāp doṣas) und eine Kārika

121

90/11 9 Bl 9 bis 10 L n en Geschrieben von Patṭaka Suranandana
einem Sohn von Paṭṭaka Suranandana im J 1739

Srautaṭṭhāṭṭhā eine anonyme kurze Erläuterung der Darśa-
purnamasesti nach Kātyāyana's Śrautasūtra Adhyaya 2 bis 4 2
Fol 1 fehlt Foll 2—6 haben einen Riss im Anfang Fol 2a
Linie 4 एव गार्हपत्यदक्षिणान्यो । व्याहृतिपक्षे गार्हपत्यदक्षिणान्या-
हवनीयेषु । तूष्णीपक्षे गार्हपत्याहवनीयदक्षिणापि । युगपत्सिदा-
धान मन्त्राभावात् । यजमानस्य मासमैधुनसकल्प । अमावास्याया-
मशिख वपन वा ॥

Schliesst तयोरन्तरेणाग्नीषोमावुपाशुयाग । विष्णुर्वा । पक्षे
आदित्वेष्टि । पिण्डपितृयज्ञस्थानङ्गपक्षे प्रेतपितृकस्यापि विकल्प ॥

122

16/11 8 Bl 8 L n en Geschrieben von S varāmaraghava im J 1 46

Darśapaurṇamāsapolsudharman Darbringungen und Gebete
beim Neumond und Vollmond Beginnt पश्चादि । वैश्वदेवान्नम् ।
अग्निमेलनम् । आचमनम् । प्राणायाम । प्रयोग । तिथिर्विष्णुः ।
एवगुणविशेषः । तिथी श्रीपरमेश्वरप्रीतये दर्शपौर्णमासिक पश्चादि
कर्माह करिष्ये । दशे । दर्शपश्चादिकर्माह करिष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मा
सनमास्तौर्य । अग्रेरुत्तरत उपविश्य ब्रह्माण वृणुयात् । विष्णुशर्मन्
पश्चादिकर्माख्ये कर्मणि त्व ब्रह्मा भव । भवामि ।

123.

92/11 5 Bl 9 L n en Etwa 1720

Risṭarjanakṛtāḥ Regeln zur Verehrung der sieben Risi
In 26 Versen Beginnt गणेश पितर नत्वा गुरुमानन्दरूपिणम् ।
संप्रदायानुसारेण वक्ष्यामि ऋषितर्पणम् ॥ १ ॥ पौषस्य रोहिणीमृच
चाष्टका प्राप्य मध्यमाम् । उत्सर्गस्तु प्रकर्तव्य आवष्टा गाणकालत ॥ २ ॥
सर्वसभारसयुक्तो गच्छेत्पुण्यजलाशयम् । उदकान्त समासाद्य गुरुशिष्य
जनै सह ॥ ३ ॥ कल्लेनोद्धर्तयेद्देह स्वस्ति नेत्यनुवाकत ।

Von 4a ab sind Anfänge von Pāṇini's Sūtra den Vighaṇṭaras
dem Nirukta gegeben

124

96/10 18 Bl 9 L n en Etwa 1 90

Risṭarpana nach der Vajasaneyisaṃhitā Paginiert 1—21
Foll 15—16 fehlen Nach 21 fehlt wahrscheinlich nur ein Blatt
Beginnt अथ ऋषितर्पणानुक्रमो लिख्यते ॥ नद्यादी गत्वा शुची देशे
स्थाप्य प्रथममामलकपिष्टेन स्नानम् । प्रयोग । अथेत्यादि एवमादि

ग्रहगुणविशिष्टायां पुण्यतिथौ श्रावणोत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च छन्द-
सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये ।

Das Werk hat wenig eigenes, sondern besteht aus Auszügen aus der Vājasaneyisamhitā und dem Śatapathabrāhmaṇa.

1) Trikaṇḍikāsūtra bis Fol 3a 9 2) अथ मण्डलं लिख्यते ।
यदेतन्मण्डलं Śp 10, 5, 2, 1—23 und 3, 1 2 bezeichnet mit Sūryo-
psthānam, bis Fol 7a 4 3) इमाविव गोतमभरद्वाजी Śp. 14, 5,
2, 6, bis Fol 8a 2 4) तदाङ्गः किं छन्दः Śp. 10, 3, 2, 1—13, bis
Fol. 9a 2 5) ayam puro bhuvah etc Vs. 13, 54—58. 6) Drei
vaṇśah Śp 10, 6, 5, 9. 14, 5, 5. 20 14, 9, 4, 30—33, bis 14b 6.
Von da ab bis gegen den Schluss folgen die pratika der vierzig
Adhyāya der Vs, der 100 Adhyāya des Śp etc. Sieh hierüber
Weber's Katalog 1¹, Num 207.

125.

29/9¹/₂ 4 Bl., 11 Linien Schrift von 1761.

Kuśāṇḍikā oder *Kuśāṇḍī*, die Verwendung von Kuśa-gras bei der Anlegung des heiligen Feuers. Nach dem Ritual des Yajurveda. Beginnt अथ यजुर्वेदिनां कुशण्डिकाविधिः ॥ प्राङ्मुख उपविष्टो दर्म-
पाणिराचान्तो हस्तप्रमाणं स्थण्डिलं तुपकेशशर्करास्त्रिमृत्तिरहितायां
भूमौ कृत्वा कुशैस्त्रिः संमृज्य तान्कुशनैशान्यां दिशि निःक्षिपेत् । गो-
मयोदकेनोपलिप्य कुशमूलेन पूर्वाग्निरेखात्रयं प्रादेशप्रमाणमुत्तरोत्तर-
क्रमेण कुर्यात् । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तत्रोत्कीर्णां मृत्तिकामैशान्यां दिशि
निःक्षिप्य गोमयोदकेन पुनरुपलिप्यात्मदक्षिणे कांक्षपात्रेणाप्रिमानीय
ज्वलदपि गृहीत्वा ओं क्रव्यादमपि प्रहिणोमि दूरं यमराज्यं गच्छतु
रिमवाह इत्यनेन नैर्ऋतकोणे प्रक्षिपेत् । ततो ऽपि गृहीत्वा ओं इहै-
वायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति स्थण्डिलोपरि
गायत्री पठन्नपिमात्मसंमुखं कृत्वा स्थापयेत् । ततः पुष्पचन्दनवासोभि-
र्ब्रह्माणं वरयेत् ॥

Ähnliche Abhandlungen finden sich für die anderen Veden vor.
Sieh Catal. Catal. unter Daśakarmapaddhati.

Schliesst: ततः सुवमूलेन भस्मानीय ओं कक्षपस्य आयुषमिति
ललाटे ओं जमदग्नेस्तयायुषमिति शीवायां यद्विद्वानां आयुषमिति
दक्षयाङ्गमूले तत्रो अस्तु आयुषामिति हृदि । स्वभिन्ने तप्ते इति
विशेषः ॥ Vājasaneyisamhitā 3, 62.

126.

20/10. 4 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Snānavidhī, Vorschriften über das Baden teils mit Asche,
teils mit Erde. Die beim Baden gebrauchten Sprüche sind vedisch.

Angeblich aus Bandhāyanī Die beiden Teile beginnen 1) अथ भस्मस्नानम् । ईशानाय नमः शिरसि । तत्पुरुषाय नमो मुखे । etc 2) अथातो मृत्तिकास्नानं व्याख्यास्यामः । गृहस्थो वानप्रस्थः परिव्राजको वा अथक्रान्ते° सहस्रपरमा देवीति (Taitt Āranyaka 10, 1, 7 8) भूमिदूर्वे अभिमन्त्र्य । उद्धृतासीति नदीतटाहोष्टमादाय । काण्डा-त्काण्डादिति द्वाभ्या दूर्वामादाय मृत्तिके हन मे पापमिति दूर्वा लोष्टे प्रतिष्ठाय ॥

127.

25/15 17 Bl 8 bis 10 Linien Geschrieben in Nandagrāma im J 1790

Dandaka, ausgewählte vedische Verse für verschiedene Ge-
brauche Nach der Vājasaneyī-akhā Eingeteilt in 14 Adhyāya
Accentuiert

1) Pratiṣṭha Beginnt पुनन्तु मा देवजनाः — 2) Navagraha-
huti आ हव्येन रजसा — 3) Navagrahasthāpana अपि दूत
पुरो दधे — 4) Devatasthāpana त्र्यम्बकं यजामहे — 5) Adhīdeva-
tāsthāpana स नः पितेव सूनवे — 6) Pratyadhīdevatasthāpana
आ नो भद्राः क्रतवो — 7) Pācalokapalasthāpana गणानां त्वा
गणपति — 8) Nakṣatradevatasthāpana अश्विना तेजसा चक्षुः —
9) Dhruvādisthāpana योगेयोगे तवस्तर — 10) Vedādisthāpana-
mantrāḥ अपिमिले पुरोहित — 11) Dīkpalasthāpana चातार-
मिन्द्रम् — 12) Purnāhuti चित्ति जुहोमि मनसा — 13) Vaisva-
narastuti इन्द्र देवीर्विशो — 14) Amritābhīshekṣa आपो हि षा —

Schliesst सर्वेषां वा एष वेदानां रसो यत्साम सर्वेषामेवैनमे-
तद्देवानां रसेनाभियञ्जति ॥ Aus dem Śatapathabrahmana, woher
auch mehrere andere Kandikā entlehnt sind

128.

24/10 32 Bl 5 bis 6 Linien Geschrieben von Baladeva um etwa 1770

Dandaka nach der Vājasaneyī-akhā Stimmt im ganzen mit
der vorangehenden HS überein, nur ist hier und wieder die Be-
nennung verschieden In 15 Adhyāya Accentuiert Die Ausgabe
von Bombay 1894 enthält in allen Punkten dieselbe Recension
Adhyāya 1 beginnt पवित्रे स्थो वैष्णव्यो — 2) Samiddhoma 3) Nava-
grahasthāpana 4) Navagrahadevatasthāpana 5) Navagrahadhi-
devatasthāpana 6) Navagrahapratyadhīdevatasthāpana Die übrigen
Titel sind gleich 15 beginnt श्रीवर्चस्वमायुष्य° (Khila im Rv)

Schliesst गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ आत्मसारवाहनम् । यत्र ब्रह्मा-
दयो देवास्तत्र गच्छ ऊताशन ॥

129.

21/9. 7 Bl., 7 Linien. Geschrieben im J. 1783 von Mahādeva aus Mahārāstra.

Śikshā Pāṇinīyā, Vedische Phonetik, welche Pāṇini zugeschrieben wird. Beginnt. अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि पाणिनीयं मतं यथा । शास्त्रानुपूर्वं तद्विद्याद्यथोक्तं लोकेवेदयोः ॥ १ ॥

130.

21/10 11 Bl., 6 Linien. Schrift von 1803.

Śikshā Pāṇinīyā.

131.

23/11. 11 Bl., 5 Linien. Etwa 1840.

Chandas, eines der Vedāṅga, über die vedischen Metra, Piṅgala zugeschrieben

In 18 Kaṇḍikāḥ. Beginnt: मयरसतजभनलगसंमितं भ्रमति वाङ्मयं जगति यस्य । स जयति पिङ्गलनागः शिवप्रसादादिशुद्धमतिः ॥ १ ॥ त्रिगुहं विद्धि मकारं लघ्वादिसमन्वितं यकाराख्यं लघुमध्यमं तु रेफं सकारमन्ते गुहनिबद्धम् । लघुन्त्यं हि तकारं जकारमुभयोरलघुं विजानीयादादिगुहं च भकारं नकारमिह पैङ्गले चिलघुम् ॥ ३ ॥

132.

22/10. 40 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1760.

Śrautaprayogaratna von Narasiṅha, Bruder von Gopīnātha, Sohn von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Enkel von Narasiṅha. Der Verfasser erklärt in metrischer Form die Pflichten des Hotri bei verschiedenen Opferhandlungen, indem er Śaunaka und Āśvalāyana zu Grunde legt. Die Handschrift ist unvollständig. Beginnt: प्रणमामि गणाधीशं विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । दन्तावलमुखं सान्द्रसिन्दूरारुणवियहम् ॥ वन्दे विष्णुं जगद्वन्द्यं नीलाचलनिवासिनम् । यत्कटाक्षिकदेशाः स्युः कृतकृत्याः सुरा अपि ॥ मीमांसायुगलव्याख्यानिपुणं श्रीतकर्मणाम् । विज्ञातारं गुहं नौमि यतिमोक्षरं भारतीम् ॥ प्रणम्य पञ्चाननामुमामृषिं तथा श्रीनक्षत्रालायनम् । करोति तत्सूत्रं विद्वो धितार्थं प्रयोगरत्नं नरसिंहयज्वा ॥ नानार्थीतिपु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः । युक्तमेतदयुक्तं वा चन्तुमर्हथ सज्जनाः ॥ १ ॥

Daśapaurṇamāsahautrakārikāḥ in 40 Abschnitten Fol. 10 a. *Agnyādheyakārikāḥ* Fol. 11 a. *Anvārambhaṇīyesthikārikāḥ* Fol. 11 b. *Utsargesthī* Fol. 12 a. *Pannarādheyesthī* Fol. 12 b. *Āgrayanesthī* Fol. 13 a. *Āyuskāmesthī* Fol. 13 b. *Putrakāmesthī* Fol. 13 b. *Vibhresethī* Fol. 14 a. *Pavitresthī* Fol. 14 b. *Mṛigāresthī* Fol. 15 a. *Traidhātavyesthī* Fol. 15 b. *Jātesthī* Fol. 15 b. *Vaiśvadevesthīkārikāḥ*

Fol 17a Varunapraghāsikārikāh Fol 18a Sakamedhaparvakārikāh
Fol 20a Śunāsīriyeṣṭikārikāh Fol 20a Caturmāsyāni sagunāni
Fol 20b Brahmatvakārikāh Fol 24a Agnihotrakārikāh Fol 27b
Pravāsakārikāh Fol 28b Diksanīyā Fol 29a Prāyanīyā Fol 29b
Ātithyeṣṭi Fol 30a Pravargyakārikāh Fol 32a Havirdhāna
pravartanam Fol 33a Agnisomaṣṇānam Fol 33b Prātaranu
vākah Fol 36b

Narasimha citiert Bandhāyana und den Vṛttikṛt mehrfach, Siddhāntin einmal.

Zu Ende der Darsapaurnamūśahautrikārikāh giebt der Verfasser über seine Abkunft folgenden Bericht

जयति स होसलदेशे ग्रामवरो नामतो वरुवाळुः ।*)

यच्च श्रीनरसिंहो जातस्तत्सुनुरनुगतः काशीम् ॥

अत्र्यन्वयावतंसो नारायणभट्टसङ्गः काश्याम् ।

अम्माया च सपुत्रं गोपीनाथ विपश्चितं सपुत्रे ॥

(गोपीनाथवृन्धानुजयज्वथ्रीमन्त्रसिद्धरचिते ऽस्मिन् ।

श्रीतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सम्यगुक्तानि ॥)

Der Schlussvers kommt aus Bhandarkar's Report für 1883—84
p. 344

*) D₁₀ H₅ ग्रामवरो ऽस्यानामतो वसर्धानुमन्त्रश्च ।

B. Mahābhārata, Rāmāyaṇa und Purāṇas.

133.

31/15 71 Bl., 13 Linien. Geschrieben 1748 in Savaṭjapura
Virāṭaparvan des Mahābhārata

134.

34/14 188 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.
Udyogaparvan. Vom Anfang bis 175, 42

135.

33/13. 52 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.
Śalyaparvan.

136.

37/17. 8 Bl., 13 Linien. Etwa 1800
Aiśikaparvan, in dem Sauptikaparvan. Kapitel 10—18.

137.

31/12. 150 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.
Rājadharmā aus dem Śāntiparvan.

138.

35/14 52 Bl., 11 Linien. Etwa 1750.
Āpadharma aus dem Śāntiparvan.

139.

36/17. 6 Bl., 13 Linien. Etwa 1800.
Viśokaparvan.

140.

33/15. 47 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.
Gadāparvan.

141.

30¹/₄/14. 72 Bl., 14 bis 16 Linien. Geschrieben von Mṣyārāma in
Madara im J. 1772.

Virāṭaparvan in 67 Kapiteln. Randglossen bis Fol. 27 b.

142.

32/13 149 Bl., 10 bis 15 Linsen Etwa 1810

Danaññama aus dem Ānu-śaṣṇikaparvaṇ Von Anfang bis 111, 105 क्रीय कार्यासिक दत्ता मृतो जायति मानव । चोर-यित्वा नरं पट्टं दत्ताविक —

143.

32/12 89 Bl. 11 bis 12 Linsen Die älteren Blätter bilden die Mehrzahl und sind etwa um 1700 geschrieben

Aśāmedhī apurāṇa Von zwei verschiedenen Händen geschrieben Foll 31 32 61 fehlen

144.

0 9 78 Bl. 7 Linsen Anf. des 18. Jahrh.

Bhagavadgītā, die bekannte und oft edierte Episode aus dem Mahabharata Oft bloß Gītā genannt Das erste Blatt fehlt

145.

30 14 105 Bl. 10 bis 11 Linsen Abgeschrieben im J. 1754 in Khasi leikvā von Kāmākṣina

Bhagavadgītā Mit dem Kommentar Subodhinī von Śrīdhara svamin Dieser beginnt शेषाशेषमुख्याख्याचातुर्यं त्वेवमुक्तं । दधानमद्भुत वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥ १ ॥ श्रीमाधव प्रणम्योमाधव विश्वेशमादरात् । तद्भक्तियन्त्रित कुर्वे शीताव्याख्या सुबोधिनीम् ॥ २ ॥ भाष्यकारमत (i. e. Śāṅkaracarya) सम्यक्तद्वाख्यातृगिरस्तथा । यथामति समानोद्य शीताव्याख्या समारम्भे ॥ ३ ॥

146.

28 9 91 Bl., 10—13 Linsen Geschrieben 1780

Bhagavadgītā mit der Subodhinī

147.

33 17 41 Bl. 7 Linsen Abschrift von 1824

Bhagavadgītā mit einer unterbrochenen Übersetzung in Gujarati

148.

30 13 112 Bl., 8 bis 15 Linsen Etwa 1710

Bhagavadgītā mit der Subodhinī Blatt 1 welches die Vorrede enthält, fehlt

149.

22 9 73 Bl. 9 bis 15 Linsen Etwa 1680

Bhagavadgītā mit der Subodhinī Folia 2—6 13—19 23, 26 31 70 75 77 78 86 87 fehlen Am Ende fehlt nur das letzte Blatt

150.

27/12. 203 Bl., sehr selten mehr als 8 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā, Text und Kommentar. Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der Subodhini, aus der die Vulgata sich entwickelt hat. Beginnt:

एकं यज्जनयत्यनेकतनुभृत्संस्थान्यजसं मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप्त न सिक्तं जलैः । कालेनापि न जीर्यते ऊतभुजा नो दह्यते क्लियते नाद्भिस्तत्सकलस्य बीजमसकृद्ब्रह्माभिधं धीमहि ॥ १ ॥ श्री-
मत्पद्मजतार्च्यपद्मगुणप्रह्लादभीष्मोद्भवव्यासाकूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । यैस्त्रीर्थैरिव पावितं त्रिभुवनं रत्नैरिवालङ्कृतं सदैवै-
रिव (siddhaugbair iva B) रचितं सुखकरैश्चन्द्रैरिवाप्यायितम् ॥ २ ॥^{*)}

Die Erklärung von 1, 1 2 diene als Probe. हे संजय मामकाः दुर्योधनादयः च अन्ये पाण्डवा युयुत्सवः योद्धुकामा धर्मक्षेत्रे धर्म-
प्रसवभूमौ कुरोः क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं तस्मिन् कुरुक्षेत्रे समवेताः मिलिताः सन्तः किमकुर्वत किं विदधुः ॥ १ ॥ तु पुनः तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधनः अनेकवीरसमुदाये लब्धदोष्टिः दुःखेन योध-
यितुं शक्यः आचार्यं धनुर्वेदोपदेष्टारं द्रोणं उपसंगम्य संगतो भूत्वा वचनं अनन्तरं उच्यमानं अब्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्ड-
वानां अनीकं पाण्डवानां सैन्यं बृहद् सूचीबृहद्वह्निनासंपन्नं दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol. 13 b (B. 14 b). 2) Fol. 38 a (40 b). 3) Fol. 51 a (53 b). 4) Fol. 63 b (67 b). 5) Fol. 72 b (76 b). 6) Fol. 85 b (91 a). 7) Fol. 93 b (101 a). 8) Fol. 101 b (111 a). 9) Fol. 111 a (123 a). 10) Fol. 120 b (135 b). 11) Fol. 137 a (155 b). 12) Fol. 143 a (163 a). 13) Fol. 154 a (175 b). 14) Fol. 161 b (184 b). 15) Fol. 170 a (194 a). 16) Fol. 176 b (201 b). 17) Fol. 184 b. Fol. 155 fehlt.

151.

24/10. 206 Bl., selten mehr als 7 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā mit demselben Kommentar (B). Foll. 78. 136. 137 fehlen. Schliesst im Anfang von 17, 28.

152.

26/11. 227 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Natapadra von Devadāsa, Sohn von Dāmodara, im J. 1516.

Pl.

nach
2, 11
schäd

Śaṅkarācārya. Śaṅkara
mit der Erklärung von
1 mehrere in den be-
fehlen.

*) Der Anfang des Nārādīyapurāṇa.

Adhyāya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5
Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol 104a 9 Fol 113b
10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a
14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

23/10 54 Bl., 10 bis 12 Linien Etwa 1810

Bhagavadgītā Die ersten fünf Kapitel, mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śrīdhara's Kommentar berücksichtigt wird Die Einleitung von Śrīdhara ist dem grösseren Teile nach übersetzt

154.

16/10 3 Bl., 8 Linien Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Mukundadasa Kāyastha einem Sohn von Ramaji

Saptasloki Gītā Sieben ausgewählte Verse aus der Bhagavadgītā Diese ursprünglichen 7 sind im CC p 695 sub voce angegeben Durch Zuthaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषिः श्रीकृष्णः परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्दः । ओमित्येकाक्षरेति बीजं सर्वतः पाणिपादान्तमिति शक्तिः । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेति कीलकं श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्ष्मगीतामन्त्रमालास्तोत्रजपे विनियोगः ॥ ओमिति सर्वतः स्थानं कविमूर्ध्वमतः परम् । सर्वस्य मन्मनायेति सूक्ष्मा गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मा गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाहं सप्तभिः श्लोकैः स्तुत एव न शक्यः ॥ २ ॥

155.

22/10 6 Bl. 11 bis 14 Linien Etwa 1800

Āśvīnīśrīvākyāḥ, Nilakanthas Kommentar zu dem Hymnus an die Āśvinen aus dem dritten Adhyāya des Ādiparvan des Mahābhārata. Beginnt तमुपाध्यायः प्रत्युवाचाश्विनीं स्तुहि । तौ त्वा चक्षुष्मन्तं कर्तारौविति ॥

156.

16/9 4 Bl., 8 Linien Etwa 1820

Kutyanastava, das 23 Kapitel des Bhīṣmaparvan In 29 Versen Arjuna preist kutyānī oder Durgā vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kaurava Beginnt संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रवल दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो सयामाभिमुखे स्थितः । पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ संजय उवाच ॥

150.

27/12. 203 Bl., sehr selten mehr als 8 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā, Text und Kommentar. Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der Subodhini, aus der die Vulgata sich entwickelt hat. Beginnt: एकं यज्जनयत्यनेकतनुभृत्सस्थान्यजसं मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप न सिक्तं जलिः । कालेनापि न जीर्यते ऊतभुजा नो दह्यते क्लियते नाङ्गिस्तत्सकलस्य बीजमसकृद्ब्रह्माभिधं धीमहि ॥ १ ॥ श्री-मत्पद्मजतार्च्यपद्मगुणकप्रह्लादभीष्मोद्भवव्यासाक्रूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । चैस्तीर्थैरिव पावितं त्रिभुवनं रत्नैरिवालंकृतं सद्भिदै-रिव (siddhaughair iva B) रचितं सुखकरैश्चन्द्रैरिवाप्यायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1, 1. 2 diene als Probe: हे संजय मामकाः दुर्योधनादयः च अन्ये पाण्डवा युयुत्सवः योद्धुकामा धर्मचेचे धर्म-प्रसवभूमी कुरोः चेचं कुरुचेचं तस्मिन् कुरुचेचे समवेताः मिलिताः सन्तः किमकुर्वत किं विदधुः ॥ १ ॥ तु पुनः तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधनः अनेकवीरसमुदाये लब्धदोषिः दुःखेन योध-यितुं शक्यः आचार्यं धनुर्वेदोपदेष्टारं द्रोणं उपसंगम्य संगतो भूत्वा वचनं अनन्तरं उच्यमानं अत्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्ड-वानां अनीकं पाण्डवानीकं सैन्यं व्यूढं सूचीव्यूहरचनासंपन्नं दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol. 13 b (B. 14 b). 2) Fol. 38 a (40 b). 3) Fol. 51 a (53 b). 4) Fol. 63 b (67 b). 5) Fol. 72 b (76 b). 6) Fol. 85 b (91 a). 7) Fol. 93 b (101 a). 8) Fol. 101 b (111 a). 9) Fol. 111 a (123 a). 10) Fol. 120 b (135 b). 11) Fol. 137 a (155 b). 12) Fol. 143 a (163 a). 13) Fol. 154 a (175 b). 14) Fol. 161 b (184 b). 15) Fol. 170 a (194 a). 16) Fol. 176 b (201 b). 17) Fol. 184 b. Fol. 155 fehlt.

151.

24/10. 206 Bl., selten mehr als 7 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā mit demselben Kommentar (B). Foll. 78. 136. 137 fehlen. Schliesst im Anfang von 17, 28.

152.

26/11. 227 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Natsapdra von Devadāsa, Sohn von Dāmodara, im J. 1516.

Bhagavadgītā mit dem Kommentar von Śaṅkarācārya. Śaṅkara nach einer allgemeinen Einleitung beginnt mit der Erklärung von 2, 11. Foll. 1. 103. 108. 109. 114. 115 und mehrere in den beschlagnigten Blättern des achtzehnten Kapitels fehlen.

*) Der Anfang des Nāradyapurāṇa.

Adhyāya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5
Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol 104a 9 Fol 113b
10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a
14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

23/10 54 Bl., 10 bis 12 Linien Etwa 1810

Bhagavadgītā Die ersten fünf Kapitel, mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śrīdhara's Kommentar berücksichtigt wird. Die Einleitung von Śrīdhara ist dem grösseren Teile nach übersetzt.

154.

16/10 3 Bl., 8 Linien Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Makundadāsa Kāśastha, einem Sohn von Kāmaji

Saptasloki Gītā Sieben ausgewählte Verse aus der Bhagavadgītā. Diese ursprünglichen 7 sind im CC p. 695 sub voce angegeben. Durch Zuthaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen. Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषिः श्रीकृष्णः परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्दः । ओमित्येकाचरेति बीज सर्वतः पाणिपादान्तमिति शक्तिः । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेति कीलक श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्तगीतामन्त्रमालास्तोत्रत्रये विनियोगः ॥ ओमिति सर्वतः स्थानं कविमूर्ध्वमतपरम् । सर्वस्य मन्मनाद्येति सूक्ता गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मां गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाहं सप्तभिः श्लोकैः स्तुत एव न संशयः ॥ २ ॥

155.

22/10 6 Bl. 11 bis 14 Linien Etwa 1860

Āśistatīrtyākhya, Nilakantha's Kommentar zu dem Hymnus an die Āśvinen aus dem dritten Adhyāya des Ādiparvan des Mahābhārata. Beginnt तमुपाध्याय प्रत्युवाचाश्विनी सुहि । तां त्वां चक्षुष्मन्तं कर्तारविति ॥

156.

16/10 4 Bl., 8 Linien Etwa 1860

Kātyāyanastava, das 23. Kapitel des Bhīṣma-parvan. In 29 Versen Arjuna preist Kātyāyani oder Durgā vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kaurava. Beginnt संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रवन दृष्ट्वा युदाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो संयामाभिमुखं स्थितः । पराजयाय गच्छाणां दुर्गामोचमुदीरय ॥ संजय उवाच ॥

एवमुक्त्वा ऽर्जुनः संख्ये वामुदेवेन धीमता । अवतीर्य रथात्पार्थः स्तो-
त्रमाह कृताञ्जलिः ॥ अर्जुन उवाच ॥ ओं नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये
मन्दरवासिनि । कुमारि कालि कापालि कपिले रुष्णपिङ्गले ॥

Schliesst. यत्र धर्मी द्युतिः कान्तिर्यत्र ह्योः श्रीस्तथा रतिः ।
यतो धर्मस्ततः रुष्णो यतः रुष्णस्ततो जयः ॥

157.

22/10. 16 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben im J. 1777.

Gajendromokṣanūdhyaṇya, die Befreiung eines Elephanten von
einem Krokodil durch Vermittelung des Viṣṇu. 158 Verse. An-
geblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo sich diese Er-
zählung nicht findet. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ मया हि देव-
देवस्य विष्णोरमिततेजसः । श्रुताः संभूतयः सर्वा गदतस्तत्र मुव्रत ॥ १ ॥
यदि प्रसन्नो भगवाननुग्राह्यो ऽस्मि वा यदि । तदहं श्रोतुमिच्छामि
नृणां दुःखप्रणाशनम् ॥ २ ॥ स्वप्ना हि सुमहाभाग दृश्यन्ते ऽत्र शुभा-
शमाः । फलानि ते प्रयच्छन्ति तद्गुणान्येव भार्गव ॥ ३ ॥

Schliesst: गीता सहस्रनामैव स्तवराजमनुस्मृतिः । गजेन्द्रमोक्षणं
चैव पञ्च रत्नानि भारते ॥ १५८ ॥

158.

19¹/₂/10¹/₂. 15 Bl., 9 Linien. Abgeschrieben für Haridāsa Vaiṣṇava
von Kṛṣṇadāsa im J. 1802.

Gajendramokṣa. Hier in 156 Versen.

159.

25/9. 43 Bl., 9 Linien. Etwa 1700.

Nalopālchyaṇa aus dem Mahābhārata. Grosse Stücke davon.

160.

24/11. 8 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J. 1802.

Bhīsmastavarāja oder einfacher *Stavarāja*, eine Anrufung
von Kṛṣṇa durch Bhīsmā. Aus dem 47. Kapitel des Śāntiparvan
des Mahābhārata. 126 Verse. Mehrere Verse am Schluss sind
zur Belobung des Hymnus von einem späteren Verfasser zugefügt.

Beginnt: जनमेजय उवाच । शरतल्ये शयानस्तु भारतानां पितामहः ।
कथमुत्तृष्टवान्देहं कं च योगमधारयत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ।
शृणुष्ववहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । भीष्मस्तु कुरुशार्दूल
देहोत्सर्गं समाश्रयेत् ॥ २ ॥

Schliesst: स्तवराजः समाप्तो ऽयं विष्णोरद्भुतकर्मणः । गाङ्गेयेन
पुरा गीतो महापातकनाशनः ॥

161.

16/10 20 Bl. 7 Linien Geschrieben in Stambhatirtha von Kāma-
candra, Sohn von Kāhnajī im J 1623

Mahādevasahasranāman oder *Śivasahasranāman*, tausend
Namen des Śiva, aus dem Ānuśāsanaḥkaparvan (13, 1104 Calc 13,
16, 67 Bombay) des Mahābhārata 151 Verse Fol. 2 3 17
fehlen Beginnt उपमन्युस्त्वाच ॥ एव स्तुतो महादेवस्तण्डिना ब्रह्म-
वादिना । उवाच भगवान्देव उभया सहितः प्रभुः ॥ १ ॥

162.

22/10 8 Bl., 10 Linien Schrift von 1809

Viṣṇusahasranāman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem
Mahābhārata (Ānuśāsanaḥkaparvan 13, 149) Beginnt वैष्णवायन
उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मान्शेषेण पावनानि च सर्वशः । युधिष्ठिरः शं-
तनवं पुनरेवाभ्यभाषत ॥

163.

25/12 14 Bl. 9 Linien Geschrieben in Sarat etwa um 1710

Viṣṇusahasranāman

164.

26/14 12 Bl., 10 Linien Etwa 1810

Viṣṇusahasranāman

165.

18/9 19 Bl. 9 Linien Etwa 1780

Viṣṇusahasranāman Die blossen Namen mit om und nam is
ohne Text, z B १ विश्वस्यै नमः २ ओ विष्णवे नम ३ ओ वष-
ट्काराय न •

166.

29/13 61 Bl., 10 bis 11 Linien Etwa 1770

Viṣṇusahasranāman, mit einem Kommentar von Saṅkarācārya
Der letztere beginnt श्रीसच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायार्त्तिप्रकारिणे ।
नमो वेदान्तवेदाय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥ यस्य स्मरणमात्रेण
जन्मसंसारबन्धनात् । विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ २ ॥
कृष्णविपायनं व्यासं सर्वलोकहिते रतम् । वेदाब्जभास्करं वन्दे शमा-
दिनिलय मुनिम् ॥ ३ ॥ सहस्रमूर्तेः पुरुषोत्तमस्य सहस्रनेत्राग्रजपाद-
बाहोः । सहस्रनाममन्त्रं प्रशस्तं निरुच्यते जगज्जरादिशान्ते ॥ ४ ॥

167.

24/12 109 Bl., 9 und 10 Linien Etwa 1820

Viṣṇusahasranāman mit Saṅkarācārya's Kommentar

168.

20/12 16 Bl., 9 bis 10 Linien. Schrift von 1817.

Viṣṇusahasranāman aus dem Mahābhārata. 800 (nicht 1000) Epitheta von Viṣṇu mit vorangehendem om vor jedem Namen im Dativ und folgendem namaḥ Grade so wie in der vorhergehenden Nummer 165 Die Unterschrift hat den Titel Caturthyantadivyasahasranāma Beginnt ॐ विश्वस्यै नमः १ ॐ विष्णवे नमः २ ॐ वषट्काराय नमः ३ ॐ भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ४

169.

14¹/₂/9 20 Bl., 7 Linien. Etwa 1780.

Viṣṇusahasranāman

170.

31¹/₂. 8 Bl., 9 Linien. Bengali Schrift. Geschrieben von Paramānanda-dāśya Dīśavaī-nava um etwa 1810

Viṣṇusahasranāman

171.

16¹/₂. 46 Bl., 7 bis 11 Linien. Geschrieben in Dhātrīpura von Durlabharāmī, Sohn von Jayananda, etwa um 1790.

Viṣṇusahasranāman. Nach den ersten 15 Versen wird auf Fol. 3a bis 6a die nyāsa genannte Formel gegeben. Von da ab bis Fol. 41b werden auf dem oberen und unteren Rande die im Text enthaltenen Namen und Epitheta Viṣṇu's abgesondert mit oder ohne om und folgendem namaḥ aufgezählt, z. B. ॐ भावाय नमः । भूतात्मने नमः ।

172.

29/14¹/₂. 37 Bl., 12 bis 17 Linien. Schrift von 1819.

Viṣṇusahasranāman mit Śāṅkarācārya's Kommentar.

173.

25/11. 46 Bl., 9 Linien. Schrift vom Ende des 17. Jahrh.

Sanatsujātiya aus dem Udyogaparvan (42—46 Ed Bombay) des Mahābhārata. Mit einem anonymen Kommentar. Dieser beginnt: नमः पुंसे पुराणाय पूर्णानन्दाय विष्णवे । निरस्तनिखिलध्वान्ततेजसे विश्वहेतवे ॥ १ ॥ नम आचार्येभ्यो ब्रह्मविद्भ्यः । सनत्सुजातविवरणं संक्षेपतो जिज्ञासूनां सुखावबोधायारभ्यते ॥ स्वतश्चित्सदानन्दाद्वितीयो ऽप्यात्मा स्वाश्रययाविद्यया स्वानुभवगम्यया etc

174.

15/9. 13 Bl., 7 Linien Etwa 1810.

Savitrijapa aus dem Ānuśāsanikaparvan des Mahābhārata (Adhy. 150 Ed. Bombay). Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महामाज्ञ सर्वशान्दविशारद । किं जप्यं जपतो नित्यं भवेद्धर्मफलं

महत् ॥ १ ॥ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वापि कर्मणि । दैवे वा
आद्यकाले वा किं जप्यं कर्मसाधकम् ॥ २ ॥ 80 Verse

175.

20 $\frac{1}{2}$ /3 5 Bl., 9 bis 10 Linien Etwa 1830

Sūryastotra, Lob des Sonnengottes Aus dem Mahābhārata,
Vaniparvan 3, 13—18 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ कथं कुहणा-
मृषभः स तु राजा युधिष्ठिरः । विप्रार्थमारार्धितवान्सूर्यमद्भुतवि-
क्रम ॥ १ ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ शृणुष्वनावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा
समाहितः । चण च कुरु राजेन्द्र सर्वं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ २ ॥ धौम्येन
च यथा पूर्वं पार्थाय सुमहात्मने । नामाष्टशतमाख्यात तच्छृणुष्व न-
हामते ॥ ३ ॥ Die Unterschrift am Ende ist इति श्रीआरक्षपर्वणि
सूर्यवरदानस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

176.

23/11 2 Bl., paginiert 4 und 5 8 Linien Etwa 1790

1) Ein Fragment, betitelt *Suryarūdhana*, 1—15 Verse aus
dem Āraṇyaka-parvan des Mahābhārata, Kapitel 1 Beginnt [ए]तद्वै
कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः । नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शब्देण सुमहा-
त्मना ॥ 3१ ॥ = 3, 28 शक्राच्च नारदः प्राप्य etc 12 = 3 79
सुरगणपितृयज्ञसेवित etc 3, 33 = 3 29 सूर्योदये यः सुसमाहित
पठेत् 3, 14 = 3, 10 इमं स्तव देववरस्य यो नरः 3, 35 = 3, 11

2) शनिश्चरस्तोत्रं 6 Verse zum Lobe des Planeten Saturn Aus
einer unbekannten Quelle Lautet श्रीरामानुजाय नमः ॥ नीलाम्बर-
शूलधरः किरीटी गृध्रस्थितः खड्गधरो धनुष्मान् । चतुर्भुज सूर्यसुत
प्रशान्तः सदास्तु मह्यं वरदो ऽस्तु मन्दः ॥ १ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥
नमस्ते कोणसखाय पिङ्गलाय नमो नमः । नमस्ते वभ्रुहृषाय कृष्णाय
च नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चान्तकाय च ।
नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौरये विभो ॥ ३ ॥ नमस्ते मन्दसंज्ञाय
शनिश्चर नमो ऽस्तु ते । कोणस्थः पिङ्गलो वभ्रुः कृष्णो रौद्रो ऽन्तको
यमः ॥ ४ ॥ सौरिः शनिश्चरो मन्दः पिप्पलादेन सन्नुतः । ध्वजिनी
ध्वाङ्गिणी चैव अजा मेपी च सप्तमी ॥ ५ ॥ एतास्तु शनिभार्थायाः
प्रातरुत्थाय यः पठेत् । तस्य शनिश्चरीपीडा न भवेच्च कदाचन ॥ ६ ॥

177.

22 13 8 Bl. 11 Linien Etwa 1750.

Anusmṛti Verhörung des Vishnu rettet in allen Nöten In
100 Versen angeblich aus dem Śantiparvan des Mahābhārata, wo

sich diese nicht finden Indessen sagen beide Handschriften Mahābhārata Viṣṇudharmottare. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ महामते महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । अचीणकर्मबन्धस्तु पुरुषो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ मरणे यज्जपेज्जायं यं च भावमनुस्मरन् । परं पदमवाप्नोति तस्मै ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥ शौनक उवाच ॥ इदमेव महाराज पृष्टवांस्ते पितामहः । भीष्मं धर्मविदां श्रेष्ठं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । प्रयाणकाले यच्चिन्त्यं भीचार्यं तत्त्वचिन्तकैः ॥ ४ ॥ किं नु स्मरन्कुर्व्येष्ट मरणे पर्युपस्थिते । प्राप्नुयात्परमां सिद्धिं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst: इमां रहस्यां परमामनुस्मृतिमधीत्य बुद्धिं लभते च नैष्ठिकीम् । विहाय दुःखानि विमुच्य संकटात्स वीतरागो विचरेन्महीमिमाम् ॥ ९६ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु तपोध्यानसमाधिभिः । नराणां चीणपापानां कृष्णे भक्तिः प्रजायते ॥ ९७ ॥ न वासुदेवात्परमस्ति मङ्गलं न वासुदेवात्परमस्ति पावनम् । न वासुदेवात्परमस्ति कामदं न वासुदेवं प्रणिपत्य सीदति ॥ ९८ ॥ गतागता निवर्तन्ते चन्द्रसूर्यादयो ग्रहाः । अद्यापि न निवर्तन्ते द्वादशाक्षर- (i. e. om namo bhagavate Vāsudevāya) चिन्तकाः ॥ ९९ ॥ आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥ १०० ॥

178.

25/12. 9 Bl., 7 Linien. Etwa 1770.

Anusmṛiti. Fol. 2 fehlt.

179.

15/9. 10 Bl., 7 Linien. Geschrieben 1773 Savāijīpuramadhye.

Anusmṛiti in 73 Versen.

180.

22/10. 6 Bl., 11 Linien. Etwa 1860.

Anusmṛiti.

181.

15/9. 5 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1820.

Śivarātrivratamāhātmya, eine Feier, welche Nachts am vierzehnten Tage der dunklen Hälfte des Monats Phālguna zu Ehren Śiva's gehalten wird. Angeblich aus dem Śāntiparvan Mokṣadharma des Mahābhārata. In diesem findet es sich nicht vor. Sieh Śivarātrivrata aus dem Skandapurāṇa. 56 Verse. Beginnt: युधि-

धिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ गाङ्गेय विजितेन्द्रिय । देवाना-
मपि सर्वेषां व्रतं पूर्वं श्रुतं मया ॥ १ ॥ रुद्रस्यापि व्रतं ब्रूहि भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि विधिना वद महाप्रभो ॥ २ ॥
व्रतानि ब्रूहि लोके सर्वसिद्धिकराणि च । मनुष्यैस्तानि कृतानि
सेतिहासानि तानि वै ॥ ३ ॥ तथान्येषां च देवानां न श्रुतं तु शिव-
व्रतम् । शिवरात्रिव्रतं ब्रूहि कृपया मे पितामह ॥ ४ ॥ भीष्म उवाच ॥
साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । शिवव्रते महापुण्ये यत्ते
बुद्धिः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ शिवव्रतं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वदुः-
खप्रशमनं सर्वग्रहविनाशनम् ॥ Von Vers 17—44 folgt eine Erzäh-
lung von einem Jäger, der der Jagd und allen Lasteru ergeben,
durch Verehrung eines Länga von Śiva unter seine Scharen ver-
setzt wurde In Vers 46 ff. heisst es भीष्म उवाच ॥ फाल्गुन-
स्यासिते पक्षे चतुर्दशा नराधिप ॥ ४६ ॥ प्रातस्तस्यात्समुत्थाय नियमः
क्रियते नरैः । प्रातःस्नानं प्रकर्तव्यं निराहारव्रतं तथा ॥ ४७ ॥ तद्दिने
वर्जयेत्सोमं कामं क्रोधं मदं तथा । रात्रौ जागरणं कुर्याद्भीतवाद्या-
दिसंयुतम् ॥ ४८ ॥ ताम्रपात्रे शिवं स्थाप्य दुग्धेनालेन (vielleicht
आग्नेन) न्नापयेत् । अर्कपुष्पैस्तथा पत्रैस्तथा धत्तूरकैरपि ॥ ४९ ॥

182.

13/9 14 BH., 7 Linen Fehlerhafte Abschrift Geschrieben von Rup-
rāma Miśra im J. 1796

Bhārataśāstrī, ein Bericht über die Tode des Mahābhārata
und über den Tod der Anführer in dem entscheidenden Kampf
zwischen den Kauravas und Pandavas 88 Verse Beginnt द्विपा-
यनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च । यो भारतं
समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलेरभिषेचनेन ॥ १ ॥ अच-
तुर्वदनो प्रह्लादा etc ॥ २ ॥ यो गोशतं कनकशृङ्गमयं ददाति etc ॥ ३ ॥
मुनिं त्रिगन्धाम्बुधाभासं वेदव्यासमकल्मषम् । वेदव्यासं सरस्वत्यां व्यासं
व्यासं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वारयत्यां स्थिते कृष्णं समा-
ह्वय युधिष्ठिरः । मध्यं प्रेषयामास सो ऽगच्छदक्षिणापुरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इमां भारतसावित्रीं प्रातस्तथाय यः पठेत् । दिवा
वा यदिवा रात्रौ समेषु विषमेषु च ॥ ८६ ॥ न भयं विद्यते किञ्चि-
त्कार्यसिद्धिर्भविष्यति । अहोरात्रिष्ठतं पापं शृणुमानो न निष्यते ॥ ८७ ॥
संवत्सरकृतं पापं पठमाने विनश्यति ॥ ८८ ॥ Nicht aus dem Mahā-
bhārata Das unter 113, 6 gegebene Stück fängt hier im vierund-
vierzigsten Vers an

183.

27/15. 336 Bl., 15—21 Linien. Etwa 1650.

Harivaṅśa, ein Supplement zum Mahābhārata. Beginnt: जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः । यस्यास्यकमलग्नितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ १ ॥

Fol 333 fehlt Fol. 334 a enthält das Ende von Kapitel 29, 81, bis 30, 35 nach der Ausgabe von Bombay 1862. Querfolio

184.

28/12 30 Bl., 11 Linien Etwa 1850

Kailāsayātrā aus dem Harivaṅśa. Unvollständig. Enthält 18 Kapitel und 13 Verse des 19., nach der Ausgabe von Bombay 72—90. Beginnt: जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनादेनः । गतः किलासशिखरमालयं शंकरस्य च ॥ १ ॥ नारदाद्यि-स्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । तत्र दृष्टो महादेवः शंकरो नीललो-हितः ॥ २ ॥ केशवेन पुरा विप्र कुर्वता तप उत्तमम् । अर्चितो देवदेवेन शंकरश्चेति नः श्रुतम् ॥ ३ ॥ Rukmiṇī wünscht einen Sohn zu erlangen Kṛiṣṇa begibt sich auf den Kailāsa und tbt dort grosse Kasteiung um Śiva's Gunst zu erlangen. Śiva gewährt ihm Pradyumna d. i. Smara als ältesten Sohn. Abenteuer Kṛiṣṇa's auf der Reise nach dem Kailāsa Lobpreisung von Kṛiṣṇa auf Śiva und von Śiva auf Kṛiṣṇa.

185.

27/11. 103 Bl., 9 bis 11 Linien Abschrift vom Anfang des 17. Jahrh.

Itihāsasamuccaya, 32 Erzählungen aus dem Mahābhārata, mit teilweiser Abkürzung und Veränderung des Textes. Das Nähere ist in Catal. Oxf. Nr. 38 mitgeteilt. Es fehlen Blatt 1 und 13—18.

1) Yudhiṣṭhiraśokāpanoda oder Śyenajidākhyāna XII, 27 (Bombay). 2) Gautamilubdhakasaṁvāda. 6. Śaktuprasthīya. 7) (Fol. 20 a) Sudaiśanopākhyāna. 8) Svāganarakākhyāna. 9) Kapotākhyāna. 10) Durgatitarāṇa 11) Saptarśisaṁvāda 12) (Fol 40 a) Lobhākhyāna. 13) Tulādhāra-Jājalisaṁvāda 14) Kuṇḍadbhāropākhyāna. 15) Maṅkigita. 16) Bodhyagita. 17) Indrakāśyapaśaṁvāda. 18) (Fol 52 b) Pitāputrasaṁvāda 19) Śukānuśāsana. 20) Bhūmidāna. 21) Gopradāna. 22) (Fol. 68 a) Annadāna 23) Tilapradāna 24) Nṛi-gākhyāna 25) Cyavananaḡhuśaṁvāda 26) Mānasatīrthayātrā. 27) Brahmahatyāvidhi. 28) (Fol. 84 b) Mānsabhaḡṣaṇaṇiśedha. (Nicht im Mahābhārata). 29) Naḡhuśayudhiṣṭhirasaṁvāda. 30) (Fol. 102 b) Bahulopākhyāna 31) Yamasuvratāśaṁvāda 32) Nārada-puṇḡarthaśaṁvāda. Als Abschluss folgt ein Kapitel genannt Saṁsārakūpavarṇana

186.

27/11 4 Bl., 10 Linien Abschrift von etwa 1790

Gaṅgāmāhātmya, die fünfte Erzählung des *Itihāsasamuccaya*
Beginnt: बृहस्पतिसमं बुद्ध्या शक्रतुल्यपराक्रमम् । शरतल्पगतं भीष्म-
मुपयो द्रष्टुमाययुः ॥ १ ॥

187.

30/12 75 Bl., 11 bis 14 Linien Gute Schrift vom Anf des 18 Jahrh

Itihāsasamuccaya Beginnt या कुन्देन्दुतुपारहारधवला या
शुभ्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना । या
ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता सा मां पातु सरस्वती
भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥ जितमजितेन भगवता जलनिधिशयनेन
जलदवर्णेन । वसुधोद्वरणरसातलपङ्काङ्कितगण्डतुण्डेन ॥ १ ॥ पुनरपि
जितं भगवता हिरण्यकशिपोरुरःस्थलं येन । कुलिशादपि कठिनतर
किसलयमिव कररुहेर्भिन्नम् ॥ २ ॥ पाराशर्यवचःसरोजममलं गीतार्थ-
गन्धोत्कटं नानाख्यानसुकेसर हरिकथासंबोधनावोधितम् । लोके
सज्जनपट्टदैरहरहः पेपीयमानं मुदा भूयाद्भारतपङ्कज कलिमलधसिन.
श्रेयसे ॥ छण्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणं विभुम् । को ह्यन्य
पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेत् ॥ सतिमन्यानमाविध्य येन वेदमहार्ण-
वात् । जगद्धिताय जनितो महाभारतचन्द्रमाः ॥ प्रायशो मुनयः सर्वे
केवलात्महितोद्यताः । द्वैपायनो हि भगवान्सर्वभूतहिते रतः ॥ स्तुति-
स्तुत्यो हि कथान्यो येन लो- - - - श उच्यते ॥ पुण्डरीकस्य सवाद
नारदेन महर्षिणा । द्वात्रिंशकमिति प्राङ्गरितिहाससमुच्चयम् ॥ अत्रै-
वानुक्रमो ज्ञेयस्तन्महाभारते बुधे । एवं द्वात्रिंशदाख्यान (akhyānam
MS) इतिहाससमुच्चयः ॥ वीणि श्लोकसहस्राणि तथा पद्यगतानि च ।
श्लोकाश्च सप्ततियात्र सख्याता इति बुध्यताम् ॥ जनमेजय उवाच ॥
उपित्वा द्वादशाब्दानि etc

Die Anordnung der 32 Erzählungen weicht in einzelnen
Stücken ab 1) Yudhisṭhiraśakopinoda oder Śyenajalākhyāna
Fol 5b 2) Gautamilubdhikasamvāda Fol 8b 3) Mudgalop-
ākhyāna Fol 12a 4) Śivacaritra oder Śyenakapotīya Fol
14b 5) Gaṅgāmāhātmya Fol 16b 6) Saktuprasthīya Fol 19b
7) Śundarānupākhyāna Fol 21b 8) Śvaigamarikākhyāna Fol
23b 9) Kapotākhyāna Fol 28b 10) Durgatitarana Fol 29b
11) Saptarśisamvāda Fol 33a 12) Lobhākhyāna Fol 33b
13) Tulādhāra-Jaṭhasamvāda Fol 35b 14) Kuṇḍalharopākhyāna
Fol 37b 15) Mañikīṭṭa Fol 38b 16) Bodhyanahucāsamvāda
Fol 39b 17) Indrakāsyaprasamvāda Fol 41b 18) Pītāputrasam-

vāda Fol. 44 b. 19) *Sukānuśāsana* Fol. 48 b. 20) *Bhūmidāna* Fol. 50 b. 21) *Gopradāna* Fol. 52 a. 22) *Annadāna* Fol. 54 a. 23) *Tilapradāna* Fol. 56 a. 24) *Ṇṛigākhyāna* Fol. 58 a. 25) *Cyn-
vananahusasamvāda* Fol. 60 b. 26) *Mānasatīrthayātrā* Fol. 61 b. 27) *Brahmabatyānirdeśa* Fol. 62 a. 28) *Śṛīgālavānarasamvāda* Fol. 62 b. 29) *Suvarṇadāna* (diesem Ms. eigen und nicht aus dem *Mahā-
bhārata*) Fol. 63 a. 30) *Māṇsabhakṣaṇanisedha* Fol. 65 a. 31) *Yudhi-
ṣṭhiranahusasamvāda* Fol. 70 a. 32) *Babulākhyāna*. Am Ende fehlt
ein Blatt

Fol. 92 ist zweimal bezeichnet

188.

33/16 32 Bl., 10 Linien Etwa 1820

Kuśalaślopākhyāna, die Erzählung von Kuśa und Lava, den
beiden Söhnen des Rāma. Kapitel 25—36 im *Jaiminibhārata*
Beginnt: जैमिनिर्वाच ॥ संयामस्त्वभवद्राजन्वभुवाहनपार्थयोः ।
यथा कुशस्य रामस्य वाजिमेधधृते ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं
रामः कुशं पुत्रं शमयच्छरवृष्टिभिः । कथं च तेन पुत्रेण जितो रामो
रणाजिरे । रामो न वेत्ति तं सूनुमेतन्मे विस्तराद्दद ॥ जैमिनि-
वाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो रामस्य चरितं महत् । विस्तरेण यथा-
पूर्वं वदतो मे निशमय ॥ Sieh Webers Berlin Katalog I, p. 115.

189.

23/11. 8 Bl., 9 Linien Geschrieben von Jaideva im Jahr 1682

Dharmasamvāda, ein Kapitel aus dem *Jaiminibhārata*, in
120 Versen Blatt 2 fehlt. Beide Hss. sind in so schlechtem
Zustand, dass der Anfang ohne Besserung gegeben wird: जन्मेजय
उवाच । द्वापरे च समुत्पन्ने नगरे च हस्तिनापुरे । गुरुणा पृच्छतो
राजा जन्मेजय महाबलीः ॥ १ ॥ कथं विपागरूपेण धर्मो याति
युधिष्ठिरः । एवं सर्वे हि ती सूर्यो कथयंसु महामुनिः ॥ २ ॥ विश-
पायन उवाच । शृणु राजा प्रवक्ष्यामि कथयामि न संग्रयः । एकदा
सर्वदेवेषु इंद्रदेव्या सर्वे मुनिः ॥ ३ ॥

Schliesst: धर्मे निहन्यते यः धर्मे निहन्य श्वः धर्मे निहन्यते
व्याधिजतो धर्मस्ततो ययः ॥ १२० ॥ Nach Vollendung des Pferde-
opfers unterhält sich Yudhiṣṭhira mit einem Fremden, der sich
zuletzt als der Gott Dharma zu erkennen gibt.

190.

25/12 8 Bl., 9 Linien Schrift von 1820

Dharmasamvāda.

191.

27/13¹/₂ 119 Bl., 10 bis 11 Linien Schrift von 1862

Rāmāyana Balakānda, das erste Buch in 77 Kapitel Die ersten sieben Bl. fehlen Beginnt in der Mitte von 2, 7

192.

23¹/₂/10 11 Bl. 7 Linien Etwa 1870

Rāmāyana Das erste, ein Inhaltsverzeichnis des ganzen Werkes enthaltende, Kapitel des Balakānda Vorangehen acht Verse zum Lobe des Gedichtes, beginnend (स) जयति रघुवशतिलकः कौशल्याहृदयनन्दनो राम. । etc (Mahānātaka 1, 3) Drei von diesen finden sich in Schlegels Ausgabe p 3

193.

33/15 105 Bl., 11 Linien Schrift von 1864

Rāmāyana, Sundarākanda, das fünfte Buch.

194.

33/15 185 Bl., 12 Linien Geschrieben von Josi Ramanarayana im J 1868

Rāmāyana, Yuddhākanda, das sechste Buch

195.

38/10 128 Bl., 10 Linien Schrift von 1520

Rāmāyana, Yuddhākanda

196.

24/11 174 Bl., 9 bis 13 Linien Schrift von 1760

Rāmāyana, Uttarakānda, das siebente Buch

197.

33/14 5 Bl., 10 Linien Etwa 1830

1. *Adityahridaya*, das 107 (resp in der Bombayer Ausgabe das 106) Kapitel im Yuddhākanda des Rāmāyana 31 Verse Beginnt ततो युद्धपरिग्रान्त समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

2 Fol 3a *Viṣṇupañjara*, ein Hymnus auf Viṣṇu, in 22 Versen Aus dem Brahmandapurāṇa Beginnt ओ अस्मि श्री-विष्णुपञ्जरस्तोत्रमन्त्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । श्रीविष्णु परमात्मा देवता । अहं बीजं सोहं शक्तिः । etc Das Dhyāna beginnt परं परस्मात्प्रकृतेरनादिमेक निविष्ट वज्रधा गुहायाम् । सर्वालय सर्वचराचरस्य नमामि विष्णुं जगदेकनाथम् ॥ १ ॥ ओं विष्णुपञ्जर महादिव्यं सर्वदुष्टनिवारणम् । उग्रतेजो महावीर्यं सर्वशत्रुनिहन्तनम् ॥ २ ॥

Schliesst: जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके । ज्वाला-
मालाकुले विष्णुः सर्वे विष्णुमयं जगत् ॥ २२ ॥

3. Fol 4b. *Rāmagītāstotra*, ein wertloses Machwerk in
7 Versen, welches Rāmānuja zugeschrieben wird. Beginnt: श्री-
रामो राघवश्चैव कौशलेन्द्रकपीश्वराः । देवदेवपतिः साक्षी जगत्ताता
जगत्पिता ॥ १ ॥

4. Fol 5a. *Saptaśloki Bhagavadgītā*. Schon in Nummer 154
besprochen.

5. Fol 5b. *Catuṣślokiḥbhāgavata*. Sieh Nummer 203, 2.

6. *Sarasvatīdhādaśanāman*, zwölf Namen der Sarawati,
Śaṅkaraācārya zugeschrieben. Beginnt सरस्वती मया दृष्टा वी-
द्यापुस्तकधारिणी । हंसवाहनसमायुक्ता विद्यादानकरी मम ॥ १ ॥
प्रथमं भारती नाम द्वितीयं च सरस्वती । तृतीयं शारदा देवी
चतुर्थं हंसवाहिनी ॥ २ ॥

198.

19/12 9 Bl, 9 Linien. Etwa 1860

Bhavānīstava aus der *Mānavīyasamhitā* des Ādityapuriāṇa,
das 49. Kapitel. Dieses ist das fünfzigste Kapitel im Saurapurāṇa
(Ed. Ānandāśrama). Beginnt: सूत उवाच । तत्रोपविश्य सुरराट्पूज्य-
मानो वरासने । अप्सरोगणगन्धर्वसिद्धविद्याधरोरगैः ॥ सहस्रानु-
चराणां च देवतानां महीजसाम् । निर्जराणां त्रयस्त्रिंशत्कोटिभिः
परिवारितः ॥ सोऽभिषिक्तस्ततः सर्वैर्बृहस्पतिपुरोगमैः । त्रैलोक्येऽस्मि-
न्पुनः शक्रयुक्ते राज्यमकण्डकम् ॥ Die versammelten Rīṣi preisen
vor Indra die Macht der Bhavānī

Schliesst: सूत उवाच ॥ एवं मुनीनां गदितं भवान्याश्चरितं
शुभम् । श्रुत्वा पुरंदरः श्रीमान्भक्त्या परमया द्विजाः ॥ आराधया-
मास तदा पार्वती परमेश्वरीम् । वरांश्च विविधैर्लब्ध्वा चक्रे राज्य-
मकण्डकम् ॥

199.

24/10 52 Bl, 10 Linien. Etwa 1700

Garuḍapurāṇe Prētakalpa, der zweite Teil des *Garuḍapurāṇa*,
der von den Verstorbenen in der Unterwelt handelt. Die Hand-
schrift enthält 26 Kapitel und einen Teil des 27. Beginnt:
नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषक्षेत्रे मुनयः शीनका-
दयः । सत्त्वं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥ २ ॥ Diese 27 Kapitel
entsprechen in der Calcuttaer Ausgabe von 1891 in 4° den Kapiteln
12—38. — Den Schluss des dritten Kapitels bildet der bekannte
Vers यावत्स्वस्वमिदं शरीरमयं etc.

200.

27/13 37 Bl., 12 Linien Schrift von 1636

Garudapurāṇe Saroddhāra, ein Auszug aus dem Pretakalpa des Garudapurāṇa, in 10 Kapiteln. Entspricht im allgemeinen den ersten elf Kapiteln der genannten Calcuttaer Ausgabe. Beginnt धर्मदृढवदमूलो वेदस्तन्धः पुराणशाखाद्यः । चतुर्मुखो मोक्षफलो मधुसूदनपादपो जयति ॥ १ ॥ Florenzer Katalog, Nummer 15

201.

33/14 28 Bl., 13 bis 15 Linien Geschrieben von Amareśvara, Sohn von Bhata Suresvara

Garudapurāṇe Saroddhāra, ein verschiedener Auszug aus dem Pretakalpa, in 14 Kapiteln. Kapitel 1 entspricht dem 12 Addhyāya, 4 = 20, 6 = 22, 8 = 26, 9 = 4, 10 = 27 etc

202.

27/12 8 Bl., 12 Linien Geschrieben von Mulaśakara im J. 1856

Kōkilyāvrata aus dem Nāradyapurāṇa. Beginnt एवगुणेति ममेहजन्मनि जन्मान्तरोपार्जितानि [पापानि] तेषां परिहारार्थमवैधव्यप्राप्त्यर्थं कौकिलाव्रताद्भूतं यथामिलितोपचारद्रव्यैः षोडशीपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आपाढीपौर्णिमामारभ्याष्टमीपर्यन्तं सुगन्धपुष्पैः सहितामलकद्रव्येणोद्वर्तनं कृत्वा शिरसि धृत्वा स्नानं कार्यम् । Das Parāṇa beginnt सूत उवाच । कैलासशिखरे रम्ये देवदेवं जगद्गुरुम् । पार्वतींश्च गणैर्युक्तं क्रीडन्तं परया मुदा ॥ १ ॥ Es folgt dieselbe Erzählung, aber minder ausführlich, von Dakṣas Opfer, wie in dem Kōkilyāvrata aus dem Bhāvisyottarapurāṇa

203.

21/11 3 Bl. 10 Linien Etwa 1790

Prabodhāvrata oder *Bodhāvrata*, ein Fest, welches beim Erwachen des Viṣṇu am elften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gefeiert wird. Aus dem Nāradyapurāṇa, in 28 Versen. Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ देवकीनन्दनाच्युत । एकादश्याः प्रबोधिष्या ब्रूहि धर्मं प्रसादत ॥ १ ॥ कथं देव प्रबोधोऽस्य कथं कार्यं व्रतं तदा । किं किं विधानं का पूजा सर्वं ब्रूहि चतुर्भुज ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसुदेवेन न पित्रा पृष्टो गर्गः पुरा गुरुः । एतदेव व्रतं प्राह तत्तस्मै तद्ब्रूयामि ते ॥ ३ ॥ गर्ग उवाच ॥ वसुदेव महाभाग शृण्विदं व्रतमुत्तमम् । एकादश्याः प्रबोधिष्या विख्यातं व्रतमुत्तमम् ॥ ४ ॥ कार्तिकेय्यामने पक्षे संप्राप्ते दशमीदिने । पूर्वं तु नियमं कुर्याद्दिनचित्तयसमितम् ॥ ५ ॥

204.

25¹/₄/11. 102 Bl., 9 bis 12 Linien. Geschrieben in Sūryapura von Bhavjānīśāṅkara im J 1738 Das in Ziffern beigefugte Samvat 1787 ist falsch

Purusottamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Schaltmonats (A.) Angeblich aus dem Bṛhannāradiyapurāṇa, wo es sich nicht vorfindet 30 Kapitel Beginnt: वन्दे वन्दारु-
सन्दारं वृन्दावनविनोदिनम् । वृन्दावनकलानाथं पुरुषोत्तममद्भु-
तम् ॥ १ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव etc. ॥ २ ॥ निमिपारण्य-
माजगमुर्मुनयः सच्चकाम्यया । असितो देवलः पेलः सुमन्तुः पिप्पला-
यनः ॥ ३ ॥ सुमतिः काश्यपश्चैव जावालिर्भृगुरङ्गिराः । वामदेवः
सुतीक्ष्णश्च शरभङ्गश्च पर्वतः ॥ ४ ॥

- avidhi. 3) Adhimāsasya Vai-
5) Viṣṇor Golokagamana.
himāsasya nāmaśvāryaprāpti
8) Kumārīvilāpa. 9) Durvāsastapovanāgamana. 10) Kumārīśivārā-
dhanodyoga 11) Śivavākya (Kanyāvaradāna C.). 12) Purusotta-
mopadeśa. 13) Dhṛitadhanvanomanahkheda. 14) Dhṛidhanvopākhyāna.
15) Sudevavarapradāna. 16) Sudevapratibodha. 17) Sudevavilāpa.
18) Sudevaputrajīvana 19) Dhṛidhadhanvopākhyāne Puruṣottama-
māhātmyakathana. 20) Dhṛidhanvopākhyāna. 21) Dhṛidhadhanvopā-
khyāne pūjanavidhi (Puruṣottamapūjanavidhi B). 22) Niyamakathana
(Puruṣottamavrataniyamakathana B). 23) Dhṛidhanvopākhyāna. 24)
Dhṛidhadhanvopākhyāne dipamāhātmyakathana. 25) Dhṛidhadhanvopā-
khyāne udyāpanavidhikathana.* 26) Kadaryopākhyāna. 27) (Kapi-
janmani B) Kadaryopākhyāne vimānāgamana. 28) Āhnikakathana.
29) Pativratādharmaṇirūpaṇa. 30) Śravaṇaphalakathana. — Fol. 18
fehlt. Bei der Zählung ist 79. 80 ubergangen, doch fehlt nichts.

205.

33/16. 63 Bl., 13 bis 14 Linien. Etwa 1830

Puruṣottamāhātmya in 31 Kapiteln (B.). — Nach 13 folgt
die Pagination 15, aber es fehlt nichts

206.

24/15. 63 Bl., 14 bis 16 Linien. Etwa 1750.

Puruṣottamāhātmya. Hier in 32 Kapiteln (C.). Das dreissigste
Kapitel hat keine Unterschrift, das einunddreissigste ist Bhagavan-
māhātmyaprasādamahimakathana genannt.

207.

16/9. 3 Bl., 8 Linien. Etwa 1860.

Nṛsiṅhakutaca. Angeblich aus dem Nṛsiṅhapurāṇa. Beginnt;
अनेकमन्त्रकोटिस्थं नृसिंहनाम समुच्चरेत् (samācāret MS) । अनेकवि-

*) B schließt hier als 26 ein Kapitel Niyamtyāga ein.

धरक्षाया विपरोगादिनिवारणम् ॥ १ ॥ ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनृसिंह-
मन्त्रकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । ओं वी वीजम् । रीं
शक्तिः । ओं ऐं ह्रीं कीलकम् । ओं श्रीनृसिंहो देवता । मम सर्व-
रोगनाशनाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ अथ न्यासः । ओं वी
अङ्गुष्ठाभ्या नमः । ओं प्री तर्जनीभ्यां नमः । ओं ह्री मध्यमाभ्या नमः ।
ओं री अनामिकाभ्या नमः । ओं व्री कनिष्ठिकाभ्या नमः । श्री कर-
तलकरपृष्ठाभ्या नमः ॥ एव हृदयादि । मन्त्रः । ओं वी प्रीं ह्रीं व्रीं
श्री नमः ॥ ध्यानम् । सत्यज्ञानमुखस्वरूपममल चीराब्धिमध्ये स्थितं
योगारूढमतिप्रसन्नवदन भूपासहस्रोज्ज्वलम् ॥ etc

Der Schluss mit allen Fehlern der HS lautet किलय किलय
मर्दय मर्दय चूर्णं चूर्णं रीं रीं निरोधतानां ये ये मद्निरोधतानां
सर्वचिन्ताहरणं दह दह मथ मथ पच पच चूर्णय चूर्णय चक्रेण गदा
वज्रेण भस्मिकुरु २ स्वाहा । ओं श्री श्री श्री श्री श्री श्री श्री श्री श्री श्री
नृसिंहाय नमः स्वाहा ॥ इति श्रीनृसिंहपुराणे ब्रह्मासावित्रीसंवादे
नृसिंहकवच संपूर्ण ॥ Nur das achtzehnte Kapitel im Nrisimha
purana (Aṣṭāksaramahātmya) lässt sich mit diesem Kavaca irgend
wie vergleichen

208.

31/14 40 Bl., 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

Kārttikamahātmya, über die Heiligkeit des dem Krishna ge-
weihten Monats Kārttika Aus dem Uttarakhanda des Padmapurana
In 29 Kapiteln Beginnt श्रीमद्भारमहाराज कृपासिन्धु जगत्प्रियम् ।
वन्दे गुरु महेशाख्य जगद्वन्दितवन्दितम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रिय
पतिभयामक्य गते देवर्षिसत्तमे । हर्षोत्फुल्लानना सत्या वासुदेवमथा-
ब्रवीत् ॥ २ ॥ धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सफल जीवित च मे । मज्जन्मनि
निदाने च धन्यौ तौ पितरौ मम ॥ ३ ॥

Der Text stimmt im ganzen mit Oxford Nummer 59 überein,
wo das nähere angegeben ist

209.

28/12 57 Bl. 10 Linien Abschrift von 1749

Kārttikamahātmya, angeblich aus dem Uttarakhanda des
Padmapurana In 15 Kapiteln Eine ganz verschiedene Version
Beginnt ऋषयो नैमियारणे श्रुत्वा नामसहस्रकम् । मुख्य शिवरहस्य
च भूयो देवर्षिम्ब्रुवन् ॥ १ ॥ स्वायम्भुव कृतार्था, सस्त्वदनुग्रहतो
वयम् । यद्रहस्य हरेर्नाम श्रुत त्वन्मुखपङ्कजात् ॥ २ ॥ इदानीमीदृश
धर्म हरेरत्यन्ततोषणम् । व्रत किञ्चिददास्माकं दृढा भक्तिर्यथा हरी ॥ ३ ॥

नारद उवाच ॥ शृण्वन्तु मुनयः सर्वे गुह्याद्गुह्यतरं महत् । व्रतं तद-
भिधास्यामि श्रुतं मे ब्रह्मणो मुखात् ॥ ४ ॥ इदमेव पुरा पृथो मया
लोकपितामहः । हरैराराधनविधिं मद्यमाह प्रहर्षितः ॥ ५ ॥ ब्रह्मो-
वाच ॥ धन्यो ऽसि वत्स यत्पृष्टं श्रीकृष्णाराधनव्रतम् । सर्वयज्ञतपो-
दानफलं श्रीकृष्णभक्तिदम् ॥ ६ ॥ द्वादशस्वपि मासेषु कार्तिकः कृष्ण-
वत्सलः । तस्मिन्तं पूजितो विष्णुरनेकैरुपचारकैः ॥ ७ ॥ ददाति वैष्णवं
लोकमित्येवं निश्चितं मया । यथा दामोदरो भक्तवत्सलो विदितो
जनैः ॥ ८ ॥ तस्यायं तादृशो मासः स्वल्पमप्युपकारकः । कार्तिके
भूमिशायी यो ब्रह्मचारी हविष्यभुक् ॥ ९ ॥ पलाशपत्रे भुञ्जानो
दामोदरमथार्चयेत् । स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे हरिसंनिधौ ॥ १० ॥
दिव्यकान्तविमानाग्रे वसते स हरः पुरे ।

Jālandharopākhyāna Fol. 8a. Dhūmrakeśopākhyāna Fol. 13a.
Agastyakārttikeyasamvāde Pañcanadamāhātmya Fol. 21b. Bindu-
mādhavāvirbhāvavarnana Fol. 28b. Navamīmāhātmya Fol. 33a.
Kūsmāṇḍadānamāhātmya Fol. 39a. Dhātrīmāhātmya Fol. 45a.
Bhīṣṇavratavidhi Fol. 46a. Munisaunskādināradasamvāde pañcadaśo
'dhyāya Fol. 57b.

210.

25/11. 43 Bl., 9 Linien. Schlechte Abschrift vom J. 1731.

Kārttikamāhātmya aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa.
Dieselbe Version wie in der vorangehenden Handschrift, aber hier
in zehn Kapiteln.

211.

26/11. 36 Bl., 10 Linien. Abschrift von 1677.

Kārttikamāhātmya aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa,
in 10 Kapiteln. Beginnt: सूत उवाच । पुरा कलियुगस्यादौ ब्रह्म-
लोकगतो मुनिः । ददर्श लोकनाथेः ध्यायमानं जनार्दनम् ॥ २ ॥

Madanālasopākhyāna Fol. 5b. Jālandharopākhyāna Fol. 11a.
Dhūmrakeśopākhyāna Fol. 19a. Rādhikopākhyāna Fol. 21b.
Pañcakopākhyāna Fol. 28a. Vratavidhāna Fol. 31b. Bhīṣṇapañca-
lamāhātmya Fol. 35a.

212.

21/10. 26 Bl., 13 Linien. Die meisten Blätter dieser Handschrift sind
durch langen Gebrauch abgerieben. Schrift vom Ende des 16. Jahrh.

Kāśimāhātmya, die Heiligkeit von Benares. Aus dem Pātāla-
khaṇḍa des Padmapurāṇa in 5 Kapiteln. Beginnt: सूत उवाच ॥
एकदा सुवमासीनं रेवायाः पुलिने भृगुम् । मुनयो विनयोपेताः
पप्रक्षुर्लोमहर्षणम् ॥ १ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भगवन्सर्वतत्त्वज्ञ तत्त्वं यत्तव
निश्चितम् । निर्वाणपरिनिर्वाणकारणं मुक्तिकाङ्क्षितम् ॥ १ ॥ शम्भ-
द्रहस्यं वेदानां तन्निःकृष्य विविच्य च । ब्रूहि नः

तत्त्वत ॥ ३ ॥ वय हि मोयेया मुग्धा निश्चय न लभामहे । सूत
उवाच ॥ एव पृष्ट स भगवान्भृगुस्तत्त्वार्थदर्शन ॥ ४ ॥ यदुवाच
तदाख्यामि तच्छृणुध्व समाहिता ।

213.

94/9 38 Bl., 8 Linien Gute Handschrift von etwa 1600
Kasimahatmya

214.

28/18 48 Bl. 11 Linien Etwa 1750

Gitamahatmya die Heiligkeit der Bhagavadgita in einem
Dialog zwischen Laksmi und Krishna Aus dem Uttarakhanda des
Padmapurana in 18 Kapiteln Die Wichtigkeit der einzelnen Ge-
sänge der Bhagavadgita wird in je einem Kapitel durch eine Legende
bewiesen Dies ist der Hauptgegenstand des Werkes Beginnt
अतसीपुष्पसकाश खगेन्द्रासनमच्युतम् । शयान शेषशय्याया महाविष्णु-
मुपास्यहे ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कदाचिदासने रम्ये सुखासीन मुर-
द्विपम् । आनन्दयित्री लोकाना लक्ष्मी पप्रच्छ सादरम् ॥ २ ॥
लक्ष्मीरुवाच । शयालुरसि दुग्धाब्धा भगवन्केन हेतुना । उदासीन
इवैश्वर्ये जगन्ति स्थापयन्नपि ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति देव्या वच
श्रुत्वा मुरभिज्ज्ञानगर्भितम् । (B भगवान्मभुरच्यय) । उवाच अक्षय्या
वाचा विस्मयस्मेरलोचन ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नाह सुमुखि
निद्रालुर्निज माहेश्वर मह । दृशा तत्त्वानुवर्तिन्या पश्याम्यन्तर्निम
प्रया ॥ ५ ॥ कुशाग्रया धिया देवि यदन्तर्योगिनो हृदि । पश्यन्ति
यच्च वेदाना सार मीमासते भृशम् ॥ ६ ॥ तदेकमजर ज्योतिरात्म-
रूपमनामयम् । अखण्डानन्दसदोहनियन्दि द्वैतवर्जितम् ॥ ७ ॥ यदा-
श्रया जगद्वृत्तिर्यन्मया चानुभूयते । न येन रहित किञ्चिज्जगत्त्रयच-
राचरम् ॥ ८ ॥ निर्मथ्य वज्रधा लोके वेदशास्त्राम्बुधि सुधी ।
द्वैपायनी यदासाद्य गीताशास्त्र निष्पृष्टवान् ॥ ९ ॥ यदास्थाय महा-
नन्दमङ्गीकृतमना सदा । निद्रालुरिव देवेशि दुग्धाब्धौ प्रतिभामि
ते ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति तस्य मुरारातेर्मितमानन्दं वच ।
प्रहर्षोत्फुल्ललोलाक्षी लक्ष्मी श्रुत्वा विसिस्त्रिये ॥ ११ ॥ श्रीरुवाच ॥
भवानेव हृषीकेश ध्येयो ऽसि यमिना सदा । तस्मात्त्वत्त पर ना-
न्यदिति कौतूहल हि मे ॥ १२ ॥ चराचराणा लोकाना कर्ता हर्ता
स्वय प्रभु । यथा स्थितस्ततो ऽन्यस्त्व यदि मा बोधयाच्युत ॥ १३ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ मायामयमिदं देवि वपुर्मे न तु तात्त्विकम् । स-
ष्टिस्थित्युपसहारक्रियावृन्दसमन्वितम् ॥ १४ ॥ अतो ऽन्यदात्मनो रूप
द्वैतद्वैतविवर्जितम् । भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यन्तरहित प्रिये ॥ १५ ॥

व्यापकं च सदाज्योतिः परानन्दैकसुन्दरम् । रूपमैश्वर्यमात्मैकगम्यं
गीतासु कीर्तितम् ॥ १६ ॥

Adhyāya 2 beginnt: श्रीभगवानुवाच ॥ आदिमस्यैवमाख्यान-
मुदीरितमनुत्तमम् । शृणु माहात्म्यमन्येषामध्यायानामपीन्द्रे ॥ १ ॥
दक्षिणस्यां दिशि श्रीमानासीद्वृणुतो महान् । पुरे पुरंदराह्वाने देव-
शर्मति विश्रुतः ॥ २ ॥ Adhy. 3 जनस्थाने जडो नाम द्विजन्मा
कौशिकान्वयः । हित्वा जात्युचितं धर्मं वणिग्वृत्त्यां मनो दधे ॥ १ ॥
Adhy. 4. चतुर्थस्यापि माहात्म्यमाख्यास्याम्यधुना शृणु । बदरीत्वं
समुत्सृज्य येन कन्ये दिवं गते ॥ १ ॥ Adhy. 5. पञ्चमस्याधुना देवि
माहात्म्यं लोकपूजितम् । कथयामि समासेन सावधानं शृणु प्रिये ॥ १ ॥
पिङ्गलो नाम मद्रेषु पुरुकुत्सपुरे द्विजः । अवदाते कुले जातो विश्रुतो
वेदवादिनाम् ॥ २ ॥ Adhy. 6. षष्ठाध्यायस्य माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि
वरानने । यदाकर्णयतां नृणां मुक्तिः करतले स्थिता ॥ १ ॥ अस्ति
गोदावरीतीरे प्रतिष्ठानं पुरं महत् । पिप्पलेशाभिधानो ऽहं यत्रास्मि
स्मरन्लोचने ॥ २ ॥ etc.

Schliesst: दिव्यमष्टादशाध्यायमाहात्म्यं कथितं मया ॥ ४२ ॥
यस्य श्रवणमात्रेण महापापैः प्रमुच्यते । भक्त्यापि भवेत्तस्य स्थानं
विष्णोश्च संनिधौ ॥ ४३ ॥ Sieh Weber's Katalog Nummer 1529.

Auf Seite 47 b findet sich ein Hymnus an Śiva in 10 Versen.
अथ बाणकृतं पद्यम् । बाण उवाच ॥ शिव शंकर सर्वहराय नमो
भवभीत महेश्वर भीम नमः । कुसुमायुधदेहविनाश etc.

215.

22/15. 87 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1790.

Gītāmāhātmya. Diese Handschrift ist im ganzen korrekter
als die vorhergehende.

216.

22/13. 6 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Pīppalamāhātmya, die Heiligkeit der *Ficus religiosa*, aus dem
Padmapurāṇa. In 108 Versen. युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि पिप्पल-
माहात्म्यं विस्तरान्ने पितामह । कथमस्य च पुण्यत्वं सर्ववृक्षेषु भारत ॥ १ ॥
को विधिः पूजने तस्य पूजनात्किं फलं भवेत् । केन प्राक्पूजितस्या-
सीत्कस्मिन्नहनि पूजनम् ॥ २ ॥ कथं नारायणांशत्वमस्मिन्नाज्जर्मनी-
पिणः । एतन्ने विस्तरात्सर्वं पृच्छतो वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीभीष्म उवाच ॥
शृणु राजन्महाबाहो शशिवंशविवर्धन । सर्वदेवमयो ऽयत्नः सर्वतीर्थ-

मयस्तथा ॥ ४ ॥ न पिप्पलसमो लोके पवित्र को ऽपि विद्यते ।
प्रदक्षिणप्रक्रमणं नमस्कार सदा चरेत् ॥ ५ ॥ शनिवार विना स्पर्शो
निषिद्धस्तस्य भारत । स्पृशेच्छनैश्वरदिनै तमालिङ्गे च यः पुमान् ॥ ६ ॥
तस्य सर्वमघं नश्येद्दारिद्र्यं च विलीयते । शृणुष्वान्वहितो राज्ञित्ति-
हास पुरातनम् ॥ ७ ॥

Schliesst y इदं शृणुयाद्भक्त्या आवयेद्वा परानपि । श्रिया
सह हरिस्तस्मै प्रसन्नो मोक्षदो भवेत् ॥ १०८ ॥

217.

28/14 99 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1809

Bhagaratamahatmya, Verherrlichung des Bhagavatapurana
aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 25 Kapiteln Beginnt
य प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्य द्वेपायनो विरहकातर आजुहाव । पुत्रेति
तन्मयतया तरवो ऽभिनेदुस्त सर्वभूतहृदय मुनिमानतो ऽस्मि ॥ १ ॥
शौनक उवाच ॥ अज्ञानध्वान्तविध्वंसकोटिसूर्यसमप्रभम् । सूताख्याहि
कथासार मम कर्णरसायनम् ॥ Nach zwei einleitenden Kapiteln
werden von 3—14 in je einem die 12 Skandha des Bhagavata-
purana besprochen Die ubrigen behandeln die Andacht für Kṛṣṇa
welche einem Verehrer des Bhagavata geziemt Sieh Florenz Ms
Nummer 20

218.

33/11 19 Bl 10 bis 11 Linien Bengalschrift Geschrieben von Iupa-
cara adāsa im J 1832

Bhagaratamūhutmya in sechs Kapiteln Diese und die folgende
Handschrift enthalten eine abweichende Recension Die Unter-
schriften sind 1) Bhaktinaradaśamagama 2) Naradaśamagama
3) Bhaktikastanīrtana 4) Vipramokṣa. 5) Gokarnagunavarnan
6) Gokarnamahatmya

Bemerkenswert ist der Ausspruch der personifizierten Bhakti
in 1, 47 उत्पन्ना द्रविडे साह वृद्धि कर्णाटके गता ॥ क्वचित्क्वचिन्म-
हाराष्ट्रे गुर्जरे जीर्णता गता ॥

219.

22/11 21 Bl 12 bis 14 Linien Schlechtere Abschrift von etwa 1820

Bhagaratamahatmya in sechs Kapiteln

220.

15/1 9/ 12 Bl 9 bis 12 Linien Geschrieben von Harisanda um
etwa 1810

Mallarisahasranaman tausend Epitheta von Śiva angeblich
aus dem Padmapurana In 20 Versen Beginnt ओ महारि

जगतां नाथं त्रिपुरारिं जगद्गुरुम् । मणिघ्नं*) ह्यालसानाथं वन्दे स्व-
कुलदैवतम् ॥ १ ॥ सूत उ० ॥ स्थितं कैलासनिलये प्राणेशं लोकशं-
करम् । उवाच शंकरं गौरी जगद्धितचिकीर्षया ॥ २ ॥ पार्वत्यु० ॥
देवदेव महादेव भक्त्यानन्दवर्धन । पृष्ठामि त्वां परं चैकं दुःखदा-
रिद्वानाशनम् ॥ ३ ॥ कथयस्व प्रसादेन सर्वज्ञो ऽसि जगत्प्रभो । स्तोत्रं
दानं तपो वापि सद्यः कामफलप्रदम् ॥ ४ ॥, ईश्वर उ० ॥ मार्तण्ड-
भैरवो देवो मल्लारिरहमेव च । तस्य नामसहस्रं ते वदामि शृणु
भक्तितः ॥ ५ ॥ सर्वलोकार्तिशमनं सर्वसंपत्प्रदायकम् । पुत्रपौत्रादि-
फलदं स्वर्गमोक्षप्रदं शिवम् ॥ ५ ॥

Die Epitheta beginnen Fol 3a. अथ नामावलीजपः ॥ ओं
प्रणवो ब्रह्म उद्गीथ ओंकारार्थो महेश्वरः । मणिमल्लमहादैत्यसंहर्ता
भुवनेश्वरः ॥ १२ ॥ देवाधिदेव ओंकारः संतप्तामरतापहा । गणकोटि-
युतः कांतो भक्तचिन्तामणिः प्रभुः ॥ १३ ॥ प्रीतात्मा प्रथितः प्राण
ऊर्जितः सत्यसेवकः । मार्तण्डभैरवो देवो गङ्गाह्यालसिकाप्रियः ॥ १४ ॥

Schliesst: वेदस्याध्ययने पुण्यं योगाभ्यासे च यत्फलम् । तत्फलं
समवाप्नोति मल्लारिभजनात्प्रिये ॥ २०२ ॥ तव प्रीत्यै मयाख्यातं लो-
कोपकृतिकारणात् । सहस्रनाम मल्लारेः किमन्यच्छोतुमिच्छसि ॥ २०३ ॥
इति श्रीपद्मपुराणे शिवोपाख्याने मल्लारिप्रस्तावे मल्लारिप्रकृतिभावे शि-
वपार्वतीसंवादे शिवप्रोक्तं मल्लारिसहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

221.

23/14. 14 Bl., 12 Linien. Geschrieben um etwa 1740 von Vi-nurama,
Sohn von Nāh(ā)nabhāi.

Mahālakṣmīśahasranāman, tausend Namen und Anrufung der
Lakṣmī. Angeblich aus dem Karavīrakāṇḍa und Karavīramāhātmya
des Padmapurāṇa. Diese Angabe beruht wahrscheinlich auf einer
frommen Betrügerei. 239 Verse. Beginnt: अथ श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्रं लिख्यते । ओं अस्य श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । etc. Der Text beginnt: गार्ग्य उवाच ॥
समत्कुमारमासीनं द्वादशादित्यसंनिभम् । अपृच्छन्योगिनः सर्वे भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् ॥ २ ॥ योगिन ऊचुः ॥ भगवन्केन मन्त्रेण भुक्तिर्भुक्तिर्भ-
विष्यति । ततो ब्रूहि महाभाग प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ दारिद्र्यध्वं-
सनं केन केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविद्या स्यात्किं वा मृत्यु-
नाशनम् ॥ ४ ॥ Nach 178 wird das Śrīsūkta eingeschaltet.

*) In Vers 29 wird er मणिघ्न. in 20 मणिघ्नमहाराष्ट्र genannt .

222.

22/9 234 Bl 7 Linien Geschrieben in Benares von Madhavarama misra im J 1671

Mughamahatmya die Heiligkeit des Monats Magha in Bezug auf das Baden, aus dem Uttarakhanda des Padmapurana Diese Handschrift enthält 37 Kapitel, während die Oxford (Num 57) nur 30 giebt Fol 1 fehlt

223.

1/16 77 Bl 17 bis 18 Linien Etwa 1.90

Mughamahatmya Diese Handschrift enthält nur fünf Kapitel welche mit 6—10 bezeichnet sind 6) Fol 11b entspricht dem zweiten und dritten Kapitel in A 7) Fol 37b ist in A Kapitel 25—28 8) Fol 48b ist in A 29 9) Fol 61b ist in A Kapitel 30—32 10) beginnt Fol 61b und entspricht in A Kapitel 33—35

224.

26/15 231 Bl 11 bis 13 Linien Geschrieben in Lapura am nördlichen Ufer der Tapi von Bhaudera Sohn von Kalja im J 1721

Ramuśvamedha, das Pferdeopfer des Rama in 68 Kapiteln aus dem Patalakhanda des Padmapurana Beginnt नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ तत पर धराधार पृष्ठवान्भुजगेय-रम् । वात्स्यायनी मुनिश्रेष्ठ कथामेता मुनिर्मलाम् ॥ २ ॥ वात्स्यायन उवाच ॥ शेषाशेषकथास्तत्तो जगत्सर्गलयादिका । भूगोलश्च खगोलश्च ज्योतिषकविनिर्णय ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वादिदृष्टीना पृथक्तत्त्व-विनिर्णय । नानाराजचरित्राणि कथितानि त्वयानघ ॥ ४ ॥ सूर्य-वशभवाना च राजा चरित्रमद्भुतम् । तत्रानेकमहापापहरा रामकथा कृता ॥ ५ ॥ तस्य वीरस्य रामस्य हयमेधकथा श्रुता । सचेपतो मया त्वत्तत्तामिहामि सविस्तराम् ॥ ६ ॥ या श्रुता सस्मृता चोक्ता महापातकहारिणी । चिन्तितार्थप्रदात्री च भक्तचित्तप्रतोषदा ॥ ७ ॥

1) Raghunathasya Bhruatvasanandigramadara 2) Raja dhanidara 3) Raghunathasya purapravesa 4) Lokasya Raghunatharajabhiseka 5) Agastysmagama 6) Ravanotpatti 7) Ravanotpattikathana 8) Agastyopadesa 9) Sarvadharmaakathana 10) Satrugnasiksha 11) Havamocana 12) Kramaksopakhyaṇa 13) anopakhyaṇa 14) same hayogamana 15) Ratnagriva 16) Ratnagriva 17) Ratnagriva 18) Ratnagriva 19) Ratnagriva 20) Ratnagriva 21) Ratnagriva 22) Ratnagriva 23) Ratnagriva 24) Ratnagriva 25) Ratnagriva 26) Ratnagriva 27) Ratnagriva 28) Ratnagriva 29) Ratnagriva 30) Ratnagriva 31) Ratnagriva 32) Ratnagriva 33) Ratnagriva 34) Ratnagriva 35) Ratnagriva

koṣākyāna. 36) Rāmacaritrakathana. 37) Muneḥ sāyujyamukti-
prāpti. 38) Jalamadhyād dhayaprap̥ti. 39) Hayagrahaṇa. 40) Yuddha-
niścaya. 41) 42) Puṣkalaviṇaya. 43) Śatruḥṇaparāṇaya. 44) Deva-
yuddh. 45) Rāma- 46) 47) Śāpakirtana.
48) 50) Aṅgadasya dūtātavavā-
kya iaviṇaya. 53) Raghunāthāga-
mana. 54) Hayabandhana. 55) Cāranirīkṣaṇa. 56) Bharatavākya
57) Rajakaprāktanajanmakathana. 58) Gaṅgādarśana. 59) Kuśalavo-
tpatti. 60) Kālajitsenānimāraṇa 61) Hanūmathkapaṇamūrchāgamana
62) Lavamūrchana. 63) Śatruḥṇamūrchana. 64) Sainyaṇiṇa
64) Sumatiniveḍana*) 66) Lakṣmaṇanirdeśa. 67) Rāmāyaṇagāna
68) Yajñe devatāgamana 69) Asvamedhasamāpti.

225.

25¹/₂/10. 65 Bl., 7 bis 16 Linien Geschrieben in Jodhpur von
Svetāmbaradhara im J 1702.

Viṣṇusahasranāman aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa
(Bombay Ausgabe von 1896, Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen
Beigefügt ist ein Kommentar, der Śaṅkarācārya zugeschrieben wird
Foll. 2—66. Der Text beginnt: कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्ग-
रुम् । प्रणिपत्य महादेवं पर्यपृच्छदुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥
भगवंस्त्वं परो देवः सर्वज्ञः सर्वपूजितः । त्वत्पिङ्गमर्च्यते देवैर्व्रह्मसूर्या-
दिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32: वासु-
देवः परं ब्रह्म परमात्मा परात्परः । परं धाम परं ज्योतिः परं तत्त्वं
परं पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt: कैलासस्य शिखरे स्वायमे सुखासीनं
देवानामिन्द्रादीनां पूज्यं जगतां गुहं स्रष्टारं महादेवं महेश्वरं प्रणिपत्य
नमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रियं भर्तारं वक्ष्यमाणमर्थं पर्यपृच्छत् ।
भगवंस्त्वमित्यादि । भगवन्मैश्वर्यादिमास्त्वं परम उत्कृष्टो देवः । सर्वं
जानासि सर्वंश्च पूज्यसे । किञ्चित्तत्पूजायाः [कारणं] वर्ण्यते । यतस्त्व-
त्पिङ्गं स्वदीयमेकलिङ्गं ब्रह्मादिभिः पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser
dieses Kommentars der bekannte Śaṅkarācārya ist, so fällt es auf,
dass er das Bhāgavatapurāṇa häufig citiert. Ausserdem lässt er
sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen
Schriften nicht findet.

Schliesst: विष्णोः सहस्रनामतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नान्मैकेन तु
येन स्वात्तत्फलं ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रा-
मेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्यं रामनाम वरा-
नमे ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber übersprägt die Zahl 65.

226.

23/15 54 Bl 14 bis 16 Linien Schrift von 1703

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flüssen Aus dem Pātālakhanda des Padmapurāna Beginnt नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रैलोक्यधारिणे तस्मै विश्वान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परम ब्रह्म वेदवादिभिर्व्यति । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzählungen, wie von Devaśarman und seiner Frau Sumanā, von Divodāsa und Munīśarman u s w erwiesen

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet

227.

25/11. 83 Bl, 8 Linien Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya

228.

29/13 50 Bl, 12 bis 13 Linien Etwa 1750

Vaiśākhamāhātmya Aus dem Pātālakhanda des Padmapurāna In 13 Kapiteln Stimmt mit der vorangehenden Hs überein

Schliesst सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादे मयायं वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यातं माहात्म्यं किञ्चिदुत्तमम् । भानी मेवगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11 34 Bl, 12 Linien Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J 1794 geschrieben Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827

Sūagītā, angeblich aus dem Padmapurāna. In 16 Kapiteln Beginnt अथातः संप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुयहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre Sieh Catal Oxon Num 61 Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूत्रनिपत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाध्यात्मको योगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥

230.

18¹/₄ 10 6 Bl., 9 Linien. Etwa 1790.

Zwei Stücke, welche angeblich aus dem Padmapurāṇa entnommen sind

1) Foll 1—2a *Nṛisinhānāmūṣṭottaraśata*, 800 Epitheta von Nṛsiṃha. In 16 Versen. Beginnt: श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नमः ॥ श्रीं अस्य श्रीनृसिंहनामाष्टोत्तरशतमन्त्रस्य जटिलाख्यो भगवानृषिः । अधोरसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीनृसिंहप्रीतये जपे विनियोगः ॥ नरसिंहो महादेवो दिव्यसिंहो महाबलः । उग्रसिंहो देवदेव उपेन्द्राग्निलोचनः ॥ १ ॥ रौद्रः सर्वो ध्रुवः शौरिर्महावीरः सविश्रमः । अंशः कोलाहलशक्ती विजयी जय अव्ययः ॥ २ ॥ Die Epitheta reichen bis Vers 10 und sind an Anzahl kaum 100.

2) Foll 2b—6b 58 Verse. *Nṛisinhakavaca*. Beginnt: शशिकोटिमहाभास महादंष्ट्र नखायुध । नमस्ते नरसिंहाय भक्तानुग्रहकारक ॥ १ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ कवचं नरसिंहस्य श्रोतुमिहामि दुर्लभम् । सर्वपापहरं पुण्यं सर्वशत्रुनिवारणम् ॥ २ ॥ विधानं तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभावं च सुरथेष्ठ वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देवं नरसिंहं महाबलम् । वक्ष्यामि तस्य कवचमभेद्यं यत्पुरासुरैः ॥ ४ ॥ कः शक्नोति परं तस्य तेजः सोढुं महामुने । नरसिंहस्य देवस्य सर्वतेजमयस्य वै ॥ ५ ॥ विधानं तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभावं च मुनियेष्ठ (MS. सुरथेष्ठ) तदिहैकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ प्राङ्मुखः संमुखो भूत्वा शुचिस्तद्व्रतमानसः । प्रणवं पूर्वमुच्चार्य कवचं प्रारभेत्ततः ॥ ७ ॥ श्रीं अस्य श्रीनृसिंहकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । श्रीनृसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीनृसिंहप्रीत्यर्थं मम चिन्तितमनोर्थसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥ Fol 2 zweimal bezeichnet.

Schließt: अतो नृसिंहः परतो नृसिंहो यतो यतो यामि ततो नृसिंहः । नृसिंहदेवादपरं न किञ्चित्तस्मान्नृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥ ५७ ॥ चन्द्रार्धावृतनिःसृतार्धदशनो etc.

231.

11¹/₂ 5 Bl., 7 Linien. Schrift von 1807.

Gurupādhatimamaskāra, Verehrung der Lehrer, nach einer fälschlichen Angabe aus dem Padmapurāṇa. 50 Verse. Fol. 1 fehlt. Fol. 2a beginnt: शक्तिश्चैव पराशरः । व्यासशुक्लगांडसहितो गोविन्दश्चैव शंकरः ॥ ६ ॥ श्रीं हरिहरश्रीगुरवे नमः परमगुरवे नमः । परात्परमश्रीगुरवे नमः ॥ ७ ॥ परमेष्ठिश्रीगुरवे नमः । तस्मै श्रीगुरवे

नमः । नमो हरिहरहिरण्यगर्भेभ्यो गुरवे नमः ॥ ८ ॥ पद्माश-
रसत्यवतीहृदयकमलव्यासशुकसनकसनन्दनसनातनश्रीगुरुचरणकमलेभ्यो
नमः ॥ ९ ॥

Schliesst अन्यथा शरण नास्ति त्वमेव शरण मम । तस्मात्का-
रुण्यभावेन रक्ष रक्ष महेश्वर ॥ ४९ ॥ कीटवारभोगवारनन्दवारभू-
रिवारनन्दस्वरूपचैतन्यप्रकाश ॥ तीर्थयात्रमवनारण्यगिरिपर्वतसागरा ।
सरस्वती भारती च पुरी नामानि वै दश ॥ ५० ॥

Die Erwähnung von Anubhūtiśvarūpacārya Troṭaka Prabhā
dharācarva im Verein mit Vers 50 beweisen hinlänglich, das die
Schrift späten Ursprungs ist (vgl. Catal. Oxon. Num. 557)

232.

23/10 7 Bl., 10 bis 14 Linien Geschrieben im J 1658 von 1 15a
Raghava

Janmāstamīratā, das Geburtsfest des Kṛṣṇa Nach der
Unterschrift aus dem Brahmapurāṇa wo es nicht vorkommt Be-
ginnt नारद उवाच ॥ जयन्त्याश्वैव माहात्म्य कथयस्व पितामह ।
तच्छ्रुत्वा चाह गमिष्यामि तद्विष्णोः परम पदम् ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि व्रत तवाष्टमीषु च । जय पुण्यस्य कुरुते नय
पापस्य यस्य तु ॥ २ ॥ स्मरणात्कीर्तनात्पाप सप्तजन्मार्जित मुने ।
जयन्ती दहते सर्वं किं पुनश्चोपवासिनाम् ॥ ३ ॥ कृष्णजन्माष्टमी
लोके प्रसिद्धा पापनाशनी । क्रतुकोटिसमा ह्येषा तीर्थानामयुत
समा ॥ ४ ॥ कपिलागोसहस्र तु यो ददाति दिने दिने । तत्फल
समवाप्नोति जयन्त्याः समुपोषणे ॥ ५ ॥

Schliesst चिसृष्टा च जयन्ती च तथा चोन्मीलिनी [तिथि ।
व्यञ्जली (Fol. 4b व्यञ्जली) विजया चैव पद्मेता - - - ॥ यटाष्टमी
श्रावणकृष्णपक्षे करोति योग शशिभार्यया सह । कृतोपवाम प्रक-
रोति विष्णोर्व्रतं हरेत्तुष्टिकर कली तु ॥ Sieh Kṛṣṇajānmas-tamī,
und den Auszug aus dem Vinudharmā

233.

23/13 9 Bl. 14 bis 15 Linien Geschrieben in Prabhāsa im J 17
von Dīmodara, Sohn von Viśvanātha

Lakṣmīśahasranāman, tausend Epitheta der Lakṣmī an dem
Brahmapurāṇa Beginnt अस्य श्रीलक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य सनत्कुमार
ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । लक्ष्मीदेवता । लक्ष्मीप्रसादमिच्छर्थे अपि पुत्रं
हवने नमने वा विनियोगः ॥ अर्थे नमः पद्मायै नमः प्रकृत्यै नमः ।

Der Schlusstitel lautet इत्यादिमथोब्रह्मपुराणे काम्मीरवर्णने

हिरण्यगर्भहृदयसर्वस्वं सर्वकामफलप्रदायकं सर्वलक्ष्मीप्रदं श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्रं चतुर्थनिमोन्तं समाप्तम् ॥

234.

24/14. 10 Bl., 10 Linien. Etwa 1720.

1) Fol. 1 a *Caturakṣaramantra*: ऐं श्रीं ह्रीं क्लीं इति मन्त्रः ।
अस्य मन्त्रस्य भृगुर्ऋषिः । बृहदनुष्टुप् छन्दः । श्रीदेवता । शं वीजम् ।
ईं शक्तिः । रं कीलकम् । महासंपत्प्राप्तये विनियोगः । आं अङ्गुष्ठा-
भ्यां नमः । श्रीं तर्जनीभ्यां नमः । श्रूं मध्यमाभ्यां नमः । श्रिं अना-
मिकाभ्यां नमः । श्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । यः करतलपृष्ठाभ्यां नमः ।
आं हृदयाय नमः । श्रीं शिरसे स्वाहा । श्रूं शिखायै वषट् । श्रीं
कवचाय ऊं । श्रीं नेत्रत्रयाय वीषट् । यः अस्त्राय फट् ॥ अथ
ध्यानम् ॥ माणिक्यप्रतिमप्रभां हिमनिर्भर्युक्तीश्वरभृङ्गजैर्हस्ताग्रहितरत्नकु-
म्भसलिलैरासिच्यमानां सदा । हस्ताङ्गीर्वरदानमञ्जुलयुगाभीतीर्दधानां
हरेः कान्ताकाङ्क्षितपारिजातलतिकां वन्दे सरोजासनाम् ॥ श्रीलक्ष्मी-
नारायणाभ्यां नमः ॥

2) Fol. 1 b—2 b. *Lakṣmīkavaca*. Unvollendet. Beginnt:
अथ वक्ष्ये महेशानि कवचं सर्वकामदम् । यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत्सं-
ख्यावान्सदा (MS. भवेत्साख्यान्सदा) शिवः ॥ १ ॥ यो ऽर्चनं (नार्चनं
MS) तस्य देवेशि मन्त्रजाप्यं जपेन्नरः । स भवेत्पार्वतीपुत्रः सर्वशास्त्र-
पुरस्कृतः ॥ २ ॥ विद्यारतार्थिना सेव्या विशेषं विष्णुवल्लभा ॥ अस्या-
श्चतुरचरीविष्णुवनितायाः कवचस्य भगवान् श्रीकृष्ण ऋषिः । अनु-
ष्टुप् छन्दः । वाग्भवी देवता । वाग्भव (?) वीजम् । लज्जा शक्तिः ।
रमा कीलकम् । कामवीजात्मकं कवचम् । मम कवित्वपाण्डित्यसर्वसि-
द्धिसमृद्धये विनियोगः ॥ ऐंकारो मस्तके पातु वाग्भवी सर्वसिद्धिदा ।
ह्रीं पातु चक्षुषोर्मध्ये चक्षुर्युग्मे तु शांकरौ ॥

3) Fol. 3 a—10 b. *Lakṣmīsahasranāman*, angeblich aus dem
Ādibrahmapurāṇa. Die ersten 23 Verse fehlen. Beginnt: निरूपा-
परा कला । अहं तस्याः परं नाम्नां सहस्रं वेद्यनुत्तमम् ॥ २४ ॥
एकं शृणुष्यावहितः परमैश्वर्यभूतिदम् । देव्याः संस्पृतिमात्रेण दारिद्र्यं
याति भस्मताम् ॥ २५ ॥ ओं श्रीः पद्मा प्रकृतिः सत्त्वा शान्ता चिच्छ-
क्तिरव्यया । केषला निकला शुद्धा व्यापिनी व्योमचारिणी ॥ २६ ॥

Schliesst: महाविभूतिदयितं ये स्तुवन्त्यच्युतं श्रियम् । ते प्राप्नु-
वन्ति परमां लक्ष्मीं संशुद्धमानसाः ॥ १६५ ॥ पद्मयोनेः पदं प्राप्य
पठन्तोऽत्रमिदं कृमात् । दिव्यमष्टगुणैश्वर्यं तत्प्रसादाच्च लब्धवान् ॥ १६६ ॥

इति श्रीआदिब्रह्मपुराणे काम्भीरवर्णने हिरण्यगर्भहृदयस्य लक्ष्मीसह-
स्रनामस्तोत्रं संपूर्णं समाप्तम् ॥

235.

16/10 12 Bl., 10 Linien Geschrieben im vorigen Jahrhundert von
Vāsudeva, einem Sohn von Rāmacandra

Sūryacandraparvakathā aus dem Brahmapurāṇa, in 126 Anu-
ṣṭubh Promme Gaben und Beobachtungen bei der Verfinsterung
von Sonne und Mond Beginnt नारद उवाच ॥ एकदा ब्रह्मलोके
नारदो भगवानृषिः । पितर तु नमस्कृत्यापृच्छब्रह्मकारणम् ॥ १ ॥
सूर्यादयो ग्रहाः सर्वे चरन्ति गगने यदा । तेषां तु ग्रहणं नास्ति
कथं स्याद्रविचन्द्रयोः ॥ २ ॥ को ऽपराधश्च को दोषो बलिनी चन्द्र-
भास्करी । तयोरपि कथं यासौ ग्रहणं केन जायते ॥ ३ ॥ एतन्मे
पृक्तो ब्रूहि वर्तते संशयो महान् । गगने खेचराणां तु बलवान्को ऽपि
दृश्यते ॥ ४ ॥ कथयस्व प्रयत्नेन यद्यहं बलमस्तव । Darauf folgt
die bekannte Erzählung von der Quirlung des Meeres und der Ge-
wahrung der Bitte von Rahu der Sonne und dem Monde nach-
stellen zu dürfen

Schliesst सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चन्द्रग्रहो यदि । तत्र
स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं च न ह्यचित् ॥ १२५ ॥ अमा वै सोमवा-
रेण ग्रहणं यदि दृश्यते । हिरण्यमणिभयत्यर्घ्यं (verderbt) कीटीपर्वं समं
स्यूतम् ॥ १२६ ॥

236.

30/16 56 Bl., 14 Linien Etwa 1780

Brahmaraitānta Der erste Teil Brahmakhanda in 30 Kapiteln
Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषाः सुराश्च सर्वे मनवो मुनीन्द्राः । सर-
स्वतीश्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं विभुम् ॥ १ ॥
See Catal Oxon Num 65

237.

35/16 97 Bl., 9 Linien Etwa 1750

Brahmaraitāntapurāṇa Das erste Buch Brahmakhanda in
30 Kapiteln Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषाः सुराश्च सर्वे मनवो
मुनीन्द्राः । सरस्वती श्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं
विभुम् ॥ स्थूला तनुं सुसुभगा दधतं विराजं विश्वानि लोमविवरेषु
महान्तमायम् । हृद्युमुखः स्वकलयापि ससर्जं मूर्त्त्यां नित्यां समेत्य
हृदि यस्तमजं भजामि ॥ ध्यायन्ते ध्याननिष्ठाः सुरनरमनवो योगिनो
योगरूढाः सन्तः स्वप्ने ऽपि शान्तं कतिकतिजनिभिर्यं नमस्यन्ति तप्त्वा ।
ध्याये स्वेष्टामयं तं विगुणपरमहो निर्विकार निरीहं भक्त्या ध्यानेक-

हेतोर्निरूपममचिरं श्यामरूपं दधानम् ॥ वन्दे कृष्णं गुणातीतं परं
ब्रह्माच्युतं यतः । आविर्बभूवुः प्रकृतिब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ नारायणं
नमस्कृत्य नरं etc ॥ अमृतपरमपूर्वं भारतीकामधेन्वाः श्रुतिगणकृत-
वत्सो व्यासदेवो दुदोह । अतिरुचिरपुराणं ब्रह्मवैवर्तमेतत्पिबत पिवत
मुग्धा दुग्धमक्षयमिष्टम् ॥ ॐ नमो भगवते ॥ नैमिषे निमिषारणे
ऋषयः शौनकादयः । नित्यां नैमित्तिकीं कृत्वा क्रिया ऊपुः कुशासने ॥

Schliesst Nारायणप्रिया लक्ष्मीः सर्वसंपत्स्वरूपिणी । वागधि-
ष्ठात्री देवी या सा पूज्या सरस्वती ॥ सावित्री वेदमाता च पूज्य-
रूपा विधेः प्रिया । शंकरस्य प्रिया दुर्गा यस्याः पुत्रो गणेश्वरः ॥
Catalog Oxon Num 65 66. Lalmitra's Notices Num 1232.

238.

31 16. 140 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1780.

Brahmavaivarta. Der zweite Teil Prakṛitikhanda. Beginnt:
नारद उवाच ॥ गणेशजननी दुर्गा राधा लक्ष्मीः सरस्वती । सा-
वित्री च सृष्टिविधी प्रकृतिः पद्मधा स्मृता ॥ १ ॥ Bricht ab zu
Ende des 56 Kapitels (Durgopākhyāna).

239.

32/14. 370 Bl., 9 bis 18 Linien. Geschrieben von mehreren Händen
um etwa 1810.

Brahmavaivartapurāṇa. Kṛiṣṇajanmakhaṇḍa, das vierte Buch
in 132 Kapiteln. (A) Beginnt: नारद उवाच ॥ श्रुतं प्रथमतो
ब्रह्मब्रह्मवण्डं मनोहरम् । ब्रह्मणो वदनाभोजात्परमाद्भुतमेव च ॥ १ ॥
Sieh Catal Oxon p 26b. — Nach Fol. 165 beginnt eine neue
Zählung von 1 bis 205.

Schliesst: नमो ऽस्तु ब्राह्मणेभ्यश्च च कृष्णाय परमात्मने । शि-
वाय ब्रह्मणे नित्यं गणेशाय नमो नमः ॥ ८० ॥ नमो देवी सरस्वत्यै
पुराणगुरवे नमः । सर्वविघ्नविनाशिन्यै दुर्गादेयै नमो नमः ॥ ८१ ॥
युष्माकं पादपद्मानि दृष्ट्वा पुण्यानि शौनक । अद्य सिद्धायमं यामि
यच्च देवो गणेश्वरः ॥ ८२ ॥

240.

a) 31/14. 24 Bl., 12 bis 15 Linien.

b) 29/14. 75 Bl., 13 bis 15 Linien.

Brahmavaivarta. Kṛiṣṇajanmakhaṇḍa. (B)

Das erste Fragment reicht vom Anfang bis 6, 229, und ist
etwa im Jahr 1790 geschrieben.

Das zweite Fragment beginnt mit Kapitel 86 und geht bis
an das Ende. Geschrieben von Harikṛiṣṇa im Jahr 1813.

241.

29/14 164 Bl. gewöhnlich 12 Linien, in den zwei letzten Kāṇḍen 11 und 13. Abgeschrieben aus einem dem Varṇana Nārāyaṇadāsa gehörigen Exemplar in den Jahren 1730/36 von Akharāma in Khohā.

Adhyatmaramayana, ein zur Verherrlichung des Rama als eines göttlichen Wesens, geschriebenes ziemlich spätes Gedicht. Aus dem Brahmandapurana. Es scheint von einem Sivaiten verfaßt zu sein, da die ganze Erzählung von Siva der Parvati mitgeteilt wird. Natürlich ist es dem alten Ramayana entlehnt mit dem Unterschiede, dass in dem modernen Werk das Sektarische der Kultus von Rama als Gott gleich von Anfang hervortritt. Beginnt: मृत उवाच ॥ कदाचिन्नारदो योगी परानुग्रहवाञ्छया । पर्यटन्स-
कलौलोकान्तत्यलोकमुपागमत् ॥ १ ॥ तत्र दृष्ट्वा मूर्तिमद्विष्णुन्दोभि-
परिवेष्टितम् । बालार्कप्रभया सम्यग्भासयन्त सभागृहम् ॥ २ ॥ मार्कण्डे-
यादिसुनिभि स्तूयमान मुहुर्मुहुः । सर्वार्थगोचरज्ञान सरस्वत्या स-
मन्वितम् ॥ ३ ॥ चतुर्मुख जगन्नाथ भक्ताभीष्टफलप्रदम् । प्रणम्य दण्ड-
वद्वक्त्या तुष्टाव मुनिपुंगव ॥ ४ ॥

1) Balakanda 7 Kapitel 13 Bl. 101 14—16 18—19 fehlen. Das letztere von späterer Hand. — 2) Ayodhyakanda 9 Kapitel 29 Bl. 101 1 fehlt. — 3) Aranyakanda, 10 Kapitel 2) Bl. 4) Kiskindhakanda 9 Kapitel 20 Bl. — 5) Sundarakanda 5 Kapitel 14 Bl. — 6) Yuddhakanda 16 Kapitel 41 Bl. — 7) Uttarakanda 20 Bl. 101 5 61 62 fehlen.

242.

26/15 209 Bl., 12 Linien. Etwa 1790.

Adhyatmaramayana

243.

30/12 16 Bl. 3 bis 11 Linien. Geschrieben von Mārjā Anantama in im J. 1785.

Ramajita das fünfte Kapitel im Uttarakanda 1. Adhyatmaramayana in 62 Versen. Rama belehrt seinen Bruder Lakṣmana, dass Heil nicht in der Weltthätigkeit, sondern in dem von der Materie ungetrennten Brahman und in der Überzeugung zu finden ist, dass die individuelle Seele und die höchste Gottheit (Brahman als Visṇu) eins seien. Der Text beginnt: ततो जगन्मङ्गलमङ्गलात्मना
विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् । चचार पूर्वाचरित रघूत्तमो राजर्षि-
वर्यरभिसेवित यथा ॥ १ ॥ सीमिषिणा पृष्ट उदारवुद्धिना राम-
कथा प्राह पुरातनी शुभा । राज्ञ प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य
तियत्कमयाह राघव ॥ २ ॥

schliesst: विज्ञानमेतद्विष्णु श्रुतिसारमंज वैदान्तवैद्यचरणेन

मयैव गीतम् । यः श्रद्धया परिपठेद्बुद्धभक्तियुक्तो मयैव सो ऽमलमनाः
प्रविशत्यते ऽन्तः ॥ ६२ ॥

Der am Rande geschriebene Kommentar ist von Mahidhara im
Jahre 1603 verfasst. Beginnt: गणेशं कमलानाथं प्रणिपत्य गुरोः
पदम् । करिष्ये रामगीतायां व्याख्यानं बालबुद्धये ॥ १ ॥ अल्पयन्येन
ब्रह्मविद्यां जिज्ञापयिषुर्वाल्मीकिः कथाप्रसङ्गमाह तत इति । जगतां
मङ्गलस्यापि मङ्गलरूपेणात्मना उत्तमां रामायणकीर्तिं रावणादिवधेन
स्वयं विधाय राजर्षिर्वैदित्तमनुरूपिः काकुत्थादिभिः सेवितं [पूर्वा-
चरितं B) धर्मं चचार सेवितवान् ॥ १ ॥

Schliesst: नभोद्गपद्गुपमिते च वर्षे मास्त्राश्विने कृष्णदले भगाहे ।
विश्वेशपुर्यां (in Benares) नरसिंहतुल्ये श्रीरामगीताविवृतिं (ergänzte
akarot) महीभाक् ॥ १ ॥

244.

29/13. 6 Bl., 9 bis 16 Linien. Etwa 1700.

Rāmāgītā mit Mahidhara's Kommentar.

245.

28/16. 14 Bl., Linien verschieden. Etwa 1790.

Rāmāgītā. Mit einem Kommentar von Rāmavarman, Sohn
von Himmativarman. Der Kommentar beginnt: अथ भगवाञ्छिवो
रामलक्षणसंवादमुखेन परं तत्त्वमुपदेष्टुमाह ।

246.

22/10. 7 Bl., 8 Linien. Bl. 6 fehlt. Abschrift von etwa 1690.

Amardakīmāhātmya in 82 Versen aus dem Brahmanḍapurāṇa.
Hier in einer längeren Recension als unter 282, 7. Beginnt:
मान्धातोवाच । एकादशी मम ब्रह्मन्महापुण्यफलप्रदाम् । ऋचयोगेन
संयुक्तां कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया
चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा चैव कर्तव्या फलकाङ्क्षि-
भिः ॥ २ ॥ एकादशां सिते पत्रे यदा ऋधं पुनर्वसुः । नाम्ना सा
तु जया ख्याता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ३ ॥ तामुपोष्य नरः पा-
पान्मुच्यते नात्र संशयः । अपिष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥
यदा तु शुक्लद्वादशां नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया सा तिथिः प्रोक्ता
तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ५ ॥ स्नातश्च सर्वतीर्थेषु स्नातस्तस्यां च यो
नरः । सहस्रगुणितं दानं तथा वै विप्रभोजनम् । ह्योमस्तथोपवासस्य
ततो खड्गगुणा भवेत् ॥ ६ ॥ यदा तु शुक्लद्वादशां प्राजपत्यं हि
जायते । जयन्ती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः ॥ ७ ॥

सप्तजन्मकृत पाप स्वल्प वा यदि वा वज्र । तत्कालयति गोविन्द-
स्तस्यामाराधित प्रभु ॥ ८ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्या पुष्य भवति ता-
रकम् । सा तिथिश्च महापुण्या कथिता पापनाशिनी ॥ ९ ॥

Āmardaki soll ein Baum sein, der auch Dhatriṣṭṛika genannt wird

247.

23/10 3 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1680

Kadalitriratravata, die Verehrung einer Kadali (Musa Sapien-
tum) am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasīra
In 43 Versen, aus dem Brahmandapurana Beginnt नन्दिकेश्वर
उवाच ॥ अवैधव्यकर ब्रूहि व्रत किञ्चिन्महेश्वर । भर्तुं दुःखं न चाप्नोति
पुत्रदुःखं तथैव च ॥ १ ॥ अपुत्रतामहद्दुःखं दुःखं चापि कुपुत्रताम् ।
एतान्येव तु दुःखानि येन नारी वृषध्वज ॥ २ ॥ नाप्नोति मृत्यु-
लोके ऽस्मिन्वैधव्य सुरसत्तम । नारीणां तु हितार्थाय ब्रूहि शंकर
सुव्रतम् ॥ ३ ॥ सीभाग्यं महदाप्नोति भर्तारं चापि पूजितम् । सर्वा-
वयवसंपूर्णमनङ्गमिव चापरम् ॥ ४ ॥ सहृत्तं शीलसपन्नं सर्वशास्त्रवि-
शारदम् । ज्ञातिश्रेष्ठं पूज्यतमं तद्व्रतं ब्रूहि शंकर ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥
शृणु ह्येकमना भूत्वा कदल्यां व्रतमुत्तमम् । येन चीर्णेन नन्दीशं कृतं
कृत्या हि योषितं ॥ ६ ॥ भवन्ति नैव विधवा नानपत्या कदाचन ।
तद्विधिं शृणु नन्दीशं यथा तत्क्रियते नृभिः ॥ ७ ॥ शुक्लपक्षे त्रयो-
दश्या मार्गमासे ऽथवा शुभे । विराचव्रतमुद्दिश्य कारयेत्कदलीं शु-
भाम् ॥ ८ ॥ स्नात्वा ततः शुचिर्भूत्वा व्रती सिद्धेद्वद्ददकैः । सूत्रेण
वेष्टयेद्ब्रत्या गन्धधूपादि कारयेत् ॥ ९ ॥ नक्तं कुर्वीत सायाह्ने वर्षं
तु प्रतिमासतः । तथैव कदलीवृक्षं नियमेन प्रपूजयेत् ॥ १० ॥ प्राप्ते
मार्गशिरे मासि द्वादश्यां चैव सुव्रती । नद्यां गृहे तडागे वा स्नानं
कृत्वा समाहितं ॥ ११ ॥ शिवं सपूजयेत्स्वर्णमुमादेहाधधारिणम् ।
एकभक्तं ततः कुर्यान्नियमेन इह व्रती ॥ १२ ॥ भोक्त्यै ऽहं त्रिदिनं
नङ्गं सम्यगिष्ट्वा सुरेश्वरीम् । तत्प्रसादाद्व्रतं मे ऽस्तु निर्विघ्नेन सुरे-
श्वर ॥ १३ ॥

248.

25/14 4 Bl. 1^a 11 Lin. Etwa 1800

Tulasī araca Lob der geheiligten Tulasi Pflanze In 55 Versen
Nach der Unterschrift das neunte Kapitel des Tulasībhakti aus
dem Brahmandapurana Beginnt अथय ऊचुः ॥ श्रुतं न सूतं स-
कलं सक्तव्यं (१) मङ्गलात्मकम् । तुलस्यां कवचं दिव्यं वक्तुमर्हस्यशे-
षतः ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगे विप्राः कैलासशिखरे ऽमले ।

तारकस्य वधार्थाय हृतोद्योगस्तु शक्तिभृत् ॥ २ ॥ भगवन्तमुमानार्थं
पप्रच्छ प्रयतः शुचिः ।

249.

21 11. 3 BH, 11 Linien. Etwa 1700.

Āraṇāṭī avratākathā aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*. Verehrung
der Gaṇikā am Neumondstage des Monats Āśvina. Beginnt: प्रणम्य
विश्वजननीं शारदां गणनायकम् । तदनुग्रहमत्रिणं करिष्यामि कथा-
मिमाम् ॥ १ ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षु-
रुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ रुद्रादीनां च देवा-
नामाचार्यो वै बृहस्पतिः । प्रणम्य लोकधातारं ब्रह्माणं तमुवाच
ह ॥ ३ ॥ Der 22 Vers lautet: ब्रह्मोवाच ॥ आश्विने शुक्लपक्षे वै
तिथी प्रतिपत्संज्ञके । गृह्णीयान्नियमं तत्र दन्तधावनपूर्वकम् ॥ Die
Erzählung betrifft Satyavati, die Tochter des Madrakönigs Dyn-
astendā.

250.

21 12. 4 BH, 9 bis 11 Linien. Etwa 1780.

Bhagavadavatāra, die künftigen Erscheinungen von Viṣṇu im
einselnen Zeitalter. Angeblich aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*. In
32 Versen. Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ त्वया परमकल्याण देवदेव जग-
त्यते । युगत्रयावताराणां कारणानि मम प्रभो ॥ १ ॥ कथितानि
मविस्तारं चरितानि च सर्वशः । कलौ कत्यवतारास्ते कथ्यतां विम-
लाश्रय ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोऽहं कारणानि च सर्वशः ।
चरितानि च सर्वज्ञ भूतभावन पूर्वज ॥ ३ ॥ Viṣṇu wird als Kṛiṣṇa,
Balarā, Viṭṭhaleśa und Kalkin erscheinen. Die folgenden Verse
sind beachtenswert: शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं मम । घोरे
कलियुगे प्राप्ते सर्वधर्मविवर्जिते ॥ १६ ॥ पापपुञ्जतरेऽपुण्ये स्नेहधर्म-
रते जने । तदाहं बल्लभकुले द्विजाचाररतेऽमले ॥ १७ ॥ अवतीर्य
परं रूपं दर्शयिष्ये मनोहरम् । पृथिव्यां भारते क्षेत्रे माथुरे मम
मण्डले ॥ २८ ॥ कालिन्दी सरितां श्रेष्ठा यत्र गोवर्धनो गिरिः ।
गोकुल मत्पदं नित्यं यत्रास्ते वै सुदावहम् ॥ १९ ॥ - - विदुलेशे-
ति विख्यातिं गमिष्ये जगतीतले । आदावहं चैकरूपो बहुरूपधर-
मतः ॥ २२ ॥ Ein Viṭṭhaleśa, der zu der Familie von Vallabha ge-
hört, erregt gerechtfertigtes Bedenken.

Die Unterschrift lautet: इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे भगवद्बतार-
प्रश्नखण्डे भगवद्ब्रह्मसंवादे सप्तमप्रतितमोऽध्यायः ॥

251.

21/13 20 Bl., 8 bis 9 Linien Schrift von 1807

Lalitāsahasranāman, tausend Namen der Göttin Lalitā, aus dem Brahmandapurāna In 181 Versen Beginnt श्रीं अस्स श्री-ललितासहस्रनाममहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्यपि । अनुष्टुप् छन्दः । श्री-ललिता परा भट्टारिका देवता । etc Der erste Vers ist श्रीमाता श्रीमहाराज्ञी श्रीमत्तिहासनेश्वरी । चिदपिकुण्डसभूता देवकार्यसमुद्यता ॥ १ ॥

Schliesst श्रीचक्रराजनिलया श्रीमत्त्रिपुरसुन्दरी । श्रीशिवा शिवशक्त्यैकरूपा श्रीललिताम्बिका ॥ १८० ॥ इत्येतन्नामसहस्रं कथितं ते घटोद्भव । रहस्याना रहस्यं च ललिताप्रीतिदायकम् ॥ १८१ ॥

252.

16/10 24 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1672 von Visvanatha

Lalitāsahasranāman Fol. 1 fehlt Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorhergehenden dadurch, dass den tausend Namen 49 Verse als Einleitung (Dialog zwischen Agastya und Hayagrīva) vorangehen, und 84 Verse mit der üblichen Lobpreisung des Werkes folgen

Schliesst कीर्तय त्वमिदं भक्त्या कुम्भयोनि निरन्तरम् ॥ ८३ ॥ तेन तुष्टा महादेवी तवाभीष्टं प्रयच्छति । इत्युक्त्वा श्रीहयग्रीवो ध्यात्वा श्रीललिताम्बिकाम् ॥ ८४ ॥ आनन्दमपहृदयः सद्यः पुलकितोऽभवत् ॥ इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उत्तरखण्डे ललितोपाख्याने सौचखण्डे श्री-ललितादेवीरहस्यसहस्रनाम पट्विंशोऽध्यायः ॥

253.

15/11 4 Bl., 8 Linien Etwa 1810

Visṇupañjara aus dem Brahmandapurāna In 22 Versen Sieh Num 197, 2

254.

21/9¹/₂, 5 Bl., 7 Linien Geschrieben in Mathurā im J 1654

1) *Visṇupañjara* aus dem Brahmandapurāna Hier in 19 Versen

2) *Damodarastotra*, ohne Verfassername Hier in 20 Versen Sieh Govindadamodarastotra von Balaramaṅgala Beginnt श्रीकृष्ण विष्णो मधुकैटभारे भक्तानुकम्पिन्भगवन्मुरारे । चायस्य मा केशव लोकनाथ गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥ प्रबालशोभाद्रवदिव्यकेशा वाताम्बुप्राशनपूर्णदेहाः । मूले तरुणा मुनयः पठन्ति गो-विन्द° ॥ २ ॥ अथे कुरुणामथ पाण्डवाना etc

Schliesst गोविन्द गोविन्द हरे मुरारि गोविन्द गोविन्द
मुकुन्द कृष्णा गोविन्द गोविन्द रथाङ्गपाणे गोविन्द दामोदर मा-
धवेति ॥ २० ॥

255.

19/13. 23 Bl., 7 Linien. Etwa 1680.

Veṅkaṭeśasahasranāman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem
Veṅkaṭācalamābātmya des Brahmāṇḍapurāṇa. In einem Gespräch
zwischen Vasiṣṭha und Nārada Beginnt: वसिष्ठ उवाच ॥ भगवन्केन
विधिना नामभिर्वैङ्कटेश्वरम् । पूजयामास तं देवं ब्रह्मा तु कमलैः
शुभैः ॥ १ ॥ शृणोमि तानि नामानि गुणयोगपराणि तु । मुख्य-
वर्तीनि किं ब्रूहि लक्षकाणि कथं त्विह ॥ २ ॥ नारद उवाच ॥
नामान्यनन्तानि हरेर्गुणयोगानि कानिचित् । मुख्यवर्तीनि चान्यानि
लक्षकाणि पराणि च ॥ ३ ॥ एवमाद्यैः सर्वशब्दैरेको ज्ञेयः परः पुमान् ।
आदिमध्यान्तरहितः स्वयत्को ऽनन्तरूपधृक् ॥ ४ ॥ Nach den üblichen
einleitenden Formeln folgen die Namen in 158 Versen. Sie be-
ginnen: ॐ वेङ्कटेशो विरूपाक्षो विश्वेशो विश्वभावनः । विश्वसृग्वि-
श्वसंहर्ता विश्वप्राणो विराड्रूपः ॥ १ ॥

Schliesst: न्यूनकर्मा प्रपूर्तिं च कर्मणां समवाप्नुयात् । सर्वान्क-
मानवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १७१ ॥

256.

19¹/₂/7. 2 Bl., 8 bis 9 Linien Etwa 1850.

Sarasvatīstotra, in 14 Versen, angeblich aus dem Brahmāṇḍa-
purāṇa. Der Anfang genau nach der Hs. gegeben: ॐ अस्य श्री-
सरस्वतीस्तोत्रमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिरभिर्देवता गायत्र्यनुष्टुप् कृन्दः सर्व-
कर्मारम्भे विनियोगः ॥ आरूढा श्वेतहंसे रमति च गगने दक्षिणे
चाक्षमूत्रं वामे हस्ते च दिव्यं व ॥ २ ॥ कनकमयं पुस्तकं ज्ञानमन्यया
वीणां वादयती स्मृतकलयुगे ज्ञानशब्दे क्रीडति दिव्यरूपा करकमल-
धरा भारती सुप्रसन्ना ॥ १ ॥ श्वेतपद्मासना देवी श्वेतपद्मोपसोभिता
श्वेतांबरधरा देवी श्वेतगंधानुलेपना अर्चिता मुनिभिः सर्वैः ऋषभि-
न्युयते सदा एवं ध्यात्वा सदा देवी वाञ्छितं लभते नरः ॥ ३ ॥

Schliesst: अविष्टेदं पठधीमान्मान् ध्यात्वा देवी सरस्वती ॥ १३ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभयो लक्षपूजितः वाञ्छितं फलमाप्नोति सलोकं
(lies स्वलोके) नात्र शंययः ॥ १४ ॥

257.

15/11 10 Bl 10 Linien Etwa 1815

Sinhasthagurumahatmya 60 Verse aus dem Brahmandapurāṇa in denen das Baden in der Goutami empfohlen wird wenn Jupiter in das Zeichen des Löwen getreten ist Beginnt यस्मिन्दिने सुर-
गुरु सिंहराशिगतो भवेत् । तस्मिन् गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाश-
नम् ॥ १ ॥ यस्या तिथौ मृगेन्द्रेण युक्तो देवगुरुर्भवेत् । तस्या तु
गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाशनम् ॥ २ ॥ पष्टिवर्षसहस्राणि भागीर-
थ्यवगाहनम् । सहस्रोदावरीस्नानं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ ३ ॥

Zu Ende folgt eine Anweisung (pratyosa) wie man sich zu der angegebenen Zeit zu verhalten habe

258.

25/11^{1/2} 4 Bl 9 Linien Etwa 1870

Hanumatlatāca eine Formel zur Anrufung von Hanumat Aus dem Brahmandapurana Beginnt एकदा सुखमासीन शकर
लोकशकरम् । पप्रच्छ गिरिजा कान्त करपूर-(i e Karpura)धवल शि-
वम् ॥ १ ॥ शोपावृत्यवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकनाथ जगत्प्रभो ।
शोकाकुलानां लोकानां केन रक्षा भवेद्भुवम् ॥ २ ॥ सयामे सकटे
घोरे भूतप्रेतादिके भये । दुःखदावापिसततप्रचेतसा दुःखभागिनाम् ॥ ३ ॥
श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लोकानां च हिताय वै ।
विभीषणाय रामेण प्रेम्णा दत्तं च यत्पुरा ॥ ४ ॥ कवचं कपिनाथस्य
वायुपुत्रस्य धीमता । गुह्यं तत्ते प्रवक्ष्यामि विशेषाच्छृणु सुन्दरि ॥ ५ ॥ etc

Auf Fol. 3a beginnt ein Anruf an Hanumat Dieser fängt an
श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान्पूर्वतं पातु दक्षिणे पवनात्मज । पातु
प्रतीच्या रघोश्च पातु सागरपारक ॥ १६ ॥

Schliesst गले कथ्या वाङ्मूले कण्ठे शिरसि धारयेत् । सर्वान्का-
मानवाप्नोति सत्य श्रीरामभाषितम् ॥ ४२ ॥ Das elbe Stück ist in
Florentine Mss Num 26 beschrieben

259.

24 9^{1/2} 5 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1830

Hanumatlatāca aus dem Brahmandapurana Weicht von der
vorhergehenden Handschrift in einigen Stücken ab Beginnt श्री
अस्य श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषि । श्रीहनुमान्परमात्मा
देवता । अनष्टुष्कन्द । मारुतात्मज इति बीजम् । अञ्जनीसूनुरिति
शक्ति । लक्ष्मणप्राणदाता इति जीव । श्रीरामशक्तिरिति कवचम् ।
लङ्काप्रदाहक इति कीलकम् । मम सकलकार्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ।

Schheerst. अञ्जनीवरपुत्राय रामेष्टाय प्रियाय च । सर्वलोकिक-
वीराय भविष्यद्ब्रह्मणे नमः ॥ २६ ॥ प्रथमे वादिमुखस्तम्भनं द्वितीये तु
दुष्टनिवारणं तृतीये ग्रहभूतानि (wahrscheinlich grababhūtanivāra-
nam) चतुर्थे परकृतनाशनं पञ्चमे स्वकीयपीडानाशनं षष्ठे वैरिवन्ध-
नाशनम् ॥

260.

21/8¹/₄. 38 Bl., 8 bis 12 Linien. Schrift von etwa 1690, aber trotz
dieses Alters wimmelt die Hs. von Fehlern.

Nāsiketopākhyāna oder *Nāsiketopākhyāna*, die puranische
Version der alten Naciketa-sage, wie sie sich in der Kathopaniṣad
findet. Wahrscheinlich ist die Sage in unserer fragmentarischen
Hs. aus dem Brahmandapurāṇa entnommen. Sieh Catal. India
Office 3445 3446. Vgl. auch Varāhapurāṇa Kapitel 193 fgg.

Paginiert 2—39. Fol 2 beginnt [म]हाप्राज्ञो महातपाः ॥ ९ ॥
तस्याश्रमं परं रम्यमृषिभिः पर्यसेष्यत । नानाद्रुमलताकीर्णं नानापु-
ष्पोपशोभितम् ॥ १० ॥

Adhyāya 1 Uddālakacintā endet Fol. 4 a. 2) Candravatī
kanyakā arāṇye tyaktā Fol. 8 a. 3) Pitāputrasamparka Fol. 11 a.
4) Candravatīyā vivāha Fol. 17 b. 5) Fol. 20 b. 6) Pitāputrasampvāda
Fol. 24 a. 7) Narakavarṇana Fol. 27 a. 8) Pāpavarṇana Fol. 28 a.
9) Pāpātmaśāstivicāra Fol. 31 a. 10) Kṛitākṛitabhōjana Fol. 33 b.
11) Śāstikaraṇa Fol. 35 a. 12) Fol. 39 b. Schliesst im ersten Vers
des dreizehnten Kapitels.

Der Name Nāsiketa beruht auf einer wunderlichen Ety-
mologie. 3, 20: नाशायेण तु निर्यातो नाशकेतस्तदुच्यते ॥

261.

24/13. 11 Bl., 10 Linien. Abgeschrieben zu Anfang dieses Jahrhunderts
von Harisaṅkara.

Somavatyamūvāsyūrata, angeblich aus dem Bhavisyapurāṇa.
107 Verse. Beginnt: शरतव्यगतं भीष्ममुपागत्य युधिष्ठिरः । हत-
प्रणामो धर्मात्मा हितं वचनमुक्तवान् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हतेषु
कुरुमुख्येषु भीमसेनेन कोपिना । तथापरेषु भूतेषु हतेषु युधि जिष्णु-
ना ॥ २ ॥ दुर्योधनकुमन्त्रेण जातो ऽस्माकं कुलक्षयः । न सन्ति भुवि
पाताले बालवृद्धातुरादृते ॥ ३ ॥ अवशिष्टा वयं पञ्च वंशे भारत-
संज्ञके । एकातपत्रमपि च राज्यं मह्यं न रोचते ॥ ४ ॥ जीविते ऽपि
जुगुप्सा मे न भोगेषु रतिः क्वचित् । दृष्ट्वा संततिर्विच्छेदं संतापो
हृदये ऽनिशम् ॥ ५ ॥ अथत्यामास्त्रनिर्दग्ध उत्तरागर्भसंभवः । अतो
मे द्विगुणं दुःखं पिण्डविच्छेददर्शनात् ॥ ६ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि
पितामह वदाधुना । येन संपद्यते सबः संततिश्चिरजीविनी ॥ ७ ॥

भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण संततिश्चिरजीविनी ॥ ८ ॥ अमावास्या यदा पार्य सोमवारयुता भवेत् । तस्यामश्वत्यमागत्य पूजयित्वा जनार्दनम् ॥ ९ ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन्वृक्षे प्रदक्षिणाः । तावत्सह्यान्युपादाय रत्नधातुफलानि च ॥ १० ॥ व्रतराजमिदं राजन्विष्णोः प्रीतिकरं परम् ।

Schliesst द्वादश ब्राह्मणा भोज्या घृतपायसलड्डुकैः । उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् । ग्रणम्य दण्डवद्भूमौ प्रार्थयित्वा विसर्जयेत् ॥

Es folgt die kritische Bemerkung महानिवन्धेष्वदर्शनान्निर्मूलम् ॥

262.

29/14 2 Bll 12 Linien Geschrieben von Rāmāpratāpa im J 1843

Al sayanarāmanimāhātmya, die Heiligkeit des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Kārttika. Aus dem Bhavisyottara purāṇa Eine Erzählung von Risisingra, Sohn von Kesava, dient zum Beweise der Wichtigkeit dieses Tages Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शङ्खचक्रगदाधर । सर्वज्ञ जगतामीश नमस्तुभ्य च केशव ॥ १ ॥ घोरे कलियुगे प्राप्ते जना मूर्खाश्च मत्सराः । सत्यशीचदयाहोना कामक्रोधेन पोडिताः ॥ २ ॥ निर्दयाश्च साहकाराः कृतघ्नाश्चापि लम्पटाः ॥ ३ ॥ तेषामुद्धरणार्थाय धर्मं मे कथय प्रभो ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभाम् । या श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ कार्तिके शुक्लनवमी कृतेरादौ प्रकीर्तिता । स्नान दान ऊत जपं सर्वं तत्राचय व्रजेत् ॥ ६ ॥ तस्या च विधिवत्कृणु सीवर्णं तु प्रपूजयेत् । तुलस्या सहितं विष्णुं व्रती तत्र दिनवयम् ॥ ७ ॥ अचाप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । मायापुरे ऽभवद्राजन्केशवो नाम वै द्विजः ॥ ८ ॥ गुणज्ञो धर्मसंपन्नो वेदाभ्यासी जितेन्द्रियः । ज्ञानविज्ञानसंपन्नो हरिभक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ तस्यासीद्विष्णोः शुभ्रा पत्निव्रतपरायणा । तस्या कालेन संजातो पुत्रो वै ऋषिसन्निभः ॥ १० ॥ ववर्ध च गृहे तस्मिन्मातृपित्रोश्च दुःखदः ॥ पितरौ तस्य वृद्धौ च कालेन मुक्तिता गतौ ॥ ११ ॥

Schliesst इदं ते ऽभिहितं राजन्गोप्य परमनिर्मलम् ॥ ३९ ॥ अप्रकाश्यं सदा मयन्तुभ्य च कथितं मया । अद्वावान्यं शृणोत्येनत्थावयेद्वापि मानवः ॥ ४० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति लभते मोक्षमक्षयम् ॥ ४१ ॥

263.

20/11. 8 Bl., 10 Linien. Schlechte Abschrift von 1788.

Agastyārghavidhi, die Verehrung von Agastya mit Ehrengaben. Daran schliessen sich mehrere Erzählungen, in denen seine Thaten geschildert werden Aus dem *Bhaviṣyottarapurāṇa* (nach Cod Oxon 76, Kapitel 103). Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्त्यव्रत-मन्यच्च सर्वपापप्रणाशनम् । तच्छृणुष्व महीपाल कथ्यमानं मयाखिलम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि कृष्ण मे ब्रूहि देवर्षेस्तस्य चेष्टितम् । जन्म चैवार्घदानं च कालं महमेतस्य च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मित्रश्चैव वरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ । मन्दरस्य समीपे तु चेतुर्विपुलं तपः ॥ ३ ॥ तयोः संचीभणार्थाय वासवेन वराप्सराः । उर्वशी प्रेषयामासे रूपीदार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः संदर्शनादेव चुभितौ तु सुरोत्तमौ । विकारमात्मनो बुद्ध्वा कुम्भे बीजं सिसिञ्चतुः (सरात्तु MS.) । निमेषार्धात्तदा जातो वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ ५ ॥ अन्यो ऽगस्त्यस्तदा तत्र जातो दिव्यतपोधनः । मलय-स्थिकदेशे तु वैखानसविधानतः । स्वभार्यासव्रतो विप्रस्तपस्तेषु सुदुश्चरम् ॥ ६ ॥

Schliesst: ये पठन्ति नरा नित्यमगस्त्यार्घं शृणोति (?) च । न तेषां जायते किञ्चिदशुभं चेहजन्मनि । हंसयुक्तविमानेन स्वर्गं यान्ति नरोत्तम ॥

264.

25/10. 7 Bl., 7 Linien. Bl. 6 fehlt. Schrift von 1510.

Anaṅgatrayodaśivrata aus dem *Bhaviṣyottarapurāṇa*, in etwa 70 Versen. Eine Feier zu Ehren des Liebesgottes, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Mārgaśīra gehalten wird. Beginnt: भगवन्भूतभव्येश संसारार्णवतारक । व्रतं कथय मे किञ्चिद्रूपसीभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं कृतैर्बहुभिः पार्यं व्रतैस्तमचेष्टितैः । कायक्लेशकरैः क्रूरै रसादयैः कलशाद्यकैः (rasā-dyai kīla sādyaikāib MS.) ॥ २ ॥ वरमेकापि वरदा कृतानङ्गचयोदशी । सौभाग्यारोग्यप्रियदा (śrīyadā MS.) सर्वतङ्गनिवारिणी ॥ ३ ॥ सर्वदुःखोपशमनो सर्वमाङ्गल्यवर्धनी । शृणुष्व तां महाबाहो कथयामि सविस्तरम् ॥ ४ ॥ पुरा दग्धेन कामेन विनेचनयनापिना । भस्मीभूतेन लोकानां (loke 'smin Hemādri) संकल्पस्थेन पाण्डव (so Hemādri. ānaya MS.) ॥ ५ ॥ अनङ्गेन हता ह्येषा तेनानङ्गचयोदशी । प्रसिद्धा सा मनुष्याणां मासि मार्गशिरे शुभे ॥ ६ ॥ शुक्लपक्षे चयोदशां सोपवासी यतेन्द्रियः । स्नानं नद्यां तडागे वा गृहे वा निश्चितात्म-

वान् ॥ ७ ॥ हत्वा समभ्यर्च्य विभुं विधिना शशिशेखरम् । पुष्पैर्धूपैः
सर्नवेदैर्ऋतुकालोत्सवैस्तथा ॥ ८ ॥ Vgl. Hemadri Vratakhanda 2, 1

265.

27/12 10 Bl. , 11 Linien Geschrieben von Chaugāmīśra, Sohn von
Daivajña Miśra Motirama im J 1835

Anantapūjā und *Anantaratodyapana*, Verehrung von Viṣṇu
und Abschluss der Feier, welche am vierzehnten der lichten Hälfte
des Monats Bhādrapada stattfinden Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥
देवदेव समासेन व्रतस्य परमाद्भुतम् । उद्यापनविधिं ब्रूहि अनुयाह्यो ऽस्मि
केशव ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उद्यापनविधिं हित्वा न व्रतस्य फल
लभेत् । तस्माद्यथा तथा कुर्याद्विज्ञातं विवर्जयेत् ॥ २ ॥ मासि
भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णे व्रते ततः । शुक्लाया च चतुर्दशा ब्रह्मचारी
व्रती ततः ॥ ३ ॥ एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः । स्नात्वा
नद्या देवस्नाने तीर्थे प्रस्त्रवणे तथा ॥ ४ ॥ सर्वापिधैः सर्वगन्धैस्तिल-
कत्कैरथामलैः । वेदोक्तविधिना सम्यक्त्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ ५ ॥ ततो
गृहे समागत्य वेदी कुर्यात्सुशोभनाम् । तच्चालिखेन्मण्डलकं पञ्चवर्णैः
सुपेशलैः ॥ ६ ॥

Fol 4a इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सोद्यापनमनन्तव्रतम् ॥ Sieh
Hemādri Vratakhanda 2 p 36 Auch sonst werden Stücke aus
Hemādri citiert — Anantapūjā beginnt Fol 8a

266.

18/11 14 Bl. 11 Linien Itwa 1780

Ādityahṛidayastotra, ein Loblied auf die Sonne, in 173 Versen,
aus dem Bhavīsyottarapurāṇa Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ज्ञानं च
धर्मशास्त्राणां गुह्यमदुह्यतरं तथा । मया कृष्ण परिज्ञातं वाङ्मयं
सचराचरम् ॥ १ ॥ Der eigentliche Auszug aus dem Purāṇa be-
ginnt अर्जुन उवाच ॥ नारायण सुरश्रेष्ठ पृष्ठामि त्वा महायशः ।
कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु
पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । यन्मा पृच्छस्यपस्थानं तत्पवित्रं
विभावसोः ॥ ७ ॥ सर्वमङ्गलमाद्भुतं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वरोग-
प्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ८ ॥ अमिचदमनं पार्थ सयामे जयवर्ध-
नम् । वर्धनं धनपुत्राणामादित्यहृदयं गृणु ॥ ९ ॥

Schließt अपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाबलम् । तमोघ्नं सर्व-
पापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवानिशम् ॥ १०३ ॥ Gedruckt in Brihat
stotraratnākara p 141

267.

24/11. 5 Bl., 18 bis 19 Linien. Geschrieben in Rājanāgara im J. 1748.

1) *Ādityahṛidayastotra*, hier in 179 Versen. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठन्ति सनातनम् । एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणं तव ॥ १ ॥

2) *Lakṣmīnīśinhakavaca* in Prosa Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ अनेकमन्त्रकोटिशो नृसिंहनाम समुच्चरेत् । अनेकविधिरक्षायै विपरीगादिनिवारणाय ।

3) *Gaṅgāstaka* in 11 Versen Beginnt: गङ्गातीरे हते पापं गङ्गा शिवस्य मस्तके । स्वर्गस्य गमनी गङ्गा हरि गङ्गा नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

268.

22/12. 4 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1648 von Nāthajī, Sohn von Lyaṅṅ.

Risipañcamīrata, eine Feier am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada, an welchem die sieben Risi verehrt werden. Aus dem Bhavīsyottarapurāṇa. Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ अन्यामपि च राजेन्द्र पञ्चमीमृषिसंयुताम् । कथयिष्यामि यां कृत्वा नारी पापात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशी पञ्चमी कृष्ण कथं वै ऋषिसंज्ञिका । पातकान्मुच्यते कस्मान्नारी यदुकुलोद्बह ॥ २ ॥ पापान्यपि बह्व्यत्र विद्यन्ते किल केशव । कृतायामृषिपञ्चम्यां कस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अज्ञानाञ्ज्ञानतो वापि या स्त्री जाता रजस्वला ॥ उपस्पृशति भाण्डादीन्गृहकर्मणि संस्थिता ॥ ४ ॥ प्राप्नोति सा महापापमवश्यं नरकं व्रजेत् । शृणु तत्कारणं यस्माद्ब्रज्या नारी रजस्वला ॥ ५ ॥ Sieh Catal. Florenz Nummer 28.

269.

20/12. 4 Bl., 11 bis 14 Linien. Geschrieben von Bhatta Raghu Sūri Sūnādhajābhīdhāna für Nārāyaṇagoviṇḍa etwa um 1720.

Risipañcamīrata. Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorigen nur durch einzelne Lesarten und einige zugesetzte Verse namentlich am Schlusse.

270.

16/7. 9 Bl., 10 bis 11 Linien. Schrift von 1719.

Risipañcamīrata aus derselben Quelle. Voran gehen 20 Verse mit Gebeten (pūjā). Sie beginnen: मूर्तब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मणस्तेज उत्तमम् । सूर्यकोटीप्रतीकाशमृषिव्रतं विचिन्तयेत् ॥ १ ॥ इति

ध्यानमन्त्रः ॥ आगच्छन्तु महाभागाश्चतुर्वेदस्वरूपगाः । यावद्व्रतमहं कुर्वे
कृपया भवतः प्रभो ॥ २ ॥ इत्यावाहनमन्त्रः ॥ नमः परमच्छपिभ्यो
देवच्छपिभ्यो नमो नमः । आसनं स्थापितं तत्र यत्र हेमभवा मही ॥ ३ ॥
इत्यासनम् etc

Das Kapitel aus dem Purana besteht aus 102 Versen. Es
beginnt hier चपिब्रत महापुण्य स्त्रीणां च पापनाशनम् । कथयस्व
कृपा कृत्वा यथापूर्वकृतं महत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु रा-
जन्मवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण मुच्यन्ते पात-
कात्स्त्रियः ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृक्ता पञ्चमी कृष्ण कथं
सा चपिसञ्ज्ञिका । मुच्यन्ते पातकात्तस्मात्स्त्रियो यादवपुंगव ॥ ३ ॥ etc
Die Wichtigkeit dieser Feier wird durch eine Erzählung erhärtet.
Jayaśrī hatte während ihrer Menstruation Hausgeräte berührt und
wurde nach ihrem Tode in eine Hundin, und ihr Gatte Sumitra
durch den Kontakt in einen Stier verwandelt. Durch die Frömmig-
keit ihres Sohnes Sumitra gelangten sie zur Seligkeit.

Schliesst य इदं पाठयेद्ब्रह्मया शृणोति श्रद्धयान्वितः । सर्वपाप-
विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १०१ ॥ ये कुर्वन्ति व्रतं नित्यं
मासि मासि मुनिव्रतम् । ते सर्वपापनिर्मुक्ताः स्वर्गलोकं भजन्ति
वे ॥ १०२ ॥

271.

23/17 10 Bl., 10 Linien. Abgeschrieben von Bhata Nilakantha im
J. 1663.

Kumbharvata oder *Kumbharalluvrata*, Verehrung der *Bignonia*
Suaeolens. Nach dem Schluss und den redenden Personen aus
der *Kasyapasamhita*. Aber auf Fol. 7b findet sich die Unterschrift
इति श्रीभविष्योत्तरे पुराणे कुम्भीव्रतचिराचव्रत समाप्तम् ॥ Beginnt
चैवस्वतेन मनुना पूर्वं पृष्ठः प्रजापतिः । मारीचिः कश्यपः प्राह व्रतं
पापभयापहम् ॥ १ ॥ कश्यप उवाच ॥ शृणु राजन्मवक्ष्यामि व्रता-
नामुत्तमं व्रतम् । यत्कृतं मानवेर्भक्त्या*) सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥
चम्पाया सुपुरी (१) ह्यासीदिन्द्रबुध्नो नराधिप । तस्य चेन्दुमती
भार्या रूपान्वयगुणान्विता ॥ ३ ॥ पतिव्रता पतिप्राणा नित्यधर्मप-
रायणा । तया सह महीपालो यावदाम्ने मुदान्वितः ॥ ४ ॥ ता-
वत्प्राप्तः सभामध्ये पुनस्त्यो मुनिमत्तमः । तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजा
चैव समीपगम् ॥ ५ ॥ समुत्तस्यो सपत्नीको अर्घं गृह्य विधानतः ।
स दत्त्वा ब्राह्मणस्यार्धं ब्राह्मणमिषं वामघः ॥ ६ ॥ उवाच स्वागतं
तस्मै मुने सर्वं ते सुखम् ।

*) Sonderbare Konstruktion

272.

28/18. 8 Bl, 9 Linien Geschrieben im J. 1761 von Nandarāma, Sohn von Bhikkhā

Kṛiṣṇajānmasāmīvrata, angeblich aus dem Bhaviṣyottara-purāṇa Die Feier des dem Kṛiṣṇa geweihten achten Tages in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvaṇa Dieselbe wird auch Jayantī-vrata genannt Ein Dialog zwischen Nārada und Brāhmaṇa und Belehrung des Hariscandra von Sanatkumāra In 94 Versen. Beginnt. नारद उवाच ॥ जन्माष्टम्याश्च माहात्म्यं कथयस्व पितामह । यच्छ्रुत्वा न भयं मृत्योस्तत्रै कथय कञ्ज ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सार्वभौमः पुरा ह्यासीद्वरिचन्द्रो मही-पतिः । तस्य तुष्टो ददौ ब्रह्मा पुरी वाराणासी शुभाम् ॥ ३ ॥ तत्र स्थितं महीपालं देवगन्धर्वकिनराः । उपासन्त महात्मानं पार्वतीशमि-वामराः ॥ ४ ॥ तत्रस्थः स महीपालः सप्तद्वीपां वसुंधराम् । शशास धर्मेण पृथिवी यथा पुत्रमिवीरसम् ॥ ५ ॥

Die Vollendung des Gelübdes wird in folgenden Versen be-schrieben. हरिचन्द्र उवाच ॥ जन्माष्टमीव्रतस्यास्य विधिं कथय मे प्रभो । उद्यापनं महापुण्यं येन पापैः प्रमुच्यते ॥ ६१ ॥ श्रीसनत्कु-मार उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतस्यास्य सुशोभनम् । उद्यापनं यथातत्त्वं जन्माष्टम्याः क्रमेण च ॥ ६२ ॥ जन्माष्टमीदिनं यावत्पु-नर्जन्माष्टमीदिनम् । तावत्काले प्रकर्तव्यं व्रतस्योद्यापनं ततः ॥ ६३ ॥ पुण्यं हि तद्दिनं प्राप्य कार्यमुद्यापनं शुभम् । कृण्वे वै श्रावणे मासि अष्टम्यां व्रतमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उद्यापनं व्रतस्यास्य जन्माष्टम्याः सुरे-श्वर । करिष्ये शास्त्रविधिना निर्विघ्नेन समाप्य तत् ॥ ६५ ॥

273.

23/10. 12 Bl, 8 Linien. Etwa 1870

Kṛiṣṇajānmasāmīvrata, angeblich aus dem Bhaviṣyottara-purāṇa. Hier in 140 Versen. Die Erzählung von Hariscandra und die Schlussbehandlung fehlt. Vergleiche Weber's Sanskrit-Katalog I, p. 339.

Schliesst: स्त्रीबालवृद्धसहितो मित्रवन्धुसमन्वितः । विधिनानेन सहितो जयन्तीं प्रकरोति यः ॥ १३७ ॥ नारी तारयते भक्त्या पुरुषांश्चैकविंशतिम् । न दीर्भाग्यं न वैधव्यं न तस्य कलहं गृहे ॥ १३८ ॥ संततं न विद्योगं च न पश्यति धनक्षयम् । संसर्गेणापि यः कुर्यात्कृष्ण-जन्माष्टमीव्रतम् ॥ १३९ ॥ मनसा चेप्सितं कार्यं लभते मानवो भुवि । जन्माष्टमीव्रतमिदं श्रोतव्यं भक्तिभावनः ॥ १४० ॥

274.

23/10 26 Bl. 8 Linien Geschrieben von Tulasibhatta, einem Sohn von Premānanda im J 1610

Kohilaurata, eine Feier, welche am Vollmondstage des Āśadhā beginnt und im Śrāṇa endet Aus dem Bhavisyottarapurāna Beginnt स जयति सिन्धुरवदनो देवो यत्पादपङ्कजस्मरणम् । वासरमणिरिव तमसा राशि नाशयति विघ्नानाम् ॥ १ ॥ एवगुणेति आत्मनः सकलकिल्बिषनाशनार्थं समस्तदुरितोपद्रवज्ञाताज्ञातदोषपरिहारार्थं पुत्रपौत्रादिसंततिवृद्ध्यर्थं सर्वसौभाग्यप्राप्त्यर्थं यथामिलितद्रथैः स्नानमहं करिष्यते ॥ १ ॥ Das Purana beginnt ऋषिरुवाच ॥ कथयस्व कथां दिव्यां कोकिलाव्रतमाश्रिताम् । कथं सा कोकिला जाता कथं पूज्या शुभप्रदा ॥ १ ॥ Es folgt eine lange Erzählung über die Vernichtung des Opfers des Dakṣa, bei welchem Parvatī aus Zorn über die Vernachlässigung ihres Gatten sich ins Feuer stürzt Sie war schon früher von Śiva in eine Kokila verwandelt worden

Von Fol 22 an folgt das Vratodyapana, der Abschluss der Feier Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतस्यास्य मम प्रभो । सर्वं कथय देवेश सौभाग्यं मुखमश्नुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रावणे मासे संप्राप्ते शुक्लपक्षे विशेषतः । चतुर्दशमेकभक्तदन्तधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ उपवासस्य नियमं कुर्याद्व्रतपरायणः । पौर्णिमामुपवासं च रात्रौ जागरणं ततः ॥ ३ ॥

275.

21/14¹/₂ 2 Bl., 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Candanasaṣṭhivrata, eine Feier zu Ehren von Sonne (bei Tag) und Mond (bei Nacht) am sechsten Tag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrapada (मासे भाद्रपदे षष्ठी कृष्णपक्षे च पुत्रक । सा तिथिस्तु महत्पुण्या तिथीनामुत्तमा तिथिः) Eingeflochten ist eine Erzählung (Kathā) von Candama's Gattin, die wegen eines Vergehens in eine Candali verwandelt wurde 40 Verse aus dem Bhavisyottarapurāna Beginnt सूत उवाच ॥ उत्तमे च कुले जन्म केन धर्मेण प्राप्यते । उत्तमैः सह सागत्यमुत्तमैर्जायते रतिः ॥ १ ॥ द्वादशी ये नराः पीथ्या (पीथ्या MS ein Verbum fehlt) चन्दनषष्ठीव्रतं तथा । न ते यमपुरो यान्ति विद्योनि नैव दुर्गतिम् ॥ २ ॥

Schliesst कुरुक्षेत्रे स्वर्णदानं स्नानं तत्र रवियज्ञे । तत्फलं समवाप्नोति कथां श्रुत्वा व्रतादपि (MS कथां श्रुत्वा व्रतादपी) ॥ ४० ॥

276.

22/12 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben für Kṛṣṇaḥ in Rājānpura von Rānāchoda, Sohn von Kībāḥya, im J. 1676.

Jayāpārvatīurata, eine Feier, welche zu Ehren von Pārvatī von dem dreizehnten Tage der lichten Hälfte bis zum dritten der dunkeln Hälfte des Monats Āṣāḍha gehalten wird. Angeblich aus dem Bhaviṣṣyottarapurāṇa. In einem Dialog zwischen Brahman und Nārada. Der dreissigste Vers lautet: आपाढे शुक्लपक्षे च त्रयोदश्यां समावर्तेत् । यावत्कृष्णतृतीया स्याद्व्रतं च सुखसंपदम् ॥

Beginnt: पार्वत्युताच ॥ देवदेव महादेव संसाराणवतारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं तद्व्रतं हि निवेदय ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । पुत्रपौत्रसमायुक्ता नारी सौख्यमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्ता सर्वलक्षणलचिता । येन व्रतप्रभावेण निश्चलाः सुखसंपदः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधु देवि त्वया पृष्ठं यद्व्रतं सुखसंपदम् ॥ ४ ॥ तद्व्रतं कथयिष्यामि शृणुष्वैकाग्रमानसा । नारदेन पुरा पृष्ठं ब्रह्माणं च पितामहम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथितं नारदस्याग्रे कथयामि तवाग्रतः । तद्व्रतं परमं गुह्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ पितामह नमस्तुभ्यं स्रष्टा धाता नमो नमः । किञ्चिद्व्रतं मे कथय स्रष्टा त्वं हि सनातनः ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र भूतानां हितकारकम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ८ ॥ जयापार्वतिव्रतं नाम विख्यातं च महीतले । एतद्व्रतस्य चाख्यानं जीर्णं कथयतः शृणु ॥ ९ ॥ Ausser den Fehlern des Abschreibers, ist das Ganze von Anfang an in nachlässigem Sāṃskṛit verfasst.

Schliesst: या देवी सर्वसौख्यं प्रददति विभवं चाचर्य यौवने सौभाग्यं पुत्रपौत्रान्परमगुणवतो निश्चलां संततिं च । etc.

277.

21/10. 8 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben im J. 1661.

Bhāumavrata, Verehrung des Gestirns Mars, aus dem Bhaviṣṣyottarapurāṇa. Beginnt: मङ्गलपूजनव्रतं लिख्यते । मङ्गलाय नमः । शिवगौरीसंवादि । श्रीं मार्गशीर्षे ऽथवा माघे गुरुशुक्रोदये तथा । शुक्लपक्षे तथा भीमे प्रथमे वेधवर्जिते ॥ १ ॥ विष्टिपाताद्यसंक्रान्ते काम्यव्रतं समाचरेत् । पुत्रकामो विशेषेण नारी वा पुरुषो ऽपि वा ॥ २ ॥

Nach Angabe der Ceremonien folgt auf Fol. 5 b ein Mantra in 21 Versen, der wahrscheinlich allein aus dem Purāṇa herkommt. Beginnt: धरणीगर्भसंभूतं विष्वक्तेजःसमप्रभम् । कीमारं शक्तिहस्तं च

मङ्गल प्रणमाम्यहम् ॥ १ ॥ हरस्वेदसमुद्भूत सर्वकामप्रदायकम् ।
सुप्रतीकारक देव भूमिपुत्र नमाम्यहम् ॥ २ ॥

Schhesst या या कामना मनसि धृत्वा व्रत करोति तस्या
कामनाया सिद्धिर्भवति ॥

278.

29/11 8 Bl 7 L n eu Geschrieben 1690 von Tulārama für Lachīramaji

Mahalakṣmivrata *atha* aus dem Bhavisyottarapurana in
82 Versen Dieses Gelubde wird am achten Tage der lichten
Hälfte des Monats Bhādrapada unternommen und am achten der
dunkeln Hälfte beendigt Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व
प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् । येन लक्ष्मीश्च विख्याता कथयस्व मम
प्रभो ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ व्रतं चैव तु विख्यातं शृणु राजन्यु-
धिष्ठिर । श्रूयमाणेन मोक्षं च व्रते यज्ञादिकं फलम् ॥ २ ॥ युधि-
ष्ठिर उवाच ॥ नास्ति मे निश्चयो देव भामितो ऽहं त्वया प्रभो ।
सत्यं कथय मे स्वामिन्यदि तुष्टो जनार्दन ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
मासे भाद्रपदे चैव अष्टम्या शुक्लपक्षयोः । गृहीत्वा तु महाराज महा-
लक्ष्म्या इदं व्रतम् ॥ ४ ॥ कृष्णाष्टम्या च भोक्तव्यं कृत्वा पूजाविधि-
क्रिया । एतत्सारं मया ख्यातमिह लोके परं च ॥ ५ ॥ Darauf
folgt die übliche Erzählung, wodurch die Wichtigkeit dieses Ge-
lubdes dargelegt wird

279.

13¹/₁₁/10 6 Bl 7 b s 8 Linien Schrift von 1807

Śaḷagramastotra Verehrung des Ammoniten Śaḷagrama eines
Steines mit verschiedenen Kreisen welcher in der Gandakī gefunden
wird und Viṣṇu geheiligt ist 32 Verse aus dem Gandakīmā-
hātmya des Bhavisyottarapurana Beginnt श्रीशालग्रामस्तोत्रस्य भग-
वानृषिः । देवी गायत्री इन्द्र । नारायणो देवता । श्रीशालग्राम-
स्तोत्रमन्त्रजपे विनियोगः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रीदेवदेव देवेश
देवतार्चनमुत्तमम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुत्रपोत्तम ॥ १ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ गण्डक्या चोत्तरे तोरे गिरिराजस्य दक्षिणे ।
दशयोजनविस्तीर्णे महाचैव वसुधरा ॥ २ ॥ शालग्रामो भवेद्देवी
देवी द्वारावती भवेत् । उभयोः सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ३ ॥
शालग्रामशिला यत्र यत्र द्वारावती शिला । उभयोः सगमो यत्र
मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ४ ॥ आजन्मकृतपापानां प्रायश्चित्तं यदि कृति ।
शालग्रामशिलावारि पापहारि नमो ऽस्तु ते ॥ ५ ॥ अकालमृत्युहरणं
सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णो पादोदक पीत्वा शिरसा धारया

म्यहम् ॥ ६ ॥ शङ्खमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि । अङ्गलपं
मनुष्याणां ब्रह्महत्यादिकं दहेत् ॥ ७ ॥ स्नानोदकं पिबेन्नित्यं चक्राङ्कितं
शिलोद्भवम् । प्रचात्य इति तत्तोयं ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ८ ॥

Schlesst · विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजम्बाघनाशनम् ।
शालग्राममिदं स्तोत्रं पठेन्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

280.

22/11. 8 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Bhairava im J. 1768.

Haritālīkāvrata aus dem Bhaviṣyottaraapurāṇa. 95 Verse.
Dieselbe Legende wie im Skandapurāṇa, häufig in denselben Worten
berichtet. Beginnt · मन्दारमालाकुलितालकायै कपालमालाङ्कित-
शेखराय । दिव्याम्बरायै च दिगम्बराय नमः शिवायै च नमः शि-
वाय ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ।
पञ्चाननं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ २ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं महा-
वृषभवाहनम् । भस्माङ्गं व्यालशोभाढ्यं शशाङ्ककृतशेखरम् ॥ ३ ॥ नील-
जीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् । क्रीडां कृत्वा कियत्कालं गणेशैः
परिवारितम् ॥ ४ ॥ विद्युज्ज्वलान्तराङ्गान्तर्वाङ्गीर्य पृच्छति शंकरम् ।
पार्वत्युवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं देव कथयस्व महेश्वर ॥ ५ ॥ सर्वेषामेव
धर्माणामनायासं महत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि यदा नाथ तथ्यं ब्रूहि
ममाग्रतः ॥ ६ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । अनादिमध्य-
निधनस्त्वमेव भर्ता जगद्गुरुः ॥ ७ ॥

281.

30/13. 4 Bl., 12 Linien. Etwa 1810.

Haritālīkāvrata aus dem Bhaviṣyottaraapurāṇa. Stimmt mit
der vorhergehenden Handschrift überein, ist jedoch etwas abgekürzt.
Der Text schliesst auf Fol. 3a. Darauf folgen kurze Auszüge aus
Mādhava, dem Divodāsiya und Liṅgapurāṇa. Zuletzt kommt eine
Angabe von Gebräuchen und Gebeten bei Verehrung der Pārvatī
und Śiva. Der Schluss fehlt.

282.

21/11. 25 Bl., 9 bis 13 Linien. Schrift von Anf. des 18. Jahrh.

Legenden über verschiedene Feiertage. Zum grössten Teil aus
dem Bhaviṣyottaraapurāṇa entlehnt.

1) *Markatīkūrkutavrata*, gehalten im Monat Bhādrapada.
42 Verse. Foll. 1b bis 4a. Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो
नाम ब्रह्मर्षिर्मथुरायां पुरागतः । सो ऽर्चितो वसुदेवेन देवक्या च
युधिष्ठिर ॥ १ ॥ लोमश उवाच ॥ कसेन निहताः पुत्रा जाता जाताः

पुन. पुन । यथा चन्द्रमुखी दीना बभूव नद्युपप्रिया ॥ २ ॥ किं विचीर्णं व्रतवरं तथा सततिकारकम् । सपत्नीदर्पदलन सौभाग्यारोग्यवर्धनम् ॥

2) *Durīastamurata* 37 Verse Foll 4a bis 7b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ भाद्रपदे सिते पक्षे अष्टम्या च युधिष्ठिर । दूर्वा-
धमीति विख्यात पुण्य सतानकारकम् ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमायाति
संतान सप्तपौरुषम् । नन्दते वर्धते नित्यं यथा दूर्वा तथा गृहम् ॥ २ ॥

3) *Risipañcamurata*, gehalten am fünften Tage der leichten Hälfte des Monats Bhādrapada 68 Verse Foll 7b bis 11b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु त्वं राजशार्दूल ऋषीणामुत्तमं व्रतम् ।
येन वै क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १ ॥

4) *Risipañcamurataodyapanauḍhu* 17 Verse Foll 11b bis 12b Beginnt चतुर्थ्यामेकभक्त तु सायं गुरुगृहं व्रजेत् । अस्मदीयं व्रतं विप्र-
कुरुष्व द्विजसत्तमम् ॥ १ ॥ Der letzte Vers lautet यं पञ्चमीव्रत-
मिदं प्रकरोति पुण्यं पक्षे सिते भाद्रपदे च मासि । etc

5) *Sitalavrata*, gehalten am siebenten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Śravana 57 Verse Foll 12b bis 15b Beginnt सुखासीन हरिं दृष्ट्वा सुहृष्टं मुदिताननम् । कृताञ्जलिपुटा भूत्वा कुन्ती
वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

6) *Amudakaikadaśvratā* gehalten am elften Tage der leichten Hälfte des Monats Jyēṣṭha (Śakrabhūdhana-māsē) 44 Verse Foll 15b bis 17b Beginnt देवदेव जगन्नाथ पुराणं पुरुषोत्तमम् ।
शृङ्खलचक्रगदापाणिं दृष्ट्विच्छित्त्यन्तकारिणम् ॥ १ ॥ पृथ्व्यात्मस्थितेनैव
भीमसेनो महाबलः । Dieser Teil scheint ebenfalls dem Bhavīsyottari anzugehören

7) *Amardakavrata* aus dem Brahmandapurāṇa 31 Verse Fol 17b bis 19a Beginnt मान्धातोवाच ॥ एकादशीमधुना ब्रह्म-
न्महापुण्यफलोदयाम् । विष्णुनक्षत्रसंयुक्ता कथयस्व महामुने ॥ १ ॥
वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्व-
पापहरा प्रोक्ता विधेया फलकाङ्क्षिभिः ॥ २ ॥ एकादक्षां यदा रा-
जन्नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया नाम सा प्रोक्ता महाप्रेतलनाशिनी ॥ ३ ॥
एकादक्षां यदा राजन्नक्षत्रं च पुनर्वसुः । तदा सा तु जया ख्याता
महापातकनाशिनी ॥ ४ ॥ Sieh Nummer 246

8) *Jāgaranamāhutmya* eine Nachtfeier zu Ehren Viṣṇus am elften Tage 42 Verse Fol 19a bis 21a Beginnt श्रीमहादेव

उवाच ॥ कलिकल्पसभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिनां तेषां
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle.

9) वणिकप्रेतोपाख्यानं श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Foll 21a bis 25a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थानां
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
ग्रीष्म उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt. श्रीदेवुवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
श्रुतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च
तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृद्धभाद्रपदे शुक्ले द्वादशां श्रवणे बुधे । महा-
योगं समुद्दिष्टं पद्मानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten.

283.

28/12. 69 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1664 von Bhāpā-
bhata, Sohn von Vyāsakalyāna.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit der Bhāvārthadīpikā von
Śrīdharasvāmin. Der Kommentar beginnt: द्वितीये तु दशाध्यायैः
श्रीभागवतमादितः । उद्देशलक्षणोक्तिभ्यां संचेषेणोपवर्णते ॥ १ ॥

284.

28/12. 52 Bl., 12 Linien. Etwa 1660.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit demselben Kommentar.

285.

28/12. 70 Bl., 1 mit 7 Linien, 2 mit 9 Linien. Etwa 1640.

1) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21. Ein
einzelnes Blatt, signiert 47 enthält 3, 14, 26—36. Folia 6. 35. 36.
38—46 fehlen.

2) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 4, 14, 9 bis 4, 24, 1. Folia 1—43
fehlen. Beide Teile haben Randglossen.

286.

28/12. 178 Bl., 8 Linien. Etwa 1660.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 5, mit dem Kommentar von
Śrīdharasvāmin.

287.

29/13. 98 Bl., 11 Linien. Etwa 1680.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 5, mit demselben Kommentar.

288.

1) 38/16 2) 41/18 Zusammen 256 Bl. verschiedene Linsen Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhagavatapurana, Skandha 10, mit dem Kommentar von Sridharasvamin In zwei Teilen 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90

289.

33/14 144 Bl. 11 bis 13 Linsen Etwa 1690

Bhagavatapurana, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar

290.

27/12 113 Bl. Linsen verschieden Schrift von Ende des 17 Jahrh.

Bhagavatapurana Fragmente

1) Foll 53—62 1, 17, 13 bis zum Ende

2) Foll 76—93 2, 5, 42 bis zum Ende

3) Foll 55—94 3, 16, 6 bis 26, 41

4) Foll 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende

5) Foll 1—23 4, 1, 1 bis 4 8 24

291.

36/14 431 Bl. Linsen verschieden Gute Abschrift von etwa 1800

Bhagavatapurana Text der ersten 51 Kapitel des ersten Buches, mit dem Kommentar Subodhini von Vallabha Diksha. Sans. von Lakshmana Bhatta — Foll 1 234—254 274—280 301—322 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 13 Bl. 15 Linsen Bengali Schrift Etwa 1800

Rasapañcadhyayi, eine Schilderung des Tamas und Kṛpā mit den Schäferinnen Kapitel 29 bis 33 des ersten Skandha des Bhagavatapurana Kapitel 29 (Rasapañcadhyayi) श्रीवाट-
रायणिरवाच ॥ भगवानपि ता रावी इन्दोर्मुकुन्दिका । वीक्ष्य
रन्तु मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥ — 30 (Rasapañcadhyayi)
श्रीशुक उवाच ॥ अन्तरिते भवन्ति मुकुन्द इन्द्रादयः । अतर्प्यमन-
चक्षाणां करिण इव यूथपम् ॥ — 31 श्रीवाट-
रायणिरवाच ॥ इति गेह्य इन्द्रादयः प्रत्यमन्दयु दि-
वधा । रुरुदुः सुखं रावन्मुकुन्दिका ॥ — 32 (Rasapañcadhyayi)
वाटरायणिरवाच ॥ इति गेह्य इन्द्रादयः प्रत्यमन्दयु दि-
वधा । रुरुदुः सुखं रावन्मुकुन्दिका ॥ — 33 श्रीवाट-
रायणिरवाच ॥ इति गेह्य इन्द्रादयः प्रत्यमन्दयु दि-
वधा । रुरुदुः सुखं रावन्मुकुन्दिका ॥

293.

22/12. 5 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1860.

Rāsapañcādhyāyī. Ein Fragment, welches Kapitel 29 und 7 Verse des dreissigsten enthält.

294.

22/11. 5 Bl., 9 Linien. Etwa 1750.

Vedastuti oder *Śrutistuti*, das siebenundachtzigste Kapitel des Bhāgavatapurāṇa 46 Verse. Die Veden (śruti), welche redend eingeführt werden, bekunden, dass das unendliche Eigenschaften besitzende Brahman einzig in der Gestalt von Kṛṣṇa sich offenbart habe. Deshalb sei dieses göttliche Wesen von allen, welche ewige Erlösung wünschen, mit vollkommener Hingebung zu verehren. Beginnt परीक्षित उवाच ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मण्यनिर्देशे निर्गुणे गुणवृत्तयः । कथं चरन्ति श्रुतयः साक्षात्सदसतः परे ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमनःप्राणाज्जनानामहजत्प्रभुः । मात्रार्थं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च ॥ २ ॥ सैषा ह्युपनिषद्ब्राह्मी पूर्वेषां पूर्तजिर्धृता । यद्वया धारयेद्यस्तां क्षेमं गच्छेदकिंचनः ॥ ३ ॥ Glossen finden sich am Rande und in der Mitte.

Schliesst: यो ऽस्योत्प्रेक्षक आदिमध्यनिधने यो ऽव्यक्तजीवेश्वरो यः खट्वेदमनुप्रविश्य ऋषिणा चक्रे पुरः शक्ति ताः । यं संपद्य जहा- त्यजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथा तं कैवल्यनिरस्तयोनिमभयं ध्याये- दजस्रं हरिम् ॥ ४६ ॥

295.

17/11. 2 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1800.

1) *Hansamantrajapa*. Beginnt: आदौ गुरुनमस्कारः । ओं हंसः सोहं स्वाहा । ओं अनेन मन्त्रेण ॥ ३६ ॥ प्राणायामः ॥ अथ न्यासः । हंसः अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं सोहं तर्जनीभ्यां नमः । etc. Die Spielerei mit haṁsaḥ soham ist leicht erkennlich.

2) Fol. 3b. *Catuṣṣlokiḥbhāgavata*, 7 Verse aus dem Bhāgavatapurāṇa 2, 9, 31—37, von denen 3—6 als besonders bedeutend angesehen werden. Beginnt: भगवानुवाच ॥ ज्ञानं परमगुह्यं मे यद्विज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदङ्गं च गृहाण गदितं मया ॥ १ ॥

296.

22/11. 7 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1643.

Ekādaśīmāhātmya, über die Feier des elften Tages in der lichten Hälfte des Monats Mārgaśīra. Aus dem Matsyapurāṇa. In 121 Versen. Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ एकादशुपवासस्य नक्तस्य

तु तथैव च । एकभक्तविशेषेण फलं ब्रूहि जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ हेमन्ते चैव सप्राप्ते मासे मार्गशिरे पुनः । शुक्लपक्षे त्वया
पार्थ उपोष्यैकादशी शुभा ॥ २ ॥

297.

23/10 6 Bl. 7 bis 9 Linsen Etwa 1860

Sanistotra, in 53 Versen, angeblich aus dem Matsyapurana, wo es sich nicht vorfindet König Dasaratha, bei einer drohenden Hungersnot infolge der Erscheinung des Planeten Saturn, begibt sich bewaffnet in die himmlischen Räume und nach dem Zusammen-
treffen mit Sanu preist er diesen in einigen Strophen Beginnend
इत्थं उवाच ॥ रघुवर्षे ऽतिविख्यातो राजा दशरथ पुरा । चक्र-
वर्तो स विज्ञेयः सप्तदीपाधिपः कृतः ॥ १ ॥ कृत्तिकान्ते शनिं ज्ञात्वा
दैवज्ञैः आवितो नृप । रोहिणी भेदयित्वा तु शनिर्याति सुसा-
प्रतम् ॥ २ ॥ सकटभेदमत्युग्रं सुरासुरभयकरम् । द्वादशाब्दं सुदुर्भिक्षं
भविष्यति सुदारुणम् ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मन्त्रिभिः सह
पार्थिवः । देशं नगरं यामा भयभीताः समन्ततः ॥ ४ ॥ वदन्ति
सर्वलोकाश्च भयमेतदुपागतम् । आकुलं च जगत्सर्वं पौरजनपदादि-
कम् ॥ ५ ॥ पप्रच्छ प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुखान् दिवान् । समाधानं
किमवाप्ति ब्रूहि मा द्विजसत्तम ॥ ६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ प्राजापत्ये
तु नक्षत्रे तस्मिन्भिन्ने कुतः प्रजा । असाध्यः स्वल्पयोगो ऽयं ब्रह्मविष्णु-
शिवैरपि ॥ ७ ॥ इति सचिन्त्य मनसा साहसं परमास्थितः । समा-
दाय धनुर्दिव्यं दिव्यायुधसमन्वितम् ॥ ८ ॥ रथमारुह्य वेगेन ययौ
नक्षत्रमण्डलम् । सपादयोजनं लक्षं सूर्यस्योपरि संस्थितम् ॥ ९ ॥
Das Stotra beginnt Vers 24 राजा दशरथः स्तोत्रं सौरैरिदमथा-
करोत् । नमः कृष्णाय नीलाय शिखिकण्ठनिभाय च ॥ २४ ॥ नमो
नीलमयूखाय नीलोत्पलधराय च ॥ २५ ॥ नमो विशालनेत्राय
मूलरोम्णे नमो नमः । नमो नित्यक्षुधार्ताय अतितृष्णाय नमो
नमः ॥ २६ ॥ Eine ähnliche Schrift findet sich nach Weber's katalog
Num 1274 im Skandapurana

Schliesst अपमृत्युविनाशाय दुःखस्योद्धरणाय च । स्नातव्यं ति-
लतेलेन शनिवारे सदा नरैः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चैव विंशन्मि-
तास्तथैव च । पीडा तस्य न भवेत् (eine Silbe fehlt) शनैश्चरप्रसा-
दतः ॥ ५२ ॥ इति श्रीसूर्यपुत्रस्य स्तोत्रं दशरथकृतम् । ये शृण्वन्ति
पठन्ति च पीडा तेषां न जायते ॥ ५३ ॥

298.

29/12. 145 Bl., 9 Linien Etwa 1580.

Mārkaṇḍeyapurāṇa. Fragmente. Erhalten sind Folia 1. 2. 15—33 89—101 152—201 235—289. Schliesst Kapitel 132, 7. Ein Paar Bl. sind doppelt gezählt

299.

26/20. 234 Bl., Linien verschieden Bengali-Schrift Etwa 1820

Devīmāhātmya oder *Caṇḍīmāhātmya*, oder *Saptasatī*, eine Episode des *Mārkaṇḍeyapurāṇa* in 13 Kapiteln. An den Rändern ist ein Kommentar von Gadādhara Tarkacārya beige geschrieben. Dieser beginnt: प्रणम्य पद्मापतिपादपद्मं प्रकर्षदं विघ्नविघातदक्षम् । वितन्यते श्रीलगदाधरेण विप्रेण टीकेयमनल्पयत्नात् ॥

300.

22/14¹/₂. 79 Bl., 10 Linien Schrift von 1847.

Devīmāhātmya in 13 Kapiteln. Der Text ist durch einzelne Verse vermehrt. Die Handschrift enthält vier später zugefügte Kapitel, und zwar eins am Anfang und drei am Ende.

Der erste Zusatz reicht von Fol. 1 bis Fol. 9b. Beginnt: मार्कण्डेय उवाच ॥ यद्ब्रुवन् परमं लोके etc. Sieh *Devikavaca* Num. 309. Der Titel ist hier *Brahmakavaca*. Hierauf folgt eine *Argalāstuti* in 23 Versen. Beginnt: जय त्वं देवि चामुण्डे जय भूतार्तिहारिणि । जय सर्वगते देवि कालरात्रि नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ जयन्ती मङ्गला कृष्णा भद्रकाली कपालिनी । दुर्गा शिवा चमा धात्री स्वाहा स्वधा नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Zuletzt folgt in 14 Versen *Bhagavatyā Utkilana* Beginnt: विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे । श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वविघ्नविनाशाय मन्त्राणामभिकीलनम् । सो ऽपि चेममवाप्नोति सततं आपतत्परः ॥ २ ॥

Der Text beginnt: तपस्यन्तं महात्मानं मार्कण्डेयं महामुनिम् । व्यासशिष्यो महतिजा जैमिनिः पर्यपूज्यः ॥ १ ॥ जैमिनिस्त्वाच ॥ महर्षे कथयोत्पत्तिं चण्डिकायाः सविस्तरम् । यथा सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णिः सूर्यतनयो etc *)

Von den drei nachträglichen Kapiteln (Fol. 69a—79) heisst das erste *Prādhānika*, weil es die vorzüglichsten Eigenschaften von *Durgā* beschreibt; und wird von Nāgōjī zu Anfang seines Kommentars erklärt. 30 Verse. Beginnt: राजोवाच ॥ भगवद्वतारा मे चण्डि-

*) In 88, 5 werden die *Mauryāh* unter den *Daitya* erwähnt

कायास्त्वयोदिता. । एतेषा प्रकृति (Schol mulam kāranam) ब्रह्मन्म-
धान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आरार्थं यन्मया देव्याः स्वरूप येन तद्विज ।
विधिना ब्रूहि सकल यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

Das zweite in 40 Versen heisst Vaitkritika und beginnt
अपिस्वाच ॥ त्रिगुणा तामसी देवी सात्त्विकी या त्रिधोदिता ।
सा शर्वा भगवती दुर्गा रुद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरे-
रुक्ता महाकाली तमोगुणा । मधुकैटभनाशार्थं या तुष्टावाम्बुजा-
सना ॥ २ ॥ Von Nagoji öfter citiert

Das dritte in 25 Versen ist Rahasyakathana Kavaca betitelt
und beginnt अपिस्वाच ॥ नन्दा भगवती नाम या भविष्यति
नन्दजा । सा स्नुता पूजिता सर्वं वशीकुर्याज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥ कन-
कोत्तमकान्ति सा सुकान्तिकनकास्वरा । देवी कनकदामाद्या कन-
काङ्गदभूषणा ॥ २ ॥ Die beiden letzten Stücke sind mit 18 und
19 bezeichnet

301.

24/8 62 Bl 7 bis 9 Follen Ltwā 1650

Devimahātmyanarāṇa ein einfacher und deutlicher Kom-
mentar Fol 1 2 fehlen Reicht bis Adhyaya 13, 14 auf Fol 64b
Beginnt वृक्षगुल्मवीरुद्व्याप्तत्वाद्गु प्रवेशं वनं जगाम । प्रविवेश । हत-
स्वाम्यो गृहीतेश्वर्य ॥ ८ ॥ स तत्रा० स सुरयस्तत्र कानने द्विज-
वर्यसुमेधसः सुमेधस इतिनाम्न प्रधानमुनेराश्रममद्राचीत् । किंभूत ।
प्रशान्तश्चापदाकीर्णं प्रशान्तेरहिम्नैः श्वापदैः सिंहव्याघ्रादिभिराकीर्णं
व्याप्तम् । अपरम् । मुनिशिष्योपशोभित मुने शिष्यैरन्तेवासिभिरुप-
शोभितं भूषितम् । मुनीनां तप प्रभावेण आश्रमे दुष्टा अपि व्याघ्रादय
शान्ततां भजन्ते ॥ ९ ॥

Adhyaya 1 endet Fol 12b 2 Fol 19b 3 Fol 24a
4 Fol 31a 5 Fol 37a 6 Fol 39a 7 Fol 41b 8 Fol 47a
9 Fol 51a 10 Fol 51a 11 Fol 51a 12 Fol 53a

302.

23 9 35 Bl 9 bis 11 Follen Ltwā 1790

Kommentar zum *Devimahātmya* von Nāgoji Bhaṭṭa Reicht
bis 8, 29 Ausser Purāṇa citiert er das Lakṣmītantra und Vāra-
hitāntra. Dieser Kommentar ist minder nützlich als der vorangehende
und enthält viele unnütze grammatische Bemerkungen Beginnt
मार्कण्डेयेन क्रौष्टुकि भागुरि प्रति उक्तं श्लोचं जमिनि प्रति पद्मि-
रूपमुनिपुत्रैरुक्तं मार्कण्डेयपुराणे तद्यथामिति व्याचक्षहे । तच्चादी

व्याख्यास्यमानस्तोत्रे सूयमानदेवतास्वरूपं प्राधानिकरहस्याख्ये ग्रन्थ-
विशेषे उक्तं विविच्य दर्शयते । तत्रादौ राज्ञः प्रश्नः । भगवन्नवतारा
मे चण्डिकायास्त्वयोदिताः । etc.

303.

24/11 9 Bl., 7 Linien Schrift von 1748

Rahasyatraya, drei nachträglich e Kapitel zum Devīmāhātmya.
Sieh Num. 300. Beginnt: राजोवाच ॥ भगवन्नवतारा मे चण्डि-
कायास्त्वयोदिताः । एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मप्रधानं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥
आरार्थं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन तद्विज्ञ । विधिना ब्रूहि सकलं
यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥ अपिह्वाच ॥ इदं रहस्यं परममनाख्यं
प्रचक्षते । भक्तो ऽसीति न मे किञ्चित्तवावाच्यं नराधिप ॥ ३ ॥
सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा सकलेश्वरी । लक्ष्मालक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य
कृत्स्नं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ मातुलिङ्गं गदां खेटं पानपात्रं च वि-
भती । नागलिङ्गं च योनिं च विभती नृप मूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्त-
काञ्चनवर्णाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । शून्यं तमखिलं लोकं विलोक्य पर-
मेश्वरी ॥ ६ ॥ वभार रूपमपरं तमसा कैवलेन हि ॥ ७ ॥ सा
भिन्नाञ्जनसंकाशा दंष्ट्रान्वितवरानना । विशाललोचना नारी बभूव
तनुमध्यामा ॥ ८ ॥

Kapitel 1 Prādhānikanāmarahasya. 2 Vajrikritikanāmarahasya.
3 Mutirahasya.

304.

26/11. 7 Bl., 15 Linien Schrift von 1759.

1) Fol. 1—5a. *Varadaṅṣaśasahasranāmastotra*, tausend
Namen des Wunsche gewahrenden Gaṇeśa 141 Verse. Angeblich
aus dem Mārkaṇḍeyapurāṇa. In der Ausgabe der Bibliotheca Indica
findet sich dieses Kapitel nicht vor. Beginnt: जैमिनिर्वाच ॥
यदस्मि परमं गुह्यं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् । तन्मे ब्रूहि विशेषेण ता-
तनाथपरः परः ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु वत्स महाभाग
रहस्यं सर्वकामदम् । धन्यं यश्चक्षमायुष्यं दारिद्र्यशमनं परम् ॥ २ ॥
अलक्ष्मीयहरबीजं कलिदोषविनाशनम् । नाम्नां सहस्रं वक्ष्यामि वर-
दस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ पुरा तारकसयामे स्कन्दायामिततेजसे ।
नामानि गणनाथस्य शंभुः प्रोवाच तानि हि ॥ ४ ॥ Die tausend
Namen beginnen mit: ॐ गुरुर्गणेशो भगवान्वरदो विश्ववत्सलः ।
विद्यात्मा विश्वरुद्धेधा वीरो विश्वावसुप्रियः ॥ ५ ॥

2) Fol. 5a. *Gaṇeśakavaca* in 14 Versen. Beginnt: ॐ अस्य
गणेशकवचस्तोत्रमन्त्रस्य भृगुर्चर्यापि । गजवदनो देवता । अनुष्टुप्कन्दः ।

श्रीगजवदनप्रीत्यर्थं जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । गजवदनमचिन्त्य
तीक्ष्णदण्ड (lies °दन्त) चिन्ते च बृहदुदरमहेश भूतराज पुराणम् ।
अमरवरसुपूज्य रक्तवर्ण सुरेश पशुपतिसुतमीश विघ्नराज नमामि ॥ १ ॥
शिरो महेशपुत्रस्तु भाल पातु विनायक । चिन्ते च पातु मे नेत्रे शूर्प-
कर्णस्तथा श्रुती ॥ २ ॥

3) Foll 5b—6 *Batukabhanavastotra* in 59 Versen Eine
Abkürzung des *Īpaduddharabhanavastotra*

4) Fol 7 *Laghusaptasatika*, ein Gedicht zu Ehren der
Devī, in 17 Strophen Von Prithvidhara, einem Schüler von
Sambhunatha Beginnt यत्कर्म धर्मनिलय प्रवदन्ति तज्ज्ञा यज्ञा-
दिक तदखिल सफल त्वयैव । तच्चेतना यत इति प्रविचार्य चित्ते
नित्ये त्वदीयचरणी शरण प्रपद्ये ॥ १ ॥ पाथोधिनाथतनयापतिरेष
शेषपर्यङ्कलालितवपु पुरुष पुराण । त्वन्मोहपाशविवशी जगदम्ब
सो ऽपि व्याघूर्णमाननयन शयन चकार ॥ २ ॥

Schliesst श्रीसिद्धनाथापरनामधेय श्रीशमुनाथो भुवनैकनाथ ।
तस्य प्रसादात्सुलभागमश्रो पृथ्वीधर स्तोत्रमिदं चकार ॥ १७ ॥

305.

१८/17 348 Bl 13 I nien Gesclrieben im Jahre 1707 von Jayakriśṇa
Sol n von Upādīyāya Śrīdāra

Lūṅgapurana Beginnt नमो रुद्राय हरये ब्रह्मणे परमात्मने ।
प्रधानपुरुषेशाय सर्गस्थित्यन्तककारिणे ॥ १ ॥ Der erste Teil mit
10 Kapiteln schliesst auf Fol 283a Der zweite Teil mit
७3 Kapiteln beginnt अथ य ऊचु ॥ कृष्णमुप्यति केनेह सर्वदेवेश्वरे-
श्वर । यत्तुमर्हसि चास्माकं मूत सर्वार्थविद्ववान् ॥ Sieh Catal Ox 1 44

306.

17/11/ 9 Bl 11 I nien Itan 1630

Duāṇacandhu Gebetsformeln an Śiva Angeblich aus dem
Lūṅgapurana Beginnt अथ शिवकवचविधिर्लिख्यते ॥ तत्र काल
कार्तिके मार्गशीर्षे वा मासे वैशाखसंज्ञिते । यावणे वज्रले पजे जप-
स्वारभरणं कुरु ॥ एकादशशत कुर्यादेकादशसहस्रत । उत्तम मध्यम
प्रोक्तं कनिष्ठं च स्वशक्तित ॥ शिवस्य कवचं जप्त्वा विभूतिं धारये-
त्तत । यहभूतपिशाचाश्च यच्चगन्धर्वराक्षसा । जपतस्तस्य नश्यन्ति य
कुर्याच्चिवसंनिधी ॥ शुची देशे समासीनो यथावत्कल्पितासन ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चित्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ अथ प्रयोग ॥ देशकाली
संकीर्त्य ममेहजन्मनि जन्मान्तरे वा निखिलदुरितदर्भाभ्यदु स्वप्ननिर्मि-

तयहभूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसादिवाधाशान्त्यर्थं पुत्रपौत्राद्यनवह्निर्नसंत-
तिश्चिरलक्ष्मीश्चतुपराजयसदाभीष्टत्वसंसिद्धयर्थं श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थ-
ममुकसंख्यया शिवकवचसहस्रवर्णोक्तमन्त्रजपं शिवपञ्चाक्षरेणामुककाम-
नया स्तयं ब्राह्मणद्वारा वा शिवकवचोक्तमन्त्रजपमहं करिष्ये इति
संकल्प्यादौ निर्विघ्नतासिद्धयर्थं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं
नान्दीयाद्विमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । उक्तरीत्या कुर्यात् ॥

Eine Stelle aus einem Purāṇa beginnt auf Fol 7a ईश्वर
उवाच ॥ सर्वेषां चैव धर्माणां पूर्वं सेवा यदा कृता । लक्ष्मिकेन च
सिध्यन्ति दशांशेन च होमयेत् ॥ भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा न्यासजालमतः
परम् । पुण्याहं वाचयित्वा तु आचार्यं वरयेत्ततः ॥

Schliesst ततश्च बन्धुभिः सार्धं व्रती भुञ्जीत वाग्यतः । एवं कृते
विधाने तु जपः संपूर्णतां व्रजेत् ॥ इति श्रीलिङ्गपुराणे शिवकवचज-
पहवनविधानं संपूर्णम् ॥

307.

28/13. 16 Bl., 10 bis 14 Linien. Etwa 1810

Śivarātrivratākathā aus dem Liṅgapurāṇa, ein Dialog zwischen
Śiva und Pārvatī. Beginnt: अथ शिवरात्रिव्रतकथा । तत्र प्रयोगः ॥
पूर्वं शुद्धं भस्मानीय त्रिपुण्ड्रधारणम् । ओं ब्रह्मणे नमो ललाटे । ओं
हृद्यवाहनाय नमो हृदये । ओं स्कन्दाय नाभौ । ओं पूष्णे नमः कण्ठे ।
ओं रुद्राय नमो दक्षिणबाहुमूले । आदित्याय बाहुमध्ये । शशिने
नमो मणिवन्धे । वामदेवाय नमो बाहुमूले । ओं प्रभञ्जनाय नमो
बाहुमध्ये । ओं वसुभ्यो नमो मणिवन्धे । Diese Formeln erstrecken
sich bis Fol. 3b. Das Stück aus dem Purāṇa beginnt dort: अथ
कथा ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं महेश्वरम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रि-
नेत्रं शूलपाणिनम् ॥ पिनाकशोभितकरं खड्गखेटकधारिणम् । कपाल-
खट्वाङ्गधरं सचन्द्रमुकुटान्वितम् ॥ कपालधारिणं भीमं वरदं चाम-
यप्रदम् । भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यमस्त्रिमालाविभूषितम् ॥ नीलजीमूत-
संकाशं कीटिसूर्यसमप्रभम् ॥ Vgl. Śivarātrivratā aus dem Skanda-
purāṇa Das ganze Stück ist in Hemādri's Vratākhaṇḍa 2, p. 92
gedruckt.

Schliesst wie im Vratākhaṇḍa p. 114: गयायां पिण्डदानेन
कर्त्तिके माधवायतः । तत्फलं जायते नूनं यवणादेव पार्वति ॥

308.

29/15. 57 Bl., 12 Linien. Etwa 1780.

Mathurāmāhātmya, die Heiligkeit von Mathurā und der im
Gebiet derselben liegenden Wallfahrtorte. Aus dem Varāhapurāṇa

in 29 Kapiteln Beginnt शुक्ला देवस्य माहात्म्यं लोहार्गलनिवासिनः । त्रैलोक्यनाथाधिपतेर्विष्णय परम गता ॥ १ ॥ धरण्युवाच ॥ पद्मपद्मविशालाक्ष लोकनाथ जगत्पते । त्वत्प्रसादाच्च देवेश श्रुत शास्त्र महोदयम् ॥ २ ॥ Gedruckt in der Ausgabe der Bibliotheca Indica p 850

309.

19¹/₂/10 5 Bl., 7 bis 9 Linien Schrift von 179J

Deviharaca, ein Gebet an Durgā, angeblich aus dem Varahapurāna 59 Verse Beginnt श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ यद्ब्रूय परम लोके सर्वरक्षाकर नृणाम् । यन्न कस्यचिदाख्यात तन्ने ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतम विप्र सर्वभूतोपकारकम् । देव्यास्तु कवच पुण्य तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी । तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूर्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥ पञ्चमं स्कन्दमाता च षष्ठं कात्यायनीति च । सप्तमं कालरात्री च महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदा प्रोक्ता नव दुर्गाः प्रकीर्तिताः । उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे । विपत्ते दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं गताः । न तेषां जायते किञ्चिद्दुःखं रणसकटे ॥ ६ ॥ नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखभयं न हि । यैस्तु भक्त्या स्मृता ब्रून् तेषामृद्धिः प्रजायते ॥ ७ ॥

Schliesst देहान्ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् । प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥ ५९ ॥ इति वाराहपुराणे हरिहरब्रह्मकवचं संपूर्णम् ॥

310.

15/8 8 Bl., 5 Linien Sāraḍa Schrift

1) Fol 1—6b *Suprabhātastotra* in 23 Versen Beginnt किं तदुक्तं सुप्रभातं शक्रेण महात्मना । प्रभाते पठते यस्तु मुच्यते पापबन्धनात् ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ श्रूयतां राक्षसश्रेष्ठ सुप्रभातं हरोदितम् । श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारी भानुः शशी भूमिसुतो युधय । गुरुश्च शुक्रश्च शनिराङ्गकेतु कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

Schliesst उक्तं प्रभातं परमं पवित्रं प्रातः स्मरेच्छृणुयाच्च भक्त्या । दुःस्वप्ननाशो भवतीति शान्तिर्भवेच्च भक्त्यै हरप्रसादात् ॥ २३ ॥

Diese Verse sind aus dem vierzehnten Kapitel des Vāmana purāna entnommen

2) *Jvālāmukhīstotra* von Śaṅkarācārya, in 5 Versen. Beginnt नताः स्तुतिपराः सर्वे यस्याः स्वर्गे दिवौकसः । तमो हत्वा शंकरस्य भूयै भूयात्सदाशिवा ॥ १ ॥ श्रीसुन्दरी जगद्धात्री ज्वाला-
याग्नदिगन्तराम । सुरैः सिद्धैः स्तुतां भूपैः सुमुखी नम्यहं शिवाम् ॥ २ ॥

311.

22/12 36 Bl., 9 Linien Geschrieben im J 1819 von Parohita Śobhārāma *Gayāmāhātmya*, die Heiligkeit des Wallfahrtortes Gayā 8 Kapitel aus dem Vāyupurāṇa 43—50 Das erste Blatt fehlt Beginnt. गयानाम्ना गयास्थानं क्षेत्रं ब्रह्मणि काङ्क्षितम् । काङ्क्षन्ति पितरः पुत्रान्नरकाद्भयभीरवः ॥ ७ ॥

Schliesst इति श्रीवायुपुराणे श्वेतवाराहकल्पे सनत्कुमारनार-
दसंवादे ऽष्टमो ऽध्यायः ॥

312.

20/10 7 Bl., 10 Linien Etwa 1670.

Uṣāharanākathā, die Erlangung der Uṣā von Aniruddha. Das 30 Kapitel des fünften Teiles des Viṣṇupurāṇa, in 115 Versen. Beginnt: मैत्रेय उवाच ॥ केन व्रतोपवासेन दानेन नियमेन च । आरोग्यं रूपसौभाग्यं संमानं चाधिकं भवेत् ॥ १ ॥ कथं पुत्राश्च पौत्राश्च संतानं चाचर्यं भवेत् । यावज्जीवं च सौभाग्यं प्राप्यते मु-
निपुंगव ॥ २ ॥ अवैधव्यं कथं स्त्रीणामवियोगस्तथैव च । भर्त्रा सार्धं मुनिश्रेष्ठ लभ्यते वर्षकोटिभिः ॥ ३ ॥ पराशर उवाच ॥ चतु-
ष्पदादीनां सुरभी वर्णानां ब्राह्मणो वरः । चैत्रमासस्तु मासानामवै-
धव्यफलप्रदः ॥ ४ ॥ तस्मिन्मासे तु संप्राप्ते या नारी स्नानमाचरेत् ।
अचारात्तवणं चैव ब्रह्मचर्यं तथैव च ॥ ५ ॥ etc.

Am Schlusse. कृष्णोत्सङ्ग उपां कृत्वा नमस्कृत्य पुनः पुनः ।
ततो ऽनिरुद्धमारोप्य सदारं तं गरुत्मति ॥ ११५ ॥ आजगमुर्द्वारकां
कार्ष्णिरामदामोदराः पुरीम् । एतत्ते कथितं सर्वं चैव स्नानफलं
तव ॥ ११३ ॥ etc. Sieh Wilson's Viṣṇupurāṇa V, 32. 33.

313.

24/12. 12 Bl., 9 bis 10 Linien. Abschrift von Anf dieses Jahrh

Somavārivrata, eine Feier, welche am achten Tage der lichten Hälfte des Bhādrapada abgehalten wird, und deren Abschluss (Udyāpana). In 166 Versen. Angeblich aus dem Viṣṇupurāṇa. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वस्थानलाभपुत्रायुःसर्वव्ययसुखप्रदम् ।
व्रतमेकं समाचक्ष्य विचार्य पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
दुर्गारव्रतं दैतेयपरिव्याप्ते विविष्टपे । एतदेव कृतस्यादी देवेन्द्रं प्राह

नारदः ॥ २ ॥ Wie oft geschieht, wird dieses in eine Erzählung von den Abenteuern eines Königs Maṅgala und seiner Gattinnen Cilladevī und Coladevī eingekleidet. Der zweite Teil beginnt mit 121 युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश पुराण पुरुषोत्तम । उद्याप-
नविधि ब्रूहि सोमवारीव्रतस्य च ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृण्वन्तु
पथिवाः सर्वे सावधाना वदाम्यहम् । न कस्यचिन्मया प्रोक्तं व्रतस्यो-
द्यापनं शुभम् ॥ २ ॥ -- मार्गशीर्षे तथा माघे फाल्गुने कार्तिके ऽपि
वा । श्रावणे चाश्विने मासि कुर्यादुद्यापनं शुभम् ॥ ८ ॥

314.

25/13 7 Bl., 14 bis 15 Linien Etwa 1680

Pāratyuparādhavrata, angeblich aus dem Śivapurāṇa 205
Verse Beginnt. युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव - - - । कथयस्व प्र-
सादेन व्रत दीर्भाग्यनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पाण्डुपुत्र
शृणुष्व त्वं व्रतं त्रिलोक्यदुर्लभम् । पार्वत्यपराधास्य रूपसीभाग्यवर्ध-
नम् ॥ २ ॥ अपराधोद्भव पापं नाशयेद्यद्व्रतोपमम् । यदुक्तमीश्वरेणेह
पार्वती प्रति विस्तरात् ॥ ३ ॥ तदहं ते ऽभिधास्यामि व्रतानामु-
त्तमं व्रतम् । पुराचलेश्वराख्यं त्रिनेत्र प्राह सस्मिता ॥ ४ ॥ गिरिजा
वद देवेश व्रतं किञ्चिन्महाफलम् । येन व्रतेन देवेश त्वय्युत्पन्नं कुभा-
वजम् । नश्यत्यद्य सपत्न्याहं गङ्गाया ज्ञातमत्सरा ॥ ५ ॥ शिव उवाच ॥
शृणु पार्वत्यपराधस्य नाशनं व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वान्का-
मानवामुयात् ॥ ६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ किमेतद्वद देवेश विधिस्तु कीदृशः
स्मृतः । किं पुण्यं किं फलं तस्मिन्व्रते स्त्रीणां कृते शिव ॥ ७ ॥ श्रीशिव
उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु पुण्ये ऽङ्गि विधिपूर्वकम् । स्नात्वा शिव
शिवायुक्तमभ्यर्च्य विधिवत्ततः ॥ ८ ॥ शिवश्चाहं प्रकुर्वीत शिवायाः
पूजनं ततः । इमं मन्त्रं समुच्चार्य व्रतारम्भमाचरेत् ॥ ९ ॥ देवदेव
महाभाग प्रलयोत्पत्तिकारक । निर्विघ्नं तु व्रतस्यास्य समाप्तिं कुरु मे
विभो ॥ १० ॥ चातुर्मास्ये ऽथवा कार्यः प्रारम्भो हि व्रतस्य च ।
Enthält eine längere Erzählung von dem König Bhojraja und
Mṛgamukhi. Das Gelübde wird am dreizehnten oder achten der
dunkeln Hälfte der Monate Mārgaśīrṣa u. s. w. zu Ende geführt.

315.

22/11^{1/2} 10 Bl. 9 Linien Etwa 1760

Śivasahasranāman, 1091 Namen und Epitheta von Śiva, aus
dem einundvierzigsten Kapitel des Śivapurāṇa 130 Verse Be-
ginnt श्रीविष्णु उवाच ॥ भयः शिवो हरो रुद्रः पुष्कलो मुद्गलोचनः ।

अग्रगण्यः सदाचारः शर्वः शंभुर्महेश्वरः ॥ १ ॥ गङ्गाधरः शूलपाणिः
परार्थिकप्रयोजनः । ईश्वरः स्थाणुरीशानः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २ ॥
वरीयान्वरदो बन्धः शंकरः परमेश्वरः । सर्वज्ञः सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा
जटाधरः ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्ब्यापी शुचिराश्रितवत्सलः । रसो रसज्ञः
सारज्ञः सर्वसत्त्वावलम्बनः ॥ १२९ ॥ एवं नामसहस्रेण तुष्टाव गिरि-
जापतिम् । संपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकैर्द्विजोत्तमाः ॥ १३० ॥

316.

16¹/₂/11¹/₂. 15 Bl., 9 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1859

1) Foll. 1—12a. *Aksayanavamivāhi* aus dem Skandapurāṇa
In 84 Versen. Diese Feier fällt auf den neunten Tag der lichten
Halbte des Monats Kārttika. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ पिता-
मह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रप्रवर्तक । कार्तिके शुक्लपक्षे च नवमी या
तिथिर्भवेत् ॥ १ ॥ तस्या विधिं समाचक्ष्व संसारार्णवतारकम् ।
ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि नवमीख्या (१) परिक्रमम् ॥ २ ॥
An diesem Tage wird Kṛṣṇa vor allem mit Kusmāṇḍa-früchten
verehrt.

2) Foll. 12a—15b *Dipāvalī*. Verehrung des Yama durch
Darreichung von Lampen am dreizehnten oder am Tagesanbruch
des vierzehnten Tages der dunkeln Hälfte des Monats Kārttika.
Dipāvalī bezeichnet auch die ganze Feier. 32¹/₂ Verse Die Quelle
dieser Verse ist nicht angegeben. Beginnt: सत्यभामोवाच ॥ दी-
पावली प्रजानाय कीमुदीं ब्रूहि मे प्रभो । किमर्थं दीयते दानं
तस्याः का देवता भवेत् ॥ १ ॥ किं च तत्र भवेदेवं किं न देयं
वद् प्रभो । प्रहर्षः को ऽत्र निर्दिष्टः क्रीडा काच प्रकीर्तिता ॥ २ ॥
इति सत्यावचः श्रुत्वा भगवान्कमलेक्षणे । साधून् कमलाकान्तः प्रह-
सन्निद्रमब्रवीत् ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिकस्यासिते पक्षे
चयोदश्यां तु भामिनि । यमदीपं नरो दद्यात्तत्पुण्यमृत्विनश्नति ॥ ४ ॥

Da zuletzt von dem Segen an Kühen die Rede ist und in
Vers 29 der Berg Govardhana erwähnt wird (प्रातर्गोवधनः पूज्यो
द्यूतं रात्रौ समाचरेत्) so erklärt sich die Unterschrift Govardhanapūjā.

Schliesst: घृतं वहन्तु यज्ञार्थं मम पापं व्यपोहतु । अग्रतः संतु
मे गावो गावो मे सन्तु पृष्ठतः ॥ ३२ ॥ गावो मे हृदये संतु गवां
मध्ये वसाम्यहम् ॥

317.

23/11 8 Bl 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahrhunderts abgeschrieben

Abhayavirata aus dem Skandapurana Diese Leier wurde am elften Tage der lichten Hälfte des Margaśirsa gehalten Beginnt वैशपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा स्नातो युधिष्ठिर । पर्य-
पृक्त धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
श्रुता मे मानवा धर्मा वैदिकाश्व मे श्रुता । द्वैपायन तथा त्व हि
वैष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा
वैदिकाश्व संश्रुता । कली युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥
सुखोपाय चाल्पधर्ममल्पकेश महाफलम् । पुराणानां च सर्वेषां सा-
रभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पचयोरुभयोरपि ।
द्वादश्यां तु शुचिर्भूत्वा पूज्यं संपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथिता च मयाधुना । कृत-
कृत्यो ऽस्मि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/9¹/₂ 5 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben: 11 Dholandbra von
Dāmodara Sohn von Sadaśiva (aus I Īyānpura) im J 1585

Kapilaśasthivrata aus dem Skandapurana in einem Zwie-
gespräch zwischen Yudhishtira und Krishna In 67 Versen Diese
Leier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhadrakāda
unter dem Gestirn Rohini und dem yoga Vratipata statt. Die
Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem
Gestirn hastā stehn Den Priestern wird eine braunliche mit ver-
goldeten Hörnern und versilberten Hufen gezeierte Kuh geschenkt
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य विरायुरारोग्यं पुत्रपौत्रप्रदाय-
कम् । व्रतानामपरं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मां कृष्ण
सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथसकीर्णं दामोदामादिसंकुलम् ॥ २ ॥
धनधान्यसमायुक्तं पुत्रसौभाग्यसंकुलम् । तद्वत् वद गोविन्द यद्यहं
तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि परं गुह्यं यन्मां त्वं
परिपृक्षसि । पुरा रथंतरे कल्पे ब्रह्मणा पद्मयोनिना ॥ ४ ॥ तद्वत्
कथितं पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इदं व्रतं परं
ब्रह्मन्सीरं पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यद्यस्ति वि-
दितं तव । ब्रह्मोवाच ॥ मासि भाद्रपदे पक्षे पथ्यां तु कृष्ण-
भूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्यां चैव नक्षत्रे व्यतीपाते च परमुप । अग्नि-
न्योगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथिः । यदि हस्ते सहस्रांशुस्तदा कार्यं
व्रतं युधि ॥ ७ ॥

Schliesst पुरुषस्त्रीभिर्वै कार्यं कपिलानाम यद्वतम् । स्वर्गलोके भवेद्दासः क्षितौ राज्यमकण्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

21/10. 12 Bl., 13 Linien. Abschrift von etwa 1720

Kārttikamāhātmya aus der Sanatkumārasaṃhitā des Skandapurāṇa Vier Kapitel und 56 Verse des fünften Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ मुनिश्रेष्ठा बालखिल्याः सर्वलोककहिते रताः । कलौ कलुषचित्तानां लोकानां दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनानां शिरोदरमुखिपिणाम् । क्षणभङ्गुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दनः । श्रुतं चेद्भास्करमुखात्तद्वृतव्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

25/11. 29 Bl., 13 bis 17 Linien Geschrieben von Gopāla, Sohn von Kakā im J. 1607

1) *Kārttikamāhātmya*. Sechzehn Kapitel aus dem Skandapurāṇa. Zwiegespräch zwischen Nārada und Brahman. Blatt 1 fehlt Pagement 2—13, hierauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27 Das zweite Blatt beginnt: कथयस्व महापुण्यं पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्यं निर्माल्यस्य तु धारणे ॥ १५ ॥

1) Unterschrift: इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते वैष्णवामृतसारोदारे कार्तिकमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ 65 Verse. Endet Fol. 3 b

2) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुतं मुनिशार्दूल पावनं दुष्कृतां नृणाम् ॥ 44 Verse. Unterschrift: Prācīnādhavamahiman. 3) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse. 4) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव महामुने । कथयामि हरी भक्तिं तव भागवतां वर ॥ १ ॥ यैर्न दत्तं ऊतं जप्तं न स्मृतं च हरेः पदम् । न कृतं कार्तिके स्नानं किं किं जातैस्त्रिनेत्राधमैः ॥ २ ॥ 140 Verse. Unterschrift Śrī-vāyupurāṇāt Kārttike candanamahimā. Kein solches Kapitel findet sich im Vāyupurāṇa. 5) 101 Verse. Puspamahiman Fol. 12 b. 6) 12 Verse Dhūpadānamāhātmya. 7) 11 Verse. Ghaṇṭānādamāhātmya. 8) 50 Verse Tīrthamahiman. 9) 25 Verse. Viṣṇukīrtanamahiman. 10) 55 Verse. Dipamāhātmya 11) 40 Verse. Dipaprabodhanamāhātmya Fol. 18 b. 12) 33 Verse. Dipamāhātmya. 13) 68 Verse. Pūjāphala. 14) 69 Verse. Viṣṇor Vijayarthotsavamāhātmya. 15) 69 Verse. Govindasya nāmamāhātmya. 16) 113 Verse. Indradyumnaprabodhe Yamagītā. Fol. 27 a.

2) *Karttikamahatmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des Naradiyapurana 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ संप्राप्य कार्तिक मासं राजा रुक्माङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसंयुक्ता कथं स बुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्त श्रुतिपर प्रवर स भहीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्यां किमकरोत्तृप ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des Vratakhanda von Hemadri p 772 mitgeteilt

3) *Karttikamahatmye Pañcanadamahiman* aus dem Kasikhandha 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवी । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्तुतीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus Kasikhandha 59 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc Kasikhandha 59 113 bis 60 142 mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 99 Bl 10 Linien Anf des 18 Jahrl

Kāsikhan la aus dem Skandapurana Fragment Beginnt 26 108 (वज्रकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानस । यद्यन्यत्र विपद्येत दैवयोगाच्छुचिस्त्रिते ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausführliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im Catal Oxon unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खखोत्कगरुडेश-चोर्वर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥

322.

7/13 1/2 3 Bl 10 1 nen I twn 1790

Dasaharāstotra oder *Gaṅgastotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sünden befreiende Ganga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse, welche aus dem Kasikhanda Kapitel 27 Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा त्रिनेत्रा च सर्ववयवशोभिताम् । रत्नकुम्भसिताम्भोजवराभयनसत्कराम् ॥ १ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानां मुक्तामणिविभूषिताम् । एव ध्यायेत्सु-सौम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text lautet an ब्रह्मोवाच ॥ श्री नमो शिवाय गङ्गायै शिवदायै नमो नम । नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमो नम ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शार्कर्यं ते नमो नम । सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो भेषजमूर्त्यै ॥ २ ॥

Die zehn Sünden werden in den folgenden Versen angegeben:

अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ॥ ३० ॥ परदारोपसेवा च
कायिकं त्रिविधं स्मृतम् । पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वशः ॥ ३१ ॥
असंवद्वप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् । परद्रव्येष्वभिधानं मनसानि-
ष्टचिन्तनम् ॥ ३२ ॥ वितयासिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् ।
एतानि दश पापानि हर त्वं मम जाह्नवि ॥ ३३ ॥

Schliesst: नमामि गङ्गे तव पादपङ्कजं सुरासुरैर्वन्दितदिव्यरू-
पम् । भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण सदा नरा-
णाम् ॥ ४३ ॥

323.

26/11. 32 Bl., 11 bis 15 Linien. Etwa 1700.

Kumārīkākhanda aus dem Skandapurāṇa Beschreibung der
Śiva geweihten Badeplätze und Tempel, nebst beiläufigen Legenden
zu Ehren desselben. Ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Arjuna.
Adhyāya 1—12. — Paginiert 2—37. Foll. 1. 9. 10. 22. 24 fehlen.
Fol. 2a beginnt: अपृक्तं महामुनीन् । तीर्थानीमानि रम्याणि
प्रभावाद्भुतानि च ॥ किमर्थं ब्रूत वर्ज्यन्ते सदैव ब्रह्मवादिभिः ॥ तापसा
ज्जुः ॥ ग्राहा पञ्च वसन्त्येषु हरन्त्येषु तपोधनान् ॥ अत एतानि
वर्ज्यन्ते तीर्थानि कुरुनन्दन । इति श्रुत्वा महावाङ्मनसा मनो
दधे ॥ ततस्तं तापसाः प्रोचुर्गन्तुं नार्हसि फाल्गुन । बहवो भवि-
तास्तेषु राजानो मुनयस्तथा ॥

Adhyāya 1 endet Fol. 4b. — 2 Fol. 8a. Beginnt: सूत
उवाच ॥ ततो द्विजैः परिवृतं नारदं देवपूजितम् । अभिगम्यो-
पजग्राह सर्वानार्यः पृथक् पृथक् ॥ ततस्तं नारदः प्राह जया-
रातीन्धनं जय । धर्मे भवतु ते बुद्धिर्देवेषु ब्राह्मणेषु च ॥ —
3 Fol. 13b Mahiprādmūbhāva. Beginnt: एवं स्थानानि पुण्यानि
यानि यानीह वै भुवि । निरीक्षस्तत्र तत्राहं नारदो वीरसत्तम ॥
विचरन्नेदिनी सर्वा प्राप्नो ऽहमाश्रमं भृगोः । यत्र रेवा नदी पुण्या
सप्तकल्पस्तरा वरा ॥ — 4 Fol. 17b. Dvādaśaprasnakathana. Be-
ginnt: श्रीनारद उवाच ॥ " " न मन्तव्यं यदि ब्रह्मा स्वयं वदेत् ।
अमी च देवाः सर्वत्र श्रीते मामे प्रतिष्ठिताः ॥ — 5 Fol. 21b.
Nāradyasthānapratisthā. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ इति श्रुत्वा
फाल्गुनाहं रोमाञ्चपुत्रकीकृतः । स्वरूपं प्रकटीकृत्य ब्राह्मणानिदम-
प्रयम् ॥ — 6 Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ महीसागरमाहात्म्यमद्भुतं
कीर्तितं त्वया । विस्मयः परमो मम प्रहर्षोपजायते ॥ तदहं

विम्वराक्षोतुमिदमिहामि नारद । कस्य यज्ञे मही ग्लाना वह्निता-
पाभितापिता ॥ — Das Ende und der Anfang von 7 fehlt
7 Fol 26b Mahipradurbhawe Ulūkakhyana — 8 Fol 28a Mahi°
Madanakasya Mahatmyam Beginnt उलूक उवाच ॥ इतीदमुक्तं
मखिल पूर्वजन्मसमुद्भवम् । स्वरूपमायुषो हेतु कौशिकत्वस्य चेति मे ॥
— 9 Fol 29a Mahi° Beginnt नारद उवाच ॥ गृध्रस्थितद्वच
श्रुत्वा दुःखविस्मयसयुत । इन्द्रद्युम्नस्तमापृच्छ मरणायोपचक्रमे ॥ —
10 Fol 30b Mahipradurbhawe Kūrmakhyanam samaptam Be-
ginnt कूर्म उवाच ॥ शाण्डिल्य इति विख्यात पुराहमभव द्विज ।
चालभावे मया भूप क्रीडमानेन निर्मितम् ॥ पुरा प्रावृषि पांशूत्थं
शिवायतनमुच्छ्रितम् ॥ — 11 Fol 32b Mahipradurbhawe Beginnt
नारद उवाच ॥ अथ ते ददृशुः पार्थ सयमस्य महामुनिम् । क्रिया-
योगसमायुक्त तपोमूर्तिधरं यथा ॥ — 12 Unvollendet Beginnt
श्रीनारद उवाच ॥ इति तस्य सुनीन्द्रस्य भूपतिः शुश्रुवान्वच । प्राह
नाहं गमिष्यामि त्वा विहाय नरं क्वचित् ॥ लिङ्गमाराधयाम्यद्य सर्वं
सिद्धिप्रदं नृणाम् । त्वयैवानुगृहीतोऽद्य यान्तु सर्वे यथागतम् ॥
In diesem Kapitel werden der Mahi sagara sungama und die dort
lebendlichen Iſſen geſehen

Die Handschrift im India Office 389 (Catalogue Num 3644)
und Notices by Haraprasad 1 65 enthalten den Anfang und einige
Kapitel mehr Sie sind im Jahr 1803 geschrieben

324

20/10 7 Bl 1° bis 13 Linien Ltwa 1830

Kotisarathayrabhāṭa die Heiligkeit des Wallfahrt rtes
Kotīsvara Aus dem Narmalakhaṇḍa des Skandapurana In 90 Versen
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणु ब्रह्मच्छरीरस्य व्यवस्थानं विनश्य-
रम् । प्रातः सिद्धं यदन्नं वै सायं तत्तु विनश्यति ॥ १ ॥ तदन्नरस
सपुष्टे देहे का नित्यता द्विज । शुक्रशोणितसंभूतं शरीरं पाशभी-
तिकम् ॥ २ ॥ etc कथयस्व प्रसादेन यदि तुष्टोऽसि मे द्विज ।
येन तीर्थेन नश्यन्ति कोटिपापसमुद्भवा ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
नर्मदाउत्तरे कूले कोटितीर्थमनुत्तमम् । अधिमासे च वैशाखे नर्म-
दास्नानमाचरेत् ॥ ९ ॥ स्वर्गमोक्षप्रदं राजसत्त्वानां तीर्थसेवनम् ।
यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ १० ॥

325.

23/11 10 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben 1809 von Dayakara

Gurujā eine Lohrde auf den geistigen Erzieher (guru)
In 142 Versen Aus dem Uttarakhaṇḍa des Skandapurana. Beginnt

अस्य श्रीगुरुगीतास्तोत्रमन्त्रस्य परमशिव ऋषिः । etc. Der Text beginnt Fol 4a. ऋषिरुवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरा विद्या गुरुगीता विशेषतः । त्वत्प्रसादाच्च श्रोतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥ १ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधननायकम् । प्रणम्य पार्वती भक्त्या शंकरं पर्यपूज्यते ॥ २ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ओं नमो देवदेवेश परात्पर जगद्गुरो । सदाशिव महादेव गुरुदीक्षां प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मार्गेण भोः स्वामिन्देही ब्रह्ममयो भवेत् । त्वं कृपां कुरु मे स्वामिन्नमामि चरणं तव ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ ५ ॥ Catal. Oxon N. 123.

326.

22/11. 10 Bl., 10 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1840.

Gurugītā, eine ausführlichere Recension in 189 Versen. Die liturgische Einleitung weicht von der vorhergehenden ab.

327.

22/12. 6 Bl., 12 bis 14 Linien. Etwa 1700.

Gotrīrātravratākathā, Verehrung der Kāmadhenu, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Śrāvaṇa oder Kārttika durch ein dreinächtliches Fasten verbunden mit frommen Gaben geschieht. Einverleibt ist eine Erzählung, wie eine Kuh des Vasiṣṭha von einem Wolf befreit wurde. In 150 Versen, welche aus dem Skandapurāṇa entnommen sind. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य नरं च etc. ॥ १ ॥ निवृत्ते भारते युद्धे कुरुसैन्ये जयं गते । राजा धर्मसुतः श्रीमान्भ्रातृभिः सह मोदितः ॥ २ ॥ मागधीः स्तूयमानस्तु स्वसैन्यगणशोभितः । श्रीकृष्णेन समायुक्तः प्रययौ हस्तिनापुरम् ॥ ३ ॥

Im Verlauf heisst es: द्रौपद्युवाच ॥ कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं यथा दानं तथा विधिः । तत्सर्वं कथयागु त्वं यदि तुष्टो ऽसि माधव ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नभस्ये सिते पक्षे च त्रयोदशी च या तिथिः । कार्तिके वा प्रकर्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया ॥ १८ ॥ सूर्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् । लक्ष्मीनारायणस्थायि चिराचोपोषणं गृहे ॥ १९ ॥

328.

28/13. 9 Bl., 9 Linien. Schrift von 1761.

Gotrīrātravratākathā in 96 Versen. Diese kürzere Recension findet sich in Hemādri's Vratākhaṇḍa 2, 293.

329.

22/13 60 Bl. 12 bis 13 11 len Gute Schrift von 1677

Purusottamamandiramamya, die Heiligkeit des dem Vishnu geweihten Schilfenecks (Adhimasya) Aus dem Skandapurāṇa, in 30 Kapitel. In einem Zwiegespräch zwischen Sūta und Saunaka. Wie gewöhnlich wird die Wichtigkeit dieses Monats durch eine Reihe von Sagen dargelegt. Beginnt auf Fol. 5a श्रीमद्भ्योद्रे-
शाननन्दनामन्दवर्धन । विघ्नघ्नीकुठारेण प्रपद्ये मित्युरानन*) ॥ १ ॥
ब्रह्मादिष्टिकृतंभ्यो माद्यन्निव मदात्मनः । ब्रह्माष्टे इव कुम्भाय्ये वि-
भक्त्याह्वयाननः ॥ २ ॥ कञ्जोद्वयमुता नमि भारतीमिव भारतीम् ।
धातराष्ट्रममामीनां मेना कर्णायतमिनीम् ॥ ३ ॥ वन्दे सहस्रपा-
दान् घट्टपान्निगन्दिता । आयन्ते सञ्जनाः नद्यः प्रपद्यन्तेवपा-
रगाः ॥ ४ ॥ कदाचित्पर्यटनीये यावानुद्विज्ज धार्मिकः । भूतः
पौराणिको व्यासगियो धर्माद्यंकीविदः ॥ ५ ॥ श्वतीर्धामनि स्नातः
समगाग्निमिषानयम् । तत्राप्यष्टद्विजगर्भविष्टितं प्रहतादिभिः ॥ ६ ॥

- 1) Naimishinay Sūta-saunakasmṛiti 2) AdhimasyaKapila
3) Kalanishinayana 4) Sūta-saunakasmṛiti 5) Madha-
mumandirana 6) Puruṣottamara 7) Dvayavaya 8) Vay-
pradana 9) Rishitayamṛiti 10) Pritivakṣana 11) 12) Dy-
ghallanayakṣana 13) Rajatavaya 14) Rishitayamṛiti
15) Rajatavaya 16) Vaypradana 17) Sūta-saunakasmṛiti
18) Sūptanayana 19) Sūptanayana 20) Dvayavaya
21) Sūptanayana 22) Sūptanayana 23) Puruṣottamara
Kartavyavaya 24) Puruṣottamara 25) Vaypradana
26) Vaypradana 27) Dvayavaya 28) Kāṇḍavya-
kṣana 29) Kāṇḍavya 30) Puruṣottamara 31) Vaypradana
Kartavyavaya

Sūta. अयं सर्वं भुवि कूर्मिदासवात्सिल्याः किं मे-
पाटा । ततश्चतुर्विंशतिगोवशात्तान्यो हि दं नौतमवदभूताः ॥ ५० ॥
मनुष्यपुत्राभितभाभ्युत्पन्नसदृशंभुविमिदम् । श्रीवामनाद्वा-
यवज्जगत्प्रसीमि नित्यं नृन्महत्तम ॥ ५१ ॥

Adhimasya, auch Adhimasya, ist ein Monat, der dem Vishnu geweiht ist. Der Name Adhimasya ist aus dem Sanskrit Adhi (oben) und Masya (Mond) zusammengesetzt. Der Monat Adhimasya ist ein Monat, der dem Vishnu geweiht ist. Der Name Adhimasya ist aus dem Sanskrit Adhi (oben) und Masya (Mond) zusammengesetzt. Der Monat Adhimasya ist ein Monat, der dem Vishnu geweiht ist. Der Name Adhimasya ist aus dem Sanskrit Adhi (oben) und Masya (Mond) zusammengesetzt.

Fol. 4a—5b findet sich ein kurzer Auszug aus dem Rudrayāmala mit der Unterschrift Adhimāsaniṛṇaya. Beginnt: दुर्वासा उवाच ॥ श्रूयतां मलमासस्य माहात्म्यं कथयामि वः । यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते पापकञ्चुकात् ॥ १ ॥ अधिमासमनुप्राप्य शुक्लपक्षे तथापरे । तीर्थे वा यदि वा गेहे व्रतं कार्यं नरोत्तमैः ॥ २ ॥ प्रतिपद्विषसे ऽष्टम्यां पञ्चम्यां वा प्रयत्नतः । एकादश्यां च भूतायां चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ३ ॥ संध्यायां नियमं कुर्यादन्तधावनपूर्वकम् । प्रातरुत्थाय मेधावी स्नात्वावश्यकमाचरेत् ॥ ४ ॥

330.

22/14. 39 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Dayāsāṅkara im J. 1767.

Malamāsamāhātmya oder *Adhikamāsamāhātmya*, die Wichtigkeit des Schaltmonats, der Viṣṇu geheiligt ist. 26 Kapitel aus dem Skandapurāṇa. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य etc. ॥ १ ॥ एकदा मुनयः सर्वे शीनकाद्या धृतव्रताः । व्यासशिष्यं महाप्राज्ञं प्रोचुः सूतमकल्पम् ॥ २ ॥ मुनय ऊचुः ॥ त्वत्तः श्रुतानि सर्वाणि व्रतानि विविधानि च । मासानां दुरितघ्नानि स्वर्गमोक्षप्रदानि च ॥ ३ ॥ न श्रुतं मलमासस्य व्रतं सर्वाघनाशनम् । कार्याणि विहितानीह कामतो विहितानि च ॥ ४ ॥ को देवः पूजनीयो ऽत्र किं दानं को विधिः स्मृतः । तत्सर्वं ब्रूहि नः सूत छण्डद्वैपायनेरितम् ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे कथां पापप्रणाशिनीम् । लक्ष्मीमाधवसंवादं श्रवणादघनाशनम् ॥ ६ ॥ पुरा वैकुण्ठनिलये देवदेवं जनार्दनम् । सेवितं चैतत्तथादौर्दिव्यसिंहासने स्थितम् ॥ ७ ॥ कृताञ्जलिपुटा भूत्वा पप्रक्ष कमलालया । लक्ष्मीरुवाच ॥ देव केन विधानेन व्रतेन तपसाथवा । प्राप्यते तव सांनिध्यं तन्मे ब्रूहि सुविस्तरात् ॥ ८ ॥ विष्णुरुवाच ॥ सन्ति व्रतान्यनेकानि मम प्राप्तिकराणि च । मलमासव्रतं तेषु मत्प्रीतिकरणं परम् ॥ ९ ॥

331.

30/10¹/₂. 39 Bl., 9 bis 12 Linien. Geschrieben Vadvāṅmadhye von Viṣṇudāsa im J. 1731.

Mārgaśīrṣamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Mārgaśīrṣa. 16 Kapitel aus dem Uttarakhaṇḍa des Skandapurāṇa. Beginnt: देवकीनन्दनं छण्णं जगदानन्दकारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं वन्दे माधवं भक्तिवत्सलम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रेतद्वीपे समासीनं देवदेवं रमापतिम् । चतुर्वक्त्रो नमस्कृत्य पप्रक्ष पितरं तदा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हृषीकेश जगदातः पुण्यश्रवणकीर्तन ।

प्रष्टव्यं ब्रूहि मे देव सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ ३ ॥ को देवस्तस्य किं दानं कथं स्नानं विधिय कः । पुरुषैश्चाथ किं कार्यं भोक्तव्यं किं रमापते ॥ ४ ॥ मासानां मार्गशीर्षो ऽहमित्युक्तं भवता पुरा । तस्य मासस्य माहात्म्यं ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥*) वक्तव्यं किं तथा पूजा ध्यानं मन्त्रादिकं च यत् । तत्र यत्क्रियते कर्म तत्सर्वं ब्रूहि मे ऽच्युत ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पृष्टं त्वया ब्रह्मन्सर्वलोकोपकारिणा । यस्मिन्कृते कृतं सर्वमिष्टापूर्तादिकं भवेत् ॥ ७ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति मार्गशीर्षे कृते सुत ॥ ८ ॥ तुलापुरुषदानादौर्यत्फलं लभते नरः । तत्फलं प्राप्यते पुत्र माहात्म्यश्रवणात्किल ॥ ९ ॥

Kapitel 2 ब्रह्मोवाच ॥ त्वयोक्तं विधिसयुक्तं कर्तव्यं मार्गशीर्षकम् । को विधिस्तस्य देवेश सर्वं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ रात्रावन्ते समुत्थाय उपस्पृश्य यथाविधि । नमस्कृत्य गुरुं स्वस्य संस्मरेन्मा ततो ऽनघ ॥ २ ॥

Kapitel 3. ब्रह्मोवाच ॥ पुण्ड्रकं त्रिविधं कार्यं तद्ब्रूहि मम केशव । पुण्ड्राणां श्रवणे ऽतीव कीतुकं मम जायते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि पुण्ड्रं च त्रिविधं स्मृतम् । तुलसीमृत्स्तया सार्धं श्रीगोपीचन्दनेन च ॥ २ ॥ हरिचन्दनेन च ततः कार्यं तत्र विचक्षणैः । गोपीचन्दनमाहात्म्यं निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥

Kapitel 4. ब्रह्मोवाच ॥ तव चक्राङ्कितं कृत्वा ह्यात्मानमथ द्योतितः । पश्चाच्च तुलसीमालाफलं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तुलसीकाष्ठजा माला कण्डस्थां तु बहेत्तु यः (बहते तु यः B) । अपि शोच्यो ऽप्यनाचारो मामेवेति न शयः ॥ २ ॥

Kapitel 5 ब्रह्मोवाच ॥ पद्मामृतस्य स्तूपनाब्दत्फलं भवते हरे । शङ्खोदकेन यत्किञ्चित्तमे ब्रूहि ह्यङ्गसाच्युत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ घोरस्नानं प्रकुर्वन्ति ये नरा मम मूर्धनि । शताश्वमेधजं पुण्यं विन्दुना विन्दुना स्मृतम् ॥ २ ॥

Kapitel 6 श्रीब्रह्मोवाच ॥ घण्टानादस्य माहात्म्यं चन्दनस्य तथाच्युत । यत्फलं लभ्यते स्वामिन् तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्नानार्चनक्रियाकाले घण्टानादं करोति यः । पुरतो मम देवेश तस्य पुण्यं फलं शृणु ॥ २ ॥

*) In B steht besser Vers 5 vor 4 — Verbesserungen sind zuweilen aus B genommen

Kapitel 7: ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8: ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः संनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाञ्चनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9: ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्त्वतः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्टं व्यञ्जनादीन्वशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10: ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूलं चन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11: ब्रह्मोवाच ॥ एकादशाय माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिल्ये नगरे राजा वीरवाङ्मरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधो ब्रह्मज्ञो ऽसमतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12: श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण सुलभो ऽहं सदा कलौ ॥ १ ॥

Kapitel 13: श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादशां कार्यं मत्स्योत्सवं बुधेः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14: ये त्वया वै कृताः पूर्वं प्रश्नाः प्रश्नविदां वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशामय सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ सहोमासे च देवो वै कीर्तयुक्तो हि केशवः । तस्य पूजा प्रकर्तव्या यथा पूर्वं प्रभापिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणं केशवं कृत्वा तत्पत्नी कीर्तिकीर्तिता । दंपती विधिवत्पूज्यौ वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15: श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्र वक्ष्ये ऽहं प्रीतिमास्तव । श्रुतेनैव च सौभाग्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhāgavatapurāṇa verherrlicht.

Kapitel 16: ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिंस्तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षो ऽधिकः स्मृतः । किं फलं च भवेत्तस्मिन्नेतत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मायुरे ऽतिमुविख्यातमस्ति चेन्न परं मम । सुरम्या च प्रशस्ता च जन्मभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schliesst: अतिदुर्लभा हि मद्भक्तिर्भम वशकरा शुभा । सा वै

संप्राप्यते पुत्र सहोमासे न शशय ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकर मास
सर्वदा मम वल्लभम् । सर्वं संप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12¹/₄ 31 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben in Jayanagara von
Bhīma arman im J 1810

Mārgaśīrṣamāhātmya (B) Nach dem ersten vierzehnten
Kapitel ist das nächste irrthümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet,
und das darauffolgende mit 15 statt 16 Das sechzehnte Kapitel
ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, während 1 deren
71 hat

333.

16 10 4 Bl 9 Linien Itwa 1780

Yamagita aus dem Skandipurana. 31 Verse Yama, der Gott
der Unterwelt, erklärt seinem Boten, welche Menschen nach dem
Tode belohnt oder bestraft werden Beginnt भृत्य गच्छस्व भूलोके
विष्णवांश्च परित्यज । अवैष्णवान्गृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥
भृत्य उवाच ॥ किंपुरुषं विष्णवानां च अभक्तानां कथंचन । तत्त्वत
श्रोतुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता
गृहे यस्य सत्यवादी सदा नरः । अतिशीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चक्षुर्निमो-
लय ॥ ३ ॥ कपिला पालयेद्देवु गोमय गृहमार्जनम् । पुस्तक पूजये-
द्यस्तु दृष्ट्वा ॥ ४ ॥ अपिहोत्रसदानिष्ठान्वेदघोषपरायणान् । त्रिकाल
छतसंध्यांश्च दृष्ट्वा ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठ पुरुष दूत
शृणु मन्तः प्रयत्नत । प्रत्यहं ब्रह्महंतारमानय नरकालयम् ॥ १० ॥
अश्वत्यच्छेदकर्तारं धात्रीन्ययोधच्छेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामान-
यः ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भय नास्ति कदाचन । पठतां शृण्व-
तां चैव यमगीतामहामवम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडा स्वप्ने चैव
न दृश्यते । सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमेव न शशय ॥ ३१ ॥ Di
Abchrift ist eine der schlechtesten

334.

21 10 12 Bl., 7 Linien Itwa 1750

Sūlatatāca, ein Gebet an Siva, welches dem Schluss nach
das zwölfte Kapitel des Brahottarakhaṇḍa des Skandipurana bildet
Sucht die folgende Nummer Beginnt श्री अस्य श्रीशिवकवचमोच-
मालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषिः सदाशिवरुद्रो देवता अनुष्टुप्छन्दः etc
Der Aufzug aus dem Purana in 43 Versen fängt an ऋषभ उवाच ।

नमस्कृत्य महादेवं सर्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिसमयं वर्म सर्वरक्षा-
करं नृणाम् ॥ १ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चित्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरीकान्तर-
संनिविष्टं स्वतेजसा व्याप्तमभोवकाशम् । अतीन्द्रियं सूक्ष्ममनन्तमाय
ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३ ॥

335.

31/17. 60 Bl., 15 bis 16 Linien. Schrift von Anf. des 17. Jahrh.

Śivamahātmya aus dem *Brahmottarakhaṇḍa* des *Skandapurāṇa*.

22 Kapitel. Beginnt: ज्योतिर्मात्रस्वरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने । शि-
वाय वि - - - ॥ १ ॥ अथय ऊचुः । आख्यातं भवता सूत विष्णो-
र्माहात्म्यमुत्तमम् । समस्ताघहरं पुण्यं समासेन श्रुतं च नः ॥ २ ॥
इदानीं श्रोतुमिच्छामो माहात्म्यं त्रिपुरद्विषः । तद्भक्तानां च माहात्म्य-
मशेषाघहरं परम् ॥ ३ ॥ तन्मन्त्राणां तद्गतानां तत्पूजायाश्च सत्तमम् ।
तत्कथायाश्च तद्भक्तेः प्रभावमनुवर्णय ॥ ४ ॥

1) Pañcākṣarimahimān. 2) Gokarṇamahimāvarṇana. 3) 4) Śivaca-
turdaśmāhātmya. 5) Śivapūjāvarṇana. 6) 7) Pradosapūjāvarṇana.
8) Somavāravratamāhātmyakathana. 9) Śimantinyāḥ prabhāva-
kathana. 10) Śivayogiprabhāvavarṇana. 11) Rājaputropadeśa.
12) Śivakavcōpadeśa. 13) Bhadrāyurvarṇana. 14) Bhadrāyur-
māhātmyavarṇana. 15—17) Bhasmamāhātmyakathana. 18) Vratā-
caraṇa. 19) Śāradaḥkhyāna. 20) Rudrākṣamāhātmya. 21) Harā-
dbyāyamahimānuvarṇana. 22) Purāṇaśravaṇānuvarṇana.

336.

28/13. 9 Bl., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1811.

Śivarātrivrata, eine Nachtfeier zu Ehren Śiva's, welche am
vierzehnten der dunkeln Hälfte in der Mitte der Monate Māgha
und Phālguna gehalten wird. 212 Verse aus dem *Skandapurāṇa*.

Beginnt: कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पद्मवक्त्रं दशभुजं
त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ १ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं खड्गखेटकधारिणम् ।
पिनाकधारिणं भीमं वरदं चाभयप्रदम् ॥ २ ॥ भस्माङ्गब्यालशो-
भाढ्यं शशाङ्कतशेखरम् । नीलजीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ ३ ॥
क्रीडते भगवान्देवो गणेश परिवारितः । विष्टश्च देवताः सर्वा
एकाकी चोमया सह ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रहस्योत्कुललो-
चना । एकाकिनं सुरवरं पप्रच्छ सादरं ततः ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥
कथयस्व प्रसादेन यत्नोप्यं व्रतमुत्तमम् । यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते
नात्र संशयः ॥ ६ ॥ व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । तदहं
श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ॥ ७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि

पर गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यत्र कस्य मयाख्यात रहस्य मुक्ति-
दायकम् ॥ ८ ॥ Die Heiligkeit der Feier wird wie üblich durch
eine lange Erzählung bewiesen

Auf Fol 9 folgen noch 4 Bl., in denen die ersten 80 Verse
mit demselben Wortlaut wiederholt werden

337.

22/10 6 Bl., 12 Linien Etwa 1810

Śīarātrikathā. Dieselbe Sage, bedeutend gekürzt (98 Verse),
und, wie es scheint, aus der vorhergehenden Darstellung ausgezogen

338.

22/11 24 Bl., 7 bis 10 Linien Schrift von 1809

Śīarātrikathā. Ohne Angabe der Herkunft 242 Verse
Beginnt: मूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । गौरी
प्रोवाच भर्तार विनयोत्फुल्ललोचना ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथ-
यस्व प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम् । श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश व्रतानां
निर्णयाः शुभाः ॥ २ ॥ Enthalt dieselbe Erzählung von dem zum
Śiva cultus bekehrten Waidmann

339.

21/10 6 Bl., 13 Linien Geschrieben etwa 1800 von Nityananda,
Sohn des Ravidatta

Syamantakāhhyāna aus dem Skandapurāṇa (Sanatkumāranandi
kavyaśaṁkṛtā) In dieser Erzählung wird von einer Feier des
Gaṇeśa gehandelt, welche am vierten Tage der lichten Hälfte des
Monats Bhādrapada zu halten ist. Beginnt नन्दिकेश्वर उवाच ॥
शृणुष्वैकाग्रचित्तः सन्व्रतं गाणेश्वर शुभम् । चतुर्थ्यां शुक्लपक्षे तु सदा
कार्यं प्रयत्नतः ॥ सनत्कुमार योगीन्द्र यदिच्छेच्छुभमात्मनः । नारी
वा पुरुषो वापि यः कुर्याद्ब्रतमुत्तमम् ॥ मोचयत्याशु विप्रेन्द्र संकटा-
द्वतिनं नरम् । अपवादहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् ॥ कान्तारे विपमे
वापि गृहे राजकुले तथा । सर्वसिद्धिकरं चैव व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥
गजाननप्रियं चाथ त्रिपु लोकेषु विश्रुतम् । अतो न विद्यते ब्रह्मन्सर्व-
संकष्टनाशनम् ॥

Schliesst यावण्यसिते पक्षे चतुर्थ्यामेकभुग्व्रती । व्रतं कुर्याद्गणेश-
स्य यावन्मासचतुष्टयम् ॥

340.

27/15 7 Bl. 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1817 von Dayā
śaṅkara einem Sohn des Bhatāraja ka Gaṅgādhara.

Foll 1—2 *Haritālikāvrata-pujana*, über einen Fasttag, der
am dritten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada namentlich

von Frauen beobachtet wird. Beginnt: अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्यायां कार्यम् । मुहूर्तमात्रसत्त्वे ऽपि दिने गौरीव्रतम् । धरेति साधवोक्तिः । तच्च व्रतविधिः । मासपचादि उल्लिख्य । मम समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तज्ञन्नराज्यसौभाग्यादिविवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । तच्चादौ गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3—7. Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skandapurāṇa, enthaltend eine Legende über diese Feier. Pārvatī, von ihrem Vater dem Viṣṇu versprochen, begiebt sich, um Śiva zum Gatten zu bekommen, in den Wald und hält dort das Haritālikāvratā. Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert, welche die Frauen treffen, die an diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen. Beginnt: कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृथ्वी शंकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किञ्चित्सुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वेश सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्यं ब्रूहि ममाग्रतः ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्वं नो जगद्गुरुः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ — भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तच्चानुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl. das Haritālikāvratā aus dem Bhavishyottara

Fol. 1a. *Trikasānti*, Söhne, wenn unter Drillingen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet. 8 Verse. Beginnt: सुतत्रये सुता चेत्स्यात्तत्रये वा सुतो यदि । मातापित्रोः कुलस्यापि तद्वनिहं महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe: शान्त्यादि प्रयोगपारिजाते मत्कुले शान्तिरत्रे च ज्ञेयं ॥ Demnach rühren diese Verse von Kamalākāṣa her.

341.

22/11. 11 Bl., 7 Linien. Etwa 1700.

Rāmastavarāja aus der Sanatkumārasaṃhitā, 100 Verse. Beginnt: ओं अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सन्तकुमार ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । etc. सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यासं सत्यवतीमुतम् । धर्मपुत्रः प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिनां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं परं जायं किं ध्यानं मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु व-
क्ष्यामि तत्त्वत ॥ ३ ॥ यत्पर यद्गुणातीत यज्ज्योतिरमल शिवम् ।
तदेव परम तत्त्व कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति पर जाप्य
तारकब्रह्मसत्रकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥

Schliesst Ramertramh vande chitrakootapati हरिम् । कौशल्या-
शुक्तिसंभूत जानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसहिताया
नारदोक्त श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्र सपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit
Ms Num 56

342.

११/10 8 Bl 10 Linien Ltwa 1 70

Ramastavara, nach der Unterschrift aus der Hiranyar-
rbhasambhita, im ubrigen von der vorhergehenden Nummer wenig
abweichend

343.

१३/11 8 Bl 8 Linien Geschrieben von Mani Nāṅgarāma im J 1 67

Janmastamrata, das Geburtsfest des Kṛṣṇa Aus dem
Viṣṇudharma Beginnt जयन्त्याश्वि माहात्म्य कथयस्व पितामह । etc
bis 5 incl wie in dem Auszug aus dem Brahmapurana Der Schluss
ist verschieden यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च ।
जयन्तीवासरस्यास्य कला नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु युत्सुष्य सर्व-
तीर्थेषु यत्फलम् । तत्फल समवाप्नोति विष्णुलोक स गच्छति ॥

344

१४/12 7 Bl 12 bis 14 Linien Ltwa 1 60

Dreizehn Kapitel aus dem *Viṣṇudharmottara* Vielleicht ge-
hören diese zur Hansagitā 1) Nāṇanāṇavidhi Beginnt अथ
विष्णुधर्मोत्तरात् नानास्नानविधि ॥ पुष्कर ॥ स्नानान्यन्यानि ते
वक्षि निबोध गदतो मम । रघोघ्नानि यशस्थानि मङ्गल्यानि वि-
शेषतः ॥ १ ॥ स्नान घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम
गोशुक्लत्वानं परलक्ष्मीविवर्धनम् ॥ 2) Suvarṇadanavidhi हंस
उवाच ॥ सुवर्णमुत्तम रत्न धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तम
चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvaśāstradanadhyāya हंस उवाच ॥
नरस्त्वासनदानेन स्नानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भार्यां
प्राप्नुयसत्तमा ॥ 4) Danadhyāya हंस उवाच ॥ नृवाह्य पुरुषो
यस्तु द्विजे सम्यक् प्रयच्छति । अश्वमेधफल तस्य कथितं द्विजसत्तमा
(द्विजा ५६) ॥ 5) Vāstradanadhyāya हंस उवाच ॥ दानानामुत्तमं
लोकं वस्त्रदानं प्रकीर्तितम् । वासो हि सर्वदेवस्य सर्वप्रायोत्यमश्रुते ॥

- 6) Dhānyādīdānādhyāya: धान्यानामुत्तमं दानं कथितं द्विजपुङ्गवाः । धान्येभ्यो ऽपि परं धान्यं रक्तशाली प्रकीर्तितम् ॥ 7) Annadānādhyāya: हंस उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानामन्नदानं विशिष्यते । अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ 8) Pātrādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ कस्य दानस्य कः पात्रं तद्वदस्व महामते । कस्मिन्देशे तथा काले किञ्चिद्दत्तं महत्फलम् ॥ हंस उवाच ॥ न दानं यशसे दद्यान्न भयान्नोपकारिणे । न नृत्यगीतशैलेभ्यो नास्तिकेभ्यश्च धार्मिकः ॥ 9) Kālayoge viśeśadānādhyāyaḥ ऋषय ऊचुः ॥ दानं वज्रफलं काले यस्मिन्त्यत्परिकीर्तितम् । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ संवत्सरे तु दातॄणां तिलस्य च महत्फलम् । परपूर्वे तथा दानं यवानां द्विजसत्तमाः ॥ 10) Naksatrasattrādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ व्रतं नक्षत्रसत्ताख्यं सदानं कथयस्व नः । सर्वधर्मभृतां श्रेष्ठप्रत्यक्षमलदर्शनं ॥ हंस उवाच ॥ कृतिकामु महाभागः पायसेन च सर्पिषा । संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ 11) Dānānām kālayogataḥ phalam: ऋषय ऊचुः ॥ भूय एव [त्वमा]चक्ष्व दानानां कालयोगतः । फलं द्विजवरास्माकं प्रत्यक्षमलदर्शनं ॥ 12) Pativrata-strīdharma: ऋषय ऊचुः ॥ कथयस्व यथाप्राज्ञ (?) स्त्रीणां धर्ममतः परम् । तदयं श्रोतुमिच्छामस्त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ स्त्रीधर्म (zwei Silben abgerissen) एवायं विवाहे बन्धुभिः कृतः । सहधर्मचरो भर्तुर्भवेदपिसमीपतः ॥ 13) Lokaprāptināmādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ काले कान् (nāmlich lokān) कर्मणा केन प्राप्नुवन्ति नरोत्तमाः । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ यो वै (HS. जेवां) सुसारं पितरं मातरं शुश्रूमेव च । नित्यं संपूजयेद्भक्त्या याम्ये लोके महीयते ॥

345.

16/12. 5 BL., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1828.

Aparājītāstotra, eine Anrufung der Aparājītā, aus dem dritten Kāṇḍa des Viṣṇudharmottara. Der Name Aparājītā bezeichnet die Energie des Viṣṇu. Das erhellt aus ihren Attributen Devī Vaiṣṇavī, Keśavadayitā, als auch insbesondere daraus, dass Viṣṇu selbst auf Fol. 2 b angerufen wird (Mahāvarāha, Acyuta, Mahāpurusa, Vaikuṇṭha, Nārāyaṇa, Padmanābha, Govinda etc.). Die Schrift dient als Beschwörung zur Vernichtung von Feinden (ओं हन हन दह दह पच पच मय मय विध्वंसय विध्वंसय विद्रावय विद्रावय चूर्णय चूर्णय शङ्खेन चक्रेण वज्रेण शूलेन गदया मुसलेन हलेन दण्डेन)

und zur Beseitigung von Krankheiten Beginnt श्रीविहारीजी ॥
 ओ अस्वापराजितास्तोत्रमन्त्रस्य व्यास ऋषि । अनुष्टुप्छन्द । श्री-
 अपराजिता देवता । आं ह्रीं वीजम् । ओ श्री शक्ति । ओ क्री
 कीलकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । नी-
 लोत्पलदलश्यामा भुजगभरणोज्ज्वलाम् । बालेन्दुमालिनी देवी वैष्ण-
 वीमपराजिताम् । शङ्खचक्रधरा देवी वरदाभयशालिनीम् ॥ १ ॥
 पीनोत्तुङ्गस्तनश्यामां वरपद्मासनासिनीम् । एवं ध्यात्वा पठेत्स्तोत्रं सर्व-
 सिद्धिप्रदायकम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ शृणुध्व मुनय सर्वे
 सर्वकामार्थसिद्धिदाम् । असिद्धिसाधिनी देवी वैष्णवीमपराजिताम् ॥
 Schliesst इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे त्रैलोक्यमोहन-
 वैष्णवमदमोहिनीअपराजितास्तोत्र संपूर्णम् ॥

346.

19/10 8 Bl 13 bis 15 Linien Geschrieben im J 1584 von Cobolaka
Ekādaśamahatmya, die Heiligkeit des elften Tages in den
 beiden Hälften der zwölf Monate aus dem Visnudharmottara
 Beginnt अथाष्टमहावासर एकादशीमहिमा लिख्यते । श्रीविष्णु-
 धर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकादश्याय विष्णोय नाममात्रमपि
 स्मरेत् । स चालयति पापानि बहनि खलु फाल्गुन ॥ १ ॥ विष्णु-
 रेकादशी गीता च तुलसी विप्रधेनव । अपारे दुःखससारे पट्टदी
 मुक्तिदायिनी ॥ २ ॥ Der eigentliche Text von 124 Slokas beginnt
 auf Fol 3b श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गमासे जयन्ती या तिथिरेकादशी
 स्मृता । देवकेशवसंज्ञो ऽह विशालाक्षी प्रिया स्मृता ॥ १ ॥ मालती-
 कुमुदी पूजा नारदार्थ प्रियो मम । भवेद्य मोदके कृत्वा सप्तधान्य
 ददस्व मे ॥ २ ॥

347.

15/10 13 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1830

Ekādaśamahatmya aus derselben Quelle Beginnt श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु तिथिरेव त्रियो ऽर्जुन । नामानि पार्थ
 पुष्पाणि फलानि च शृणुध्व मे ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे जयन्ती सा तिथि-
 रेकादशी स्मृता । etc 130 Verse

348.

25/12 11 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rājāhīśa Sprüche bei der Königssalbung Aus dem Visnu-
 dharmottara. Nicht ganz vollständig Beginnt विष्णुधर्मोत्तरे ।
 श्रीराम उवाच ॥ मन्त्रेण येन देवज्ञ कुर्याद्राज्ञो ऽभिषेचनम् । तमह

श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वरुणनन्दन ॥ पुष्कर उवाच ॥ शृणुष्ववहितो
मन्त्रं राम कल्पपनाशनम् । येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिरं यशसि तिष्ठति ॥
राज्ञो ऽभिषेकमन्दान्ते दैववित्कूलवारिणा । कुम्भादभ्युक्षणं कुर्यान्मन्त्रान्ते
कलशं न्यसेत् ॥ सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो
जगन्नाथस्तथा संकर्षणो विभुः ॥ Alle göttlichen Wesen, Risis, Könige.
belebte und unbelebte Wesen werden angerufen den König zu salben.

Schliesst: ततः शुद्धोदकेन स्नातो राजा वस्त्रालंकारोष्णीयादि
धृत्वा दर्पणे शुद्धे विलीनाय च मुखं दृष्ट्वा तत्पाचसहितं ब्राह्मणा —

349.

25/12 10 Bll., 12 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Sāntyadhyaṃya aus dem Viṣṇudharmottara, Besänftigung übler
Ereignisse durch Gebete und Gaben. Zunächst werden einundzwanzig
genannt: Amṛitā, Abhayā, Saumyā, Vaiṣṇavī, Randrī, Brāhmī, Aindrī,
Vāyavī, Vāruṇī, Kauverī, Bhārgavī, Prajāpatyā, Tvāṣṭrī, Kaumārī,
Āgneyī, Mātāṅgī, Gāndharvī, Nairṛitī, Āṅgirasī, Yāmyā, Pārthivī.
Hierauf folgt die Beschwichtigung ausserordentlicher Naturereignisse,
wie Mṛigapaksivaikṛitya, Prasavavaikṛitya, Vṛiṣṭivaikṛitya. — Un-
vollständig. Beginnt: राम उवाच ॥ शान्तीनां मे समाचक्ष्व स्वरू-
पाणि महाभुज । पितामहसमो लोके सर्वज्ञो ऽसि मतो मम ॥ १ ॥
पुष्कर उवाच ॥ अमृता सर्वदैवत्या अभया ब्रह्मदैवता । सीम्या च
सोमदैवत्या कथिता भृगुनन्दन ॥ २ ॥ । अन्यासां देवताज्ञानं नामैव
कथितं यथा । अथ वर्णास्तु शान्तीनां निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥
अमृता चित्रवर्णा स्यादभया तु शशिप्रभा । सीम्या शुक्लैव विज्ञेया
नीला भवति वैष्णवी ॥ ४ ॥ बालार्कसदृशी रौद्री ब्राह्मी शङ्ख-
समप्रभा । रुक्मवर्णा तथा चैन्द्री वायव्या हरिता भवेत् ॥ ५ ॥ etc.

Fol. 1a: सर्वोत्पातप्रशमने अमृता चाभया स्मृता । सीम्या चैव
महाशान्तिः सर्वकामफलप्रदा ॥ १५ ॥ विशेषेण तु भीमेषु शान्तिः
कार्यामृता भवेत् । अमृता चान्तरिक्षे तु सीम्या दिव्येषु भार्गव ॥ १६ ॥
विजिगीषुः परानेव त्वभियुक्तस्तथा परैः । भये महति संप्राप्ते त्वभया
शान्तिरिष्यते ॥ १७ ॥ सीम्या प्रशस्यते शान्तिर्यज्ञकामस्य चैव वै ।
भूमिकम्पे समुत्पन्ने प्राप्ते चान्नचये तथा ॥ १८ ॥ अतिवृष्ट्यादिसंभूते
शलभाखुभयेषु च । चारेषु वैष्णवी शान्तिः प्रपन्नेषु प्रकीर्तिता ॥ १९ ॥
पशूनां मरणे प्राप्ते नराणामपि दारुणे । भूतेषु दृश्यमानेषु रौद्री
शान्तिस्तथेयते ॥ २० ॥ etc. Fol. 9 schliesst mit Arcāvikāraśānti.
Darauf eine Lücke.

Fol. 10 schliesst: इति महाशान्तिः । अथाश्वशान्तिः ॥

Hansagita aus dem Visnudharmottara. Behandelt in sechzehn Kapiteln die Pflichten eines Königs und das Civilrecht. Am Ende stehen zwei Kapitel über den Vānaprasthāśrama und den Brāhmīśrama. Auf Fol. 10b eine Lucke. Kapitel 1 Rājadharmāḥ, 43 Verse, beginnt ऋषय ऊचुः ॥ आचक्ष्व राजधर्मास्तु त्वमस्माक द्विजोत्तम । राजधर्मेष्विहायत्त त्रैलोक्यमखिल यतः ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ स्वे स्वे वर्णे व्यवस्थाना वर्णाना पृथिवीपतेः । परो धर्मः सदा प्रोक्तस्तत्र यत्र भवेत्तरः ॥ २ ॥ देवब्राह्मणगोसाध्वीसाधूनामपि पूजनम् । नियह्यैव दुष्टाना नृपतेर्धर्मकारणम् ॥ ३ ॥ Kapitel 2 Vyavahāra 44 Verse ऋषय ऊचुः ॥ राज्ञो धर्मस्त्वया प्रोक्तो व्यवहाराद्व्यवहणम् । तदस्माकं समाचक्ष्व त्व हि सर्वविदुष्यसे ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ आसन्कृतयुगे पूर्वं प्रजा धर्मनिबन्धना । ततस्त्रेतायुगे तेषां धर्मो नाशमुपागमत् ॥ २ ॥ धर्मे नष्टे मनुष्याणा व्यवहारः प्रवर्तितः । द्रष्टा च व्यवहाराणा राजा दण्डधरः कृतः ॥ ३ ॥ Kapitel 3 Bhogalakṣaṇa, 10 Verse हस उवाच ॥ सद्योगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः क्वचित् । आगमः कारणं तत्र न भोगस्तत्र कारणम् ॥ १ ॥ आगमेन विशुद्धेन भोगो याति प्रमाणताम् । अविशुद्धागमो भोगः प्रामाण्यं नैव गच्छति ॥ २ ॥ Kapitel 4 Lekhalakṣaṇa, 25 Verse हस उवाच ॥ पीरूपस्यैव दिव्यस्य निर्णयो द्विविधः स्मृतः । द्विविधः पीरूपस्तत्र लिखितं साचिणस्तथा ॥ १ ॥ Kapitel 5 Sakṣimūlāyā, 23 Verse हस उवाच ॥ एकादशविधः साक्षी शास्त्रदृष्टो मनीषिभिः । कृतः पञ्चविधस्तत्र पद्धिधो ऽकृत उच्यते ॥ १ ॥ Kapitel 6 Divyadharmāḥ, 69 Verse हस उवाच ॥ पीरूप निर्णये प्रोक्तं दिव्यं वक्ष्याम्यतः परम् । असाक्षिकेषु त्वर्येषु मिथो विवदमानयोः ॥ १ ॥ Kapitel 7 Vivadadharmāḥ, 27 Verse हस उवाच ॥ एका द्वे च तथा तिस्रस्तस्य यथाक्रमम् । शूद्रविट्चत्रविप्राणा भार्याः प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ १ ॥ Kapitel 8 Divyabhāga, 21 Verse हस उवाच ॥ श्रीरसः पुत्रिकापुत्रः चैत्रजय तथा परः । पीनर्भवस्य कानीनः सहोदर्य तथा सुतः ॥ १ ॥ गूढोत्पन्नो दत्तकस्य कीतस्यैव तथा परः । अपविदमूपगतः शूद्रापुत्रस्तथैव च ॥ २ ॥ Kapitel 9 Bhādanā und Nityapadana, 14 Verse सर्वोपायैर्धनी वित्तमृणिकादामुयात्स्वकम् । न स राज्ञाभियोक्तव्यः स्वक ससाधयेदनम् ॥ १ ॥ Kapitel 10 Deyādeya, 5 Verse हस उवाच ॥ फलहेतोर्नृपायेन कर्म संभूय कुर्वताम् । आधारभूतः प्रदेष-

स्ततस्त्रिष्टयुरंशकाः ॥ १ ॥ Kapitel 11. Bhyitakaśilpipālaśuddhi,
11 Verse: भृतकस्त्रिविधः प्रोक्तस्तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् । एकच का-
लावधिको देशवधिरथापरः ॥ १ ॥ Kapitel 12. Daṇḍānśāsana,
22 Verse (?): हंस उवाच ॥ धनं धर्मार्थकामानां मूलमाङ्गमनीषिणः ।
नृणां बहिश्चराः प्राणा द्रविणं च प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ Kapitel 13.
Vikrayanirṇaya, 7 Verse. विक्रीय पण्यं मूलेन क्रीतं यो तु न य-
च्छति । स्थावरस्य फलं दाप्यो जङ्गमस्य क्रियाफलम् ॥ १ ॥ Kapitel 14.
Sasyabānidaṇḍa, 3 Verse: हंस उवाच ॥ सीमामध्ये तु जातानां
वृक्षाणां चैत्रयोर्द्वयोः । फलं पुष्पं च सामान्यं चैत्रस्तामिषु निर्दिशेत् ॥ १ ॥
Kapitel 15. Vānaprastha, 8 Verse: हंस उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदा
पश्येद्वलीपलितमात्मनः । अपत्यस्य चैवापत्यं तदारण्यं समाश्रयेत् ॥ १ ॥
Kapitel 16. Brahmāśrama, 14 Verse: हंस उवाच ॥ चतुर्थमायुषो
भागं [प्राप्या]न्याश्रमे वसेत् । कृत्वेष्टिं विधिवत्पश्चात्सार्ववेदसदक्षिणाम्
(paścāt sarvām vedām sadakṣiṇām MS.) ॥ १ ॥

351.

31/16. 8 Bl., 11 bis 13 Linien. Abschrift von 1818.

Apāmārjanastotra, ein Gebet an Viṣṇu zur Beseitigung von
Krankheiten. In einem Dialog zwischen Dālbya und Pulastya, in
160 Versen. Beginnt: दालभ्य उवाच । भगवन्प्राणिनः सर्वे विपरो-
गाद्युपद्रवैः । दुष्टग्रहोपघातैश्च सर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारि-
ककृत्याभिः स्पर्शरोगैश्च दारुणैः । सदा संपीड्यमानास्ते तिष्ठन्ति मुनि-
सत्तम ॥ २ ॥ केन कर्मविपाकेन ग्रहरोगाद्युपद्रवाः । संभवन्ति नृणां
तन्मे यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्विष्णुर्ना-
न्यजन्मनि शोषितः । ते नरा मुनिशार्दूल ग्रहरोगादिभागिनः ॥ ४ ॥

Schliesst: य इदं श्रावयेद्दिप्रः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः । ग्रहास्तं
नोपसंयन्ति न रोगा न च राक्षसाः ॥ १५९ ॥ धन्यो यश्चक्षुः
शुब्रः स्तवो ज्यं मुनिसत्तम । षट्तां शृण्वतां वापि ददाति परमां
गतिम् ॥ १६० ॥

Nach der Unterschrift ist dieses stotra aus dem Bhaviṣyottara-
purāṇa entnommen. In Weber's Berl. Catal. Num. 1163 und in
Florentine MSS. Num. 58 wird dasselbe als dem Viṣṇudharmottara
angehörig bezeichnet.

352.

23/13. 56 Bl., 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1774.

Ekādaśimahātmya, die Heiligkeit des elften Tages sowohl in
der lichten als der dunkeln Hälfte aller 12 Monate im Jahre

Dieser Tag ist dem Kṛṣṇa geweiht Auszüge in Bezug darauf werden aus verschiedenen Purāṇa gegeben

1) Mārgaśīrṣaikaḍaśī Sāksināmni Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ नारायण नमस्तुभ्यमव्ययायात्मरूपिणे ।
सृष्टिस्थित्यन्तकर्त्रे च केशवाय नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

2) Mārgaśīrṣasya Mokṣadā Suklā Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa.
Fol 7a Beginnt वन्दे त्वा देवदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पते । लो-
कानां च हितार्थाय पापानां क्षयकारिणे ॥

3) Paurī Saphalā Kṛṣṇaikaḍaśī Aus dem Padmapurāṇa Fol 9b.
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पीपस्थ कृष्णपद्मे च का वा एकादशी
भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

4) Paurī Śukla Putradā Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Fol 13a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यता चैव भो ब्रह्मन्कृपा कृत्वा ममो-
परि । पीपस्थ शुक्लपद्मे च या वा एकादशी भवेत् ॥

5) Māghakṛṣṇā Tilada Aus dem Vāyupurāṇa Fol 16a.
Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ भगवन्त्रतमाख्याहि पापघ्नं पुण्यवर्धनम् ।
यत्कृत्वा मानवानां तु विष्णुलोको ऽच्यो भवेत् ॥

6) Māghaśuklā Jyā Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Fol 18a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ माघस्य कृष्णपद्मे च तिलदा कथिता
त्वया । शुक्लाया ब्रूहि माहात्म्यं कथा च मधुसूदन ॥

7) Phālgunaakṛṣṇā Vijayā Aus dem Skandapurāṇa Fol 20b.
Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पद्मे विजया नाम
या भवेत् । तस्याः पुण्यं तु भोः स्वामिन्कथयस्व प्रसादतः ॥

8) Phālgunaśuklā Āmardakī Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa.
Fol 23a Beginnt मान्धातोवाच ॥ लोकानां चैव सर्वेषां हितार्थाय
महामुने । पृथ्वायैकादशी ब्रह्मन्संक्षेपं वद तत्फलम् ॥

9) Cāttrakṛṣṇā Pāpamocanikā Aus dem Skandapurāṇa Fol 26a
Beginnt मान्धातोवाच ॥ पृथ्वाभि भगवत्स्वाह लोमश मुनिसत्तमम् ॥
चैत्रस्य प्रथमे पद्मे कापि चैकादशी भवेत् ॥

10) Cāttrasuklā Padmahatī Sie heisst auch Kāmavati Aus
dem Varāhapurāṇa Fol 29a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव
नमस्तुभ्यं कथयस्व ममाग्रतः ॥ चैत्रस्य शुक्लपद्मे तु किनामैकादशी भवेत् ॥

11) Vaiśākḥakṛṣṇā Varūthini Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa
Fol 31a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वैशाखकृष्णपद्मे तु किना-
मैकादशी भवेत् । तस्यास्तु महिमानं मे वद कृष्ण प्रसादतः ॥

12) Vaiśakhaśuklā Mohinī. Aus dem Kūrmapurāṇa. Fol. 31b. Beginnt: श्रीराम उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् । वसिष्ठ त्वं मुनिश्रेष्ठ महापापविनाशनम् ॥

13) Jyesthākṣiṣṇā Aparā. Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Fol. 33b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ ज्येष्ठमासे ऽसितपक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं फलं का च देवता ॥

14) Jyesthāśuklā Nirjalā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 34a. Beginnt: भीमसेन उवाच ॥ पितामह महाबुद्धे शृणु मे परमं वचः । युधिष्ठिरश्च कुन्ती च तथा द्रुपदनन्दिनी ॥

15) Āśāḍhakṣiṣṇā Yoginī. Aus dem Brahmavaivarta. Fol. 36a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आपाढकृष्णपक्षे तु कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्यास्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥

16) Āśāḍhaśuklā Devaśayani oder bloss Śayanī. Aus dem Skandapurāṇa. Fol. 38a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आपाढस्य सिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कृष्ण मे वद ॥

17) Srāvaṇakṣiṣṇā Kamalā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 40b. Beginnt: नारद उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मन्पिता त्वं च पितामहः । यावणस्यासिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

18) Śrāvaṇaśuklā Putradā. Aus dem Bhavisyottarapurāṇa. Fol. 41b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ यावणस्य सिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

19) Bhādrapadākṣiṣṇā Ajā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 44a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतां मम भोः कृष्ण कृष्णपक्षे च भाद्रपदे । किं नामैकादशी तस्या विधिश्च क उदाहृतः ॥

20) Bhādrapadaśuklā Padmā. Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Fol. 45a. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ नभस्यशुक्लपक्षे वै कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

21) Āśvīnakṣiṣṇā Indirā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 47b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्विनस्यासिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः को देवः किं फलं वद ॥

22) Āśvīnaśuklā Pāpāṅkuṣā. Aus dem Padmapurāṇa. Fol. 50a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव नमस्तुभ्यमनादिस्त्वं जगत्प्रभो । प्रभुस्त्वं च विभुस्त्वं च रूपधृक्च सदाव्ययः ॥

23) Karttike Kṛṣṇapakṣe Rāmāikadasi Aus dem Brahmavai-
vartapurana Fol 51 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व
प्रसादेन मम स्नेहाब्जनादन । कार्तिकस्यासिते पक्षे किं नामिकादशी
भवेत् ॥

24) Karttikaśuklāpakṣe Prabodhini Aus dem Skandapurana
Fol 54 b Beginnt नारद उवाच ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे च प्रवो-
धिन्येकादशी शुभा । माहात्म्यं कथ्यता तस्या विस्तरेण पितामह ॥

353.

28/12¹/₂ 3 Bl 10 und 11 Linien. Geschrieben in Savāijayapura von
Rāmapratapa im J 1843

Vijayapāñcamī, eine Feier zu Ehren von Kṛṣṇa (Dāmodar) und Rādhā Diese wird am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Karttika gehalten 49 Verse Beginnt (mit den nötigen Korrekturen) ऋषय ऊचु ॥ सूत सूत महाभाग सर्वशास्त्रविशारद । पुण्यां तिथिं नो ब्रूहीति सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ शृण्वन्तु ऋषय सर्वे सावधाना भवन्तु मे । विजयापञ्चमी नाम भक्तानां विजयप्रदा ॥ २ ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वदुःखविनाशिनी । यस्या श्रवणमात्रेण महापाप प्रणश्यति ॥ ३ ॥ राधादामोदरपूजा सर्वकामफलप्रदा । दानं च विविधं कार्यं सर्वपापापनुत्तये ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण राधया युक्त पूजयेन्नक्तिमात्रं । व्रतमात्रेण विप्रेन्द्रा सर्वपातकहानिदा ॥ ५ ॥

Der 37 Vers lautet भार्यापुत्रान्वितश्च धनधान्यसमृद्धिमान् ।
कर्त्तिकमासि शुक्लस्य विजयापञ्चमीदिने ॥

Schliesst स सर्वपातक हित्वा वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् । सर्वपा-
पविनिर्मुक्तो लभते मोक्षमक्षयम् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चैव विज-
यापञ्चमीदिने । सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ४९ ॥

354

15/10 4 Bl 9 bis 11 Linien Geschrieben in Indraprastha von
Vishalana Mītra im Jahre 1779

Sankatātaturthivrata eine Feier welche am vierten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa (oder Vaisākha Magha Bhādrapada u s w) Nachts zu Ehren des Mondes gehalten wird. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शूलपाणे महेश्वर । गुह्याद्गुह्यतरं गुह्यं तद्भूतं कथयस्व मे ॥ १ ॥ (विजादिचतुरो वर्णा नारी पतिपरायणा) । येनोपवासमात्रेण सर्वदुःखं प्रमुच्यते ॥ २ ॥ एतत्कथय धर्मज्ञ परोपकृतिवाञ्छया ॥ शिव उवाच ॥ एतदेव पुरा पृष्टं

(lies purāprichad) द्रौपदी द्रुपदात्मजा ॥ ३ ॥ धीम्यमृषिवरं देवि सर्वज्ञं कुलपूजितम् ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मंस्त्वन्मुखसंजातं यथा ज्ञातं हतं तथा ॥ ४ ॥ संकटे किं कृतं विप्र कथयस्व विधानतः ॥ धीम्य उवाच ॥ कथयामि महादेवि संकटे यत्कृतं व्रतं ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षे ऽथ वैशाखे माघे भाद्रपदे तथा । अन्यमासि तथा देवि चतुर्थी यासितानघे ॥ ६ ॥ रात्रियोगेन कर्तव्यं व्रतमेतच्छ्रमानने । सोमाय दापयेद्धर्मं मन्त्रोच्चारणविधिं तथा ॥ ७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मन्केन विधानेन पूजयेद्धर्मसंयुतम् । तन्मे कथय सर्वज्ञ यद्विधानं समासतः ॥ ८ ॥ धीम्य उवाच ॥ अन्नं कलशं स्थाप्य पञ्चरत्नसमन्वितम् । तस्योपरि न्यसेत्पात्रं कांक्षरौप्यं मृदं तथा ॥ ९ ॥ तण्डुलं पूरयेत्पात्रं सवसु सफलं तथा । तस्योपरि न्यसेद्देवं सोमं रौप्यमयं शुभम् ॥ १० ॥ प्रतिमा च चतुः कार्या ब्राह्मणांश्चतुरांस्तथा । वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञान्सर्वशास्त्रविशारदान् ॥ ११ ॥ वरणं कारयेत्सम्यक् पद्यात्पूजां समाचरेत् । पञ्चामृतेन संस्त्राप्य गन्धादि पूजयेत्ततः ॥ १२ ॥

Schliesst: इति भविष्य उमामहेश्वरसंवादे मार्गरुणचतुर्थीकथा संपूर्णा ॥

355.

20/10. 12 Bl., 8 Linien. Etwa 1780.

Pāṇḍavagītā, 81 bis 91 Verse, in denen von den Panduiden die Verehrung von Kṛiṣṇa als das höchste Gut dargestellt wird. Beginnt: पाण्डव उवाच ॥ प्रह्लादनारदपराशरपुण्डरीकव्यासाम्बरीषशुकश्रीनकभीष्मकाद्याः । स्वभाङ्गदार्जुनवसिष्ठविभीषणाद्या एतानहं परमभागवतात्मामासि ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ धर्मो विषर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन पापं प्रणश्यति वृकोदरकीर्तनेन । शत्रुर्विनश्यति धनं जयकीर्तनेन माद्रीसुतो कथयतां न भवन्ति रोगाः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ये मानवा विगतरागपरापरज्ञा नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति । ध्यानेन तेन हतकिल्बषचेतनास्ते मातुः पयोधररसं न पुनः पिबन्ति ॥ ३ ॥

356.

23/10. 9 Bl., 8 Linien. Etwa 1780.

Pāṇḍavagītā in 78 Versen.

357.

20/10^{1/2}. 15 Bl., 7 Linien. Geschrieben im J. 1777 von Rūparāma, Sohn des Pājāri Jārajamaḥ, für Surajemala, Sohn von Dayārāmaḥ.

Pāṇḍavagītā.

358.

21/11 20 Bl., 6 Linien Geschrieben von Ratnākara-deva Sarman im J. 1834

Pandaragitā

359.

16/12 14 Bl., 9 Linien Geschrieben von Gaurī-sūkara um etwa 1830

Pandaragitā

360.

24/12 8 Bl., 9 Linien. Etwa 1840

Pāṇḍaragitā

361.

27¹/₂/9. 10 Bl., 5 Linien Geschrieben von Ctkunadāsa im J. 1851

Pandaragitā Foll 5 bis 7 fehlen.

362.

24/16 50 Bl., 13 bis 15 Linien. Geschrieben um etwa 1800 von Umāsaṅkara Sohn von Dharaṇīdhara

Kedāra-kalpa, Schilderung von Kedāra (Kedāra-nātha), einem

sowohl das letzte Ziel für die Pilgerfahrt als auch das Werk (Śiva-kalpa), welches davon handelt, bezeichnet. Angeblich aus dem Vidhvāntapurāṇa (d. i. Legenden ohne Finsternis), einem wahrscheinlich erdichteten Titel 21 Paṭala, in einem Dialog zwischen Śiva und Kārttika (Mahāseṇa). Das Werk stimmt im Ganzen mit dem Nandipurāṇa überein, welches im Catal Oxon Num 187 beschrieben ist, ist jedoch bedeutend abgekürzt (21 gegen 27 Kapitel). Der Text ist vielfach verändert, manchmal durch Zusätze erweitert, und oft so verwirrt, dass der Zusammenhang kaum verständlich ist. Alle Texte legen ein Zeugnis dafür ab, dass der Verfasser die Gesetze der Grammatik auf die leichte Schulter nahm. Nach dem Vers 21, 78 महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्मृतिः (in der Oxford. Hs 5, 54) kannte der Verfasser den Mahimāhastava von Paṇḍarānta. Beginnt श्रीकार्तिक उवाच ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीन देवदेवं जगद्गुरुम् । प्रणम्य च जगन्नाथं सर्वपूर्णमहेश्वर ॥ १ ॥ अहं पृच्छां करोमीश साधकानां हिताय च । महापन्थेन याम्यन्ति किञ्चिच्छ्रयापि मानवाः ॥ २ ॥ तस्मार्थं मे फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधकाः सर्वे स्वयंदेहेन शकर ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किञ्चिदपम् । विनश्यति हतं तेषां ये शृण्वन्ति महापथं ॥ ४ ॥ महापन्थः परो धर्मस्त्रियु लोकेषु विद्युतः । रोचते (MS rucanti) यदि लोकानां गतीनां परमा गतिः ॥ ५ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वं पन्थशाम्य

वदाम्यहम् ॥ ६ ॥ पन्थमध्ये महापन्थं पन्थानां पथमुत्तमम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति पापानि सकलानि च ॥ ७ ॥

1. 2. Svargagamanavidhi. 2 beginnt (Oxf. 5, 9): श्रीकार्तिक उवाच ॥ महापन्थः कुतो देव कुत्रस्थानि ऽस्ति पूजितः । येन गच्छन्ति सिद्धेशा संसारे दुःखपीडिताः ॥ १ ॥ ब्रूहि वाक्यं महादेव त्रिदशामुरपूजित । स्वयंदेहेन देवेश स्वर्गे गच्छन्ति साधकाः ॥ २ ॥ श्री-ईश्वर उवाच ॥ शृणु स्कन्द महाप्राज्ञ एकचित्तो भव प्रिय । गच्छन्ति शिवसान्निध्यं महायोगास्तपस्विनः ॥ ३ ॥ आश्विने चैव मासे तु गन्तव्यं च महापथे । शुभेर्चे च शुभे लये नन्दापूर्णादिसन्तिथौ ॥ ४ ॥ शुभे वारे शुभे योगे गन्तव्यं च महापथे । अघोरं च महामन्त्रमष्टपथ्यादिनिर्मितम् ॥ ५ ॥ मन्त्रमध्ये महामन्त्रं ये स्मरन्ति च नित्यशः । प्रथमं तत्र गन्तव्यं ल(वालापुरी)लिता यत्र तिष्ठति ॥ ६ ॥ ललितापुरी महास्थानं तत्र तिष्ठन्ति साधकाः । स्नात्वा मन्दाकिनीतीर्थे पश्चिते तत्र साधकाः ॥ ७ ॥ उपवासश्च कर्तव्यो मन्दाकिन्याश्च संगमे । तत्र स्थाने च स्नातव्यमेकरात्रं च जागरम् ॥ ८ ॥ महारुद्रप्रसादेन प्राप्तः पन्थमनुत्तमम् । भद्रेश्वरं महातीर्थं दृष्टं हरति पातकम् ॥ ९ ॥ —

3. Aghoramantramirūpaṇa. 4. Nāgapurīvarṇana. 5. Brahmapurīvarṇana. 6. Śaṅkhaśālapurīvarṇana. 7. Sutaśālapurīvarṇana. 8. Piṇḍadāna. 9. Rājapurīvarṇana. 10. Rudrabrahmaṣaṣṭarūpanirūpaṇa. 11. Indrasīṃharūpasthāna. 12. Campikāpurīvarṇana. 13. Rīsipurīvarṇana. 14. Ūrdhvaśālapurīvarṇana. 15. Hemapurīvarṇana. 16. Ghosāvatīpurīvarṇana. 17. Trimārgācāryasādhūśambodha. 18. Rudrapurīvarṇana. 19. Indravīṣṇubrahmapurīvarṇana. 20. Dharmapurīvarṇana. 21. Lob des Mahāpantha.

363.

24/15. 23 Bl., 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Raṅganātha im J. 1820.

1. Foll. 1—4b. Aghoramantrasādhanaṣṭakā, Sadāśīvastotra, Śivakavaca, Pārthivapūjā, vier kurze Stücke, angeblich aus dem Rudrayāmala entnommen. Beginnt: ओं कैलासदर्शनं पुण्यं स्वयंदेहे न संशयः । येन देहेन यत्कर्म क्रियते कर्मकर्तृभिः ॥ १ ॥ तद्देहे तत्र लभ्यं स्नात्कल्पकोटिशतैरपि । इदं देहयुतं नैव कर्मणां लभते फलम् ॥ २ ॥ अतो धर्मसमूहेन नैनं धर्मं तु लोपयेत् । पद्मं चाष्टदलं कुर्यात्तत्र पूजां समारभेत् ॥ ३ ॥ ध्यायेच्छ्रीशंकरं तत्र पार्वती-वस्त्रं हरम् । उपचारैः षोडशकैः सर्वशक्तिसमन्वितैः ॥ ४ ॥

2) Foll. 4b—23. *Kedāraśānti* in zehn Paṭala. Über die Heiligkeit des Kedāra im Himālaya. Anpreisung des Wassers der

Mandakini In einem Dialog zwischen Isvara and Devi Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt शैलराजस्य पृष्ठे तु शृणु स्थानानि पुत्र (?) मे । अतिपुण्या महादेवी नदी वैतरणी शुभा ॥ १ ॥ पितृणा तोयदानेन तृप्तिर्भवति पूर्वजान् (?) । तत्रापि परम देव पश्येदद्रौ हिमालये ॥ २ ॥ हिमालये तु यद्वत्त तुष्टिमात्र च काञ्चनम् । तेन दत्ता भवेत्सर्वा सप्तद्वीपा वसुधरा ॥ ३ ॥ आत्मान घातयेद्यस्तु भृगुतुङ्गेषु मानव । इन्द्रेण धारितच्छ्रो रुद्रलोक स गच्छति ॥ ४ ॥ गत्वा हिमालय पुण्य दृष्ट्वा माहेश्वर पदम् । वशान्त-तारयेत्सद्यो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ ५ ॥ द्वितीय मध्यमस्थान तत्र मध्ये कृत मया । तत्र या सा नदी पूज्या महापुण्या सरस्वती ॥ ६ ॥ तत्तुङ्गे सा प्रनष्टापि प्रभाते तु प्रकाशिता । सरस्वती महाध्यानाद्देव-गन्धर्वसेविता ॥ ७ ॥ मध्यम चोदक पीत्वा गणो भवति मध्यम । ब्रह्मसूत्र समासाद्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८ ॥

Schliesst ततो विशुद्धास्ते विप्रा केदारपरिचिन्तका । आस-निर्मलदेहाश्च केदारस्य प्रभावत ॥ इति ते कथितं देवि लिङ्गमाहात्म्य-मद्भुतम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानव क्षणात् । शिवलोकम-वाप्नोति शुद्धात्मा नात्र संशय ॥

364.

25/10 13 Bl 14 bis 16 Linien Etwa 1650

Kedarakalpa Unvollständig Nach einer Unterschrift auf Fol 6b aus einem Sivapurana Die Verse sind durchnummeriert und schliessen in der Mitte von 472 Die in dieser Handschrift gegebene Recension hält die Mitte zwischen Nummer 362 und der Oxforder Hs Beginnt कार्तिकेय उवाच ॥ अहं पृच्छा करोमीश लोकानां हित-काम्यया । महापथं न पश्यन्ति केचिच्छक्त्या स्वमानवा ॥ १ ॥ तस्यार्थं यत्फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधका सर्वे स्वयं देहेन शकर ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्बिषम् । कृतं तेषां विनश्यन्ति (lies विनश्यति कृतं तेषां) ये शृण्वन्ति महापथम् ॥ ३ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वैस्तच्छास्त्रं च वदाम्यहम् ॥ ४ ॥ रम्यं च दिव्यशास्त्रं च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । श्रुत्वा विप्रा विनश्यन्ति सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

Schliesst अस्मिन्नेव पुरे रम्ये वङ्गकन्यास = Num 362 12, 17 Oxford 19, 39

C. Kunstpoesie.

365.

25/10. 20 Bl., 10 bis 11 Linien. Handschrift von etwa 1680.

Kumārasambhava, ein episches Gedicht von Kālidāsa. Diese und die folgenden vier Handschriften enthalten nur die ersten sieben Gesänge. Randglossen finden sich bis Fol. 13a.

366.

26/11. 38 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben im J. 1689 in Nagara-
ṭodā von Aṇadarūma.

Kumārasambhava.

367.

25/11. 42 Bl., 9 bis 10 Linien. Abschrift von etwa 1710.

Kumārasambhava

368.

23/12. 54 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1776 von Rāmanānābbāl.

Kumārasambhava.

369.

25/14. 29 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1800 für Viṣṇurūma,
Sohn von Nandarūma

Kumārasambhava.

370.

23/11. 42 Bl., 9 Linien. Etwa 1650.

Kumārasambhava in acht Gesängen.

371.

23/13. 49 Bl., 8 bis 9 Linien. Der ältere Teil bis Fol. 10 ist am
Ende des vorigen Jahrhunderts, das übrige etwa um 1820 geschrieben.

Kumārasambhava in acht Gesängen.

372.

23/12. 104 Bl., 11 Linien. Geschrieben für Gaudajūṣṭya Trivedin
Yādava aus Bradhnapura von Jā Somaśātha in Bradhnapura im J. 1583.

Kumārasambhava, die ersten sieben Gesänge, mit dem
Kommentar von Vallabhadeva Ānandadevasaṃtati. Dieser Kommentar

wird von Mallinatha citiert und ist von ihm benutzt worden. Vallabhadeva hatte Vorgänger, die er nur mit dem Ausdruck *kecit* bezeichnet. Die Erklärung ist deutlich, aber nicht so gelehrt wie die von Mallinatha. Mehrfach gibt er zwei verschiedene Deutungen.

Die Pagnation war ganz verwirrt und es bedurfte vieler Ausdauer die richtige Ordoang herzustellen.

Die ersten neun Bl. fehlen. Nach der neuen Pagnation beginnt auf Fol. 1 das Ende von Sarga 1, 23. Dieser endigt auf Fol. 10 b — Sarga 2 beginnt mit dem Ende von Vers 1 und schliesst auf Fol. 11 b mit dem Anfang von Vers 6. Fol. 12 a schliesst mit dem Ende von Vers 62. Der zweite Sarga schliesst auf Fol. 12 b — Sarga 3 Fol. 30 b — Sarga 4 Fol. 39 b — Sarga 5 Fol. 63 a — Sarga 6 Fol. 79 b — Sarga 7 Fol. 104 b.

373.

25/14 70 Bl. 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J 1800 von Nandarama Sohn von Bhukha.

Mallinathas Kommentar Samjvini zu den sieben ersten Gesängen des Kumārasambhava.

374.

27/11 29 Bl. 14 Linien. Etwa 1820.

Ein anonymes Kommentar zum Kumarasambhava. Reicht nur bis zum Ende des vierten Sarga. Beginnt *आशीर्नमस्क्रिया वास्तु-निर्देशस्यापि तन्मुखम् । सर्गवन्धो महाकाव्यमुच्यते तस्य लक्षणम् ॥ १ ॥*

375.

24/31. 67 Bl. 13 Linien. Schöne Jaina Abschrift von etwa 1500.

Raghuransa, ein episches Gedicht von Kalidasa. In 19 Gesängen.

376.

23/9 8^a Bl. 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Ajmer (Riva rimāla der *Uyye Gha asīpratāpe*) von Joti Mukunda) im J 1540.

Raghuransa

377.

27/9 70 Bl., 9 Linien. Abgeschrieben in Benares im J 1660 von Gopāla, einem Sohn des Sukla Bhānujī.

Raghuransa

378.

25/11 21 Bl. 11 Linien. Gute alte Handschrift von etwa 1700.

Raghuransa. Fol. 1—33 a enthalten viele Randglossen.

379.

22/13 154 Bl. 8 bis 10 Linien. Etwa von der Mitte des 18. Jahrh.

Raghuransa

25/11. 63 Bl., 15 bis 16 Linien. Abgeschrieben im J. 1765 in Bhujanagara von Ajabāli.

Raghuvansa.

22/12. 136 Bl., 10 bis 12 Linien. Abgeschrieben im Anfang dieses Jahrhunderts von Visnurāma, einem Sohn des Nandarāma.

Raghuvansa.

20/9¹/₄. 5 Bl., 5 bis 6 Linien. Schrift von etwa 1840.

1) Foll. 1—4. *Raghuvansa*. Sarga 5, 1—15.

2) Fol. 5 mit 8 Linien und verschiedener Schrift. Bruchstück einer Schrift *Sevāparādha* und *Nāmāparādha*, Vergehen im Dienste von Kṛiṣṇa, und Missbrauch seines Namens. Der *Nāmāparādha* lautet: विष्णुनिन्दादि १ । विष्णुशिवयोः पृथगीश्वर-
बुद्धिः २ । गुरुदेवे मनुष्यबुद्धिः ३ । वेदपुराणादिशास्त्रनिन्दा ४ ।
नाम्यर्थवादः ५ । नाम्नि कुव्याख्यादृष्टकल्पना ६ । नामवलेन
पापे प्रवृत्तिः ७ । अन्यशुभकर्मभिर्नामसामान्यदृष्टिः ८ । अग्रहधाने
नामोपदेशः ९ । नाममाहात्म्ये श्रुतेऽप्यप्रीतिः ॥ १० ॥

24/15. 49 Bl., 18 bis 26 Linien.

Nalodaya, ein episches Kunstgedicht in vier Uchhvāsa von einem unbestimmten Kālidāsa. Mit dem Kommentar Bodhinī von Prajñākara, Sohn von Vidyākara, aus Mithilā. Erhalten sind Uchhvāsa 1. 2. bis 3, 15. Der Scholiast giebt zuerst den zusammenhängenden Text und teilt ihn meistens in die einzelnen Wörter ab. Die erste europäische Ausgabe mit Übersetzung von F. Benary erschien in Berlin 1830. 4°.

24/10. 89 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Mahādeva im J. 1626.

Kirātārjunīya, ein episches Gedicht in 18 Gesängen von Bhāravi.

22/10. 107 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Dvārakānātha, Sohn von Gaṅgārāma, im J. 1696.

Kirātārjunīya.

21/9. 112 Bl., 7 Linien. Etwa 1550.

Kirātārjunīya. Foll. ३६. ४९—६१ fehlen. Die alte Schrift reicht vom Anfang bis 2, 5. Die neue Schrift beginnt auf Fol. 6 und geht bis Fol. 23. Sie enthält den Schluss von 1, 6 und endet mit dem Titel des dritten Sarga. Der ganze Band endigt in 18, 31.

387.

22/9 98 Bl., 7 Linien Etwa 1620

Kirātārjunīya, mit Randglossen Foll. 6. 9. 90. 93 94—26.
 69. 72. 73. 74—924 fehlen Schliesst in 18, 32 Am Ende
 fehlt nur das letzte Blatt

388.

28/14 58 Bl., 11 Linien Geschrieben von Narendrasobhagya im
 J 1768

Kirātārjunīya, mit Randglossen

389.

25/11 182 Bl., 9 bis 12 Linien Geschrieben von Śankara im J 1741

Ghantāpatha, Mallinātha's Kommentar zum *Kirātārjunīya*
 Sarga 2—18 Folia 1—22 fehlen

390.

27/12 94 Bl., 10 Linien Abgeschrieben im Jahr 1669 in Chatra
 hārapura an der Narmadā von Suhajit, einem Sohn des Rāghavadāsa

Śiśupālavaradha, ein wohlbekanntes episches Gedicht in 20 Ge-
 sängen von Māgha Mit vereinzelt Randbemerkungen

391.

25/12 137 Bl., 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1780 von Śrīse-
 vakarāma

Śiśupālavaradha

392.

24/10 394 Bl., 9 bis 13 Linien Der Kommentar ist zu verschiedenen
 Zeiten abgeschrieben Die letzten Lagen sind von 1806 datiert

Śiśupālavaradhatīkā, Mallinātha's Kommentar genannt Sarvaṅkaśā
 zu dem *Śiśupālavaradha*

393.

26/8 172 Bl., 5 Linien Geschrieben von Yadupati im J 1601

Naiṣadhiyacarita, die Geschichte von Nala und Damayanti,
 ein episches Gedicht in 22 Gesängen, von Śrīharṣa Die H-
 enthält Sarga 1—11 Folia 2—5 7—10 12—15 18 19 51 54
 59—63 65 66 fehlen

394.

25/17 103 Bl., 21 Linien. Nārada Schrift

Naiṣadhiyacarita 6, 106 bis zu Ende

395.

25/11. 145 Bl., 9 Linien Etwa 1650

Naiṣadhiyacarita 1, 21—22, 136 Viele Bl. fehlen, näm-
 lich 1 2 4 5 8 15 37 38 61 62 72 74—78 109—112 126
 137 143—149 152 163 174 176

396.

26/9 55 Bl., 8 Linien. Etwa 1790.

Naiṣadhiyacarita Foll. 1—54 und 57. 12, 1—18, 149. Fol. 57 enthält 19, 19—30.

397.

25/11. 115 Bl., 21 Linien. Gute Jaina-Schrift von etwa 1650.

Naiṣadhiyaprakāśa, ein Kommentar zum *Naiṣadhiyacarita*, von Nārāyaṇa mit dem Beinamen Vedarkara, Sohn von Narasiṃha. Sarga 1—10. Beginnt: वैदेही यस्य वामे जयति जयजनिर्दक्षिणे लक्ष्मणो ऽपि etc.

398.

27/10 90 Bl., 11 Linien. Geschrieben von Govinda im J. 1677.

Naiṣadhiyaprakāśa von Nārāyaṇa, Sohn von Narasiṃha und Madālasā. Erhalten ist der Kommentar zu Sarga 1. 2 und zu einem Stück von 13 1) Sarga 1. Numeriert 1—53. Foll. 35—40 fehlen. 2) Sarga 2. Numeriert 1—33. 3) Von Sarga 13 sind Folia 1. 2. 4. 5. 7—12 erhalten.

399.

26/11. 72 Bl., bis Fol. 73 10 Linien, von da ab 9 Linien. Etwa 1650.

Kādambarī, eine Erzählung von Bāṇa. Der erste Teil. Beginnt mit Fol. 4, in Peterson's Ausgabe p. 7, 6 und schliesst mit Fol. 119, in derselben Ausgabe 173, 8. — Foll. 4. 9—98. 98—993 fehlen.

400.

28/12. 55 Bl., 13 Linien. Etwa 1790.

Kādambarī Erster Teil. Die ersten zwanzig Bl. fehlen. Fol. 21a beginnt: मच्चिन्त्यमहो प्रभावस्तपसाम् Peterson p. 43, 10. Sonst vollständig.

401.

26/11. 46 Bl., 17 bis 18 Linien. Geschrieben im J. 1464 Lakṣmī-sūgarasūrirājyo.

Damayantīcampū, ein Kunstgedicht in Prosa mit eingestreuten Versen, welches sich durch häufigen Doppelsinn auszeichnet. Enthält die unvollendete Erzählung von Nala und Damayantī. In sieben Kapiteln (Ucchvāsa). Von Trivikrama Bhaṭṭa, Sohn von Nemāditya. Sieh Catal. Oxon. Num. 208. Beginnt: जयति गिरि-मुतायाः कामसंतापवाहिन्युरसि रसनिषेकशान्दनयन्द्रमीलिः । तदनु च विजयन्ते कीर्तिभाजां कवीनामसहृदमृतविन्दुस्यन्दिनो वाग्विलासः ॥ १ ॥ Gedruckt mit dem Kommentar von Caṇḍapāla in Bombay 1886.

402.

22/12 9 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Nrisinhacampu, eine Dichtung in Prosa mit eingestreuten Versen Erzählung von Prahlada, einem Sohn des Daitya Hira nyakasipu, der für seine Anhänglichkeit an Visnu verfolgt zuletzt von dem Gotte reichlich belohnt wurde Gewidmet dem Fürsten Govinda Dalapati, einem Sohn von Umapati Dalapati, von Kesava Bhatta, Sohn von Ananta, Enkel von Kesava Diese Handschrift enthält den ersten Stabaka und 22 Paragraphen des zweiten während im ganzen sechs bestehen sollen Beginnt कनकचिदुकूल कुण्ड-
लोद्भासिगङ्गा शमितभुवनभार को ऽपि लीलावतार । विभुवनसुख-
कारी श्रेयधारी नृसिंह परिकलितरमाङ्गो मङ्गलं नस्ततोतु ॥ १ ॥
Das zweite Kapitel beginnt शिशोर्वचनमाकर्ण्य प्रकुपितो राजा
स्वप्रौढि नाटयन्नाह ॥ यस्मादुत्पन्नशङ्का प्रतिभटपृथिवीनायका सा-
यकाङ्गा कौपीनाङ्गा कथचिद्विरिवरविवरे वासरान्वाहयन्ति । नम्री-
भूतेन्द्रमुख्यामरमुकुटमहोराजिनीराजिताद्वेर्मन्तो ऽप्यास्ते पर कस्तव
जगति हरिव्योमपुण्यायमाण ॥ १ ॥

403.

30/11 84 Bl 12 Linien Etwa 1810

Pañcatantra, fünf Bücher von Tierfabeln von Visnusarman
Von Anfang bis 3, p 193 (Lamie 23) Ed Kosegarten

404.

26/11 53 Bl, 15 bis 18 Linien Etwa 1750

Pañcatantra Foll 2—56 P 5, 3 bis 195, 7 ed Kosegarten

405.

23/10 28 Bl 15 bis 20 Linien Geschrieben von Maṇkyadeva

Schüler von Śīladēva Śūri श्रीसवति १६३४ वर्षे चैत्रसितप्रतिपदि रेव-
तीनक्षत्रे वैधृतियोगे श्रीवृहद्रक्षे पूज्यभो श्रीश्री ५ भावदेवमूरिस्तत्पट्टे
विजयवन्तभट्टारकश्रीश्रीश्रीश्री ३ शीलदेवमूरिस्तच्छिष्येण श्रीमाणि-
क्यदेवेनालेखि ॥

Itiopaṇḍesa von Narayana^u Paginiert 5—39 Foll 1—4 7
28 32—36 fehlen fol. 5a beginnt रोगशोकपरीतापवन्धनव्यस-
नानि च । आत्मापराधवृक्षाणा फलान्वेतानि देहिनाम् ॥ Ausgabe
von Schlegel und Lassen 1 15 Kathiasamgraha 1 endet fol 13b,
2 fol 23b 3 fol 31b 4 fol 37b

406.

33 20 30 Bl 32 Linien Schrift von 1856

Purusaparilāṣā 14 moralische Erzählungen geteilt in 4 Kapitel
(Paricheda) Verfaßt in Prosa und Versen von Advajata, und

dem König Śivasiṅha gewidmet, welcher zu Ende des vierzehnten Jahrhunderts lebte. Beginnt: ब्रह्मापि यां नीतिं नुतः सुराणां यामर्चितो ऽप्यर्चयतीन्दुमौलिः । यां ध्यायति ध्यानगतो ऽपि विष्णु-स्तामादिशक्तिं शिरसा प्रपद्ये ॥ १ ॥ वीरेषु मान्यः सुधियां वरेष्णो विद्यावतामादिविलेखनीयः । श्रीदेवसिंहचित्तिपालमूर्तुर्जीयाच्चिरं श्री-शिवसिंहदेवः ॥ २ ॥

Paricheda 1 endet Seite 14. 2 Seite 24. 3 Seite 39

407.

22/13. 55 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J. 1753.

Bhojaprabandha, eine Schilderung des Hoflebens von Bhoja von Dhārā. Verfasst von Ballāla. Beginnt: श्रीमतो धाराधीश्वरस्य श्रीभोजस्य प्रबन्धो लिख्यते । आदौ धाराया राज्ये सिन्धुलसञ्जो राजा चिरं प्रजाः पालितवान् । तस्य च वृद्धत्वे भोज इति पुत्रो ऽभवत् ।

Zu Ende findet sich die Bemerkung, die auch in anderen Handschriften steht: धाराधीश्वरस्य शतशः प्रबन्धाः सन्ति मया च यथामतिं कियन्त्यपि लोकाः श्रुतानि वृत्तान्येकत्र हृतानि ।

408.

31/13. 44 Bl., 12 Linien. Etwa 1760.

Bhojaprabandha. Folia 42—45 fehlen.

409.

24/14. 30 Bl., 12 Linien. Abschrift von 1708.

Bhojaprabandha. Folia 16. 18—28. 31. 33. 34. 37. 39—47. 50. 52. 56 fehlen.

410.

35/12. 16 Bl., 12 Linien. Anf. des 18. Jahrh.

Sinhāsanaadvātrīṅśat, zweiunddreissig Erzählungen von den grossen Thaten des Königs Vikrama. Beginnt: यं ब्रह्मवेदान्तविदो वदन्ति परं प्रधानं पुरुषं तथाप्ये । विश्वोद्भूतेः कारणमीश्वरं वा तस्मै नमो विघ्नविनाशनाथ ॥ १ ॥ जाड्याब्धिमज्जनपारदायाः पाण्डित्यदानेकविशारदायाः । वीणाप्रवीणोद्धतनारदायाः स्मरामि पादाविह शारदायाः ॥ २ ॥ स्वरूपमानन्दमयं मुनीनामगोचरं लोचनयोरतीव । मनीषिचेतोऽगृहदीपं धाम वन्दामहे चेतसि रामनाम ॥ ३ ॥ निलीनमिन्द्रोः पयसीव विम्वं सदा यदेतत्किरणे विभाति । सदा तदानन्दमयं विवेकरूपं परं धाम शिवं भजामि ॥ ४ ॥ अधुना

मनस्विजनमनोरञ्जनाय द्वाविंशत्तिहासनपुत्तलिकाविचित्रालापकौतूह-
लमनोहरगद्यपद्यमयः कथाप्रबन्ध. कथ्यते ॥

411.

25/11 19 Bl, 7 Linien Abschrift von 1566

Meghadūta, ein beschreibendes Gedicht, von Kālidasa. Die Anzahl der Verse ist hier auf 127 angewachsen

412.

26/11 8 Bl, 13 Linien Geschrieben im J 1676 in Bhujanagara von Kuntivijaya

Meghadūta

413.

25/11 12 Bl 10 Linien Abschrift von 1811

Meghadūta

414.

26/11 13 Bl, 2 Linien des Textes Etwa 1700

Meghadūta, die ersten 26 Verse, mit dem Kommentar von Mallinātha

415.

27/12 17 Bl, 9 Linien Etwa 1860

Meghadūta in 124 Versen

416.

23/10^{1/2} 14 Bl, 25 bis 31 Linien Geschrieben von Vṛddhicanda (Grāmakanṭhalyāmadhye), Schüler von Śrīmānaji, pra-ṣṭya von Jinabhadra Suri im J 1830

Meghadūta Mit einer Avacūri von dem Jaina Kanakakīrtiganī, Schüler von Jayamandira. Er erklärt 125 Verse. Folia 1—5 fehlen. Die Zählung der Bl ist von mir berichtigt. Der Kommentar beginnt in der Mitte von Vers 5. Als Probe diene die Erklärung von 6 (जात वशे) हे मेघ त्वा पुष्करावर्तकानां वशे जात जानामि । पुष्करं पानीयमावर्तयन्ति पृथिव्यां भ्रामयन्ति पुष्करावर्तकाः । अथवा पुष्करवदावर्तं वर्तुलाः पयोविन्दवो येषां पुष्करावर्तकाः । तेषां कीदृशे वशे* । भुवनविदिते भुवनप्रसिद्धे । कीदृशं त्वाम् । मधोनः शक्रस्य प्रकृतिपुरुषं प्रधानपुरुषम् । पुन कीदृशं त्वाम् । कामरूपमिष्टारूपम् । दुर्गादिसंचारचममित्यर्थः । हे पयोद मुखलग्नं प्रयच्छ । तेन कारणेनाह त्वयि विषये अर्थित्वं गतं प्राप्तं । कृष्णात् । विधिवशाद्देवायत्ताद्भाग्यवशादित्यर्थः । कीदृशो ऽहम् । दूरचक्षुः । दूरे चक्षुर्यस्य सः । विप्रयुक्तभार्यो ऽहं त्वयि याचकत्वं प्राप्तं । अधिकगुणे पुंसि याज्ञा मोघापि विफलापि वरमीपत्रियं दातुर्गुणाद्वत्वात् । अधमे पुरुषे निर्गुणे याज्ञा लब्धकामापि सफल-

भिलापापि न वरम् । ईपत्प्रियमपि न भवतीत्यर्थः । देवादृते वरः
यष्टे त्रिषु क्लीवं मनाक्प्रियमित्यमरः । अतस्त्वमधिकगुणो ऽसि त्वां
प्रार्थये इति भावः ॥ ६ ॥

Der Scholiast gibt über sich am Schluss den folgenden
Bericht. श्रीमच्छ्रीजिनचन्द्रसूरिगुरवो ऽभूवन्प्रतिष्ठात्रयस्तेषामन्तिपद-
ग्रणीर्गणेशगुणी नेचाम्बुजाको ऽभवत् । तच्छिष्यो जयमन्दिरौ गणिवरो
ऽभूत्तस्य शिष्येण वै काव्यस्यास्य समर्थितो ऽर्थनिचयः श्रीमेघदूतस्य
सन् ॥ १ ॥ कनककीर्तिर्गणिविदधात्यमुं प्रथितमर्थमनर्थविनाशकम् ।
जलधराभिधदूतसमुद्भवं निजधिया सुधियामपि बल्लभम् ॥ २ ॥

417.

16/8. 46 Bl., 8 Linien Schrift vom Ende des 17. Jahrh.

Bharṭṭihariśataka, Sprüche von verschiedenen Dichtern, welche
in früher Zeit in drei sogenannte Centurien zusammengestellt und
einem Dichter Bharṭṭihari zugeteilt wurden. Unserer Hs. fehlen
Folia 1. 2. 13 und der Schluss. Beginnt mit dem Vers: चुत्वा-
मो ऽपि etc. ॥ 12 ॥ Das Nitiśataka endet Fol. 15 b, das Śrīṅgā-
raśataka Fol. 32 a. Schliesst Fol. 49 b mit संमोहयन्ति मद-
यन्ति ॥ 107 ॥

418.

20/9¹/₂. 38 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Gumānī Vipra aus Mathurā,
Sohn von Uderāma, Enkel von Harīma, im J. 1687.

Bharṭṭihariśataka. 1) Nitiśataka endet Fol. 13 a (103 Strophen).
2) Śrīṅgāraśataka Fol. 24 b (100 Strophen). 3) Vairāgyaśataka
Fol. 38 b (101 Strophen)

419.

80/13. 57 Bl., 5 Linien. Geschrieben in Sāṅgāvati von Naunandarāma,
Schüler von Savāīrāma, für die beiden Söhne von Vallabhajī: Ghāṣīrāma und
Aśairāma, im J. 1785.

Bharṭṭihariśataka. Mit einer Gujarati Übersetzung zwischen
den Linien von Rūpacandra Kavi. Nitiśataka endet Fol. 18 b,
Śrīṅgāraśataka Fol. 36 b, Vairāgyaśataka Fol. 57 a.

420.

31/14. 19 Bl., 11 Linien. Geschrieben in Savājīnagara von Lachīrāma,
einem Brahmanen aus Gujarāt, im J. 1775

Bharṭṭihariśataka. Fol. 1 fehlt. Nitiśataka endet Fol. 7 a,
Śrīṅgāraśataka Fol. 12 b, Vairāgyaśataka Fol. 19 a. Einige Glossen
am Rande stammen aus dem Kommentar von Dhanasāra. Mehrere
Strophen sind an den Randern beige geschrieben, und bei den meisten
derselben ist man zu dem Zweifel berechtigt, ob sie der ur-
sprünglichen Sammlung angehören. Die Anfänge derselben folgen:

1) *Nitisataka* रक्तत्व कमलाना । नम्रत्वेनोन्नमनः । इत्येतस्मिन्वा । यदि नाम दैवगत्या । दिग्गजकूर्मकुलाचल । अद्यापि नोज्झति हरः । यद्यपि चन्दनविटपी । यदि धनिन सत्पुरुषाः । मर्कटस्य गले बद्धा । अरचित तिष्ठति । इयमुच्चधियाम - । — 2) *Śrīṅgārasataka* वाले लीला । मत्तेभकुम्भ । अनाघातं पुष्प । सुधामयो ऽपि चयरोग । एतत्कामफल लोके । तावदेवामृतमयी । — 3) *Vairagyasataka* स्फुरत्स्फारज्योत्स्ना ।

421.

25/11 39 Bl 9 Linien Schrift von 1769

Bhartrihariṣataka Vollständig *Nitiṣataka* endet Fol 12 b, *Śrīṅgārasataka* Fol 23 a, *Vairagyasataka* Fol 39 a

422.

26/12 54 Bl 7 bis 10 Linien Geschrieben um etwa 1680 in Vairāṭanagara von Gaṇinābada, einem Schüler von Śrīkarnagani

Bhartrihariṣataka Vollständig *Nitiṣataka* endet Fol 17 b *Śrīṅgārasataka* endet Fol 37 b Die ersten 44 Bl enthalten Randglossen

423.

25/13 39 Bl, Linien verschieden Etwa 1810

1) *Nitiṣataka* Foll 1—27 Mit einem anonymen Kommentar Dieser beginnt विघ्नेश विघ्नहर्तार गणराज नमाम्यहम् । शारदा वरदा नीमि जाड्यापनुत्तये तथा ॥ १ ॥ श्रीगोपाल नमस्कृत्य नत्वा गुरुपद परम् । भर्तृहरिरुक्तो ग्रन्थस्तस्य व्याख्या करोम्यहम् ॥ २ ॥

2) Foll 28—30 Ein Fragment des *Śrīṅgārasataka* mit Kommentar

3) Foll 31—39 Ein Fragment des *Vairagyasataka* mit Kommentar

424.

23/10 38 Bl 5 bis 7 Linien Etwa 1820

Nitiṣataka endet Fol 21 b, und 57 Verse des *Śrīṅgīrasataka*

425.

21/10 59 Bl, 9 Linien Geschrieben von Kāmākṣora im J 1845

Govardhanasaptasati oder *Āryāsaptasati*, die siebenhundert sechzig Liebestrophen von Govardhana Beginnt पाणिग्रहे पुलकितं वपुरेण etc.

426.

21/10 39 Bl 7 bis 8 Linien Die Handschrift ist aus zwei Stücken zusammengesetzt Foll 1—29 sind etwa um 1750 die übrigen im J 1822 geschrieben

Gṛāyagunda, ein lyrisches Gedicht in 12 Sarga von Jayakṛpa Öfter ediert

427.

22/13. 30 Bl., 10 bis 11 Linien. Abschrift von etwa 1720.

Gitagovinda.

428.

21/10. 28 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1730.

Gitagovinda. Foll. 26 und 29 fehlen

429.

25/11. 20 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1780 von Mānikyaviṣaya in Vibhīṭakanagara

Gitagovinda.

430.

24/12. 29 Bl., 9 Linien. Etwa 1780.

Gitagovinda.

431.

21/10. 22 Bl., 8 Linien. Etwa 1730.

Gitagovinda. Reicht nur bis 7, 31.

432.

28/11. 27 Bl., 7 bis 8 Linien. Bengali-Schrift. Etwa 1800.

Gitagovinda

433.

24/11. 53 Bl., 5 Linien. Etwa 1730.

• *Gitagovinda*. Gezählt von 12—64. Zwei oder drei Bl fehlen am Anfang. Reicht bis 11, 32.

434.

29¹/₂/16¹/₂. 23 Bl., 12 bis 13 Linien. Schrift von 1852.

Gitagovinda.

435.

21/10. 45 Bl., 7 Linien im Text. Etwa 1750.

Gitagovinda, mit dem zwischen den Linien und an den Rändern geschriebenen, abgekürzten, Rasakadambakallolinī genannten Kommentar von Bhagavaddāsa. Dieser beginnt: इष्ट-
देवतास्मरणलक्षणमङ्गलप्रतिपादके पद्यमिदं प्रथमम् ॥ Der vierte
Vers wird so erklärt: इदानीं ग्रन्थनिर्दोषत्वाय प्रामाण्यापादनाय
च केनचिन्महाभागवतेन महाकविसभायां वर्णितं पद्यं संगृह्यते ।
वाच इति ॥ उमापतिधरनामा कविर्वाचः पल्लवयति विस्तारयति ।
व्यङ्ग्यार्थशून्यं शब्दार्थगुणशून्यं चास्य कवित्वमिति ध्वनितम् । श्रण-
नामा कविर्दुर्बलस्य विपमार्थकाव्यस्य शीघ्ररचने सुतः । गूढार्थत्वा-
दिदोषयुक्तं प्रसादादिगुणरहितमस्य काव्यमिति । शृङ्गाररस एवो-
त्तरः श्रेष्ठो यत्र यत्तत्प्रमेयं तस्य रचनेः कवितायां ग्रन्थनिर्दोषवर्धना-
चार्येण सह स्पर्धावान्कोऽपि न विद्युतो न ख्यातः । रसान्तरप्रवेशेन

माधुर्यादिगुणसंपन्नपदरचनाया सो ऽप्यशक्त एवेति भाव । तथा धोर्देकवि श्रवणमात्रादेव यन्त्यादियाही न तु तस्य कविताया कौशलमिति । स्थापतिपदेनाहकारित्व जाड्य वेति ध्वनितम् । गिरा सदर्भशुद्धि गुम्फवैशिष्ट्य गुणालकारसपन्नग्रथनविशेषं जयदेव एव जानीते नान्य । भगवद्गुणवर्णनाकरत्वादिति भाव ॥ ४ ॥

Sarga 1 endet Fol 9a 2 Fol 12b 3 Fol 14b 4 Fol 18a
5 Fol 20b 6 Fol 23a 7 Fol 28b 8 Fol 30b 9 Fol 32a
10 Fol 35a 11 Fol 40b 12 Fol 45b

Der Kommentar schliesst श्रीमद्भृन्दावनेश्वरीप्रियरुचरणपङ्के-
हमकरन्दास्वादनपटुचञ्चरीकसभापणमध्वानन्दान्दोलचपलहृदयेन श्री-
मद्भगवद्दासेन भगवज्जनपरितोषाय विरचितेय रसकदम्बकलोलि-
नी ॥ १ ॥

436.

21/11 48 Bl 12 b s 14 L n en Etwa 1680

Gitagovinda Text und anonymes Kommentar Paginiert
32—80 Fol 42 fehlt. Beginnt in 5 11 8 und schliesst in 12 15
— Der Kommentar zu 5 11 9 lautet साकाङ्गगुणानाह ॥ त्वन्ना-
मसमेत कृत संकेतो यस्मिन् तम् । त्वन्नामध्वनिरेवात्र प्रधानकार्यम् ।
एवभूत मृदुवेषु वादयते । मृदुत्व यतस्तवागमने कृतादर । वेणुरत्र
पाविकाख्यस्तुम्बिद्रो द्वादशाङ्गुल । त्वदुद्देशकमिति त्वच्छवणार्थ
मन्द मन्द वादयते । नन्विति अहो ते तनुसगतो य पवनस्त्वद्देशा
दागतो वायुस्तेन चलितमपि रेणु वज्र मनुते । त्वन्नात्रपटवासमिवा-
दरति ॥

Sarga 5 endet Fol 36a 6 Fol 39a 7 Fol 50a
8 Fol 56a 9 Fol 58a 10 Fol 64b 11 Fol 75a

437

1 /11 3 Bl 13 b s 16 L n en Etwa 1800

Aparadhasundarastotra ein an Śiva gerichtetes Gebet um
Vergebung von Sünden Hin und wieder werden diese Verse
Sanharacarya zugeteilt 15 Verse mit einer Übersetzung in Hindi
Beginnt आदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति कलुषं मातृकुक्षी स्थितं मां तन्मू-
त्रामेध्यमध्ये क्लययति नितरा जाठरो जातवेदा । यद्यपि तत्र दुःख
व्यथयति नितरा शक्यते केन वक्तुं क्षन्तव्यो मे ऽपराध शिव शिव
शिव भो श्रीमहादेव शम्भो ॥ १ ॥

Schliesst आयुर्नश्यति पञ्चता प्रतिदिनं याति चय र्थावनं प्रत्या
यान्ति गता पुनर्न दिवसा कालो जगद्भवक । लक्ष्मीसौयतरङ्ग-
भङ्गचपला विद्युच्छलं जीवितं तस्मान्मां शरणागतं शरणदस्त्व रच

रक्षाधुना ॥ अपराधसुन्दरं नाम यः पठेच्छिवसंनिधौ । शिवलोक-
मवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ Gedruckt in Brihatstotraratnā-
kara p. 110.

438.

18/10. 4 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1680.

Omkāraṣṭotra in 10 Sragdharā-Versen, mit zwei Anhängseln
in Anuṣṭubh. Beginnt: ओंकारे आदिहृषे स्वकृतवङ्गविधे श्वेतपीते
च हृषे नीले रक्ते कपोते तत्पदरहिते (Metrum unrichtig) सर्ववर्णे
विवर्णे । प्राणापाने समाने विपरितकरणे व्यान उदानपीठे एको
व्यापी शिवो ऽहमिति वदति हरिर्नास्ति देवो द्वितीयः ॥ १ ॥
पाताले चान्तरिक्षे दशदिशि गगने सप्तशैले समुद्रे भस्मे काष्ठे च
लोष्टे स्थितिजलपवने स्थावरे जङ्गमे वा । वीजे सर्वापधीनामसुर-
सुरजने पुष्पपक्षे तृणायै एको व्या० ॥ २ ॥

Schliesst: कोटितीर्थसमं पुण्यं कोटिचक्रफलं लभेत् । इदं स्तोत्रं
पठित्वा तु ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ १२ ॥ इति श्रीआदिपुराणे शि-
वागमे ओंकारस्तोत्रं समाप्तम् ॥

Die gefälschte Zuteilung an das Ādipurāṇa ist dazu bestimmt
dem mittelmässigen Gedichte einige Würde zu verleihen.

439.

17/9. 4 Bl., 6 Linien. Etwa 1860.

Gaṅgāṣṭaka, acht Strophen zum Lobe der Gaṅgā, Vālmīki
zugeschrieben. Eine neunte Strophe verheisst dem Leser viel Heil.
Beginnt: मातः शैलसुतासपत्नि वसुधाशृङ्गारहारावलि स्वर्गारोहण-
वैजयन्ति भवती भागीरथी प्रार्थये । त्वत्तीरे वसतस्त्वदम्बु पिवत-
स्त्वद्दीचिषु प्रोपुषस्त्वन्नाम सरतस्त्वदर्पितदृशः स्थान्मे शरीरव्ययः ॥ १ ॥

440.

29/13. 15 Bl., 10 bis 13 Linien. Schrift vom Anf. dieses Jahrh

Bhāmīnīvilāsa, ein Gedicht in vier Abteilungen, von Jagannātha
Paṇḍitarāja. Die gegenwärtige Handschrift enthält den ersten
Paricheda in 101 Versen und fünf Verse des zweiten. Mit einem
kurzen Kommentar von Bhaṭṭācāryavarya Lakṣmaṇa, der sich mit
dem Titel Devarṣi zu belegen beliebt. Der Kommentar heisst
Bhāmīnīvilāsaabhūṣaṇa und beginnt: विष्णुं गोपीविधुरं वन्दे राधा-
विनोदकुशलं तम् । कुञ्जगृहे निवसन्तं नन्दात्मजं मृगाङ्गनाराकम् ॥ १ ॥
Der Kommentar zum zweiten Paricheda beginnt: अधुना चण्डकोदण्ड-
धृयामं देववन्नभम् । सुरारातिविमर्दं वन्दे च वक्ष्ये च भूषणम् ॥ १ ॥

441.

21/10 12 Bl., 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Gaṅgālaharī oder *Gaṅgopīyāsālaharī*, ein Lobgedicht auf die Gaṅgā, von Jagannātha Pandita. In 56 Strophen Beginnt समृद्ध सौभाग्यं सकलवसुधायाः किमपि तन्महेश्वर्यं लीलाजनितजगतः खण्डपरशो । श्रुतीनां सर्वस्वं कृतमथ मूर्तं सुमनसा सुधासीन्दर्यं ते सलिलमशिव न. शमयतु ॥ १ ॥

Der letzte Vers lautet यदि चेदुपेक्षसे त्व गतिहीन सर्वतो निराशं माम् । वद करुणावति गङ्गे कृतमो विषयस्तवास्ति करुणाया. ॥ ५६ ॥

442.

22/11 6 Bl. 11 Linien Etwa 1870

Gaṅgālaharī oder *Pīyāsālaharī* von Jagannātha Pandita. 52 Verse

443.

26/13 $\frac{1}{2}$ 15 Bl. 7 bis 13 Linien Etwa 1820

Gaṅgālaharī, mit einer Übersetzung in Hindī 54 Verse

Schliesst येस्त्व दृष्टा तेन दृष्टः कृतान्तो येस्त्व पीता तेन पीत स्तनाम्भः । यैर्वा मय तेन मय भवाव्यो मातर्गङ्गे येर्मृत नो मृत तेः ॥ ५४ ॥

444.

21/11 3 Bl. 11 Linien Geschrieben von Lakṣmīrāma im J 1765

Govindāmodarastotra, ein Anruf an Govindā, von Bilva-maṅgala, in 56 Versen Beginnt अये कुरुणामय पाण्डवानां दुःशासनेनाहतवस्त्रकेशा । कृष्णा तदाक्रोशदनन्यनाथा गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥

Schliesst mit dem von einem Späteren hinzugefügten Vers. सुखावसाने इदमेव गेयं दुःखावसाने इदमेव ध्येयं । देहावसाने इदमेव जाय गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ ५६ ॥ Sieh Num 254, 2 und Florentine Mss Num 84

445.

33 15 6 Bl., 14 Linien Schrift von 1779

1) Fol 1—4a. *Laghucanakya Rājanīṭisāstra*, moralische Sentenzen, welche unter dem Namen von Cānakya gehen Geteilt in 8 Adhyāya Beginnt प्रणम्य शंकरं देवं ब्रह्माणं च अगदुषम् । विष्णुं प्रणम्य शिरसा वक्ष्ये शास्त्रसमुच्चयम् ॥ १ ॥ चाणक्येन स्वयं प्रोक्तं नीतिशास्त्रसमुच्चयम् । तमहं संप्रवक्ष्यामि नराणां बुद्धिवर्धनम् ॥ २ ॥

2) *Vṛiddhacānakya*, ebenfalls in 8 Kapiteln. Beginnt: प्रणम्य शिरसा विष्णुं चैलोक्वाधिपतिं प्रभुम् । नानाशास्त्रोद्धृतं वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ १ ॥ अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो ज्ञास्यति तत्त्वतः । धर्मोपदेशविख्यातः कार्याकार्ये शुभाशुभम् ॥

446.

21/12. 16 Bl., 13 Linien. Geschrieben von Vṛiddhicanda in Udayapura im Jahr 1804

1) *Laghucānakya* in 8 Adhyāyāḥ. Foll. 1—6 fehlen, und es beginnt mit 6, 5.

2) *Vṛiddhacānakya* in 8 Adhyāyāḥ. Beide sind von einer Übersetzung in Hindi begleitet.

447.

25/12^{1/2}. 6 Bl., 11 bis 13 Linien. Bengali-Schrift. Geschrieben von Bhagavāndāsa für Kībradāsa Vairāgin um etwa 1820.

Cānakya-rājanīti in 108 Versen. Die Anordnung der Verse weicht von der in Häberlin's und Weber's Ausgabe ab.

448.

26/11. 13 Bl., 7 Linien. Etwa 1790.

Candrāvalikāvya, ein lyrisches Gedicht, in welchem die Gestalt der Candrāvalī, einer Geliebten des Kṛiṣṇa, geschildert wird. Unvollständig. Nur 78 Strophen in verschiedenen Metren sind erhalten. Die Seiten haben die Überschrift दा० न० was auf einen anderen Namen des Gedichtes hindeutet. Beginnt: मुदा चन्द्रावल्या कुसुमशयनीयादि रचितुं सहासं प्रोक्ताः स्वप्रणयिसहचर्यः प्रमुदिताः । निकुञ्जेष्वन्योन्यं कृतविविधतल्पेषु सरसां कथां स्वस्वामिन्याः सपदि कथयन्ति प्रियतमाम् ॥ १ ॥ अशेषमुद्धतोदयैरखिलमङ्गलैर्वेधसा मनोरथशतैः सदा मनसि भावितैर्निर्मितैः । अहन्यतिमनोहरे निजगृहाद्विहारेक्षया सखीशतवृताचलद्वजवनेषु चन्द्रावली ॥ २ ॥ समुद्धतमालतीकुरवकादिपुष्पावलीगलत्परिमलोज्ज्वलमरयूषसंनादितम् । उदारमतिचिचितं मृगमदादिभिर्विधती मनोभवमदापहं कमपि केशपाशं सखि ॥ ३ ॥

449.

27/12. 4 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben von Phākaro Rādhākīṣana im J. 1767.

Padmapuṣpāñjali Bhavānīstotra, ein Kunstgedicht von Rāmakṛiṣṇa, welcher die Bhavānī in 22 Versen feiert. Die ersten zwei Strophen gebe ich genau nach der Handschrift: अयि गिरिनन्दिन*) नन्दितमेदिनि विश्वविनोदिनि नन्दनते गिरिवरवन्ध**)-

*) nandini.

**) Vindhya.

शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते । भगवति हे शिति-
कण्टकुटम्बिनि भूर*)कुटम्बिनि भूतिहते जय जय हे महिषासुर-
मर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥ सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि
दुर्मपमर्षिणि**) हर्षरते त्रिभुवनपोषिणि शंकरतोषिणि कल्पपमोषिणि
घोषरते । दनुजनिरोषिणि दुर्मद[मोषि]णि दुर्मंदरोषिणि सिन्धुसुते
जय जय हे० ॥ २ ॥

Schliesst klumit: klumit:***) सुसमाधिना नियमिना यमितो
ऽनुदिनं पठेत् । परमया रमया ननु सेव्यते परिजनो स्वजनो प
चि†) तं भजेत् ॥ २२ ॥

450.

14/11 2 Bl., 10 bis 12 Linien Etwa 1810 Beide Hss wimmeln
von Fehlern

Maṅgalāṣṭaka von einem Kālidāsa 13 Verse Der Dichter
fleht Götter, Heilige, geweihte Städte, Flüsse, Bäume u s w um
Heil an Dem Titel nach sollte das Gedicht aus 8 Strophen bestehn,
doch lag die Versuchung nahe durch Zufügung von angerufenen
Dingen es zu erweitern Dies zeigt sich namentlich in der zweiten
Hs Metrum Śārdūlavikrīḍita Beginnt श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरि-
हरो वायुर्महेन्द्रो जलधन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणाः प्रेताधिराजो
यहाः । प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजशिन्तामणिः कौस्तुभः स्वामी शक्ति-
धरश्च लाङ्गलधरो कुर्वन्तु (so B कुर्वन्ति A) नो मङ्गलम् ॥ १ ॥

Schliesst इत्येवं परमङ्गलाष्टकमिदं पापीघविध्वंसनं पुण्यं संप्रति-
कानिदासकविता das übrige ganz unbrauchbar

451.

16/9½ 6 Bl., 9 bis 10 Linien Etwa 1780

Maṅgalāṣṭaka in 20 Versen Von diesen sind 10 auch in
A vorhanden, jedoch in verschiedener Stellung und eigenen Les-
arten Beginnt श्रीमद्विघ्नहरो गजाननधरो गीरोमुतः सर्वगः श्री-
नम्योदरविघ्नराजसहितो विद्यानिधिः पूरितः । सिन्दूराघतमोदकी
सुकुसुमिर्देवीः सदा वन्दितः सो देवो गणनायको मम सदा कुर्वन्तु
नो मङ्गलम् ।

Schliesst इत्युक्तं परमङ्गलाष्टकमिदं दुःस्वप्नविध्वंसनं पुण्यं पात-
कनाशनं कविवरश्रीकानिदासेन यः । उत्पायोपमि नित्यमेव पठति
प्रीतान्तरात्मा पुमान्मृत्युः स्यात्तु विघ्नवारणशिरःशार्दूलविक्रीडि-
तम् ॥ २० ॥

*) bhuri

**) darmakha

***) stūmī a's stūmīa's

†) 'i' ca

Ein Anfänger in der Poesie hat vier Verse zugefügt, von denen einer mitgeteilt wird: ऐंद्रो द्विरध्वजः शिवः वृषध्वज धर्मो महिषध्वज स्रष्टा हंसध्वजर्जुनः कपीध्वज विष्णौ गरुडध्वजः कामो मक्रध्वज नलौ धुमध्वज कार्तिक केकिध्वज । मुग्धना भेकध्वजश्च ग्लौ मृगध्वज कुर्वे ॥

452.

22 9. 9 Bl., 6 Linien. Etwa 1700.

Mahimnahstava, ein Hymnus an Śiva in 32 Strophen, einem Genius Puṣpadanta zugeschrieben. Beginnt: महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः । अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन्ममाथ्येय स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥ अतीतः पन्थातं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्वावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥

Schliesst: असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे सुरतरुवर-शाखा लेखिनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥ ३२ ॥ Die hierauf folgenden Verse sind unecht.

453.

21/10. 21 Bl., 7 bis 10 Linien Geschrieben im J. 1831 von Sundaralāla.

Mahimnahstava mit einem anonymen Kommentar. Dieser beginnt: हे हर तव महिम्नो महत्त्वस्य परं पारमित्यर्थमवसानमविदुषो ज्ञानतः पुरुषस्य स्तुतिर्यद्यसदृशनुरूपा तर्हि ब्रह्मादीनामपि गिरो वाचस्त्वयि त्वद्विषये ऽवसन्नाः कुण्ठिताः ।

454.

23/15. 15 Bl., 14 bis 15 Linien. Etwa 1800.

Mahimnahstava mit demselben Kommentar. Folia 9. 10 fehlen.

455.

30/11. 16 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben um etwa 1810 von Gaṅgāprasāda.

Mahimnahstava mit einem Kommentar von Śaṅkara, Sohn von Ratnākara und Bhāgirathī. Beginnt: गजाननं नमस्कृत्य रेणुकां कुलदेवताम् । रत्नाकरं च पितरमग्रे भागीरथी तथा ॥ १ ॥ शाण्डिल्यगोत्रसंभूतः शंकरः शंकराक्षिभाक् । महिम्नाख्यस्तुतिर्याख्यां संक्षेपेण करोम्यहम् ॥ २ ॥ पुण्यदन्तनामा कश्चिद्वन्धर्वराजः कदाचि-

क्विवनिर्माख्यविल्लपत्तोक्षहनेनान्धतामापन्नस्तदोपापनुत्तये परमकारु-
णिक भक्तार्तिहारक भगवन्त भवभयहन्तार श्रीशैलजावल्लभं धनूरपु-
ष्पपूजनेन गल्लवाद्यादिनातितरा सतोष्य त श्रीसदाशिवं स्तुतिवचन-
ताभासमापन्नैर्द्वाविंशत्सख्याकैः स्त्रोक्तैरस्तौपीत् ॥

456.

23/16 14 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1800

Śaṅkara's Kommentar ohne Text Die ersten beiden Blätter fehlen

457.

24/12 34 Bl, 8 bis 13 Linien Etwa 1720

Mahimnahstava in 42 Versen, mit einem Kommentar von Ramamdeva Nach dem Scholasten ist das Gedicht aus dem siebenten Teile des Śivarahasya entnommen und besteht aus 33 Versen Der Kommentar beginnt यस्य ज्ञा शिरसा विधाय विहिता ब्रह्मादिदेवा पुनः स्थित्युत्पत्तिलयानमी प्रतिदिन तन्वन्ति सा^(?)निन्दिताः । प्राणायामपरैः शुकादिमुनिभिश्चित्ते शिव चिह्नं ध्यानप्राप्यमुपास्यमहे तदमल गोचीरफेन महः ॥ १ ॥ श्रीमद्गुरुपद-
द्वन्द्वसेवया लब्धश्रेष्ठिभिः । रामदेवः प्रकुरुते महिम्नो ऽर्घ्यप्रदीपि-
काम् ॥ २ ॥ नानार्थप्रतिपादिका प्रतिदिनं श्रीशुभमुक्तिप्रदामज्ञा-
नान्धतमःप्रकाण्डपटलीहन्त्री सुबुद्धिप्रदाम् । नानायन्यविनोक्तनाकुल-
धिया प्रायेण सनिर्मिता संतः साधुसभाजनासहृदया. संशोधयन्तु स्फुटम् ॥ ३ ॥ महिम्नः स्तोत्र शिवरहस्ये सप्तमांशे द्रष्टव्यं त्रयोदशा-
ध्याये ॥ श्री नम शिवाय । इह खलु श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणालोच-
नया शिवस्य ध्येयत्व स्तुत्यत्व च निर्णय स्वस्य च कैलासान्तर्गता-
नन्दमन्दिरे स्वकल्पितदिव्यकथाप्रस्तावे गौरी विनोदयतो हरस्य से-
वासमयवैमुख्येन शप्त. पुष्पदन्तः शिवरूपयैव शापस्यान्तमिहन् त्रय-
स्त्रिंशच्छ्लोकेन हर स्तीति ॥

458.

32/13 23 Bl, 7 bis 10 Linien Etwa 1890

Mahimnahstava, mit demselben Kommentar Abschrift aus der vorhergehenden Handschrift mit Wiedergabe ihrer zahlreichen Fehler Reicht nur bis Vers 25

459.

21/9¹, 7 Bl 9 bis 12 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Kā mātha Gaudaṣṭi

Mahimnahstotra, ein Gedicht zum Preise von Śiva, welches dem Gotte Viṣṇu zugeschrieben wird Eine Nachahmung von dem *Mahimnahstava* von Puṣpadanta 46 Verse, von denen die ersten

40 in Śikharīṃ Metrum abgefasst, die übrigen 6 in Anuṣṭubh später zugefügt sind. Beginnt: श्रीविष्णुवाच ॥ महेशानन्ताद्य चिगुणरहितामेव विमल स्वराकारापारामितगुणगणाकारनिवृते । निराधाराधारामरवर निराकार परम प्रभापूराकारावरपर नमो ऽवेद्य शिव ते ॥ १ ॥ नमो वेदावेद्याखिलजगदुपादाननियत स्व-तन्त्रासामन्तानवधृतनिजाकारविरते । निवर्तन्ते वाचः शिवमजरम-प्राप्य मनसा यतो ऽशक्ताः स्तोतुं सकृदपि गुणातीत शिव ते ॥ २ ॥ स्वदन्यद्वस्त्वेकं न हि भुवि समस्तं न भवतो विभिन्नं विश्वात्मन्न च परममस्तीश भवतः । ध्रुवं मायातीतस्त्वमसि सततं नात्रविषये न ते ह्यर्थं सत्यं क्वचिदपि नमो ऽव्यय शिव ते ॥ ३ ॥

Schliesst: त्वयापि शांकरं लिङ्गं पूजनीयं प्रयत्नतः । विहायेद्या-न्यदेवानां पूजनं शेष सर्वदा ॥ ४६ ॥

460.

20/10. 2 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Gaṅgārāma um etwa 1830.

Yamunāṣṭaka, acht Strophen in Śikharīṃ-Metrum, von einem ungenannten Verfasser. Verschieden von den beiden *Yamunāṣṭaka*, welche Śaṅkarācārya zugeschrieben werden. Alle acht beginnen mit dem Wort kadācit. Die erste lautet: कदाचित्ते तीरे जननि जननीवाक्यममृतं गृहीत्वा शुद्धत्वं ध्रुवपदमगान्मातृसहितः । महिम्नः श्रुत्वा ते प्रचुरतरवित्तिं ध्रुवजनस्तपस्तप्त्वा सद्यः शरणमिति प्राप्तस्तव तटम् ॥ १ ॥

Schliesst: कदाचिच्छ्रीकृष्णे दृढतमकृतान्पापनिवयान्कुरु त्वं दृष्टिं मा तव महिमनि त्वं भव दृढा । कदा भ्रातृलोकं वज्रतरहठो मे सुतजला अयं मे मा यान्तु (?) इति ह जननि प्रार्थनमिदम् ॥ ८ ॥

461.

23/11. 3 Bl., 8 Linien. Etwa 1750.

Yamunāṣṭapadī, ein gereimtes lyrisches Gedicht auf Kṛiṣṇa's Spiele mit den Schäferinnen an der Yamunā, von Viṭṭhaleśvara. Offenbar eine Nachahmung von Jayadeva's Gītagovinda. Beginnt: वसन्तरागेण गोयति ॥ विभ्रमसंभ्रमलोलविलोचनमूचितसंचितभावम् । कापि दृग्द्वलकुवलयनिकरै ररचति तं कलरावम् ॥ १ ॥ हरिरिह व्रजयुवतीशतसङ्गे । विलसति करिणीगणधृतवारणवर इव रतिपति-मानभङ्गे ॥ ध्रु । स्मितरुचिरुचिरतराननकमलमुदीक्ष्य हरिमतिकन्दम् । चुम्बति कापि नितम्बवती करतलधृतचिबुकममन्दम् ॥ २ ॥ उद्गट-भावविभावितचापलमोहननिधुवनशाली । रमयति कामपि धीनघ-नस्तनविलुलितनववनमाली ॥ ३ ॥

Schliesst निजव्रजजनावनायात्र गोवर्धने राधिकाहृदयगतहृदय-
करकमले । रतिमतिशयितरसविटुलस्याशु कुरु वेणुनिनादाह्वानस-
रले ॥ ८ ॥ Im ganzen 18 Verse

462.

22/15 3 Bl., 23 Linien Etwa 1750

Rāksasakārya, ein Gedicht von 20 Strophen, und Kommentar
Seinen Namen hat es wahrscheinlich davon, weil darin wenig ge-
brauchliche Wortformen vorkommen, und Wörter in ungewöhnlichen
Bedeutungen angewendet werden Der Text beginnt कश्चिद्वन ब-
हुवनं विचरन्वयःस्थो वश्या वनात्मवदना वनिता वनार्द्राम् । तवैर्य-
रिप्रदमुदीक्ष्य समुत्थित खे ना गामिमा मदकलः सकला वभाषे ॥ १ ॥

Der Kommentar beginnt कश्चिदिति । कश्चिदित्यनिर्दिष्टनामा
पुरुषो वन कानन बहुवनानि यस्मिन्बहुवनम् । बहुदकमित्यर्थः । etc

463.

25/12 3 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1801

Rādhikavinoda, ein Kunstgedicht in 19 Strophen, von
Rāmacandra, Sohn von Janārdana, Enkel von Purusottama Beginnt
मालीनो घनमाली मालीनो वलमाली । मालीनो वनमाली मा-
लीनो ऽवतु माली ॥ १ ॥

464.

22/13 10 Bl., 12 bis 13 Linien Geschrieben von Mahādeva Sohn
von Bhaṭṭa Śiva, im J 1756

Rāmāyanasara, ein Abriss der Rāmāyana Geschichte, in
102 Sāṁdūlavikrīḍita Versen Einem Rasi Agnivesa zugeschrieben
Blatt 1 fehlt Vers 7 beginnt भ्रातुस्तत्र पुनः समागममथात्यक्ता-
न्तिकस्थानक etc

Schliesst इत्येतद्व्यखरित्वं पठति रघुपतेर्यो नरो वा शृणोति etc

465.

26/11 6 Bl. 17 bis 18 Linien Etwa 1580

Laghustava, ein Gedicht in 21 Versen, zum Preise der Göttin
Tripurā In dieser Handschrift wird das Gedicht Sarasvatīstotra
genannt und dem Laghu Pandita zugeschrieben Die zweiund
zwanzigste Strophe in einem verschiedenen Metrum ist später
zugefügt Am Rande befindet sich ein anonymer Kommentar
Der Text bildet den ersten Teil der Pañcīstavi und ist in der
Kāvya-mālā III, etc abgedruckt. Beginnt ऐन्द्रस्त्वैव शरासनस्य
दधती मथेललाटं प्रभा ॥

Der Kommentar beginnt एषा त्रिपुरा देवी त्रिभिः पदैर्वा-
कीर्तयामाणिकारप्रभृतिभिः । अथवा पदैः स्थानैर्नलाटशिरोहृद्भिः ।

सहसा झटिति बलेन वा वो युष्माकमघं हिन्ध्यात् । नाशयतु ।
अघमिति पापे दारिद्रे मरणे च ॥

466.

16/0 7 Bl., 7 Linien. Schrift von 1690.

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

467.

17/10¹¹/₂ 4 Bl., 9 Linien. Schrift von 1739

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

468.

23/14. 6 Bl., 10 Linien. Geschrieben in Gapaṭananagara in Gujarāt
im J. 1847.

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

469.

27/12 6 Bl., 15 Linien Etwa 1600.

Laghustavaṭikā, ein anonymer Kommentar. Beginnt: ऐन्द्र° ॥

केवलाचरशुद्धयर्थमर्थमात्रप्रतीतये । लघुस्त्वमहावृत्तिरद्विता ज्ञानतो म-
या ॥ अथाचरकथनम् । एपासौ त्रिपुरा त्रिभिः पदैर्ब्राह्मैर्वक्ष्यमाणै-
कारप्रभृतिभिः । अथवा पदैः स्थानैर्लेलाटशिरोहृद्पैः । सहसा झटिति
स्त्वबलेन वा वो युष्माकमघं पापं दारिद्र्यं वा मरणं वा हिन्ध्यात् ।
अपनयेत् ॥

470.

22/11. 7 Bl., 15 bis 16 Linien. Abschrift von etwa 1730.

Lalitāstavaratna, ein Gedicht zu Ehren der Göttin Lalitā, in
212 Āryā-Versen, von Śaṅkarasvāmin. Blatt 5 fehlt. Beginnt:
घन्दे गजेन्द्रवदनं वामाङ्गाष्टदलभाक्षिष्टम् । कुङ्कुमपरागशोणं कुव-
लयिनीजलकीरकापीडम् ॥ १ ॥ स जयति सुवर्णशैलः सकलजगच्च-
क्रसंघटितमूर्तिः । काञ्चननिकुञ्जवाटीकन्दलदमरीप्रपञ्चसंगीतः ॥ २ ॥
हरिहयनैर्ऋतमारुतहरितामन्तेष्ववस्थितं तस्य । विनुमः सानुचितयं
विधिहरिगौरीशविष्टपाधारम् ॥ ३ ॥ मध्ये पुनर्मनोहररत्नरचिस्त्वं
वकरञ्जितदिगन्तम् । उपरि चतुःशतयोजनमुत्तुङ्गं शृङ्गपुङ्गवमुपासे ॥ ४ ॥
तत्र चतुःशतयोजनपरिणाहं देवशिल्पिना रचितम् । नानाशालम-
नोज्ञं नमाम्यहं नगरमादिविद्यायाः ॥ ५ ॥

Endigt: ललितायाः स्तवरत्नं ललितपदाभिः प्रणीतमार्याभिः ।
प्रतिदिनमवनी पठतां फलानि वक्तुं प्रगल्भते सैव ॥ २१२ ॥ इति
श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकरस्वामिविरचितं स्तवरत्नं स-
माप्तम् ॥

In den Notices von Rājendralālamitra, Num. 1509 wird das
Gedicht Durvāsas zugeschrieben.

471.

24/10 3 Bl, 8 Linien Schrift von 1561

Sūatandara, ein Lobgedicht auf Śiva, welches Dasavadana, d. i. Rāvana, dem Dämonenkönig von Lāṅka, zugeeignet wird. In 14 Pañcacāmara Versen. Beginnt जटाकटाहसधमभ्रमन्त्रिलिम्पिर्ज्ञ-
रीविलोलवीचिवह्नीरिविराजमानमूर्धनि । धगद्वगद्वगज्वलह्लाटपट्ट-
पावके किशोरचन्द्रशिखरे रतिः प्रतिक्षण मम ॥ १ ॥ धराधरेन्द्रनन्दि-
नीविलासवन्धुवन्दुरस्फुरद्दृगन्तसततिप्रमोदमानमानसे । कृपाकटाक्षधो-
रणीनिरुद्धदुर्धरापदि क्वचिद्दिगम्बरे मनो विनोदमेतु वस्तुनि ॥ २ ॥

Schliesst प्रचण्डबाह्वानलप्रभाशुभप्रचारगा (Ms. रगि) महा-
एसिद्धिकामिनी जनावधूतजल्पना । विमुक्तवामलोचना विवाहकालि-
कध्वनिः शिवेति मन्त्रभूषणा जगज्जयाय जायताम् ॥ १४ ॥

472.

21/10 5 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1800

Śrīṅgāratiḷalā a, erotische Verse, welche mit Unrecht dem altern Kālidāsa zugeschrieben werden. Diese Hs stimmt, abgesehen von einigen Varianten mit der Ausgabe von Guldemeister (im Anhang zu seinem Meghaduta) überein. Jedoch finden sich, wie es bei solchen in verschiedenen Versmaassen geschriebenen Gedichten oft der Fall ist, einige Zugaben. Nämlich nach 19 he rohinī tvam asi ratrikāsya bharyā, nach 22 yadi katham api daivād durgā mārgo skhalitvā. Am Schluss ambujam ambunī jātam na hi kvacy jatam ambujād ambu | Murabhidī tad viparitam caranāsaroje maharādī jāta ॥ २६ ॥

473.

23/15 32 Bl, 16 Linien Varadā Schrift

Stutikūsumāñjali, ein Gedicht zum Preis des Śiva, in 39 Gesängen, von Jagaddhara Bhatta. Die gegenwärtige Handschrift enthält das Gedicht von Anfang bis 10, 16. Bis fol. 13a finden sich interlineare Glossen. Beginnt ह्लादवद्विरमलिरनर्गलैर्जीवनेरघ-
हरेर्नवैरियम् । स्वामिनः क्लमश्मत्तमैः चणं रोदुमहन्ति मनः सर-
सती ॥ १ ॥

Gedruckt in der Kāvyaṃālā 23 Bombay 1891

474.

22/12 2 Bl, 10 Linien Abschrift vom Ende des 17. Jahrh.

Stāminyastakā, 8 Verse in Śikharinī-metrum zu Ehren von Rādhā, verfasst von Viṭṭhalesvara, dem Sohn des Vallabhācārya. Ein neunter Vers ist am Ende zugefügt. Beginnt रहस्य थीरा-
धेत्यखिलनिगमानामिव धनं निगूढ मद्वाणी जयतु सततं जातु न
परम् । प्रदोषे दृङ्गोषे पुलिनगमनायातिमधुर चर्चं तस्याश्चघरण-

युगमास्तां मनसि मे ॥ १ ॥ अमन्द्रेमार्द्रप्रियकरतलं कुङ्कुममिपात्कु-
चदन्त्रे वचस्ययि दधति (?) चारु सततम् । कृपां कुर्याद्राधा मयि
रुचिरहेमाद्रिशिखरोदितप्रावृण्मेघस्यहरहरिं चुचुकमिपात् ॥ २ ॥
निमन्य प्रातर्या निजहृदयनाथं निरुपमा समाकार्यकाकिन्यतिघनव-
नादात्मभवने । विधायोन्मादादि स्वयमतिमुदा भोजयति सा मयि
प्रीता राधा भवतु तु हरिसङ्गार्पितमनाः ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमद्वीपीजनचरणपङ्केरुहयुगानुगतानन्दभोनि-
धिनिभृतवाक्कायमनसा । मयेह प्रादुर्भावितमतिमुखं श्रीविट्ठलपदा-
भिधेये मध्येव प्रतिफलतु सर्वत्र सततम् ॥ ९ ॥ Fehlerhafte Strophe.

475.

26/10. 3 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Svāmīnīstotra, ein Hymnus auf Rādhā, von Viṭṭhaleśvara.
Dreizehn Verse in verschiedenen Metren. Beginnt: यदेव श्रीराधे
रहसि मिलति त्वां मधुपतिसद्वैवोच्चार्याहं निजचरणदास्ये निगदिता ।
मुदा चन्द्रावल्या शशिमुखि कृतार्थासि भवती तथा संपन्ने मां स्मरति
यदि संप्रेषणविधौ ॥ १ ॥ कदाचित्कालिन्यामहनि तरलापाङ्गरुचिरा
समाप्नुत्याकण्ठं किमपि परिधायाशु वसनम् । स्मरेन्मां चेदुत्तारितव-
सनसंचालनविधौ कृतार्थाहं भूयान्निजचरणदासीति भवती ॥ २ ॥

Schliesst: गेहान्निकुञ्जे निशि संगतायाः प्रियेण तल्ये विनिवे-
शितायाः । स्वकेशवृन्दैस्तव पादपङ्कजे संमार्जयिष्यामि मुदा कदा
न ॥ १३ ॥

476.

24/10. 7 Bl., 9 Linien. Etwa 1840.

Durghaṭaslokāḥ, eine Anzahl von künstlichen Versen. Mit
einem Kommentar. Beide unvollständig. Erhalten sind 14 Verse.
Sie beginnen 1) लक्ष्मीवन्धतकूरसू रणदहिन्दुर्धक् चमः पापडी ।
2) येन ध्वस्तमनोभवेन बलिजित्कायः पुरा स्त्रीकृतो । 3) गोकर्ण-
राडाभरणं यदीयं यद्रव्यहव्यादजमाददाह । 4) गोरीचणं भूधर-
जाहिनाथः पत्रं तृतीयं दयितोपवीतम् । 5) कष्टमानगजायुक्ता
चार्ववीश्वरगोजगाः । 6) मुरारिरिपुभृत्यस्य तस्य तातस्य वाहनम् ।
7) नागवल्लीरिपोः कन्या सा कन्या यस्य वल्लभा । 8) आसादर्यति
यद्रूपं करेणुः करणीर्विना । 9) को निर्दग्धस्त्रिपुररिपुणा कथं कर्णस्य
हन्ता । 10) गच्छन्ति क्वाजिषट्ठी ऊतनिजतनवः का भिनत्ति स्वकूलं ।
11) चय्याद्याः किं धनं किं भवति मृगमदे । 12) व्यामोहं तव
भिन्दन्तु हिन्दन्तु तव दुरितानि च । 13) अपूर्वां ज्यं मया दृष्टः

कान्तः कमललोचने । 14) विम्बाकार सुधाधार कान्तावदनपङ्कजम् ॥

Der Kommentar beginnt हे लक्ष्मीवन् त्व मा सेवकमव्याः । रच । किभूतस्त्वम् । कृतकूः । कृतं कोः पृथिव्या ऊः अवन रक्षणं येन स कृतकूः ।

477.

23/15 12 Bl, 12 Linien Die Abschrift von 1867 wurde für Mulaji Abhayasankara angefertigt Sie ist äusserst nachlässig

Subhasitaslokaḥ, 177 moralische Verse, die aus verschiedenen Sammlungen zusammengestellt sind Beginnt अथ साहित्यश्लोका लिख्यन्ते ॥ अज्ञानतिमिरान्धाना ज्ञानाञ्जनशलाकया । नेत्रमुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ येन प्रबोधदीपेन नरस्याभ्यन्तरं तमः । मदात्मा निर्मलीचक्रे तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ अखण्डमण्डलाकार यद्वाप्त सचराचरम् । येन मे दर्शितः पन्थास्तस्मै श्रीगुरवे तमः ॥ ३ ॥

Schliesst mit देवगुरुप्रसादेन जिह्वायै च सरस्वती । तेनाह नृप जानामि भानुमतिं तिलं यथा ॥ १७७ ॥ इति साहित्यशास्त्रेषु सुभाषितं संपूर्णम् ॥

478.

32/14 1 Bl, 15 Linien Etwa 1790

1) *Kalijugastaka*, ein Lobgedicht auf das eiserne Zeitalter, in 9 Versen, von Harsakīrti Beginnt यत्र श्रीजगदीश्वरस्य भजनं यत्र श्रुतीनां श्रुतिर्यत्राध्यर्चिरवावरी (?) सुविदुषा गोष्ठीसुधा सौरसी । सीमा यत्र मितद्रवो ऽपि दधति शेषो विशेषाद्भुव सूर्याचन्द्रमसावपि स्थितिभृता का तत्कली न्यूनता ॥ १ ॥

Der vierte Vers lautet श्रीमद्विक्रमभोजभर्तृहरयः श्रीवसुपालादयः श्रीहर्षामरकालिदासकवयो यत्राभवन्भूषणम् । वादिश्रीप्रभुदेवमूरिसुगुरुः श्रीहिमसूर्यादयो जाता यत्र विचित्रराजि स कलिः साध्यः कथं स्यात्त हि ॥ ४ ॥

Schliesst तस्मात्पुण्यविधानसाधनरताः सद्बुद्धिशुद्धाशया आनन्दामृतपाठिनः प्रतिदिनं विश्वेश्वरध्यायिनः । ये शृण्वन्ति पठन्ति वा कलियुगश्रेष्ठाष्टकं मानवास्तेषां संततहर्षकीर्तिमुखदो भूयाद्विभूत्यै कलिः ॥ ९ ॥

2) *Saradastotra* in 11 Versen, von Harsakīrti Beginnt. शारदा जयति विश्वसारदा ऽसारदा वरविधां विधां शारदा ।

शारदामृतमयूखचन्द्रिका ज्योतिरस्तजनजाड्यतन्द्रिका ॥ १ ॥ चन्द्र-
चन्दनहिमेन्दुसुन्दरा शुभवस्त्रसुखमातिभासुरा । दिव्यभूषणरुचं वि-
तन्वती भारती दिशतु सा सुभारतीम् ॥ २ ॥

Schliesst. सारसारदनवं नवं प्रगे यः पठेदुदयमात्रगे खगे ।
तस्य वश्यमुपयान्ति निर्भरं हर्षकीर्तिसुखसंपदश्चिरम् ॥ ११ ॥

479.

22¹/₂/9 41 Bl., bis Fol 21 7 bis 11 Linien, von Fol. 23 ab 12 bis
16 Linien Die ersten 21 Blätter sind um etwa 1740, die übrigen um etwa
1690 geschrieben.

Abhijñānaśākuntala von Kālidāsa In der sogenannten Devanā-
garī-Recension. Foll. 20. 22 fehlen.

Añka 1 schliesst 12 b, 3 Fol 24 b, 4 Fol 28 a, 5 Fol. 33 a,
6 Fol. 40 b. — Fol. 21 beginnt in Böhtlingk's Ausgabe p. 32, 9,
Fol. 23 beginnt ibid p 23, 15. Schliesst gegen das Ende des
siebenten Añka (प्रीतिपिशुनेन) bei Böhtlingk p. 109, 8.

480.

26/12. 76 Bl., 8 Linien. Etwa 1700.

Anargharāghava, ein Drama in 7 Akten, von Murāri. 1) 8b.
2) 19 a. 3) 31 a. 4) 47 a 5) 60 a. Nach Fol. 72 b fehlt alles von
6, 64 bis 7, 46. Bricht ab in 7, 79.

481.

22/11. 106 Bl., 7 Linien. Etwa 1830.

Prabodhacandrodaya, ein philosophisches Drama in 6 Akten,
von Kṛiṣṇamiśra.

482.

25/15. 43 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Bhata Bānījaka im
J. 1669.

Prabodhacandrodaya. Folia 1—18 fehlen. Beginnt in Añka 3, 9
ed. Brockhaus.

D. Recht und Religion.

483.

31/14 25 BU 10 bis 11 Linien Etwa 1780

Vasisthadharmaśāstra Foll 3—5 7 9 13 fehlen Beginnt

अथात पुष्पनिश्रेयसार्थं धर्मजिज्ञासा । Bricht ab in 23, 23

484.

26/11 54 BU 9 Linien Etwa 1780

Yajñavalkyasmṛiti oder *Yajñavalkyadharmasāstra*, das Gesetzbuch welches Yajñavalkya zugeteilt wird Geteilt in 3 Bücher Ācara, Vyavahara, Prayascitta Oft ediert

485.

26/11 89 BU 11 Linien Schrift von 1787

Yajñavalkya's Ācaradhyāya, mit der Mitaksara von Viṇa neśvara

486.

31/13 910 BU 10 Linien Geschrieben im J 1569 in Bhṛṅgukacha von Naraharī Sohn von Rājara

Yajñavalkya's Prayaścittadhyaya, mit der Mitaksara von Viṇāneśvara

487.

27/11 171 BU 13 Linien Etwa 1580

Yajñavalkyadharmasāstra *Prayaścittadhyaya*, mit der Mitaksara von Viṇaneśvara. Foll 1 37 81 87—89 93 132 144 und noch ein paar Blätter gegen den Schluss fehlen Auch das letzte Blatt fehlt

488.

23/8 199 BU 7 bis 12 Linien Etwa 1600

Yajñavalkya's Prayaścittadhyaya mit demselben Kommentar Paginirt 2—239 Folia 1 36—49 170—195 fehlen Einige Blätter sind doppelt gezählt. Die Handschrift bricht ab auf Fol 114a, 7 der Calcuttaer Ausgabe von Samvat 1869

489.

22/11. 38 Bl., 3 Linien. Etwa 1820.

Parāśarasmyīti oder *Parāśaradharmasāstra* in 12 Adhyāyāḥ.
Beginnt: अथातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनालये । व्यासमेकाग्रमासी-
नमपृक्कृपयः पुरा ॥ १ ॥ मानुषाणां हितं धर्मं वर्तमाने कलौ युगे ।
शौचाचारं यथावच्च वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥

490.

21/15. 37 Bl., 12 bis 13 Linien. Schrift von 1846.

Parāśarasmyīti.

491.

25/12. 24 Bl., 9 Linien. Gute Handschrift von 1621.

Parāśarasmyīti. Das erste Blatt fehlt.

492.

25¹/₂/11. 26 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben in Karpakundalapurī
von Rādhakṛiṣṇa im J. 1727.

Laghu Parāśarasmyīti, eine eigentümliche Recension in
10 Kapiteln und 486 Versen.

Kapitel 1 = 1 in *Parāśarasmyīti* beginnt: अथातो हिमशै-
लाग्रे देवदारुवनाग्रये । व्यासमेकाग्रमासीनं पप्रकुमुनयस्तदा ॥ १ ॥
मनुष्याणां हितं धर्मं वर्तमानं कलौ युगे । शौचाशौचं यथाशक्त्या
वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥ *Kulanirṇaya.* 63 Verse. — Kapitel 2
= 2. 3. Beginnt: अतः परं गृहस्थस्य धर्माचारं कलौ युगे । धर्मं
साधारणं शक्त्या चतुर्वर्णक्रमागतम् ॥ १ ॥ संप्रवक्ष्याम्यहं यूयं [पूर्वं]
पराशरप्रबोधितम् । पद्मसहितो विप्रः कृपिकर्म तु कारयेत् ॥ २ ॥
Sūtakanirṇaya. 59 Verse. — Kapitel 3 = 4. Beginnt: अति-
मानादतिक्रोधात्स्नेहादा यदिवा भयात् । समाचितमनृतं ब्रूते गति-
स्तस्य न विद्यते ॥ १ ॥ पूयशोणितसंपूर्णे ह्यन्धे तमसि मज्जति ।
पष्ठिवर्षसहस्राणि नरकं पर्युपासते ॥ २ ॥ 36 Verse. — Kapitel 4 =
5—7. Beginnt: वृक्षश्चानशृगालैश्च यदि दृष्टस्तु ब्राह्मणः । स्नात्वा जपेच्च
गायत्री पवित्रां वेदमातरम् ॥ १ ॥ गवां शृङ्गोदके स्नानं महान-
द्यास्तु संगमे । समुद्रदर्शनाद्वापि शुना दष्टः शुचिर्भवेत् ॥ २ ॥ *Dra-
vyanīṣkṛiti.* 90 Verse. — Kapitel 5 = 8. Beginnt: गवां बन्ध-
नयुक्तेषु [योक्तेषु] भवेन्नृत्युरकामतः । अकामात्कृतपापस्य प्रायश्चित्तं
कथं भवेत् ॥ १ ॥ वेदवेदाङ्गविहिता धर्मशास्त्रवज्ज्युताः । स्वकर्म-
निरताः शान्तास्तेषां पापं निवेदयेत् ॥ २ ॥ *Gohatyā-śrāddhanirṇaya.*
59 Verse. — Kapitel 6 = 9. Beginnt: गवां संरक्षणार्थाय न

दुष्टेद्रोधवन्धनम् । न वन्धन गवा विन्द्यात्कामाकामकृत च यत् ॥ १ ॥
 Goprayascitta 58 Verse — Kapitel 7 = 10 Beginnt चातुर्व-
 र्ख्येषु सर्वेषु हिता वक्ष्यामि निष्कृतिम् । अगम्यागमने चैव द्विजान्द्रा-
 यणं व्रजेत् ॥ १ ॥ एकैकं वर्धयेद्वास शुक्ले हण्ये तु द्वासयेत् । अमा-
 वास्या न भुञ्जीत एष चान्द्रायणी विधि ॥ २ ॥ Agamyāgamana-
 nīnaya 44 Verse Kapitel 8 = 11 Beginnt अमेध्यमपि गो-
 मांसं चाण्डालस्यान्नमथापि वा । यदि भुक्तं तु विप्रेण ह्यहं चान्द्रायण
 चरेत् ॥ १ ॥ तथैव चक्षियो विश्वो ऽप्यर्धं चान्द्रायणं चरेत् । शूद्रो
 ऽप्येव यदि भुङ्क्ते प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ २ ॥ Caturvarnacikitsa
 44 Verse — Kapitel 9 = dem ersten Teil von 12 Beginnt
 दुस्सप्त यदि पश्येत etc Snananīnaya 20 Verse — Kapitel 10
 = 12, 64 fgg. Beginnt चातुर्वर्ख्येषु चोत्पन्नो ब्रह्महा गुरुतत्त्वम् ।
 सेतुदर्शनसमुक्तः प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ १ ॥ Samudrasnanamāha
 patakanānaya 18 Verse — Die Summe aller Verse beträgt 486

Foll 4—7 rubren von einer späteren Hand her Fol 8 nicht
 bezeichnet, doch fehlt nichts

493.

27/11 24 Bl. 12 bis 14 Linien Etwa 1780

Vṛiddha Haritasmr̥iti Dieses verhältnismässig moderne Werk
 enthält die Satzungen einer speciell Viṣṇuistischen Sekte Von der
 alten Vṛiddha Haritasmr̥iti ist es völlig verschieden Die Hand-
 schrift ist unvollständig und der Text stimmt mit der Ausgabe
 in dem Dharmasamgraha von Bombay 1884, 8° Es fehlen
 Folia 1 2 4—16 23—26 28—40 42—50 56 60—62 65 66 70
 und das Schlussblatt Das erhaltene ist mit der genannten Aus-
 gabe verglichen

Blatt 1a beginnt चक्रमेकं तु वापरे । विष्णवानां तु हेतोना
 = p 164 — Blatt 2a = 199 1 — Blatt 8a = p 222 —
 Blatt 9a = p 252 — Blatt 10a = p 274 — Blatt 15a =
 p 288 — Blatt 18a = p 296 — Blatt 20a = p 307 —
 Blatt 24a = p 317 24b schliesst अथैव कीर्तनं सेवां सत्कृत्य
 करणं तथा p 319 Der siebente Adhyaya endet auf Blatt 19a

494.

25¹/₂/10 40 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1680

Caturvīnśatismr̥iti Ein Fragment des zweiten Theiles über
 Prayascitta, von Anfang (Vers 93 bis 210 nach meiner Abschrift
 von Haug 184), mit dem Kommentar von Bhaṭṭojī Dīkṣita Der
 letztere citirt zur Erläuterung aus den ihm bekannten Gesetz-
 büchern eine grosse Anzahl von Stellen von welchen der ursprüngliche

Text fast eistiekt wird. Beginnt: अथ प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥ प्रायश्चित्तशब्दश्च पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढः । प्रायस्य चित्तं शोधनमिति व्युत्पत्तेः । प्रायस्य चित्तिचित्तयोरिति पारस्करादिगणेषु पाठास्तुट् ॥ उक्तं च । प्रायः पापं विनिर्दिष्टं चित्तं तस्य विशोधनमिति । मूले । प्रायो नाम तपः प्रोक्तं चित्तं निश्चय उच्यते । तपो-निश्चयसंयोगात्प्रायश्चित्तं प्रकीर्तितमिति ॥ पापं चाष्टधा । महापातकम् । अनुपातकम् । उपपातकम् । जातिभ्रंशकरम् । संकरीकरणम् । अपाचीकरणम् । मलिनीकरणम् । प्रकीर्णकं चेति ॥

Der Text schliesst auf Fol. 39a mit den 3 Versen 208—210, beginnend: धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः कदाचित्पापमागताः । जपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेणाभिधीयते ॥

Die Caturviṃśatismṛiti wird zuerst von Aparārka citiert.

495.

22/10. 53 Bl., 11 bis 15 Linien. Geschrieben von Āpābhātṭa, mit dem Beinamen Valḍya, im J. 1727.

Smṛityarhasāra von Śrīdhara, Sohn von Nāgaviṣṇu. Das Werk wird auch Ādisṁṛityarhasāra genannt. Die gegenwärtige Handschrift enthält den dritten und letzten Teil Prāyaścittaprakaraṇa, über die Sühnung von Vergehen. Beginnt: कामधेनी प्रदीपे ऽथौ कल्पवृक्षलतादिषु । शंभुद्रविडकेदारलोल्लटादौश्च च भाषितम् ॥ मन्त्रविद्याज्ञवल्क्यादिव्याख्यातृप्रतिपादितम् । स्मृत्यर्थसारं वक्ष्यामि सुखानुष्ठानसिद्धये ॥ अथ प्रायश्चित्तानुच्यन्ते ॥ तत्र पापानामचीर्णप्रायश्चित्तानां नरकभोगान्ते कर्मविपाका उच्यन्ते । अज्ञानाद्ब्रह्महा क्रमाच्छृगालश्चमूकरोध्राणां योनिं याति । सुरापः खरपुष्कश्वेणानाम् । Er citiert den Smṛitiratnākara Fol. 49a, den Tīrthasamgrahakāra Fol. 52a. Die einzelnen Teile des Werkes werden in der Anukramanikā am Schlusse angegeben.

Schliesst: इदं स्मृत्यर्थसाराख्यं नागविष्ण्वार्यमूनुना । यज्वना श्रीधरायैण श्रुतिस्मृतिविदा कृतम् ॥ धर्मशास्त्रं पठञ्चकृण्वञ्छ्रावयन्धारयन्नपि । आयुः प्रजां श्रियं कीर्तिं धनं पुण्यं च विन्दति ॥

496.

33/13. 122 Bl., 11 Linien. Etwa 1770.

Caturvargacintāmaṇi von Hemādri. Fragmente des *Dānakhaṇḍa*. Paginiert 62—217. Es fehlen Foll. 66, 70—78. 127—150. Fol. 62a beginnt: धीयते ॥ मत्स्ये । सूत उवाच । अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानानुकीर्तनम् । दानधर्मे ऽपि यत्प्रोक्तं विष्णुना प्रमविष्णुना ॥ Ausgabe in der Bibl. Ind. p. 166.

Schliesst मृन्मयेषु तु पात्रेषु पूर्वादेषु क्रमेण तु । घृत चीर
दधि चीद्रमेव दत्त्वा यथा -

497.

95/11 9° Bl 11 bis 19 Linien Etwa 1680

Kālanṛṇaya oder *Kalamudhara*, Bestimmung der Zeitläufe
für feierliche Handlungen von Sayana Er benutzte in grossem
Maasse Hemadri Geteilt in fünf Bücher Beginnt वागीशाद्या
सुमनस etc ॥ १ ॥ व्याख्याय साधवाचार्यो धर्मान्पाराशरानय ।
तदनुष्ठानकालस्य निर्णय वक्तुमुद्यत ॥ Fol. 71—75 fehlen

1) Upodghataprakaraṇa Fol 14b 2) Vatsaraprakaraṇa 36b
3) Pratipannirṇayaprakaraṇa 67b Von dem vierten Buch ist nur
ein Teil übrig, nämlich bis Seite 243 8 von unten in der Aus-
gabe in der Bibliotheca Indica

498.

24/12 15 Bl 15 Linien Etwa 1690

Kalanirṇayadīpikā Definition in metrischer Form der Zeiten
für verschiedene Gebräuche Von Ramacandra, einem Sohn von
Kṛṣṇa Beginnt कालचक्रप्रयोक्तार नत्वा श्रीविद्वल गुरुन् । धर्म-
ज्ञानार्थमात्मन कालनिर्णयदीपिकाम् ॥ १ ॥ यद्यप्यर्थवशात्प्राप्त स-
ष्टताये क्वचित्क्वचित् । प्रपद्यते स्वशब्देन मूलग्रन्थानुसारत ॥ २ ॥
Er benutzte Savanas Kalanirṇaya Die Anordnung des Stoffes
weicht jedoch ab

Die Handschrift reicht nur bis Vers 190 Nach Fol. 14 sind
zwei Blätter (Vers 145—179) ausgefallen

499.

21/18 19 Bl 17 bis 20 Linien Etwa 1810

Kṛtyaratnāvalī über die Gebräuche in den 12 Monaten des
Jahres, verfasst im Jahre 1649 von Ramacandra Bhatta aus der
Tatvat Familie, einem Sohne von Bhatta Viṭṭhala Enkel von
Balakṛṣṇa Ein Fragment Beginnt नमस्कृत्य रमानाय भट्टविद्व-
लसूनुना । कृत्यरत्नावली रम्या तन्यते विदुषा मुदे ॥ १ ॥ तत्र
चैवशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भविधि । तत्र प्रतिपदीदधिकी ग्राह्या ।
चैवमासि जगद्गृह्या ससर्जं प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समय तु तदा सू-
र्योदये सतीति ब्रह्मपुराणात् ॥ दिनद्वयेन व्याप्तौ तदसर्गे च पूर्वव ।
वत्सरादौ वसन्तादौ बलिराज्ये तथैव च । पूर्वविद्वैव कर्तव्या प्रति-
पत्सर्वा (hes सर्वदा) बुधैरिति वृद्धवसिष्ठोक्ते ।

Cantrakṛtya 3b Vaisakhakṛtya 4b Jyesthakṛtya 5b
Āśadhakṛtya 6b Śrāvanakṛtya 9a Bhādrapadakṛtya 16a
Die Hs bricht im Āśvinakṛtya ab

Von besonderen Schriften und Autoren citiert er: Atharvavedināṃ Grihyapariśiṣṭa, Adbhutasāgara, Ananta Bhaṭṭa, Ācārapradīpa, Kālatattvavivecana, Jyotiḥparāśara, Divodāśīya, Dipikā, Nirṇayadīpa, Nirṇayāmr̥ta, Nṛsiṃhaprasāda, Purāṇasamuccaya, Pṛithvicandrodaya, Prayogapārijāta, Bhārgavārcanadīpikā, Mādhava, Rāmārcanacandrikā, Rāmārcanadīpikā, Saṃnyāsapaddhati, Smṛtidarpaṇa, Smṛtiratnāvalī, Smṛtisamgraha. Ausserdem erwähnt er Fol. 16b seinen Grossvater von mütterlicher Seite, nämlich Raghunātha Bhaṭṭa.

500.

24/11. 189 III., 10 bis 12 Linien. Ausgezeichnete Handschrift vom Ende des 17. Jahrh.

Nirṇayāmr̥ta, ein Compendium der geistlichen Gebräuche, von Allāḍanātha, einem Sohn von Siddha Lakṣmaṇa. Er widmete sein Werk dem König Sūryasena, Vater von Devasena und Bruder von Pratāpasena. Die königliche Familie stammte von den Cāhuvāṇa ab und regierte in Ekaçakra an der Yamunā. Die angegebene Reihe von Herrschern ist: Sarūpa: Karṇadeva: Uddharaṇa: Candrasena: Sūryasena. Beginnt: कारणमेकं जगतां वारणमा-
ख्येन तारणं विपदाम् । किमपि महो महनीयं प्रत्यहब्यूहदारणं वन्दे ॥

Vgl. Catal. IO. Nummer 1579. Das Werk enthält 4 Abschnitte, nämlich: Tithivrataprakaraṇa, Śrāddhaprakaraṇa, Dravyasuddhiprakaraṇa, Ācācaprakaraṇa. Der Verfasser citiert: Anantabhaṭṭa und Anantabhaṭṭīya, Aparārka, Arṇava (s. Smṛtimahārṇava), Kāthakagrihyapariśiṣṭa, Kālādarśa, Kṛtīyakalpataru, Gāṅgeya 111a, Grihyapariśiṣṭa, Caturviṃśatimata, Cintāmaṇi, Jyotiḥsāgara, Jyotirvasiṣṭha, Tridaṇḍī f., Dāmodarīya, Durgotsava, Devadāśīya, Dhavala (?), Pārijāta, Purāṇasamuccaya, Puṣkarapurāṇa 107b, Bādarāyaṇa, Bhāṣkaru jy., Bhīmaparākrama, Bhoja, Bhojarājīya, Mahādevīya, Mitākṣarā, a 144b, Mokṣeśvara 12. āryaṇīya oft,

Lalla Astr., Śāṅkargītāb,
Ṣaṣṭriṅśannmata, Saṃvatsarapradīpa, Sāṃkhyāyāni 125b, Sureśvara, Smṛticandrikā, Smṛtimahārṇava, Smṛtisamgraha, Smṛtisamuccaya, Smṛtyarthasāra, Hemādri (Pariśiṣṭa).

501.

26/14. 43 III., 15 bis 17 Linien. Geschrieben in Jalamdharapura von Bhavabodhīra im J. 1810.

Ācārādarśa, ein Werk, welches die täglichen Gebräuche nach den Vorschriften der Vājasaneyins behandelt. Von Śrīdatta. Beginnt: दीक्षितो रणयज्ञेषु विबुधानन्ददायिषु । हरिरब्धिमृतावक्र-
मोमयीती पुनानु यः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num. 1613. Fol. 4b citiert er sein Chandogāhnika, und Fol. 13a sein Śiṣṭākopa. Nach Fol. 22 fehlt ein Blatt. Nach diesem lag ein Blatt, welches jetzt mit 31 bezeichnet ist.

502.

21/15 55 Bl 13 b s 15 Linien Etwa 1810

Āc rādarsa von Sridatta

Die ersten sieben Blätter fehlen

503.

26/11 14 Bl 10 bis 11 Lin en Geschrieben im J 1540 von Nārāyaṇa, einem Sohn von Devākara

Ākaucadaśala zehn Verse in Sardūlavikṛitḥ Metrum von Viṣṇuaneśvara mit einem Kommentar von Hari In der Handschrift des India Office Num 1749 heisst der Kommentator Haribara Von diesen, in der Mitākara vergebens gesuchten Versen hatten die ersten vier मातुर्गर्भविपत्स्वधं विदिवसं मासत्रये ऽतो यथामासाह विपु सूतकावधिरत स्नानं पितु सर्वदा । ज्ञातीना पतनादि जातमरणे पित्रोर्दशाहं सदा नाम्न प्राक्तदपैति सूतकवशाद्भ्रातुर्दशाहं परम् ॥ १ ॥ ज्ञातीना दशनात्पुराद्वतविधे प्रागालवो ऽहं स्वयहं घीलात्प्राग्दहनाश्रये परमहर्नाम्नो ऽत्र दन्तान्त्यहम् । त्यागे चैवमथ व्रताद्दशदिनं जन्मन्यपीत्य सदा मासं पुंस्यसवे तु मातुरपरचितद्दशाहाधिकम् ॥ २ ॥ कन्यास्वाप्तुतिरा चुरादथ दिन दाने अहं चोभयोर्जात्युक्तं रतुसंभवे*) पितृकुलस्त्रोढासु भर्तुर्भवेत् । सूतास्वासु मृतासु वा पितृगृहे तस्य चिरात्र दिन तत्पचस्य पराश्रयास्वपि तथा भर्तुश्च तत्पचयो ॥ ३ ॥ दाहाद्याहितवह्निकेषु मरणादन्येषु तेषां पुन संस्कारे अहमाहिताग्निविषये तस्मिन्दशाहं त्वघम् । शिष्टाहं विदिते ऽन्तरा दशदिने ऽतीति अहं त्वाप्तवो ऽत्यन्दे स्यादतिकालज्ञं न जनने नैवानुपेतात्यये ॥ ४ ॥

Der schlichte aber gute Kommentar beginnt विज्ञानेश्वरविरचितमुनिजनवाक्यमिन्ताचरामध्यात् । आशीचदशकवृत्तिं वदति हरिर्हरिहरी नत्वा ॥ अत्र तावद्विज्ञानेश्वरयोगीन्द्रश्चतुर्वर्णलोकस्य जन्मनि सूतिभवं सूतकं मरणे शवभवं शावं सूतकशावशुद्ध्यर्थं धृत्तदशकं शार्दूलविक्रीडितेन चकार ॥

504

18/11 6 Bl 9 bis 10 Linien Schrift von 1591

Triśaśchloka oder *Isaucatṛiśaśchloka* 30 Sṛiḡdhara Strophen über Verunreinigung und deren Beseitigung Von einem anonymen Verfasser Beginnt एवमासाभ्यन्तरेषु स्वपुरुषनिहिते गर्भमात्रे विनष्टे माता तस्मात्ससख्यासमदिनमशुचि स्नानशुद्धा मपिण्डा । etc

*) रतु 'es Metruma w llen für ritu

505.

21/11. 20 Bl., 12 bis 14 Linien. Etwa 1730.

Trīṣaṁśatī mit einem Kommentar von einem gewissen Bhaṭṭācārya. Der letztere beginnt: नत्वा गणेश्वरं देवं शारदां गुरु-
मात्मनः । आशीचसंग्रहचिंशच्छ्लोकव्याख्यां करोम्यहं ॥ तत्र स्मार्तकम-
मुल्लङ्घ्य लोकप्रसिद्धक्रममनुसरन्गर्भनिमित्ताशीचक्रमेणाशीचं प्रतिपाद-
यति । परमासाभ्यन्तरेषु etc.

506.

27/12. 16 Bl., 10 bis 18 Linien. Geschrieben von Nandakīrti etwa um 1690.

Trīṣaṁśatī mit demselben Kommentar. Der Text schliesst:
दत्त्वा पिण्डं सपिण्डाः परशवदहनस्नापकाद्य ब्रजित्वा तद्वैष्मद्वारि-
चास्य प्रशमितमनसो निम्बपत्रं विदध्या । आचम्याग्न्यम्बुदूर्वाङ्कुरवर-
वृषभानक्षतान्गोमयं वा स्पृष्ट्वा सिद्धार्थतैलान्यथ दृषदि पदं न्यस्य सर्वे
विशेषयुः ॥ ३० ॥

Der Kommentar endigt: अथ श्वं दग्ध्वा आगतानां प्रेतगृह-
प्रवेष्टनविधिं विधेन वृत्तेनाह । दत्त्वेति etc.

507.

21/10. 13 Bl., 15 bis 18 Linien. Etwa 1700.

Trīṣaṁśatī mit demselben Kommentar.

508.

21/11. 56 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1798.

Trīṣaṁśatī. Derselbe Kommentar ohne Text.

509.

25/11. 208 Bl., 9 bis 10 Linien. Anf. des 18. Jahrh.

Prayogaratna von Bhaṭṭa Nārāyaṇa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara, verfasst in Benares (Cod. A.). In diesem Werke gibt der Verfasser eine genaue Beschreibung der 18 indischen Sakramente und anderer daran sich schliessenden häuslichen Gebräuche. Beginnt:
श्रीरामं सपरीवारं गणेशं च सरस्वतीम् । आश्वलायनतच्छिष्यान्त्र-
णम्य पितरं गुरुम् ॥ १ ॥ भट्टरामेश्वरमुतो भट्टनारायणः सुधीः ।
प्रयोगरत्नं कुरुते काम्यां शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Vor allem benutzte er das *Prayogapārijāta*. Von anderen seltenen Werken erwähnt er den *Jyotiḥprakāśa*, *Siddhāntaśekhara*, und den Verfasser der *Kṛiṣṇa-bhaṭṭi* (Fol. 117 a).

Paribhāṣāprakarṇa Fol. 73 b. *Garbhādhāna* Fol. 88 b. *Puṣpa-
savanānavalobhana* *Karmaṇi* Fol. 91 a. *Simantonnayana* Fol. 94 a.
Jatakarmaṇi Fol. 97 b. *Nāmakarṇa* Fol. 99 b. *Niṣkramaṇa*
Fol. 102 b. *Annaprāśana* Fol. 102 b. *Cūḍākarmaṇi* Fol. 110 a.

Upanayana Fol 119a Samāvartana Fol 138a Vivāha Fol 170b
 Fol 187a आश्वलायनमाचार्य प्रणम्य पितरं गुरुम् । भट्टरामेश्वर-
 सुतो भट्टनारायणः सुधीः ॥ १ ॥ पञ्चविंशतिसंस्कारिपूजा द्वादश-
 संस्कृतीः । पाकयज्ञान्तर्गते शिष्टान्वक्तिं शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Śravanā
 karman Fol 190a Sarpabali Fol 191a Āśvayujīkarman Fol 192a
 Smārtāgrayaṇa Fol 193b Pratyavarohana Fol 196b Pindapitṛ-
 yajña Fol 201a Saptamiśrāddhaprayoga Fol 203a Aṣṭamiśrāddha
 prayoga Fol 204b Anvaṣṭakākhyānavamiśrāddhaprayoga Fol 208b

510.

21/13 65 Bl., 12 bis 15 Linien Ende des 17. Jahrh.

Ein grosses Fragment des *Prayogaratna* von Nārāyaṇa
 Bhaṭṭa Foll. 1—67, aber 2 und 3 fehlen. Beginnt mit Gar-
 bhāmbhānakhyā Garbhādhāna und schliesst in der Mitte des
 Kapitels Gṛihapraveśanīyāhoma Cod. A. 84a—160a. Beginnt
 तत्राय क्रमः । कर्ता प्रातरभ्यङ्गस्नानं कृत्वा पत्नीमपि नवीदककुम्भस-
 लिलैः स्नापयित्वा etc.

511.

24/10 32 Bl. 10 bis 12 Linien Etwa 1690

Ein grösseres Fragment des *Prayogaratna* von Nārāyaṇa
 Bhaṭṭa. Paginiert 1—45, doch fehlen Foll. 2—14. Fol. 1a
 beginnt mit Garbhādhāna तत्र रजोदर्शनात्पौडशाहोरात्राख्यतुः ॥
 Niskramanaprayoga endet Fol. 15b Upaveśanavidhi Fol. 16a.
 Annapiśana Fol. 16b Vardhāpanaprayoga Fol. 19a Cudākara-
 maprayoga Fol. 22a Upanayanaprayoga Fol. 30a Medhajanana
 Fol. 31a Mahānāmnivrataprayoga Fol. 36a Mahāvrataprayoga
 Fol. 36a Upasādvrataprayoga Fol. 36b Godanāvrataprayoga
 Fol. 38a Brahmācārīvratalopaprāyaścitta Fol. 49a. Samāvartana-
 prayoga Fol. 44a. Die zwei letzten Blätter enthalten den Anfang
 des Kapitels über Vivāha.

512.

24/13 21 Bl. 16 bis 17 Linien Geschrieben im J. 1703 von Jivana,
 Sohn von Bhaṭṭa Nihari.

... bis Astakāṇḍīratīśrāddha-
 Narāyaṇa Bhaṭṭa Ent-
 5 bis zu Ende. Beginnt

अथोपसनाख्यं सायमातर्होमोऽभिधीयते । स च विवाहोत्तरका-
 लीने सायंकाले भद्राव्यतीपातादिसंभवेऽपि कृतेऽकृते वा गृहप्रवेश-
 नीयहोमोत्तर आरम्भणीयः ।

513.

21/12. 14 Bl. 10 Linien Etwa 1700

Drei Kapitel aus dem *Prayogaratna* des Nārāyaṇa Bhaṭṭa

1) Fol. 1. *Iṣṭinadhyaḥ Grahanaṇirṇaya*, der zu beobachtende Ritus, wenn während des Feueropfers eine Mondfinsternis oder Sonnenfinsternis eintritt. Beginnt: अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहणं चेदिष्टिदिने हविरासादनान्तं कृत्वा । अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहणदोषप्रायश्चित्तार्थमाज्यहोमं करिष्ये इति संकल्प्य नवोनवो भवतीत्यस्य etc. Findet sich in Cod. A Fol. 60 a.

2) Foll. 2—4. *Sayamprātārhomavidhi*, die Darbringung im Feuer am Abend und Morgen. Beginnt: यजमानः कृतसंधारवन्दनः प्रादुष्कृतस्याग्नेः पश्चिमत उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकाली निर्दिश्य । अपिरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायंप्रातर्होमी होष्ये । तवेदानीं सायंतनाख्यं होमं करिष्ये इति संकल्प्य । चत्वारि शृङ्गा etc. Findet sich in Cod. A Fol. 174 b.

3) Foll. 5—14. *Duṣṭarajodarśanaśānti*. Beginnt: रजोदर्शनानन्तरं पञ्चमदिने चन्द्रताराद्यनुकूले शुचौ देशे सुस्नातः सुस्नातया पत्न्या युतः पाद्भुज उपविश्य प्राणानायम्य देशकाली स्मृत्वा मम पत्न्याः प्रथमरजोदर्शने ऽमुकदुष्टमासादिसूचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमखां शौनकोक्तां शान्तिं करिष्ये इति संकल्प्य etc. Findet sich in Cod. A Fol. 75 a.

514.

24/13. 2 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Pratyavarohanaprayoga, eine mit der Verehrung von Schlangen verbundene Handlung, welche am Vollmondstage oder am vierzehnten Tage des Monats Mārgaśīrṣa geübt wird. Das nähere ist in Āśvalāyana Grihyasūtra 2, 3 und in Sāṅkhāyana Grihyasūtra 4, 15 angegeben. Unser Kapitel ist dem Prayogaratna von Nārāyaṇa Bhāṭṭa entnommen, obgleich diese Quelle nicht genannt wird. Beginnt: अथ प्रत्यवरोहणम् । तच्च मार्गशीर्ष्या पीर्णमास्यां तत्पूर्वेद्युद्यतुर्दृश्या वा कार्यम् । दिवैव गृहकुड्यलेपनतदाकादननिम्बोन्नतभूमिसमीकरणप्रकृष्टापामार्गाद्युन्मूलनरूपं निवेशनालंकरणं विधाय फलरहितधान्यतृणास्यपलान्निर्मितं च शयनार्थं कष्टं संपाद्य संकल्पपूर्वकं प्रत्यवरोहणाङ्गं नान्दीयाद्यं विधायान्तामिति सूर्ये सायमीपासनं कृत्वा गुचिः पवित्रे धृत्वा देशकाली संकीर्त्य मम स्त्रीपुत्रादिसहितस्य जनस्य नगरसंप्रदाधानिवृत्त्यभयहेमन्तसौमनस्यद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नित्यविधिर्नृपं प्रत्यवरोहणाख्यं कर्म करिष्ये इति संकल्प्यापिमुपसमाधाय etc.

Schließt: इदमपि कर्म केचिद्भुक्ता कुर्वन्ति । युक्तं तु पवित्रेष्वेपणान्तमुपवासो कृत्वा भुक्ता शयीतेति ॥

515.

22/10 4 Bl 8 Linien Etwa 1780

Madhuparka, über einen Methiank, der dem Bräutigam vor der Hochzeit gereicht wird Angeblich aus dem Prayogaratna, wo das betreffende Kapitel ganz verschieden lautet Beginnt कन्यार्थिने गृहागतायास्मै स्नातकाय वराय कन्यादानाङ्गभूतं मधुपर्कं करिष्ये इति सकलस्य प्रागुक्तविष्टरमादाय विष्टरो विष्टरो विष्टरः प्रतिगृह्यताम् । प्रतिगृह्णामि ।

516.

19/11 4 Bl, 11 bis 12 Linien Etwa 1750

Viddhishraddhaprayoga, ein Opfer an die Manen bei feindlichen häuslichen Ereignissen, angeblich aus dem Prayogaratna, mit dem es nicht übereinstimmt Beginnt गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया । देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः ॥ १ ॥ धृतिः पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मनः कुलदेवता । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा । चाराही च तथेन्द्राणी चामुण्डा सप्त मातरः ॥ गौर्यादिषोडशमातृभ्यो नमः । आवाहयामीति ॥

517.

30/13¹/₄ 295 Bl 14 Linien Gute Schrift von etwa 1800

Jayasinhakalpadruma, ein Festkalender, verfasst im Jahr 1714, von Ratnākara, Sohn von Devabhatta, unter König Jayasinha, dem Gründer von Jajpur in Rājputāna (1728) Beginnt करीन्द्रानन चारुचन्द्रावतस स्रवद्रण्डपालीमिलद्भुङ्गमालम् । अपर्णासुतं विघ्नपूर्णं हरन्त गणेश सुरेश तमाय प्रपद्ये ॥ १ ॥ Der Verfasser behandelt seinen Gegenstand in 18 Kapiteln (Stabaka) Die Werke, die er insbesondere benutzt hat, sind. Hemādri's Caturvargacintamani, Madanapala's Madanaratna, Sāyana's Kalanirṇaya, Allaḍanātha's Nirṇayamṛta, Kumalakara's Nirṇayasindhu Andere Schriften hat er fast ohne Ausnahme seinen Vorgängern entnommen Dennoch gebührt ihm das Lob, dass er die im achtzehnten Jahrhundert verfassten Werke ähnlichen Stoffes an Gründlichkeit übertrifft Sieh Catal. Oxon Num 665—667 Lālmitra's Notices Num 1705

Die Handschrift enthält nur die ersten 12 Stabaka 1) Kālānirūpana endet Fol. 23a 2) Samkrantīnirṇaya Fol 48b 3) Pratīpatīkṛtya Fol 96a 4) Dvītiyāprakarana Fol 107a 5) Tṛtīyāprakarana Fol 132b 6) Caturthīnirṇaya Fol 161b 7) Pañcamīnirṇaya Fol 178b 8) Ṣaṣṭhīnirṇaya Fol 189b 9) Saptamīnirṇaya Fol 207a 10) Astamīnirṇaya Fol 257a 11) Navamīnirṇaya Fol 284b 12) Dvādaśīprakarana Fol 418b

Paginirt 1—418, doch fehlen Foll 157 158 237—239, 277—279 285—288 294—404 im ganzen 123 Folia Bricht ab im Anfang des dreizehnten Stabaka

518.

27/12. 308 Bl., 10 Linien. Etwa 1810.

Vratarāja, verfasst in Benares im Jahr 1737 von Viśvanātha, Sohn von Gopāla. Beginnt: ओंकारविघ्नेश्वरं सरस्वती गौरीशसूर्यं च हरिं च भिरवम् । प्रणम्य देवान्कुरुते हि यन्त्रं देवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ विष्णुवर्चनं दानशिवार्चनं च उत्सर्गधर्मं व्रतनिर्णयं च । वेदान्पुराणात्स्मृतितत्त्व तद्बहुतोक्तसिद्धान्तविधिं विधत्ते ॥ २ ॥ संगृह्य सर्वस्य मतं पुराणं सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतम् । लोकोपकाराय कृतो निबन्धो व्रतप्रकाशः सुधियां मुदे स्यात् ॥ ३ ॥ Sieh Cod. Oxon. Num. 663. 664.

1) Paribhāṣā endet Fol. 37b. 2) Dvitiyāvratāni Fol. 66a. 4) Caturthivratāni Fol. 153a. 6) Ṣaṣṭhivratāni Fol. 185a. 8) Aṣṭamivratāni Fol. 254b. 9) Navamivratāni Fol. 287a. 10) Daśamivratāni Fol. 295a. 11) Ekādaśivratāni Fol. 400a. 12) Dvādaśivratāni Fol. 419b. Schliesst in den Trayodaśivratāni gegen Ende des Śanipradoṣavrata.

Paginiert 1—440, doch fehlen Folia 39—65. 95—104. 113—128. 139—145. 156—175. 177—184. 195—219. 346—361. Nach 376 kommt 378, doch fehlt nichts. Fol. 438 ist auch mit 434 gezeichnet, aber es fehlt nichts. Im ganzen fehlen 132 Blätter.

519.

27/12. 34 Bl., 10 bis 11 Linien. Schrift von 1810.

Ein Fragment des *Vratarāja* aus der vorangehenden HS. herausgeschält. Beginnt: [भव]तो ब्रुवंतु । अस्तु पुण्याहं । in A. Fol. 26a 8. Paginiert 23—56. Schliesst in dem Abschnitt Kārttikaśuklapratipad, welcher wegen der Lücken in A. fehlt.

520.

28/11. 31 Bl., 11 Linien. Geschrieben von Haraprasāda Svāmin in Indraprastha im J. 1758.

Aurdhvadehikapaddhati oder *Antyeṣṭipaddhati*, ein Leitfaden für Todtenceremonien, von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, einem Sohn von Rāmeśvara Bhaṭṭa. Er folgt den Vorschriften von Āśvalāyana. Blätter 1—22 und 35 fehlen. Das Werk beginnt mit Tritīyadinakṛitya: पूर्वयन्त्रुतीयदिनविधिं करिष्ये इत्यम्नोपरि तिलाञ्जलयः पद्मचयो दग्धं वा स्नात्वा etc. Vṛṣotsargavidhi Fol. 26b. Sapiṇḍīkaraṇa Fol. 34b. Upayogino nirṇayāḥ Fol. 45b. Nārāyaṇabali Fol. 50a. Garbhīntmarāṇavidhi Fol. 53a.

Schliesst: भट्टरामेश्वरमुतो भट्टनारायणः सुधीः । व्यधत्त रुचिरं काश्यामोर्ध्वदेहिकपदतिम् ॥ आश्वलायनमार्गेण सन्ति पदतयः शतम् । ताभ्यस्त्वस्या विशेषो यः पण्डितः सोऽवधारयताम् ॥

Das ganze Werk ist von Eggeling im Katalog des India Office unter Num 480 ausführlich behandelt worden. Zu den angeführten Autoritäten habe ich nur das Devajāniya und die Vīdhānamālā zuzufügen

521.

22/10 27 Bl 10 Linien Ltwa 1680

Aurdhadehikapaddhati von demselben. Der Anfang und das Ende fehlt. Beginnt: ततः प्राणोत्क्रमणानन्तरं चायुजः सजातीया ब्राह्मणादयो उत्तरणा मुक्तकेशाः शवं प्रह्लादितमुखं प्राक्शिरसमूर्ध्वमुखं दाहदेशं प्रति नयेयुः । अग्निः स्नातोऽप्यथो वा श्रुताः शवाग्रे ऽन्येन नेतव्याः । प्रेताग्रिमध्ये ऽन्येन न गन्तव्यम् ।

Daśabakṛitya 14 b Vṛsotsarga 18 b Mahākoddīṣṭa 19 a Ekoddīṣṭavidhī 19 b Ekādaśābakṛitya 20 b Ṣoḍaśāśrāddhāni 21 b Sapindikarana 25 a Uḍakumbhasāśrāddhāntakṛitya

Sivasvāmīn wird Fol 18 b citiert

522.

26/9 54 Bl, 8 bis 9 Linien Schrift vom Ende des 17 Jahrh

Tulāpurusaamahādanaprayoga, die Gebräuche, welche statt finden, wenn ein Mann allerlei Gaben macht, die dem Gewicht seines Körpers gleichkommen. Von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Angeblich aus seinem Prayogaratna. Beginnt: विघ्नेशवाण्यौ रघुनाथतातौ प्रणम्य रामेश्वरभट्टसूनुः । नारायणाख्यस्तनुते विचार्य तुलामहादानविधिप्रयोगम् ॥ तुलापुरुषमहादानं चिकीर्षुः शुभदिने तीर्थादी मण्डपं कर्तुं यथायोगं मार्जनदहनखननादिना स्मृत्युक्तमार्गेण भूमिं सशोध्य सम्यक्तमीकुर्यात् । ततो द्वादशाङ्गुलशङ्कुमानकृते मण्डले शङ्कुच्छायाप्रवेशनिर्गमाभ्यां प्राचीं प्रसाध्य पुण्यतिथौ पूर्वाह्ने गन्धादिना गणपतिं कूर्मं शेषं वसुधां ब्राह्मणाश्च पूजयित्वा भूमौ अर्घ्यं दत्त्वा मण्डपादिं कुर्यात् । तथा हि । देशकालौ स्मृत्वाच तुलापुरुषमहादानोपयोगिं मण्डपकुण्डादि कर्तुं गणेशकूर्मशेषवसुधाब्राह्मणपूजाभूम्यर्घ्यदानानि करिष्ये इति संकल्पं विधाय गणेशादीन्पूजयेत् । पुण्याहवाचनमपीच्छन्ति केचित् ॥

523.

22/10 121 Bl, 10 Linien Geschrieben im J 1675 von Balakṛiṣṇa

Tristhaṣeṭu, ein Werk über Wallfahrten nach Benares, Gayā und Prayāga, von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Diese Handschrift enthält nur den ersten Teil *Sāmaṇyapraghattaka*, allgemeine Vorschriften bei dem Besuch dieser Orte. Beginnt: सरस्वती नमस्तमः प्रत्यूहब्यूहहानये । यदेकतानचिन्तानां चित्ते संवित्तिरुत्तमा ॥ १ ॥ Abschnitte sind

Tirthayātrānirūpaṇa 6a Yānavicāra 17b. Tirthayātrāyām Kālaśuddhiḥ 24a. Tirthagamanavidhi 30a. Yātrāṇiyamāḥ 35a. Tirthaprāptidinaḥṛitya 36b. Tirthopavāsa 40b. Muṇḍanavicāra 59a. Tirthasnanavidhi 61b. Tirthatarpaṇa 65a. Nadirajodoṣa 67a. Tirthaśrāddhe vihutaṇiṣiddhāni 86a. Tirthaśrāddhavicāra 94b. Tirthaśrāddhādihikārmāḥ 98a. Tirthaśrāddhaprakaraṇa 110b. Asthi-lṣepavidhi 115a. Prakṛṇakāś Tirthadharmāḥ 125b.

Nārāyaṇa citiert viele bekannte Werke, nur das Citipatha mātmya Fol. 69b ist bis jetzt nicht bekannt geworden.

524.

25/16. 615 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1784 von Śaṅkara, Sohn von Kṛpāśaṅkara, Enkel von Harīśaṅkara, Urenkel von Jayakṛṣṇa, Grossurenkel von Keśava.

Nirṇayasindhu, eine vollständige Darstellung Brahminischer Gebräuche. In drei Büchern (Paricheda). Verfasst im Jahr 1612 von Kamalākara, Sohn von Rāmakṛṣṇa, Enkel von Nārāyaṇa. Beginnt: कारुण्यैकनिकेतं रामं सीतालतायुक्तम् । विश्वामित्रान्ववाच व्रततिसमालम्बशाखिनं वन्दे ॥ १ ॥ Sieh Catal. India Office Num. 1584. 1585.

525.

25/12. 330 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Nirṇayasindhu. Drittes Buch. Beginnt: श्रीरामकृष्णतनयः कमलाकरसंज्ञितः । निरूप्य तिथिकृत्यं तु प्रकीर्णं वक्तुमुद्यतः ॥ तत्रादौ संस्कारेषु गर्भाधानम् ॥

Die beiden mit 263a und 263b bezeichneten Blätter (früher 48. 44) sind an die richtige Stelle gesetzt.

526.

21/11¹/₂. 91 Bl., 9 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Nirṇayasindhu. Das erste Buch endet Fol. 59a. Das zweite beginnt: अथ संवत्सरप्रतिपदमारभ्य तिथिनिर्णयस्तत्कृत्यं च निरूप्यते ॥ Bricht ab in den Worten: मुहूर्ते रौहिणे ऽष्टम्यां पूर्वा वा यदि वा परा । द्वांष्टमी

527.

32/16. 36 Bl., 14 Linien. Ganz unvollständig. Etwa 1830.

Sūdradharmatattva, über die Pflichten und Rechte eines Sūdra, von Kamalākara Bhaṭṭa. Beginnt: . प्रणम्य रामं पितरौ कमलाकरभर्मणा । रामकृष्णतनूजेन शूद्रधर्मो निरूप्यते ॥ १ ॥ Sieh Catal. Oxf. Num. 654.

528.

20/9. 24 Bl., 6 bis 8 Linien. Schrift von 1802.

Sūdradharmatattva von Kamalākara.

529.

28/10 17 Bl., 9 Linien Etwa 1840

Śāntaniprayoga, die Ceremonien bei dem zeitweiligen Ein-
stellen des Vedenstudiums und der Wiederaufnahme desselben
Von Kamalakara Bhaṭṭa Beginnt आदौ पञ्चगव्यं कृत्वा । यत्त्व-
गच्छिगत पापं देहे तिष्ठति मामके । प्राशनात्पञ्चगव्यस्य दहृत्यप्रि-
वेन्द्यम् ॥ प्राश्नाचस्य । अथ पूर्वोद्धरितगुणविशेषणविशिष्टाया शुभ-
तिथौ । अध्यायानामुपाकर्म श्रावणा श्रवणेन तु । तन्मासे हस्तयुक्ताया
पञ्चम्या वात इष्यते ॥ अवृथ्यौपधयस्तस्मिन्मासे तु न भवन्ति चेत् ।
तदा भाद्रपदे मासे श्रवणेन करोति तत् ॥ उपाकर्मदिने शुचौ देशे
सुखातः सुखासीन आचार्यः प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य । ममै-
तेषा ब्राह्मणाना चाधीताना कृन्दआदीना यातयामतानिरासेनाप्या-
यनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमेभिर्ब्राह्मणैः सहान्तरितमुत्सर्जनाख्यं कर्मो-
पाकर्मदिने करिष्ये । तदादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च
करिष्ये ॥ Über beide Handlungen sieh Hemādri Parāśista 2, 395

Utsarjanakarman endet Fol 15 b, darauf bis zu Ende folgt
Upākharman.

Schliesst भूमि स्पृष्ट्वा गुरु वृद्धाय नमस्कुर्यात् । परेद्युर्गणेशा-
दीन्नत्वा प्रणवेन प्रारम्भसमाप्तिं कुर्यात् ॥

530.

34/13 30 Bl. 11 Linien Etwa 1780

Danamayūkha, der siebente Teil des Bhagavatisāhakarā,
von Nilakanṭha, Sohn von Śaṅkara Die Handschrift enthält: etwa
den funften Teil des ganzen Beginnt यो लीनया सतनुते ऽव-
विश्व तत्पालयत्यात्मनि विश्वरूपे । लय नयत्याशु च पूरंरूपः शिवं
तनोत्वाशु रविर्ममासी ॥ १ ॥ श्रुतीः स्मृतीर्विच्च पुराणैस्त तत्त-
न्निबन्धानपि सन्निबन्धान् । श्रीशंकरस्यात्मज एष दाने दीनोन्नच्छो
विवृणोति कृत्यम् ॥ २ ॥ परस्वीत्यन्त्यन्तो द्रव्यान्तो दानम् ।

Endigt in Dvārapuja

531.

26/12 46 Bl., 9 Linien Etwa 1780

Rajābhisekaprāyoga, die Ceremonien bei der Salbung
eines Königs Aus dem Nitumayūkha v = Etwa 1780
von Bhaṭṭa Śaṅkara Beginnt अथ प्रयोगः । तद ददा पूर्वरात्रि
मृते ऽथो ऽभिषिच्यते तदा मादकरपुरोहितं च निबन्धानप्रकारेण
तिलसर्पिः सन्नाथ राष्ट्रि ऽयं राष्ट्रि तच्च वदन्तीत्य पूर्वरात्रामना-
दासनान्तरमुपवेश्य मन्त्र्यादिष्वं नमस्कृत्य दण्डयाम् । रात्रा च

तान्तकृत्य कारागृहनिगडवद्वान्मुक्ताभयं दत्त्वा तदासनस्य एव राज्यं कुर्वन्कालं प्रतीचेत् । प्राप्ते चाभिषेककाल आत्मानमभिषिद्येत् । पूर्वस्मिन्नाजनि जीवति कारणान्तरेणान्याभिषेके तु न कालप्रतीक्षान्तो विधिः । कित्वभिषेककाले ऽभिषेक एव ॥

Schliesst: एताद्यान्याथ राजेन्द्र नद्यस्त्वां विविधोदकाः । सर्वपापप्रशमनाः सर्वलोकस्य मातरः । सतोयपूर्णः कलशैरभिषिद्यन्तु पार्थिव ॥ एतैर्यथोक्तं नृपराज राज्ये दत्ताभिषेकः पृथिवी समग्राम् । ससागरां भुङ्क्ष्व चिरं च जीव धर्मे च ते बुद्धिरतीव चास्तु ॥

532.

31/11. 220 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1680 von Kīśora, Sohn von Mīra Bhagavanta, unter der Regierung von Rāmasiṅghadeva.

Vratārka, eine ausführliche Darstellung der Indischen Feste, nach den Purāṇen und älteren Sammlern, wie Hemādri. Von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha (dessen *Mayūkhās* er citiert), Enkel von Bhaṭṭa Śaṅkara. Beginnt: दिवाकरपदद्वन्द्वं फलद्वन्द्वप्रदायकम् । वैलाक्यतमसो नाशकर्तृ तत्प्रणमाम्यहम् ॥ Einige Blätter fehlen. Ausführlich behandelt von Eggeling im Katalog des India Office, Num. 1684.

533.

34/15. 200 Bl., 14 Linien. Schrift von 1799.

Vratārka. Foll. 23—50. 134—137 fehlen.

534.

19/11. 7 Bl., 16 Linien. Geschrieben im J. 1687 von Kāmeśvara, einem Sohn von Śukla Śrīvallabha.

Anantavratapīṭjūpaddhati, ein Leitfaden zur Beobachtung der Anantafier, welche am vierzehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada gehalten wird. Dieses ist ein Auszug aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beginnt: अथानन्तव्रतम् । भाद्रशुक्लचतुर्दशमनन्तव्रतम् । व्रताकैः । तच्च विमुहूर्तव्यापिन्यां कार्यम् । मुहूर्तमपि चेद्भाद्रे पीर्णमास्यां चतुर्दशी । संपूर्णां तां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमव्ययम् ॥ तथा । भाद्रपदस्यान्ते चतुर्दशां द्विजोत्तम । पीर्णमास्यां समायोगे व्रतं चानन्तकं चरेदिति स्कान्दभविष्योक्तेः ।

Schliesst: इति भविष्योत्तरे ऽनन्तव्रतपूजापद्धतिः ।

535.

18/11. 6 Bl., 10 bis 12 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rathasaptamī und *Acalāsaptamī*, zwei Auszüge aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beide Feierlichkeiten finden am siebenten des Monats Māgha statt. Die *Rathasaptamī* beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं

सा क्रियते छण्ण मनुष्ये रथसप्तमी । चक्रवर्तित्वफलदा या विख्याता
त्वया मम ॥ १ ॥ श्रीछण्ण उवाच ॥ आसीत्काम्बोजविषये यशो-
वर्मा नराधिपः । वृद्धे वयसि तस्यासीत्सर्वव्याधियुतः सुतः ॥ २ ॥
Die Acala Saptami beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं स्त्रियः सुख्याः
स्युः सुभगाः सुप्रजास्तथा । पुण्यं च महत्त्वाच्च सर्वमेतत्फलं यतः ॥ १ ॥
Sieh Hemādri's Vratakhanda 1, 642 643

536.

22/12 7 Bl., 9 bis 10 Linien Die Schrift datiert etwa von 1790

Samklastacaturthivrata aus dem *Vratārka* von Śaṅkara, und
zwar gleich zu Anfang des Abschnittes von der Feier des vierten
Monatstages Beginnt अथ चतुर्थोव्रतानि । तत्र श्रावणे शुक्ल-
चतुर्थी सकष्टचतुर्थी । सा च चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । श्रावणे
वज्रले पक्षे चतुर्थ्या च विधूदये । गणेश पूजयित्वा तु चन्द्रार्थाय
प्रदीयत इति कथाया तत्र च पूजाविधानात् ।

Am Schluss heisst es लाखित नाहालचन्द्रपरोपकारार्थं ।
पठनार्थं पाठक० । यादवरामेणमिदं पुस्तक ।

537.

16¹/₂/11 11 Bl., 8 Linien Schrift von 1760

Bhūtasuddhyādy prānapratisthā, Weihung des Athems Dieser
geht, wie bei anderen wichtigen rituellen Gebräuchen, die
Bhūtasuddhi voran, ein einleitender Akt, bei welchem die fünf
Elemente des Körpers durch Gebete geläutert werden Beginnt
अपसर्पन्तु ते भूता ० ज्ञया ॥ दशाक्षरेण मन्त्रेण प्राणायामत्रयं देश-
कालकीर्तनम् ॥ अत्राय ० र्थमशेषपापत्रयार्थमभीष्टसिद्धिफलप्राप्त्यर्थं जपं
करिष्ये । तदङ्गतया विहितं भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठादिकं करिष्ये । दक्षिणे
सरस्वत्यै नमः । शङ्खनिधये नमः । वामभागे । ओ लक्ष्म्यै नमः ।
ओं पद्मनिधये नमः । पृथ्वि त्वयेति मेरुपृष्ठ ऋषिः । सुतलं छन्दः ।
कूर्मो देवता । आसनदाने विनियोगः । पृथ्वि त्वया ० सन । ओं
विश्वशक्त्यै । ओं मायाशक्त्यै । ओं भूर्भुव० । आत्मासनाय नमः ।
अनेन मन्त्रेण पुष्पादिनासनदानम् । ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशी-
णितभोजने । तिष्ठ देवि शिखावन्धे चामुण्डे अपराजिते ॥ इति शिखा-
वन्धनम् । अपक्रामन्तु भू० रमेत् । सर्वभूतनिवारकाय शङ्खाय सशराय
सुदर्शनायास्त्रराजाय ऊ फट् । अनेन मन्त्रेण तालत्रयं कृत्वा स्वस्थ
परितः सर्वदिक्षुस्वमुद्राप्रदर्शनम् ॥

Prānapratisthā beginnt Fol 6a प्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णु-
महेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामानि छन्दासि । प्राणशक्तिर्देवता ।

आं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्रीं कीलकम् । प्राणप्रतिष्ठापने विनियोगः ।
ब्रह्मविष्णुमहेश्वरेभ्य ऋषिभ्यो नमः शिरसि । ऋग्यजुःसामभ्यम्बुन्दोभ्यो
नमो मुखे । प्राणशक्त्यै देवतायै नमो हृदये । आंबीजाय नमो
नाभी । ह्रींशक्त्यै नमो गुह्ये । क्रींकीलाय नमः पादयोः । प्राण-
प्रतिष्ठापनविनियोगाय नमः सर्वाङ्गे । etc. bis Fol. 8b.

Śiṣṭamātrikānyāsa, Karasthamātrikānyāsa, Antaramātrikānyāsa, Bahirmātrikānyāsa bis Fol. 11a gehören zur mystischen Verehrung der Buchstaben

Schliesst: अथ ध्यानम् ॥ वर्णां वर्णाम्बुमालाङ्गी भारती भा(?)-
रलोचनाम् । रक्तसिंहासनां देवी वन्दे ऽहं सिद्धमातृकाम् ॥

538.

15/7. 4 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Bhūtasuddhi, eine kürzere Behandlung des vorangehenden Gegenstandes Beginnt: स्तोत्रादि पठन् गृहमागच्छेत् । गृहमागत्य हस्तपादं प्रक्षाल्य देवताद्वारि । द्वां द्वारश्रियै नमः । दं देहल्ले । द्वारस्थ दक्षिणोत्तरयोः पार्श्वयोर्धात्रे विधात्रे गङ्गायै यमुनायै पद्मनिधये शंखनिधये इति संपूज्य वामाङ्गं संकोचयन्नन्तः प्रविश्य वास्तुपुरुषाय० ब्रह्मणे० । मृदासने उपविश्य मण्डूकाधाराय० कूर्माय० अनन्ताय० पृथिव्यै० आधारशक्त्यै० आधारशक्तिकमलासनाय० । पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः । सुतलं छन्दः । कूर्मो देवता । आसनोपवेशने विनियोगः । पृथिव त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता । त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनमिति संपूज्य वामपाद-पार्ष्णिघाततालत्रयं कृत्वा । अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता दिवि संस्थिताः । ये चात्र विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ इति मन्त्रेण नाराचमुद्रया भूतान्युत्सार्य सहस्रार ऊं फट् । इति छोटिकया दिग्बन्धं विधाय रमिति चक्रमुद्रयाग्निप्राकारं विभाव्य बद्धासनो भूतशुद्धिं कुर्यात् । यथा । पादादिजान्वन्तां पृथ्वीं जले विनापयामि । जान्वादिपाद्यान्तं जलं तेजसि वि० etc.

Schliesst: ततो डादिठान्तं न्यसेदिति स्थितिः । चाद्यकारान्तं न्यसेदिति संहारः । पुनः दृष्टिस्थिती गृहस्थेन कार्ये इति संप्रदायः ॥ इति यहिर्मातृका ॥

539.

26/14 92 Bl., 9 Linien Etwa 1780.

Samskārabhāṣkāra, über die sechzehn häuslichen Sakramente, von Rṣibhūḍha, Sohn von Gaṅgādharma, Enkel von Viśvanātha mit dem Beinamen Śruca. Sonderbar ist, dass in einer Unterschrift

auf Fol. 63b ein anderer Verfasser angegeben ist nämlich Padma-
kara, Sohn von Gopala Enkel von Narayana mit dem Beinamen
Dikṣita Das Werk gebort der Vajasaneyīśakha an und beruck-
sichtigt häufig das Gṛihyasūtra von Paraskara Beginnt यो ऽमू-
च्छौचोपनामा बुधमुकुटमणिर्विश्वनाथप्रसिद्धस्तज्जी गङ्गाधराख्य चि-
तिसुरमहित सर्ववेदार्थवेत्ता । तत्पुत्र साधुशील शतपथनिपुणो
याज्ञिकैर्वन्द्यमान पुण्यात्मा सर्वकाले जयति ऋषिबुध शिष्यसघार्चि
ताद्वि ॥ १ ॥ करोति विदुषा प्रीत्यै सर्वसंस्कारभास्करम् । सूत्र
हरिहर कर्क वासुदेवी समाहित ॥ २ ॥ आलोक्य सम्यङ्मतिना
सरल सुगम नवम् । यस्यावलोकनेनैव स्फुरन्ति हृन्दि तत्त्वज्ञात ॥

Garbhadhana beginnt mit rajodāśanasanti welche auf Fol 63b
endigt Garbhadhana endigt 65b Pumsav na 67b Simanton-
nāyana 72a Jātikarman 77b Namakarana 83a Niskramana 84a
Annayāna 85b Cudakarana 89b Bricht ab im neunten Ab-
schnitt über Upanayana

540.

23/11 8° Bl. 9 b s 11 Linen Geschrieben von Dhundhi auf Ge-
leiss von Ra ganatha etwa um 1700

Sotāśasamskarapaddhati ulei die sechzehn häuslichen Sakra-
mente Anonym Folia 1 2 10—19 26 27 fehlen Fol 3
beginnt वक्ताश्चापि तिष्ठेयुर्विप्रास्तान्वाचयेद्बुध ॥

Upasanaavidhi 29b Garbhadhanaavidhi 33b Pumsavanaavidhi 35b
Simantonnayanaavidhi 37b Jātikarmanavidhi 39b Pravāsagata
janakavidhi 40a Namakarmanavidhi 41b Niskramana 42a Upa-
ve anavidhi 43a Sisūksaavidhi 43b Annayāna 44b Caulakarma
avidhi 47b Upanayana 56a Medhajananaadevakotthapanavidhi 59b
Upakarmanavidhi 65a Risipujanavidhi 65b Utsarjana 67a
Mahanamnyarata 70a Mahavratā 71a Upanisadvrata 71a
Godanavidhi 71b Simantavyatanaavidhi 75b Vivahavidhi 85b
Vivāthomavidhi 88a Gṛhapraवेशnyahoma 90a Caturthi
larana 91b Airini upadānavidhi 92b Niscayavidhi 92b
Atkavyavahavidhi 94a Gṛhyagnyor jogavidhi

541.

24/11 17 Bl. 12 Linien Geschrieben im J 1784 von Nārāyaṇa
Sohn von Jivanadeva Enkel von Narahar

Sotāśasamskaraśāstra nach den Vorschriften von Apastamba
Nur ein Bruchstück des ganzen ist erhalten (Foll 24—40) welches
die Hochzeitsgebräuche enthält Der Verfasser ist zwar nicht
genannt aber hiess wahrscheinlich Candracudā da er auf Fol 34b
mathṛita Pāṇinīyāna citiert Er hebt ganze Stellen aus Narayana's
Prayogaratna aus Ausserdem erwähnt er Hemadri Ramandar
Vallabha Beginnt अथ मुख्यब्राह्मणविवाहपञ्चमाश्रित्य प्रयोग उच्यते ।

तत्र वरपिवादिगन्धाक्षतवस्त्रयुग्मभूषणताम्बूलपुष्पादि गृहीत्वा कन्या-
दातृगृहं गत्वा कन्यां पूजयेत् । ततः कन्यादाता प्राङ्मुख उपविश्य
दशकालीं स्मृत्वा करिष्यमाणविवाहाङ्गभूतं वाग्दानमहं करिष्य इति
संकल्प्य गणपतिं कलशं च यथाचारं संपूज्य कन्यापूजयितारं गन्ध-
ताम्बूलादिना पूजयेत् । स च दातारम् ॥

Schliesst: प्रथमे ऽहि गृहप्रवेशाकरणे कालानाह वल्लभः । वधू-
प्रवेशः प्रथमे तृतीये शुभप्रदः । पञ्चमके ऽथवास्ते । द्वितीयके वाथ
चतुर्थके वा षष्ठे वियोगामयदुःखदः स्यात् ॥ नियतकाले ऽपि कदाचि-
न्निषेधमाह गर्गः । अतीपाते च संक्रान्ती ग्रहणे वैधृतावपि । अमा-
शब्दे च विध्यादौ प्राप्तकाले ऽपि नाचरेदिति ॥

542.

26/12. 12 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1720.

Vidhānamālā, eine Sammlung verschiedener Ceremonien,
besonders zur Abwehr von widerwärtigen Ereignissen. Wahr-
scheinlich von Nṛsiṅha Bhaṭṭa. Sieh Catal. India Office Num. 1769.
Die vorliegende Handschrift enthält ein kleines Bruchstück (Fol. 110
—121), nämlich den Schluss von Vināyakapūjavidhi, das Nava-
grahamakhavidhāna, und den Anfang von Kākamaithunadṛṣṭa-
janitavighnaśamanavidhi. Das zweite Stück beginnt: याज्ञवल्क्यः ।
श्रीकामः शान्तिकामो वा [ग्रहयज्ञं समाचरेत् । वृथायुःपुष्टिकामो
वा] तथैवाभिचरत्तपि ॥

Das letzte Stück schliesst: निमित्तेन विना काकमैथुनं यस्तु
पश्यति । प्रकृतिर्विकृतिं याति पणमासात्करणं भवेत् ॥

543.

25/11. 6 Bl., 13 Linien. Etwa 1680.

Balarakṣā, die Bewahrung eines Kindes vor dem bösen Ein-
fluss von zwölf weiblichen Dämonen während der ersten zwölf
Tage und zwölf Monate. Dieses geschieht durch geeignete Arzneien
und Anrufung der genannten Teufelinnen. Aus der *Vidhānamālā*
von Nṛsiṅha in einem aus zwölf Kapiteln bestehenden Auszug aus
dem *Skandapurāṇa*. Beginnt: विधानमालायाम् ॥ अथ प्रसङ्गेन
लघुजातकोक्तानि बालरक्षोपयोगीनि द्वादश विधानानि । तान्येव
स्कन्दपुराणे स्कन्दसूर्यसंवादे ॥ सूर्य उवाच ॥ आहारश्च निद्रा च
रुदितं हास्यमेव च । स्वाभाविकमिदं देव कर्म तेषां यदानन ॥ १ ॥
कर्मणस्त्वावश्यकत्वात्कथं पापं प्रजायते । पापं विना कथं व्याधिः
पीडयत्यखिलाञ्छिशून् ॥ २ ॥ तेषां कर्मफलं किं वा मातापितृभ्यो
कर्मजम् । जन्मनः समयस्याथ तन्माचक्ष्व सुव्रत ॥ ३ ॥ स्कन्द

उवाच ॥ सूर्य येन विपाकेन शिशूनां जायते ऽगदः । तत्सर्वं कथ-
यिष्यामि पृच्छते ते दिवाकर ॥ ४ ॥ लङ्काया रावणो नाम पौल-
स्त्यो राक्षसेश्वरः । स्वसारस्तस्य वीरस्य द्वादशासन्नहामयाः ॥ ५ ॥

Diese zwölf Schwestern erlangen durch grosse Busse von Śiva die Verwilligung sich am Maie junger Kinder zu letzen Sie heissen Vinocani, Mohini, Sunandā, Putinā, Āsurī, Revati, Śakunī, Piśācikā, Paśmī, Mahāmārī, Kālīka, Bhāminī Sie werden in je einem Kapitel besprochen

Schliesst एवं कृते विधाने तु बालकः चेममाप्नुयात् । इत्य-
ते कथितं सूर्य शान्तिरुल्लघुजातकम् ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ येन पापेन
चाज्ञानान्मनुजाना गदो भवेत् । तत्सर्वं पूर्वमेव त्वमुक्तवानसि यममुख ॥

544.

24/14 2 BH, 12 bis 13 Linien Etwa 1620

Pradosaninaya, Bestimmung der Länge der Abendzeit (Pradosa) nach Sonnenuntergang zur Verehrung des Siva am drei-
zehnten Mondentage Ein Kapitel aus dem Purusarthacintāmani
von Viṣṇu Bhaṭṭa, Sohn von Rāmakṛṣṇa Beginnt अथ प्रदोष-
निर्णयः । हेमाद्रौ विश्वादर्शे । प्रदोषो ऽस्तमयादूर्ध्वं घटिकात्रयमु-
च्यते । गौडयन्त्ये तु दण्डद्वयात्मक एव प्रदोष उक्तः ॥ Das Material
zu diesem Stucke ist aus Hemadri's *Parīśeṣakhaṇḍa* 2, 112 und aus
dem *Kālamadhava* p 134 entlehnt Ausserdem wird der *Jaya*
sūhapṛtapa erwähnt

545.

29/15 24 + 3 BH, 11 bis 14 Linien Geschrieben im J 1867 von
Bhaṭṭa Malajī Abhayaśankara

Āśaucanirṇaya, Reinheitsbestimmungen, von Bhaṭṭojī Dīkṣita
Beginnt अथास्पर्शस्पर्शनिमित्तस्थानानि । विष्णुस्मृतौ । इन्द्रिये वा
प्रविष्ट स्यादमेधं यदि कर्हिचित् । मुखे ऽस्पर्शगते वापि तस्य स्नानं
विधीयते ॥

Endigt जीवन्मृत्युनिर्णये । सर्वेषामेकजातीनामेकस्यैव पुत्रत्वान्भवेत् ।
सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥ सर्वासामेकपत्नीनामेका
चेत्पुत्रिणी भवेत् । सर्वास्तास्तेन पुत्रेण पुत्रिण्यो मनुरब्रवीत् ॥

Ausser ältern Schriftstellern erwähnt er von sich selbst das
Bhaṭṭojīdīkṣitīya, ausserdem Smṛitisara, Dharmapṛavṛtti, Dhundhi-
paddhati, und zweimal den *Nirṇayasindhu*

Drei Blätter folgen, von denen das erste ein Inhaltsverzeichnis
zu dieser Schrift enthält Die zwei letzten behandeln denselben
Gegenstand

546.

24/10¹/₂. 6 Bl, 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Vaiṣṇavaratnādāsa im J. 1828.

Sūtakanirṇaya, die durch die Geburt oder den Tod eines Kindes verursachte Unreinheit und Ausnahmen von derselben. Von Bhaṭṭoṃ Dākṣita. Beginnt: पराशरः (3, 15) ॥ आ चतुर्थाङ्ग-वेत्तावः पातः पञ्चमषष्ठयोः । अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्यादिति ॥ तत्र स्त्रावे आद्यमासत्रये मातृस्त्रिरात्रमाशीचम् । उपरि आषष्ठ माससम-संख्यदिनमाशीचम् । चतुर्थे चत्वारि पञ्चमे पञ्च षष्ठे षड्विधः । सपिण्डानां तु स्नानमात्रेण शुद्धिः स्त्रावे पाते तु चिरात्रम् ॥

Schliesst auf Fol. 6a: तदुक्तं विशङ्कोक्ता । ताताम्बाचार्यकेभ्यो ऽनलतिलजलदो ब्रह्मचारी तदीयाशीच (Verse 13) इति ॥ प्रक्रान्त-प्रायश्चित्तानामाशीचं नास्ति । पूर्वप्रवृत्तचौलोपनयनादिसंस्कारेषु यज्ञ-देवताप्रतिष्ठारामायुत्सर्गादिष्वप्येवमिति ॥

Auf Fol. 6b finden sich 14 Linien von einer älteren Hand. Sie beginnen: अयन्तीव्रतवन्नित्यं काम्यं चैकादशीव्रतम् ॥ अरुणोदय-वेधो ऽत्र वेधः सूर्योदये तथा । उक्ती द्वादशमीवेधी वैष्णवस्मार्तयोः क्रमात् ॥ Citirt wird der Vaiṣṇavanirṇaya (एकादशी द्वादशी वे-त्युभयं वर्धते यदा । तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मार्तिर्याह्यं परं दिनम् ॥).

547.

20¹/₂/11¹/₂. 15 Bl, 12 bis 13 Linien. Geschrieben von Nāhnūrāma im J. 1694.

Tithinirṇaya. Anonym. Foll. 1. 2 fehlen. Fol. 3b beginnt: दमनोत्सवः । त्रयोदश्यामनङ्गव्रतं । सा पूर्वा । चैत्रशुक्लचतुर्दशी पूर्वा याह्या । मधोः आवणमासस्य या च शुक्लचतुर्दशी । सा रात्रिव्या-पिनी याह्या नान्या शुक्ला कदाचनेति हेमाद्रौ बौधायनोक्तेः । अथ चैत्रपूर्णिमासामान्यनिर्णयात्परैव । अत्र चित्रवस्त्रदानम् । मन्दे वार्के गुरौ वापि वारिष्वेतेषु चैत्रिका । तत्राश्वमेधजं पुण्यं केन आढादि-भिर्भवेत् ॥ अत्र सर्वदेवानां दमनपूजोक्ता । इयं मन्वादिरेपि सा च पूर्वा । चैत्रकृष्णचयोदश्यां महावारुणीयोगो गौडि प्रसिद्धः । तदुक्तं वाचस्पतिकृतौ शूलपाणौ च स्नान्दे । वारुणेन समायुक्ता मधी कृष्ण-चयोदशी । गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यग्रहणतः समा ॥ शनिवारसमा-युक्ता सा महावारुणी स्मृता । शुभयोगसमायुक्ता शनौ शतभिषा यदि । महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुद्धरेत् ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां विशेषः । चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां यः स्नात्वा (lies स्नायात्) शिवसंनिधी । न प्रेतत्वमवाप्नोति गङ्गायां च विशेषतः ॥ इति चैत्रमासः ॥

Die Feiertage in den 12 Monaten werden in aller Kürze behandelt. Der Verfasser hat ein grösseres Werk über dasselbe Thema geschrieben. Auf Fol. 13b findet sich die Stelle *asya vistaro bṛhadgānthe*, und auf 14a und 15b *vistaraḥ tatraiva*. Er citirt Stellen aus mehreren Purāṇa. Von Schriftstellern hat er namentlich Hemadri und Madhava (*Kalanirnaya*) benutzt. Ausserdem erwähnt er Aśvalayana und den Kommentar zu diesem von Narayana Kalpataru Gauḷanibandha Cintamani Jyotiribandha Tattva (von Raghunandana), Divodasa Vinayadīpa Nīrnayamṛta Ratnakōṣa Vacaspati Samnyasapaddhati.

Die Unterschrift lautet तिथिनिर्णय समाप्त ॥ दैवज्ञगुरुगोविन्दपादाभोजप्रसादत । पौषशुक्लत्रयोदश्या नाहूरामो ऽलिखतुरी ॥ १ ॥

548.

21/10 97 Bl. 6 bis 8 Linien Etwa 1700

Tithirnayasamśepa ein Festkalender für die zwölf Monate des Jahres hauptsächlich gestützt auf Sayana's *Kalanirnaya* und Hemadri's *Caturvargacintamani*. Von Bhattoji Dikṣita Sohn von Lakṣmidhara. Beginnt चैत्रशुक्लप्रतिपदि सवत्सरारम्भ । तच्चौदयिकी तिथिर्याह्या । चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समय तु तदा सूर्योदये सति । इति हेमाद्रौ ब्राह्मोक्ते ॥

Cantra endet Fol. 8b Vaiśākha 14b Jyestha 17a Āṣāḍṇya 21a Śravana 26b Bhādrapada 49a, Āṣvina 63a, Kārttika 75b Mārgaśīrṣa 78a Pausa 81b Magha 86b*) Phalguṇa 98a

Er citirt Atharvavedinam Gṛihyaparīkṣita 24b Adbhūtasara 24a Anantabhatta 10b Aparāikha Acarapradīpa 20b Kalpataru 8a 78a Kāṭhakaḡgṛihya 47b Kaladarsa 3b 10b 12a etc. Kalottaratāntra 22a Kaundinya 61a Gayadasambandha (dinadvaye candrodaye caturdaśyabhāve caturdaśya n caturthayame snanam) 65b Govindarṇava 1b 7a 10a 49b Caturvīṣatimṛta 40b Candrodāya 48b Sieh Prithvicandrodāya Camatkaracintamani 21b Pamaratantra 8a Tristhalisetu 8a etc. Divodasīya 10a 21a 24b etc. Dipika 7a 9b 22a etc. Devasyama 48a Narayanaṣṭīti 46a 60b Nīrnadityasampradāyīnāḥ 25b Nīrnayadīpa 49a Nīrnayadipika 37a Nīrnayamṛta 2b etc. Nīrnayabhasya 50b Parīkṣita 23b Sieh Prayogaparīkṣita Parāṇsamuccaya 27b 28a 83b 96a Prithvicandrodāya 4b 8a 8b 12a etc. Prayogaparīkṣita 36b 41b Bhāḡgavarcanaadīpikā 12b 18b 20b etc. Bhūrijaṇma 52b (Bhūrijaṇma kṣatī saksad devīpūjanam karyam itī jajalpa) 53b (yat tu Bhūrijaṇma jajalpa vacanam vīna ratīvyajanya gṛihane pramāṇa bhavaj jagarānasya cāḡgatvat purvavyajny eva gṛahyeta tīd Bhūrijaṇmano mandapṛajnyasya durbuddhivīlasitamatram ity upekṣānyam) Māndana 70b Māndanaśatna oṭt Ratnakōṣa 43a (isat samdhyam

* Nīrnayātr welche zu Māḡha gehort beginnt 87a und endet 90b

atikrāntaḥ kṛpēdudbhinnaṭākakāḥ | vijayo nāma kālo 'yam sarvakā-
ryārthasādhakāḥ) Rājamārtanḍa 57 b. Rāmārcanacandrikā 6 b.
18 a. 20 b Rudrayāmala 41 b. 54 a. Lalla 96 b Vācaspatini-
bandha 7 b Gadyaviṣṇu 17 a. Sarvajñanārāyaṇa 66 b. Smṛiti-
candrikā 3 b. 12 b. Smṛitidarpaṇa 39 a. 65 b. Smṛitiratnāvalī 41 a.
Smṛitisamgraha 41 a. 55 b. Smṛityarthasāra 10 a. 41 b Hara-
datta 60 b

Fol 28 ist nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

549.

25/12. 35 Bl., 12 bis 13 Linien. Foll. 1—24 sind etwa 1780 von
Durlabharāma, einem Sohn von Jayānanda, die übrigen etwas später geschrieben.

Tithinirṇayasamkṣepa von Bhaṭṭoji. Reicht bis Fol. 26.
Darauf folgt aus einem ähnlichen Werke: Jayantinirṇaya, Rāmana-
vaminirṇaya, Ekādasinirṇaya, Kāmyaikādaśinirṇaya, Śivarātri, Ma-
hānavami, Vijayādaśami, Dipotsavanirṇaya.

550.

23/10. 16 Bl., 11 Linien. Etwa 1820.

Karmavipāka, der Erfolg schlechter Thaten, der sich in ver-
schiedenen Krankheiten aussert, und die Gaben, durch welche diese
geheilt werden können. Angeblich aus dem Jñānabhāskara. Beginnt:
अरुण उवाच ॥ कथं कार्यो दिवानाथ पृच्छाकाले ऽस्य यो विधिः ।
तत्तत्कर्मविमोक्षाय तत्र निष्कृतिसूचकः ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥
आधित्याधिमतो जन्तोर्विरक्तिर्जायते यदा । देवज्ञं स तदा प्राप्य
निजं दुःखं निवेदयेत् ॥ २ ॥ ततस्तं मुनिमाह्वय देवज्ञं मुनिकोवि-
दम् । अद्यया परया सम्यक्पूजयैद्विविधाह्णीः ॥ ३ ॥ विप्रानन्यांश्च
सद्रूतान्समाह्वय गुणान्वितान् । सुशुभे भूपदेशे तु पूजयेदिष्टदेवतम् ॥ ४ ॥
पुस्तकस्य ततो ज्ञानभास्करं सम्यगर्चयेत् । भूरिद्रविणदानादीर्विंश-
विविधाह्णीः ॥ ५ ॥

Unvollständig. Auf Fol 2 werden folgende Quellen angegeben:
कर्मविपाककर्मप्रकाशसूर्यार्णववीरसिंहावलोकनहोरासंहिताज्ञानभास्कर-
सातलायन एतेभ्यो अन्येभ्यो विचारः कार्यः । Diese Angabe ge-
nügt um zu zeigen, dass diese Schrift mit dem Jñānabhāskara im
losesten Zusammenhang steht. Fol. 5: अथ पाण्डुरोगे ॥ देवगुरु-
ब्राह्मणद्रव्यापहारी पाण्डुरोगवान् । अन्यजागमने मर्त्यः पाण्डुरोगी
प्रजायते । कृच्छ्रचान्द्रायणम् । पलरजतपृथ्वीदानम् ॥

551.

24¹/₂/10. 11 Bl., 9 bis 14 Linien. Schrift von 1851.

Karmavipāka aus dem Jñānabhāskara. Mehrere Kapitel.
Paginiert 1—15. Foll. 9—12 fehlen. Unbrauchbare Handschrift.

Beginnt श्रीअरुण उवाच ॥ तुभ्य नमो श्रुतिमण्डनाय (०मण्डलाय HS) सर्वात्मने सकलसाक्षिक(चाक्षिक HS)पौरुषाय । सर्वस्थितिप्रलयकारणाय रक्षास्थिताय सकलस्य शुभाशुभस्य ॥ १ ॥

Karmamocanapujavidhi (कर्मोच्चार० HS) Fol 3a karmavipake

bhavalakṣaṇa

Fol 7b

īarbhāsrava

dosakāthanam nama saptamo dbvaṣaṇ Fol 14b

552.

24/15 167 Bl. Linien verschied. Etwa 1680

Karmavipakā, Ursachen von Krankheiten und anderen Unglücksfällen welche unter bestimmten Astialverbindungen eintreten, und durch Sünden in einem früheren Dasein bedingt sind. Fromme Gaben zur Abwehr derselben. Dialog zwischen Surya und Aruna. Das Werk ist der zweite Teil des Jñānabhaskara welcher im Katalog des India Office Num 2719 beschrieben ist.

Diese Handschrift besteht aus verschiedenen Fragmenten, die ohne Hilfe eines vollständigen Codex nicht geordnet werden können.

553.

20/16 9 Bl., 11 Linien Schrift von 1864

Sadvargaphala, sechs Kapitel über Nativität angeblich aus dem Jñānabhaskara. Beginnt अरुण उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकानां हितकारक । चिह्नज्ञान दयानाथ वद मे च यथातथम् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ वीनतेय महाभाग शृणु चैकमनानघ । ग्रहेष्टिज्ञान्यनेकानि देहिना वदतो हि ते ॥ २ ॥ लप्तात्पङ्कगतो नाथ वदेष्टिज्ञान्यनेकम् । तानि सर्वाण्यनेकानि देवज्ञैः सप्रकाशयेत् ॥ ३ ॥

Horaphala 15 Verse Dreskanaphala 17 Verse Saptāṇaphala 16 Verse Nava saphala 15 Verse Dvadaśāṇaphala 13 Verse Timsāṇaphala 9 Verse

554.

21/11 43 Bl. 8 bis 9 Linien. Etwa 1730

Karmavipakā aus dem Sarvasarasamgraha Suryanava. Ein Dialog zwischen Surya und Aruna — Erhalten sind 27 (26) Adhyaya und 9 Verse von 28 (27). Auf Fol 3 findet sich die Unterschrift iti Satatapiyoktakarmavipakaparibhasa weil von Vers 15 an eine Reihe von Slokas aus dem ersten Kapitel der Satatapi-smṛiti eingeschaltet sind — Paginiert 1—44 aber Fol 39 fehlt — हिरन्मयाय नमस्तस्मै विघ्ननाशाय ते नम । प्रवीराय नित्याय पार्वती-नन्दनाय च ॥ १ ॥ अरुण उवाच ॥ कालचक्राधिराजाय सप्ताध्याय [च] ते नम । तमोराशिविनाशाय दुःखनाशाय ते नम ॥ २ ॥

कर्मसाक्षी जगच्चक्षुस्तेजोराशिः सनातनः । स्वप्रभो देवराजस्त्वं तस्मा-
त्पृक्षामि ते प्रभो ॥ ३ ॥ द्वादशात्मन्यहाध्यच दयां कुरु दिवाकर ।
पूर्वकर्म कथं जातं तन्मे ब्रूहि प्रभाकर ॥ ४ ॥ जन्मान्तरकृतं कर्म
कथं जीवसमागमम् । केन कर्मविपाकेन गच्छन्ति कां गतिं पुनः ॥ ५ ॥
एतं मे संशयं स्वामिन् ह्येत्तुमर्हस्यशेषतः । दीनबन्धो दयासिन्धो सत्य
ब्रूहि सनातन ॥ ६ ॥

Der zweite oder erste Adhyāya beginnt: अरुण उवाच ॥ क-
स्मात्कर्मण आहुर्वि चिह्नानि पूर्वजानि च । ऋषयः शुद्धकर्माणस्तद्वदस्व
पृक्कपृथक् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ पचिराज वदिष्यामि यत्ते
मनसि वर्तते । ज्ञानं ज्ञानधर्ममयं साक्षात्सद्यःप्रत्ययकारकम् ॥ २ ॥
प्रकृत्या संमोहितो जीवो नित्यं कर्मणि संस्थितः । सत्त्वात्संजायते
कर्म देवलोकप्रदायकम् ॥ ३ ॥

Adhyāya 7—13 handeln von den Ursachen der Krankheiten
und deren Heilung durch gute Thaten. Adhyāya 15—26. Über
den bösen Einfluss der Zodiakalbilder bei der Geburt und die
Mittel ihn zu verhüten.

555.

32/15. 41 Bl., 9 Linien. Schrift von 1827.

Karmavipāka aus dem *Sūryānava*. In einem Dialog zwischen
Brahman und Nārada. In zwölf Kapiteln. Beginnt: नारायणं
नमस्कृत्य नरं etc. ॥ १ ॥ निमिषे निमिषक्षेत्रे ऋषयः शीनकादयः ।
पप्रक्षुः सूतं धर्मज्ञमिदं वचनमब्रुवन् ॥ २ ॥ केन कर्मसुखप्राप्तिर्दुःखं
केन च कर्मणा । पूर्वजन्मकृतं कर्म प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ ३ ॥
श्रीसूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगस्यादौ ब्रह्मलोकं गतो मुनिः । ददर्श
लोकनाथेशं सर्वज्ञं प्रपितामहम् ॥ ४ ॥

Schliesst: तत्फलं लभते मर्त्यो विपाकश्रवणे कृते । पुत्रार्थो लभते
पुत्रं धनार्थो लभते धनम् ॥ ५६ ॥ रोगातीं मुच्यते रोगाद्विपाक-
श्रवणात्ततः । सर्वज्ञास्य विलोकीतच्छोधितं कथितं मया ॥ ५७ ॥
श्रिये च यशसे नित्यं पुत्रपौत्रादिवर्धनम् ॥ Florence Mss. Num. 128.

Foll. 16—21 (5, 2 bis 6, 33) fehlen.

556.

28/18. 51 Bl., 12 Linien. Etwa 1680.

Mahānārakakarmavipāka, die aus schlechten Thaten in einem
früheren Dasein verursachten Krankheiten, deren Sühnung durch
Gebete und Gaben. Verfasst von Viśveśvara Bhaṭṭa, einem Sohn
von Peṭṭibhaṭṭa, aber seinem Gönner Māndhātṛi, einem Sohn von
Mānrapālā, zugeschrieben. Nach Catalogue of the India Office
Num 1763 bestand das Werk aus 40 Kapiteln (Taraṅga). Die

gegenwärtige Handschrift enthält die ersten 22 Taraṅga und einen Teil von 23. Doch fehlen Foll 1 6 7. Die ersten sieben Kapitel enthalten die Einleitung.

8 Kṣiyaroga beginnt 14 b 9 Sularoga 18 a 10 Jvara 22 a 11 Śvāsa 23 b 12 Sopha 26 a 13 Panduroga 27 b 14 Antrapida 29 a 15 Vrana 30 b 16 Vataroga 38 b 17 Pitta 42 a 18 Slesman 42 b 19 Apasmara 43 a 20 Suroroga 40 a 21 Mukharoga 46 a 22 Nasikaroga 51 a 23 Netraroga 51 b

Die am häufigsten citierten Werke sind karmavipakṣaṅgraha karmavipakṣamuuccaya, karmavipakṣasara und Satatapa's Karma vipaka

557.

32/11 90 Bl. 13 bis 15 Linien Abschrift von etwa 1750

Śraṅgraha Karma vipaka oder vollständiger *Śarīrasastraśaraṅgraha Karma vipaka* Substanz der in einem früheren Leben begangenen schlechten Handlungen und Heilung der durch sie hervorgerufenen Krankheiten durch fromme Gaben und Gelübde. Die Handschrift ist unvollständig, denn es fehlen die ersten sechs Blätter und in der Mitte andere sechs und der Schluss — Fol 15 a Aṅgikaprāyaścittadhikāre Danadhāvanuśathānam Fol 43 a Prāyaścittadhikārah Atha Danaprasānsa. Das letzte Blatt ist mit 102 bezeichnet. Sieh Catalogue IO Num 1767

558.

22/19 15 Bl., 14 Linien Etwa 1740

Der Anfang des *Śraṅgraha Karma vipaka* ohne die Vorrede des Verfassers. Beginnt चपीनति नाशकेत (i e Naciketab) कथयति पृथिव्यादिपञ्चतत्त्वेन शरीरप्रतिबाध तु ॥ अतुकाल समासाद्य शुक्रशोणितयोर्द्रवम् । प्रथमे मासि कलिल जायते । Unter schrift इति सारग्राहे कर्मविपाके दैवकल्पनाकरण नाम etc. Im zweiten Kapitel werden die Einteilung des Werkes und dessen Quellen angegeben अथ प्रकरणाधिकारसंख्या । तत्र । अन्ये प्रकरणान्यत्र पञ्चपञ्चाशदेव हि । अधिकारा पञ्चयुक्ताश्च चत्वारिंशत्समन्विता । शतत्रय परिख्याता दानानां शान्तिकर्मणाम् । पञ्चाशद्विपेतानि अष्टौ चैव शतानि तु । चत्वार्येव सहस्राणि ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । एवमङ्गाधिकाराणां ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । न सशयो ऽत्र कर्तव्यस्तन्मूलमधिक भवेत् ॥ ४ ॥ अथ सारग्रहणम् । पञ्चमूर्तिसमायुक्त विशानेशात् (hes Viṣṇuane at) शतद्वयम् । आचारदीपात् त्रिशतं सार्धक ज्ञानमण्डलात् । शतमेकं सपञ्चाशदायुर्वेदात्समुद्भूतम् । सहस्र मौलुर्गर्मुख्य समुदायप्रयोजितम् । तथा बालचिकित्सायां सार्धं चैव शतद्वयम् । समुद्भूत पुराणैश्च सहस्र शतपञ्चकम् ।

Schliesst auf Fol 15 b mit Mptalharvasya Santih

559.

35/19. 18 Bl., 10 Linien. Etwa 1780.

Kṛityasāra, über die taglichen Gebräuche, nach der Sāma-veda-Schule Fragment. Beginnt: स्मृतीः पुराणानि विलोक्य गृह्यं भूपालगोपालनिबन्धनं च । छन्दोगहृत्यानि दिनेन यानि नत्वा हरिं तत्र वदामि सारम् ॥ १ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते संध्यापूर्वकदण्डद्वयात्मके विबुध्य सुख्यमानसो धर्मादिकार्यं विचिन्त्य शयनादुत्थाय रात्रिवा-सस्त्यक्त्वा वाससी परिधाय नेत्रे मुखं च प्रक्षाल्य द्विराचामेत् ।

Ācamanaavidhi beginnt Fol. 3 b, Snānaavidhi 6 b, Saṃdhyā 12 a, Tarpaṇa 14 b, Japakartavyatā 18 b.

Unter den wenigen citierten Schriften ist nur Smṛitimañjūṣā 3 a zu bemerken.

560.

28/10. 28 Bl., 11 Linien. Etwa 1650.

Garbhādhānādyaḥ Saṃskārāḥ, ein Fragment aus einem Werke über Prayoga. Stimmt im ganzen mit dem Prayogaratna überein, ohne identisch zu sein. Blätter २९—५६. Beginnt: बल-वर्धनः ॥ पूर्णाहुत्यामिलो नाम क्रोधाग्निराभिचारिके । वशार्थं कामदो नाम वनदाहे तु दूषकः ॥ कुक्षौ तु जाठरो ज्ञेयः क्रव्यादो मृतदा-हने । वह्निनामा लक्ष्मणे कोटिहोमे ऊताशनः ॥ समुद्रे वाडवो ह्यग्निः चये संवर्तकस्तथा । ब्रह्मा वै गार्हपत्यस्य ईश्वरो दक्षिणस्तथा ॥ विष्णुराहवनीयः स्यादग्निहोत्रे चयो ऽप्ययः । ज्ञात्वावमग्निनामानि गृह्यकर्म समारभेत् ॥ इति संक्षेपेण परिभाषा ॥

अथ गर्भाधानाद्याः संस्कारा वक्ष्यन्ते । तत्रादौ प्रथमरजोदर्श-नशान्तिरुच्यते ।

Fol. 50 b. अथ चन्द्रसूर्योपरागकाले प्रथमरजोदर्शनशान्तिविशेष उच्यते । अथ प्रयोगः । प्राणानायम्य देशकालीं स्मृत्वा मम पत्या-यन्द्रोपरागे प्रथमरजोदर्शनसूचितारिष्टनिरासनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रो-त्यर्थं सयहमखां शान्तिं करिष्ये ।

Fol. 52 a. अथ विद्विन्नस्त्राभिः पुनःसंधानम् । आचम्य प्राणा-नायम्य देशकालीं संकीर्त्य एतावत्कालगृह्याग्निविक्रेदजनितप्रत्यवाय-परिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रोत्यर्थममुकप्रायश्चित्तममुकप्रत्याम्नायेन य-थाशक्ति यथाकालं करिष्ये ।

Fol. 54 a. अथ गर्भाधानम् । रजोदर्शनात्पोडशाहोरात्राण्यृतु-स्तन्मये आदराचिचतुष्कं पक्षादिनिषिद्धदिनानि च वर्जयित्वा मघा-मूलादिव्यतिरिक्ते शुभे काले दंपत्योश्चन्द्रानुकूल्ये गर्भाधानं कार्यम् ।

Fol. 56 b. अथ पुंसवनानवलोमनसीमन्तोन्नयनकर्मणां प्रयोगः ।

561.

22/11 19 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1735 von Josi Manasarama

Yajñopavitandhi, in Gemassheit mit mehreren Grihyasūtrā, namentlich dem Paraskaragrihya. Die Schrift umfasst zugleich den Vratibandha, Vedarambha und das Samavartana. Beginnt शुक्ले पक्षे चन्द्रतारानुकूले दिने कुमारस्य पिता मातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिकं श्राद्धं कृत्वा कुमारस्य वपनं कारयित्वा कर्माङ्गत्वेन ब्राह्मणचर्यं भोजयित्वा कुमारं च भोजयित्वा वह्निशालायां पञ्च भूस्कारान्कृत्वा लौकिकाग्निं स्थापयेत् । अग्रे पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्य प्राणायामं कृत्वा संकल्पं करोति । अवेहेत्यादि । अमुककुमारस्योपनयनमहं करिष्ये । ततः स्वाचान्तं पुष्पमालादिभिरलङ्कृतं कुमारमग्रे पश्चात्पश्चिमं दक्षिणं तेष्ववस्थाय । प्रत्यङ्मुखमिति रेणु । ब्रह्मचर्यमागामिमिति ब्रूहीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचर्यमागामिमिति कुमारो ब्रूयात् । ब्रह्मचार्यसानीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचार्यसानीति कुमारो ब्रूयात् ॥

Die Stelle auf Fol 11 a 8 अथ स्नातस्य नियमान्वक्ष्याम bis Fol 11 b 10 सर्वेषां मित्रमिव व्यवहरेत् gibt fast wörtlich Paraskaragrihya 2, 7 wieder

Schliesst अभिषेकं तिलकं कुर्यात् । दक्षिणां मन्त्रपाठ ॥

562.

21/9 39 Bl 7 Linien Geschrieben von Josi Śāmalāta in Varanasi im J 1861

Yajñopavitandhi Die ersten zwei Blätter fehlen. Nach dem Paraskaragrihyasūtrā aus welchem viele Stellen und die vedischen Sprüche entlehnt sind. Fol 3 beginnt ऋत्वाग्निं स्थापयेत् । Fol 1 a Yajñopavitoparidhana beginnt यज्ञोपवीतमिति परब्रह्म अयं । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्दः । श्रीतस्मार्तधर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः ॥ Fol 12 a Gavatrāradana कांक्षया तदनुष्ठानसार्थं सुवर्णशलाकया गायत्रीं लिखेत् ॥ Fol 16 a Brahmarcarina dharmaḥ षट् द्वादशापरिमिता याः । भिक्षया ह्यात्तां भिक्षामाचार्याय निवेदयित्वा गुरुणानुज्ञातो भिक्षां भुञ्जीत । भोजनानन्तरं संध्यापर्यन्तं तिष्ठेत् ॥ Vratibandha schliesst Fol 17 b Ibid Vedarambhaḥ आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्या ब्रह्मचारिणो वेदारम्भाय कर्माहं करिष्ये ॥ Fol 21 b Samavartanaḥ यज्ञोपवीतं आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्या ब्रह्मचारिणो गृह्याद्याग्रमग्निद्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं समावर्तनाय कर्माहं करिष्ये ॥

563.

21/11. 2 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.

Yajñopavitāṇīyadhāraṇavidhi, die Bereitung einer neuen Opferschnur, welche mit neun Fäden angefertigt wird. Nach dem Ritual des Yajurveda Beginnt: अथ यजुर्वेदोक्तयज्ञोपवीतसंस्कार-विधिप्रारम्भः ॥ आचमनं प्राणायामं कृत्वा । अथ संकल्पः । मम श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानयोग्यतासिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतमभिमन्त्रणं च करिष्ये । तदङ्गतया यज्ञोपवीतधारणं च करिष्ये । गायत्र्या दशवारं प्रोच्य । ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं etc. इति मन्त्रेण सूत्रकरणम् ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे etc इति मन्त्रेण त्रिगुणीकृत्य ॥ त्र्यम्बकं यजामहे etc. इति मन्त्रेण ग्रन्थिवन्धनम् ॥

Schliesst: अथ जीर्णयज्ञोपवीतविसर्जनमन्त्रः ॥ पवित्रवन्तं यदि जीर्णवन्तं वेदान्तवेद्यं परब्रह्ममाद्यम् । आयुष्यमग्न्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं जीर्णोपवीतं विद्वजस्तु (?) तेजः ॥ Vgl. Num. 561.

564.

24/11. 3 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.

Yajñopavitāsamskāra, die Zubereitung der beim Opfer getragenen heiligen Schnur. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतसंस्कारं करिष्ये । मार्जने करोति । Dieses geschieht durch die Recitation von vedischen Hymnen, welche in drei Abschnitte geteilt sind, nämlich āpo hi śthā mayubhuvah, yenā pāvaka cakṣasā, citraṃ devānām nd agād anikam.

Schliesst: आदित्यं दर्शयित्वा दशवारं गायत्री जपेत् । श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये । यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्न्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ॥

565.

21/10. 30 Bl., 7 Linien. Etwa 1800.

Upanayanapaddhati, die Einführung eines Knaben beim Lehrer zum Studium des Veda. Die Handschrift hat keinen rechten Anfang. Beginnt: अथ गर्भाष्टमे वा कार्यम् । मनुः । ब्रह्मवचंसकामस्य कार्यं विप्रस्य पञ्चमे ॥ विष्णुः । पष्ठे तु धनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे । अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कान्तिमिद्वतः ॥ वराहसूत्रे । उत्तरायणे गते सूर्ये कर्तव्यं ह्युपनायनम् ॥ वराहः । माघादिपञ्चमासेषु मेखलावन्धनं स्मृतम् । ज्येष्ठमासेन ज्येष्ठस्य जन्ममासेन सर्वथा ॥ गर्गः । पितृवोपनयेत्यत्र तदभावे पितः पिता । तदभावे

पितृभ्राता तदभावे सहोदर । उपायने ऽधिकारी स्यात्पूर्वाभावे पर पर ॥ अधिकारिसिद्धये प्रायश्चित्तमाह वृद्धविष्णु । छद्मचय चोप- नेता चीन्हाह्वा वटुश्चेत् ॥ आचम्य प्राणानायम्य देशकाली स्मृत्वा । अस्य कुमारस्य द्विजत्वसिद्धयर्थं वेदाध्ययनाधिकारार्थमुपनय- नमह करिष्ये ॥

Yajuopavitaparidhana 4a Gavatripradana 9b Brahmacarino dharmah 14a Vratibandha 15a Vedarambha 17b Yajuopavita vritavisarganta 29a Kesantaprayoga 30b

566.

20/10 7 Bl 11 Linien Etwa 1890

Upakrama, die Vorbereitung zum Lesen des Veda Nach der Taittiriya Schule Beginnt अथोपाकरणम् । आचम्य पीण- मास्यामाचार्यं शिष्ये सह कृतप्राणायामं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्याय- मुपाकरिष्ये । इति सकल्य महानद्यादी विधिवत्स्नात्वा पुण्याहवाचनं नान्दीत्याद च कृत्वा नव पवित्राणि प्रजापति सोममग्नि विश्वान्दे- वान्साहितीर्याजिकीर्वारुणीर्देवता उपनिषत्त्रयं ब्रह्माणं स्नायभुव सद- सस्यतिमिति नव ऋषीन्निवीतिनो ऽर्चयन्ति तर्पयन्ति । प्रजापति काण्डश्चपि तर्पयामि । सोम काण्डश्चपि तर्पयामि । अग्नि काण्ड- ऋषिं तर्पयामि ।

In der Mitte finden sich die vier ersten kapitel von der Taittiriyaśāhita, nämlich 1, 1, 1 1—4, und dann Taittiriya brahmana 1, 1, 1, 1—

Schliesst एवमेवोत्तमो ऽप्यन्यूनाधिकं कार्यं । तत्र श्रीपरमे- श्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुत्सृज्य इति सकल्ये विज्ञेय । अध्यापनसमये । यो वा अयस्य° ॥

567.

20/10 99 Bl 7 bis 8 Linien Etwa 1750

Utsargul arman, die zeitweilige Einstellung des Vedastudiums Blatt 1—6 und der Schluss fehlen Fol 7 beginnt श्रीमद्भगवतो महापुरुषस्य विष्णोराज्ञाप्रवर्तमानस्य । अद्य ब्रह्मणो द्वितीयपरार्धे तदादी श्रीश्वेतवाराहकल्पे सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलि- युगे कलिप्रथमचरणे भरतवर्षे भरतखण्डे जम्बूद्वीपे आर्यावर्तान्तर्गत- ब्रह्मार्वाकदेशे विष्णुप्रजापतिवैवे श्रीमहानद्या गङ्गायमुनयो पश्चिमे तटे नर्मदाया उत्तरे तटे विक्रमशके वंशावतारे अमुकप्रभवादि- संवत्सरे उत्तरायणदक्षिणायने गते सूर्ये अमुकक्षतां महामाद्गन्धप्रद- मासोत्तमे मासे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथी अमुकवासरे अमु-

कनचचे अमुकराशिस्थिते चन्द्रे अमुकराशिस्थिते सूर्ये अमुकराशिस्थिते
देवगुरौ शेषेषु ग्रहेषु यथायथास्थानस्थितेषु सत्सु एवंगुणविशेषणविशि-
ष्टायां पुण्यतिथौ मम कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकसमस्तपापक्ष-
यार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रावण्युत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च कृन्द-
सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये । उरुं हीति
तोयमामन्त्र्य etc.

Fol. 19 findet sich das Maṇḍalabrāhmaṇa aus Śatapathabrāhmaṇa
10, 5, 2, 1—23. Fol. 28 a. Tarpaṇa.

Schliesst: ओं मोदास्तृप्यन्तेति प्रजापतिर्ऋषिः । त्रिष्टुप्कृन्दः ।
आपो देवताः । देवमनुष्यपितृतर्पणे विनियोगः ॥

568.

23/11. 6 Bl., 11 Linien. Geschrieben in Sihora von Ratneśvara, Sohn
von Pandya Devākara, Enkel von Hari, im J. 1745.

Utsargatarpaṇa, eine Darbringung, wenn das Studium des
Veda beendet ist. Beginnt: तर्पणं ये न कुर्वन्ति ऋपिसंतोषका-
रकाः । ते भवन्ति महाप्रेता मज्जन्ति नरके पुनः ॥ १ ॥ पापकर्मा
दुराचारा ये च विश्वासघातकाः । ते सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां
चैव तर्पणात् ॥ २ ॥ वेदविस्मयका यान्ति वेदविक्रयिणस्तथा । ते
सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ३ ॥ अनध्यायेष्वनध्याये
प्रदोषे च विशेषतः । ते सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ४ ॥
सर्वं उपहारान्गृहीत्वा तीर्थं गच्छेत् । आ नो भद्रादि शान्तिमूर्तं
पठेत् । पश्चाद्वि(डि?)माद्रिप्रयोगोच्चारः । प्रथमसूत्रोक्तविधिना स्नानं
कर्तव्यम् । तत्र स्नानाद्गतर्पणम् । यथा । ब्रह्मादयो देवास्तृप्यन्ताम् ।
देवपत्न्यस्तु° । देवसुतास्तु° । etc.

Auf. Fol. 6b folgt von jüngerer Hand ein *Gāyātritarpaṇa*,
und dieses beginnt: प्राणायामो ऽथ संकल्प्य ऋषिष्कृन्दस्तथैव च ।
देवता च पण्डितश्च आवाहनमतः परं ॥ १ ॥ अस्मिन्काले सर्वव्यापि-
सवितृप्रीतये गायत्रीतर्पणमहं करिष्ये ॥

569.

24/15. 7 Bl., 14 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1800.

Nityanaimittika-Kṣauranirṇaya, über das obligatorische und
gelegentliche Rasieren. Bestimmung der Gestirne, unter denen,
und der Zeiten, in welchen es geschehen soll. Beginnt: अथ
नित्यनैमित्तिकचौरनिर्णयः सर्वस्मादुत्तृज्य (lies uddhṛitya) संक्षेपेण
क्रियते ॥ तत्रादौ नित्यविचारः । तस्य शन्यकारवारादौ दोषः ॥

Schliesst मिताचरायाम् । न ब्रह्मचारिणः कुर्युद्दक पतिता न च ॥ तथा च मनुः । आदिष्टो नोदक कुर्यात् (5, 88) ब्रह्मचारिजनस्य च ॥

Citiert werden Nirnayasinḍhu (dreimal), Muhūrtamārtanda und eine unbekannte Ācāryasaṅgḥi

570.

21/9 4 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1790

Cūdākaranaśeṣāntau, das Haarschneiden beim einjährigen Kinde und das Bartscheren beim sechzehnjährigen Knaben Nach dem Pārasharagṛhyasūtra Beginnt अथ चूडाकरणकेशान्ती तन्ने-
षोच्यते । तत्र सावत्सरिकस्य चूडाकरणम् । सवत्सरे व्यतीते चूडाकरण
कर्तव्यमित्यर्थः । तृतीये वा संवत्सरे । अल्पावशिष्टे चूडाकर्म कर्तव्यम् ।

Schliesst केशान्ते संवत्सर ब्रह्मचर्यं द्वादशरात्र षड्रात्र वा त्रि-
रात्र वा । एते चत्वारो ब्रह्मचर्यविकल्पाः पूर्वपूर्वाभावे ज्ञेयाः । केशान्त
उत्तरकालमेव । अवपनं यावज्जीव शास्त्रीयवपनव्यतिरेकेण ॥

571.

22 1/2/9 1/2 33 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Viśvaparakāśapadīhati, eine Encyclopädie von rituellen Ge-
bräuchen, von Viśvanātha, Sohn von Puruṣottama Ein Fragment,
paginiert 270—302 Dieses enthält 1) die Subnung von Fieber
und anderen Krankheiten, wenn sie unter bestimmten Gestirnen
auftreten Fol. 270—295 a 2) Viśtuprakarana, das Bauen eines
Hauses Unvollendet Fol. 270 a, 3 schliesst das Kapitel Duḥsvapna
prāśaśitta Darauf folgt अथाश्विन्यादिनक्षत्रेषु ज्वरादिहृतरोगो-
त्पत्तिशान्तिः ॥ अश्विन्यादिषु नक्षत्रेषु रोगोत्पत्तिर्यदा भवेत् । चरणे
चरणे चैव दिनसंख्या हि कथ्यते ॥ आर्द्रादिकमृगान्ते च रेखाचित-
यवेधके । रवीन्दुनाम नक्षत्रमेकरेखा भवेद्यदि । तस्य कालं विजा-
नीयादित्युक्तं ब्रह्मयामले ॥ भरण्यार्द्रापिमूलेषु द्विर्देवे पितृसार्पभे ।
सर्पदष्टो न जीवेत्त गरुडाद्रक्षितो ऽपि सन् ॥

Das Vāstuprakarana beginnt गृहस्थस्य क्रियाः सर्वा न सिध्यन्ति
गृहं विना । यत्तत्तस्मान्नृहाराभ्रमवेशसमयो ब्रुवे ॥ १ ॥ Sieh Lalmitra's
Notices Num 4116 Der Verfasser citiert ausser anderen be-
kannten Werken und Schriftstellern das Kūrmayamaṇi Fol. 295 b,
und den Astronomen Brahma-ambhu Fol. 297 b Auch gibt er
lange Stellen aus dem Viṣṇudharma

572.

29/19 13 Bl. 9 bis 11 Linien Etwa 1700

Caulopamayana, das Haarabschneiden bei einem Knaben, und
die Einführung beim Lehrer Ein Stück aus der Viśvaparakāśa

paddhati, welche von Viśvanātha im Jahre 1544 verfaßt wurde.
Beginnt: भद्रंकरणेति तं नमामि गजाननमित्यन्तं पठित्वा प्राणाना-
यम्य । विष्णुः ३ इत्यादितिथिश्रवणान्ते अस्य कुमारस्य गार्भिकवैजि-
कैनोनिर्हरणार्थं चौलोपनयाख्ये कर्मणी कर्तुं कर्मणः पुण्याहवाचनमहं
करिष्ये । तदादौ गणेशवरूपपूजनं च करिष्ये । गणानां त्वेति गणे-
शम् । इमं मे वरुणेति वरुणम् ॥ ब्राह्मणान्प्रार्थयेत् । ओं कर्मणः
पुण्याह भवन्तो ब्रुवन्तु । पुण्याहं कर्मणो ऽस्तु ॥ ३ ॥

Fol 3 b. अघोपनयनम् ॥ आचार्यः स्वशरीरशुद्ध्यर्थं छद्मचय-
प्रत्याम्नायं दत्त्वा । कुमारस्य शुद्ध्यर्थं वहेः संनिधौ छद्मचयं कार-
यित्वा । गायत्रीसहस्रं कृत्वा । पुनः छद्मचयं कृत्वा । कर्मणः पुण्याहं
वाचयित्वा । आभ्युदयिकं विधाय । कृतशौचं कौपीनाक्षत्रं कुमारमग्नेः
पश्चादुपवेश्येति कुमारं वेदपूर्वकसकलविद्याग्रहणयोग्यतासिद्ध्यर्थमुपनेये ।
इति संकल्प्य । ततः कुमारस्य त्रिमूर्चं प्रक्षिप्य आचम्य । कुमारस्यायु-
ष्याभिवृद्ध्यर्थमिडां वाचयिष्ये ॥

Fol. 11 a. अथ चतुर्थे ऽहनि पालाशं कर्म कुर्वन्त्यामात्राचीमु-
दीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य गृहे वा पालाशशाखां प्रतिष्ठाप्य पलाश-
स्याधस्तात्स्थण्डिलं कृत्वा तत्रोपनयनाग्निं प्रतिष्ठाप्य कर्मणः पुण्याहं
वाचयित्वाभ्युदयिकं विधाय गणेशवरुणौ संपूज्य प्राणानायम्य तिथ्यु-
द्घेखनान्ते ऽस्य कुमारस्य मेधाजननार्थं मेधाजननाख्यं पालाशं कर्म
करिष्ये इति संकल्प्य etc.

Schliesst: तथा च । मेखलाजिनदण्डांश्च पालाशये तु निक्षि-
पेत् । वाससी ब्रह्मणे दत्त्वा बटुरन्यानि धारयेदिति ॥ ब्राह्मणान्भो-
जयित्वाशिपो वाचयित्वा ब्रह्मणे पयस्विनीं गां दद्यात् ॥ इति मेधा-
जननचतुर्थोद्दोमविधिः ॥

573.

23/9. 27 Bl., 6 Linien. Etwa 1820.

Vivāhapaddhati, eine Darstellung der Hochzeitsgebräuche
nach dem Ritus der Vājasaneyins, von Rāmadatta, Sohn von
Gaṇeśa, Enkel von Rudradeva. Die Einleitung mit der Angabe
des Verfassers und seiner Vorfahren fehlt. Die Handschrift ent-
hält eine etwas verschiedene Recension von der in der Ausgabe
von Bombay (Nirṇaya-Sāgar Press 1886. 8°) gegebenen. Beginnt
(Ausg. von Bombay p. 19): अथ विवाहः ॥ तत्रादौ कन्याहस्तेन
योऽङ्गहस्तमण्डपं [विधाय] तद्दिशिदिशि पश्चिमां दिशमाश्रित्य मण्ड-
पसंलग्नमुत्तराभिमुखं कौतुकागारं मण्डपाद्वहिरैशान्यां जामातृचतुर्हस्त-

[परिमिता] सिकतादिपरिष्कृता तुपकेशशर्करादिशून्यवेणुनिर्मिता वेदी च कारयेत् ॥

Schlesst. अथ वेदितो मण्डपमागत्य दूर्वाक्षतादियहणम् । ततस्त्रिरात्रमचारालवणाशिनावध.शायिनी निवृत्तमैथुनी भवतः । ततश्चतुर्थ्यामपररात्रे चतुर्थीकर्म ॥

574.

22/10 9 Bl 8 Linien Etwa 1700

Vivahakarman, Hochzeitsceremonien Beginnt अथातो गृह्य-
स्थालीपाकाना कर्म । दर्भैः परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । सुवेणो-
ल्लिख्य । अनामिकयाङ्गुष्ठेनोदृत्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुपसमाधाय ।
दक्षिणतो ब्रह्मासनम् । उत्तरतः प्रणीतासनम् । तत्र ब्रह्मोपवेशनम् ।
यावत्कर्म समाप्यते तावत्त्वं ब्रह्मा भव । ब्रह्मानुज्ञात. प्रणीताप्रणय-
नम् । ईशानादिपूर्वायैर्दर्भैरेकमुध्या परिस्तरणम् । पावासादनम् ।
पवित्रच्छेदनानि ॥

Schlesst वरस्य मन्त्रपाठः । ध्रुवावेक्षणमन्त्रः । अथ स्त्रिया
मन्त्रपाठः । सा यदि न पश्येत्पश्यामीत्येव ब्रूयात् । त्रिरात्रमचाराल-
वणाशिनी स्थाताम् । अधः शयीयाताम् । etc

575.

20/10 18 Bl 8 Linien Etwa 1680

Vnāhapaddhati Nach dem Yajurveda Unvollendet Be-
ginnt करे मदनफलयुत डोरक बध्नीयात् । वरपिता स्वगृहे मातृ-
कापूजनं नान्दीश्राद्ध च कृत्वा ग्रहयज्ञ च कुर्यात् । वरस्य करे मद-
नफलयुतं डोरक बध्नीयात् । कन्यादाक्षोरूपोपणं यावत्कन्यादानं
क्रियते । अथ मधुपर्कसामग्री कुर्यात् । प्रथम कन्यादातुर्यजमानस्यो-
त्तराभिमुखोपवेशनार्थमासनं स्थापयेत् । यजमानस्य दक्षिणभागे उत्त-
राभिमुखोपवेशनार्थं पत्न्या आसनं स्थापयेत् । पूर्वाभिमुखोपवेशनार्थं
वरस्यासनं तदभिमुखोपवेशनार्थं कन्याया आसनं स्थापयेत् ॥

Schlesst अथ चरस्थालीपाकहोमः । प्रजापतये स्वाहा । इदं
प्रजापतये । एतासामाहुतीनां सप्तवमुदकपात्रे निक्षिपेत् । ततश्चरोः
स्विष्टकृत् । अपये स्विष्टकृते स्वाहा ॥

576.

24/10 4 Bl 11 bis 12 Linien Etwa Anf des 17 Jahrh

Vnāhaprakarana, ein Bruchstück in 64 Versen aus der
Laghukārikā von Karka, welche hier seinem Vater Viṣṇu-arman

zugeteilt wird. Beginnt: अथ लघुकारिका लिख्यते ॥ पतन्ति छमि-
कीटाद्या भ्रमन्ति वसुधातले । तेषामुद्धरणार्थाय दर्भैः परिसमूह-
नम् ॥ १ ॥ पुरा त्विन्द्रस्य वज्रेण हतो वृत्रो महासुरः । मेदःकी-
लालसाक्षिन्ना (lies संक्षिन्ना videlicet पृथिवी) तस्यार्थमुपलिप्यते ॥ २ ॥
गणशान्तिविवाहे च वृषोत्सर्गत्रैरपि । कुर्याद्विदलदर्भैश्च विधिपरि-
समूहनम् ॥ ३ ॥ ग्रहीतव्यास्त्रयो दर्भाः कनिष्ठाङ्गुलिमध्यतः । दक्षिणे
चोत्तरे कुर्याद्विधिपरिसमूहनम् ॥ ४ ॥

Schliesst: अहतं यत्तन्निर्मुक्तं वस्त्रं प्रोक्तं स्वयंभुवा । माङ्गल्येपु
च तच्छस्त्रं तावत्कालं न सर्वदा ॥ ६४ ॥

577.

22/10. 8 Bl., 9 bis 13 Linien Etwa 1780

Dānaprayoga, über wohlthätige Gaben. Auszüge aus einem
Werk über Schenkungen. Folia 1. 2. 8 fehlen.

Fol. 3a beginnt: इयर्थं अमुकपर्वणि रथदानमहं करिष्ये । अथ
चन्दनादिपूजनम् ।

Fol. 3a Goh pūjanam. Beginnt: पृथिव्ये नमः ॥ १ ॥ पार्थ्व्येपु ।
ब्रह्मणे नमः ॥ २ ॥ शिरसि । स्कन्दाय नमः ॥ ३ ॥

Fol. 4a. Ubhayatomukhīdāna. 4 b. Dānadevatāḥ. 5 a Dāna-
prayoga. 5 a. Ubhayadharmāḥ. Vergleiche Hemādri Dānadharma
p. 99. Fol. 6a Dānapratigrahasvikāra. 6b. Mahīṣīdāna etc. 9b. Holi-
kāpūjana.

Das erste mit 2 bezeichnete Blatt gehört nicht hierher. Be-
ginnt: पूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं
विष्णोः पञ्चोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । इदमथ चन्दनं समर्पयामि ॥

578.

26/12. 7 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1680.

Dānavidhi, über fromme Schenkungen. Auszug aus einem
grösseren Werk. Unvollendet. Beginnt: अथ दानविधिलिख्यते ॥
तिलदानविधिः । सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं स्मृतम् । अथयं
सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते ॥ तिलाः पवित्रमतुलं प्रवदन्ति म-
हर्षयः । प्रदाने यत्फलं तेषां तन्ने ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥
सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं मतम् । सर्वपापहरं तद्वि पवित्रं
स्वर्गमेव च ॥

Tiladānavidhi Fol. 2b. Tilamṛigadānavidhi, Tilapātradānavidhi
3a. Pātradāna 4a. Uḍakadāna 5a. Dharmaghaṭadāna, Aśvattha-
secana 5b. Galantikādāna 6a. Prapādāna 7b. Die meisten Citate
sind aus dem Dānakhaṇḍa entnommen, ohne identisch zu sein.

579.

28/10. 6 Bl., 10 Linien. Gute Schrift von 1738

Dānasāgara, über fromme Gaben an die Brahmanen Erhalten sind Foll 3—8 Diese Blätter scheinen ein Bruchstück eines grosseren Werkes zu sein Beginnt: णः प्रेतस्य स्वर्गकामः इमां सोपकरणविलचनां श्रय्यां विष्णुदेवताकां अमुकगोचाय अमुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति कुशचयतिलजलैर्ब्राह्मणस्य दक्षिणहस्ते दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनम् ॥

Von pag 1 b bis 7 a werden 16 Geschenke behandelt भूदीपात्रं जलं वस्त्रं ताम्बूल फलमुत्तमम् । गन्धं कृत्तं पादुकां च आसनं पुष्पमेव च । व्यजनं रजतं हेम श्रय्या शृङ्गी (= धेनु) च षोडश ॥

Pag 5 a अथ सोपकरणवत्सतरीसहितकपिलादानम् ।

Schliesst. ततः काञ्चनदक्षिणां दत्त्वा कामसुतिं पठेत् । ततः शतावधिभोज्यदाने महाभारतोक्तफलमिति ॥ इति दानसागरः समाप्तः ॥ ततः कृताञ्जलिर्भूत्वा कृत्वैतद्दानकर्माक्षिद्रमस्तु । अस्मिन्कर्मणि यद्वैगुण्यं जातं तद्दोषोपशमनाय श्रीविष्णुस्मरणमहं करिष्ये ॥ इति दानसागरः समाप्तः ॥

Die Rander führen über दानसाग den Titel सपिंडि.

580.

24/11. 6 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1770

Godānaprayoga, über Schenkung von Kühen, und die dabei anzuwendenden Gebete. Beginnt अथातिदानानि दानकमलाकरे हेमाद्री भविष्ये ॥ श्रीणाञ्जरतिदानानि गावः पृथ्वी सरस्वती । नरकादुद्धरन्त्येता जपवापनदोहनीः ॥ तत्र गोदान हेमाद्री विष्णुः ॥ गोप्रदानेन स्वर्गमाप्नोति दशधेनुप्रदो गोलोकं शतसहस्रदश ब्रह्मलोकम् ॥ अङ्गिराः । गौरेकस्यैव दातव्या श्रीचियस्याग्निहोत्रिणः । सा हि तारयते पूर्वान्सदा सप्त च सप्त च ॥ गुणफलमेतत् ॥ हारीतः । वज्रघोरां च यो गां वै ब्राह्मणायोपपादयेत् । उत्तारयेत्स आत्मानं सप्त सप्त कुलानि च ॥ जाबालः । होमार्थमग्निहोत्रस्य यो गां दद्यादयाचिताम् । त्रिविंत्तपूर्णां पृथिवी तेन दत्ता न संशयः ॥

Der prayoga beginnt Fol 3 b, 11 पुण्ये काले कुशतिलयवजलहस्तो देशकालौ श्रुत्वा आत्मना सहैकविंशतिपुरुषतारणार्थं चतुर्दशकुलोत्तारणार्थं स्वर्गप्राप्त्यर्थं वा त्रिविंत्तपूर्णपृथिवीदानफलसमफलप्राप्त्यर्थं वा यथाशक्ति गोदानमहं करिष्ये । इति संकल्प्य पात्रं वृत्वा सपूज्य गां पूजयेत् । शृङ्गमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्यां नमः । etc

Schliesst. ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधाकृतम् । एकत्र मन्त्रा-
स्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ॥ ततो भूयसी दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ।

581.

25/11. 4 Bll., 9 Linien. Geschrieben im J. 1739 in Sinhapura von
Ratne-vara, einem Sohne von Pandyā Devākara.

Godānaprayoga, die bei der Schenkung von Kühen üblichen
Gebrauche. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य विष्णुं स्मृत्वा देशकालौ
संकीर्त्य मम श्रीमहाविष्णोः प्रीतये अमुककामनासिद्धये वा अमुक-
दानमहं करिष्ये । इति संकल्प्य दानविधिना दानं कुर्यात् । तत्र
प्रयोगः । इह भुवनकोशे भूर्लोकं जम्बूद्वीपे भारतखण्डे आर्यावर्तान्तर्ग-
तब्रह्मावर्तकदेशे विष्णुक्षेत्रे सकलजगत्सष्टः परार्धद्वयजीविनो ब्रह्मणो
द्वितीये परार्धे प्रथमपञ्चाशदतीते द्वितीयपञ्चाशदादिमे वर्षे प्रथम-
मासे प्रथमे पक्षे प्रथमे ऽहनि द्वितीये यामे तृतीये मुहूर्ते श्वेतवरा-
हकल्पे सप्तमे वर्षे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे तत्प्रथम-
चरणे श्रीविष्णोर्बुद्धाख्ये नवमावतारे एतावति कलौ गते सति अमु-
कनामसंवत्सरे अमुकायने अमुकश्रुतो मासे पक्षे तिथौ वासरे च
यथावर्तमाननक्षत्रयोगकरणमुहूर्तसमवाये एवंगुणविशिष्टे पुण्ये देशे
काले च मम सकलपापक्षयार्थं [विधि]पूर्वकं महाविष्णोः प्रीतये ऽमु-
ककामनासिद्धये वा एतत्कर्माहं करिष्ये । इदं दानं वाहं करिष्ये ।
इति साधारणप्रयोगः ॥ अथ साधारणो गोदानविधिः । मत्स्यपुराणे ।
दशसौवर्णिके शृङ्गे खुराः पञ्चपलान्विताः । पञ्चाशत्पलिकं ताम्रं कांस्यं
वापि तथैव च ॥ १ ॥

Schliesst: यथा कथंचिद्दत्त्वा गां धेनुं वाधेनुमेव वा । अरो-
गामपरिक्रिष्टां दत्त्वा स्वर्गे महीयते ॥

582.

22/8. 6 Bll., 8 Linien. Schrift von 1803.

Godānaprayoga, angeblich aus dem Skandapurāṇa. Beginnt:
अथ गोदानप्रयोगो लिख्यते ॥ आचमनं विष्णुस्मरणम् । ततो हस्ते
कुशतिनयवजलान्यादाय । अदेत्यादि० श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्त्यर्थं
गोदानमहं करिष्ये । ततो ब्राह्मणवरणम् । अवास्मिन्गोदानकर्मणि
छताकृतावेधणप्रह्नकर्म कर्तुमेभिः पुष्पाक्षतफलताम्रनिरासनहस्तमुद्राकर्ण-
मुद्रा वाहंस्व (wahrscheinlich fehlt hier etwas) सवासोभिर्वा तत्प्र-
त्याग्रायद्रव्येण अमुकगोत्रममुकप्रवरं गावाध्यायिनममुकशर्माणं ब्राह्मणं
गोदानप्रतियाहित्वेन त्वामहं वृणे । वृतो ऽस्मीति ब्रूयात् । वृतेनेति
पठेत् ॥

Schlie ßt ततः सद्यमाचमनम् । जलकुशतिलयवानादाय ॥
अवेत्यादि° श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्तये विष्णुप्रीत्यर्थं वा इमां गा
चन्द्रदेवत्यां सवत्सा सुवर्णशृङ्गी रौप्यखुरा ताम्रपृष्ठा कास्यदोहां रत्न-
पुष्पा मुक्ताभरणभूषिता शुभवस्त्रादिता गन्धपुष्पाद्यलकृता अमुकगो-
त्राय अमुकप्रवराय अमुकवेदान्त[विदे] दद्यात् (lies ददामि) ॥ यस्य
स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञक्रियादिषु । न्यूनं सपूर्णतां याति सद्यो
वन्दे तमच्युतम् ॥

583.

22/11 13 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1700

Daśadhenudānauddhi die Schenkung von zehn Substituten für
milchende Kuh Aus Hemadris Dīnakhaṇḍa p 396 B beginnt
तदुक्तं मत्स्यपुराणे । यास्तु पापविनाशिन्य पद्यान्ते दश धेनव । तासां
स्वरूपं वक्ष्यामि नामानि च नराधिप ॥ प्रथमा गुडधेनु स्याद्भृत-
धेनुस्तथापरा । तिलधेनुस्मृतीया च चतुर्थी जलसञ्ज्ञिता ॥ घोरधेनुश्च
विख्याता मधुधेनुस्तथापरा । सप्तमी शर्कराधेनुर्दधिधेनुरथाष्टमी ॥
रसधेनुस्तु नवमी दशमी स्यात्स्वरूपतः । किं रूपं केन मन्त्रेण दात-
व्यास्तदिहोच्यताम् ॥ ४ ॥

Schlie ßt mit *Lavanadhenuvudhi* Aut 10¹ 12b folgt noch
aus demselben Werk p 440 *Suvarnadhenudāna*

584.

23 10 3 Bl 10 bis 12 Linien Geschrieben von Nava akara im
J 1084

Vātarānudanumahatmya, die Schenkung einer (schwarzen
oder hellroten) Kuh, um nach dem Hinscheiden einen leichten
Übergang über den Höllenfluss Vaitaraṇī*) für sich zu sichern
Dieses geschieht bei einem dem Viṣṇu geweihten Tottenopfer
Be ginnt अथ वितरणीदानमाहात्म्यम् ॥ प्रथमं स्नानम् । नित्यकर्म ।
विष्णुपूजनम् । विष्णुवश्चादम् । भगवन्विष्णो एतत्ते पादम् । इदं
पादावनेजनम् । एतद्वो ऽर्घम् । इदं पादप्रक्षालनम् । इदमत्र चन्दनं
पुष्पम् । Weiterhin heisst es ममातुरकाननिमित्तं विष्णुवश्चादकृत-
विधे सर्वं परिपूर्णं(ता)मस्तु । आचमनं प्राणायामम् (nämlich कुर्याम्) ।
प्रथमं षड्दंष्ट्रायचित्तं कुर्यात् । वितरण्यादिना दानसंकल्पः । प्रथमं
प्राङ्मुखतां पादप्रक्षालनम् ॥ अथ प्रार्थनामन्त्रः ॥ या लक्ष्मी सर्व-
भूतानां या च देवे (°) व्यवस्थिता । धेनुरूपेण सा देवी मम पापं
व्यपोहतु ॥ १ ॥ २ ॥ Vers 3 4 fehlen यमद्वारे महाघोरे दृष्ट्वा

*) Auch sie von den Brahmanen verehrte Kuh wird Vaitara. I genannt.

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येतां तुभ्यं वैतरणी नमः ॥ ५ ॥
Sieh Hemādri Dānakhaṇḍa p. 473.

Schliesst · अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
चाणं कमण्डलुः । इत्थं यष्टिस्तिलाः स्वर्णं रूप्यं दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥
दीपताम्रूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
संप्रोक्तानि महर्षिभिः ॥ २ ॥

585.

15/8. 16 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1810

Prāyaścitta, Busse für begangene Ubelthaten. Ceremonien
für diesen Zweck. und Gaben an die Priester, um deren Ablass
zu erhalten. Unvollendet. Beginnt: अथ प्रायश्चित्तं लिख्यते ॥
कृतस्नानः शुद्धे वाससी परिधाय वदशिखः कृततिलकः कुशोपग्रहः
पूर्वाभिमुख उपविश्वाचम्य प्राणायामं कृत्वा । अवेत्यादि देशकालमु-
च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
महं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णोः पञ्चोपचारैः पूजनमहं
करिष्ये । इदमथ चन्दनं समर्पयामि । पुष्पं स० । धूपं स० । दीपं
स० । नैवेद्यं स० । फलं स० । ताम्रूलं स० । दक्षिणां स० । विष्णोः
पूजनविधेः परिपूर्णतास्तु । ततः क्लिन्नवासाः पार्षदं प्रदक्षिणीकृत्य
हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्तैः किं ते कार्यं मिथ्या
मा वादीः सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयोः प्रत्येकं प्रत्याम्नाय-
त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्धं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
त्यद्यदिनं यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसि-
कसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपात-
कसंकरीकरणमलिनीकरणजातिभंशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थ-
मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
धर्मविवेकारो गोप्तारः सकला द्विजाः । मम देहस्य संशुद्धिं कुर्वन्तु
द्विजसत्तमाः ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसादं
क्रियतां (wahrscheinlich प्रसादः) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol. 16a: गन्धमान्वादिपूजां यथाशक्ति विधाय
मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586.

28¹/₂/9. 13 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Prāyaścittenduśkharasārasaṅgraha, eine kürzere Fassung
seines *Prāyaścittenduśkhara* (Notices von Lālmitra, Num 1735),
von Nāzōji, Sohn von Śiva Bhaṭṭa. Fragment. Fol. 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचितमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिथ्याप्तिवारणाद्यैवेति न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढो ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । संकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव तत्त्वम् । अत एव क्रत्वङ्गभेदप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken Das vollständige Werk ist im Catalogue Indin Office Num 1727 beschrieben

587.

21/11 90 Bl., 7 bis 9 Linien Etwa 1790

El ādaśāha rītya, ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । अथेत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतलोत्तारणार्थमसन्नतिविनाशनार्थं सन्नतिस्वर्गलोकफलप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रारम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । सम जन्मप्रभृत्यद्यदि न यावज्ज्ञाताज्ञातकामाकामसहृदसहृत्कायिकवाचिकमानसिकसासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनीकरणापाचीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं ओपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich späten Ursprungs, die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bl., 6 Linien Etwa 1604

Ekoddistaśrāddhapaddhati, Todtenfeier für einen einzelnen Verstorbenen Beginnt नात्र विश्वे देवाः । एक ब्राह्मणम् । वाचं हत्वा । अपसव्यम् । पित्रेचण्डिका गोत्रं अमुकशर्मन् एतत्ते पादम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायामः ॥

Schliesst एकोद्दिष्टयादपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि समापयेत् ॥

589.

19 9 5 Bl. 12 Linien Etwa 1780

Ekoddistaśrāddha Beginnt एकोद्दिष्टयादम् । तत्र पूर्वदिने हतनियमं याददिने प्रातर्वस्त्रयुगेन हतस्नानं पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारधमण्णीरमृत्तिकाच्छादनैः यादभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानये सर्पपानवकीर्यं पित्रासनम्यानाद्दामभागे याददेववस्तून्वासाद्य हतस्यानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासाः पादौ प्रक्षाल्याचम्य याददेशमागच्छेत् । तत्र स्वर्गं पादं कुर्यात् ।

Schliesst: हस्तौ पादौ ततः प्रक्षाल्याचम्य आहसंपूर्णताकामं विष्णुं स्मरेत् । ओं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रत्यवेत्वाधरेषु च । न्यूनं संपूर्णतामेति विष्णोश्च स्मरणादपि ॥ ततो गोयासो ऽतीतभागः काकयासः श्वानयासः संकल्पेन । ततः [स्वयं] भुञ्जीत ॥

590.

21/10. 4 Bl., 8 Linien. Schrift von 1853.

Kriyāpaddhati, die Gebräuche bei der Fortschaffung der Leiche zum Scheiterhaufen. Beginnt: अथ पट् पिण्डाः । मृतस्थाने शवनाम्ना पिण्डदानम् । ततः कर्ताचम्य प्राणानायम्य । कुशोपग्रहो वदशिखो मृतस्य दक्षिणपार्श्वे दक्षिणाभिमुख उपविश्य संकल्प्य । अवेत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोत्रामुकमृतदाहार्यमुत्क्रान्त्यादिपट्वपिण्डदानमहं करिष्ये । अवेनेजनम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तं पिण्डस्थाने ऽवेनेजनम् । दक्षिणाये कुशास्तरणम् । पिण्डदानम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तमेव पिण्डो महत्तत्त्वोपतिष्ठताम् ॥

591.

23/10. 11 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben im J. 1667 von Rāṭhā Śivarama für Rāṭhā Raghupati.

Tripīṇḍīśrāddhaprayoga, über Todtenopfer mit drei Opferkuchen, nämlich aus Gerste, Reis, Sesam bereitet. Beginnt: अथ त्रिपिण्डीश्राद्धप्रयोगः ॥ तत्रादौ कर्ता तीर्थे गत्वा माध्याह्निकं स्नानादिकं विधाय शुचिः सन् । पूर्वमेव प्रकल्पितेन गोमयेनोपलिप्त्य स्थाने कृतकुशोपग्रहः स्वाचान्तो विष्णोः षोडशोपचारैः संपूज्य । ततो ऽपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुख उपविश्य प्राग्ग्रेषु कुशेषूद्भुखोपविष्टानां त्रयाणामेव ब्राह्मणानां निमन्त्रणं कुर्यात् ॥

Schliesst: यत्कृतं तत्सुहृतमस्तु । येन कृतं तत्पूर्णमस्तु । शिवमस्तु । स्वन्तिरस्तु ॥

592.

21/10. 3 Bl., 8 Linien. Schrift von 1834.

Dasāhakarman, eine zehntägige Todtenfeier. Beginnt: आचमनं प्राणायामः । अवेत्यादि° । अपसव्यम् । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रेतत्वोद्धारणार्थं प्रथममरणदिनादारभ्य दशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रथमे ऽहनि शिरोनिष्पत्यर्थं पादार्घं महत्तं तवोपतिष्ठताम् । गोत्रस्य प्रेतस्य द्वितीये ऽहनि कर्णाभिमुखनासिका-निष्पादनार्थं पादा° । गोत्रस्य प्रेतस्य तृतीये ऽहनि ग्रीवाभुजवचनां

निष्पादनार्थं पादार्धं । गोचस्य त्रितस्य चतुर्थे ऽह्न्युदरनाभिलिङ्गयो-
निकटिपृष्ठनिष्पादनार्थं पा० ॥

Schliesst असन्नतिविनाशं सन्नतिप्राप्तिं । अयेतन एकादश-
श्राद्धयोग्यताप्राप्तिं । भद्रं कर्णेति विसर्जनम् । सव्यम् । पिण्डोदरणं
पिण्डान्प्रवाह्य ॥ इति दशगात्रविधिश्चाद समाप्तम् ॥

593.

*1 10 33 BH 8 Linien Geschrieben von Paplya Sevakarama im
J 1893

Nilaurisotsanga die Freilassung eines schwarzen Stieres bei
Exequien für verstorbene Vorfahren Beginnt अथ निलोद्वाहकर्म
लिख्यते । तत्र सामयि । श्रोफल १० । सोपारि ४० । गुगल ।
कंकु । मिटुल २ । नाडाळडि । सवोषधि । पारेक । टोपल । वां-
हण ४ । गोलि १ । दिवापाडा ६ । चरुडा १ । धोतिया २ ॥ etc

Die Schrift ist in einem verderbten Sanskrit untermischt mit
Gujarati Wörtern, abgefasst und der Schreiber hat das einzige
gethan um das wenige Verständliche zu korrumpieren

594.

0 11 16 BH 7 bis 8 Linien Schrift von 169

Nilotsargal armanidhi, die Freilassung eines schwarzen Stieres
in Verbindung mit einem Manenopfer Beginnt पूर्व चतुर्दशमातृणां
स्वापनम् । वसोधारान्तं नान्दीमुखश्राद्धम् । तदनन्तरं ग्रहशान्तिं ।
अवेत्यादिप्रयोगः । गोचाणां पित्रादीनाममुकशर्मणां मुत्तरलोकप्राप्त्यर्थं-
मात्मनः कामफलावाप्त्यर्थं कर्मकाम आभ्युदयिकं तदङ्गभूतगणशान्ति-
कर्ममाधिकाराद्यनीलोद्वाहपूर्वकं नवग्रहयज्ञप्रारम्भनिमित्तमुत्पन्नोत्सव-
माननवग्रहोपसर्गनिवृत्त्यर्थं ब्रह्मन्नाचार्यप्रमुखवृत्तिजामर्घ्यधूपकीर्चन-
महं करिष्ये । वरणपूर्वं स्वस्तिवाचनम् । ग्रहशान्तिं । ततः परं
नीलोत्सर्गविधिं प्रायश्चित्तार्थं श्रोत्रिण्यो षोडशोपचारैः पूजनम् ॥

Schliesst तिला लोहं हिरण्यं च कर्पासं नवणं तथा । सप्त-
धान्यं क्षितिर्गाव एकैकं पावनं स्मृतम् ॥

595.

30 10 13 BH., 6 bis 7 Linien In Bengali Schrift Fols 179

Partanastuddhi, Manenfür am Neumond 1790 Nach den
Verbrüften der Yajurvedas hül in Mithila. Die Abhandlung ist
nur in Teil ein s gr ren Werk. Fol 6 fehlt P gunt ततः
श्राद्धकर्ता श्राद्धस्थानं गत्वा कुशहस्त आचान्त पूर्वाभिमुख स्वस्तिवा-
चनपूर्वकम् । श्री गङ्गाचक्रधरं विष्णुं दिभुजं पोतवासमम । प्रारम्भे

कर्मणां विप्रः पुण्डरीकं स्मरेद्वरिमिति पठित्वा विष्णुं संस्मृत्य कुशमये
ब्राह्मणान्स्त्रापयित्वा सहस्रशीर्षित्वादिमन्त्रेण पाद्यादिभिरभ्यर्च्य संपूज्य
वा पश्चिमदेशे पूर्वाभिमुखं देवब्राह्मणं कुशासने संस्थाप्य । अपसव्येन
पिचादिब्राह्मणं दक्षिणदिशुत्तराभिमुखेन कुशासने संस्थाप्य तद्दक्षिणे
मातामहादिब्राह्मणं कुशासने संस्थाप्य सर्वत्र ब्राह्मणदक्षिणे तिलयुक्त-
जलपुटकं दद्यात् ॥

Fol 10a 20 Verse über Shoḍaśī. Fol. 12 halb zerrissen. —
Auf Fol. 12a fangt Sāmpvatsariknikoddīṣṭaśrāddha an. Hier be-
ginnt eine neue Zählung. Aber nur 1b und Fol. 6 sind erhalten.

596.

18¹/₂/12¹/₂. 8 Bl. , 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Mathureśa im
J. 1855.

Pārvaṇaśrāddha. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā.
Beginnt: अपराह्णे स्नातः शुक्लदिवासाः शुचिराचम्य वेष्टितं श्राद्धदे-
शमागच्छेत् । ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धान्नसंभवे सिद्धमिति पाचिकां
पृष्ट्वा पत्रपुष्पाणि । ओं भूम्यै नमः ३ । अक्रोधनेः शौचपरैः सततं
ब्रह्मचारिभिः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ १ ॥ ओं
अपवित्र इत्यादि पठित्वा ओं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति शङ्खचक्रधरं
विष्णुं द्विभुजं पीतकौशेयवाससं ध्यायेत् । कुशचयानीतजलैः श्राद्धव-
स्तुनि सिद्धेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्यं
भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ ओं नमो नमस्ते गोविन्द पुराण
पुरुषोत्तम । इदं श्राद्धं हृषीकेश रच त्वं सर्वतोदिशम् ॥ १ ॥ ततः
कुशचयतिलजलैः संकल्पं कुर्यात् । ओं अद्यामुकमासीयामुकतिथौ
अमुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथामुक-
गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्व-
णश्राद्धमहं करिष्ये । ततो गायत्री चिर्जपेत् । ओं देवताभ्यः पितृभ्यश्च
महाद्योगिभ्य एव च । नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः ॥ १ ॥
इत्यादि चिर्जपेत् । तत उत्तराभिमुखो दक्षिणोत्तरक्रमासादितकुश-
चयात्मकासनद्वये प्रथमं दक्षिणासनं सयवमुत्सृजेत् । ओं अद्यामुकगो-
त्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसंबन्धि-
नो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इति कुशचययवजलैस्तृजेत् । ओं
अद्यामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्म-
णां पार्वणश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इत्यपर-
मुत्सृजेत् ॥

Schliesst: ओं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु यत् । स्मर-

एतदेव तद्विष्णोः सपूर्णं स्यादिति श्रुतिः । ततः आद्वीयवस्तूनि ब्राह्म-
णाय प्रतिपादयेत् । [तदंलाभे B] ऽस्मिन् चिपेत् ॥

Nach der Unterschrift in dieser Handschrift stammt die Ab-
handlung aus dem Śrāddhaviṣṭeka

597.

18¹/₂/3¹/₂ 6 Bl. 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Purāṇaśrāddha Diese Handschrift weicht nur in einigen
Punkten von der vorangehenden ab Paginiert 1—5 7 Das
sechste Blatt fehlt, das siebente ist später ergänzt

598.

22¹/₂/11 10 Bl., 8 bis 11 Linien Etwa 1650

Purāṇaśrāddha Unvollständig Beginnt ततः प्राङ्गणे गो-
मयोपलिप्ताया भूमी प्रथमं विश्वदेवब्राह्मणं निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमा-
दाय । अग्निहोत्रादिवाचनं कृत्वा । अमुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामह-
प्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथा अमुकगोत्राणामस्मन्मातामहप्रमाता-
महवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धकृत्ये पित्रादिवयश्रा-
द्धसंबन्धिनो विश्वे देवा मातामहादिश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवाः पुष्-
करवोमाद्रवसञ्ज्ञका*) अद्यकर्तव्यपार्वणश्राद्धपूर्वक[म]नेन पूगीफलेन विश्वे
देवा यूयं निमन्त्रिताः । निमन्त्रिताः स्मः । अक्रोधनैः शीघ्रं परे
सततं सत्यवादिभिः । भवितव्यं भवद्भिः मया च श्राद्धकारिणा ॥
सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्यं भवद्भिः मया च
श्राद्धकर्मणि ॥ ततो ऽपसव्यं पितृब्राह्मणं निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमादाय
दक्षिणादिमुखो भूत्वा । अग्निहोत्रादिवाचनं कृत्वा । अमुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपिता-
महानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धकृत्ये ऽनेन ताम्बूलेन पूगी-
फलेन ब्राह्मणं त्वं मया निमन्त्रितः । निमन्त्रितो ऽस्मि । अक्रोधनै-
रिति पठनीयम् ॥

Schliesst अस्मिच्छ्रद्धे यत्कृतं तत्कृतं सुकृतमस्तु । यत्नं कृतं
तद्ब्राह्मणानां वचनात्परिपूर्णमस्तु ॥ etc

599.

23/13 7 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Yatnām Antyeṣṭivīdhī, Ereuen von Seiten eines Sohnes für
seinen Vater, der den Grad eines Yati erlangt hat Beginnt अथ
यतीनामन्त्येष्टिविधिं व्याख्यास्यामः ॥ स्नात्वा गृहस्थः शुद्धात्मा यति-
संस्कारमारभेत् । शिखे शरीरमारोप्य गन्धपुष्पैरलङ्कृतम् ॥ १ ॥

*) पुष्करवा माद्रवाय पार्वणे समुदाहृतौ । Śrāddhatattva

घोषितां जयशब्देन शङ्खनादरवैरपि । प्राचीमुदीची गत्वा तु शुद्ध-
देशे समाययेत् ॥ २ ॥ नदीतीरे ऽथत्यवृत्ते अथवापि सुरालये ।
अधस्ताद्ब्रह्मवृक्षस्य गतं कुर्यादथविधिः ॥ ३ ॥ ततो व्याहृतिभिः
प्रोक्ष्य दण्डप्रमाणमधोगतं चतुरथ देवयजनं खानयित्वा तन्मध्ये सू-
क्ष्मगतं सार्धहस्तमात्रं कृत्वा व्याहृतिभिः पश्चमयेन संप्रोक्ष्य दक्षिणा-
यान्दर्भानास्तीर्य सावित्र्या शरीरं प्रक्षाल्य पुरुषसूक्तेन स्नाप्य शङ्खो-
दकेन प्रणवेनाष्टोत्तरशतसंख्यया स्नाप्य etc.

Auf Fol. 5b: अथ यतीनामारारधनपूजनविधिः — Schliesst:
एवं विष्टज्य हरिकोर्तनसंयुक्तं तद्दिने रात्री जागरणं कुर्यात् । पश्चा-
देकादशाहे पार्वणं श्राद्धं कृत्वा पश्चादथाशक्तिं ब्राह्मणान्भोजयित्वा
भुञ्जीतेति । दक्षिणां दद्यात् । वेदोक्तविधिना पुत्रेण यतीनां समा-
राधनविधिः कर्तव्यः ॥

600.

24/11. 12 Bl., 12 Linien. Etwa 1720.

Sapindikarāṇaśrāddha Beginnt: तीर्थे गत्वा स्नानं कुर्यात् ।
मध्याह्निकं कृत्वा । कुशोपग्रहः । वद्गशिखः । आचमनम् । प्राणा-
यामः । ततो विष्णुपूजनम् । अबेत्यादिप्रयोगः । एवं ग्रहविशेषेण
विशिष्टायां पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । गोत्राणां प्रेतपितृपितामहप्रपि-
तामहानाम् । तथा च गोत्राणां प्रेताभर्तृमातृपितामहानां द्वादशाहे
सपिण्डीश्राद्धकरणे ऽधिकारार्थम् । सव्यम् । विष्णु[पूजनं] षोडशभि-
रुपचारैः करिष्ये ।

601.

21/10. 18 Bl., 9 Linien. Schrift von 1738.

Sapindikarāṇaśrāddha. Das erste Blatt fehlt. Das zweite
beginnt: सव्यम् । प्रथमादिद्वादशपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये ।
ओं कुरुष्व । प्रेतमूले दर्भं गृहीत्वा प्रथमे ऽहनि शरीरावयवमूर्धनि-
ष्पादनार्थममुकगोत्रं अमुकप्रेतं अवनेजनमिदं ते ।

Schliesst: ततो वद्वाज्जलिपुटो भूत्वेदं वाक्यं पठेत् । एष वो
ऽनुगतः प्रेतः प्रेतपितरस्तं दधामि वः । शिवमस्त्विति शेषाणाम् ।
जय वा स्थिरजीवनम् । अबेत्यादि पुनः पृच्छा । पार्वणवत्समापयेत् ॥

प्रेतकर्तुर्हेतोः प्रेतायाः सपिण्डीकरणनिमित्तकगोचाणां प्रेतपितृपिता-
महप्रपितामहानां अमुकअमुकशर्मणा वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणामेकोद्दि-
ष्टपार्वणयाद्वप्रारम्भनिमित्तम् । सव्यम् । सपिण्डीकरणयाद्वनिमित्त
विष्णोः षोडशोपचारपूजनमह करिष्ये । प्रथमं विष्णुपूजनं । पुरुष-
सूक्तेन न्यासः ॥

Schliesst सपिण्डीकरणे याद्वभोगीनः सचैल स्नानं कुर्यात् ॥

603.

26/12 9 Bl, 12 Linien Geschrieben im J 1777 von Ratnesvara
Sohn von Panlyā Devākara Enkel von Panlyā Hari, Grossenkel von Panlyā
Hankriṇa

Śrāddhapaddhati, eine Anleitung zu einer Todtenfeier
Beginnt अमावास्यायामपराह्णोपक्रमे ब्राह्मणान्त्रातानाहृतान्प्राङ्गणे
शुचिः शुक्लवासाः कृताञ्जलिर्दभेपु तिष्ठन्स्वागतमिति पृष्टे सुस्वागत-
मिति तैरुक्ते गोमयोपलिप्ताया भूमी पीठाद्यासनेषूपवेश्य दक्षिणहस्तेन
ब्राह्मणदक्षिणजानु स्पृष्ट्वा देवब्राह्मणान्प्राङ्मुखान्पितृब्राह्मणानुदङ्मुखाना-
मन्त्रयेत् । ॐ अद्य पित्रादिचयसंबन्धिविश्वदेवयाद्वार्थं युवामह-
मामन्त्रये । ॐ अद्य मातामहादिचयसंबन्धिविश्वदेवयाद्वार्थं युवामह-
मामन्त्रये ।

Schliesst ईशानविष्णुकमलासनकान्तिकेयवह्निचयार्करजनीशगणे-
श्वराणाम् । क्रीडामरेन्द्रकलशोद्भवकश्यपानां पादात्तमामि सततं पितृ-
मुक्तिहेतोः ॥ १ ॥ आयुः प्रजा धनं विद्या स्वर्गं मोक्षं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥ २ ॥

604.

21/10 14 Bl 7 Linien Etwa 1730

Śrāddhapaddhati Beginnt याद्वारम्भे षोडशोपचारकर्तव्यता-
माह । पादौ प्रचाल्याचम्य । षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । देशकाल-
पाचद्रव्याद्वसंपत् । अद्येत्या० । एवगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ
अमुकयाद्वप्रारम्भनिमित्तं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनाद्यर्चनमहं क-
रिष्ये । ॐ सहस्रशीर्षा ऋचा १६ करयोः पादयोर्जान्वोः कव्यां नाभौ
हृदि तथा । कण्ठे बाह्वोर्मुखे नेत्रे वामादिशिरसि न्यसेत् । यथा
देहे तथा देवे । ॐ सहस्रशीर्षेति विष्णवे आवाहयामि पुरुष एवेति
विष्णवे आसनम् ॥

Schliesst कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृति-
स्वभावात् । करोमि यद्यत्सकलं परस्मै श्रीनारायणेति समर्पयामि ॥

605.

21/10. 17 Bl., 8 Linien. Schrift von 1818

Śrāddhapaddhati. Beginnt: अथ श्राद्धपद्धतिर्लिख्यते ॥ आचम्य प्राणानायम्य अबेत्यादि मासे पक्षे तिथौ वासरे । अपसव्यम् । गो-
त्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्ध-
प्रमातामहानां सपत्नीकानां विश्वेदेवपूर्वकदशेश्राद्धाङ्गभूतं सव्यं विष्णोः
षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । प्रथमस्तु देहत्यासः । सहस्रशीर्षा
पुरुषः etc.

Schliesst: यमो ऽसि यमदूतो ऽसि वायसो ऽसि महाबलः ।
अहोरात्रकृतं पापं बलिं भक्षन्तु वायसाः ॥ इति श्रीदर्शश्राद्धपद्धतिः
संपूर्णा ॥ Blatt 2 fehlt.

606.

21/10 6 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1853.

Śrāddhapaddhati. Dieselbe Version.

607.

20/9. 8 Bl., 9 Linien. Schrift von 1675.

Śrāddhapaddhati. Scheint der Sāma-Schule anzugehören.
Beginnt: प्रथमं नित्यकर्म स्नानम् । अद्यादिप्रयोगः संध्यादितर्पणं
सूर्यार्घ्यः । गायत्रोजपः । षोडशोपचारपूजा नैवेद्यम् । दैवे चणः
क्रियतां यथा प्राप्नोति भवान् । अक्रोधनैः शीघ्रपरैः सततं ब्रह्मचा-
रिभिः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासवि-
निर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवद्भिर्देवकार्यं च संपादं मे प्रसीदत ॥
स्वागतं भवताम् । सुस्वागतम् ।

Schliesst: आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गसौख्यं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥

608.

21/11. 7 Bl., 13 Linien. Etwa 1800

Śrāddhapaddhati. Beginnt: अथ श्राद्धविधिः । आचमनम् ।
विष्णुपूजनम् । पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्याः सरितस्तथा । आग-
च्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा तव ॥ श्रीवरुणदेवते एष ते ऽर्घ्यः ॥ १ ॥
इदं महि महापुण्यं महापापविनाशनम् । दर्शनात्स्पर्शनादिव ब्रह्मह-
त्यामपोहसि ॥ श्रीमहि एष ते ऽर्घ्यः ॥ २ ॥ गङ्गागङ्गेति यो ब्रूया-
दो ऽयनानां शतैरपि । मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥
श्रीगङ्गे एष ते ऽर्घ्यः ॥ ३ ॥

609.

26/10 22 Bl., 9 Linien Sehr fehlerhafte Abschrift von 1796

Śrāddhapaddhati mit Versen aus der *Vājasaneyīsamhitā* Fol. 1. 2 23—30 fehlen Die ersten vier Linien von Fol. 3a reichen hin die Beschaffenheit der Handschrift zu zeigen न नि-
धाय । अप्रिग्यय । चितां प्रदक्षिणीकृत्य श्वखाङ्गति ह्यात् । अस्मा-
त्वमधिमन्त्रः स्वाहा । श्वदाहे रोदनं कारयेत् दक्षिणाभिमुखोपविश्य
अपेताध्यायं यमसूक्तं जपेत् । रसेन्द्रोमन्दग्धो योवियोन लभेक्षाश्वतो
गतिं । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत बांधवाः पापशुद्धये ॥ १ ॥ दरिद्रो पि
न दग्धो यो नृपुः कस्याचिदायदि । के

In Bezug auf den Titel ist zu bemerken, dass die Kehrseiten
nur die Silben आद्° tragen

Schliesst कलशोदके सूर्यावेधाय दापयेत् । कलस्थानि धाप-
येत् स्वस्तिवाचनं तिलकं दक्षिणां तिलकं आशीर्वादं ॥ इति श्रवणा-
दित्रयोदशाहद्वपरिपूर्णः ॥

610.

22/0¹/₂ 13 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Śrāddhavidhi in 208 Ślokas Das erste Blatt von einer ver-
schiedenen Hand Beginnt अथ श्राद्धविधिं वक्ष्ये यथावन्मुनिभा-
षितम् । येन संपूर्णतां याति हव्यं कथं तथैव च ॥ १ ॥ पितृश्राद्ध-
मकुर्वाणो अन्नं भुङ्क्ते न तत्सुतः । पुनः संवत्सरं यावत्पितृणां रक्षि-
रपिबेत् ॥ २ ॥ स्वयं प्रक्षालयेत्पादां पत्नी प्रक्षालनं ददेत् । आचा-
मेक्ष्मण्डलं गत्वा द्वितीयं चोत्तरां दिशम् ॥ ३ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने
स्वस्ति यत्कुरुते द्विजः । स वज्रो यजमानस्य कर्तारं (lies कर्ता च)
नरकं व्रजेत् ॥ ४ ॥ विप्रः पादोदकस्थाने कुर्यादाचमनं तु यः ।
रक्षिरं तु जलं ज्ञेयं निराशाः पितरो गताः ॥ ५ ॥ पादप्रक्षालन-
स्थाने आचामेक्षस्तु दक्षिणे । तज्जनं च भवेद्वेतो निराशाः पितरो
गताः ॥ ६ ॥ पादोदकोच्छिष्टवारिद्वयं सगतिमाव्रजेत् । उच्छिष्टं
तत्पितृभ्याति अपि श्राद्धे गयाकृते ॥ ७ ॥

Schliesst ऊरुकारो भवेन्नितः शिरःकम्पी च वायसः । पाद-
त्यागी भवेदन्यश्चान्ततो नरकं व्रजेत् ॥ २०७ ॥ अप्रतभोजने श्राद्धे
एकपङ्क्तिर्यदा भवेत् । शूद्रा (mehrere Wörter fehlen) निराशाः पि-
तरो गताः ॥ २०८ ॥

611.

33/14 8 Bl., 13 Linien Etwa 1790

Jatāśrāddha, Getränke bei einem Totenopfer, welches ein
Mann bei bevorstehendem Tode für sich oder einen anderen am

dreizehnten Tage der dunkeln Hälfte irgend eines Monats vollzieht. Die dabei verwendeten Verse, namentlich der Hymnus Sahasraśiṣan, sind aus der Vājasaneyisaṃhitā entnommen. Der Verfasser war ein Sohn von Dāmodara, sein eigener Name ist undeutlich. Unvollständige und schlechte Abschrift. Beginnt: अथ ब्रह्मपुराणोक्त-जीवत्राद्वपद्वतिः । कल्पतरस्य (d. i. कल्पतरोः) चतुर्थकाण्डे उक्तम् ॥ कातीयानुगतां वक्ति भट्टदामोदराङ्गजः ॥ १ ॥ विदुषामपि अनुष्ठाने संशयो जायते यतः । सौकार्यार्थमतो वक्ति सुधीर्गौरीच(?) पण्डितः ॥ २ ॥ पुत्राधिकाररहितः स्वीयमन्यस्य वा देशकाले श्रद्धाधनव्यवस्थाधिके सति जीवत्राद्वं कर्तुमिदुर्यस्यां कस्यांचित्कृष्णद्वादशां संनिहितमरणोचितस्मृतिपुराणाद्युक्तदानानि यथाशक्ति दत्त्वा कृतोपवासस्तत्र त्रयोदशां कृतस्नानादिः कृतनित्यकृत्यो गङ्गातीरादिदेशे तदसंभवे शुद्धायां भूमौ गोमयोपलिप्तायां धौतवस्त्रद्वयधरः कुशपाणिः प्राङ्मुख उपविश्वाचम्य कुशत्रयतिलजलान्यादाय ॐ तत्सदित्यादिसंकल्पदीपिकोक्तप्रागुक्तप्रकारेणोच्चिख्यामुकगोत्रस्यामुकदेशकालमुक्तामुकदेवशर्मणो जीवत्राद्वमहं करिष्ये etc. Vergleiche Hemādri Pārisesakhaṇḍa 1, 1704.

Schliesst: ॐ अथ जीवत्राद्वे रद्र[पिण्ड]: । एष युष्मभ्यं पिण्डः स्वधा इति कुशमध्ये तृतीयं सूर्यपिण्डमादाय ॐ अथ जीव -

612.

24/9. 4 Bl., 8 Linien. Geschrieben im J. 1751 in Śīhora von Ratneśvara, einem Sohn des Pandyā Devakara.

Sahagamanavidhi, die Gebräuche, welche angewendet werden, wenn eine Frau bei dem Tode ihres Gatten mit ihm den Scheiterhaufen besteigt. Beginnt: मृते भर्तारि या नारी धर्मशीला दृढव्रता । अनुगच्छति भर्तारं शृणु तस्या हि यत्फलम् ॥ १ ॥ मातृकं पैतृकं चैव यत्र कन्या प्रदीयते । तद्वि वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २ ॥ तिस्रः कोट्यो ऽर्धकोटी च यानि रोमाणि मानुषे । तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ ३ ॥ व्यालगाही यथा सर्पं बलादुद्धरति विलात् । एवं पतिव्रता नारी भर्तारं यानुगच्छति ॥ ४ ॥ ततः समभ्यर्च्य सुवासिनीनां चतुष्टयं कुङ्कुमचन्दनाञ्जनेः । स्वयं च ताभिः सह पत्युरये भर्तृपदद्वयं चिन्तयती व्रजन्ति (?) ॥ ५ ॥

613.

27/11¹¹/2. 79 Bl., 7 bis 11 Linien. Geschrieben in Manoharapura von Badrīśāma, Sohn von Gopāla, Enkel von Ghaṇaśyāma, Grossenkel von Jōśī Jāla, im J. 1636.

Nāradaottara, ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Kṛiṣṇa über rituelle Fragen. Paginiert 12—102. Poll. 1—11. 36. 64

74—84 fehlen, 45 zweimal bezeichnet Fol 12 a beginnt त दधाति तस्मात्प्रजातिरमृता Śatap Brāhmana 7, 3, 1, 46 Fernere Auszüge aus demselben Brāhmana finden sich bis Fol 16, und am Ende steht die unverstandliche Unterschrift पञ्चकटलाडशान्ति ॥

Śadaṅgarudranyāsa Fol 17 a Yajñakarmān 18 b Sthāpana vidhī 20 b Āvāhana 23 b Raksāvidhāna 27 b Ganayāga 37 a Dvādaśamūrtisthāpanavidhī (betrifft Ganesa Das ganze Blatt falsch gestellt) Mātripūjā 38 b*) Nandimukhaśrāddha 45 b (1) Ritvigvarana 46 b Madhuparka 51 a Brāhmanārcana 52 a Sadritupūjā 54 a Naradottare varunī (statt varanīm) samāptam 55 a Kalāsa 55 a iti Kalāśaganeśanavagrahavidikamantrapraśisṭhā 60 a Pañcagavya 60 b Catuṣsaṣṭivāstu 62 a Aṣṭau pūrvadevatāh 65 a Aṣṭau dakṣinadevatāh 67 b Aṣṭāv uttaradevatāh 71 a Naradottare toranapatakāvidhāna 86 b Kṣetrapāla 86 b Yoginipūjā 89 a Jalayātrāvidhāna 89 b Agnikārya 98 a Iti ānandapaddhati ravi prabhāva kundakuśandikāpatalam samāptam 95 a Vaiśvānaranyāsa 95 b Sapta lokapalāh 97 a Navagrahapūjā 98 b Pañca loka palāh 98 b Adhidevatāh und Pratyadhidevatāh 99 b Nakṣatra 101 a Dvadasāraṣphala 101 b Āhvana 101 b

Schliesst नमो नम कारणवामनाय गोब्राह्मणहिताय च । जगद्गुताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २९ ॥

614.

15/9 14 Bl., 5 Linien Geschrieben zu Anf dieses Jahrhunderts

Ājapāgayatriyapa, Meditationen beim stillen Hersagen einer bestimmten Form von Gayatrī, nämlich हस हसाय विद्महे सोह-सोहं सु धीमही । तन्नो हसः प्रचोदयात् ॥ Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय हस्तौ पादौ प्रचान्द्य । भस्मोद्भूलन कृत्वा चम्यासन उपविश्य । स्वशिरसि सहस्राराधोमुखकमलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरु ध्यात्वा । श्वेतालकारालकृतं वामे धृतचारुकलेवर स्वशक्त्या रक्ताम्बरया सहित ध्यायेत् । दण्डवत्प्रणम्य । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ Später अस्य श्रीअजपा-गायत्रीमन्त्रस्य हंस ऋषिः । अथक्तागायत्री छन्दः । हंस स्वरूपी परमात्मा देवता । हं बीज । सः शक्तिः । सोह कीलकम् ।

Schliesst हंसो गणेशो विधिरेव हंसः । हंसो हरिर्हंसमयश्च शंभुः । हंसो हि जीवो गुरुरेव हंसः । हंसो ऽहमात्मा परमात्मा हंसः ॥ १ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमण्डले । विष्णुपत्नि नमः शुभ्यं पादस्पर्शं चमस्व मे ॥

*) Fol 40 schliesst sich unmittelbar an 38 an

615.

21/9. 7 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Gopāla im J. 1715.

Anantavratapūjā, Verehrung des Viṣṇu. Es folgt der verderbte Text der ersten Seite grade so wie er in der Handschrift sich findet: अष्टदलतथ मंडदलं कृत्वा ॥ तस्योपरि कलशंस्थापनं ॥ दौवः पिता इति मंत्रप्रतिष्ठाकर्णं ॥ तदस्तु मित्रावरुणा रु १ ॥ अथ पूजा ॥ शान्तिरस्तु ॥ श्रीअनंतपूजोपाद्वाद्द्रव्याणां ॥ सु० ॥ अद्येत्यादि एवंगु० ॥ धौ० ॥ सकलकामनयासिद्ध्यर्थं अनंतपूजनयोऽशेषचारैः पूजनाथर्चन्यहं करिष्ये ॥ अनंते अनंतः परिवित आगा रु १ ॥ सहस्रशिर्षा रु १ ॥ श्रीअनंताय सु ॥ देहंन्यासं ॥ देवन्यासे विन्योगः ॥

616.

20/10. 13 Bl., 7 bis 8 Linien. Geschrieben im J. 1820 von Bhata Devaśaṅkara, einem Sohn von Bhata Ānandajī.

Anantapūjana, Verehrung des Viṣṇu. Beginnt: अद्येत्यादि-प्रयोगः । एवं ग्रहगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ मम सभार्यस्य पुत्रपौत्रधनधान्यादिसकलवाञ्छितफलप्रदप्राप्तये ऐहिकामुष्मिकानन्तप्रीतये स्वीकृतस्य चतुर्दशवार्षिकस्थानन्तस्य परिपालनाय प्रतिवर्षविहितमनन्तचतुर्दशीनिमित्तमनन्तपूजनं वायननिवेदनं चाहं करिष्ये । इति संकल्पः ॥

Endigt: इति वायनदानं । अथ प्रार्थना । संवत्सरकृतां पूजां संपाद्य विधिना मया । व्रजेदानीमनन्त त्वं विष्णुलोके यथेक्षया ॥

617.

26¹/₂/14¹/₂. 6 Bl., 10 Linien. Etwa 1820.

Apośanaridhi, das Spülen des Mundes vor und nach dem Essen, begleitet von Anrufungen göttlicher Wesen (im Dativ und svāhā) und vedischen Sprüchen. Vor dem Essen wird der Mantra अमृतोपस्तरणमसि, zu Schluss der Mantra अमृतापिधानमसि recitiert. Ausser Yājñavalkya 1, 31. 106 ist Hemādri's Pariśeṣa-khaṇḍa 1, 1384 fgg., Ācārādarśa 70a: ब्रह्मपुराणे । अपोशानं च गुह्यीयात्सर्वतीर्थमयं च यत् । अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य च ॥ Bṛihannāradyapurāṇa 25, 42: आपोशाने चाचमने पेयद्रव्येषु च द्विजः । शब्दं न कारयेद्विप्राः कुर्याच्चेन्नारकी भवेत् ॥ zu vergleichen.

Die HS. ist schlecht, deshalb wird der Anfang ohne Änderung wiedergegeben: तच्च कूडिने (lies स्यण्डिले) वा पचनामिसंहव्यथ तत्पद्यात्प्राङ्मुख उपविश्य कुशपाणिः प्राणानायम्य अन्नाद्यमाहामांगव्य-प्रदे अमुकमने अमुकपथे अमुकतिथौ अमुकवासरे यथावर्त्तमाननक्षत्र-

योगकरणलपमुङ्गत्तंसमवाये एवगुणविशिष्टाया पुण्यतिथौ मम पुष्प-
संस्कारान्नसंस्कारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वैश्वदेवेन यज्ये ॥

618.

23/10 5 Bl., 6 Linien Schrift von 1799

Abdamūtipūjā, Anrufung der Gotter und göttlicher Weisen
zu Anfang des Jahres Beginnt अथाब्दमूर्तिः । प्रयोगपारिजाते
वाराहतन्त्रत् । अब्दमूर्तीं देवताना पूजन सम्यगाचरेत् । आयुरारो-
ग्यवृद्ध्यर्थं नो चेद्विघ्नाः पदे पदे ॥ १ ॥ अतो ऽस्या नित्यत्वम् । तत्र
प्रयोगः । प्रथमदिने छतब्रह्मचर्यादिनियमः प्रातर्नित्यकृत्यं विधायो-
द्धर्तनगन्धतैलतीर्थान्निः सुप्रचालितगात्रः प्रसन्नमना नवास्त्रधरः पट्टि-
शङ्खैवताः पूजयेत् । यथा । आदौ गणेशम् । पूर्वं ब्राह्मणकरे चाच-
तान्दत्त्वा स्वस्ति वाचयेत् । ताञ्छिरसि धृत्वाचम्य प्राणानायम्यष्ट-
देवता ध्यात्वा सकलं कुर्यात् । अद्यवासरे ऽमुकगोत्रो ऽहममुकशर्मा-
हमात्मनः शरीरारोग्यार्थमनेकग्रहजनितपीडानिवृत्त्यर्थमुत्तरोत्तरलक्ष्मी-
वृद्ध्यर्थं राजद्वारे जयार्थं स्त्रीपुत्रधनधान्यादिसकलाभीष्टसिद्धौ सुमङ्गले
ऽस्मिन्नब्दारभ्ये गणेशादिसर्वदेवताराधनं दीर्घचिरजीव्यश्चत्यामादि-
मार्कण्डेयाराधनमहं करिष्ये ॥

619.

21/10 6 Bl 8 Linien Etwa 1830.

Ardhodayaavidhi, Vorschriften für die Feier des Ardhodaya
Ardhodaya ist der Mondwechsel in den Monaten Pausa oder
Māgha, wenn dieser auf einen Sonntag unter dem Gestirn Śravana
und dem yoga Vyatipāta fällt Sieh Hemādri Vratakhanda 2, 246
— Beginnt अथाधोदयव्रतस्य पाचदानपत्रे सविधिप्रयोगः ॥ निर्ण-
यामृते । माघपुष्ययोरमावास्या रविवारश्रवणनक्षत्रव्यतीपातयोगैर्युक्ता
चेदसाधोदयाख्यः कोटिग्रहणसन्निभो योगः ॥ तदुक्तं महाभारते ।
अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चैत्वीपमाघयोः । अधोदयः स विज्ञेयः कोटि-
सूर्यग्रहैः समः । दिवैव योगः शस्त्रो ऽयं न च रात्री कदाचनेति ॥
स्कन्दपुराणे । अधोदये तु संप्राप्ते सर्वं गङ्गासमं जलम् । शुद्धात्मानो
द्विजाः सर्वे भवेयुर्व्रह्मसंमिताः । यत्किञ्चिद्दीयते दानं तद्दानं मेरु-
सन्निभमिति ॥ तथाचैव दानादौ विशेष उक्तः । चतुःषष्टिपलं मुख्य-
ममचं तत्र कारयेत् । चत्वारिंशत्पलं वाथ पञ्चविंशतिमेव वा ॥ नि-
धाय पायसं तत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् । पद्मस्य कर्णिकाया तु कर्षमाणं
सुवर्णवम् ॥

Schliesst दाता चानेन छतपात्रादिव्रतदानेन श्रीविष्णुर्मे प्रो-

यतामिति कृतकर्म विष्ण्वर्पणं कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मा
आकारतो ज्ञेयाः । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेय-
मेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

23/12. 4 Bl., 14 Linien. Etwa 1780.

Risipañcamīratodyāpana, die Vollendung des den sieben
Risi geweihten fünften Tages. Beginnt: सप्तधान्यमयं सर्वतोभद्रं
मण्डलं कृत्वा । खण्डेन्द्री त्रिपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोष्ठके । एकाद-
शपदा वस्त्रमुद्रा द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डु-
लाः । एवं क्रमेण सर्वतोभद्रं कार्यम् । मध्यकर्णिकायां ब्रह्म जज्ञानं
ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा० ।

Schliesst: सप्तऋषीणां विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणाः सर्वे पूजा-
मादाय पार्थिव । ब्राह्मणानां विसर्जनम् ॥

621.

22/11. 22 Bl., 8 bis 9 Linien. Schrift von 1793.

Kṛiṣṇajanmatilīvidhi, das Baden des Bildes von Kṛiṣṇa an
seinem Geburtsfeste. Die dabei gebrauchten Sprüche sind grössten-
teils vedisch. Beginnt: गत्वा वृन्दाटवीनार्थी प्रभूणां विनिदेशतः ।
लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां कृष्णजन्मतिथेर्विधिः ॥ १ ॥ अथ पूर्वं ऽहि
सप्तम्यां स्नानवेदिपरिष्कियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादिचर्गातपूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥
तत्पुरो दीर्घिकाकारं लघिष्ठं खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्याः
कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रक्तैस्तान्सप्तधा सूत्रैः सर्वतः परिवेष्टयेत् । चन्द्रा-
तपं तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपणं सुष्ठु कुर्या-
त्तद्विक्चतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst: य एवंविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफलं शृणु । गोविन्दस्य
प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वितः । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवां
समाचरेत् ॥

622.

22/13. 29 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Nāthusaṅkara, Sohn von
Lālasaṅkara, im J. 1844

Janmāṣṭamīvrata. Beginnt: पारणा तिथिभान्ते कार्या ।
तदाह भृगुः । जम्बाष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्वैव
कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मविवर्ते । अष्टम्या-
मथ रोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवा-
सार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टगुणं हन्ति नक्षत्रं च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्र-
यत्नतः कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपद्यः ॥

Janmāṣṭamīratapjuddhiti endet Fol 81. Darauf folgt Udrapāṇaviddhi in einem Dialog zwischen Yudhiṣṭhira und Kṛiṣṇa, angeblich aus dem Bhaviṣṣottarapurāṇa युधिष्ठिर उवाच ॥ उवापन-विधिं ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णतां याति व्रतमेतदनुत्तमम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णां तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसंयुताम् । पूर्वदुरेकभक्ताशी स्वपेक्षां संस्मरन्द्दि ॥

623.

24/11 7 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben im J 1784 in Sitapur von Vireśvara Sohn von Pañjyā Ratneśvara Enkel von Pañjyā Devākara

Janmāṣṭamīratapj 1. Beginnt तच्चादीं सुगतां शुद्धाम्बरधर. कृतनित्यक्रिय. सविताननानारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ यथोक्तमण्डलोद्धारं विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोपहारद्रव्याणि परितः संस्थाप्य द्वारपूजादिग्वन्धस्तुतिवाचनपूर्वकम् । अथेत्यादि देशकालीं संकीर्त्य ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजनं करिष्ये । इति संकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वकं भूगुप्तिभूतगुप्तिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकावहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यासं कुर्यात् । तद्यथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्यां नमः । वामपादे श्रीगोकुलेशाभ्यां नमः । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

23/14 12 Bl., 14 Linien. Schrift von 1805

Jayantīnirṇaya, über den Geburtstag des Kṛiṣṇa. Geteilt in vier Kapitel, nämlich Rāmanavamī, Kṛiṣṇajanmāṣṭamī, Nṛsiṃhjavanti, Vamanajayanti. Beginnt हारीतस्मृती । श्रीरामनवमीविषये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नवमे ऽदितिदेवते । तत्र जातो जगन्नाथो राघव. पुरुषोत्तम' ॥ १ ॥ पाराशरस्मृती । मेघे चैवे शुक्लपक्षे नवम्यां च पुनर्वसौ । तस्यां जातो जगन्नाथ काकुत्स्थो रावणद्विपन् ॥ २ ॥ श्रीविष्णुसंहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धां तु सचक्ष्वा सकलामपि । विहाय शुद्धां दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहिणीच्छत्रसंयुता । भवेत्प्रीष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥ Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे माधवसंज्ञके । प्रादुर्भूतो नृपद्मास्त्रस्तस्त्राक्षां समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृती । मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां विष्णुदेवतम् । अदित्या तु समुद्भूतं ज्ञेयं तु वामनाख्यया ॥

Von besonderen Werken werden erwähnt Anuruddhasaṃhitā, Jayottarasamhita, Iyotisarnava, Dīvanirṇaya Paramasamhita

625.

21/12. 8 Bl., 11 Linien. Geschrieben von Nandarāma Bhikṣhāya im J. 1800.

Gaṇapatimahāpūjāna, Verehrung des Gaṇeśa. Beginnt: वक्र-
तुण्ड महाकाय सूर्यकोटीसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु
सिद्धिद । वक्रतुण्डाय नमः ॥ १ ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः । श्रीपरमगु-
रुभ्यो नमः । सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । मातापितृभ्यो नमः ॥ अथेत्यादि
यथावर्तमाननक्षत्रयोगे करणे मुहूर्ते तिथौ वासरे एवंग्रहगुणविशि-
ष्टायां सकलपापक्षयार्थं मम समस्तकामनाफलसिद्ध्यर्थं हेरम्बप्रीत्यर्थं
गणपतिस्थापनप्रतिष्ठा[र्थं] पञ्चोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आचमनं
प्राणाध्यामौ गणपतिस्मरणम् । हेरम्बाय नमः । आचमनम् । एक-
दन्ताय नमः । आचमनम् । कपिलदेवाय नमः । आचमनम् । तत
आवाहनम् । हे हेरम्ब त्वमेह्येहि । अम्बिकात्र्यम्बकात्मज सिद्धिबुद्धि-
युत त्र्यम्ब लज्जलाभप्रदो भव ॥

626.

21/10. 6 Bl., 9 Linien. Schrift von 1823.

Gaṇapatimānasapūjāna, die geistige Verehrung von Gaṇeśa,
in 56 Versen, von Śivadatta. Beginnt: ब्राह्मे मुहूर्ते निगमागमज्ञैर्मु-
निप्रवीरैर्जगदीश्वरैश्च । गताद्विपद्यं वरदं गणेशं संबोधये ऽहं च
जगद्धितार्थम् ॥ १ ॥ उपसि मङ्गलैर्मागधस्तवैर्गोतगायनैर्द्वटिति जा-
गृहि । नेत्रपङ्कजैः पश्य सेवकं जगदिदं विभो त्वं सुखीकुरु ॥ २ ॥
प्रबोधं स० ॥ आवहये तं गणराजदेवं रक्तोत्पलभासमशेषवन्द्यम् ।
विघ्नान्तकं श्रेयकरं गणेशं शिवं प्रशान्तं निजबोधपूर्णम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमद्वयग्रीवानन्दसरस्वतीनां चरणारविन्दारा-
धनतत्परेण शिवदत्ताज्ञानेन विरचितं गणपतेर्मानसाख्यं पूजनमिदम् ॥

627.

25/12. 7 Bl., 11 Linien Etwa 1720.

Gaṇeśacaturthivrata, eine Feier, welche zu Ehren von Gaṇeśa
am vierten Tage in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvaṇa vor
Mondaufgang gehalten wird. Die Schrift besteht aus zwei Teilen,
einem ceremoniellen und einem Auszug aus einem nicht genannten
Purāṇa. Der erste beginnt: आवणादिघृतं कुर्यात् । प्रातःकाले
शौचाचमनं दन्तधावनं स्नानं कुर्यात् । संकल्पः । निराहारो ऽथ
देवेश यावच्चन्द्रोदयो भवेत् । भोक्ष्यामि पूजयित्वाहं गणेशः शरणं मम ॥
ततो मध्याह्ने शुक्रतिलस्नानं कुर्यात् । नित्यकर्म कुर्यात् । रात्रौ चन्द्रो-
दयान्तूर्ध्वं गणेशपूजां कुर्यात् । अचतैरष्टदलं कुर्यात् । तस्योपरि कलशं

संस्थाप्य तस्योपरि वस्त्रं पूतं ताम्रपात्रं विन्यस्य तस्योपरि गणेशप्रतिमां प्रतिष्ठाप्य ततस्तिथिचरणं कुर्यात् । मम समस्तकामनावाप्त्यर्थं श्री-महागणपतिप्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थीव्रतं गणेशपूजां करिष्ये ॥ लम्बोदर चतुर्बाहुं विनेत्रं रक्तवर्णकम् । नानाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिन्तयेत् ॥ लम्बोदराय नमः ॥

Das Stück aus einem Purāna beginnt. ऋषय ऊचुः ॥ दारिद्र्याधिशोकातिर्नानासंकष्टसंयुतैः । बुधया पीड्यमानैश्च राज्यभट्टैर्नयोत्तमैः ॥ १ ॥ धनहीनैर्नरैः स्कन्द सर्वोपद्रवपीडितैः । कथं कार्यस्तचोपायः पुनःचेमार्थसिद्धये ॥ २ ॥ Im Verlauf heisst es. गणेश उवाच ॥ आवणे बहूले पचे चतुर्थ्यां तु विधूदये ॥ १८ ॥ तस्मिन्दिने व्रतं कार्यं संकष्टार्थं सुरेश्वरि । प्रातः शुचिर्भवेत्स्नात्वा दन्तधावनपूर्वकम् ॥ १९ ॥

628.

21/10. 18 Bl., 7 bis 8 Linien Geschrieben im J. 1794

Ganapatisahasranāmāvali, tausend Namen des Ganeśa Beginnt: अवेत्यादि° । ओंकारः सर्वत्र । गणेश्वराय° १ ॥ गणक्रीडाय° २ ॥ गणनाथाय° ३ ॥ etc.

Schliesst: गणजयो गणपतिर्हरेस्त्वो धरणीधरः । महागणपतिर्बुद्धिप्रियः चिप्रप्रसाधनः ॥ १ ॥ अमोघसिद्धिरमृतो मन्त्रश्चिन्तामणिर्विधिः ॥

629.

20/9. 19 Bl., 9 Linien Geschrieben auf Papier aus der Fabrik von Giordano Magnani um etwa 1850.

Gakārādiganapatisahasranamāvali, eine Liste von 1008 Namen von Ganeśa, welche alle mit dem Buchstaben g anfangen Sie werden im Dativ mit folgendem namah aufgezählt. Wahrscheinlich sind sie einer besonderen Schrift entnommen Beginnt श्री-गणेशाय नमः । अथ एकाक्षरगणपतिसहस्रनामप्रारम्भः ॥ श्रीमन्महा-गणेशाय । गणेश्वराय नमः । गणाध्यक्षाय नमः । गणराध्याय नमः । गणप्रियाय नमः । गणनाथाय नमः । गणस्वामिने नमः । गणेशाय नमः ॥

630.

23/10. 33 Bl., 7 Linien. Etwa 1760

Mahāganapatipūjāpārdhati, Ceremonien bei der Anbetung des Ganeśa. Beginnt. एका लिङ्गे गुदे तिस्रो दश वामकरे तथा । उभयोः सप्त दातव्या मृदस्तिस्त्रसु पादयोः (MS पादयोश्च त्रिमिचिभिः) ॥ १ ॥ ततः साधको ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय कृत्वा शीचादिकं सुधीः । यथा । एका लिङ्गे करे तिस्र उभयोर्मृद्वयं स्मृतम् । पद्मापाने

दशैकस्मिन्भयोः सप्त मृत्तिकाः ॥ १ ॥ एतच्छीचं गृहस्थस्य द्विगुणं
ब्रह्मचारिणः । त्रिगुणं वानप्रस्थस्य यतेश्चापि चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ गन्ध-
लेपचयकरं शीचं कुर्यादतन्द्रितः । मृज्जलाभ्यां पाणिपादौ त्रिस्त्रिः
प्रक्षाल्य । ओं ह्रीं कामदेवाय सर्वजनमोहनाय स्वाहा । इति त्रिरा-
चम्य । ओं मूलेन त्रिः प्राणानायस्य दन्तधावनं कुर्यात् ॥

631.

23/10. 13 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1752 von Kāme-
śvara, einem Sohn von Vallabhadatta.

Siddhivināyakaavrata, Verehrung des Ganeśa, in Ubereinstim-
mung mit dem Skandapurāṇa. Der Anfang, etwas verbessert, lautet:
सिद्धिविनायकव्रतं लिख्यते ॥ प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूज-
येन्मृप । स्वशक्त्या गणनाथस्य स्वर्णरौप्यमयाकृतिम् ॥ १ ॥ अथवा
मृन्मयी कुर्याद्विज्ञातं न कारयेत् । दक्षिणे परशुदन्तं च पाश-
मोदकवामकम् ॥ २ ॥ चन्दनेन लिखेत्पद्मं कर्णिकाकेसरान्वितम् ।
रक्तवस्त्रे सुसं (?)*) दत्त्वा स्थापयेत्तं घटोपरि ॥ ३ ॥ विघ्नेश्वरं
हृदि ध्यात्वा संकल्प्यासनपूर्वकम् । पूजयेद्भक्तिभावेन शान्तचित्तेन
चेतसा ॥ ४ ॥

Schliesst: नमस्ते विघ्नराजाय सर्वसिद्धिप्रदायक । क्षमस्व मत्कृतां
पूजां गृहोत्था विहर प्रभो ॥ १ ॥ मन्त्रेणानेन राजेन्द्र देवदेवं
जगद्गुरुं (pūjayitvā zu ergänzen) । न्यूनाधिककृतं मोहात्परिपूर्णं
तदस्तु मे ॥ २ ॥

632.

20 1/2/13. 4 Bl., 13 bis 14 Linien. Etwa 1740.

Vināyakasānti, Gebete und Formalitäten zur Besänftigung
und Verehrung von Ganeśa. Beginnt: आचम्य प्राणानायस्य देश-
काली संकीर्त्यास्य कुमारस्योपनयनकर्मणो निर्विघ्नफलसिद्ध्यर्थं मम
सकुटम्बस्य सपरिवारस्य विनायकोपसर्गोत्पत्त्यमानोपशान्त्यर्थमुत्तमश्री-
प्राप्त्यर्थं मम सपत्नीकस्यायुष्कामार्थं पुष्टिकामार्थमधिराज्यादिधर्मादि-
समृद्धयर्थं गोमहिषाद्यतिवृद्धयर्थमागामिकविघ्नकदम्बप्रध्वंसनार्थं सम-
स्ताभिचारादिपररुद्ध्युष्टरोगनिवृत्त्यर्थं शत्रुचयार्थं मम सपत्नीकस्य वं-
शोद्भवपुत्रपीचाभिवृद्धयर्थमायुरारोग्यैश्वर्यावाप्तये ऽभिलषितमनोरथानां
सिद्ध्यै निर्विघ्नेन कर्मणां सिद्ध्यर्थं यहमख्युतविनायकशान्तिं करिष्ये ।
तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनमातृकापूजनं नान्दीश्राद्धं च करिष्ये । निर्वि-
घ्नतासिद्ध्यर्थं गणपूजनं च करिष्ये ॥

*) Gemeint ist raktavastrāṇi sumam.

Die Schrift beruht hauptsächlich auf der Yājñavalkyaśmṛiti 1, 270—293 Citirt werden nur Madanaratna, Mitāksarā, Mahārnavā, Aparārka

633.

22/10 5 Bl., 9 Linien Etwa 1720

Daśarathalalitāvrata oder *Daśāṅgalalitāvrata*, eine Feier der Göttin Lalitā, einer Form der Durgā Beginnt अथ तिथौ । मम दशरथललिताव्रतसाङ्गतासिद्ध्यर्थं दशाङ्गललितादेवीशिवपार्वतीचन्द्र-रोहिणीनां पूजनमहं करिष्ये । सुवर्णादिमूर्तीनामग्न्युत्तारणम् । पद्मा-मृतस्नानम् । पद्मोपचारैः संपूज्य । अथ षोडशोपचारैः पूजनम् । व्रतेश्च देवतानाम्ना देहत्यासं समारभेत् । गायत्र्यावथ (?) नाम्ना च न्यासं कुर्याच्च षोडश ॥ मृन्मयीं कारयेद्देवीं दशसंख्यां च पूजयेत् । पूजयेन्नलिता देवी व्रते सर्वत्र सर्वदाम् ॥

Schliesst पूजयेन्नक्तियुक्तेन चेतसा पाण्डवस्य च । दशरथस्य या देवी तुष्टेयं पुत्रदायिका ॥ १ ॥ ममापि ललिते तद्वत्प्रसन्ना भव शोभने । अवैधव्यं धनं धान्यं सर्वान्कामान्प्रयच्छ मे ॥ २ ॥ अद्वया-अद्वया वापि भक्त्या च यत्कृतं मया । तत्सर्वं चम्यता देव प्रसीद परमेश्वर ॥ ३ ॥ अपराधसहस्राणि क्रियन्ते ऽहर्निशं मया । दासो ऽहमिति मां मत्वा द्विजराजः प्रसीदतु ॥ Vgl. die Darstellung aus dem Skandapurāṇa in Hemādri's Vratakhanda 2, 510

634.

20/11 21 Bl., 7 bis 8 Linien Schrift von 1824

Grahassthāpana, Herbeirufung der neuen Planeten Beginnt अथ ग्रहस्थापनम् ॥ तत्रायं प्रयोगः । अबेत्यादि ग्रहपीठे देवतास्था-पनमहं करिष्ये । प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्दः । व्याहृतीनां क्रमेण जमदग्निभरद्वाजभृगव ऋषयः । अप्रिवायुसूर्या देवताः । देवी गायत्री देवी उष्णिक् देवी बृहती छन्दासि । सूर्याद्यावाहने विनियोगः । केचित्तु मन्त्रानप्यावाहने आहुः । तत्र पीठमध्ये वर्तुने द्वादशाङ्गुले मण्डले प्राङ्मुखं सूर्यं रक्त-पुष्पाचरैः । आ छप्णेनेति हिरण्यमूर्तं ऋषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । सविता देवता । सूर्यावाहने विनियोगः । ओ आ छप्णेन रजसा । ओ भूर्भुवः स्वः । कलिङ्गदेशोद्भव काश्यपसगोत्र भोः सूर्यं इहागच्छ रह तिष्ठति स्थापयेत् ॥ १ ॥

635.

21/11 23 Bl., 9 Linien Geschrieben von Avicālarāma im J 1703

Naragrahamakha, Opfer für die neun Planeten, Vasistha zu-geschrieben 240 Verse Beginnt सवित्रादियहामन्त्रान्प्रणम्य ऋषि-

सत्तमः । मखं नवग्रहं ब्रूते वसिष्ठो मुनिपुंगवः ॥ १ ॥ अथवा पृथ-
मानसु रामेण विनयेन तु । राम उवाच ॥ वेदवेदाङ्गशास्त्रेषु कुशलस्त्वं
महामुने ॥ २ ॥ किमर्थं मे वने वासः कस्माद्राज्याद्विवासितः । रामस्य
वचनं श्रुत्वा वसिष्ठो भाषते ऽखिलम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सुरा-
सुरास्तथा यचाः सर्वे वर्णा द्विजातिकाः । खेचरैः प्रतिकूलैस्तु लभन्ते
विविधापदम् ॥ ४ ॥ ग्रहा राज्यं प्रयच्छन्ति ग्रहा राज्यं हरन्ति च ।
ग्रहैस्तु व्यापितं सर्वं वैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५ ॥

636.

23/10. 12 Bl., 9 Linien. Etwa 1750.

Grahasānti oder *Vāsīṣṭhi Śānti* oder *Navagrahamakha*.
Hier in 193 Versen. Der fehlerhafte Schlussvers lautet: इति
विरचितमेतत् शान्तिकं कामनार्थं पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पु-
मान् यः । न च भवति कदाचिद्रोगमोहादिकादीन् स भवति
मतिमान्यो पुचवान् कीर्त्तिवाञ्छ ॥ १९३ ॥

637.

20/9. 13 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben von Mehetā Janārdana aus
Mehemadābād im J. 1613.

Navagrahamakha. Foll. 1. 5. 15¹ fehlen. Auf Fol. 6b findet
sich *Navagrahamukhakarman*, und auf Fol. 16a *asya Navagraha-*
mukhahavanakṛitena. Das u ist vom Übel, und die Handschrift,
obwohl alt, ist voll von Fehlern. Der Anfang von Fol. 2a wird
genau nach der HS. wiedergegeben: तुष्टि आत्मदेवतया सह गणेशे-
नादिकाद्याता*) । वृद्धी पूज्याश्चतुर्दिशः । कुंडलयां वसोधारां ।
सप्तधारां घृतेन तु । कारयेत्पंचधारां वा ॥ श्रील्लक्ष्मीधृतिर्मेधा स्वाहा
प्रज्ञा सरस्वतो ॥ घृतेन मातरं सर्वा पूजयेद्दिवि धीक्रमात् । जया
विजयाधिव सीमंते सुखावहा ॥ प्राशने ग्रीया लीला । चौरै भद्रा
सुभद्रिका । व्रतबंधेषु जातव्या । ईश्वरी भुवनेश्वरी । विवाहेषु च
कर्तव्या सुभद्राः सर्वतोमुखी ॥ गृहप्रवेशे कर्त्तव्या नागेंद्री पद्मवासिनी ।

Mātrīpūjana 3b. *Ritvīgvaraṇa*. *Arghadāna* 7a. *Grihyasthā-*
lipākakarman 8a. *Grahassthāpana* 10a. *Devatāsthāpana* beginnt
10a. *Daśadīpālāsthāpana* 12b. *Āśīrvāda*, *Brāhmaṇānām nama-*
skāra 16b.

638.

20¹/₂/9¹/₂. 31 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1740.

Grahayañjaprayoga, mit Versen aus der *Vājasaneyisamhitā*.
Unvollendet. Fol. 29 nicht bezeichnet, doch mangelte nichts. Nach

*) Lies: Ganeśenādhikā hy eti.

Fol 30 fehlt ein Blatt Beginnt समूर्तं चेम कल्याण शुभं भवतु ॥
 आचमनं प्राणायाम. । आशुः शिशान इत्यनुवाक पठति ॥ काण्ड १७ ॥
 मातृगृहं कृत्वा गृहमध्ये ऽक्षतपूजनम् (°पूजेन HS) । श्रीगणनाथपूर्वं
 गौरीादिचतुर्दशमातृणां कुलस्वामिनी (?) च (lies kulasvāmīnyāsa)
 आवाहनपूर्वकं समन्तं वा द्वितीयोद्देशे स्थापनं प्रतिनामपूर्वकम् ॥ तत्र
 पद्मपुराणे ॥ गणेशं स्थापयामि । गौरीं स्थापयामि । पद्मा स्थाप-
 यामि । शचीं स्थापयामि । मेधां स्थापयामि । सावित्रीं स्थापयामि ।
 विजयां स्थापयामि । जयां स्थापयामि । देवसेनां स्थापयामि । स्वधां
 स्थापयामि । स्वाहां स्थापयामि । मातरं लोकमातरं स्थापयामि ।
 धृतीं स्थापयामि । पुष्टीं स्थापयामि । तुष्टीं स्थापयामि । आत्मदेवतां
 स्थापयामि । आदौ गणपतिः पूज्यो अन्ते ऽभ्यर्च्यात्मदेवता ॥

Mātrasthāpana Fol 3b Vṛddhisrāddha 10b Grāhasthāpana
 18a Naksatrasthāpana 23a Dīpālāsthāpana 27a Amṛtahoma
 30a Das Jahr der Abfassung dieser Schrift (nämlich 1692) scheint
 aus folgender Stelle hervorzugehen, Fol 10b अथ श्रीब्रह्मणो द्वि-
 तीयपरार्धे श्रीश्वेतवाराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतमे कलियुगे
 प्रथमचरणे सप्तमसरे संवत् - अष्टाचत्वारिंशत्यधिकसप्तदशशततमे वर्षे
 उत्तरायणे वर्षाश्रृती चैत्रमासे कृष्णपक्षे त्रयोदश्या पुण्यतिथौ शनिवा-
 सरे यथास्थितनक्षत्रयोगकरणमुहूर्तं एवमादिगणविशिष्टाया पुण्यतिथौ
 मम सुतस्य वा सुताया विवाहोत्सवकर्मप्रारम्भे तद्भवासिष्ठोक्तनवय-
 हम्भशान्तिकप्रारम्भनिमित्तमाचार्यब्रह्मचर्यविजामर्घमहं करिष्ये ॥

639.

26/11 34 BIL, 8 Linien Geschrieben im J 1717 von Dharmesvara
 Sarman.

Grahasāntiśūdhī, Gebete zur Suhnung des üblen Einflusses
 der neun Planeten Beginnt मातृकास्थापनविधि. । गजास्य गण-
 नाथ त्वं सर्वविघ्नविनाशन । लम्बोदरं त्रिनेत्रं त्वमागच्छ गणनायक ॥ १ ॥
 गणानां त्वेति गणनाथ स्थापयामि ॥ १ ॥ हिमाद्रितनया देवी व-
 रदा भैरवप्रियाम् । लम्बोदरस्य जननी गौरीमावाहयाम्यहम् ॥ २ ॥
 आद्यं गौरिति गौरीं स्थापयामि ॥ २ ॥ सुवर्णस्था पद्महस्ता वि-
 ष्णोर्वक्षःस्थलस्थिताम् । त्रिलोक्यपूजितां देवीं पद्मांमावाहयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 हिरण्यरूपेति पद्मां स्थापयामि ॥ ३ ॥

Fol 13a. यहस्थापनम् । वृत्तमण्डलमादित्ये चतुरस्रं निशाकरे ।
 महीपुत्रे त्रिकोणं स्याद्बुधे वै चाणसंनिभम् ॥ १ ॥ गुरवे षट्त्रिंशकारं
 पञ्चकोणं तु भार्गवे । धनुषाकृतिं मन्दे च सूर्याकारं तु राहवे ॥ २ ॥

केतूनां तु ध्वजाकारं मण्डलानि क्रमेण तु । शुक्राकीं प्राङ्मुखौ ज्ञेयौ
गुरुसौम्यावुदङ्मुखौ । प्रत्यङ्मुखौ शनिः सोमः शेषा दक्षिणतोमुखाः ॥

Schliesst : अथ शूद्राभिषेकः ॥ आदित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवा
मरुद्गणाः । लोकपालाः प्रयच्छन्तु मङ्गलानि श्रियं यशः ॥ गायत्री
चैव सावित्री शची लक्ष्मीः सरस्वती । मृडानी मातरः सर्वा भवन्तु
वरदाः सदा ॥ नारदाद्या ऋषिगणा ये चान्ये च तपोधनाः । भवन्तु
यजमानस्य आशीर्वादपरायणाः ॥ ऋग्वेदो ऽथ यजुर्वेदः सामवेदो
ह्यथर्वणः । ब्रह्मवक्त्रस्थिता नित्यं निघ्नन्तु तव शात्रवान् ॥ तिलकवर्धा-
पनी आशीर्वादाः ॥

640.

21¹/₂/11. 34 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Sevārāma im
J. 1839.

Samkṣepa-Grahaśānti. Beginnt: आदौ स्नानसंध्यादेवाचनवै-
श्वदेवान्तं कर्म कुर्यात् ॥ वृद्धावादी ज्ञेये चान्ते मध्ये जुहुति पर्वणि ।
एकोद्दिष्टे तथा चान्ते वैश्वदेवो ऽभिधीयते ॥ १ ॥ अथ मातृपूजा-
निमित्तमाह ॥ अकृत्वा मातृयागं तु वैदिकं यः समाचरेत् । तस्य
क्रोधसमाविष्टा हिंसामिच्छन्ति मातरः ॥ २ ॥ गृहनिर्गमवामाङ्गे व-
सोर्धारा च वेदिका । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहे वै पूर्वदक्षिणे ॥ ३ ॥
गृहे तु पश्चिमद्वारि गृहे चैवोत्तरामुखम् । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृ-
हनिर्गमदक्षिणे ॥ ४ ॥ कुड्यलपां वसोर्धारां सप्तधारां धृतेन तु ।
कारयेत्पञ्चधारां वा नातिनीचां न चोच्छ्रिताम् ॥ ५ ॥ हस्तमात्रप्रमाणं
च गृहनिर्गमदक्षिणे । वसोर्धारा तु कर्तव्या वसोर्मन्त्रेण कारयेत् ॥ ६ ॥
मातृवायव्यदिग्भागे गणेशं तु प्रतिष्ठयेत् । तत ईशानदिग्भागे कुल-
देवीं प्रपूजयेत् ॥ ७ ॥

Fol. 5b: इति प्रतिष्ठा । अथ पूजा । Fol. 6b: इति मातृपू-
जनविधिः । Fol. 8b: अथ ब्रह्माचार्यऋत्विग्वरणम् । प्रथममर्घवन्ध-
नम् । Fol. 10b: अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म । Fol. 11b:
अथ कोष्ठकरणम् । अचावसरे गृहस्थापनम् । Fol. 15a: इति देव-
तास्थापनमन्त्राः । Fol. 18a: इति पञ्च लोकपालाः । Fol. 20b:
इति नक्षत्रस्थापनमन्त्राः । Fol. 21b: सप्तद्वीपस्थापनमन्त्राः । Fol.
22a: इति सप्तसमुद्रम् । Fol. 22b: सप्तपातालम् । Fol. 23b:
इत्यूर्ध्वसप्तलोकाः । Fol. 26b: दिक्पालस्थापनमन्त्राः । Fol. 27a:
कलशस्थापनमन्त्राः । Fol. 28a: अथ दिक्पालपूजा । Fol. 30a:
अथ समिदादिहोमः । Fol. 31a: इति नवग्रहहोममन्त्रः । Fol.
33b: इति पूर्णाहुतिः ।

Schliesst इदमपये । रुद्रकलशे त्याग । पुष्पाञ्जलि गृहीत्वा
वैश्वानरस्तुति पठित्वा पुष्पाञ्जलि दद्यात् । हस्ताभ्या पुष्पाचतानि गृ-
हीत्वा । भो भो ब्रह्मे महाशक्ते महाकर्मप्रसाधक । कर्मान्तरे ऽपि
समाप्ते सानिध्यं कुरु सादरम् ॥ १ ॥ यान्तु देवगणा सर्वे पूजा-
मादाय मामिकीम् । इष्टकामप्रदानाय पुनरागमनाय च ॥ २ ॥

641.

26/12 26 Bl 8 Linien Geschrieben von Yadurāma aus Gāndhāra,
gehörig zu Rājapura, um etwa 1690

Navagrahasantipaddhati eine Anleitung zur Beschwichtigung
der neun Planeten Beginnt इह भुवनकोशे भूलोके जम्बुद्वीपे नैमि
पारण्ये आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मवर्तकदेशे अर्बुदारण्ये कुमारिकाक्षेत्रे महा-
नद्यो श्रीनर्मदासरस्वत्योरन्तराले श्रीदेवब्राह्मणानां सनिधौ पुण्ये देशे
काले च अथ श्रीब्रह्मणो द्वितीये परार्धे तदादौ श्रीवाराहकल्पे
वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलौ युगे प्रथमचरणे सवत्सरे षोडश
शते यथानामवर्षे अमुकायने अमुकच्छती अमुकमासे अमुकपक्षे अमु-
कतिथौ अमुकवासरे अमुकयोगे अमुककरणे एवगुणग्रहविशिष्टाया
पुण्यतिथौ अमुकगोचस्य अमुकयजमाननाम्नस्य अमुककर्मणा वृद्धिनि-
मित्तं गौर्यादियोडशमातृणां वसोधारासहितानां अस्मिन्पुण्याहे गौ-
र्यादीनां नवग्रहशान्तिनिमित्तं तथा च गणेशाभिकासहितानां स्थाप
नपूजनप्रतिष्ठा अहं करिष्ये ।

Schliesst आदित्यश्चन्द्रो भीमो बुधो जीव सितो ऽर्कज ।
यहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राऊ केतुश्च तर्पिता ॥ ११ ॥ सवत्सरो ऽयने
मासास्तथिर्वाराश्च नाडिका । मुहूर्ताद्याभिषिञ्चन्तु नक्षत्राणि दिवा-
निश्च ॥ १२ ॥ इत्येव रुद्रकुम्भेन कर्तारमभिषिञ्चयेत् । सर्वान्कामा-
नवाप्नोति प्रसोदन्ति नक्तचरा ॥ १३ ॥ इत्यभिषेकं कृत्वा तिलका-
शीर्षादा ॥

642.

15/10 2 Bl 8 Linien Etwa 1770

Navagrahasotra, ein Lobgesang auf die neun Planeten Vyasa
zugeschrieben In 15 Versen. Beginnt अपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं
महाद्युतिम् । धारक*) सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवाकरम् ॥ १ ॥
दिव्यशङ्खतुषाराभ्यां क्षीरोदार्यवसंभवम् । नमामि शशिनं भक्त्या शं-
भोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्तेजसमप्रभम् । कुमारं
शक्तिहस्तं च लोहिताङ्गं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

*) MS धार

Schliesst : इदं पवित्रमायुषं दुःखपापप्रणाशनम् । दुःखप्रणाशनं
स्त्रोत्रं पाण्डवैः परिकीर्तितम् ॥ १४ ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय विष्णवं
स्त्रोत्रमुत्तमम् । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ १५ ॥

643.

19/11. 8 Bl., 9 Linien. Schrift von 1766.

Navagrahajapavidhi, Gebete an die neun Planeten, mit
Versen aus dem Yajurveda. Beginnt: ओं आ छप्णेनेति हिरण्यसूप
ऋषिः सूर्यो देवता चिष्टुष्कन्दः । ओसूर्यप्रीत्यर्थे विनियोगः । आ
छप्णेनेत्यङ्गुष्ठाभ्यां नमः । रजसेति तर्ज० । वर्तमान इति मध्य० ।
निवेशयन्नमृतं मर्त्यं चेत्यना० । हिरण्ययेन सविता रथेन कनि० ।
आ देवो याति भुवनानि पश्यन् । करतलकरपृष्ठा० । एवं हृदया-
दिन्यासः ॥

644.

21/10. 13 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Navagrahajapavidhi, Anrufung der neun Planeten mit neun
Versen aus der Vājasaneyisamhitā. Beginnt: अथ ग्रहबीजानि ॥
अवेत्यादि मम ग्रहवाधानिवारणार्थं ब्राह्मणद्वारा ग्रहजपमहं करिष्ये ।
आदौ सूर्यजपः । आ छप्णेनेति हिरण्यसूप ऋषिः सविता देवता
चिष्टुष्कन्दः सूर्यप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः । आ छप्णेन रजसेत्यङ्गुष्ठाभ्यां
नमः । ओं वर्तमानो निवेशयन्निति तर्जनीभ्यां नमः । ओं अमृतं
मर्त्यं चेति मध्यमाभ्यां नमः । ओं हिरण्ययेन सविता रथेनेत्यनामि-
काभ्यां नमः । ओं देवो यातीति कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं भुवनानि
पश्यन्निति करतलपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ हृदयादिन्यासः ॥ आ छप्णेन रजसेति हृदयाय नमः ।
ओं वर्तमानो निवेशयन्निति शिरसे स्वाहा । ओं अमृतं मर्त्यं चेति
शिखायै वषट् । ओं हिरण्ययेन सविता रथेनेति कवचाय ऊँ । ओं
देवो यातीति नेत्रत्रयाय वषट् । ओं भुवनानि पश्यन्नित्यस्त्राय फट् ॥

अथाङ्गन्यासः ॥ ओं आ छप्णेनेति शिरसि । ओं रजसेति ल-
लाटे । ओं वर्तमान इति मुखे । ओं निवेशयन्निति हृदये । ओं
अमृतं मर्त्यं चेति कव्याम् । ओं हिरण्ययेन सवितेति जह्वयोः । ओं
रथेनेति जान्वीः । ओं देवो यातीति गुल्फयोः । ओं भुवनानि पश्य-
न्निति पादयोः ॥

अथाक्षरन्यासः सर्वाङ्गेषु ॥ ओं आ केशान्ते । ओं छ मुखवृत्ते ।
ओं ण् नेत्रयोः । ओं न कर्णयोः । ओं र नासापुटे । ओं ज

गण्डयोः । ओ सा ओष्ठयोः । ओं व दन्तपङ्क्तयोः । ओं तं मूर्ध्नि ।
 ओं मा आस्थे । ओं न दक्षिणवाङ्मूले । ओं नि कूर्परे । ओं वे
 मणिवन्धे । ओं श अङ्गुलिमूले । ओ य अङ्गुल्यये । ओ न्न वामवा-
 ङ्मूले । ओं मृ कूर्परे (MS कर्पयोः) । ओं तं मणिवन्धे । ओं म
 अङ्गुलिमूले । ओं त्य अङ्गुल्यये । ओं च दक्षोरुमूले । ओं हि जानुनि ।
 ओं र गुल्फे । ओं ण्य अङ्गुलिमूले । ओं ये अङ्गुल्यये । ओं न वा-
 मोरुमूले । ओं स जानुनि । ओं वि गुल्फे । ओं ता अङ्गुलिमूले ।
 ओं र अङ्गुल्यये । ओं ये पार्श्वयोः । ओ ना पृष्ठे । ओं दे नाभी ।
 ओं वो उदरे । ओं या हृदि । ओ ति दोर्मूले । ओं मु कक्षयोः ।
 ओं व कक्षयोः । ओ ना हृदयादिहस्तयोः । ओ नि हृदयादिपा-
 दयोः । ओ प हृदयादिजठरे । ओं श्वन् हृदयादियु ॥ इति मातृका-
 न्यासः ॥

अथ ध्यानम् । प्रभाकरः पद्मकरो द्विवाङ्गः पद्मद्युतिः सप्ततुरङ्ग-
 वाहनः । दिवाकरो लोकगुरुः किरीटी मयि प्रसादं विदधातु देव ॥

अथ वीजम् ॥ ओं ह्रां ह्रीं ह्रीं सः । ओं भूर्भुवः स्वः । आ
 छण्येन रजसा वर्तमानो निवेश्यन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्येन सविता
 रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ओं स्वः । ओं भुवः । ओ
 भूः । ओं सः । ओ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥

Dieselben Formeln mit geringen Abweichungen erscheinen bei
 der Anbetung der übrigen acht Planeten

645.

18/8 9 Bl., 8 bis 9 Linien Geschrieben in Dandapura von Vyasa
 Lilāpati

Grahajāpya Diese Schrift ist eine Abkürzung der vorher
 gehenden

646.

32/11 41 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1860

Pañcadaśī Tīthi, über den fünfzehnten Tag in beiden Hälften
 des Monats und die darin fallenden Feste Ein Bruchstück aus
 einem anonymen modernen Werke, welches zum grossen Teile auf
 dem Kālanirnaya von Sāyana beruht Fol 6 ist zweimal bezeichnet
 und Fol 17 fehlt Beginnt अथ पञ्चदशी तिथिः प्रस्तूयते । इयं
 च सामान्यतस्तिथिसामान्यप्रस्तावे निरूपितप्राया विशेषतस्त्वत्र विचा-
 र्यते । तत्र चन्द्रमण्डलस्य प्रथमद्वितीयादिवर्धमानानां क्षीयमाणानां
 चलानां मध्ये पञ्चदशकलान्वयव्यतिरेकस्वरूपत्वात्पञ्चदशीत्यन्वर्थसंज्ञया

व्यवह्रियते । सा चैयं शुक्लकृष्णपचीयत्वेन पूर्णिमामावास्या चेति द्विधा भिद्यते ॥

Citiert werden Candēśvara, Nirṇayapiṇḍīpa, Puraścaraṇacandrikā, Purāṇasamuccaya, Vyavahāraratnāvalī, Sārasaṃgraha etc. — Ein Teil fehlt am Schluss

647.

22/12 12 Bl 8 Linien Etwa 1760.

Maṇḍalakārikāḥ. Vorschriften zur Bereitung von mystischen Kreisen. In zehn Kapiteln Beginnt: अथ वेद्युपरि मण्डलरचना कथ्यते ॥ मण्डलं मङ्गलं पुंसां यज्ञविघ्नस्य वारणम् । गुह्ये मनोरमं कार्यं काम्यनैमित्तिके विधौ ॥ पूजितं विधिवद्देवं तत्रस्थं यस्तु पश्यति । ससारगतिविच्छेदो जायते तस्य दर्शनात् ॥ मण्डलं तेन विख्यातं शक्यं गन्धर्वसिद्धिदम् । मण्डलं यज्ञभूमेस्तु निगोपार्थं तथैव च ॥ यज्ञस्य यजमानार्थं सर्वदेवालयः परः । ध्वंसनाय च रक्षःसु दानवानां भयाय च ॥ मण्डलानां च नामानि शृणु देवि वरानने । भद्रं च सर्वतोभद्रं लतालिङ्गोद्भवं तथा ॥ लिङ्गोद्भवं च पद्मं च स्वस्तिकं धनुराकृति । त्रिकोणमष्टकोणं च वृत्तं शङ्खाब्जमेव च ॥ शङ्खं गदं च चक्रं च चक्राब्जं योनिमण्डलम् । पद्मोऽष्टकोणं पञ्चकोणं च द्वादशारं शराकृति ॥ षोडशारं सहस्रारं शतारं सूर्यमण्डलम् । हस्तिकर्णं च गोकर्णमश्वकर्णं गदाकृति ॥ नवनाभं त्रिनाभं च पञ्चनाभमुमाप्रियम् । गौरीतिलकसंज्ञं च त्रैपुरं चन्द्रमण्डलम् ॥ त्रैलोक्यचोभणं चैव त्रिपुरचोभणं तथा । जगदन्तं च टङ्काभं नागवन्धं खगध्वजम् ॥ त्रिलिङ्गमेकलिङ्गं च नवलिङ्गं हरप्रियम् ॥ वैष्णवे भैरवे योगे योगिनीनां च स्थापने । मण्डलं नवनाभं तु पुत्रायुर्बलवर्धनम् ॥ त्रिपुरस्थापने त्वेन मण्डलं नवनाभकम् । शंभोस्तु सर्वतोभद्रं लिङ्गं स्वस्तिकमेव च ॥

Sarvatobhadra 5 b. Bhadraka 6 b. Cakrāravinda 8 a. Liṅga-svastika 9 a. Padmasvastika 9 a. Latāliṅgodbhava 10 a. Kapitel 7 und 8 ohne Titel. Maṇḍalaracanā 11 a. Maṇḍalapūjā 12 a. Bruchstück eines grösseren Werkes.

Schliesst: गन्धादिना प्रपूज्य मण्डलं भक्तभोज्यैः समन्तात्प्रपूय्य दीपिकादिभिर्बुध्योत्य वस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ Nur zwei Werke werden Fol. 3a erwähnt: अन्येषां मण्डलानां तु सर्वेषामतिविस्तृतात् । शैवादिष्वादिमयन्येषूच्चारस्य प्रकल्पनम् । तत्त्वसागरसंज्ञायां संहितायां प्रपञ्चितम् । यथाविधि बृहत्पञ्चरात्रादिष्वागमेष्वपि ॥

648.

21/14. 11 Bl., 8 Linien. Schrift von 1845.

Maṇḍaladevatāsthāpana, die Herbeirufung der Götter und göttlicher Wesen in einen Kreis bei einer feierlichen Handlung.

Dieses geschieht mit Anwendung von vedischen Versen Nach dem Schluss aus dem Vratāika Beginnt अथ मण्डलदेवतास्थापनम् ॥ तत्र मध्ये ब्रह्माणम् । ब्रह्म जज्ञानमिति गौतमो वामदेवो ब्रह्मा । त्रिष्टुप् । ब्रह्मप्रीत्यर्थे ब्रह्मावाहने विनियोगः । ओं ब्रह्म जज्ञानं प्रथम etc । मध्ये ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि ॥ तत उदीचीमारभ्य वायवोपर्यन्त सोमाद्यो वाय्वन्ता अष्टौ लोकपालाः स्थापनीयाः । तत्र आप्यायस्व गौतमः सोमो गायत्री । सोमप्रीत्यर्थे सोमावाहने विनियोगः । ओ आप्यायस्व समेतु ते etc

Schliesst auf Fol 9b अरुन्धतीमा° मि । तद्वाह्ये पूर्वादि । ऐन्द्रीमा° मि । कौमारीमा° । ब्राह्मीमा° मि । वाराहीमा° मि । चामुण्डामा° मि । वैष्णवीमा° मि । माहेश्वरीमा° मि । वैनायकीमा° मि । इत्यष्टौ शक्तीः प्रतिष्ठाप्य प्रत्येक सह वा पूजयेत् ॥ इति मण्डलदेवता व्रतार्के ॥

Darauf folgen zwei kurze Abschnitte überschrieben अथ सर्वतोभद्रमण्डल परिशिष्टात्प्रदीपे und चतुर्लिङ्गोद्भव लीङ्गे । Der letzte hat die Unterschrift इति श्रीकमलाकरभट्टकृते पूतकमलाकरे ध्वजोच्छ्रायः समाप्त ॥ Sie beginnen respective 1 एकविंशतिरेखाभिर्मण्डल तु भवेदिह । खण्डेन्दुस्त्रिपदा कोणे शृङ्खला पट्टदा मता ॥ und 2 ततो ध्वजाय देवस्य वाहन विष्णौ गरुड etc

649.

24/12 5 Bl, 9 bis 11 Linien Abschrift von 1784

Rāmanāṁamṛata, die Beobachtung des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Cūtra, zu Ehren von Rama. Mit geteilt in einem Gespräch zwischen Sūtikṣṇa und Agastya, und der Agastyasamhitā entlehnt 65 Verse Beginnt सुतोच्छ्र उवाच ॥ कथयस्व प्रयत्नेन श्रीरामनवमीव्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापचयो भवेत् ॥ १ ॥ Im Verlauf heisst es चैत्रे मासे नवम्या तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः । प्रादुरासीत्पुरा विप्र पर ब्रह्मैव केवलम् ॥ ६ ॥ श्रीरामनवमी प्रोक्ता कीटिसूर्यग्रहाधिका । चैत्रे शुक्ले तु नवमी पुनर्वसुयुता यदि ॥ ७ ॥

650.

24/12 4 Bl 9 Linien Schrift von 1586

Ramakavaca oder *Rāmarahṣṭastotra*, ein Lobgedicht auf Rāma in 42 Versen, Valmiki zugeschrieben. Beginnt अस्य श्रीरामरचास्तोत्रमन्त्रस्य कौशिको विश्वामित्र ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । राक्षसमर्दनः श्रीरामचन्द्रो देवता । etc कूजन्तं राम रामेति मधुर मधुराक्ष-

रम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥ २ ॥ चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमचरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ ३ ॥ दक्षिणे लक्ष्मणो यस्य वामे तु जनकात्मजा । पुरतो
मारुतिर्यस्य तं वन्दे रघुनन्दनम् ॥ ४ ॥

Schliesst: रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे
रामेणाभिहृता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः । रामान्नास्ति परा-
यणं किमपरं रामस्य दासो ऽस्यहं रामे चित्तलयः सदा भवतु मे
हे राम मां मा त्यज ॥ ४१ ॥ मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं
बुद्धिमतां वरिष्ठम् । वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शरणं
प्रपद्ये ॥ ४२ ॥

651.

19/12. 4 Bl., 12 Linien. Abschrift von etwa 1850.

Rāmarakṣāstotra. Dasselbe Gedicht mit Auslassung einiger
und Substitution anderer Strophen. Gegen Ende sind mehrere Verse
nur in Pratika gegeben.

652.

21¹/₂/11. 5 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmakavaca oder *Rāmarakṣā*, hier in 43 Versen. Einige
Strophen sind umgestellt und einige zugefügt. Beginnt: चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमचरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ १ ॥ श्रीराम राम रणकर्कश राम राम श्रीराम राम
भरतायज राम राम । श्रीराम राम रघुनन्दन राम राम श्रीराम
राम शरणं भव राम राम ॥ २ ॥

Schliesst: कल्याणानां निदानं कलमलमथनं पावनं पावनानां
पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदि परपदप्राप्तये प्रस्थितस्य । विश्रामस्थानमेकं
कविवरवचसां जीवनं सज्जनानां धीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां
भूतये रामनाम ॥ ४२*) ॥ धन्यायोध्या दशरथनृपः सा च माता
च धन्या धन्यो वंशो रघुपतिभवो यत्र रामावतारः । धन्या वाणी
कविवरमुखे रामनामप्रपन्ना धन्यो लोकः प्रतिदिनमसौ रामनाम
शृणोति ॥ ४३ ॥

653.

28/15. 13 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1868.

Mahārudrapaddhati, Verehrung des Rudra. Beginnt: अथ
मङ्गलाचरणम् ॥ ओं गणनाथं नमस्कृत्य नमस्कृत्य पितामहम् । विष्णुं
रुद्रं श्रियं देवीं दिननाथं निशाकरम् ॥ १ ॥ धरणीगर्भसंभूतं शशि-

*) Mahākāvya 1, 8.

पुत्रं बृहस्पतिम् । दिव्याचार्यं नमस्कृत्य सूर्यपुत्रं शनिचरम् ॥ २ ॥ राज्ञं
केतुं नमस्कृत्य यज्ञारम्भे विशेषतः । शक्रादिदेवताः सर्वा ऋषीश्वर
तपोधनान् ॥ ३ ॥ etc अन्ये विद्यातपोयुक्ता वेदशास्त्रविचक्षणाः ।
तान्सर्वान्प्रणिपत्याह रुद्रयज्ञ समारम्भे ॥ ६ ॥ ओ नमो रुद्राय नमः ॥
अथ महारुद्रपदतिः ॥ मुदिने शोभने चन्द्रे विद्यादिदोषवर्जिते ।
प्राप्ते मुहूर्ते उत्थाय शुचिः प्राणान्नियम्य च ॥ १ ॥ गुरो रुद्रस्य
चरणीं नत्वा नद्यादिकं व्रजेत् । सूचोक्तविधिना शीघ्रपूर्वं स्नानमा-
चरेत् ॥ २ ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय दशाचरमन्त्रः । अथ दशा-
चरमन्त्रेण विः प्राणायामं कृत्वा । तेन मन्त्रेणैकादशवारं निमज्ज्य ।
तेनैवात्मानमभिषिच्य । स्नानाद्गतर्पणं विधाय । वाससी परिधाय
तिस्रकं त्रिपुण्ड्राणि कृत्वा । इमा रुद्राय तवस इति सूर्यार्घ्यं दत्त्वा etc

654.

22/14 24 Bl., 11 bis 13 Linien Schrift von 1736

Mahārudrapaddhati, angeblich nach dem Liṅgapurāṇa und dem Āgama Foll 1 und 10 fehlen Stimmt im ganzen mit der vorangehenden Handschrift, nur ist die Anordnung des Stoffes verschieden Für die Bestimmung der Abfassungszeit ist es wichtig, dass auf Fol 12a—14b der Kautukabandhaprayoga (d. i. die feierliche Anlegung von Seiten eines Ācārya einer fünffachen wollenen Schnur an die Hand eines Mannes und einer Frau, welcher Akt mit dem Vortrag von vedischen Hymnen begleitet ist) aus dem Prayogaratna von Nārāyaṇa, Sohn von Rāmeśvara, wörtlich wiederholt ist. Das zweite Blatt beginnt तो यः सुरामुरैः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गले शिवे
सर्वार्थसाधिके । शरणे त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमो ऽस्तु ते ॥ ६ ॥
सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्ग-
लायतनो हरिः ॥ ७ ॥ तदेव सर्वं मुदिनं तदेव तारावलं चन्द्रवलं
तदेव । विद्यावत्सं दिववलं तदेव सत्त्वोपते ते ऽद्वियुग खरामि ॥ ८ ॥
यच योगेश्वरः कृष्णो यच पार्थो धनुर्धरः । तच श्रीर्विजयो भूतिर्धु-
वालीति (śhivavā mātā bhūb) भक्तिर्मम ॥ ९ ॥ सर्वकार्यकार्येषु
चयस्त्रिभुवनेश्वराः । देवा दिग्गन्तु नः सिद्धिं ब्रह्मेष्टानजनादनाः ॥ १० ॥

655.

23/11 33 Bl., 9 bis 10 Linien. Fw 1680

Mahārudrapaddhati, verfasst im 1459 von Parāśurāma, Sohn von Karpā. In acht Kapiteln. Das letzte Blatt 56 fehlt. Beginnt
योगेशं गुरुं नत्वा शारदां च वरप्रदाम् । विप्रः परशुरामास्य.
कुर्वते रुद्रपदतिम् ॥ १ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातारं सोमं सोमार्थधारिणम् ।

सदानन्दमयं शान्तं शिवं वन्दे शिवप्रदम् ॥ २ ॥ पूर्वाचार्यश्रुतीर्दृष्ट्वा
स्मृतीत्यागमसंमतीः । हृदयैः पद्मैर्मुनीन्द्रोक्तैः क्रियते रुद्रपद्धतिः ॥ ३ ॥
पञ्चाङ्गाञ्जपितुं रुद्रान्याजुर्वेद्यान्दिजन्मनाम् । मद्दिधानां च मुग्धानां
प्रबोधाय प्रबोधिनी ॥ ४ ॥ पञ्चाङ्गसंज्ञकाः पञ्च रुद्राः प्रोक्ता वि-
पश्चिताः । एकाद्या अतिरुद्रान्ताः पङ्कजसहिता हिताः ॥ ५ ॥

- 1) Rudrajapaprasāṅsā 5 a. 2) Kuṇḍamaṇḍapalakṣaṇa 12 a.
3) Itikartavyatā 22 a. 4) Dehaśuddhi 24 a. 5) Piṭhapūjā 31 a.
6) Nyāsaavidhi 40 a. 7) Āhutipātralakṣaṇa 43 b. 8) Homavidhi.

656.

21/10. 24 Bl., 7 Linien. Geschrieben im Anf. dieses Jahrh. von
Mathurānātha, einem Sārasvata Brahman.

Lakṣmīnārāyaṇahṛidayā, Gebete an Lakṣmī und Nārāyaṇa.
Beginnt: ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनारायणहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः ।
Die Gebete beginnen: उवाकीटिदिवाकराभमनिशं शङ्खं गदां पङ्कजं
चक्रं बिभ्रतम् etc. — श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायणः परः ।
नारायणः परं ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ Das Gebet an
Lakṣmī beginnt: हस्तद्वयेन कमले धारयन्ती खलीलया । हारनूपुर-
संयुक्तां लक्ष्मीदेवी विचिन्तयेत् ॥ Das Ganze soll aus dem oft
citirten Ātharvaṇarahaṣya genommen sein.

657.

21/10. 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1841.

Lakṣmīpūjanavidhi, Gebrauche bei der Verehrung der Lakṣmī.
Beginnt: अथ महालक्ष्मीपूजा षोडशोपचारेण कर्तव्या । आदौ मध्ये
यथोक्तपूजनम् । अन्ते पञ्चोपचारेण हस्तपादौ प्रक्षाल्य धीतवस्त्रं परि-
धाय पूर्वाभिमुख आसने उपविश्य पूजनं कर्तव्यम् ॥ Die Meditation
beginnt mit: चीरसागरसंभूता चीरवर्णसमप्रभा । चीरवर्णसमं वस्त्रं
दधाना हरिवक्त्रभा ॥ Vgl. Mahālakṣmīpūjā.

658.

18/12. 7 Bl., 11 bis 12 Linien. Abschrift von 1761.

Viṣṇupūjana. Verehrung des Viṣṇu. In 68 Versen. Beginnt:
अथ श्रीमन्नगवद्विष्णुपूजने उपचाराणां पद्यानि ॥ अथ ध्यानं ॥
ध्यायामि देवं प्रणवादिभूतैर्दशाक्षरैर्वेदकरं वरेण्यम् । प्रसन्नवक्त्रं जल-
धिष्ठमीशमनन्तमाद्यं कमलायुतं च ॥ १ ॥ भूर्भुवश्चुनेवाणि च पिङ्ग-
लानि रथाङ्गशङ्खाज्जगदा दधानं । ब्रह्माण्डलवावृत्तरोमराजिं पीतां-
शुकं पीतमुगन्धिलिप्तम् ॥ २ ॥

Schliesst · अथ चमापणम् । न्यूनातिरिक्तानि परिस्फुटानि या-
नीह कर्माणि मया कृतानि । चम्याणि चैतानि मम चमस्य प्रयाहि
तुष्टः पुनरागमाय ॥

659.

21/10 5 Bl, 8 Linien Geschrieben von Śukla Sanyastarāma im J 1803

Viṣṇupūjāna, Verehrung von Viṣṇu Beginnt विष्णुपूजनम् ।
आचमन प्राणा° । अद्येत्यादी° । मम समस्तपापत्रयद्वारा श्रीलक्ष्मी-
नारायणप्रीत्यर्थं विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । सहस्रशी° १ ॥
वामहस्ते । पुरुष एवेदं ॥ २ ॥ दक्षिणहस्ते । एतावानस्य° ३ । etc

Schliesst श्रीविष्णोः षोडशोपचारपूजनकृतस्य विधेर्न्यूनमतिरिक्त
तत्सर्वं भवतां ब्राह्मणानां वचनाच्छ्रीमहाविष्णुप्रसादात्परिपूर्णमस्तु ॥

660.

30/14. 4 Bl, 9 Linien Etwa 1860

Viṣṇupūjā in 25 Versen, und dann *Rāmapūjā* Aus der
Schule des Rāmānuja Beginnt अथ शङ्खप्रार्थनम् । त्वं पुरा सा-
गरोत्पन्नो विष्णुनाभिधृतः करे । नमन्ति सर्वदेवास्त्वां पाञ्चजन्यं नमो
ऽस्तु ते ॥ १ ॥ अथ गरुडघष्टामन्त्रः । सर्ववाद्यमयी घष्टा देव-
देवस्य वल्लभा । त्वा विना नैव सर्वेषां शुभं भवति शोभने ॥ २ ॥
अथ विष्ण्वावाहनम् । आगच्छ भगवन्विष्णो स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं
पूजां करिष्यामि सदा त्वं समुखो भव ॥ ३ ॥

Die *Rāmapūjā* beginnt श्री रामानुजगुरुप्रमाणायोध्याधर्मशा-
ला । चित्रकूटमुखविलासगोदावरीप्रदक्षिणेत्रधनुषतीर्थ । —

661.

17/11. 6 Bl, 12 Linien Etwa 1800

Devapūjāna, Verehrung des Viṣṇu Beginnt सुमुखश्चैकदन्तश्च
कपिलो गजकर्णिकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशी गणाधिपः ॥
धूम्रकेतुर्गङ्गाधरो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः
पठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे
सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ शुक्लाम्बरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भु-
जम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभीप्सितार्थमिच्छत्ये-
पूजितो यः सुरामुरेः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ सर्व-
मङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारा-
यणि नमो ऽस्तु ते ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् ।
येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ तदेव नमः सुदिनं तदेव

तारावलं चन्द्रवलं तदेव । विद्यावलं दैववलं तदेव संक्षीपते ते
ऽद्विवलं स्मरामि ॥ Das Puruṣasūkta ist dreimal wiederholt.
Vgl. 654.

Schliesst: आवाहनं न जानामि न जानामि तवार्चनम् । पूजां
चैव न जानामि चम्यतां परमेश्वर ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं
सुरेश्वर । यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

662.

19¹/₂/9¹/₂. 6 Bl., 8 Linien. Schrift vom J. 1783.

Pūjāvarṇana, Verehrung der Götter, namentlich von Gaṇeśa
und Viṣṇu. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Spätere Ślokaś
sind diesen beigeest. Beginnt: सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गज-
कर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायकः ॥ १ ॥ धूम्र-
केतुर्गणायध्वो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठे-
च्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
संयामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ शुक्लास्वरधरं देवं
शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ४ ॥ ला-
भक्षेपां जयक्षेपां कुतक्षेपां पराजयः । येषामिन्दीवरस्यामो हृदयस्यो
जनादनः ॥ ५ ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ६ ॥ चक्रतुण्ड महाकाय सूर्य-
कोटिसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद ॥ ७ ॥ द्यौः
शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिः etc. (Vs. 36, 17).

Schliesst: यान्तु देवगणाः सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । ऋद्धिं
तु विपुलान्भोगान्पुनरागमनाय च ॥

663.

20¹/₂/9. 6 Bl., 8 bis 11 Linien. Schrift von 1758.

Pūjāvarṇana. Diese Handschrift ist älter und genauer als
die vorangehende. Auch enthält sie einige Verse mehr, aber sie
ist minder deutlich geschrieben.

664.

16/8. 2 Bl., 7 Linien. Etwa 1720.

Viṣṇupādaya, Gebet an Viṣṇu. Beginnt: ॐ नारायणाय
पुरुषाय पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नमः ॥ ॐ माधवाय पुरुषाय
पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नमः ॥ u. s. w. Wer diese Formeln
herbetet, wird von allen Sünden befreit und geht ins Himmel-
reich ein.

665.

19/10 19 Bl, 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Viṣṇor Nāmasahasrāṇāli Tausend und ein Name des Viṣṇu, in Prosa Beginnt. १ ओं विश्वस्यै नमः । २ ओं विष्णवे नमः । ३ ओ वषट्काराय नमः । ४ ओं भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ।

Schliesst १००० ओं सर्वप्रहरणायुधाय नमः । १००१ ओ सर्व-
प्रहरणायुधाय नमः ॥ Sieh das Viṣṇusahasranāman Num 165

666.

28/11 2 Bl, 12 Linien Geschrieben von Kṛṣṇadeva, Sohn von Bhaṭṭa Jayadeva, etwa im J 1750

Vaiṣṇadēva, die Verehrung aller Götter Beginnt अथातो वैश्वदेवविधिं व्याख्यास्यामः । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा । पद्मसूनाजनितदोषपरिहारार्थमन्नात्मनो वा सस्कारार्थं वैश्वदेवाख्यं कर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन स्तुष्टिले पद्मभूंसंस्कारानभिप्रतिष्ठापनमहं करिष्ये । दर्भैः परिसमुह्य गोमयेनोपलिप्य दर्भेणोल्लिख्यानामिकाङ्गु-
ष्ठेनोदृत्योदकेनाभ्युक्ष्यामिमुपसमाधाय । अथ देवताभिधानम् ।

Schliesst गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ आत्मसंसारवाहन । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ ऊताशन ॥ आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् । पूजां चैव न जानामि त्वं गतिः परमेश्वर ॥ अनेन वैश्वदेवा-
ख्येन कर्मणा तेन यज्ञेश्वरः प्रीयता न मम । इति वैश्वदेवः ॥

667.

19/11 5 Bl 8 bis 9 Linien. Iwa 1750

Śrāvanādīśāstīrāta, eine Feier, welche am zwölften Tage der lichten Hälfte des Monats Śrāvana gehalten wird Der Verfasser ist Kalyāṇarāja Die Abhandlung beginnt यत्पदाम्बुहृद्धानं चिन्तामणिरिवाखिलान् । ददते ऽथास्तमेवाहं वन्दे श्रीविदुलेश्वरम् ॥ १ ॥ अथ अवणद्वादशीनिर्णयो मास्ये । द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नभस्ये अवणे यदि । उपोषिकादशी तत्र द्वादशीमप्युपोषयेत् । भविष्योत्तरात् । मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी अवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ संगमे सरितां स्नात्वा द्वादशी समुपोषितः । समय फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवणद्वादशी यदेकादश्यामेव स्नात्तदा विष्णुगृहलयोगः स्नात्तधिकेनोपवासेनेकादशीव्रतं अवणद्वादशीव्रतं च द्वयमपि कृतं भवति ॥

Der Verfasser citirt das Nīrṇarūpita und den Tattvārthadīpa

668.

17/10. 7 Bl., 9 Linien. Abschrift von 1648.

Surūpadvādaśvratā aus einem Zwiegespräch von Umā mit Maheśvara. Der Text ist ganz korrumpiert. Dieses zeigt der Anfang: पूर्वं देवक्या सह कृष्णस्य रुक्मिण्याथै अवीनयात् । कति संजाताः । १ ततः पश्चात् नारदेन कृष्णाय । इदं कथितं । सत्य-भामायां । विरूपां । परीणय । कृष्णेन सत्यभामा परीणीता । सा सत्यभामा वीरूपां वृद्धा । गोपिता । रुक्मिण्या कथितं मातः मम कृष्णवल्लभां । भगनीयं दर्शापयात् । ३

Dieser Festtag wird am zwölften der dunkeln Hälfte des Pausa-Monats gehalten. Am Schluss heisst es: इती श्री उमामहेश्वरसंवादे नीलदही द्वादशीवृतं संपूर्णं

669.

17/11. 28 Bl., 7 Linien. Etwa 1860.

Sāryavratā, Verehrung der Sonne. Unvollständig. Beginnt: तत्रादौ सूर्यव्रतं मदनरत्ने सौरधर्मे च ॥ कैलासशिखरे रम्ये तप्त-काञ्चनसंनिभे । नानागणसमाकीर्णे देवर्षिसिद्धसेविते ॥ १ ॥ इन्द्र-नीलमहानीलपद्मरागसमाकुले । चन्द्रसूर्यप्रतीकाशे ब्रह्मादिसुरसेवि-ते ॥ २ ॥ तत्र सिंहासनासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । अथ दशभुजं शंभुं पञ्चवक्त्रं महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सेवितं सुरसंघातैरुमासार्धं जगत्प-तिम् । प्रणम्य शिरसा देवं स्कन्दो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ स्कन्द उवाच ॥ कृतान्यनेकतीर्थानि व्रतानि नियमाश्च ये । दानानि वि-विधानीश श्रुतानि जगदीश्वर ॥ ५ ॥ कुरुचेन्नादिचेन्नाणि पवित्रा आश्रमाश्च ये । तपोजपसमाधियश्च श्रुताश्च परमेश्वर ॥ ६ ॥ सर्व-तीर्थेषु यत्पुण्यं कृतैश्च व्रतकोटिभिः । सर्वदानैश्च तपसा यत्फलं जायते प्रभो ॥ ७ ॥ यत्पुण्यं कुरुभिः सर्वैः कृतैर्यज्ञैः सदक्षिणैः । महारुद्र-जपैर्लेखैर्यत्फलं च द्विजन्मनाम् ॥ ८ ॥ तद्भूतं देवदेवेश सत्यं ब्रूहि महेश्वर । येन संजायते सर्वतीर्थाधिकफलं नृणाम् ॥ ९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं व्रतम् । मया पूर्वं न कस्यापि कथितं सुरपुंगव ॥ १० ॥ प्रत्यक्षो ऽयं महातेजा देवो ऽस्ति भुवनत्रये । आदित्यसेजसां नाथः सर्वदेवमयो महान् ॥ ११ ॥ पवित्रं जायते विश्वमुदिते भास्करे सदा । सर्वतीर्थानि जातानि जायन्ते भास्करोदयात् ॥ १२ ॥ पावनं पावनानां च चक्षुश्चक्षुष्मतामसौ । तेजसां परमं तेजो देवानां दैवतं महत् ॥ १३ ॥

Schliesst अनेन विधिना यस्तु करोति भास्करव्रतं । Stimmt überein mit Florence Num. 168

670.

28/11 2 Bl., 12 Linien Geschrieben von Ramesvara im J 1874

Sūryavratavidhāna, Verehrung der Sonne 55 Verse Beginnt सूर्य उवाच ॥ आदित्यव्रत । तदुक्त सौरधर्मेण ॥ यस्योदये स्याज्जगतः प्रबोधो यः कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता । कुष्ठादिकथाधिविनाशनो यः स भास्करो वो दुरितं निहन्त्यात् ॥ १ ॥ मान्धातोवाच वसिष्ठसंवादे ॥ Hemādri in Vratakhanda II, 552 भगवञ्ज्ञानिना श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादतः । त्वद्वक्त्राच्छीतुमिच्छामि व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ सर्वकामप्रदं चैव सर्वामयप्रणाशनम् । भानोस्तुष्टिकरं ब्रह्मन्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यस्योदये सुरगणा मुनिसघाः सचारणाः । दैत्यदानवसंघास्य कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥ ४ ॥ यस्योदये तु सर्वेषां प्रबोधो नृपसत्तम । तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रतं राजन्सर्विस्तरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इति श्रीसौरधर्मोत्तरे वसिष्ठमान्धातुसंवादे वसिष्ठप्रोक्त श्रीसूर्यव्रतविधानं समाप्तम् ॥

671.

24/9 11 Bl., 8 Linien Abschrift von etwa 1700

Homavīdhi, Verehrung der Götter, insbesondere der Planeten Beginnt यजमानः स्नात्वा नित्यकर्म निर्वर्त्य मीहर्तिके काले देशकालौ संकीर्त्य । अमुककर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन यहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं यद्ययज्ञं करिष्ये । तत्रादौ गणपतिपूजनमहं करिष्ये ।

Schliesst इमं मन्त्रमुक्त्वा । धावद्वरिणपृष्ठगतं ध्वजवरदानधारिणं धूम्रवर्णं वायुमावाहयामि ॥ ४ ॥ तद्दक्षिणतो व्याहृत्यनन्तरम् । आदित्यप्रत्यस्तस्य वत्सोऽन्तरिक्षा गायत्री । आदित्यप्रत्यस्तस्य Hier bricht die Schrift ab

672.

20 10 6 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1650

Jagaranalakṣana, über ein Nachtfest, welches zu Ehren Viṣṇu's am elften Tage der beiden Monatsdhaften gehalten wird Aushebung von Stellen aus mehreren Purāṇa Beginnt तथा स्कन्दपुराणे जागरणलक्षणं ब्रह्मोक्तम् । शृणु नारद वक्ष्यामि जागरणस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्दनः ॥ १ ॥ गोतं वाद्यं च नृत्यं च पुराणपठनं तथा । धूपं दीपं च नैवेद्यं पुष्पं गन्धानुलेपनम् ॥ २ ॥ फलमर्घ्यं च अर्घां च दानमिन्द्रियसंयमम् । सत्त्वान्वितं

विनिद्रं च मुदा युक्तं क्रियान्वितम् ॥ ३ ॥ साशयं चैव सो-हं
पापात्पापादिवर्जितम् । प्रदक्षिणासमायुक्तमनिर्विष्टेन चेतसा ॥ ४ ॥
यामे यामे महाभाग कुर्यादाराचिकं हरेः । षड्विंशद्गुणसंयुक्तमेकादशां
तु जागरम् । यः करोति नरो भक्त्या न पुनर्जायते भुवि ॥ ५ ॥
य एवं कुरुते भक्त्या वित्तशायविवर्जितम् । जागरं वासरे विष्णोर्ली-
यते परमात्मानि ॥ ६ ॥ धनवान्वित्तशायेन यः करोति प्रजागरम् ।
तेनात्मा हारितो नूनं किमन्येन दुरात्मना ॥ ७ ॥

Schliesst: तथा च प्रह्लादसंहितायां प्रह्लादवाक्यानि । यानि
कानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च । अन्नमाश्रित्य तिष्ठन्ति संप्राप्ते
हरिवासरे ॥ ८० ॥ यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ।
कृष्णस्य जागरे तानि विलयं यान्ति खण्डशः ॥ ८१ ॥

673.

21/10. 5 Bl., 9 Linien. Schrift von 1853.

Dehasuddhiprāyaścitta, eine Busse zur Reinigung des Körpers.
Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य । देशकाली संकीर्त्य । अथेत्यादि°
मम सपत्नीकस्य वा देहशुद्धिप्रायश्चित्तं करिष्ये । पुनः । मम देहमु-
द्दिश्य प्रायश्चित्ताङ्गभूतं विष्णुपूजापूर्वकं पर्यत्पूजनं पुस्तकपूजनं च क-
रिष्ये । तत्र निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च करिष्ये । तानि कृत्वा
विष्णवे नमः पूजनम् । ब्राह्मणेभ्यो नमः । गोमिथुनद्रव्यस्य स्थापनम् ।
क्लिन्नवासाः साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ब्राह्मणा जङ्गमं तीर्थं निर्जलं सार्वका-
मिकम् । येषां वाक्योदकेनैव शुध्यन्ति मलिना जनाः ॥

674.

28/9. 8 Bl., 8 Linien. Geschrieben im J. 1528.

Navarātrakathā, eine Erzählung von dem Einfluss der Feier
des Navarātra, welche am ersten Tage des Monats Āśvina gehalten
wird. 97 Verse, wahrscheinlich aus einem Purāṇa. Beginnt:
नारद उवाच ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे यद्रतं नवरात्रकम् । सर्वकाम-
प्रदं रम्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ शृणु नारद
प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । धन्यं यशस्यं सुखदं सर्वदुःखविनाश-
नम् ॥ २ ॥ यदुक्तं मुनिशार्दूल सर्वसंपत्तिदायकम् । आश्विने मासि
संप्राप्ते पूर्वस्निग्धवसे शुभे ॥ ३ ॥ स्नात्वा जलाशये पुण्ये महानदी-
सरःसु च । शरीरचिन्तां निर्वर्त्य दम्भलोभविवर्जितः ॥ ४ ॥

675.

28/12^{1/2}. 6 Bl., 8 Linien. Etwa 1760.

Tarpanavidhi, Libation bei der Todtenfeier für verstorbene
Vorfahren. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Beginnt:

अथ तर्पणविधिर्लिख्यते ॥ आदौ मध्याह्नसंध्यां कृत्वा । आचमन प्राणायामं च कृत्वा । अथ श्रीमद्भगवतो० एवगुणविशेषविशिष्टाया पुण्यतिथी । अपसव्यम् । अमुकगोत्राणा पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणाम् । समस्तदेवर्षिमनुष्यपितृणा परलोके तृपादोषनिवारणार्थं विष्णोराज्ञया । सव्यम् । तर्पणविधिना तर्पणमहं करिष्ये ॥ यवकुशान्गृहीत्वा करसंपुट कृत्वा । इषे त्वोजे त्वा etc

Fol 2 a मोदास्तृप्यन्ताम् । प्रमोदास्तृप्यन्ताम् । सुमुखस्तृप्यताम् । दुर्मुखस्तृप्यताम् । अविघ्नस्तृप्यताम् । विघ्नकर्तारस्तृप्यन्ताम् । ब्रह्मा तृप्यताम् । विष्णुस्तृप्यताम् । रुद्रस्तृप्यताम् । etc

Schliesst अथ पूर्वोच्चरित० स्नानसंध्याब्रह्मयज्ञनित्यतर्पणसूयोपस्थानकृतस्य विधेर्यूनानातिरिक्तं सर्वं भवता ब्राह्मणाना वचनाम्बहाविष्णो प्रसादात्सर्वविधे परिपूर्णताम् ॥

676.

13¹/₂/8 14 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1790

Nityatarpana Die Handschrift ist sehr fehlerhaft Beginnt आ पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा मम ॥ १ ॥ etc अथेत्यादि शुभपुण्यतिथी ममैकोद्दिष्टसमस्तपूर्वजोद्धरणार्थं श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञ नित्यतर्पणं च करिष्ये ॥ Im ganzen stimmt dies Ms mit der vorangehenden Schrift überein

Schliesst मन्त्रहीन क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर । यत्पूजितो मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

677.

17/13 3 Bl 16 Linien Śraddhā Schrift

Bṛhattarpana, die grosse Spende an Götter und Wesen Beginnt अथ तर्पणम् । सव्येन ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिव । शिवशक्तिश्च ये साक्षात्कारणानामपोश्वरा । ते सर्वे सन्नसंदेहस्तृप्यन्तु शिवसनिधौ ॥ १ ॥ नन्द्याद्या द्वारपाला ये गणेशाद्यास्तथैव च । अनन्ताद्याश्च विवेशा इन्द्राद्याश्चैव लोकपा । तृप्यन्तु ते तथा मातृगणा ये हि जयादयः । आदित्याद्या महा ये च नागा पद्मादयश्च ये । वज्रादीनि तथास्त्राणि तृप्यन्तु शिवसनिधौ ॥ २ ॥ अष्टी वसुगणा ये च रुद्रा एकादशाश्च ये । सप्तर्षयो वसिष्ठाद्यास्तथान्ये मनुजर्षयः । ये च देवर्षयः सिद्धास्तृप्यन्तु शिवसनिधौ ॥ ३ ॥

Schliesst: आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः । नृप्यन्तु सर्वे
पितरो मातृमातामहादयः ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासि-
नाम् । आ ब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ इति बृहत्तर्पणम् ॥

678.

22/11. 2 Bl., 8 bis 10 Linien. Abschrift von 1811.

Brahmayajñaprayoga, die tägliche Andacht Beginnt: अथ
ब्रह्मयज्ञप्रयोगः । यामाद्वहिः प्रागुदीच्यां दिशि नदीतीरे तदभावे
गृहे वा शुचिभूत्वा पादौ प्रक्षाल्याचम्य समोपात्तसमस्तदुरितक्षयार्थं
ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्य इति संकल्पः । विद्युदसि विद्य मे पाम्मानमृतात्सत्य-
मुपैमि इति हस्तावबन्धिज्य चिराचामेत् ।

Endet. ऊर्जे वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिश्रुतं । स्वधा-
स्य तर्पयत मे पितॄन् ॥

679.

18¹/₂/9¹/₂. 7 Bl., 9 Linien. Etwa 1780.

Brahmayajña mit vorangehender Mādhyāhnikasamdhya. Die
letztere beginnt: अथ माध्याह्निकसंध्याप्रारम्भः ॥ ओं केशवाय नमः ।
हरेः श्रीकृष्णाय नमः ॥ उत्तिष्ठन्तु ते भूता ये भूता भूमिभारकाः ।
एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभेत् ॥ ओं भूः । ० । यात् । ओ-
मापो० । रे० । मम उपा० । माध्याह्निकसंध्यामुपासिष्ये । आपो हि
ष्टा म० । या च नः ॥

Der Brahmayajña beginnt Fol. 3 a: श्रीमन्नारायण । ओं केश-
वाय नमः । हरेः श्रीकृष्णाय नमः । ओं भूः । ० । प्रचोदयात् ।
ओमापो ज्योति० । वरे० ॥ अथ पूर्वोच्चरित एवंगुणविशेषणविशि-
ष्टायां शुभपुण्यतिथौ सकलशास्त्रश्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं देवच-
र्याचार्यपितृतृप्तिदारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये ॥

Schliesst: अनेन ब्रह्मयज्ञदेवचर्यपितृतृपण्येन भगवान्समस्तपितृ-
स्वरूपी श्रीमज्जनार्दनो वासुदेवः प्रीयतां etc.

680.

21/10. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Mudrālakṣaṇa, verschiedene Stellungen der Finger und Hände
während der mystischen Andacht. Beginnt: विपरीतकरी कृत्वा
मध्यमे मध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः ।
तर्जन्यो दृढवत्कृत्वा मध्यमेस्त्रे ह्यनामिके । सर्वसंचोभिणी मुद्रा त्रिलो-
क्यचोभकारिणी ॥ १ ॥ विपरीतौ करौ कृत्वा मध्यमामध्यमे कुरु ।
अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः । मध्यमे तर्जनीयुग्मे सरले

स्यात्तदा भवेत् । सर्वविद्रविणी मुद्रा द्रावयेत्तु चराचरं ॥

Der Text ist unverändert gelassen

681.

23/10 6 Bl., 9 bis 14 Linten. Geschrieben im J 1767 von Vireśvara
Sol n von Panīyā Ratnesvara

Mūlasānti, Subne für die Geburt eines Kindes unter dem
Gestirn Mūla. Nach Śūnakṣ. Beginnt उक्तकाले गोमुखप्रसव छत्वा
देशकाली संकीर्त्यं ममास्य कुमारस्य कुमारी वा मूलप्रथमचरणादि-
जन्मसूचितपित्ररिष्टादिशान्तिद्वारा ओपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शीनकोक्तवि-
धिना सनवयहमखा मूलजननशान्तिं करिष्य इति सकलस्य गणेशपूज-
नपुण्याहवाचनमातृकापूजननान्दोश्रादानि छत्वाचार्यं ब्रह्माणमृत्विज-
श्चाष्टौ चतुरो वा वृत्वा मधुपर्कवस्त्रालकारादिभिर्यथाविभवमर्चयेत् ।
तत आचार्यः प्राणानायम्यास्मिन्कर्मण्याचार्यकर्म करिष्य इति सकलस्य
यदत्र सस्थितमिति सर्पपान्विकोर्यापो हि षेति मन्त्रैः कर्मभूमिं प्रोच्य
सलक्षणमण्डपे मण्डपदेवतापूजनादि कुर्यात् ॥

Schliesst. यस्य स्मृत्येति जपित्वा शान्तिमूक्तजपं कारयित्वा सु-
हृद्युक्तो भुञ्जीतेति ॥

682.

23/10 7 Bl., 9 bis 10 Linten. Geschrieben von Śukla Harisankara
im J 1759

Vastupūjāpaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen, welche
bei der Betretung eines neuen Hauses angewendet werden. Be-
ginnt वास्तुशास्त्रानुसारेण शिलेष्टकाकाष्ठादिमयं छत्वा गन्धादिभि-
रलक्ष्य गृहाङ्गणे ईशादिभागे चतुर्द्वारं यथोक्तं मण्डपं विधाय तोर-
णादिकं वृद्ध्वा तन्मध्ये हस्तमात्रं समेखलं योनिकुण्डं कुर्यात् । ईशाने
ग्रहपीठं पूर्वं वास्तुपीठं कुर्यात् । यजमानस्य वस्त्रपरिधानम् । गण-
पतिस्ररणं मातृकास्थापनं वसोधारा । कुङ्कुमार्चनम् । प्रतिष्ठा ।
पूजा । वृद्धिश्चादम् । अर्घवन्दनम् । मण्डपे आगत्य यजमानहस्ते
अर्घदानम् । आशुः शिशान इत्यनुवाकजपः । प्रयोगोच्चारः । आ-
चार्यब्रह्मर्त्विजा वरणम् । वरुणश्चादम् । कुण्डलमुद्रिकावस्त्रादिदानं
ब्राह्मणानामर्चनम् । अर्घविसर्जनम् । अर्घवन्दनम् । यजमानस्य रत्ना-
वन्दनम् । स्वस्तिवाचनम् । मण्डपे सर्पपविकिरणम् । तत्र मन्त्राः ।
यदत्र सस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वमन्यत्र
प्रतिगच्छतु ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचाः सर्वतोदिशम् । सर्वेषा-
मविरोधेन वास्तुशान्तिं समारभे ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु

राक्षसाः । स्थानादस्माद्भजन्त्यन्यत् स्वीकरोमि भुवं त्विमाम् ॥ पथा-
त्यक्षगन्धेन गृहप्रोक्षणम् ॥

Schliesst: तत्र मन्त्रः । अन्नं प्रजापतिः साक्षादन्नमेव जनार्दनः ।
अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्धते ॥ पथाच्छुद्धमृत्तिकया गर्तपूर-
णम् । गोमयेनोपलेपनम् । तत्र चन्दनपुष्पाक्षतं प्रक्षिप्य । पथाब्ज-
मानस्य सपरिवारस्य वास्तुकलशस्त्रकलशोदकेनाभिषेकः । तिलक
आशीर्वादः । भूयसी दक्षिणा दानम् । सर्वोपहारमाचार्याय दद्यात् ।
अथ पूर्वोच्चरितेत्यादि ॥

683.

24/11. 6 Bl., 13 Linien. Etwa 1760.

Āstupaṇḍapādhati, hier *Vāstuśānti* genannt. Weicht nur in
Kleinigkeiten von der vorhergehenden Handschrift ab.

684.

20/10. 15 Bl., 8 Linien. Schrift von 1837.

Vāstuśānti, Weihe eines neugebauten Hauses. Beginnt:
ज्योतिःशास्त्रोक्तगृहप्रवेशदिनात्पूर्वं ऽहि सपत्नीकः शुचिर्यजमानः प्रा-
ङ्मुखः प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा गृहारम्भादावस्य वास्तोः शुभ-
तासिद्ध्यर्थं सनवयहमखां वास्तुशान्तिं करिष्य इति संकल्प्य । तदङ्गत्वेन
गणेशपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजननान्दीयाद्याचार्यत्विग्वरणानि
करिष्य इति संकल्प्य । तानि कृत्वाचार्यादीनलंकारादिवस्त्रादिभिः
संपूजयेत् । ऋत्विजस्तत्वारः । तत आचार्यः कर्म करिष्य इति संकल्प्य
गौरसर्पपान्त्रिकिरेदेभिर्मन्त्रैः ॥ यदत्र संस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्व-
दा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्रस्थं तत्र गच्छतु ॥ १ ॥ अपक्रामन्तु
भूतानि पिशाचाः सर्वतोदिशम् । सर्वेषामविरोधेन शान्तिकर्म समा-
रमे ॥ २ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु राक्षसाः । स्थानादस्मा-
द्भजन्त्यन्यत्स्वीकरोमि भुवं त्विमाम् ॥ ३ ॥

Schliesst: ततो गृहाद्वहिर्गत्वा प्राङ्गणे गोमयेनोपलिप्य तत्र
चतुर्दिक्षु रक्तोदकेन मायभक्तेन दीपवलिं दद्यात् ॥

685.

16/10. 5 Bl., 13. Linien. Geschrieben im J. 1674 in Kāmāpurī von
Bhaṭṭa Gopāla, Sohn von Bhaṭṭa Śukadeva.

Vāstuśānti in 79 Versen. Beginnt: अथातः संप्रवक्ष्यामि संक्षेपे
शृणु तत्ततः । सुतलं वितलं चैव नितलं तलमेव च ॥ १ ॥ तलं
तलातलमित्याहुः सुतलं च रसातलम् ॥ रसातले स्थितः कूर्मो वास-
वस्तु तलान्तरे ॥ २ ॥ महातले स्थितः जेषः सुगर्भोदरसंस्थितः ।

नितले वसते वास्तुर्वास्तुर्भूतलसंस्थितः ॥ ३ ॥ तस्याहं च जगन्नाथ
करिष्ये भूपरियहम् । ऐशान्यां च शिरो यस्य पादौ नैर्ऋत्यगोचरे ॥ ४ ॥

Schliesst: वास्तूपशमनं कृत्वा ततः सूत्रेण वेष्टयेत् । रक्षोघ्नपाव-
मानेन सूक्तेन भवनादिके ॥ ७२ ॥ नृत्यं मङ्गलवाद्यं च कुर्याद्वाह्मण-
वाचनम् । अनेन विधिना यस्तु प्रतिसंवत्सरं बुधः ॥ ७३ ॥ गृहे
वायतने कुर्यान्न स दुःखमवाप्नुयात् । न च व्याधिभयं तस्य न च
बन्धुधनक्षयः ॥ ७४ ॥ जीवेद्दर्पशतं स्वर्गे कल्पमेकं वसेन्नरः । सुरा-
नये राजगृहे ग्रामे शतपदं जपेत् । राजाभिषेके नगरे महाप्राका-
रपूजने ॥ ७५ ॥ क्षेत्रे गजाश्वशालायां सहस्रपदिकं जपेत् । वापिकूप-
तडागादिदीर्घिकादौ जलाश्रये ॥ ७६ ॥ एकाशीतिपदं वास्तुं पूज-
येत्तत्र पारगः । गृहे गोश्वादिशालेषु चतुःषष्टिपदं जपेत् ॥ ७७ ॥
(सहस्रपदो वास्तुः) पथ्यधिकशतो ब्रह्मा अर्यमा देवतास्तथा । कर्णे
दशपदश्चैव बाह्ये पञ्चदशस्तथा ॥ ७८ ॥ मध्ये कर्णे दशश्चैव शेषा
विंशत्यदास्तथा । सहस्रपदिको वास्तुर्ज्ञेयस्तज्जीर्यथाक्रमम् ॥ ७९ ॥

686.

21/10. 15 Bl., 6 Linien Etwa 1840

Vastusanti Unvollständig Beginnt आचम्य प्राणानायम्य
देशकालौ सकीर्त्य करिष्यमाणस्य मण्डपस्य प्रासादस्य वा प्रारम्भकर्मणि
निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणेशाश्विकाकूर्मानन्तभूम्यादीनां पूजनमहं करिष्ये ।
इति संकल्प्य गणेशादिस्थापितदेवताभ्यो नमः । आसनादिपुष्पाञ्जलि-
पर्यन्तां पूजां विधायार्थं गृहीत्वा । रक्ष रक्ष गणाध्यक्ष त्र्यक्ष त्रिलो-
क्यरक्षक । भक्तानां त्वं भयत्राता चाता भव भवार्णवन्त ॥ Der
Text ist sehr verderbt

687.

21/11 7 Bl., 9 Linien Etwa 1780

Vastusanti, die Gebrauche bei der Betretung eines neu-
erbautes Hauses von Seiten eines Śūdra Unvollständig Beginnt
अथ शुद्धाणां वास्तुशान्तिर्लिख्यते ॥ सुमुखश्चेत्यादि । शास्त्रोक्तपुंर्थं मम
सकुटुम्बस्य सप्तस्य नूतनगृहप्रवेशाङ्गभूतवास्तुपुरुषप्रीतिद्वारा सुखायुर्ल-
क्षीपुत्रपौत्राद्यनेकसुखप्राप्त्यर्थं सुखेन निवासार्थं सयहवास्तुशान्तिकर्माह
करिष्ये । तदङ्गभूतं गणपतिपूजनपूर्वकं ब्रह्माचार्यादृत्विजां वरणं पुण्या-
हवाचनं च करिष्ये ॥ अथ गणपतिपूजनम् ॥ हे हेरम्ब त्वमेह्येहि
अश्विकात्र्यम्बकात्मज । सिद्धिबुद्धिपते त्र्यक्ष लक्ष्मामपतिः पिता ॥ etc

Fol 7b schliesst भूमिः पश्चिमतो भीमात्स्कन्दो दक्षिणतः स्मृतः ।
विष्णुः प्राच्यां बुधात्स्याथो पथान्नारायणः स्मृतः ॥ इन्द्रः पश्चाद्गुरोश्चैव

प्रदा स्याथो ऽथ पूर्वतः । इन्द्राणी पश्चिमे शुक्रात्राच्यामिन्द्रस-
धिव च ॥

688.

28 12 6 Bl., 12 Linien. Etwa 1780.

1) *Pāstusāstra*. Eine Seite mit zwölf Versen. Beginnt:
अथ निर्दोषं वास्तु निश्च्यते । अव्यक्तं वास्तुसंभूतं येन विश्वं चराचरम् ।
तस्मै संभाय (शान्ताय?) देवाय नमः श्रीविश्वकर्मणे ॥ १ ॥ वैश्व
उवाच ॥ निर्दोषं वास्तु कथं देव निर्दोषं प्रासादनिर्णयं । निर्दोषं
मन्दिरं सर्वं कथयस्वापरराजित ॥ २ ॥ अपराजित उवाच ॥ सत्यं
सत्यं महाभाग यत्तया परिपृच्छते । कथयामि न संदेहो निर्दोषं
शृणु सांप्रतम् ॥ ३ ॥ निर्दोषं शास्त्रदृष्टीनां निर्दोषं जीर्णमेव च ।
निर्दोषं ब्राह्मणो वर्जेत्रिदोषं सिध्यते ध्रुवम् ॥ ४ ॥

2) Foll. 2—3a: वैश्व उवाच ॥ वापीकूपतडागानां कुण्डादीनां
जनाश्रये । देवताये भवेद्द्रुचं कथं मानमप्राजिते ॥ १ ॥ अप्राजि-
तोवाच ॥ (पुरश्च वाह्यभ्यन्तरेषु विविधेः) स्याज्जलाश्रयः देवताये
भवेत्स्थानं कुण्डं विविधमुच्यते ॥ २ ॥

Beide Stellen sind sehr korrumpiert, und kommen wahr-
scheinlich aus derselben Quelle. Statt *Aprājita* ist *Aparājita* zu
lesen, was an die *Aparājita*pprichā erinnert. Unterschrift: इति
चतुर्वापी समाप्तः ।

3) Foll. 4—6. 70 Verse in denen der Grundplan für
25 Paläste angegeben wird. Der Text ist verderbt, und der
folgende Anfang ohne alle Veränderung gegeben: श्रीविश्वकर्मा-
वाच ॥ समधाराचतो वषे प्रासादपर्वतोपमा सिपरिर्विविधाकारैरने-
कादकभूमिः १ आद्य पंचादको ज्ञेयो केसरी नाम नामत तार्वतो
चतुरो वृद्धि पावदेकोत्तरं शतं २ Die 25 Namen der Paläste sind:
Keśarīn, Sarvatobhadra, Nandana, Nandikāla, Nandīśa, Mandira,
Vṛjā, Anṛitodbhava, Hemavat, Hemakūṭa, Kailāsa, Prithvijyā,
Indranila, Mahānila, Bhūdhara, Ratnakūṭaka, Vairājya, Padmarāga,
Vajra, Mukutajyāla, Airāvata, Rajarājya, Garuḍa, Vṛjābha, Meru.

Unterschrift: इति मूषमंतानगुणकितिकेशराजसंपूर्णं भवतु ।
Vergleiche das Fragment der *Aparājita*pprichā in dem Catalogue
of the Sanskrit Mss. in the India Office Num. 3152, p. 1141b,
Liste 3 und 14. Der Verfasser hieß Bhuvanadeva.

689.

22 10 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1780.

Satopateśvarapūjārthi, 16 Arten und Gaben bei der Ver-
ehrung von Viṣṇu. Diese sind, soweit sie in dieser Hs. erhalten

sind avahana, āsana, pādya, arghya, snana, acamana, vāstra
yagnopavīta, cāndana, pūspa, dhupa, dīpa, naivedya, tāmḍula. —
18 Verse, aber Vers 14 ist ausgelassen. Beginnt सर्ववाद्यमयि
घण्टे (ghāṇṭa HS) देवदेव जगत्पते । त्वा विना देवदेवस्य न शो-
भन्ति सुशोभने ॥ १ ॥ इति घण्टामन्त्र ॥ आगच्छ भगवन्देव स्वस्त्वा-
नात्परमेश्वर । अहं पूजा करिष्यामि सदा त्वं संमुखो भव ॥ इति
विष्णवे आवाहनम् ॥

Schliesst पापो ऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभव । चाहि मा
पुण्डरीकाक्ष प्रसीद परमेश्वर ॥ १७ ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्ति-
हीनं सुरेश्वर । पूजितस्त्व (pūjito hram HS) मया देव परिपूर्ण
तदस्तु मे ॥

690.

१8/1° 8 Bl. 12 bis 14 Linien. Schrift von 1686. Die HS gehörte
dem Bhaṭṭa Jivana aus Malāraṭra.

Saṁdhyā, die drei Tagesgebete nach der Aśvalayanasakha.
Beginnt केशव नारायण माधव गोविन्द विष्णु मधुसूदन विविक्रम
वामन श्रीधर हृषीकेश पद्मनाभ दामोदर संकर्षण वासुदेव प्रद्युम्न
अनिरुद्ध पुरुषोत्तम अधोक्षज नारसिंह अच्युत जनार्दन उपेन्द्र हरि
छण्णाय नमः । विष्णु विष्णु । प्रणवस्य परब्रह्म ऋषि । परमात्मा
देवता । गायत्री छन्दः । प्राणायामे विनियोगः । ओ भू ओ भुव
ओ स्व ओ मह ओ जन ओ तप ओ सत्यम् । ओ तत्सवितुर्व-
रेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो न प्रचोदयात् । श्रीमापो
ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुव स्वरोम् । इति चि ३ ॥ समोपा-
त्तदुरितक्षयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातःसंध्यामुपासिष्ये ॥

Fol 4a आचमनं मार्जनान्तं पूर्ववत् । आप पुनर्नित्ति मन्त्रस्य
याज्ञवल्क्य ऋषि । आपमन्युमन्युपतयो देवता । प्रकृतिश्छन्दः ।
आप प्राशने विनियोगः ॥

Fol 5a अथ सायंसंध्यामुपास्ये । मार्जनं कृत्वा । अपिष्येति
मन्त्रस्य नारायण ऋषि । अपिमन्युमन्युपतयो देवता । गायत्री
छन्दः । सायंसंध्यामन्त्राचमने विनियोगः ॥

Fol 6a—7a. Ein kurzes Kapitel über Brahmayajña. Beginnt
आचम्य प्राणानायम्य देशकालीं स्मृत्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन
यज्ये । Darauf folgt Tarjāṇa. Beginnt प्रजापतिमृष्यतु । ब्रह्मा
तृष्यतु । वेदास्तृष्यन्तु ।

691.

21/10. 9 Bl., 7 bis 11 Linien. Etwa 1720

Samdhyā. Morgengebet, Mittaggebet, Abendgebet. Diese Handschrift enthält nur die zwei ersten. Fol. 5 fehlt. Beginnt: ओं केशव · नारायण · माधव · गोविन्द · विष्णु · मधुसूदन · त्रिविक्रम · वामन · श्रीधर · हृषीकेश · पद्मनाभ · दामोदर · संकर्षण · वासुदेव · प्रद्युम्न · अनिरुद्ध · पुरुषोत्तम · अधोक्षज · नृसिंह · अच्युत · जनार्दन · उपेन्द्र · हरि · कृष्ण · ॥ २४ ॥ ओं विष्णुः २ ओं वाक् २ प्राणः २ चक्षुः २ ओं श्रोत्रं ओं नाभिः ओं हृदयं ओं कण्ठः ओं शिरः ओं शिखा ओं वाङ्मयां यशो वलं । ओं आपः । अपवित्रो वा इत्यस्य वामदेव ऋषिः । गायत्री छन्दः । विष्णुर्देवता । पवित्रोकरणे विनियोगः । ओं अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतो ऽपि वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः । ओं पुण्डरीकाक्षाय नमः । ओं विष्णुप्रेरणया श्रीविष्णुप्रीतये प्रातःसन्ध्योपासनमहं करिष्ये ॥

Die Madhyāhnasamdhyā beginnt auf Fol. 10a: सर्वं पूर्ववत् । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्लां शुक्लवस्त्रां त्रिलोचनाम् । त्रिशूलिनीं वृषारूढां यजुर्वेदेन संयुताम् ॥

692.

18/11^{1/2}. 11 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Raghunātha in Svāitjyāpura im J. 1810.

Samdhyāvidhi, die drei Tagesgebete mit vedischen Versen und tantrischer Färbung. Beginnt: अथ संध्याविधिर्लिख्यते । यथाविधि स्नात्वाचम्य आसने स्थित्वीषादिमार्जनम् । विष्णु २ । वाक् २ । प्राण २ ॥ चक्षुः २ । श्रोत्रं २ । नाभिर्हृदयकण्ठशिरःशिखाः । वाङ्मयां यशो वलम् । प्राणायामः । अपवित्रः पवित्र इत्यस्य नारायण ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । पुण्डरीकाक्षो देवता । मम पवित्रकरणे विनियोगः ॥ ओं अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतो ऽपि वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ १ ॥ जलाभिषेकः । गायत्र्या शिष्याबन्धनम् । गायत्र्या शिखां दक्षिणावर्तेन त्रिरावृत्य वध्रीतः ॥ ओं ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामधे चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ उपात्तदुरितक्षयार्थं ब्रह्मावाप्स्ये प्रातःसंध्यामहं करिष्ये इति संकल्पः ॥

Die Madhyāhnasamdhyā beginnt auf Fol. 9a: अथ मध्याह्नसंध्या प्रातःसंध्यावत् । संकल्पावाहनाचमनाङ्गलिप्रक्षेपे विशेषो यथा ।

उपात्तदुरितचयार्थं रुद्रव्याप्तिं मध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये ॥ अन्य-
त्पूर्ववत् ॥ Die Sayamsamdhyā ist Visnu geweiht

693.

18/9 10 Bl., 7 Linien Etwa 1750

Samdhyāprayoga nach der *Taittiriyaśāstra*. Fol. 1—7
Die Unterschiede der *Madhvāhinasamdhyā* und *Sayamsamdhyā* sind
ganz kurz angedeutet. Beginnt अथ सध्याप्रयोगः ॥ ओ वामे
बह्मकुशान्दक्षिणे पाणी सपवित्रं कुशत्रयं च धृत्वा सप्रणवगायत्र्या
शिखा बद्धा ऐशान्यभिमुख आचम्य ऋतमित्यभिमन्त्र्य पुनराचामेत् ।
ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा सप्रणवगायत्र्या रचां कुर्यात् । तत
ओकारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छन्दो ऽपिदेवता शुक्लो वर्ण सर्व-
कर्मारम्भे विनियोगः । ओ सप्तव्याहतीना प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्युष्णि-
गनुष्टुबृहतीपङ्क्तिर्विष्टुब्जगत्यऋन्दास्यप्रिवाय्वादित्यबृहस्पतिवरुणेन्द्रविश्वे-
देवा देवता अनादिष्टप्रायश्चित्ते प्राणायामे विनियोगः ॥

Schliesst ओ अपि स मेति रुद्र ऋषिः प्रकृतिऋन्दो ऽपिदे-
वता । अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ अपि स मा मन्युस्य मन्युपतयस्य
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ता यद्वा पापमकार्यं मनसा वाचा हस्ताभ्यां
पद्माभ्यामुदरेण शिखा अहस्तदवलुम्पतु यत्किञ्चिदुरितं मयि इदमहमापो
ऽमृतयोनी सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति सायमाचामेत् । शेषं पूर्व-
वत् ॥ इति त्रिकालसंध्या ॥

Nach Fol. 7 folgen 3 Bl. bezeichnet 3 4 8 aus einem *Tarpana*
Fol. 3 beginnt कश्यपादरितः कश्यपः शिल्पात्कश्यपाच्छिलः कश्यपः
कश्यपान्निधुवेः etc (*Śatap Br* 14, 9, 4, 33) Fol. 8 schliesst अमु-
कगोत्रेणामुकशर्मणा मया कृतेन ब्रह्मयज्ञपूर्वकदेवऋषिमनुष्यपितृतर्पणेन
भगवान्पितृरूपी जनार्दनः प्रीयताम् ॥ इति कात्यायनोक्तनित्यतर्पण-
विधिः समाप्तिमगात् ॥

694.

26, 12 7 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1680

Samdhyātarpanamantrāḥ, einige Texte, die sich auf die
Samdhyā beziehen, zum grösseren Teil aus dem *Taittiriyaśāstra*
Mit einem anonymen Kommentar Fol. 1 fehlt Der erste Vers
auf Fol. 2b beginnt (T. Ā. 10, 25) सूर्यस्य मा मन्युस्य मन्युपतयस्य
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् । etc Kommentar मा मां सूर्यस्य
मन्युस्य मन्युपतयस्य रचन्ताम् । मन्युर्यज्ञः । मन्युपतयो यज्ञपतय इन्द्रा-
दयः । केभ्यो रचन्ताम् । मन्युहतेभ्यः पापेभ्यः । आसङ्गयज्ञहतेभ्य
इत्यर्थः । यद्वा मन्युः क्रोधः । क्रोधपतय इन्द्रियाणि । क्रोधहतेभ्यः

पापेभ्यो रक्षन्तां क्रोधानुत्पादनेन । तथा च ममैतादृशः क्रोधो मा भवतु येनाहमकार्यं करोमीत्यर्थः ॥ Die nächsten Verse sind: अग्निश्च मा मन्युश्च etc. आपो हि ष्ठा etc. आपः पुनन्तु पृथिवी etc. Der letzte Vers ist: नमो वः पितरो रसाय etc.

695.

20/12. 21 Bl., 9 Linien Etwa 1750.

Saṁdhyātārpaṇavidhi. Beginnt: अथ त्रिकालसंध्या लिख्यते ॥ मम (नव?) वाससी परिधाय मृदोरु करौ प्रक्षाल्य गङ्गामृद्भस्मचन्दनादिना शिवविष्णुनामोच्चारणपूर्वकं ललाटनाभिहृदयकण्ठदक्षिणकुक्षिवाङ्गकर्णमूलवामकुक्षिवाङ्गकर्णमूलपृष्ठवंशाधऋतुर्ध्वभागेषु । ललाटे केशवं विद्यान्नारायणमथोदरे । हृदये माधवं विद्यान्नोविन्दं कण्ठमूलके ॥ कुक्षौ च दक्षिणे विष्णुं बाहौ च मधुसूदनम् । त्रिविक्रमं कर्णमूले वामे कुक्षौ च वामनम् ॥ वामे बाहौ श्रीधरं च हृषीकेशं च कर्णके । अधःपृष्ठे पद्मनाभं श्रीवायां च जनार्दनम् । करचालनतोयेन वासुदेवं च मूर्धनि ॥ इति नामोच्चारणपूर्वकं वा । तिलकं विधाय पवित्रकुशपाणिः । हरि ओं ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे चापराजिते ॥ १ ॥ ओं अच्युतानन्त गोविन्देति नीलकण्ठ ऋषिः । परमात्मा देवता । गायत्री छन्दः । आचमने विनियोगः । प्रथमं त्रिराचमनम् ॥

Schliesst: देवा गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमित । मनसस्तत् इमं देव यज्ञं स्वाहा वाते धाः ॥ इति विसर्जयेत् ॥

696.

25/13. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1792.

Saṁdhyāvandana, nach der Schule von Rāmānuja. Beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः । त्रिराचम्य । केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः । गोविन्दाय नमः । विष्णवे नमः । मधुसूदनाय नमः । त्रिविक्रमाय नमः । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । हृषीकेशाय नमः । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नमः । इत्यङ्गस्पर्शनम् । ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ श्रीमाषो ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति प्राणायामः ॥ श्रीभगवदाज्ञया भगवत्किंकरीयं प्रातःसंध्यावन्दनं करिष्ये । इति संकल्पः । आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न etc.

Madhyāhnikā beginnt Fol 3b आचमनं प्राणायामः सकल्यो
मार्जन्म् । आपः पुनन्तु पृथिवी पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ॥

Sayamsamdhyāvandanā beginnt Fol 4b अपिच मा मन्युश्च
मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् ।

697.

24/11 4 Bl., 12 Linien Geschrieben von Viṛama im J 1623

Samdhyā (Trikālasamdhyā) Blatt 3 fehlt Beginnt ओ
अथ समस्तपुण्यकालावयवयोगेषु सर्वपापक्षयार्थं विष्णोः प्रीत्यर्थं प्रातः-
संधोपासनमहं करिष्ये । ओ अच्युतानन्त गोविन्देति । नीलकण्ठ
अपिः । गोविन्दो देवता । त्रिष्टुप्छन्दः । आचमने विनियोगः ।
ओ भूः अच्युताय नमः । अश्वेदः प्रीणातु । ओ भूः स्वाहा ॥ १ ॥
ओ भुवः अनन्ताय नमः । यजुर्वेदः प्रीणातु । ओ भुवः स्वाहा ॥ २ ॥
ओ स्वः गोविन्दाय नमः । सामवेदः प्रीणातु । ओ स्वः स्वाहा ॥ ३ ॥
ओं ओ अष्टमाजने (?) नमः । अथर्ववेदः प्रीणातु । इत्याचमनचयम् ॥
ओ भूः पुनातु । ओ भुवः पुनातु । ओं स्वः पुनातु । ओ जनः
पुनातु । ओं तपः पुनातु । ओं महः पुनातु । ओं सत्य पुनातु ।
ओं समस्ततीर्थानि पुनन्तु । ओं गङ्गा पुनातु । इति देहमार्जन्म् ॥

Die Madhyāhṇasamdhyā beginnt auf Fol 5a एव पूर्ववत् ।
मध्याह्नसंधोपासनमहं करिष्ये । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला etc.
Darauf folgt in Kürze die Sayamsamdhyā

698.

27/15 16 Bl. 10 Linien Etwa 1820

1) Foll 1—12 *Trikālasamdhyā* Beginnt प्रातःसंध्या सन-
चचा मध्याह्ने रविमस्तके । अपराह्णे तु या संध्या रविनक्षत्रवर्जिता
(MS vivarjyeta) ॥ १ ॥ स्वकाले वन्दिता संध्या सा संध्या फल-
दायिनी । अकाले वन्दिता संध्या संध्या वन्ध्या बधूरिव ॥ २ ॥
संध्याकाले व्यतिक्रान्ते अथ वाच पुनर्मनः । अथ वाचं चय जप्त्वा
ततः संध्यामुपासयेत् ॥ ३ ॥ अथ वाचं प्रपद्ये मनो यजुः प्रपद्ये
सामं प्राणं प्रपद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्रपद्ये वागोजः सहोजो मयि प्राणा-
पानी ॥ यन्मे किद्रं चक्षुषो हृदयस्य मनसो वातितृणं बृहस्पतिर्मे
तद्धातु । ॥ नो भवतु भुवनस्य यस्पतिः ॥ ओ भूर्भुवः स्वः । ओं
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्
(Vs 36, 1—3) ॥ पुनर्मनः पुनरायुर्म आगन्पुनः प्राणः पुनरात्मा

म आगन्मुनश्चतुः पुनः श्रोत्रं म आगन् । वैश्वानरो अदभ्यस्तनूपा
अग्निर्नः पातु दुरितादवद्यात् ॥ अथाचमनम् । आत्मतत्त्वं शोधयामि
स्वाहा । विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा । शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा ।
अथ प्राणायामः । ओं सप्तव्याहतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगौत-
मात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषयः । अग्निर्वायुः सूर्यो बृहस्पतिर्वरुण इन्द्रो
विश्वे देवा देवता । गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्सहस्री पङ्क्तिस्त्रिष्टुप्जगती कन्दांसि ॥

Fol. 11 a. Madhyāhnasamdhya: आचमनं प्राणायामः शिखावन्ध-
नादि पूर्ववत् । अथावाहने विशेषः । अथावाहनम् । ओं सावित्री
युवती शुक्ला etc.

Fol. 12 a. Sāyamsamdhya: आचमनं प्राणायामः शिखावन्धनादि
पूर्ववत् । आवाहने विशेषः । अथावाहनम् ॥ ओं वृद्धां सरस्वतीं
ऋणां पीतवस्त्रां चतुर्भुजाम् । शङ्खचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहिनीम् ॥

2) Fol. 13. *Apośānavidhi*. Beginnt: अग्निरस्मि जन्मनेत्यात्मा-
नमसि ध्यात्वा । ओं भूपतये स्वाहा । ओं भुवनपतये स्वाहा । ओं
भूतानां पतये स्वाहा । इति वलिदानम् । अन्तश्चरसि भूतेषु गुहायां
विश्वतोमुखः । etc. Ein Fragment. Sieh Num. 617, p. 4 b.

3) Foll. 14. 15. अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ॥ दर्भः परि-
समुह्य । गोमयेनोपलिप्य । कुशेनोल्लिख्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुप-
समाधाय । श्रीशाण्डिल्यगोत्राय पावकनाम्ने वैश्वानराय यज्ञियपुरु-
षायावाहयामीदमत्र चन्दनं च पुष्पम् ॥ अथ ध्यानम् । आ वो
देवास ईमहे वामं प्रयत्यध्वरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो
हवामहे ॥

4) Fol. 16 a. Ein Text von 10 Zeilen ohne besondere Be-
zeichnung. Beginnt: चतुरश्रं मण्डलं कुर्यात् । तत्र पात्रं निधाय ।
तन्मध्ये परिवेषणम् । पितुं नु स्तोपमित्यत्रं स्तुत्वा ।

Schliesst: इत्यत्रं परिसिच्य । इति प्रोक्ष्य । Dies ist ein
Bruchstück des Apośānavidhi und findet sich in Num. 617 auf
Fol. 4 a. b.

699.

15/9¹/₂. 55 Bl., 5 Linien. Geschrieben von Maniśaṅkara im J. 1855.

Chandogāṇam Āhnikam, enthält die Gebete am Morgen,
Mittag und Abend. Von Śivarāma, Sohn von Viśrāma. Beginnt:
प्रणम्य तातं विश्रामं विघ्नेशं जगदम्बिकाम् । ब्राह्मणमाश्रितं यत्र
प्रातःकृत्यादिकर्मणि ॥ १ ॥ विधिं तस्य प्रवक्ष्यामि हृन्दोगानां हि-
ताय वै । शिष्याणामुपकाराय तथा च विदुषां मुदे ॥ २ ॥ ब्राह्मे

मुहूर्तं उत्थाय श्रीपरमेश्वरं स्मृत्वा यथावन्मूत्रपुरीषोत्सर्गं कृत्वा चा-
लितचरणः प्राङ्मुखो [दक्षिणमुखो] वीपविश्याचामेत् । साङ्गुष्ठहस्तेन पा-
याणसितमणिमञ्जनपर्याप्ता अपो गृहीत्वा सखेनान्वालय्य ब्राह्मेण
तीर्थेन त्रिराचम्याङ्गुष्ठमूलेन मुखं द्विरुन्मृज्य पादावभ्युक्ष्य जलान्तरेण
शिरी ऽभ्युक्ष्येन्द्रियाणि जलार्द्रहस्तेन स्पृशेत् ।

Pratibhāṣaṁdhyā endet Fol 14b Die Madhyāhnaṁdhyā be-
ginnt ibid स च नद्यादौ विधिना स्नात्वा संध्या कुर्यात् । स्नान-
विधिरस्मृतकृत्यचिन्तामणी द्रष्टव्यः । Die Sāyamaṁdhyā beginnt
Fol 54a सायसंध्योपासनमहं करिष्ये इति सकल्पः । ध्यानावाहने
विशेषः ।

700.

18/11 10 Bl 12 bis 13 Linien Etwa 1815

Sukhasthaguruvādhu, das Baden im Ganges und andere Cere-
monien, namentlich das Harscheeren, wenn Jupiter im Zeichen
des Löwen steht Beginnt पुण्याहादित्रयं कृत्वा गङ्गां प्रति गच्छेत् ।
श्लोकचतुष्टयं पठेत् ॥ आदित्यो गणनाथश्च विष्णुश्चैव महेश्वरः । गच्छन्तु
सहिता देवाः स्नानार्थं गीतमी सुराः ॥ १ ॥ आयान्तु पितरं सर्वे
ये ऽसत्तः आदिकाङ्क्षिणः । यास्यामि गीतमी गङ्गां सिंहस्थे च वृह-
स्पती ॥ २ ॥ ब्रह्मचर्यादिभिर्युक्तो व्रतैर्देवि कृपां कुरु । तव यात्रा
विधास्यामि सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३ ॥ नमो देवि महापुण्ये पुण्यतोये
शुभैर्वृते । तव यात्रा विधास्यामि प्रसीद गीतमात्मजे ॥ ४ ॥ Eine
Lücke auf Fol 5

701.

23/12 7 Bl 12 Linien Etwa 1740

Punyāharācāna, Segensprüche, welche beim Anfang und
Ende wichtiger Ereignisse von Brahmanen recitiert werden Beginnt
कृतमङ्गलस्नानं स्वलक्षतः प्राङ्मुख उपविश्य । सुमुखश्चैकदन्तश्च धूम्र-
केतुर्गणध्वजोऽपि । विद्यारम्भे विवाहे च । शुक्लाम्बरधरं देवं । ला-
भक्षेपा जयक्षेपां । अभीप्सितार्थं । सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये । सर्वदा
सर्वं । तदेव लभं ॥ Sieh Svastivācanā

Schliesst आदित्यश्चन्द्रमा भौमो बुधजीवसिताकंशाः । यथास्त्वा-
मभिपिबन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ।
अप्यथो मुनयो गावो देवमातर एव च । देवपत्न्यो द्रुमा नागा
दैत्याद्याप्सरसा गणाः ॥

702.

20/9. 24 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben auf Europaischem Papier um etwa 1870.

Punyāhavācana, Segenswünsche von Seiten der Priester bei Gelegenheit der Verheiratung eines Sohnes. Unvollständig. Beginnt: अथ पुण्याहवाचनं लिख्यते ॥ आचमनं कृत्वा देशकाली संकीर्त्य ममात्मनः पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थममुकनाम्नः कुमारस्य श्वो विवाहाख्यं कर्म करिष्ये । (अथ विवाहाख्यं कर्म करिष्ये) अस्य पाण्यहणसमये यहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमाचार्यचत्वरिद्वारा नवयह-मखाख्यं कर्म करिष्ये । तदङ्ग[तया] आदौ निर्विघ्नतासिद्धयर्थं महागण-पतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नान्दीश्राद्धं मण्डपप्रतिष्ठाकुल-देवतास्थापनादि च करिष्ये ॥

Nur die folgenden Abschnitte sind in der nachlässig geschriebenen Handschrift bezeichnet: *Punyāhavācana* endet Fol. 6a. *Mātrikāpūjana* Fol. 7a. *Nāndīśrāddha* Fol. 8b. *Maṇḍapadevatāsthāpana* Fol. 9b. *Sthāṇḍilādikaṁman* beginnt 9b.—Fol. 12a: तत आचार्या श्रदेत्यादि । आत्मनः पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं (आदि) नव-यह(देवयह)देवताप्रीत्यर्थमावाहनाद्यर्चनं पूजनं चेदानीमहं करिष्ये । *Balidāna* endet Fol. 22 b.

Ein *Punyāhavācana* wird aus dem *Bahvṛicapaṇiṣiṣṭa* in Hemādri's *Dānakhaṇḍa* p. 146 mitgeteilt.

703.

23/10. 6 Bl., 6 Linien. Geschrieben von einem Sohn des Mādhavaji um 1720

Śrautivācana, Segenssprüche für besondere Gelegenheiten. Beginnt: अवनिगतजानुमण्डलं कमलमुकुलदृशमञ्जलिं शिरस्याधाय दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा दीर्घायुषो नागा नद्यो गिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेन आयुःप्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायु-रन्तु । शिवा आपः सन्तु । सीमनस्त्रमन्तु । गन्धा पान्तु सुमङ्गल्यं पान्तु । पुष्पाणि पान्तु सश्रियमन्तु । अचताः पान्त्वारोग्यमन्तु । ताम्बू-नामि पान्त्वैश्वर्यमन्तु । दक्षिणाः पान्त्वायुष्यमन्तु । Aus Hemādri's *Dānakhaṇḍa* p. 146.

704.

28/15. 8 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1794.

Śrautivācana. Beginnt: संपूज्य गन्धमान्धाधिभ्रातृणांस्तस्मि वा-चयेत् । धर्मकर्मणि माद्रुच्ये संयामाद्भुतदर्शने ॥ पुण्याहवाचनं देवे प्राक्षणाद्य विधीयते । एतदेव निरोद्धारं कुर्यात्पवित्रविश्रयोः ॥ २ ॥

Die Handſchrift enthält eine ausführlichere Recension des Textes als die vorhergehende Nach der Unterſchrift ſtammt der Text aus dem Daṇḍikhaṇḍa. Sieh dieſen p 145

705.

32/14 13 Bl., 17 bis 22 Linien Etwa 1790

Sarīadeopratisthā, über die Aufſtellung und Weiſung von Gotterbildern Eine Abhandlung, welche auch über die Erbauung von Tempeln (maṇḍapa) und die Einrichtung von Gruben für das heilige Feuer (kunda) ausführlich berichtet Zugleich werden die dabei angewendeten Gebrauche und vedische ſowie anderweitige Sprüche mitgeteilt Unvollständig Zu vergleichen iſt Matsya purāṇa Kapitel 264 Pratisthānukīrtane Maṇḍapavarṇanam Beginnt अथ सर्वदेवप्रतिष्ठा लिख्यते ॥ उदगयने माघादिपञ्चमासेषु शुक्लपक्षे चतुर्थी पञ्चम्या चतुर्दशी वा कृष्णपक्षे दशम्यन्ताना निषिद्धतिथि-वर्जितानामन्यतमस्या तिथौ निषिद्धास्तपि स्वदेवत्याया यजमानस्य चन्द्रसूर्यतारावलान्विताया प्रतिष्ठा कार्या ॥

Fol 1b आचम्य प्राणानायम्य वद्वशिषः कुशहस्तः सप्तमीको गणपतिं ध्यायन्प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा सकल्पं कुर्यात् । सुमुखश्चेत्यादि । देशकालौ सकीर्त्य । अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः सहदारापत्यस्यात्मनः सम-स्तपापक्षयार्थं ब्राह्मणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं पितृतो मातृतश्च दशपूर्वाब्दशापरान्तसहदारापत्यमात्मानं चेति पुरुषानुद्धर्तुं यथाविभव देशकालाद्यनुसारतः श्रीअमुकदेवप्रतिष्ठा कर्तुं तदङ्गतया विहितकर्मार्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गण-पतिपूजनमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । इति सकल्पः ॥

Fol 3a Maṇḍapakaraṇam. Tasya parimāṇam Kundaṛaṇa 4b Stambhuropana 4b Arghyakaraṇa 7a Homadravyapraveśa 9a Vāstupujāvidhi 10a Kṣetrapalapīṭha 11a

Citiert werden das Devīpurāṇa und Matsyapurāṇa Ausserdem Trivikramapaddhati Fol 8b, Śaivasiddhāntaśekhara Fol 8a

706.

26/9 24 Bl., 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1752 von Vyāyārāma

Kundamaṇḍapasiddhi, Errichtung von Gruben zur Bewahrung des heiligen Feuers und Hallen zum Opfer Verfaßt im Jahr 1620 von Viṭṭhala Dikṣita, Sohn von Buba arman Text und Kommentar Beginnt गाढ ध्वान्तमनेकमानुजठरे राजत्कलाधारिणि प्रोदच्चक्षुःफरीयुग दरदलपद्मे ऽणुहीरावलिः । स्वर्णोत्तुङ्गगिरि-द्वयाधरचरी दीना कलिन्दात्मजा पथाश्चर्यमिदं शिवमिति वदन्मैरः

शिवः पातु वः ॥ १ ॥ छण्णाचिगोचे नितरां पविचे पविचकमा-
जनि घूवशर्मा । तत्सूनुना विट्ठलदीक्षितेन विरच्यते मण्डपकुण्ड-
सिद्धिः ॥ २ ॥

Der Kommentar beginnt: मत्तमतङ्गजवदनं सादितविघ्नावली-
सदनम् । गौरीहरयोस्तोकं पालितलोकं हृदालम्बे ॥ १ ॥ Sieh
Catal. Oxon. Num. 798.

707.

25/11. 44 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Kuṇḍamaṇḍapasiddhi. Text und Kommentar.

E. Bhakti.

708.

20/15 21 Bl., 11 Linien Etwa 1710

Kṛīṣṇasahasranāman, tausend Namen des Kṛṣṇa, aus dem Bhāgavatīśvarasamuccaya von Vallabhācārya. (Vaisvānaraśrīpūjyam Sabastanāmastotram) In 257 Versen Beginnt पुराण[पुरुषो यस्य] पुरुषोत्तम उच्यते । नाम्ना सहस्र वक्ष्यामि तस्य भागवताद्भुत ॥ १ ॥ यस्य प्रसादाद्वागीशा. प्रजेशा विभवोन्नताः । क्षुद्रा अपि भवन्त्याशु श्रीकृष्णं त नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ अनन्ता एव कृष्णस्य लीलानाम-प्रवर्तकाः । उक्ता भागवते गूढाः प्रकटा अपि कुत्रचित् ॥ ३ ॥ अतस्तानि प्रवक्ष्यामि नामानि मुरवैरिणः । सहस्रं येस्तु पठितै. पठित स्यात्कुक्कुभृतम् ॥ ४ ॥ कृष्णनामसहस्रस्य ऋषिरग्निर्निरूपितः । गायत्री च तथा कन्दो देवता पुरुषोत्तम ॥ ५ ॥

709.

27/10 7 Bl. 9 Linien Etwa 1790

Vallabhāstakavarāna, ein Kommentar von Vallabhācārya zu einem Hymnus in 8 Strophen von seinem Sohn Vitthalesvara. Dieser begann श्रीमद्गुन्दावनेन्दु°. Das erste Blatt fehlt. Die übrigen Verse beginnen 2 नाविर्भूयात् 3 न ह्यन्य 4 प्रादुर्भूतेन 5 उष्णलैकस्वभाव 6 आम्नायोक्तम् 7 स्वामिन् 8 अज्ञानादीनि ।

Schliesst पितृपादान्जकृपया विवृत वल्लभाष्टकम् । कृपयन्तु सदाचार्या भृत्ये श्रीवल्लभे मयि ॥ १ ॥ इति श्रीपितृपादान्जपरा-गारक्तचेतसा । श्रीवल्लभेन विवृतमखिल वल्लभाष्टकम् ॥ इति श्रीमत्प्र-भुचरणैकशरणश्रीश्रीवल्लभविरचित श्रीवल्लभाष्टकविवरण सपूर्णम् ॥ श्रीमदाचार्यरूप श्रीविठ्ठलेशोदिताष्टकम् । श्रीवल्लभोज्ज्वलं भक्ता म-ज्जन्त्वस्मिन् त्रिसगमे ॥

710.

30/15¹/₂. 20 Bl., 14 Linien. Etwa 1780.

Vidvanmaṇḍana von Viṭṭhala, Sohn von Vallabbācārya. Unvollendet. In einer Streitschrift sucht der Verfasser, nach Art der Vaiṣṇava-Schule von Viṣṇusvāmin, zu beweisen, dass die Seele (Jīva) und die Gottheit (Brahman) nicht verschieden (Suddhādvaitavāda), und dass Kṛiṣṇa die höchste Gottheit sei. Beginnt:

निजमुरलिकानादाह्वानागतव्रजसुन्दरीनिरूपमनवस्तेहाम्भोधेर्विचित्र-
रोर्मिभिः । किमपि परित्याद्राद्रौ ऽस्तु (स्वयं) प्रभुः प्रकटीभवन्प्रति-
युवतिसंभेदेनास्मदृशां विषयः सदा ॥ १ ॥ पितृचरणान्नत्वाहं हरि-
रिति मार्गाम्बुजातमार्तण्डात् । तदनुग्रहतः किंचिल्लिखामि यत्नाद्य-
थाबुद्धि ॥ २ ॥ श्रुतिसूत्रादिमणिभिर्जटिलं युक्तिमीत्तिकैः । ग्रथितं
कुरुते विद्वन्मण्डनं विदुलः सुधीः ॥ ३ ॥ इह हि विविधवृजिनता-
पोपतप्यमाननिखिलजनापवर्गाय श्रुतिस्मृतिपुराणेषु श्रवणादयः प्रति-
पाद्यन्ते तेषां विषयश्च ब्रह्मैवोच्यते । तन्निर्धर्मकं सधर्मकं वेति भवति
विप्रपत्तिर्जिज्ञासूनामुभयरूपत्वेनापि श्रूयमाणत्वात् ॥

711.

26/10. 53 Bl., Linien verschieden. Etwa 1750.

Sārasaṃgraha. Dieses nach dem Ende des 16. Jahrhunderts verfasste Werk zerfällt in zwei Teile. Der erste bis Fol. 19b enthält eine Sammlung von poetischen Sprüchen, deren grösserer Teil bekannt ist. Der zweite von da ab gibt die besonderen Satzungen der Vaiṣṇavās (Bhāgavatās). Unvollständig. Fol. 17 fehlt. Beginnt: सर्वस्खलतरं गजेन्द्रवदनं लम्बोदरं सुन्दरं विघ्नेशं
मधुगन्धलुब्धमधुपव्यालोलगण्डखलम् । दन्ताघातविदारिताहितजनं
सिन्दूरशीभाकरं वन्दे शैलसुतासुतं गणपतिं सिद्धिप्रदं कामदम् ॥ १ ॥
Der zweite Teil beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ वेदे रामा-
यणे चैव भारते भरतर्षभ । आदौ मध्ये तथा चान्ते हरिः सर्वत्र
गीयते ॥ १ ॥ — सात्त्विकानि पुराणानि तथैव स्मृतिरेव च । वैष्ण-
वानां मुदार्थाय क्रियते सारसंग्रहः ॥ ११ ॥

Ausser Purāṇen und Smṛitis werden Ācārādarśa, Āśaucādarśa Mantramahodadhī, Sārasamuuccaya (dh.), Smṛitisārāvalī citiert.

712.

26/10¹/₂. 80 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1620.

Viṣṇubhakticandrodaya, Verehrung von Viṣṇu, geteilt infolge des gewählten Wortes Candra in 16 Kalā. Von Nṛsiṃhārāya. Eine Handschrift, welche Bhandarkar in BP. p. 76 erwähnt, ist im Jahr 1440 datiert. Das vorliegende Fragment ist mit 101—185 paginiert, doch fehlen Foll. 104—107. 117. Die achte Kalā

endet Fol 109 a 9 Fol. 120 a 10 Fol 120 a 11 Fol 136 b
12 Fol 142 b 13 Fol. 159 b 14 Fol 162 b 15 Fol 177 a.
16 bricht ab in Karavīramahīman

Der Verfasser gründet seine Behandlung hauptsächlich auf die Purāṇa. Ausserdem citirt er Tattvasāra, Tattvasāgara, Nṛsiṃhasaṁvāsa, Yogavasiṣṭha, Viṣṇurahasya, Vaiṣṇavatantra, Saurādharmah

713.

24/10¹/₂. 7 Bl. 11 bis 14 Linien Etwa 1840

Durjanamukhucapetikhā, eine polemische Schrift von einem nicht genannten Verfasser. Er sucht zu beweisen, dass Nārāyaṇa einen höheren Rang einnehme als Śiva, und dass der erstere sich in Rama verkörpert habe. Zu diesem Zwecke citirt er viele Stellen aus Upaniṣads und Purāṇen, namentlich dem Bhāgavatapurāṇa — Unvollständig. Beginnt चित्ते स्मरामि श्रीकृष्णं श्यामं शोभितकौस्तुभम् । चतुर्मुखेशसंपूज्यपादपद्मं व्रजाधिपम् ॥ १ ॥ श्री-वैष्णवाद्रिवसतिं श्रीमन्नारायणं च तम् । श्रीरङ्गेश च*) भुवि वैकुण्ठा-देशिकरं भजे ॥ २ ॥ श्रीशपादाब्जमहिमदर्शने ऽप्यन्धलोचनान् (श्रीश ist Viṣṇu. Der Sinn ist maltratiert) । तत्पारम्यज्ञापनाय श्रमो ऽयं सङ्गिरिष्यताम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्रामानुजाचार्यमतविद्वेषिपामरैः । वहकृताद्यरान्देवान् जीवानेव जगौ श्रुतिः ॥ ४ ॥ तेषामधिपतिर्ब्रह्मा ततो जातः शिवो ऽपि यः । श्रीविष्णुपदसंभूतगङ्गाधारिजटाभरः ॥ ५ ॥ शिवपारम्यनिर्वाह्यहिलोच्छास्त्रदुर्मुखे । पराङ्मुखकरी काचिच्चपेटा श्रुतिभिर्दंढे ॥ ६ ॥ श्रुतिः स्मृतिर्भारतं च पुराणं सूत्रसार्थकम् । एकं नारायणं सर्वशेषिणं प्राङ्गरीश्वरम् ॥ ७ ॥ अथ श्रीमतो नारायणस्य सर्वेश्वरत्वसमर्थनाय परकीटिश्रुतिशिरोभिस्तदुपजीविस्मृतिपुराणैतिहासादिभिः पारम्यजीवानां ज्ञानचतुर्दनाय महानेव श्रमो व्यधायिः । तदर्थं पूर्वाचार्यैरपि स्वीयग्रन्थप्रणयनेन सो ऽकारिः । तदुपजीविना मया च दुर्जनचपेटिकेयं विरच्यते ॥

Der Stil verrät einen Schriftsteller aus dem neunzehnten Jahrhundert

714.

21/9 4 Bl. 11 bis 13 Linien Etwa 1790

Fuṣpādhyāya 76 Ślokas. Geschenke von Blumen und andere Gaben zu Ehren der Gotter und insbesondere von Viṣṇu. Beginnt आरामोपहतं पुष्पमारण्यं पुष्पमेव च । क्रीतं प्रतिग्रहे लब्धं

*) I andglosse ohne च gibt भुवि स्वीयधामा. Das Metrum bleibt unrichtig

पुष्पमेतच्चतुर्विधम् ॥ १ ॥ उत्तमं पुष्पमारण्यं गृहीतं स्वयमेव च ।
मध्यमं पुष्पमारामे क्रीतं स्वादधमं तथा ॥ २ ॥ प्रतियहे च यत्नं
तत्पुष्पमधमाधमम् । शूद्रेण पुष्पमानीतं निष्फलं तद्विदुर्बुधाः ॥ ३ ॥
पुष्पं पत्रं निषिद्धं तु वृटितं छिन्नमेव च । शुष्कं दग्धं परित्याज्यं शू-
द्रानीतं परित्यजेत् ॥ ४ ॥ वृटिते चार्धनाशः स्याच्छिन्ने चैव बल-
क्षयः । शुष्के चायुःक्षयो हि स्याद्दग्धे पुष्पे प्रजाक्षयः ॥ ५ ॥ नैक-
पुष्पं द्विधा कुर्यान्न भिन्नात्कलिकामपि । पद्मोत्पलानां भेदे तु ब्रह्म-
हत्यादिपातकम् ॥ ६ ॥ छिन्नं च दलहीनं च भूमी च पतितं तथा ।
विहंगैरुपभुक्तं च तन्न गृह्णन्ति देवताः ॥ ७ ॥ Die Blumen werden
einzeln aufgezählt und die Tulasi nimmt unter diesen eine hervor-
ragende Stellung ein.

Schliesst: सर्वापराधशमनी प्रणतिस्तु कृता नृणाम् । त्रिषु लो-
केषु विख्याता कृता देवे महाफला ॥ ७४ ॥ सर्वनादमयी घण्टा
अमुराणां त्रासकारिणी । घण्टारवैः सुरा हृष्टा नादो ऽथ प्रतिगृह्य-
ताम् ॥ ७५ ॥ पादान्ते मधुपर्कान्ते वस्त्रान्ते भोजनादनु । देवाया-
चमनं दद्यात्पितृमन्त्रेण भक्तितः ॥ ७६ ॥

715.

22/12. 6 Bl., 11 Linien Etwa 1760.

Ālamandārastotra, ein Lobgedicht auf Kṛiṣṇa, welches ge-
wöhnlich Yāmunācārya zugeschrieben wird. In verschiedenen
Metren. Nach Codd. Oxon. 227 bestand das Gedicht aus 69 Versen.
Hier fehlt das letzte Blatt, und das sechste Blatt schliesst mit 62.
Beginnt: स्वाद्यन्निह सर्वेषां चयन्तार्थं सुदुर्यहम् । स्तोत्रयामास
योगीन्द्रस्त्वं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥ १ ॥ नमो नमो यामुनाय यामु-
नाय नमो नमः । नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥ २ ॥
नमो यामुनपादाब्जरेणुभिः पावितात्मने । विदिताखिलवेद्याय गुरवे
विदितात्मने ॥ ३ ॥ नमो ऽचिन्त्याञ्जुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये ना-
थाय मुनये ऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ ४ ॥ तस्मै नमो मधुजिद्वि-
सरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयातिसीम्ने । नाथाय नाथमुनये ऽत्र
परत्र चापि नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम् ॥ ५ ॥ भूयो नमो
ऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः । लोके ऽव-
तीर्णपरमार्थसमयभक्तियोगाय नाथमुनये यमिनां वराय ॥ ६ ॥
तत्त्वेन यश्चिदचिदीश्वरतत्त्वभावभोगापवर्गतदुपायगतीरुदारः । संदर्श-
यन्निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥ ७ ॥

716.

14/23 9 Bll., 23 Linien Etwa 1790.

Ekādaśinirṇaya, eine Zusammenstellung von Stellen aus verschiedenen Purāṇa, die sich auf den den Vaisṇavās oder Bhāgavatās geheiligten elften Tag (Harivāsara) der beiden Mond hälften aller Monate des Jahres beziehen Zugleich wird bestimmt, unter welcher Bedingung das für diesen Tag angeordnete Fasten nicht stattfinden oder auf den nächsten Tag verlegt werden soll Der Kompilator hat namentlich Hemādri benutzt Von besonderen Schriften citirt er den Harivāsaṃpradīpa Fol 1a 3a. 4b 6a, das Ācārātīkā Fol 2a

Nach dem Schluss ist dieses aus 193 Versen bestehende Kapitel aus dem *Sadūcārasārasaṃgraha* entnommen Im Sadacāra saṃgraha, welcher Śaṅkara, Sohn von Nīlakaṇṭha, zugeschrieben wird, heisst der siebente Abschnitt [ekādaśi] dvādaśivratānirṇaya Catal Ind Office Num 1800

Beginnt अथ एकादशीनिर्णयः ॥ अवतु व. कमलाकुचमण्डले प्रणिहितः कमलाधिपतेः करः । कनकनिर्मितकुम्भमुखापितो नवतमालतरोरिव पल्लवः ॥ नानादुःखसमाकीर्णं संसारे नरजन्मनि । एकादश्युपवासो यः स धन्यः स च बुद्धिमान् ॥ १ ॥ पचे पचे तु समाप्ते एकादश्या तु वैष्णवः । कुर्याद्भूतं महाविष्णोः कृतं स्वमाङ्गदादिभिः ॥ २ ॥

Schliesst एकादश्याश्च माहात्म्यं पदमेकं शृणोति यः । ब्रह्महत्यादिपापानि नश्यन्ते नात्र संशयः ॥ ९४ ॥

717.

30/9 11 Bll., 12 bis 14 Linien Bengali Schrift Etwa 1780

Brahmasaṃhitā, fünfter Adhyaya, über die göttliche Natur von Kṛṣṇa Unvollständig Auf den mit Roth bezeichneten Text folgt Vers für Vers ein Dīḡdarśanī genannter Kommentar Beginnt अथ ब्रह्मसंहिता लिख्यते ॥ ईश्वरः परमः ह्यष्टः सच्चिदानन्दविग्रहः । अनादिरादिगोविन्दः सर्वकारणकारणम् ॥ १ ॥ सहस्रपत्रं कमलं गोकुलाख्यं महत्पदम् । तत्कर्णिकारं तन्नाम तदनन्ताशसम्भवम् ॥ २ ॥ टीका ॥ अथ तस्य तद्रूपतासाधकं नित्यधाम प्रतिपादयति । सहस्रपत्रमित्यादि । सहस्राणि पत्राणि यत्र तत्कमलं सहस्रपत्रकमलम् । भूमिश्चिन्तामणिगणमयीति वक्ष्यमाणचिन्तामणिमयं पद्मं तद्रूपं । तच्च महत्सर्वोत्कृष्टं पदम् । महतः श्रीकृष्णाख्यस्य महाभागवतो वा पदं महावैकुण्ठरूपमित्यर्थः । तच्च नानाप्रकारं श्रूयते इत्याशङ्क्य प्रकारविशेषत्वेन निश्चिनोति गोकुलाख्यमिति । गोकुलमित्याख्या रूढिर्यस्य तद्गो गोपावासमित्यर्थः । रूढिर्योगमपहरतीति न्यायेन तस्यैव प्रतीतेः । एतदेवाभिप्रेत्य प्रोक्तं श्रीदशमे । भगवान्गोकुलेश्वर इति ॥ etc

Der Text und Kommentar reicht bis zur Strophe 45: **चिरं यथा दधिविकारविशेषयोगात्**. Vgl. Catalogue India Office Num. 2511 (2, 17). Den von Eggeling aus dem Kommentar ausgezogenen Schriften habe ich aus unserem Fragmente nur die folgenden beizufügen: Rādhākṛiṣṇārcanadīpikā, Svāyambhuvāgama, Bṛihadvāmana, Bhagavatsaṁdarbha, Ādivārāha.

718.

28/11^{1/2}. 26 Bl., 10 bis 12 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1780.

Madhyalilāślokāvalī, ein Verzeichnis der im Madhyakāṇḍa des Caitanyacaritāmṛita vorkommenden Samskritverse. Paginiert 8—33, folglich fehlen die ersten sieben Blätter. Der Madhyakāṇḍa enthält 25 Paricheda, unsere HS. beginnt in der Mitte des neunten.

Die meisten Stellen sind aus dem Bhāgavatapurāṇa entnommen. Ausserdem sind die folgenden Werke genannt: Kātyāyanasaṁhitā Fol. 22 b: **वरं ऊतवद्द्वज्ज्वालापञ्जरान्तर्भवस्थितिः । न शीरिचिन्तावि-
मुखजनसंभाषवैशसम् ॥** Gantamiya 25 b. Nāradapañcarātra. Nāradya 15 b. Padmapurāṇa. Brahmasaṁhitā oft. Bhagavadgītā oft. Mahābhārata. Vālmīkapurāṇa 21 a, eine neue Bezeichnung des Rāmāyaṇa. Viṣṇupurāṇa. Skandapurāṇa. Hayaśīrṣapañcarātra 24 a. Viele Verse werden bloss mit **तथा हि** eingeführt.

Andere Werke, welche der Bengalischen Bhakti-schule angehören, sind: Uj्ज्वालānāmaṇi Fol. 10 b. 26 a. — Karmāmṛita, d. i. Kṛiṣṇakarmāmṛita von Bilvamaṅgala 20 a. 25 a. Siehe Bilvamaṅgala. — Govindalīlāmṛita 12 b. 13. — Caitanyacandrodaya oft. — Dānakelikāumudī 10 b. — Bilvamaṅgala 8 b. 11 a. Siehe Karmāmṛita — Bhakti-saṁhitā 14 b. 18 b. Siehe Rasāmṛit: — Bhāgavatāmṛita 18 b. — Bhaktirasāmṛitasindhu. — Lalitamādhava 14 b. 17 a. — Viśvaprakāśa 27 a. 28 a. — Stavamāla 9 b. — Haribhaktirasāmṛitasindhu 25 a. Haribhaktivilāsa 23 a. — Haribhaktisudhodaya 13 b. 15 b. 16 a etc.

719.

28/12. 11 Bl., 10 bis 11 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1800.

Kṛiṣṇalīlā, Verse zu Ehren von Kṛiṣṇa und Rādhā, und zu gleicher Zeit von Caitanya, einer Personifikation von Kṛiṣṇa. Diese Verse, im ganzen 158 oder 160, sind aus einer Anzahl von Purāṇa und Gedichten ausgehoben, und in 20 Abschnitte von ungleicher Länge eingeteilt. Auch scheint in einer vollständigen Sammlung eine Teilung in Ādyalīlā, Madhyalīlā, Antyalīlā (nur diese ist vorhanden) vorgewaltet zu haben. Der ungenannte Kompilator (Granthakāra) hat mehrere eigene Verse hinzugefügt, und gibt seine Quellen zum grössten Teile an. Diese sind: Ādipurāṇa Fol. 7 b.

Ujvala Fol 8b karnamṛta Fol 10b Gitagovinda von Java
deva Fol 9b Govindalilamṛta Fol 2b 9b 10a b 11a Caita
nyacūṭrakavya Fol 6b Caitanyastavakalpavṛkṣa Fol 10a b
Kṛṣṇāpurāṇa Fol 5a Bhāgavatgītā Fol 6a Bhāgavata
purāṇa sehr oft. Rasamṛtasindhu Fol 1b Lalitāmadhava Fol 11a
Vidagdhamadhava Fol 1b Vinuṣṭana Fol 5b Selbst der
erotische Vers aus Kiratārjunīya 8 37 wird Fol 8a citiert —
karnapura Fol 10a kṛṣṇacaitanya Fol 11b

Beginnt पङ्क्तु लङ्घयते शैलं मूकमावर्तयेच्छ्रुतिम् । यत्कृपा तमह
वन्दे कृष्णचैतन्यमीश्वरम् ॥ १ ॥ तथा हि ॥ दुर्गमे पथि मे ज्येष्ठ
स्वल्पत्पादगतेर्मुक्त । स्वकृपायष्टिदानेन सन्त सन्त्ववलम्बनम् ॥ २ ॥
तथा हि ॥ जयता सुरती पङ्कोर्मम मन्दमतेर्गति । मत्सर्वस्वं पदाम्बोजी
राधामदनमोहनी ॥ ३ ॥ तथा हि ॥ दीव्यद्वन्द्वारण्यकल्पद्रुमाध
श्रीमद्रत्नागारसिंहासनस्थी । श्रीमद्राधाश्रीलगोविन्ददेवी श्रेष्ठालोभि
सेव्यमानौ स्मरामि ॥ ४ ॥

Schliesst ग्रन्थकारस्य ॥ चरितामृतमेतच्छ्रीलकृष्णचैतन्यविष्णो
शुभदमशुभनाशि श्रद्धयास्वादयेत्सदमलपादपद्मे भृङ्गतामेत्य सो ऽय
रसयति रसमुच्चै प्रेममाध्वीकपूर ॥

720.

29/10 2 Bl 12 bis 13 L nien Bengali Schrift Etwa 1820

1) *Gauṇacandrasyaṣṭaślokalilāsmuranadaśaka* ein Lobgedicht
auf Caitanya in 10 Sardulavikṛita Versen, denen später ein elfter
hinzugefügt ist. Beginnt श्रीगौराङ्गमहाप्रभोशरणयोर्ध्या केशशेषा
दिभि सेवा गम्यतमा स्वभक्तविहिता शान्तिर्यया (सानैर्यया MS)
लभ्यते । तां तन्मानसिकस्मृति (श्रुति MS) प्रथयितु भाव्या सदा
सत्तमै स्तौमि प्रात्यहिक तदीयचरित श्रीमन्नवद्वीपजम् ॥ १ ॥ रात्र्यन्ते
शयनोत्थित सुरसरित्तातो ज्ञेभोजी प्रगे पूर्वाह्णे स्वर्णैर्लसत्युपवने
तिर्भाति मध्याह्णे । य पूर्वोद्यपराह्णे निजगृहे साय गृहे ऽथाङ्गणे
श्रीवासश्च निशामुखे निशि च सन्गीर स नो रचतात् ॥ २ ॥

Der zehnte Vers lautet श्रीरासाङ्गण आवृत्तो निजगणै साध
प्रभुभ्या नटनुच्चैस्तालमृदङ्गवादनपरैर्गायद्भिस्तल्लसन् (?) । भ्राम्यन् श्रीलग-
दाधरेण सहितो नक्त विहृत्याद्भुत स्वागारे शयनालये स्वपिति यस्त
गौरमध्येम्यहम् ॥ १० ॥ Der elfte beginnt श्रीगौराङ्गविधो स्व-
धामनि नवद्वीपे ऽष्टकालोद्भवा etc Die im Titel genannten acht
Zeiten beziehen sich auf die im zweiten Verse genannten Be-
schäftigungen von kṛṣṇacaitanya

In Lalmitras Notices Num 1624 wird das Gedicht einem

Viśvanātha Cakravartin, hingegen in Haraprasāda's Notices I, Num. 105, einem Naraharisarakāra zugeteilt.

2) Ein Gedicht auf Caitanya ohne Titel in 10 Anuṣṭubh-Versen. Beginnt: चामीकरतडिनीरंचूडावन्धमनोरमम् । लोलाल-
कावृते भाले विभ्राजत्तिलकोत्तमम् ॥ १ ॥

Schliesst: संकीर्तनरसे मयं नृत्यन्तं प्रेमविह्वलम् । प्रेमाश्रुभिः
झावयन्तं स्वस्वभक्तधरातलम् ॥ १० ॥ Zu den Accusativen ist aus
dem ersten Gedicht der dort von Vers 3 ab gebrauchte Refrain
तं गौरमध्यम्यहम् zu ergänzen. Aus diesem Grunde bewährt sich
dieser Teil als eine Nachahmung des ersten.

721.

32/11. 9 Bll., 9 bis 12 Linien Bengālī-Schrift. Etwa 1840

Gaurāṅgaganoddeśadīpikā, eine Schilderung der Schüler von
Caitanya. Verfasst von Kavikarṇapūra im Jahre 1577. Beginnt:
यः श्रीवृन्दावनभुवि पुरा सच्चिदानन्दसाम्द्रो गौराङ्गीभिः सदृश-
चिभिः श्यामधामा ननर्त । तासां शश्वदृढतरपरीरम्भसंभेदतः किं गौ-
राङ्गः सञ्जयति स नवद्वीपमालम्बमानः ॥ १ ॥ नमस्यामो ऽस्यैव
प्रियपरिजनान्वत्सलहृदः प्रभोरद्वितादीनपि जगद्घौघचयकृतः । समा-
नप्रेमाणः समगुणगणास्तुत्यकरुणाः स्वरूपाद्या ये ऽमी सरसमधुरास्ता-
नपि नुमः ॥ २ ॥

Schliesst: श्रीगौराङ्गगणोद्देशदीपिका रचिता मया । दीप्यतां
परमानन्दसंदोहभक्तवेष्मनि ॥ शाके वसुयहमिते मनुनैव युक्ते ग्रन्थो
ऽथमाविरभवत्कतमं समस्तात् । चैतन्यचरितामृतमप्रचितैः शोध्यः स-
माकलितगौरगणाख्य एयः ॥

Das Jahr der Verfassung ist im Catal. des India Office Num. 2510
als शाके रसारसमिते मनुनैव युक्ते angegeben. Das ergibt 1540. In
Haraprasāda's Notices II, p. 50 findet sich wie bei uns वसुयह.

722.

27¹/₂/10. 6 Bll., 10 bis 11 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1690.

Caitanyabhāgavata, 97 Verse zum Lobe von Kṛiṣṇa und
Caitanya, in drei Abteilungen (Kāṇḍa). Diese Verse sind zum
grössten Teil aus dem Mahābhārata, Jaiminibhārata und Purāṇas
(Padmapurāṇa, Nāradiya und besonders Bhāgavatapurāṇa) aus-
gezogen. Nur drei Verse sind bestimmten Personen zugeteilt.
Der erste Kāṇḍa mit 36 Versen beginnt: आजानुलम्बितभुजी कन-
कावदाती संकीर्तनैकपितरौ कमलायताची । विश्वंभरी द्विजवरी
युगधर्मपाली वन्दे जगत्प्रियकरौ करुणावतारी ॥ १ ॥ नमस्त्रिका-

लसत्याय जगन्नाथसुताय च । सभृत्याय सपुत्राय सकलत्राय ते नम ॥ २ ॥ मुरारिगुप्तस्य ॥ अवतीर्णौ स्वकारुण्यौ परिक्षिप्तौ सदी-
श्वरौ । श्रीकृष्णचैतन्यनित्यानन्दौ द्वौ भ्रातरौ भजे ॥ ३ ॥ जयति
जयति देव. कृष्णचैतन्यचन्द्रो जयति जयति कीर्तिसस्य नित्यपवित्रा ।
जयति जयति भृत्यसस्य विशेषमूर्तेर्जयति जयति नित्यसस्य सर्वप्रि-
याणाम् ॥ ४ ॥

2) Madhyakanda 31 Verse Beginnt कारुण्यभक्तिदातृने (स्त्रि?)
चैतन्यगुणवर्णने । अमायाकथने नास्ति नित्यानन्दसम प्रभो ॥ १ ॥
वन्दे हृदितं सदानन्दं सुन्दरास्य महाप्रभुम् । दीनैकबान्धव शान्त श्री-
शान्तिपुरनायकम् ॥ २ ॥ नानानन्दसुधापूर्णं वियह कीर्तनप्रियम् ।
वन्दे श्रीहरिदासाख्यमीश्वर जगत पतिम् ॥ ३ ॥

3) Antyakanda 30 Verse Beginnt प्रासादाये (प्रसादाये MS)
निवसति पुर. क्षीरवक्त्रारविन्दो ममात्मकस्मितमुवदनो वाञ्छगोपा-
लमूर्ति ॥ १ ॥

Schliesst तर्को ऽप्रतिष्ठ श्रुतघो विभिन्ना नासावृषिर्षस्य मत
न भिन्नम् । धर्मस्य तत्त्व निहित गुहाया महाजनी येन गत स
पन्था ॥ ३० ॥*)

Ein Vers von Sarvabhauma 3 7 lautet कालान्नष्ट भक्तियोग
निज य प्रादुर्कर्तुं कृष्णचैतन्यनामा । आविर्भूतस्तस्य पादारविन्दे
गाढ गाढ लीयता चित्तभृङ्ग ॥ Ein anderer von Caitanya गृह्णी-
याद्यवनीपाली [गङ्गे]द्वा (in der HS sind die beiden ersten Silben
verwischt) शीण्डिकालयम् । तथापि ब्रह्मणो वन्द्य नित्यानन्दप-
दाम्बुजम् ॥

723.

19/9¹/₂, 1 Bl 10 L men Etwa 1810

Nimbadiyastotra, ein Lobgedicht auf Nimbadiya, dem Haupte
einer Vaishnava Sekte, von Mahanta Maṅgaladasa 9 Verse
श्रीमते सर्वविद्याना प्रभवाय सुवर्मणे । आचार्याय मुनीन्द्राय श्री-
निम्बाय नमो नम ॥ १ ॥ निम्बादित्याय देवाय जगज्जन्मादिका-
रिणे । सुदर्शनाय ताराय नमस्ते चक्ररूपिणे ॥ २ ॥ नम कल्याण-
रूपाय निर्दोषगुणशालिने । प्रज्ञानघनरूपाय शुद्धसत्त्वाय ते नम ॥ ३ ॥
सूर्यकोटिप्रकाशाय कोटीन्दुशीतलाय च । शेषानिश्चिततत्त्वाय तत्त्व-

*) महाजन sind die Grossen oder Edlen Der Pobel erkennt niemals
den rechten Weg

रूपाय ते नमः ॥ ४ ॥ वितताय पवित्राय नियमानन्दरूपिणे ।
प्रवर्तकाय शास्त्राणां नमस्ते शास्त्रयोनये ॥ ५ ॥ वसतां नैमिषारणे
मुनीनां कार्यकारिणे । तन्मध्ये मुनिरूपेण वसते प्रभवे नमः ॥ ६ ॥
लोलां संपश्यते नित्यं कृष्णस्य परमात्मने । निम्बग्रामनिवासाय वि-
श्वेशाय नमो ऽस्तु ते ॥ ७ ॥ स्थापिता येन द्वार्वत्यां तप्तमुद्रा कलां
युगे । निम्बार्काय नमस्तस्मै दुष्कृतामन्तकारिणे ॥ ८ ॥ य इदं पठति
स्तोत्रं निम्बादित्यस्य बुद्धिमान् । तस्य क्वापि भयं नास्ति सूर्यस्य
तमसीव तु ॥ ९ ॥

724.

18 $\frac{1}{2}$ /8 $\frac{1}{2}$. 57 Bll., 7 bis 8 Linien. Etwa 1700.

Bhaktiratnāvalī, verfasst in Benares im Jahr 1634 von
Viṣṇupurī aus Tīrabhukti. In dieser Schrift sind 405 Verse,
welche sich auf die Andacht zu Kṛiṣṇa beziehen, aus dem Bhāga-
vatapurāṇa ausgezogen, und in 13 Kapitel eingeteilt. Beginnt:
ये मुक्तावपि निःस्पृहाः प्रतिपदं प्रोन्मीलितानन्ददां यामाख्याय सम-
स्तमस्तकमणिं कुर्वन्ति यं स्वे वशे । तान्भक्तानपि तां च भक्तिमपि
तं भक्तप्रियं श्रोहरिं वन्दे संततमर्थये ऽनुदिवसं नित्यं शरणं भजे ॥ १ ॥
सत्सदाचारानुमितश्रुतिबोधितं प्रारिप्सितनिर्विघ्नसमाप्तिकारणं श्री-
कृष्णकीर्तनरूपं मङ्गलमाचरति श्रीभागवतपद्येनैव श्रीशुकवाक्येन द-
शमे ॥ जयति जननिवासो देवकीजन्मवादो यदुवरपरिपत्स्येदोर्भिर-
स्यन्नधर्मम् । स्थिरचरवृजिनघ्नः सुस्मितश्रीमुखेन व्रजपुरवनितानां वर्ध-
यन्कामदेवम् ॥ १ ॥ Bhāg. Pur. 90, 25.

Kapitel 1) Fol. 15 b. 116 Verse. 2) Fol. 23 a. 65 Verse.
3) Fol. 27 b. 32 Verse. 4) Fol. 34 b. 45 Verse. 5) Fol. 43 a.
57 Verse. 6) Fol. 46 b. 26 Verse. 7) Fol. 51 b. 31 Verse.
8) Fol. 53 a. 9 Verse. 9) Fol. 53 b. 4 Verse. 10) Fol. 54 b.
4 Verse. 11) Fol. 54 b. 2 Verse. 12) Fol. 55 a. 2 Verse.
13) Fol. 57 a. 12 Verse.

Der Verfasser schliesst mit den folgenden Versen: इत्येषा
वडयत्नतः छतपता श्रीभक्तिरत्नावली तत्प्रीत्यैव तथैव संप्रकटिता
तत्कान्तिमाला मया । अत्र श्रीधरसत्तमोक्तिलिखने न्यूनाधिकं यत्कृतं
तत्त्वं नुं सुधियो ऽर्ह्ये स्वरचनालुब्धस्य मे चापलम् ॥ महायज्ञशरण-
शशाङ्क १५५५ गणिते शके फाल्गुनशुक्लपक्षस्य द्वितीयायां सुमङ्गले ॥
वाराणस्यां महेशस्य सान्निध्ये हरिमन्दिरे । भक्तिरत्नावली सिद्धा
सहिता कान्तिमालया ॥ Von seinem Kommentar Kāntimālā finden
sich in dieser Handschrift nur vier Verse.

725.

31/10¹/₂, 3 Bl., 10 bis 11 Linien Bengali Schrift. Etwa 1800

Bhagavadgītā, ein Gedicht zu Ehren von Kṛiṇa in Vṛndāvan 37 Verse, von denen die zwei letzten später zugefügt sind. Beginnt अथ प्रकटसीरभोजलितमाध्विकोत्फुल्लसत्प्रसूननवपल्लवप्रकरनम्रशाखिर्दुर्मेः । प्रफुल्लनवमञ्जरीललितवल्लरीवेष्टितैः स्मरेच्छिशिरित शिवं शितमतिस्तु वृन्दावनम् ॥ १ ॥ विकासिसुमनोरसास्वदनमञ्जुलैः सचरच्छिलीमुखमुखोद्गतैर्मुखरितान्तरं झकतैः । कपोतशुकसारिकापरभृतादिभिः पक्षिभिर्विराणितमितस्ततो भुजगशत्रुनृत्याकुलम् ॥ २ ॥ कलिन्ददुहितुद्यललहरिविप्रुपा वाहिभिर्विनिद्रसरसोरुहोदररजययोदुसरैः । प्रदीपितमनोभवप्रजविलासिनीवाससा विलोलनविहारिभिः सततसेवितं मारुतैः ॥ ३ ॥ प्रवालनवपल्लव मरकतच्छदं वज्रमौक्तिकप्रकरकोरकं कमलरागनानाफलम्*) । स्थविष्ठमखिलर्तुभिः सततसेवितं कामदं तदन्तरपि कल्पकाङ्क्षिपमुदञ्चित चिन्तये ॥ ४ ॥

Schliesst नानाविधश्रुतिगणान्वितसप्तरागयामत्रयीगतमनोहर-मूर्च्छनाभिः । संप्रीणयन्तमुदिताभिरसु महत्या सचिन्तयेन्नभसि धातृमुत मुनीन्द्रम् ॥ ३५ ॥ ध्यात्वैव भगवन्तं त संप्रार्थ्य च यथासुखम् । आर्दा सपूजयेत्सर्वरूपचारीय मानसैः ॥ ३६ ॥ अथ वहि पूजा ॥ अनुज्ञा देहि भगवन्वहिर्यगे भम प्रभो । श्रीकृष्णमित्यनुज्ञाप्य वहिः-पूजां समाचरेत् ॥ ३७ ॥

726.

20/9 8 Bl., 10 Linien Etwa 1790

Bhagavadārādhana-krama, Aufeinanderfolge der Andacht an Viṣṇu von Morgen bis Abend. Gehört der Schule von Rāmānuja an. Paginiert 1—9, aber Fol 2 fehlt. Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय ध्यानपूर्वकं श्रीहरिर्हरिरिति सप्तरात्र उच्चार्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्याचम्य तस्मिन्नेव शयने प्राङ्मुखः स्थित्वा गुरुपरंपरामनुसंधाय स्वाचार्यं ध्यात्वा तदनन्तरम् ॥ सत्सङ्गाद्भवनिःस्पृहो गुरुमुखाब्दीशं प्रपद्यात्मवान्प्रार्थ्यं परिभुज्य कर्म सकल प्रक्षीणकमान्तरः । न्यासादेव निरङ्कुशेश्वरदयानिर्नूनमायान्वयो हार्दानुग्रहलब्धमध्यधमनिद्वाराद्वह्निर्निर्गतः ॥ १ ॥ मुक्तो ऽर्चिर्दिनपूर्वपक्षपदुदङ्गासाब्दवातांशुमद्ग्लीबिदुद्वेषेन्द्रधानुमहतः सीमान्तसिन्ध्वालुतः । श्रीवैकुण्ठमुपेत्य नित्यमजडं तस्मिन्परब्रह्मणः सायुज्यं समवाप्य नन्दति समं तेनेव धन्यः पुमान् ॥ २ ॥ इति श्लोकद्वयं चानुसंधाय । नमः चितिध (Ende von Fol 1b)

*) Dieser Halbvers metrisch unrichtig

Die Verehrung geschieht hauptsächlich durch Nyāsa, d. i. Bewegung der Hände und Finger, indem bekannte mystische Silben ausgesprochen und die Glieder des Körpers berührt werden. Die achtsilbige Formel: „oṃ Nārāyaṇāya namaḥ“ wird mehrfach zergliedert wiederholt.

Schliesst: ततो भगवते ऽर्घ्यं दद्यात् । ओं भगवन्मन्त्रमूर्ते स्वपद-
मासादयेति स्वहृदये उदास्य प्रणम्य पूर्ववच्छरणमुपगच्छेत् । पार्यदान्प्र-
णम्य कपाटं बद्ध्वा रक्षां कृत्वा प्रणम्य तेनैव भगवन्निवेदिताग्नेन वैश्व-
देवादिकं कृत्वा भुञ्जेत् । भोजने लुप्ते प्राणाग्निहोत्रमन्त्रजपः । तदनन्तरं
मनुपाराशरशुकशौनकादिमहर्षिप्रबन्धाञ्छ्रवणमननजपादिभिरभ्यसेत् ।
ततः सायान्ने संध्यावन्दनं कृत्वा लक्ष्मीपरिष्वङ्गव्यञ्जकमाधवशब्दमुच्च-
रन्भगवच्चरणारविन्दयोर्न्यस्तशिरस्तः शयीत । निविच्छेदे ध्यायेत्सं-
कीर्तयेच्च ॥

727.

20/14 3 BH., 16 bis 17 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1780.

Smaranapaddhati, Verehrung von Kṛiṣṇa und Rādhā in
Vṛindāvana, nach der Lehre von Kṛiṣṇacaitanya und seiner Schule.
Beginnt: तत्र मध्याह्नसमयस्मरणप्रक्रिया । तत्र साधकः स्नानादिकं
विधाय प्राङ्मुखीभूय श्रीगुरोश्चरणमाधुरी मनसा विभाव्य प्रणमेत् ।
तद्यथा । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं
येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीपरमगुरुभ्यो नमः श्री-
परापरगुरुभ्यो नमः श्रीपरमेश्वरगुरुभ्यो नमः श्रीकृष्णचैतन्यचन्द्राय नमः
श्रीनित्यानन्दचन्द्राय नमः श्रीअद्वैतचन्द्राय नमः श्रीरूपगोस्वामिपा-
दादिभ्यो नमः श्रीगौरभक्तवृन्देभ्यो नमः श्रीसर्वेभ्यो वैष्णवेभ्यो नमः
श्रीराधिकारतिलम्पटाय नमः श्रीब्रजराजकुमाराय नमः श्रीराधिकायै
नमः श्रीललितादिसखीगणेभ्यो नमः श्रीवृन्दावनाय नमः श्रीकुण्डाय
नमः श्रीश्यामकुण्डाय नमः श्रीगोवर्धनाय नमः श्रीयमुनायै नमः ॥

Fol. 3a findet sich ein Ānandastotra beginnend: श्रीकृष्णः
परमानन्दो गोविन्दो नन्दनन्दनः । तमालश्यामलरुचिः शिखण्डकृत-
शेखरः ॥ Diese Schrift wird auf Fol. 3b Ānandacandrikā genannt.

Schliesst: अथ तुलसी जलदानम् ॥ गोविन्दवल्लभां देवीं जगच्चै-
तन्यकारिणीम् । स्नापयामि जगद्वाचीं कृष्णभक्तिप्रदायिनीम् ॥ ततः
प्रणतिः । या दृष्टा निखिलाद्यसंघशमनो स्पृष्टा वपुःपावनी रोगाणाम-
भिवन्दिता निरसिनी सिक्तान्तकवासिनी । प्रत्यासक्तिविधायिनी भग-
वतः कृष्णस्य संरोपिता न्यस्ता तच्चरणे विमुक्तिफलदा तस्यै तुलस्यै नमः ॥

F. Grammatik, Wörterbücher, Metrik.

728.

28/12 30 Bl 12 bis 16 Linien Geschrieben im J 1753 von Sam-
to-sarama Lākṣabhavanāsamīpe Vajavadākhyānagare

Astadhyāyi, Panini's grammatische Regeln in acht Kapiteln

729.

28/10 48 Bl , 6 bis 9 Linien Geschrieben von Misra Harisucandra
im J 1774

Astadhyāyi • Die Handschrift bestand aus 63 Blättern Jetzt
fehlen Fol 14 22 23 25—36

730.

32/16 28 Bl , 12 Linien Etwa 1550

Astadhyāyi

731.

26/11 27 Bl , 8 Linien Geschrieben im J 1498 in Rājapura von
Duve Somanatha, Sohn von Duve Nātha Die Hs umfasste 54 Blätter aber
1—27 fehlen

Astadhyāyi Beginnt mit 5, 1, 7 und reicht bis zum Ende

732.

28/11 52 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Astadhyāyi

733.

26/10¹/₂ 47 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1830

18-22 ein Kommentar zu Kaiyaṭa's
Bhaṭṭa, Sohn von Śiva Bhaṭṭa
zu Āhnika 1, 4, 1 bis 1, 4, 4 incl

Beginnt आ कडारात् । असमस्तनिर्देशो ऽयम् । नन्वविद्वानां सं-
ज्ञाना विरोधमूलकविप्रतिषेधशास्त्राप्रवृत्ते कैमर्थ्यमनुपपन्नमत आह ।

आ कडारादिति ॥ Ausgabe des Mahabhasya mit dem Bhasya von
Kaiyaṭa Benares 1871, Adhyaya 1, 259 — Das erste Āhnika endet
Fol 11 b, das zweite Fol 22 b, das dritte Fol 38 b, das vierte
Fol 47 a

Schliesst: इति श्रीकालोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजी-
भट्टकृते भाष्यप्रदीपोद्योते प्रथमस्य चतुर्थे चतुर्थमाङ्गिकम् । पादो
ऽध्यायश्च समाप्तः ॥ हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावामुद्दिनागेशविदुषा
कृतो ऽयं संग्रहो मुदा ॥

734.

28/12. 15 Bl., 11 bis 13 Linien Abschrift von 1797.

Dhātupāṭha Pāṇiniya, das Wurzelverzeichnis der Schule von
Pāṇini. Beginnt: भू सत्तायाम् । उदात्तः । परस्मीभाषः । एध वृद्धौ ।
स्पर्ध संघर्षे ।

735.

29/14. 9 Bl., 15 bis 16 Linien. Abschrift von 1808.

Dhātupāṭha Pāṇiniya.

736.

23/11. 18 Bl., 9 bis 12 Linien. Diese Abschrift von 1816 gehörte
einem Bhikambhaja mit dem Beinamen Kavīśvara.

Dhātupāṭha Pāṇiniya.

737.

22/11. 33 Bl., 7 Linien. Abgeschrieben von Miśra Mānakacandra im
J. 1814.

Dhātupāṭha Pāṇiniya.

738.

25/10. 14 Bl., 12 Linien. Ganz moderne Abschrift.

Dhātupāṭha Pāṇiniya. Mit Interpolationen. Durga und
Bhojadeva werden citiert.

739.

28/4. 2 Bl., 17 und 15 Linien. Etwa 1700.

Aniṣkārīkāḥ, ein Verzeichnis der Verba, welche in den all-
gemeinen Tempora kein mittleres i annehmen. In 11 Versen.
Diese sind in der Kāśikāvṛitti zu Pāṇini 7, 2, 10 angegeben, und
von Böhrling in seiner Ausgabe von Pāṇini 2, 317 gedruckt.
Ein Kommentar begleitet die Regeln. Diese beginnen: अनिट् स्वरान्तो भवतीति दृश्यतामिमांस्तु सेटः प्रवदन्ति तद्विदः । अदन्तमृदन्त-
मृतां च वृद्धवृजौ थिडीडिवर्णेष्वथ श्रीद्विजावपि ॥ १ ॥ Der Kom-
mentar beginnt: अनिटिति स्वरान्तो धातुरनिट् भवतीति दृश्यताम् ।
तु पुनरिमांसेटस्तद्विदो धातुवेत्तारः पण्डिताः प्रवदन्ति कथयन्ति ।
इमांस्कान् । अदन्तमकारान्तम् । अङ् लघणे पदे च । कथ वाक्-
प्रवन्थे इत्यादि । अदन्तमृकारान्तम् । पृ पालनपूरणयोः । गृ नि-
गरणे इत्यादि । अदन्तमृकारान्तानां मध्ये वृद्ध संभक्तौ वृज् घरणे

इत्येतौ । इवणैष्विवणान्तेषु दृश्यादि (इव) गतिवृद्धौ । डीङ् विहा
यसा गतौ । शीङ् स्वप्ने । श्रिञ् सेवायामित्येतान् ॥ १ ॥

740.

28/14 2 Bl 15 Linen Etwa 1750

Paribhasapatha, die grammatischen Paribhasah der Schule von Panini Zusammen 136 Beginnt एकदेशस्थिता शास्त्रे भवने याति दीपताम् । परितो व्यापृता भाषा परिभाषा प्रचक्षते ॥ व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि सदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥ न हि कार्यो निमित्तत्वेनाश्रीयते ॥ २ ॥ इतरंतराख्याश्रयाख्यपि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ॥ ३ ॥ यदागमास्तद्गुणीभूतास्तद्वहणेन गृह्यन्ते ॥ ४ ॥

Schliesst गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसम्प्रत्यय ॥ १३६ ॥ Die Anordnung dieser Regeln entspricht dem Kommentar von Stradevi

741.

25/11 58 Bl 10 bis 11 Linen Schrift von 1851

Paribhāṣendusekhara, eine Erklärung der in Paninis Grammatik, dem Mahabhasya und Varttika befindlichen Paribhasas von Nagoji Bhatta Beginnt नत्वा साम्बशिव ब्रह्म नागेश कुरुते सुधी । बालाना मुखबोधाय परिभाषेन्दुशेखरम् ॥ १ ॥ प्राचीन वैयाकरणतन्त्रे वाचनिकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्यवार्तिकयोर्निबद्धानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते ॥ Herausgegeben und übersetzt von Kaelhorn

742.

25/11 84 Bl 11 Linen Gute Handschrift von etwa 100

Prakriyāaumudī von Ramacandra Sohn von Kṛṣṇa Er gehört zu den ersten Grammatikern welche die Regeln von Panini systematisch geordnet haben Er gibt kurze Erklärungen zu den Sutra Dieser erste Teil enthält das Subanta, d. i. die Lautlehre Deklination Komposition Ableitung u. s. w. Beginnt श्रीमद्विद्वत्मानस्य पाणिन्यादिमुनीन्गुह्यम् । प्रक्रियाकौमुदी कुर्म पाणिनीयानुसारिणीम् ॥

743.

27/11^{1/2} 96 Bl B s Fol 84 7 bis 9 Linen Fol 85—97 10 bis 12 Linen. Foll 1—84 von etwa 1700 die übrigen von etwa 1740

Prakriyāaumudī Erster Teil. Samdhī bis Samasa Fol 83 fehlt. Von Fol 87 ist die Handschrift durch 5 neuere Blätter ergänzt Lautlehre (Samdhī) endet Fol 14b Deklination (Svādī) Fol 47b Indeclinable Wörter (Avyaya) Fol 49a. Bildung des Femininum (Stripratyayah) Fol 58a karakapraṁkya (Die Konstruktion der hasus) Fol 72a Wortzusammensetzung (Samasa) Fol 97a

744.

26/13. 109 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1548.

Prakriyākaumudī. Der zweite Teil. Über Konjugation, primäre Ableitung, und vedische Formen. — Sieh Catalogue of the India Office Num. 613.

745.

26/11. 90 Bl., 11 Linien. Etwa 1600.

Prakriyākaumudī. Dieselben Stücke wie in der vorhergehenden Handschrift. Das erste Blatt fehlt.

746.

26/8½. 42 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1680.

Prasāda, ein Kommentar zu der *Prakriyākaumudī*, von Viṭṭhala, Sohn von Nṛsiṅha, Enkel von Rāmacandra, dem Verfasser der *Prakriyākaumudī*. Ein Bruchstück vom Anfang bis fast ans Ende der *Visargasampdhi*, oder genauer bis Fol. 14 a, 7 der Hs. 743. Beginnt: श्रीमद्विदुलमेकमव्ययमजं शब्दात्मकं ब्रह्म यः etc. Sieh Catal. India Office Num. 618. Über die von ihm citierten Schriftsteller und Werke vgl. Catal. Oxon. Num. 355.

747.

25/11. 430 Bl., 10 bis 14 Linien. Die vier ersten Teile sind in den Jahren 1784—89 in Dhātripura von Durlabharāma, einem Sohn von Jayānanda, abgeschrieben. Der fünfte Teil rührt von einer ältern Hand her.

Siddhāntakaumudī von Bhaṭṭoji Dikṣita. Vollständig. In Indien mehrmals gedruckt.

1) Lautlehre bis Samāsāśrayavidhayāḥ Foll. 1—111. 2) Taddhita Foll. 1—74. Damit schliesst das Pūrvārdha. 3) Konjugation Foll. 1—128. 4) Kṛitya und Kṛidanta Foll. 1—74.

5) Vaidikaprakriyā Foll. 1—43. Endigt mit den Geschlechtsregeln.

748.

25/10. 298 Bl., 9 bis 15 Linien. Geschrieben von Vireśvara im J. 1771.

Siddhāntakaumudī. Foll. 1—12 und 20 fehlen. Fol. 13 a beginnt: ये तदादिपहणम् 1 Calcuttaer Ausgabe von 1863, p. 91, Linie 13. —

Halantā napuṃsakalingāḥ, Schluss der Deklination, endet Fol. 43 b. Avyaya Fol. 44 b. Stripratyayāḥ Fol. 52 b. Vibhaktiyarthāḥ Fol. 62 b. Samāsa Fol. 89 b. Taddhītaprakriyā Fol. 153 b. Dviruktīprakriyā Fol. 156 b. Tīñāntaprakriyā Fol. 256 b. Kṛitya und Kṛidanta Fol. 311 b.

749.

25/11. 103 Bl., 11 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1790.

Siddhāntakaumudī. Der Tīñānta-Teil.

750.

25/11 55 Bl. (235—289), 11 Linien Abgeschrieben im J 1804 von Dinakara, Sohn von Vindāvana.

Siddhāntakaumudī Der Teil über Kṛtya und Kṛdanta.

751.

24/11 26 Bl., 10 Linien Moderne Abschrift vom Ende des vorigen Jahrhunderts

Siddhāntakaumudī Die Vaidikaprakriya, soweit sie in Pāṇinis Grammatik gelehrt wird Endigt mit P 8, 4, 27

752.

27/11 155 Bl., 8 Linien. Abgeschrieben von Viresvara Bhaṭṭa im J 1657

Praudhamanorama, Bhaṭṭojas Kommentar zu seiner Siddhāntakaumudī. Der vorliegende Band enthält das Tīñāntakāṇḍa

753.

24/10 467 Bl., 10 bis 14 Linien. Das ganze MS ist von zwei Schreibern abgeschrieben, der grössere Teil jedoch von Durlabharama, Sohn von Jayānanda, etwa um 1790

Tattvabodhinī, ein Kommentar zur Siddhāntakaumudī, von Jñāneśvara Sarasvatī. Beginn *नत्वा विश्वेश्वर साख कृत्वा च गुरु-चन्दनम् । सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥ १ ॥*

Die Handschrift besteht aus zwei Bänden. Der erste enthielt 229 Bl. Jetzt fehlen Fol 122 163 183—185. Die einzelnen Teile sind सञ्ज्ञाप्रकरण endet Fol 13a परिभाषाप्रकरण Fol 17b स्वरसंधि Fol 36a हल्संधि Fol 42b विसर्गसंधि Fol 45a खादिसंधि Fol 50b अजन्ताः पुलिङ्गाः Fol 95a अजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol 101a अजन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol 105b हलन्ताः पुलिङ्गाः Fol 138a हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol 139a हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol 143b अव्ययानि Fol 149a स्त्रीप्रत्ययाः Fol 182b विभक्त्यर्थः Fol 229b

Der zweite Band besteht aus drei Abteilungen 1) *Samāsa* 82 Bl. — 2) *Taddhita* 71 Bl. Unvollständig Fol 70 schliesst in der genannten Ausgabe 1, p 630, 11 Fol 71 wiederholt einen Teil von Fol 60b und 61a — 3) *Tīñānta* 88 Bl. Unvollständig Schliesst mit sphurati sphurane Ausgabe 2, 153 — Fol 89 90 enthalten ein Stück von den Unādisutra

754.

29/12 371 Bl., 7 Linien Etwa 1830

Laghuśabdendusekhara, eine Abkürzung des Brihacśabdenduśekhara, Kommentar zur Siddhāntakaumudī, von Nāgeśa, Sohn von

Śiva Bhaṭṭa Beginnt: पातञ्जले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रमः । शिव-
भट्टसुतो धीमान्सतीदिव्यास्तु गर्भजः ॥ १ ॥ याचकानां कल्पतरोररि-
कचङ्गताशनात् । शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो लब्धजीवकः ॥ २ ॥ नत्वा
फणीशं नागेशस्तनुते ऽर्थप्रकाशकम् । मनोरमोमार्धदेहं लघुशब्देन्दुशे-
खरम् ॥ ३ ॥ Nāgeśa citiert seine eigenen Werke Bhāṣyapradī-
poddya und Paribhāṣenduśekhara. Die Handschrift enthält nur
einen geringen Teil des ganzen.

संज्ञाप्रकरण endet Fol. 65 a. परिभाषाप्रकरण Fol. 77 a.
अचसंधि Fol. 131 a. हलसंधि Fol. 143 b. विसर्गसंधि Fol. 150 a.
स्वादिसंधि Fol. 162 b. अजन्ताः पुंलिङ्गाः Fol. 249 b. अजन्ताः
स्त्रीलिङ्गाः Fol. 267 a. अजन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol. 276 b. हलन्ताः
पुंलिङ्गाः Fol. 343 a. हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol. 344 a. हलन्ता नपुंस-
कलिङ्गाः Fol. 351 a. अवयवानि Fol. 361 a. Darauf folgen स्त्री-
प्रत्ययाः bis Siddhāntakaumudī 1, p. 213, sūtra 7, 3, 47.

755.

I. 29/12. 12 Linien. II. 31/11. 10 bis 12 Linien. Insgesamt 295 Bl.
Foll. 1—38 sind um etwa 1820, die übrigen um etwa 1840 geschrieben.

Laghuśabdenduśekhara. Grössere Stücke.

I. Foll. 1—38. संज्ञाप्रकरण endet Fol. 26 b. परिभाषाप्रकरण
Fol. 31 a. Acsamdhī auf Fol. 38 b schliesst in Siddhāntakaumudī
1, p. 39, sūtra 6, 1, 79.

II. 1) Fol. 32 a beginnt in Siddhāntakaumudī *Tiṇanta* 2,
p. 81, sūtra 7, 4, 68. Foll. 99 endet in Sk. Lakārārthaparakriyā 2,
p. 295, sūtra 3, 4, 5. Der Schluss fehlt. — 2) Nach Fol. 99
folgt Fol. 147 und beginnt in *Kāraka* Sk. 1, 256, sūtra 1, 4, 52.
Nach 148 folgt 150, aber es fehlt nichts. *Vibhaktiyarthah*
schliesst auf Fol. 170 a. Darauf folgt *Samāsa*. *Lūksamāsa*
Fol. 217 a. *Samāsaśraya* endet auf Fol. 220, Sk. 1, 485, sūtra
6, 1, 185. — 3) Nach Fol. 220 folgt Fol. 247. Beginnt in
Sk. 1, 611 *Taddhita*, sūtra 4, 4, 36. *Taddhitaparakriyā* schliesst
Fol. 273 b. Fol. 276 endet in *Dvīrūktaparakriyā*. Das letzte
Blatt fehlt. Nach 261 paginiert 263, aber es fehlt nichts.

III. 24 Blätter. *Kṛṣṇanta*. Nach Fol. 10 folgt 12, aber es
fehlt nichts.

IV. 61 Blätter. *Svaruparakriyā*. 11 zweimal paginiert.

756.

31/12. 4 Bl. 10 bis 12 Linien. Etwa 1820.

Acyayāni, die in der Siddhāntakaumudī nach Pāṇini 1, 1, 37 ff.
aufgezählten Partikeln, mit den in der Praudhānanoramā ge-

gegebenen Erklärungen Beginnt खरादिनिपातमव्ययम् । खरादयश्च निपाताश्चेति समाहारद्वंद्वः । खरिति खर्गे परलोके च । अन्तरिति मध्ये । प्रातर् प्रत्यूषे । पुनरप्रथमे विशेषे च । सनुतरन्तर्धाने । खराद्याः पञ्च रेफान्ताः ॥

Schliesst वगाह इति । आदिरेवाकारो लुप्यते नान्त्यो ऽपिना साहचर्यात् ॥

757.

25/11 118 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1760

Madhyasiddhāntakaumudī, der mittlere Auszug aus der *Siddhāntakaumudī*, von Varadaraja. Beginnt नत्वा वरदराज श्रीगुरुन्मट्टोजिदीक्षितान् । करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदीम् ॥ १ ॥ Unvollständig

Adadi beginnt Fol 71a Lakārārthapraṅgī endet Fol 116b Vibhaktiyārtha Fol 146b Ekasēsa Fol 166a Bricht ab in den Samasānta Sieh Catal Oxon. Num 367

Blatt 5 ist zweimal gezählt Folia 7—21 39—71 fehlen

758.

25/10 35 Bl., 15 Linien. Etwa 1690

Vaiyākaranabhūṣana, allgemeine Sprachlehre, von Konda Bhaṭṭa, Sohn von Raṅgoji Bhaṭṭa, und Neffe auf väterlicher Seite von Bhaṭṭoji Dikṣita, dessen Śabdakaustubha er benutzt hat Die HS enthält nur die ersten 20 Kārikā und des Verfassers eigenen Kommentar zu 19 Beginnt श्रीलक्ष्मीरमणं नमि गौरीरमणरूपिणम् । स्फोटरूप यतः सर्वं जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥ अशेषफलदातारं भवाब्धितरणे तरिम् । शेषाशेषलाभायै प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥ वाग्देवी यस्य जिह्वायै नरीनर्त्ति सदा मुदा । भट्टोजिदीक्षितमहपितृभ्य नमि सिद्धये ॥ ३ ॥ पाणिन्यादिमुनीन्प्रणम्य पितरं रङ्गोजिभट्टाभिध द्वैतध्वान्तनिवारणादिफलिका पुष्पाववाग्देवताम् । दुष्टि गौतमजैमिनीयवचनव्याख्यातुर्भट्टपितान्सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ४ ॥ नत्वा गणेशपादाब्जं गुरुनथ सरस्वतीम् । श्रीकौण्डभट्टः कुर्वे ऽहं वैयाकरणभूषणम् ॥ ५ ॥ प्रारिषितप्रतिबन्धकब्रह्मोपशमनाय विरचितं श्रीपतञ्जलिस्वरूपं मङ्गलं शिष्यशिष्यार्थं निबध्नन् चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥ फणिभाषितभाष्याब्धेः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः । तच्च निर्णयति एवार्थं सन्नेपेणेह कथ्यते ॥ Der letzte Vers bezieht sich auf eine Zeile in der Einleitung zum Śabdakaustubha.

759.

25/10. 30 Bl., 13 bis 17 Linien. Etwa 1720.

Vaiyākaraṇabhūṣaṇasāra, ein Auszug aus dem obigen Werke, mit einigen Verbesserungen, von Koṇḍa Bhaṭṭa. Über dieses Werk sieh Catal. Oxon. Num. 402.

760.

22/10. 53 Bl., 6 bis 9 Linien. Etwa 1820

Śabdasobhā, eine Elementargrammatik, von Nīlakaṇṭha, Sohn von Janārdana, im Jahr 1687 verfasst. Beginnt: सानन्दं शतशो नत्वा शिवयोश्चरणद्वयम् । शब्दशोभां वयं कुर्मः शिशुव्युत्पत्तिसंपदे ॥ अ इ उ ऋ ॠ etc. Bricht zu Ende der Verba der sechsten Klasse ab. Sieh Florentine MSS. Num. 185 (wo in der letzten Linie निजहृतिराधाय zu lesen ist).

761.

25/11. 4 Bl., 13 Linien. Abgeschrieben im J. 1801 von Nandarāma für seinen Sohn Viṣṇurāmā.

Sarasvatisūtrapāṭha, die Regeln der Sarasvatī-Grammatik. Beginnt: वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे हरिं वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवताम् ॥ १ ॥ संज्ञा संधिविभक्त्यश्च युष्मदक्षश्च कारकम् । तद्धितः स्त्री समासश्च दशधाख्यातमिष्यते ॥ २ ॥ सूचसप्तशती यस्मै ददी साक्षात्सरस्वती । अनुभूतस्वरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥ संज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च । प्रतिषेधोऽधिकारश्च यद्विधं सूचलक्षणम् ॥ ४ ॥ अतिदेशोऽनुवादश्च विभाषा च निपातनम् । एतच्चतुष्टयं चिप्त्वा दशधा कैश्चिदुच्यते ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्विद्यतोमुखम् । अचोभ्यमनवद्यं च सूचं सूचविदो विदुः ॥ ६ ॥ छतश्च प्रत्यया धातोर्विभक्त्यन्तं पदं स्मृतम् । वाक्यं तत्समुदायश्च सा वाङ्मयधुगुच्यते ॥ ७ ॥ Diese sieben Verse entspringen einer spätern Quelle. Bemerkenswert ist, dass im dritten die Regeln selbst Anubhūtiśvarūpa zugeschrieben werden. Hierauf folgen die eigentlichen Sūtra, beginnend mit: अ इ उ ऋ ॠ समानाः ।

762.

25/10. 11 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Bhaṭṭa Manisāṅkara, Sohn von Haraprasāda, etwa im J. 1830.

Sarasvatisūtrapāṭha. Beginnt mit denselben etwas umgestellten sieben Śloka. Diese werden von keinem Kommentator erklärt.

763.

31/14 80 Bl, 12 Linien Schrift von 1829

Siddhāntacandrīka, ein Kommentar zu den Sarasvatīsutra, von Rāmacandraśrama Beginnt नमस्कृत्य महेशान मत बुद्धा पतञ्जले: । वाणीप्रणीतसूत्राणा कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ अ इ उ ऋ लृ समानाः । अनेन क्रमेणैते वर्णा ज्ञेयास्ते च समानसञ्ज्ञकाः ॥

Die Sūtra sind dem Texte einverleibt

Samjñāprakaraṇa Fol 2r Viśaṅgasamdhā 5b Yasmada smadnirupana 19a Avyayāni 19b Stripratyayāḥ 21b Vibhaktiyarthah 24a Samāsaprakriyā 29b Taddhitaprakriyā 36a (Hier schliesst die erste Hälfte) Akhyātaprakriyā 67a Kṛdāntaprakriyā 80b Diese enthält von 73a bis 77a die Unadī

764.

28/13 128 Bl Bis Fol 15a 12 Linien, von da ab 10 Linien Geschrieben in Jayasagara in Rajasthan von Vrajadasa im J 1857.

Siddhāntacandrīka Von Fol 91b ab Glossen zwischen den Linien und an den Rändern

765.

27/14 76 Bl 12 Linien Schrift von Anf dieses Jahrh

Siddhāntacandrīkā

766.

28/16 48 Bl, 14 Linien Abschrift von etwa 1780

Siddhāntacandrīkā, ein Kommentar zu den Sarasvatīsutra, von Rāmacandraśrama Die vorliegende HS enthält nur die Akhyātaprakriyā, die Lehre vom Verbum Beginnt धातोः ॥ इदमधिक्रियते । वक्ष्यमाणाः प्रत्यया धातोर्ज्ञेयाः ॥ भ्वादिः ॥ क्रियावाचनो भ्वादिर्धातुसञ्ज्ञः स्यात् ॥ आदनुदात्तङितः ॥ अनुदात्तेतो ङितश्च धातोरात्स्यात् ॥

Schluss समुच्चये तु सक्तून्पिच धाना. खादेत्यभ्यवहरति । पिवत खादेत्यभ्यवहरथ । अन्न भुङ्क्ष दाधिकमास्वादस्तेत्यभ्यवहरते । भुङ्क्ष्वमास्वादध्वमित्यभ्यवहरध्वे । पचे हि स्त्री - - -

767.

98/16 48 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1810

Siddhāntacandrīkā von Rāmacandraśrama. Derselbe Teil

768.

25/12 44 Bl, 7 Linien Geschrieben von Miśra Ruparama für Rāmaprasāda im J 1810

Siddhāntacandrīka Der letzte Teil Kṛdāntaprakriyā Beginnt कृत्कर्तरि ॥ वक्ष्यमाणः प्रत्ययः कृत्संज्ञकः स च कर्तरि ॥

769.

30/13. 34 Bl., 20 Linien. Etwa 1810.

Sadānanda's Subkommentar Subodhīnī zu Rāmacandrāśrama's Erklärung der Sarasvatīśūtra, und zwar nur zu den Kṛit-suffixen. Beginnt: प्रतोष्ट्य जगन्नाथं सदानन्देन समुदा । सिद्धान्तचन्द्रिका-वृत्तिः क्रियते छत्रकाशिका ॥ १ ॥ छत्कर्तरि । उत्सर्गतः कर्तरीति बोध्यम् ।

Die beiden Strophen am Schluss sind in schlechtem Zustand: श्रीमत्पाठकभक्तिविनया नन्दन्ति सद्बिद्याया नानाशास्त्रविचारजात-परमानन्दाः । संवेगादिगुणैर्वशीकृतजना विख्यातकीर्तिप्रभाः संवर्-त्यपि तेषकां विनयावान् शिष्यः सदानन्द[क]: ॥ १ ॥ निधिनन्दार्थेयं सदानन्दः सुधीमुदे । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्तिं छदन्ते च छत्रानृजम् ॥ २ ॥ Wenn unter varṣa hier Śāka gemeint ist, so würde dieser Kommentar im Jahr 1778 verfasst sein.

770.

19/8. 86 Bl., 8 bis 11 Linien. Etwa 1840.

Sārasvatapraṅkriyā, Anubhūtiśvarūpa's Kommentar zu den Sarasvatīśūtra. Die Śūtra sind im Kommentar eingeschlossen. Beginnt: प्रणम्य परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये । सारस्वतीमृजुं कुर्वे प्रक्रियां नातिविस्तराम् ॥ १ ॥ इन्द्रादयो ऽपि यस्यान्तं न ययुः शब्दवारिधेः । प्रक्रियां तस्य छत्त्रस्य चमो वक्तुं नरः कथम् ॥ २ ॥ तत्र तावत्संज्ञा संव्यवहाराय संगृह्यते ॥ अ इ उ ऋ ॠ समानाः ॥ अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णाः परिगण्यन्ते तेषां समानसंज्ञा च विधीयते ॥

Die erste Vṛitti endet Fol. 49 a. II, 76 b. III, 85 b. Sieb Catal. Oxon. Num. 382.

771.

28/14. 71 Bl., 10 Linien. Schrift von Samvat 1696 i. e. 1640. Dieses Datum ist später in Sv. 1756 i. e. 1700 verwandelt worden.

Sārasvatapraṅkriyā von Anubhūtiśvarūpa. Diese Handschrift enthält die Ākhyātapraṅkriyā (endet Fol. 55 b) und die Kṛidantapraṅkriyā (endet Fol. 71 b). Die erstere beginnt: लक्ष्मीनृसिंहं प्रणि-पत्य काश्यां बुधांश्च पद्माकरभट्टमुख्यान् । सारस्वतीयां च तिवन्तवृत्तिं क्रमाल्लिखेयं गणपप्रसादात् ॥ १ ॥ अथाख्यातप्रत्यया निरूप्यन्ते । धातोः । वक्ष्यमानाः प्रत्यया धातोर्ज्ञेयाः ॥ Die Kṛidantapraṅkriyā schliesst: स्वरूपान्तो ऽनुभूत्यादिः शब्दो ऽभूवच सार्थकः । स मस्तरि

शुभा चक्रे प्रक्रिया चतुरोचिताम् ॥ १ ॥ अवतादो हययीव कम-
लाकर ईश्वर । सुरासुरनराकारमधुपापीतपक्वज ॥ २ ॥

772.

23/12 135 Bl 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1870
Dieselben beiden Teile der *Sarasvataprakriya*

773.

24/10 40 Bl 10 Linien Geschrieben in Sanganera im J 1728

Sarasvataprakriya Kommentar Subodhika von *Candra-kṛti* zu der *Kṛidantaprakriya* Dieser Teil ist mit 273—312 bezeichnet Beginnt अथेत्याख्यातकथनानन्तर ह्यत्रत्यया निरूप्यन्ते ॥ Candra-kṛti lebte unter Salem Shah (1545—1553) Sieh Bhandarkars Report for 1882—1883, p 43 Am Schluss gibt er die Aufeinanderfolge von Jaina Lehrern von Śrīdevasūri (geboren 1118) bis auf sich selbst Vergleiche Webers Katalog Num 1639 und Florentine MSS Num 183

774.

20/12 85 Bl 8 bis 11 Linien Schrift von 1781

Sarasvataprakriya Kommentar von *Mahīdasa Bhatta* womit wahrscheinlich der bekannte Mahīdhara (vgl Catal Oxon p 172 b) gemeint ist Das gegenwärtige MS enthält die Akhyata prakriya bis zum Ende des Lakarartha Foll 56—89 fehlen — Mahīdasa wiederholt meistens den Text unverändert doch citiert er mehr Sutra und fugt Beispiele hinzu

775.

15/10¹/₂ 137 Bl 7 bis 9 Linien Schrift von 1800

Mahīdasa Bhatta's Kommentar zu demselben Teil Foll 1 40 53 120 125 126 fehlen Fol 70 ist auch mit 71 bezeichnet, doch fehlt nichts

776.

26/0 5 Bl 12 Linien Etwa 1720

Dhatupāṭha der *Sarasvatī* Grammatik Mit Randbemerkungen in Guzzarati Beginnt प्रणम्य परमात्मान बालव्युत्पत्तिसिद्धये । सारस्वतीयधातूना पाठो व्याख्यायते ऽल्पत ॥ उदात्ता सेट एष्टया अनुदात्तास्तथानिट । इत्युत्सर्गप्रवादो ऽयमपवादो ऽपि कुत्रचित् ॥ उदात्तेन स्मृतये ते परस्मैपदभाजिन । ङानुदात्तानुबन्धानामात्मने पदमिष्यते ॥ क्रियैवोत्सर्गतो वाच्या धातूना कारकादिषु । प्रत्ययार्थं प्रधानं स्वात्क्रियाविक्रियता यत ॥ पूर्वा प्रकृतिरुत्सर्गात्प्रत्यय प्रकृते पर । ईपदर्थे वङ्गपदार्थो द्राचा वङ्गगुडा यथा ॥ भू सत्ताया उदात्त । एध वृद्धौ । सार्धं सार्धये ।

777.

35/7. 121 Bl., 4 bis 8 Linien. Bengālī-Schrift von 1851.

Mugḍhabodha, eine Sanskrit-Grammatik von Vopadeva. In unserem Exemplare sind grössere Bruchstücke von zwei Handschriften derselben Grammatik vereint, welche jetzt nach ihrer Zusammengehörigkeit geordnet sind. Die von mir an den Rändern mit Bleistift bezeichneten Zahlen beziehen sich auf die Ausgabe von Calcutta 1826. 8°.

778.

27/11. 36 Bl., 5 bis 8 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1790.

Kavikalpadruma von Vopadeva, ein Verzeichnis der Verbalwurzeln, geordnet nach dem schliessenden Vokal und Konsonanten. Dieser Dhātupāṭha gehört zu Vopadeva's *Mugḍhabodha*. Beginnt: शब्दाकरकरयाममर्थमण्डलमण्डलम् । ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्यं तमुपास्यहे ॥ Sieh Catal. Ox. Num. 397. — Das letzte Blatt fehlt.

779.

20/9. 32 Bl., 7 bis 8 Linien. Geschrieben um etwa 1810, von Gaṅgā-viṣṇu Miśra für Nārāyaṇadāsa.

Kavikalpadruma. Folia 1—4 fehlen.

780.

24/11. 8 Bl., 13 Linien. Abschrift von 1562.

Līṅgānuśāsana, Geschlechtsregeln in 138 Versen, von Hemacandra. Beginnt: पुलिङ्गं कटण्णपभमयरपसखन्तमिमनली किञ्चित् । ननडी घघजी दः किर्भावे खी ऽकर्तरि च कः स्यात् ॥ १ ॥

Herausgegeben und übersetzt von Otto Franke. Göttingen 1886.

781.

30/12. 8 Bl., 11 Linien. Gute Schrift von 1721.

Līṅgānuśāsana von Hemacandra.

782.

26/11. 7 Bl., Linien verschieden. Etwa 1650.

Vākyaopraśa, Syntax des Verbums sowohl des finitum, als seiner Participialableitungen. Als Zusatz werden die sekundären Derivata (Taddhita) als auch die Komposita kurz behandelt. In 129 Sūtra Die Terminologie beruht natürlich auf Hemacandra's Grammatik. Die Beispiele sind in Sanskrit und Jain-Prākṛit gegeben. Verfasst in Siddhapura von dem Jaina Udayadharma, Schüler von Ratnasiṃha Sūri, im Jahr 1451. Am Rande befindet sich ein Kommentar von einem anonymen Verfasser. Der Text beginnt: प्रथम्यात्मविद् विद्यागुरुं श्रीदेववर्धनम् । मुग्धबुद्धिप्रयोधाद्यंमुक्तियुक्तिः प्रतन्यते ॥ १ ॥ द्विधोक्तिः प्रध्वरा यक्रा प्रध्वरा

कर्तरि स्मृता । वक्रा कर्मणि भावे च धातोः साप्यादनाप्यतः*) ॥ २ ॥
कर्तरि प्रथमा तत्र प्रध्वरोक्तौ क्रिया पुनः । कर्त्तृपेक्षार्थवचना धात्व-
पेक्षपदद्वया ॥ ३ ॥

Schliesst गुरुतपगणगगनाङ्गुलतरणिश्रीरत्नसिंहसूरीणाम् । शि-
ष्याणुनेदमौक्तिकमुदितमुदयधर्मसञ्ज्ञेन ॥ १३० ॥ मुनिगगनशरेन्दु
१५०७ मिते वर्षे हर्षेण सिद्धपुरनगरे । प्राथमिकस्मृतिहेतोर्विहितो
वाक्यप्रकाशो ऽयम् ॥ १३१ ॥ Sieh Florentine MSS Num 189

Der Kommentar beginnt श्रीजिनेन्द्रमानस्य श्रीगुरुणा प्रसा-
दतः । बालानां बुद्धिवोधार्यमौक्तिकं विवृणोम्यहम् ॥ १ ॥

783.

26¹/₂/12 22 Bl. 11 bis 12 Linien Schrift von 1841

Prabodhacandrikā, ein Abriss der Grammatik in einfachen
Sätzen, welche sich meistens auf Rama beziehen Von Vajjala,
König von Patana, für seinen Sohn Hirādhara verfasst In acht
Abteilungen Beginnt हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्तस्त्रिभुवनगत-
कीर्तिं कान्तिकन्दर्पमूर्तिः । रणरिपुगणकालो वैजलं चोणिपालो ज-
यति जगति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १ ॥ चन्द्रावतीवदनचन्द्र-
कोरधीरः श्रीविक्रमार्कतनयो नयतन्त्रवेत्ता । चीहानवशतिलकः पट-
नाधिनाथो राजा परं जयति वैजलदेवनामा ॥ २ ॥

1) syadī, Deklination, 93 Verse, endet Fol 6a. 2) tyādi,
Konjugation, 31 Verse, Fol 7b 3) kārīka, Gebrauch der Kasus,
56 Verse, Fol 10a 4) kārīka, Zusätze zu dem vorigen Kapitel,
65 Verse, Fol 13a. 5) krit, primäre Ableitung, 35 Verse,
Fol 14b 6) samāsa, Zusammensetzung, 39 Verse, Fol 16b
7) taddhita, sekundäre Ableitung, 39 Verse, Fol 18b 8) Samdhi,
Lautlehre, 71 Verse, Fol 21b Sieh Catalogue India Office,
Num 898

784.

31/13 59 Bl., 7 Linien Etwa 1850

Prabodhacandrikā

785.

20/10 5 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1825

Rupāvalīsamāsacakra, über Komposita gemäss der Rupāvalī
Grammatik Beginnt समासो लिख्यते । प्रयोगस्त्रिविधः । कर्तरि
प्रयोगः कर्मणि प्रयोगो भावे प्रयोग इति भेदेन । स च कर्तरि
प्रयोगः सकर्मकाकर्मकभेदेन द्विविधः । सकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा

*) Schol साप्यात्सकर्मकाधातोः । अनाप्यतो ऽकर्मकाधातोः ।

कृष्णो भक्तान्नचति । अकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा कृष्णस्तिष्ठति ।
कर्मणि प्रयोगो यथा विष्णुना प्रपञ्चः क्रियते । भावे प्रयोगो यथा
कृष्णेन स्वीयते । इति प्रयोगप्रकारः ॥ आदौ कर्तृपदं वाच्यं द्विती-
यादिपदं ततः । क्तातुमुल्यप्च मध्ये तु कुर्यादन्ते क्रियापदम् ॥ १ ॥
विशेषणं पुरस्कृत्य विशेष्यं तदनन्तरम् । कर्मक्रियायुक्तमेतद्वेदन्त्यल-
क्षणम् ॥ २ ॥ यल्लिङ्गं यद्वचनं या च विभक्तिर्विशेष्यस्य । तल्लिङ्गं
तद्वचनं सा च विभक्तिर्विशेषणस्य ॥ ३ ॥ षोढा समासः संक्षेपाद-
ष्टाविंशतिधा पुनः । नित्यानित्यविभेदेन लुगलुक्तेन च द्विधा ॥ ४ ॥

786.

28/11. 21 Bl., 10 Linien. Abgeschrieben von Harinārāyaṇa im J. 1823

Dhāturūpavali, Proben von Konjugation der Verba ver-
schiedener Klassen durch alle Tempora. Beginnt: अथ तिङन्तकृ-
पावली लिख्यते । लट् लिट् लृट् लृट् लेट् लोट् लृह् लिह् लुह्
लृह् ॥ एषु पञ्चमो लकारश्चन्द्रोमात्रगोचरः ॥ वर्तमानकाले लट् ॥ १ ॥
परोक्षे भूतकाले लिट् ॥ २ ॥ अनद्यतनभविष्यत्काले लृट् ॥ ३ ॥
भविष्यत्काले लृट् ॥ ४ ॥

787.

33/16. 6 Bl., 8 Linien. Schrift von diesem Jahrhundert.

Saṃskṛitamāñjarī, Elementarunterricht in der Saṃskṛit-
grammatik, von Harikṛiṣṇa. Vollständig. Beginnt: निम्बादित्य-
महं वन्दे रङ्गदेवी सखी वराम् । सुदर्शनायुधयेष्ठं सर्वेषां ज्ञानदं
गुरुम् ॥ १ ॥ मञ्जरी संस्कृतस्त्रीषा चित्रपदसमन्विता । शिशूनां सुख-
बोधाय हरिकृष्णेन रच्यते ॥ २ ॥ त्वया मया युवाभ्यां आवाभ्यां
युष्माभिरस्माभिः तेन ताभ्यां तैः स्नानार्थं गम्यते अगमि गमिष्यते
गन्तव्यं गमनीयं गतं गत्वा etc.

Schliesst: एवमेव प्रयोक्तव्यं वालसंस्कृतबोधनम् । हरिकृष्णेन
रचिता संस्कृते पदमञ्जरी ॥

788.

23/11. 47 Bl., 15 bis 16 Linien. Schrift von 1733.

Amarakośa oder *Nāmalīṅgānuśāsana*, das bekannte älteste
Wörterbuch von Amarasīha.

789.

25/12. 62 Bl., 11 bis 16 Linien. Schrift von 1749.

Amarakośa.

790.

28/12 82 BH, 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Amarakośa Kānda 1 Fol 16a — Kānda 2 Fol 55b —
Kānda 3 Fol 82b

791.

25/16 99 BH, 12 bis 19 Linien Geschrieben im J 1809

Amarakośa

792.

25/11. 68 BH 10 Linien Etwa 1810

Amarakośa

793.

30/14 114 BH, 8 bis 14 Linien Etwa 1780

Amarakośa Nur der erste Kānda, mit dem Kommentar Vyākhyasudhā von Bhānujīdīksita, einem Sohn von Bhaṭṭojīdīksita. Der Text steht in der Mitte, der Kommentar an den Rändern. Der letztere beginnt वल्लभीवल्लभ नत्वा गिर भट्टोजिदीक्षितम् । विदधे व्याख्यां मुनिव्रयमतानुगाम् । Dieser Kommentar ist in Catal Oxon Num 415 416 behandelt.

Schliesst इति श्रीवघ्नेश्वशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिप - (d 1 König eines Berglandes) श्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षिता-त्मजभानुदीक्षितविरचितायाममरटीकाया व्याख्यासुधाख्याया प्रथमः खण्डः संपूर्णमगात् ॥

794.

28/11 194 BH, 9 bis 14 Linien Etwa 1550

Amarakośodghatana, Bhatta Kṣhasvāmin's Kommentar zum *Amarakośa* Kānda 1 schliesst Fol 44a, 2 schliesst Fol 173a. Foll 1 2 und Foll 74—91 fehlen. Beginnt in der Mitte des vierten Verses der Einleitung Fol 73b endet 2, 4, 3, 10 Fol 92a beginnt 2 4, 5, 29 Die Handschrift endet auf Fol 214b जठरः कठिने ऽपि स्यात् 3, 4, 25, 191 Eine Analyse des ganzen Werkes ist in ZDMG 28, 103 gegeben.

Die Ränder sind von Würmern zerfressen, weshalb den Lesern bei der Benutzung Vorsicht zu empfehlen ist.

795.

30/13 11 BH 11 bis 13 Linien Geschrieben von Jatsrama im J 1770

Anearthadhvanīmāyārī, ein homonymisches Glossar in drei Abteilungen, von Mahāksapanaka. Die verschiedenen Handschriften dieses Glossars haben in den drei Kapiteln mehr oder weniger Verse. Diese HS hat in 1 100, in 2 83½, in 3 33 Verse. Im ersten Kapitel werden die Homonyme in einem ganzen, im zweiten in einem halben, im dritten in einem viertel Sloka behandelt. Die gemeinsame Unterschrift ist इति काश्मीरान्नाये महाचणक-विरचितानेकार्थमञ्जर्या - - -

Beginnt: शुद्धवर्णमनेकार्थं शब्दमीत्तिकमुत्तमम् । कण्ठे कुर्वन्तु
(kurvanti MS.) विद्वांसः अहधाना दिवानिशम् ॥ १ ॥ शब्दाम्बो-
धिर्यतो ऽनन्तः कुतो व्याख्या प्रवर्तते । खानुबोधैकमानाय तस्यै वा-
गात्मने नमः ॥ २ ॥ सरस्वत्याः प्रसादेन कविर्वध्नाति यत्पदम् ।
प्रसिद्धमप्रसिद्धं वा तत्प्रमाणं च साधु च ॥ ३ ॥ शिवः शर्वः शिवः
शुक्लः शिवः कीलः शिवः पशुः । शिवा गौरी शिवा क्रौञ्ची शिवः
श्रेष्ठः शिवाभया ॥ ४ ॥

Schliesst: असत्यप्रियौ च व्यलीकौ वचो वाक्यं च गीमन्ता ।
अन्तेवासी च शिष्ये च नापिते च तथा स्मृतः ॥ ३२ ॥ अन्तेवासि-
गणानां च नानाशब्दार्थस्मारणे । उपतिष्ठते च सौभाग्यं पठतां शृण्व-
तामपि (अद्यावतामति MS.) ॥ ३३ ॥

796.

30¹/₂/10. 9 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben etwa um 1860, auf
Europäischem Papier von 1857, von Rāmakrisnamoreśvara Pāṭhaka.

Anekārthadhvanimanjarī. Kapitel 1 95, 2 67, 3 19 Verse.

Schliesst: संघाते पूरणे पूरः सूरः सूर्यनरेन्द्रयोः । काव्यः शुक्ले
कवित्वे ऽपि गाङ्गेयो गुहभीष्मयोः ॥ १९ ॥

797.

22/12. 5 Bl., 15 bis 16 Linien. Etwa 1750.

Anekārthadhvanimanjarī. Erhalten ist das erste Kapitel und
acht Verse vom zweiten.

798.

29/11. 51 Bl., 13 Linien. Jaina-Schrift von 1562.

Abhidhānacintāmaṇi Nāmamālā, der erste oder synonymische
Teil von Hemacandra's Lexikon. In 6 Kāṇḍa.

1) Devādhidevakāṇḍa 86 Verse Fol. 4b. 2) Devakāṇḍa
250 Verse Fol. 13b. 3) Martyakāṇḍa 598 Verse Fol. 32a.
4) Tiryakāṇḍa 422 Verse Fol. 45b. 5) Narakakāṇḍa 7 Verse
Fol. 45b. 6) Sāmānyakāṇḍa 178 Verse Fol. 51a. — An den
Rändern bis Fol. 17 (3, 120) sind Scholien beige geschrieben, die
meistenteils grammatischen und etymologischen Inhalts sind.

799.

26/11. 53 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1694 von Muni Bhīma-
jka, Schüler von Mahimāprabhu Sūri.

Abhidhānacintāmaṇi.

800.

26/11. 45 Bl., 17 bis 18 Linien. Schrift von 1585.

Abhidhānacintāmaṇi.

801.

26/11. 62 Bl., 6 bis 17 Linien Etwa 1600

Abhidhānacintāmaṇi mit Randglossen (Avacūṛṇi) Foll 1. 16—18 32 47 50—53 fehlen

802.

25/12 17 Bl., 15 Linien Geschrieben in Rāṇerabandira im J 1762

Abhidhānacintāmaṇi Das ganze dritte Buch und die zwanzig ersten Verse des vierten

803.

23/11 12 Bl., 9 Linien Etwa 1850

1) Foll 1—5a *Matṛikānighanta*, ein Glossar der Bedeutungen der Buchstaben des Alphabets In 53 Versen Beginnt श्रीनृसिंह गणेशानं भारतीमीश्वर शिवम् । नत्वा वक्ष्ये मातृकाया निघण्टुं बालबुद्धये ॥ १ ॥ ध्रुवस्तारस्त्रिवृद्धह्रस्वेदादिस्तारको ऽव्ययः । प्रणवश्च त्रिमात्रो ऽपि ओकारो ज्योतिरादिम् ॥ २ ॥ ओ २ ॥ श्रीकण्ठः केशवाङ्मथो (VS शवः कथो) निवृत्तश्च स्वरादिकः । अकारो मातृकाद्यश्च वात इत्यपि कीर्तितः ॥ ३ ॥ Gedruckt im Dvārāsaka-nam Saṅgrahaḥ, Benares 1873

2) Foll 5a—6 Eine Fortsetzung nach den Regeln einzelner Tāntṛa. Beginnt अथ कादिमते प्रोक्ताः शक्रेण शिवां प्रति । अकारादिषकारान्ता वर्णसंज्ञाः क्रमाद्भवे ॥ वातो मरुच्चापिवह्नी धरा च्छ्मा जलवारिणी । विभुः खं च चरशुचो भुवनं ख च शक्तियुक् ॥

Schliesst हकार शिवमाकाश लकारं भूमिवीजकम् । चकार चैवपानं च तथा नृसिंहवीजकम् (nämlich vidy it) ॥ इति बीजनिघण्टुः ॥

3) Foll 7—12 Die Bedeutungen von den Ausrufungen in Tantra, tabellarisch dargestellt. Der folgende Anfang möge genügen

प्रणवः । वाग्भवः । माया । लक्ष्मीः । कामः । पाशः । कला ।

ओँ ऐँ ह्रीँ श्रीं क्लीं ओँ ईँ

गरुडः । अद्भुतः । काली । सिद्धा । धर्मः । जया ।

ह्रीँ क्लीँ क्लीं ह्रीँ ह्रीँ ह्रीँ

804.

25 11 4 Bl., 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1705 von Muni Jāmaṇijaya (Suratābandira)

Vṛttaratnāḍara, Metrik, in sechs Adhyāyaḥ, von Bhaṭṭa Kedara, Sohn von Pabbeka. Beginnt सुखसंतानसिद्ध्यर्थं नत्वा ब्रह्माच्युताचिंतम् । गौरीविनायकोपेतं शंकरं लोकशंकरम् ॥ १ ॥ वेदार्थशिवशाम्भुः पञ्चको ऽभूद्विजोत्तमः । तस्य पुत्रो ऽस्ति केदारः शिवपादार्चने रतः ॥ २ ॥

805.

22/10. 10 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J 1706 von Ātmārāma
Vṛittaratnākara.

806.

26/12. 7 Bl., 11 Linien. Etwa 1680.
Vṛittaratnākara. Mit Randglossen.

807.

20/9 14 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Vidyārthīn Narottama
im J. 1804.

Vṛittaratnākara.

808.

24/11. 29 Bl., 15 bis 16 Linien. Etwa 1770.

Vṛittaratnākara mit einem Kommentar von Śrīkaṇṭha. Der
letzte beginnt: देहावलम्बितव्यालं नत्वा सुरगणस्तुतम् । गणेशं
क्रियते वृत्तिर्वृत्तरत्नाकराश्रया ॥ Der Kommentar citiert zu 1, 8
einen *Gitaratnākara*.

Folia 13. 14 fehlen. Ebenso fehlt der Schluss des Werkes.
Bricht gegen das Ende des sechsten Adhyāya ab.

809.

25/10. 2 Bl., 15 Linien. Etwa 1700.

Śrutabodha, ein Abriss der Indischen Metrik, welcher irgend
einem Kālidāsa zugeschrieben wird. Die HS. enthält 45 Verse
statt der gewöhnlichen 41.

810.

13¹/₂/8. 10 Bl., 6 bis 7 Linien Etwa 1790.

Śrutabodha. 40 Verse.

811.

22/11. 14 Bl., 6 bis 9 Linien. Etwa 1780.

Śrutabodha. Mit einem anonymen kurzen Kommentar. Dieser
beginnt: प्रणम्य निजपादाब्जं बालानां सुखबुद्धये । संक्षेपतः करोम्यत्र
वृत्तं श्रुतबुद्धयश्च ॥ १ ॥

812.

26/13. 5 Bl., 16 bis 18 Linien. Etwa 1750.

Śrutabodha in 39 Versen, mit einem Kommentar von einem
Gurjara Dieser beginnt: नत्वा गणेशमथ शंकरमञ्जनाभं सूर्यं शिवां
शिवकरां जगदार्तिहन्त्रोम् । श्रीकालिदासरचितं सुभगं सुवृत्तिं कन्दो-
वरं श्रुतविबोधमहं वृणोमि ॥ १ ॥

813.

19¹/₂/9 21 Bl., 7 bis 10 Linien. Etwa 1830.

Śrutabodha. Mit einem Kommentar von Nāgajī, Sohn von
Harijī. Der Kommentar zum ersten Verse lautet: अहं कालिदास-
नामा कविरविस्तरं श्रुतबोधं तत्संप्रवक्ष्यामि । न विस्तरं विद्यते यस्य

तद्विस्तरम् । श्रुतं शास्त्रं श्लोकादिरचनं बोधयति ज्ञापयति तच्छ्रुत
बोधम् । यद्वा श्रुते बोधं ज्ञानं यस्मान्नत् । येन श्रुतबोधेन हृन्दसा
लक्षणं श्रुतमात्रेण श्रवणमात्रेण बुध्यते । श्रुतमेव मात्राप्रमाणं यस्य
तच्छ्रुतमात्रं तेन । लक्ष्यते येन परमार्थसंलक्षणम् ॥ १ ॥

Das erste Blatt ist eine Wiederholung von Fol 3a. Der
Anfang der Vorrede des Kommentators auf Fol 2 und 3a fehlt
Sie beginnt mit dem neunten Vers. Der Abschreiber, der sie
wahrscheinlich in seinem Original nicht vorfand, erachtete es für
nötig Fol 1 für das fehlende zu substituieren.

814.

24/14 11 Bl. 10 bis 16 Linien. Abschr. v. 1793

Śrutabodha Mit dem Kommentar Subodhinī des Manohara
Sarman, verfertigt auf Wunsch des Königs Manikyamalla. Der
Kommentar beginnt *यन्दे विश्वेश्वर देव वाचस्पतिमुखान्गुह्यम् ।*
मातरं पितरं नत्वा निर्विघ्नेप्सितसिद्धये ॥ १ ॥ नत्वा भवानीचर-
णारविन्द मनोहरेण क्रियते विचार्य । माणिक्यमल्लचितिपालतुल्ये
सुबोधिनीय श्रुतबोधटीका ॥ २ ॥

815.

25/10 15 Bl. 13 Linien. Schr. v. Anf. dieses Jahr.

Śrutabodha Mit einem Kommentar von dem Jaina Haṁsarāja.
Dieser beginnt auf Fol 3a, nachdem der Text vorangegangen ist
शुभजननसमर्थावादिनाथस्य पादावसुरसुरमनुष्यैर्भूरिवन्द्यो हि नत्वा ।
ललितपदसुरस्यां शास्त्रबोधस्य टीकां मुनिरहमिह कुर्वे हसराजो
विचिचाम् ॥ १ ॥ Der Text ist im Kommentar wiederholt. Nach
Lalmitras Notices Num 2717 war Haṁsarāja ein Schüler des
Himātanada mit dem Beinamen Nanaka.

816

26 1/2/13 5 Bl. 9 Linien. I. t. w. 1830

Clāndomajjarī ein Compendium der Metrik, von Gaṇādīśvara
Sohn von Goṇādīśvara. Die Handschrift reicht nur bis zu dem
Ende des zweiten Stāhaka. Beginnt *देवं प्रणम्य गोपायं विश्वो-*
पासदासज । संतोषातनयश्छन्दो गङ्गादामन्ननोत्पद ॥ मन्त्रि यदापि
भूयांसश्छन्दोयन्या मनीषिणाम् । तथापि सारमाष्टयं श्रवार्थं
ममोद्यम ॥ इयमच्युतलीलाद्या सद्वृत्ता जातिशास्त्रिणी । छन्दसां
मञ्जरी कान्ता सभ्यकण्ठे लग्निष्यति ॥ पद्यं पतुष्यदी तद्दृष्टं प्राति-
रिति द्विधा । वृत्तमक्षरसंख्यातं जातिमात्राहता भवेत् ॥ (1st)
Oron Num 468

G. Poetik (Alaṃkāra).

817.

27/10. 74 Bl., 9 bis 11 Linien. Schrift von Anf. des 17. Jahrh

Kāvyaṃprakāśa, das gangbarste Werk über Poetik, von Mammaṭa. Beginnt: यन्यारम्भे विघ्नविघाताय समुचितेष्टदेवतां यन्य-
छत्परामुशति ॥

818.

26/12. 99 Bl., 10 Linien. Schrift von 1840.

Kāvyaṃprakāśa. Vollständig.

Schliesst: पुस्तकमिदं दाधीचकुलोद्भवमरुद्देशनिवासिन इदानीं
जयपुरस्थहरगोविन्दशर्मणः द्विजवर्यस्य संवत् १८९६ (i. e. 1840).

819.

24/14. 10 Bl., 15 bis 18 Linien. Etwa 1790.

Candrāloka, ein Lehrbuch der Poetik, von Jayadeva, Sohn von Mahādeva und Sumitrā. Die ersten fünf Kapitel. Beginnt:
उच्चैरस्यति मन्दतार्चिरमला लोकवयीदर्शिका सा नेत्रचितयीव खण्ड-
परशोर्वाग्देवता दीव्यति ॥ १ ॥ Diese Strophe ist mangelhaft.
Nach mandatā fehlen mehrere Stücke. 1. Lakṣaṇamayūkha. 2. Doṣa-
nirūpaṇamayūkha. 3. Kāvyaalakṣaṇamayūkha. 4. Guṇamayūkha.
5. Alaṃkāramayūkha.

820.

26/31/2. 40 Bl. Bis 34 a 7 Linien, von da ab 8 bis 9 Linien Etwa 1800.

Candrāloka von Jayadeva, mit dem Beinamen Piyūṣavarṣa, Sohn von Mahādeva und Sumitrā. Mit dem im Jahr 1583 verfassten Kommentar Candrālokaprakāśa Śaraḍāgama von Pradyotana Bhaṭṭācārya, Sohn von Balabhadra. Der Kommentar beginnt:
पृथ्वी पृथ्वी न पद्मा न च वहति नभस्तुङ्गतामुत्तमाङ्गात्पाणिप्रक्षेप-
योग्यं दधति दश दिशः किंच निवावकाशम् । Siehe Lālmitra's
Notices Num. 1784, und Florence MSS. Num. 467. — Foll. 2b
und 3a sind durch Feuchtigkeit sehr beschädigt. Die Unterschrift

von Pradyotana zu dem ersten Mavukha lautet इति चन्द्रालोका-
लंकारे वाग्विचार प्रथमो मयूख ॥ १ ॥ श्रीवीरभद्रभूपतिनिर्दे-
शात्प्राप्तत्वेन । प्रथममयूखे रचितचन्द्रालोकप्रकाशो ऽयम् ॥ इति
श्रीमहाराजाधिराजरामचन्द्रदेवात्मजयुवराजश्रीवीरभद्रदेवादिष्टमित्र-
वलभद्रात्मजसकलशास्त्रारविन्दप्रदीपनभट्टाचार्यविरचिते चन्द्रालोकप्र-
काशे शरदागमे प्रथमो मयूख । Die Handschrift bricht in 5 58
ab Eine Ausgabe des Candraloka mit dem Kommentar von Vai-
dyanatha erschien in Benares im Jahr 1881

821.

२५/11 13 Bll. 17 bis 20 Linien Etwa 1780

Śhṛītyadarpana von Visvanatha Kaviraja, Sohn von Candra-
skhara Fragment Paginirt 1—22 Fol 1a beginnt जाति-
गोपिण्डादिषु गोत्रादिका । Ausgabe in der Bibl Indica j 10, 13
Der zweite Paricheda endet Fol 7a, der dritte Fol 22a. Sieh
Catal Oxon Num 510

Schliesst zu Anfang des vierten Paricheda अथ द्वितीयकदन्यादि
Ausgabe j 100 17

822.

25/11 21 Bll. 8 bis 10 Linien Etwa 1680

Vajjhatilamkāra, Poetik, von Vagbhaṭa, einem Sohn von
Soma In fünf Kapiteln Beginnt त्रियं दिशतु यो देव श्रीना-
भेयजिन सदा । मोक्षमार्गं सतां ब्रूते यदागमपदावली ॥ १ ॥
Die Handschrift enthält Glossen am Rande und in der Mitte —
Sieh Catal Oxon Num 509

823.

31/13¹/₂ 15 Bll. 10 Linien Etwa 1710

Vajjhatilamkāra.

824.

२५/11 7 Bll. २३ bis 26 Linien Schol. von 1570

Vajjhatilamkāraśāstra, ein von einem Juna verfasster
Kommentar Dieser ist ein ausführlicher Auszug aus Śākhya-
bhāṣya welcher in der Kavyakalā 45 abgedruckt ist Beginnt
त्रियं । श्रीनाभेयजिनो य त्रियं दिशति मंडूषटना । नाभेय-
पत्न नाभेय । इतो जनिष इत्येव । त्रिया युक्तो नाभेय । श्री-
नाभेयदामी जिनश्च । दीप्यति दिव्यकैवल्यज्ञानत्रिया दीप्यत इति
देव । सदा सर्वकामं । यत्तदोर्नित्यसंयम इत्युक्तं स इति गम्यते ॥

825.

23/10. 9 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1735 von Vrajarāja, Sohn von Bhata Hansarāja.

Kuvalayānandakārikāḥ, die Grundregeln aus Appayyadīkṣita's *Kuvalayānanda*. Dieses MS. beginnt: परस्परतपःसंपत्कलायितपर-
स्परौ । प्रपद्यमातापितरौ प्राची जायापती सुमः ॥ १ ॥ उपमा यव
सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसति द्वयोः । हंसीव कृष्ण ते कीर्तिः स्वर्गज्ञानव-
गाहते ॥ २ ॥

826.

25/10. 9 Bl., 8 Linien. Etwa 1760.

Kuvalayānandakārikāḥ.

827.

29/13. 6 Bl., 12 Linien. Abschrift von 1772.

Kuvalayānandakārikāḥ.

828.

24¹/₂/10¹/₄. 8 Bl., 11 Linien. Schrift von Anf. dieses Jahrh.

Kuvalayānandakārikāḥ.

829.

23/10. 15 Bl., 13 bis 15 Linien. Abschrift von 1770.

Kuvalayānandakārikāḥ, mit den Definitionen und einzelnen Beispielen.

830.

20/9¹/₂. 157 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben in Kāṣṭ von Kāśinātha, Sohn von Mahādeva, Neffe auf mütterlicher Seite von Rāmakṛṣṇa, im J. 1708.

Kuvalayānanda, das vollständige Werk.

831.

22/10. 110 Bl., 7 bis 10 Linien. Geschrieben von Umāśaṅkara, Sohn von Jayaśaṅkara, im J. 1785.

Kuvalayānanda.

832.

30/11. 96 Bl., 8 bis 11 Linien. Abgeschrieben von Bhavāntīśaṅkara in Śakraprastha im J. 1745.

Kuvalayānanda.

833.

23/10. 80 Bl., 8 bis 14 Linien. Geschrieben in Kheila von Vyāsa Āśāśīma im J. 1803.

Kuvalayānanda. Fol. 57 ist zweimal bezeichnet. Deshalb müssen die Zahlen um eins weitergerückt werden.

834.

31/14. 104 Bl., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1833.

Alamkāracandrika, ein Kommentar zum *Kuvalayānanda*, von Vaidyanātha, Sohn von Tatsat Rāma Bhaṭṭa. Beginnt: अनुचिन्त्य

महामात्री हरिजोषनचन्द्रिका । कुर्वे कुवलयानन्दमदनकारचन्द्रिका ।

835.

21/12 22 Ill., 2 bis 14 Tieren Handschrift von 1677.

Rasatarāṅgini, über die acht Grundtöne der Poesie, in acht Kapiteln, von Bhaṇu'atta, Sohn von Gaṇa'ātha, aus Mithilā. Beginnt मधुमामोक्ष मुग्धविगममुपहसज्जीषयन्यज्जन्मूषधं शो-
णाधि पद्मन्ममिति दशमुषं वीष्य रोमाशमयम् । इत्या ह्ययंगवीर्यं
चकितमपमरस्येक्षरकिदिङ्गन्ताग्नियन्दनेन भूमिं तिममिव तुमयन्पातु
मां पीतयासाः ॥ १ ॥ भारत्या शास्त्रकान्ताख्यानाया शित्यका-
रिणी । क्रियते भानुना भूरिरसा रमतरद्विगी ॥ २ ॥ Die Regeln
beruhen auf dem sechsten und siebenten Kapitel von Bharata's
Nāṭyaśāstra. Im ersten Kapitel citirt er eine Rasatarnadīrikā

836.

25 11 27 101 12 Lichen Iowa 1700

Basilaria

837.

27/13 SS H.L. T Liden Iowa 1810

Basalarqı qırı

838.

2411/121, 41 Bl., 9 Folia Schrift von 1837

Restat mihi sine

639.

12 11 12 11 12 11 17 11 10 11 10 17 10

Basistratopis Mit Prolog von Selbest im Anfang des
Lebten Kapitels

S40.

24. 2. 12 H. A. Hirtel, Geschichte im J. 1649 in Ahmedabad in
Gestalt von Vajra G. varthana, Sohn von Mahadeva

Disputes in the

[illegible]

841.

25/11. 14 Bl., 13 Linien. Abschrift von etwa 1730.

Rasamañjarī von Bhānūdatta, Sohn von Gaganātha. Der Verfasser beschreibt in diesem Werke die verschiedenen Arten von Frauen und Männern, wie sie in der erotischen Poesie eingeteilt werden. Die eingestreuten als Belege dienenden 139 Verse rühren von ihm selbst her. Frauen werden bis Vers 99, von da ab die Männer geschildert. Beginnt: आत्मीयं चरणं दधाति पुरतो नि-
ज्जोन्नतायां भुवि etc.

Schliesst: तातो यस्य गणेश्वरः कविकुलालंकारचूडामणिदेशो
यस्य विदेहभूः सुरसरित्कलोलकिर्मोरिता । पद्मेन स्खलतेन तेन कविना
श्रीभानुना योजिता वाग्देवीश्रुतिपारिजातकुसुमस्रधाकरी मञ्जरी ॥

842.

25/11. 12 Bl., 15 bis 20 Linien. Abgeschrieben in Kūñci im J. 1756 von Keśava aus einer Handschrift eines gewissen Voñkaṭa.

Rasamañjarī. Mit Randglossen bis Fol. 6 a.

843.

28/13. 20 Bl., 9 Linien. Abschrift von 1799.

Rasamañjarī.

844.

27/11. 10 Bl., 11 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rasamañjarī.

845.

22/12. 13 Bl., 13 bis 17 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rasamañjarī.

846.

34/13. 13 Bl., 10 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1850 von Cira-
m-jīva Ratnalāla.

Rasamañjarī.

847.

26/10. 40 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1740.

Ein Kommentar zu *Rasamañjarī* von einem unbekannten Ver-
fasser. Fragment. Paginiert 4—46. Ausserdem fehlen Foll. 11.
25. 26. Beginnt mit Paragraph 4 und schliesst in 136.

Der rechte Rand von Fol. 4 ist ein wenig abgerissen, deshalb
diene der Kommentar zu 7 als Probe: सैव क्रमश इति लक्षिता
नवोढामुदाहरत्नाह । नवोढा यथा । हस्ते धृतापीति । हस्ते धृता
न केवलं वागाववददा ग्रथ्यायां विनिवेशितापि स्थापितापि न केवलं
कराववलम्बिता क्रीडे भुजान्तरे कृतापि आलिङ्गनादिव्यापारं प्रापि-
तापि न केवलं स्थापिता तथापि नववधूर्नवोढा वहिरेव गन्तुं यातुं
यतते यत्नं करोति । नज्जाभयपराधोनत्वादिति भावः । etc.

848.

25/11 1° Bl 14 Linien Abschrift von 1640

Vidagdhamukhamandana, die Kunst Rathsel zu fertigen mit Beispielen, von dem Buddhisten Dharmadisa In vier Abschnitten Beginnt सिद्धीपधानि भवदुःखमहागदाना etc

849.

26/12 1° Bl 14 bis 14 Linien Geschrieben in Burah mapuranagara im Süden im J 1663

Vidagdhamukhamandana Vollständig Mit Randglossen

850.

23/14 13 Bl 7 bis 15 Linien Ltw 1810

Vidagdhamukhamandana und Kommentar Von Anfang bis 2 13 Der anonyme Kommentar stimmt mit Florentine Supskrit MSS Num 216 überein

851.

2°/9 4 Bl 8 bis 10 Linien Ltw 1700

Alamkaramanjari von Nirmala (MS Tirmala), Sohn von Vallabha Bhakta, verfaßt in Kasi In 43 Versen Der Verfasser behandelt in dieser Schrift die Poetik die sich mit dem Schmuck des inneren Stoffes dichterischer Werke beschäftigt (arthalyakara) Er gibt ganz kurze Definitionen und belegt sie durch seine eigenen Verse — Foll 2 3 fehlen Beginnt कपोललम्बिरोलम्बविविक्ती-लाहलाकुलम् । अम्यालम्बानुरागाव्यालम्बे लम्बोदराननम् ॥ १ ॥ ज्ञातुमिच्छन्त्यलकारानल्पेन श्रवणेन ये । कुर्वन्तु कर्णयोरक्षैरर्थालकार-मञ्जरीम् ॥ २ ॥ स्वभावोक्त्युपमारूपकदीपकातिशयोक्तिसमासोक्ति-विपर्यायोक्तिविशेषोक्तिसहोक्तिव्यतिरेकविभावनाविषोक्त्येचोदात्तापहृति-विषयान्तरन्यासावृत्तिव्याजसुतिनिदर्शनाप्रसुतप्रगसापरिवृत्तिविरोधहे-तुसूक्ष्मरसवदूर्जस्त्रिप्रिय क्रमसमाहिततुल्ययोगितालेशशयानन्वयोपमेयो-पमासंकीर्णभाविकाशिषो मुख्यालकारा । इतरे तद्वेदास्ते क्रमेणोदा-ह्रियन्ते ॥ स्वभावकथन स्वभावीक्तिर्यथा ॥ लोलकुन्तनवारिविन्दुवि-गतश्रीखण्डविन्दु etc

Schliesst अर्थालकारजात हि मुख्यमेतावदेव हि । अन्ये विक-ल्पिका सर्वे विज्ञेया किल तद्वत्वा ॥ ४२ ॥ काशां वल्लभभट्टस्य पुत्रेण निरमाख्यसौ । निर्मला तिमलाख्येन रम्यालकारमञ्जरी ॥ ४३ ॥

852.

15/8 174 Bl 3 Linien Ltw 1790

Ratirahasya das Geheimnis der Wollust ein erotisches Werk, verfaßt von Kukkoka für Vanyadatta. In dieser Handschrift ist das Werk in dreizehn Kapitel, während es sonst nur in zehn

H. Philosophie.

856.

29/13 45 Bl 11 Linien Etwa 1780

Sastrapīkāpralāsa, ein Kommentar zu Parthasarathis Sastrapīkā, von Anantadeva, Sohn von Āpadeva Erhalten ist 1, 2, 7 bis zu Ende von 1, 3, 30 1, 3, 1 beginnt auf Fol. 19. चिकीर्षितविचारस्याध्यायसगतिमाह । कथमिति । स्मृत्यादिविचारस्यापि प्रमाणविचारत्वाद्भवत्यध्यायसगतिरित्याशय । पूर्वोत्तरग्रन्थयोरुपजीव्योपजीवकभावमाह । तचेति ॥ Foll 1—9 fehlen

Seltener Weise schreibt er (auf Fol. 19a) den gewöhnlich ihm selbst zugetheilten Bhāṭṭatālmhara seinem Vater zu विस्तरेण चैतन्मतं निराकृत तातचरणैर्भाट्टालकारे ॥

857.

28/11 15 Bl 9 bis 13 Linien Etwa 1800

Mīmāṃsānyāyapālāsa, die Grundzüge der Mīmāṃsā von Āpadeva, einem Sohn von Anantadeva Die Handschrift ist unvollständig Beginnt यत्कृपालेशमात्रेण पुरुषार्थचतुष्टयम् । प्राप्यते तमहं वन्दे गोविन्दं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ अनन्तगुणसपन्नमनन्तभजनप्रियम् । अनन्तरूपिणं वन्दे गुरुमानन्दरूपिणम् ॥ २ ॥ Sieh Catal Oxon Num 524

Schliesst यथा प्रयाजादिषु समिधो यजतीत्यत्र हि दृष्टविशेषस्यानिर्देशात्समि -

858.

27/11 94 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1740

Brahmasūtra mit Śāṅkaracarvas Bhasya

1 Foll 9—45 entspricht der p 69—254 in der Ausgabe der Bibl. Indica Folia 33—41 und 44 fehlen

2 Foll 3—60 enthalten 2, 1, 4 bis 2, 4, 9 Folia 24—35 fehlen

3. Ein einzelnes Blatt, bezeichnet 62, enthält 3, 4, 27.

4. Foll. 1—38. 4, 1, 1 bis 4, 4, 22. Folia 14. 15. 26. 27. 37 fehlen.

859.

27/11. 138 Bl., 15 Linien. Etwa 1740.

Brahmasūtra und Bhāṣya von Śaṅkarācārya.

1. Der erste Adhyāya endet Fol. 75 a. Folia 12—32. 42. 43. 45. 66. 69. 71. 74 fehlen. Nach 75 eine neue Zahlung.

2. Der zweite Adhyāya endet Fol. 65 b. Folia 3—16. 18—23. 35. 36. 49. 56. 57. 59. 60 fehlen. Neue Zahlung.

3. Der dritte Adhyāya endet Fol. 68 b. Folia 1. 2. 19. 26. 28—45. 48. 55. 58. 59. 62 fehlen. Neue Zahlung.

4. Endet in 4, 4, 21. Folia 1—13. 16—25. 28. 29 fehlen.

860.

11/10. 75 Bl., 6 bis 7 Linien. Schrift von der Mitte dieses Jahrh.

Brahmasūtrabhāṣya oder *Śārīrakamīmāṃsābhāṣya* von Śaṅkarācārya. Fragmentarisch.

Foll. 1—8, bezeichnet 7—14, entsprechen der Ausgabe in der Bibliotheca Indica p. 31—55.

Foll. 9—65, bezeichnet 1—57, entsprechen derselben Ausgabe p. 74—166, und schliessen mit dem ersten Pāda des ersten Adhyāya.

Fol. 66 entspricht der p. 168—170.

Foll. 67—74 entsprechen der p. 172—184.

Fol. 75 entspricht der p. 779—780.

861.

30/15¹/₂. 8 Bl., 15 bis 17 Linien. Etwa 1760.

Brahmasūtra (Commentary) von Govinda mit einem Kommentar von ... welches die Einleitung und ein S. ... Der Text beginnt:

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मशिवादिस्तुतं भजद्रूपम् । गोविन्दं तमचिन्त्यं हेतु-
मदोषं नमस्यामः ॥ १ ॥ सूत्रांशुभिस्तमांसि व्युदस्य वस्तूनि यः परी-
क्षयते । स जयति सात्यवतेद्यो हरिरनुवृत्तो नतप्रेष्ठः ॥ २ ॥ द्वापरे
वेदेषु समुत्सन्नेषु संकीर्णपञ्चैर्ब्रह्मादिभिरभ्यर्चितो भगवान्पुरुषोत्तमः कृ-
ष्णद्विपायनः संस्तानुवृत्त्य विवभाज । तदर्थनिर्णेत्री चतुर्लक्षणी ब्रह्ममी-
मांसामाविश्वकारेत्यस्ति प्रथा स्कान्दी ॥

Der Kommentar beginnt: नित्यं निवसतु हृदये चैतन्यात्मा सु-
रारिर्नः । निरवद्यो निर्वृतिमागजपतिरनुकम्पया यस्य ॥ १ ॥ भाष्यं
यस्य निदेशाद्भूतं विद्याविभूषणेनेदम् । गोविन्दः स परात्मा मयापि
सूक्ष्मं करोत्वस्मिन् ॥ २ ॥ आम्नायमूर्ध्वरसिकाः कृष्णपदाभोरुहा-

सक्ताः । सन्तः कृष्णावन्तो मयि प्रसादं वितन्वतामनिशम् ॥ ३ ॥
अधीत्य सर्वान्वेदान्तान्गुरोर्लक्ष्मीधरप्रियात् । दृष्ट्वा साख्यादिशास्त्राणि
भाष्य पाठ्यमिदं बुधेः ॥ ४ ॥ कृतस्नानादिरासीनो गुरुः शिष्यश्च
धीरधीः । पाठयेच्चृशुयाद्भाष्यं शान्तिपूर्वोत्तरं द्विजः ॥ ५ ॥ अथ
ब्रह्मसूत्राणि व्याचिख्यामुर्भाष्यकारः शास्त्रप्रतिपाद्यं स्निष्टदेव प्रणमति
सत्यमिति । तं सर्वेश्वरं नमस्कृत्यो वयमिति स्वसतीर्थशिष्याद्यभिप्रायेण
वज्रवचनम् । तेन केवलाद्वैतवादजीवातुरेकजीववादो निरस्तः ॥

862.

26/12 287 Bl., 5 bis 11 Linien. Etwa 1790

Pañcadaśī in drei Pañcakā, von denen jedes in fünf Kapitel
geteilt ist Von Sayana Dazu der Kommentar von Ramakṛiṣṇa
Der Text beginnt नत्वा श्रीशंकरानन्दगुरुपादाम्बुजवने । सविला-
समहामोहयाहयासैककर्मणे ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt नत्वा
श्रीभारततीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ । प्रत्यक्तत्त्वविवेकस्य क्रियते पददी-
पिका ॥ Sieh Catal. Oxon Num 540

Die Handschrift ist vollständig, nur sind die fehlenden Blätter
durch neue ersetzt

863.

28/14 190 Bl. 12 Linien Schrift von 1756

Pañcadaśī mit dem Kommentar von Ramakṛiṣṇa Folia 45—
234 Von 4, 20 (im Advaitaviveka) bis zum Schluss des Werkes

864.

34/16 51 Bl. Linien verschieden Schrift von 1780

Pañcadaśī mit dem Kommentar von Rāmakṛiṣṇa Nur das
erste Vivekapañcika

865.

31/16½. 10 Bl., 19 bis 21 Linien Etwa 1780

Vedantaparibhāṣa, eine Einleitung in den Vedānta, von
Dharmarajādhiparindṛa, Schüler von Venkatanātha und Vor-
chüler von Nṛsiṃha Yatiandra Dharmaraja bestreitet die Ansichten von
zehn Kommentatoren des Tattvacintāmaṇi Das Werk ist in acht
Kapitel (Pañcheda) eingeteilt, von denen die vorliegende Handschrift
nur die ersten sechs enthält Beginnt यद्विद्याविलासेन भूतभी-
तिकृष्टयः । तं नीमि परमात्मानं सच्चिदानन्दवियहम् ॥ १ ॥ यद-
न्तेवासिपञ्चाशैर्निरस्ता भेदिवारणाः । तं प्रणमामि नृसिंहाख्यं यतीन्द्र
परमं गुरुम् ॥ २ ॥ श्रीमद्वेङ्कटनाथाख्यान्वेलाङ्गुडिनिवासिनः । ज-
गद्गुरुनहं वन्दे सर्वतन्त्रप्रवर्तकान् ॥ ३ ॥ येन चिन्तामणिटीका

दशटीकाविभञ्जनी*) तर्कचूडामणिर्नाम छता विद्वन्मनोरमा ॥ ४ ॥
तेन बोधाय मन्दानां वेदान्तार्थावलम्बिनी । धर्मराजाध्वरीन्द्रेण परि-
भाषा वितन्यते ॥ ५ ॥ इह खलु धर्मार्थकाममोक्षाख्येषु चतुर्विधपुरु-
षार्थेषु मोक्ष एव परमपुरुषार्थः etc.

Pratyaksaparicheda Fol. 5 b. Anumāna Fol. 6 a. Upamāna
Fol. 6 b. Āgama Fol. 8 b. Arthāpatti Fol. 9 a. Anupalabdhi-
paricheda 10 a.

866.

24/11. 11 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1652.

Vedāntasāra, ein Grundriss der Vedānta-Philosophie, von
Sadānanda. Vielfach herausgegeben. Das erste Blatt fehlt.

867.

22/10. 17 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben 1766 für Josī Harilāḥjī.

Vedāntasāra. Beginnt: अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोच-
रम् । आत्मानमखिलाधारमाश्रये ऽभीष्टसिद्धये ॥ १ ॥ अर्थतो ऽप्य-
द्वयानन्दानतीतद्वैतभानतः । गुरुनारायणं वेदान्तसारं वक्ष्ये यथा-
मति ॥ २ ॥

868.

26/10. 30 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śivarāma um etwa 1760

Vedāntasāra.

869.

27/12. 12 Bl., 11 Linien. Etwa 1720.

Vedāntasāra.

870.

26/14. 11 Bl., 14 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1859.

Vedāntasāra.

871.

21/12. 65 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Mīra Śivarūpa im J. 1700.

Vedāntasāra mit dem Kommentar von Nṛsiṅha, einem Schüler
von Kṛṣṇānanda. Er verfasste diesen im Jahr 1589 und beginnt:
रामानन्दं गुरुं नत्वा परमानन्दमद्वयम् । वक्ष्ये वेदान्तसारस्य टीकां
नाम्ना सुवोधिनीम् ॥ १ ॥ इह खलु कश्चिन्महापुरुषो etc.

Schliesst: गोवर्धनप्रेरणया विमुक्तचेचे पवित्रे नरसिंहयोगी ।
वेदान्तसारस्य चकार टीकां सुवोधिनीं विश्वपतेः पुरस्तात् ॥ १ ॥

*) Randbemerkung: दशटीकेति यज्ञपतिजयदेववृद्धितादिहृतप्र-
भालोकप्रकाशप्रभृतीनि चिन्तामणिव्याख्यानानि दश प्रसिद्धानि तेषां
कचित्प्रभञ्जनादित्यर्थः ॥

जाते पञ्चशताधिके दशशते सवत्सराणां पुनः सजाते दशवत्सरे प्रभु-
वरथीशालिवाहे शके । प्राप्ते दुर्मुखवत्सरे शुभशुची मासे अनुमत्या
तिथी प्राप्ते भार्गववासरे नरहरिष्टीका चकारोज्ज्वलाम् ॥ २ ॥

872.

29/11 40 Bl. 5 bis 13 Linien Geschrieben im J 1746

Vedāntasāra mit demselben Kommentar Die zwei ersten
Blätter fehlen

873.

24/11 28 Bl., 15 Linien Geschrieben von Sumerudasa Vaiṣṇava in
Raivatiṣṭhā (Caturbhujāṣṭhā) im J 1770

Vedāntasāra mit demselben Kommentar

874.

20/10 5 Bl., 6 Linien Abgeschrieben von Ganapati im J 1849

Aparūdhasundarastotra, ein an Śiva gerichtetes Gebet um
Vergebung von Sünden 19 Verse Śaṅkarācārya zugeschrieben
Beginnt वन्दे देवमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं वन्दे पद्मगु-
णं मृगधरं वन्दे पद्मनाभं पतिं । वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकु-
न्दप्रियं वन्दे भक्तजनाश्रयं च वरदं वन्दे शिवं शंकरम् ॥ १ ॥ शान्तं
पद्मासनस्थं शशधरमुकुटं पद्मवक्त्रं त्रिनेत्रं शूलं वज्रं च खड्गं परशुम-
भयदं दक्षिणाङ्गं वहन्तम् । नागपाशं च घण्टां डमरुकसहितं साङ्कुशं
वामभागे नानालंकारयुक्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं भजामि ॥ २ ॥

Schliesst, denn der neunzehnte Vers ist später zugefügt हेतवे
जगतामेव ससारार्णवमेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शम्भवे गुरवे नमः ॥ १८ ॥

875.

23/11 4 Bl., 12 Linien Abschrift von 1869

Ātmabodha in 67 Anuṣṭubh von Śaṅkarācārya. Beginnt
तपोभिः क्षीणपापानां शान्तानां वीतरागिणाम् । सुमुचूषामपेक्ष्यो
ऽयमात्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥ बोधो ऽन्यसाधनेभ्यो हि साक्षात्तो-
क्षिकसाधनम् । पाकस्य वह्निवज्ज्ञानं विना माद्यो न सिध्यति ॥ २ ॥

Schliesst दिग्देशकालाद्यनपेक्ष्य सर्वगं शीतादिहृत्त्रित्यसुखं नि-
रञ्जनम् । यः स्वात्मतीर्थं भजति विनिष्क्रियः स सर्ववित्सर्वगतो ऽमृतो
भवेत् ॥ ६७ ॥

876.

26/11 5 Bl., 9 bis 10 Linien Schlechte Handschrift von 1846

Ātmabodha von Śaṅkarācārya Nach 32 (अमनस्त्वात् न मे
दुःखः) ist derselbe unten gegebene Vers (एतस्माज्जायते प्राणो)
eingeschoben Einige Verse sind umgestellt

Am Schluss finden sich von jüngerer Hand geschrieben die ersten fünf Verse des *Bhāgavindastotra*.

877.

26/12 19 Bl., 10 Linien. Abschrift von 1743

Ātmabodha mit einem Kommentar von Madhusūdana Sarasvatī. Der Kommentar beginnt: शतसखपूजितपादं शतप्रथमनसो ऽप्यगोचराकारम् । विकसितजलरुहनेत्रमुमाक्तायाङ्कमाश्रये*) शुभम् ॥ १ ॥ टीका । इह भगवाञ्छंकराचार्य उत्तमाधिकारिणां वेदान्तप्रस्थानत्रयं निर्माय तदवलीकनासमर्थानां मन्दबुद्धीनामनुग्रहार्थं सर्ववेदान्तसिद्धान्तसंग्रहमात्मबोधाख्यं प्रकरणं निदिदर्शयिषुः प्रतिजानीते ॥

878.

18/12 16 Bl., 13 Linien. Abschrift von 1809.

Ātmabodha mit demselben Kommentar.

879.

32/15. 10 Bl., 14 bis 15 Linien. Abschrift von 1819.

Ātmabodha mit demselben Kommentar.

880.

26/12. 21 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Ātmabodha mit demselben Kommentar. Die letzten vier HSS. schieben nach Vers 32 den folgenden ein: एतस्माज्जायते प्राणी मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी । der jedoch vom Kommentar nicht erklärt wird.

881.

33/13. 22 Bl., 9 bis 14 Linien. Schrift von 1758.

Mahāvākyaivāraṇa von Śaṅkarācārya. In dieser Abhandlung werden vier aus drei Wörtern bestehende bedeutsame Sätze aus Upaniṣads der vier Veden ausgehoben, ihrem Wortlaut nach erklärt, und daran allgemeine vedantische Betrachtungen angeknüpft. Das ganze wird in zwölf Siddhānta eingeteilt, je drei für jeden Satz. Beginnt: अथातो महावाक्यार्थविवरणं कथयति । विवरणं नाम विचारः । समस्तविषयवासनाविनिर्मुक्तः परमहंसः केवलं निर्विशेषो ब्रह्मचिन्मात्रमेव तिष्ठति । स परमहंसो यत्र कुत्रापि तिष्ठति । किं करोति केवलं द्वादशमहावाक्यविचारं करोति । तन्महावाक्यं कीदृक् । तत्रोपनिषदानि वाक्यानि । आदौ तावद्वेदस्य प्रज्ञानमानन्दं ब्रह्म ।

*) उमा stört das Metrum. Es wäre leicht, dieses in दुर्गा oder कान्ती etc. zu ändern. Andere HSS lesen: सीताक्तायाङ्कमाश्रये रामम् ॥

अह ब्रह्मासीति यजुर्वेदस्य । तत्त्वमसीति सामवेदस्य । अयमात्मा ब्रह्मेत्याथर्वणवेदस्य ॥

882.

23/10 11 Bl., 7 Linien Geschrieben von Harisankara etwa im J 1700

Tripurasundarimānasapujana, die geistige Verehrung der Tripurā, in 73 Versen in verschiedenen Metren, von Śaṅkaracārya Beginnt सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते मणिद्वीपे नीपोप-
वनवति चिन्तामणिगृहे । शिवाकारे मञ्चे परमशिवपर्यङ्कनिलया
भजन्ति त्वा धन्याः कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥ १ ॥ उपसि मा-
गधमङ्गलगायनैर्ज्ञादिति जागृहि जागृहि जागृहि । अतिरूपार्द्रकटाक्ष-
निरीक्षणेर्जगदिदं जगदम्ब सुखीकुल ॥ २ ॥ कनकमयवितर्दिशोभ-
मानं दिशि दिशि पुण्यसुवर्णकुम्भयुक्तम् । मणिमयमण्डपः (statt mandapa-
hes grha) मध्यमेहि मातर्मयि कृपया हि समर्चनं ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥

Schliesst प्रत्यह भक्तिसयुक्तो यः पूजनमिदं पठेत् । वाग्वादिन्या'
प्रसादेन वत्सरात्स कविर्भवेत् ॥ ७३ ॥ Unter dem Titel Catuh-a-
styupacaramanasapujastotra in der Kavyamāla IX, 151 abgedruckt
Dort fehlt der erste Vers Ebenso in Florence MSS Num. 229

883.

19/9 2 Bl. 7 bis 8 Linien Etwa 1790

Bhagavandastotra, ein Hymnus an Govinda, Śaṅkarācārya
zugeschrieben 14 Verse Fehlerhafte Abschrift Beginnt भज
गोविन्द भज गोविन्द गोविन्द गोविन्द भज मूढमते । प्राप्ते सनि-
हते प्राप्ते नहि नहि रक्षति दुष्कृतकरणे ॥ १ ॥ बालस्तावत्कीडा-
सक्तस्तस्मिन्स्तावत्तस्मिन् रक्तः । वृद्धस्तावच्चिन्तामयः परमे ब्रह्मणि को ऽपि
न लभः ॥ २ ॥ Diese Strophe findet sich auch im Mohamudgara

884.

24/10 10 Bl., 12 bis 14 Linien Geschrieben im J 1861 von Abhaya
śaṅkara

Sutmanāṅgāna, in 156 Ārya Versen, Śaṅkaracārya zu
geschrieben Beginnt श्रीगुरुचरणद्वन्द्वे ऽहं मथितदुःसहद्वन्द्वम् ।
भ्रान्तिग्रहोपशान्तिं पासुमयं यस्य भसितमातनुते ॥ १ ॥ दैशिकवर
दयालु वन्दे ऽहं निहतसकलसदेहम् । यच्चरणद्वयमद्वयमनुभवमुपदि-
शति तत्पदस्यार्थम् ॥ २ ॥ ससारदावपावकसततं सकलसाधनोपेतः ।
स्वात्मनिरूपणनिपुणैर्वाक्यैः शिष्यं प्रबोध्यते गुरुणा ॥ ३ ॥ Der Kern
der Abhandlung ist im achten Verse ausgesprochen अन्नप्राणमनो-
मयविज्ञानानन्दपञ्चकोशानाम् । एकैकान्तरभाजा भजति विवेकात्म-
काशतामात्मा ॥

Schliesst: अज्ञानान्धविहन्ता विरचितविज्ञानपङ्कजोत्सासः । मा-
नसगगनतलं मे भासयति श्रीनिवासगुरुभानुः ॥ १५६ ॥

885.

23/10. 19 Bl., 7 Linien. Abschrift von etwa 1730 gemacht von
Mañchārāma Bhāṭa Meyādajñātīya.

Anandalaharī oder *Saundaryalaharī*, ein Hymnus an Pārvatī,
als Śakti von Śiva, in 103 Versen, von Śaṅkarācārya. Beginnt:
शिवः शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं ।

Schliesst: प्रदीपज्वालाभिर्दिवसकरनीराजनविधिः etc.

886.

21/10. 13 Bl., 9 Linien. Geschrieben Gaṅgāgautamītre Tryambakan-
thasamīpe. Abschrift von etwa 1750.

Anandalaharī.

887.

30/11. 33 Bl., 7 bis 18 Linien. Geschrieben im J. 1816 von Govindarāma.

Anandalaharī, mit dem Saubhāgyavardhinī genannten Kom-
mentar von Kaivalyāśrama. Sieh Catalogus Oxon. Num. 168.

Die Handschrift bestand aus 48 Blättern, aber 1—15 fehlen.
Sie beginnt mit Vers 19.

888.

20/11. 4 Bl., 8 bis 9 Linien Abschrift von etwa 1820.

Zwei kurze zum Vedānta gehörige Stücke.

1) *Brahmamahiman*, in 12 Versen, Hastāmālaka zugeschrieben.
Beginnt: न वर्णो विप्रादो मयि न च जडत्वादिकलना जडो ऽय
देहादिः प्रभवति मदाधारचलनः । अलिप्तो ऽहं शुद्धो गगन इव मे
बोधवपुषो धिया ब्रह्मानन्दे निरवधिमहिम्नो विरहणम् ॥ १ ॥ न
भास्यो ऽहं बुद्ध्या सुदृगपि न वाचा न करणैर्मदाधाराः सर्वे मतिव-
चनचक्षुःप्रभृतयः । अवेद्यस्याखण्डानुभववपुषो मे ऽनवरतं धिया ॥ २ ॥

Schliesst: यमाङ्गवेदान्ताः परमपदमीशो ऽपि वचनैरखण्डं ब्रह्मा-
ख्यं विधिमुखनिषेधैरविरतम् । स एवाहं बालो विधिहरिहरात्मा-
तिविमले निजानन्दे क्रीडे विगतमलविभ्रान्तिरहितः ॥ १२ ॥

2) *Brahmanāmāvalī* in 22 Versen. Beginnt: सत्त्वगुणमा-
त्रेण ब्रह्मज्ञानं यतो भवेत् । ब्रह्मनामावलीमाला सर्वेषां मोक्षसि-
द्धये ॥ १ ॥ असङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहं पुनः पुनः । सच्चिदा-
नन्दरूपो ऽहमहमेवाहमययः ॥ Dieser haarsackene Ton geht durch
alle Verse durch.

889.

29/12 5a Bl., 11 bis 19 Lamen. Der erste Teil ist etwa um 1700, der zweite vielleicht um 1780 geschrieben

Adiantacandrikā, ein Kommentar zur *Adiantasiddhi* von Madhusūdana, verfasst von Brahmanānda Sarasvatī, einem Schüler von Parāmānda Sarasvatī. Zwei Fragmente. Das erste reicht von 3 bis 22, das zweite hat eine neue Zählung, nämlich 3—38. Der Schreiber hat Nummer 13 übergangen, aber es fehlt nichts. Das erste beginnt *त्यनेन यौनुरक्त्य अनुवृत्तिपदेनैव चेष्टसिद्धे. धर्म-पदवैयर्थ्यं च ।* Das zweite beginnt *एषि सशयकीयो. सत्यत्वादि-तदभावयोरन्यतराशये अन्यथा निश्चिते सशयमङ्गीकृत्य ।* und schliesst mit dem vierten Paricheda. Der Kolophon lautet महानुभावधी-रेयशिवरामाख्यवर्णिन । एतद्वन्त्यस्य कर्तारो लेखका. केवल वयम् ॥ श्रीनारायणतीर्थाना मट्टशस्त्रीपारमीयुषाम् । चरणौ शरणीकृत्य तीर्थ. सारस्वतार्णव. ॥ भजे श्रीपरमानन्दसरस्वत्यङ्घ्रिपङ्कजम् । यत्कृ-पादृष्टिलेशेन तीर्थ. ससारसागरः ॥ etc

890.

20/11 47 Bl., 12 bis 15 Lamen. Geschrieben in Samgamaksetra von Sukla Damodara, einem Sohn von Sukla Caturbhūja in Samvat 154 (?). Eine vierte Zahl ist wie oft ausgelassen.

Tattvāloka, Vertheidigung des Vedānta gegen die Ansichten der Naiyāyikah und Vaiśeṣikah. Von Janardana, einem Schüler von Anubhūtiśrīrupa. In zwei Adhyāya und 60 Abschnitten. Foll. 34—36 fehlen. Beginnt *शुद्धानन्दघनो ऽपि दुःखयुतता ध्या-न्ताधिरूढो ऽधुनाध्यक्षेत्स्वात्मनि यस्य विश्वमखिलं चक्रे प्रकृत्यन्वित । यस्मिन्नुज्जुभुजङ्गवत्त्रिभुवनं भाति भ्रमात्त्रिर्भये सो ऽह (lies ऽय) नित्य-निरामयामृतवपुः ससारदार. पर. ॥ १ ॥ प्रकटार्थनिबन्धाभ्येरुद्धृत-न्यायरत्नकै । वितनोति तमोर्ध्वस्थौ तत्त्वालोक जनार्दन ॥ २ ॥ इह खल्वद्वैते विवदमानं वादिवृन्दं वावदीतितराम् । न तत्त्वमस्यादि-शास्त्राज्जीवस्य ब्रह्मात्मना प्रमितिरुदयमासादयति । ससारित्वग्राह-कप्रत्ययविरोधादिति । तदसारम् । तत्प्रत्ययवतासिद्धे । तथा हि । न तावदिदं बाह्यावजं नापि मानसम् ॥*

Citiert werden Udayana (mehrmals), Brahmaprakāśikakāya Fol. 14a, Bhāṣaka und die Bhāṣariyāh Fol. 13b 14b, Sambhu Fol. 7b, Sugatanāivavikāprabhūṭayāh Fol. 8b. Alle diese werden getadelt.

Schliesst *शारीरकमहाभाष्यप्रकटार्थनिबन्धनम् । जनार्दनो नि-रीक्ष्येन तत्त्वालोकं विनिर्ममे ॥ १ ॥ न विद्यते यत्र विशालजाल-*

मायाकुलग्लानिकलाकलापः । शुद्धस्वभावं परमार्थरूपं वेदान्तवेद्यं तदहं भवामिति (wohl: tam aham namāmi) सिद्धम् ॥ २ ॥ श्रीमदनुभूतिस्वरूपाचार्यशिष्येण विद्वद्बृन्दपादारविन्दप्रणतकंधरेण श्रीमता जनादेनेन विनिर्मिते तत्त्वालोके द्वितीयोऽध्यायः ॥

891.

26/11. 34 Bl., 7 Linien. Etwa 1840.

Tattvānusaṃdhāna, eine philosophische Erörterung der vier Mahāvākya, von Mahādeva Vedāntin, einem Schüler von Svayampriakāsa. Unvollständig. Beginnt: ब्रह्माहं यत्प्रसादेन मयि विद्यं प्रकल्पितम् । श्रीमत्स्वयंप्रकाशाख्यं प्रणौमि जगतां गुरुम् ॥ १ ॥ देहो नाहं श्रोत्रवागादिकानि नाहं बुद्धिर्नाहमध्यासमूलम् । नाहं सत्यानन्दरूपश्चिदात्मा मायासाक्षी कृष्ण एवाहमस्मि ॥ २ ॥ अथ मोक्षस्य वाक्यार्थज्ञानाधीनत्वात् । (Glosse: tāni ca tattvam asi, aham brahmāsmi, ayam ātmā brahma, prajñānam ānandam brahmeti catvāri mahāvākyaṇi) तदर्थं तत्पदार्थं निरूपयामः ॥ Sieh Catal. India Office Num. 2388.

892.

20¹/₂, 21¹/₂. 17 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1820.

Tattvānusaṃdhāna von Mahādeva Vedāntin. Unvollständig.

Fol. 17 b schliesst: अद्युत्पन्नस्य संगतिः गृहाभावान्न वाक्यार्थप्रमापदपदार्थयोः स्मार्यस्मारकभावः संगतिः । सा द्विधा शक्तिर्लक्षणा चेति । शक्तिर्नाम मुख्या वृत्तिः । पदपदार्थयोर्वाच्यवाचकभावसंबन्ध इति । सा च द्विविधा योगो -

893.

20/11. 8 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1810.

Tattvabodha, ein Katechismus von den Grundbegriffen des Vedānta, in Frage und Antwort, von einem Schüler von Vāsa-devendra. Beginnt: वासुदेवेन्द्रयोगीन्द्रं नित्या ज्ञानप्रदं गुरुम् । मुमुक्षूणां हितार्थाय तत्त्वबोधो विधीयते ॥ १ ॥ साधनचतुष्टयसंपन्नाधिकारिणां मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकारं वक्ष्यामः ॥ साधनचतुष्टयं किम् । नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ १ ॥ इहामुक्त्वफलभोगविरागः ॥ २ ॥ शमादिपङ्कपत्तिः ॥ ३ ॥ मुमुक्षत्वं चेति ॥ ४ ॥ नित्यं यस्त्येकं ब्रह्म तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम् । अयमेव नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ विरागः कः । इह सर्वभोगेष्विच्छाराहित्यम् ॥ शमादिमाधनसंपत्तिः का । शमो दमस्तपस्तित्तिचा अथा समाधानं चेति ॥

Schliesst तनु त्यजति वा काशा अथचक्ष गृहे ऽथवा । ज्ञान-
सप्राप्तिसमये मुक्तो ऽसौ विगताशय । इति स्मृतेश्च ॥

894.

°6/9 4 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Tattabodha

895.

°0/11 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben in Daṣṭrīpura von Durla-
bharama Sohn von Jayānanda im J 1801

Tattabodha In dieser Handschrift fälschlich Saṅkaracarya
zugeschrieben

896.

°3/10 °1 Bl 7 bis 8 Linien Schrift vom 18 Jahrh

Astaraṅragita oder *Adhātannubhāti* von einem unbekannten
Verfasser 21 Kapitel, welche 302 Verse enthalten Beginnt
मुक्तिमिहासि चेत्तात विषयान्विषयवत्तज । चमार्जेदद्यातोपसत्य पी-
यूपवद्भज ॥ १ ॥ न पृथ्वी न जल नाग्निर्न वायुर्ध्यानं वा भवान् ।
एषा साक्षिणमात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुक्तये ॥ २ ॥ यदि देहं पृथ-
कृत्य चित्तिं विप्रम्य तिष्ठसि । अधुनेव सुखी शान्तो बन्धमुक्तो भवि-
ष्यसि ॥ ३ ॥

Schliesst mit einem Kapitel welches die Einteilung des ganzen
Werkes angiebt Letzter Vers विश्वेकमितै खण्डे लोकैरात्मापि
मध्यखे । अवधूतानुभूतेश्च लोका सख्याक्रमा अमी ॥ Sieh Cod
Oxon Num 558

897.

°9/13 14 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 150

Astaraṅragita Mit dem Kommentar von Viśveśvara

Diese Schrift mit dem Kommentar von Viśveśvara ist in
Indien mehrfach herausgegeben worden

898

°5/14 45 Bl 10 bis 1 Linien Etwa 190

Astaraṅragitā mit dem Kommentar *Adhyatmapradīpikā* von
Viśveśvara Der letztere beginnt यदज्ञानाज्जगज्जातं यद्विज्ञाना-
द्विलीयते । तं नत्वा सच्चिदानन्दं कुर्वे ऽध्यात्मप्रदीपिकाम् ॥ १ ॥

899.

33/15 6 Bl 10 Linien Schrift von Anfang des Jahrh

Uttaraṅgita scheinbar eine Fortsetzung der Bhagavadgita eine
Vedānta Abhandlung in drei Kapiteln Ziemlich alt da Gaudapada
einen Kommentar zu ihr geschrieben hat Beginnt अर्जुन उवाच ॥

यदेकं निष्कलं ब्रह्म व्योमातीतं निरञ्जनम् । अप्रतर्क्यमविज्ञेयं विना-
शोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥ कारणं योगनिर्मुक्तं हेतुसाधनवर्जितम् ।
हृदयाम्बुजमध्यस्थं ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् । तत्त्वणादेव मुच्येत यज्ज्ञाना-
ब्रूहि केशव ॥ २ ॥

900.

19/12. 8 Bl., 8 Linien. Etwa 1690.

Gītāsāra oder *Bhagavadgītāsāra* in 95 Versen, über die
Heiligkeit des Omkāra und die Vertiefung in das Brahman
(Dhyānayoga). In einem Dialog zwischen Arjuna und Kṛiṣṇa.
Beginnt: अस्य श्रीगीतास्तोत्रमन्त्रस्य ओंकारस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋ-
पयः । etc. अर्जुन उवाच ॥ ओंकारस्य तु माहात्म्यं रूपं स्थानं परं
तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ साधु साधु महाबाहो यन्मां त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण
प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ २ ॥ पृथिव्यादिश्च ऋग्वेदो भूरि-
त्येव पितामहः । अकारेण लयं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ etc.

Schliesst: निर्मथ्य चतुरो वेदान्मुनिना भारतं कृतम् । सारं
निर्मथ्य कृष्णेन गुडाकेशमुखे ऽमृतम् ॥ ९३ ॥ गीताज्ञानामृतं पीत्वा
पुनर्जन्म न विद्यते । पुण्यं पापहरं प्राप्य संसारभयनाशनम् ॥ ९४ ॥
जपतां शृण्वतां चैव गीतासारमनुत्तमम् । यः पठेत्प्रातरुत्थाय गङ्गा-
स्नानं दिने दिने ॥ ९५ ॥

901.

18¹/₂/10¹/₂. 8 Bl., 10 bis 12 Linien. Geschrieben in Rīnara von
Bhānudeva, Sohn von Kalyāṇa, um etwa 1800

Gītāsāra in 101 Versen. Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ ओंका-
रस्य च माहात्म्यं रूपं स्थानं फलं तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि
मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो यन्मां
त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ २ ॥
अस्य श्रीगीतासारमन्त्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषिः । प्रणवो [बीजम्] ।
अनुष्टुप् छन्दः । अग्निवायुसूर्या देवताः । आहवनीयगार्हपत्यदक्षिणा-
मिष्टानानि ऋग्यजुःसामवेदास्तत्त्वानि पीतश्चेतानि वर्णानि । ओं
अपयो मन्त्रस्य ओंओंओंओंकारस्य रूपं ज्ञानामिष्टानानि । ओं भूर्भु-
वःस्वःस्वाहाजपमहं करिष्ये । अकार इति बीजम् । उकारः शक्तिः ।
मकारः कीलकम् । मुक्तिद्वारं गीतासारजपमहं करिष्ये । ओंओंओंओं-
कारस्येति ओं नम इति मन्त्रः ॥ पृथिव्यग्निश्च ऋग्वेदो भूरित्येव पि-
तामहः । अकारे तु लयं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ अन्तरिक्षं

यजुर्वायुर्ध्रुवो विष्णुः सनातनः । उकारे तु लय प्राप्ते द्वितीये प्रण-
वाशके ॥ ४ ॥ दिवि सूर्यः सामवेदः स्वरित्वेव महेश्वरः । मकारे तु
लय प्राप्ते तृतीये प्रणवाशके ॥ ५ ॥ अकारे च उकारे च मकारे
च धनंजय । इदमेक मुनिष्पन्नमिति ज्योतिरूपकम् ॥ ६ ॥

Schliesst सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दनः । पार्थो
वत्सः सुधीर्भोक्ता दुग्धं गीतामृतं महत् ॥ १०१ ॥ इति श्रीभगवद्गी-
तासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्याया योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गीतासार-
स्तोत्रं सपूर्णम् ॥

902.

36/17 158 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1720

Yogarāsisthasāmlasepa oder *Moksopayasāra* oder *Laghuu
sistha*, in sechs Prakaraṇa Gauda Abhinanda hat die im grossen
Yogavasistha enthaltenen Erzählungen mit bedeutenden Abkürzungen
zusammengestellt Folia 1 2 fehlen Das Utpattiprakaraṇa endet
Fol 64a, Sthitiprakaraṇa Fol 81b, Upasamaparakaraṇa Fol 113b,
Nirvanaparakaraṇa Fol 160b

903.

24/11 21 Bl. Linien verschieden Schrift von 1696

Yogarāsisthasāra, ausgewählte moralische Sentenzen aus dem
Yogavasistha, abgeteilt in 10 Kapitel Mit einem Kommentar von
Mahidhara Das erste Blatt fehlt Fol 2 beginnt महागुभाव-
सपर्कात्ससारार्णवलङ्घने । युक्तिः संप्राप्यते राम दृढा नीरिव ना-
विकात् ॥ ४ ॥

904.

20/9 13 Bl. 8 Linien Etwa 1780

Goralasāṭaka, 201 Verse über mystische Askesis, von
Gorakṣa Beginnt श्रीगुरु परमानन्दं वन्दे सानन्दविग्रहम् । यस्य
सनिधिमात्रेण चिदानन्दायते तनुः ॥ १ ॥

Eine genuine Analyse findet sich in Catal Oxon Num 567

905.

31/14 13 Bl. 12 bis 14 Linien Schrift von 1843

Hathayamādīpikā von Svātmarāma In vier Kapiteln (Upadeśa)
Beginnt श्रीआदिनाथाय नमो ऽस्तु तस्मै येनोपदिष्टा हठयोगविद्या ।
विराजते प्रोन्नतराजसौधमारोढुमिहोरधिरौहिणीव ॥ १ ॥ प्रणम्य
श्रीगुरुं नाथं स्वात्मारामेण धीमता । केवलं राजयोगाय हठविद्योपदि-
श्यते ॥ २ ॥ भ्रान्त्या वज्रमतध्वान्ते राजयोगमजानताम् । हठप्रदी-
पिका धत्ते स्वात्मारामः कृपाकरः ॥ ३ ॥ हठविद्या हि मत्स्येन्द्रगोर-
चाद्या विजानते । स्वात्मारामो ऽद्यः योगी जानीते तत्प्रसादतः ॥ ४ ॥

Svātmārāma versteht unter Haṭhavidyā die durch gewaltsame Mittel bewirkte Hemmung des Athems, um die Modifikation des denkenden Principis zu regeln. Diese Unterdrückung führt zum Rājayoga, über welchen die Śārṅgarapaddhati 4364—4375 zu vergleichen ist. Die Haṭhapradīpikā ist in Catal. Oxon. Num. 566 ausführlich behandelt.

Upadeśa 1 endigt Fol. 3 b, 2 Fol. 6 a, 3 Fol. 9 b, 4 Fol. 13 b.

906.

24/11. 41 Bl., 13 Linien. Geschrieben in Ahmadābād (Śākapdiserīmadhye) im J. 1775.

Haṭhapradīpikā mit einer Paraphrase in Gujarāṭi. Es fehlen Folia 9. 2. 9. 90. — Upadeśa 1 p. 6 a. 2 p. 12 a. 3 p. 26 b. 4 p. 41 b.

907.

28/14. 7 Bl., 12 Linien. Etwa 1780.

Das vierte, bedeutend erweiterte Kapitel der *Haṭhapradīpikā*, in 194 Versen. Dieses handelt von samādhi, dem Zurückhalten von ausseren Gegenständen und die tiefe Versenkung des Geistes.

Beginnt: नमः शिवाय गुरवे नादविन्दुकलात्मने । निरञ्जनपदं याति यतो योगपरायणः ॥ १ ॥ अथेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिक्रममुत्तमम् । मृत्युघ्नं च सुखोपायं ब्रह्मानन्दकरं परम् ॥ २ ॥

Unterschrift: इति श्रीसहजानन्दचेलकेन*) श्रीस्वात्मारामयोगीन्द्रेण विरचितायां हठप्रदीपिकायां सिद्धानां समाधिसाधनविधिः ॥

908.

26/11. 22 Bl., 10 Linien. Etwa 1760.

Padārthamālā, eine Darstellung der sieben Kategorien der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jayarāma. Ein Fragment. Vorn fehlen Foll. 1—18, und am Schluss eine ganze Reihe von Blättern. Auf Fol. 37 b erwähnt er sein Dīdhitividyotana. Florent. MSS. 475.

909.

31/12. 19 Bl., 14 bis 15 Linien. Schrift von 1831.

Sāṃkhyakārikā von Īśvarakṛiṣṇa, mit dem Kommentar Tattva-kaumudī von Vācaspati Miśra. Foll. 1—6 fehlen. Fol. 7 a beginnt am Ende der neunten Kārikā: पपत्तेः । अथापि विवर्तः शब्दादिप्रपञ्चस्तथापि सतः सञ्जायत इति न स्यात् ।

Schliesst: इयं प्रकाशमलवर्णशालिनी तिरस्कृताज्ञानसमुच्चया । तनोति सर्वोत्तममार्गगामिनी सतां मुदं कामपि तत्त्वकीमुदो ॥ Im zweiten Pāda fehlt etwas.

*) Celaka ist ein Schüler.

910.

29/14 10 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1630

Samkhyatattvakaumudī, ein Kommentar zu den Samkhyakārikah von Īśvarakṛiṣṇa, von Vacaspati Miśra Fragment, Fol २—११. Beginnt स्यार्थस्य ससिद्धौ को विद्वान्यत्नमाचरेत् सन्ति चोपायाः शत शरीरदुःखप्रतीकाराय ।

911.

2०¹/₂/10 6 Bl, 11 bis 14 Linien Schrift von 1751

Saptapadārtha, die sieben Kategorien der Samkhya Philosophie, von Sivāditya Beginnt हेतवे जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां श्रभवे गुरवे नमः ॥ १ ॥ प्रमितिविषयाः पदार्थाः । ते च द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाख्याः सप्तैव । तत्र द्रव्याणि पृथिव्यग्नेर्वाय्वाकाशकालदिगात्मनासि नवैव ॥ १ ॥ Sivāditya wird zuerst von Śrīharsa in seinem Khandanakhandakhādya und von Gaṅgeśvara im Tattvacintāmani citirt

Schliesst सप्तद्वीपा धरा यावदावत्सप्त धराधराः । तावत्सप्त-पदार्थीयमस्तु वस्तुप्रकाशिनी ॥

912.

23/10 7 Bl 12 bis 13 Linien Geschrieben im J 1683 von Some-svara, Sohn von Bhaṭṭa Damodara

Bhāṣaparicheda oder Kārikāvalī, ein Abriss der Vaiśeṣika Philosophie, von Viśvanātha Pañcananī, in 166 Regeln Beginnt नूतनजलधररुचये गोपवधूटीदुकूलचौराय । कृष्णाय नमस्तस्मै ससार-महीरुहस्य बीजाय ॥ १ ॥

913.

26/11 11 Bl 9 Linien Die älteren Blätter etwa 1650 geschrieben

Bhāṣaparicheda

914.

27/10 8 Bl 9 bis 10 Linien Von Kāṇharama in Śākambari unter der Regierung von Ajitasmala, aus einem Exemplar welches Nātheyagovaram Viṭṭhalarāya angehörte im J 1723 abgeschrieben

Bhāṣaparicheda

915.

29/11 10 Bl, 8 bis 10 Linien Abschrift von 1745

Bhāṣaparicheda

916.

29/11 5 Bl, 12 Linien Abschrift von etwa 1740

Bhāṣaparicheda

917.

34/8 15 Bl, 4 bis 7 Linien Bengali Schrift Etwa 17०0

Bhāṣaparicheda

918.

25/10. 10 Bl., 7 bis 10 Linien. Etwa 1800.

Bhāṣāparicheda.

919.

21/8. 27 Bl., 5 Linien. Etwa 1830..

Bhāṣāparicheda.

920.

21/9. 9 Bl., 10 bis 11 Linien. Fehlerhafte Abschrift von etwa 1820.

Bhāṣāparicheda Nach Kārikā 34 ist eine eingeschoben (beginnt वायोर्नवैकादशतेजसो गुणा).

Schliesst hier mit dem später hinzugefügten Vers: सप्तपष्ठुत्त-
रश्लोकेर्विश्वपञ्चाननोदितः । पूर्णो भाषापरिच्छेदो विदुषामुपकारकः ॥

921.

24/10. 49 Bl., 13 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1600.

Siddhāntamuktāvalī oder abgekürzt *Muktāvalī*, ein Kommentar zum Bhāṣāparicheda, von Viśvanātha selbst. Beginnt: चूडामणी-
कृतविधुर्वलयीकृतवासुकिः । भवो भवतु भव्याय लीलाताण्डव-
पण्डितः ॥ १ ॥ Am Ende fehlt ein einziges Blatt.

922.

29¹/₂/13. 16 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Siddhāntamuktāvalī. Unvollständig. Bricht ab in Röhr's Ausgabe Sūtra 57, Linie 3.

923.

33/17. 31 Bl., 12 Linien. Etwa 1830.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa, ein Kommentar zur Siddhānta-
muktāvalī, von Mahādeva, einem Sohn von Bālakṛiṣṇa. Beginnt:
लक्ष्मीपादयुगं प्रणम्य पितर्योवालक्षणभिधं etc.

Die Handschrift enthält den ersten Paricheda und den Anfang des zweiten.

924.

27/12. 28 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von Anf. dieses Jahrhunderts.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa. Ein Stück des ersten Paricheda.
Reicht bis Fol. 24 b der vorangehenden Handschrift.

925.

24/10. 42 Bl., 8 bis 10 Linien. Etwa 1820.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa. Pratyaksakhaṇḍa und der Anfang des Anumānakhaṇḍa. Beginnt: सुखदुःखादीत्यादिना ज्ञानेष्टद्वेष-
तिधर्माधर्मभावनापरिग्रहः ॥

926.

31/16 12 Bl., 9 bis 13 Linien Etwa 1815

Tārḥāmṛta, die Elemente der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jagadīśa. Beginnt ब्रह्माद्या निखिलाचिंतास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः etc अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य इति (Bṛihadaranyaka, Bibl Ind p 450)

Schliesst यथा शङ्खः पाण्डुर एवेति विशेष्यसगतस्यान्ययोगव्यवहेदः पार्थ एव धनुर्धर इत्यादी एवदिशा सर्वं बोध्यमिति ॥ Sieh Catal India Office Num 2121

927.

23/11 14 Bl., 10 Linien Geschrieben von Nārāyaṇāśa, Schüler (परशिष्य) von Vijayarāma, im J 1776

Tārḥāmṛta, ein Abriss des Vaiśeṣika Systems, von Jagadīśa Bhaṭṭācārya. Ganze Sätze aus Kanīda's Sūtra werden wenig verändert aufgenommen. Beginnt ब्रह्माद्या निखिलाचिंतास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः स्वाज्ञानप्रशमाय यत्र मनसो वृत्तिः समस्ता दधुः । श्रीविष्णोश्चरणाम्बुजं भवभयध्वसैकवीजं पर एतद्वै विनिधाय तन्निरूपम तर्कामृतं तन्यते ॥ १ ॥ अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः (S P 15, 5, 4, 5) इति ॥ etc.

928.

20/13 8 Bl., 17 bis 20 Linien Etwa 1790

Tārḥāmṛta von Jagadīśa

929.

22/9 26 Bl., 9 bis 14 Linien Etwa 1720

Tārḥabhāṣā, ein Abriss der Logik, gegründet auf den Nyāyasūtra von Gautama. Von Keśavamisra. (1) Beginnt बालो ऽपि यो न्यायनये प्रवेशमन्येन वाञ्छत्यलसः श्रुतेन । संचिप्युक्त्यन्विततर्कभाषा प्रकाशयते तस्य कृते मयेषा ॥ १ ॥ प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धान्तावयवतर्कनिर्णयवाद्बलवत्तण्डाहत्वाभासकलजातिनियहस्त्रानानां तत्त्वज्ञानान्निःश्रेयसाधिगम इति न्यायस्यादिमं सूचम् ॥ अस्यार्थः । प्रमाणादिषोडशप्रदार्यानां तत्त्वज्ञानान्मोक्षप्राप्तिर्भवतीति । न च प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानं सम्यग्ज्ञानं तावद्वधति यावदेषामुद्देशनघणपरीषा न क्रियन्ते । यदाह भाष्यकारः (i e Vatsyāyana) । त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिः । उद्देशो नवणपरीषा चेति । उद्देशस्तु नाममात्रेण यन्मुसकीर्तनम् । तस्याकिन्नेव

सूत्रे हतम् । लक्षणं त्वसाधारणधर्मवचनम् । यथा गोः सास्त्रादि-
मत्त्वम् । यथालक्षितस्यैतल्लक्षणमुपपद्यते न वेति विचारः परीक्षा ।
तेनैते लक्षणपरीक्षे प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानार्थं कर्तव्ये ॥

930.

27¹/₂/12. 29 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Tarkabhāṣā. (B.)

931.

26/11. 20 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1740.

Tarkabhāṣā. Unvollständig. (C.) Schliesst in A Fol. 16a, 7,
in B Fol. 17 a, 2.

932.

24/12. 7 Bl., 11 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1857 von Bhavānī-
sāṅkara, Sohn von Abbayaśāṅkara.

Tarkasaṃgraha, ein Grundriss der Vaiśeṣika-Philosophie, von
Annambhaṭṭa. Der Verfasser wird in dieser und der folgenden
Handschrift Ananta Bhaṭṭa genannt. Beginnt: निधाय हृदि वि-
श्वेशं विधाय गुरुवन्दनम् । बालानां सुखवीधाय क्रियते तर्कसं-
यहः ॥ १ ॥

933.

22/12. 19 Bl., 10 bis 12 Linien. Etwa 1820.

Foll. 1—7. *Tarkasaṃgraha*.

Foll. 8—19. *Tarkasaṃgrahadīpikā*, Annambhaṭṭa's eigener
Kommentar zu seinem *Tarkasaṃgraha*. Beginnt: विश्वेश्वरं साम्ब-
मूर्तिं प्रणिपत्य गिरं गुरुम् । टीकां शिशुहितां कुर्वे तर्कसंयहदीपिकाम् ॥

934.

24/11. 14 Bl., 14 bis 17 Linien. Etwa 1780.

Tarkasaṃgraha und *Dīpikā* von Annambhaṭṭa. Fol. 12 fehlt.

935.

23/14. 13 Bl., 16 bis 22 Linien. Schrift von 1784.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

936.

26/11. 19 Bl., 11 Linien. Schrift von 1856.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

937.

26/13. 19 Bl., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1857.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

Auf dem Vorderblatte findet sich ein Śāṅkarācārya zugeschriebenes
Sivāṣṭaka in 10 Versen. Beginnt: गले कलितकालिमः प्रकटितेन्दु-
भालस्थलिर्विकाशितजटोत्करं प्रकटपाणिपाथोरुहम् । etc. Fehlerhaft.

938.

25/7 23 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1770

Tarkasamgrahadīpikā

939.

24¹/₂/8 23 Bl 8 bis 10 Linien Geschrieben von Kṛpāsankara, Sohn von Hariśankara im J 1778

Tarkasamgrahadīpikā Mit Randglossen

940.

26/11 27 Bl, 9 Linien. Etwa 1790

Tarkasamgrahadīpikā

941.

28/13 12 Bl, 14 Linien Etwa 1830

Nyayabodhinī, ein Kommentar zum Tarkasamgraha, von Govardhana Beginnt निखिलागमसचारि श्रीकृष्णाख्य पर मह' । ध्यात्वा गोवर्धनमुधीस्तनुते न्यायबोधिनीम् ॥

942.

32/10 46 Bl 10 Linien Etwa 1810

Tattvacintāmaṇi von Gaṅgeśa. Der vierte Teil desselben, Śabdakhaṇḍa Fol 28 und 47 fehlen Beginnt अथ शब्दो निरूप्यते । प्रयोगहेतुभूतार्थतत्त्वज्ञानजन्यः शब्दः प्रमाणम् । ननु शब्दो न प्रमाणम् । तथा हि । करणविशेषः प्रमाणम् । करणं च तद्वस्तिनसति क्रिया भवत्येव । न च शब्दे सति प्रमा भवत्येवेति नाथ शब्दः प्रमाणम् ।

Bricht ab ततो लिङ्पदेनैकत्रोच्चारणे योग्यतादिवशाद्यागविषयक स्थायिस्वर्गजनक कार्यमित्येक ज्ञानमनुभवरूप प्रचु - Dieses entspricht der Ausgabe im Pandit 7, 188 b

943.

25/11 63 Bl, 8 bis 11 Linien Etwa 1750

Tattvacintāmanidīpikā von Raghunātha Anumāṇikhaṇḍa Fragment Paginiert 47—109 Fol 47a beginnt [का]लवृत्तेरेव हेतुत्वाद्नुमितिकाले च तदसम्भवात्ता नोत्पद्येतेति चेन्न । Ausgabe von Calcutta Samvat 1905, p 94 — Randglossen Raghunātha spricht von seinem Kommentar zum Śabdakhaṇḍa in folgenden Worten, Fol 57b स्वर्गकामो यजेतेत्यदावन्वयबोध शब्दमणिदीधिति विवेचयिष्याम ।

Das letzte Blatt beginnt विषयित्वानुयोगित्वयोः und schliesst यत्साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यादय - Findet sich in der genannten Ausgabe p 123

944.

26/12. 47 Bl., 13 Linien. Schrift von 1671.

Foll. 50—97. *Tattvacintāmaṇidīdhīti* (Anumānakhaṇḍa) von Raghunātha. Ein Bruchstück der letzteren Hälfte, entsprechend dem Upādher dūṣakatābījapūrvapakṣa im *Tattvacintāmaṇi*, bis zu Ende des Anumāna-Teiles. Beginnt: सकलगुणव्यक्तिषु सोपाधेरपि द्रव्यत्वस्य गुणत्वेन सकलगुणेष्वेव निरुपाधित्वात् ॥ Calcutta-Ausgabe von Saṃvat 1905, p. 83. — Fol. 59 fehlt.

945.

26/11 56 Bl., 11 bis 15 Linien. Etwa 1800.

Fragment eines Kommentars zur *Anumānadīdhīti* von Raghunātha. Beginnt: मूलमिति । इद्वैव वाच्यत्वं समवायित्वेन विषयता-संबन्धावद्विप्रप्रतियोगिताको यद्यपि प्रसिद्धस्तथापि etc. Der Verfasser citiert mehrfach Jagadīśa und einmal Gadādhara. Beide haben bekanntlich Kommentare zur *Dīdhīti* geschrieben. — Fol. 25 ist doppelt gezählt.

Bricht ab mit: एवमपि समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य मणिका-राणामङ्गीकारापत्तेरित्यस्वरसवीजमवधेयम् ॥

946.

22/10¹/₂. 161 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1730.

Bhavānandī, Bhavānanda's Kommentar zur *Tattvacintāmaṇidīdhīti*, Anumānakhaṇḍa, von Raghunātha. Unvollständig. Paginiert 4—187. Es fehlen Foll. 1—3. 20. 42—64. Fol. 187 endet in dem Citat अपार्यकम् aus dem *Tattvacintāmaṇi* (Bibl. Indica 2, 928).

Das letzte Blatt enthält den Anfang einer Abhandlung von Balabhadra, Sohn von Viṣṇudāsa.

947.

24¹/₂/10. 157 Bl., 11 Linien. Schrift von zwei Händen. Die ältere stammt von etwa 1790, die jüngere von etwa 1810.

Fragmente der *Sarvopakāriṇī*, eines Kommentares zu der *Bhavānandī*, von Mahādeva Puṇatāmākara. Mahādeva citiert seinen Nyāyakaustubha, ausserdem Pakṣadharamiśra und einen früheren Kommentator zum *Tattvacintāmaṇi*, nämlich Saudaṇḍopādhyāya. Der letztere wird unter dem Namen Upādhyāya bereits von Raghunātha mehrfach erwähnt.

Eine Anzahl von Blättern konnte trotz aller Bemühung nicht geordnet werden.

948.

41/11. 13 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Tattvacintāmaṇidīdhītiṭīka von Gadādhara. Ein kleines Fragment. Fol. 2—12 enthalten die Erklärung zu der Einleitung. In dem Calcuttaer Drucke Seite 1—2. Der Anfang und das Ende

fehlen. Beginnt auf Fol 2a ज्ञत इति सर्वा ह्युपपदविभक्तय
पञ्चपवादिका इति न विरुध्यते । वस्तुतस्तु स्वावधिकोत्कर्षवत्तया
ज्ञापन कमस्तार ॥ Fol 13 enthält ebenfalls ein Stück des An-
fangs, ibid p 3 4

949.

23¹/₂/10 11 Bl 15 Linen. Etwa 16⁰⁰

Tattvacintamanyalola von Javadeva Ein Fragment des
Kommentars zu dem Pratyaksakhandi des Tattvacintamani. Parniert
1—12, doch fehlt Fol 11 Fol 12 reicht wahrscheinlich bis
Pramanyavade Siddhantarahasya in der Ausgabe in der Bibl
Indica 1 248 Beginnt वक्त्राणि पञ्च कुचयो प्रतिविम्बितानि दृष्ट्वा
दशाननसमागमनभ्रमेण । भूयो ऽपि ग्रीलपरिवृत्तिभयेन गडमा-
लिङ्घितो गिरिजया गिरिश पुनातु ॥ १ ॥ अधीत्य जयदेवेन हरि-
मिश्रात्पितृव्यत । तत्त्वचिन्तामणेरित्यमालोको ऽय प्रकाशते ॥ २ ॥
प्रसङ्गान्मङ्गलस्य समाप्तिहेतुता स्थापयितु भूमिकामाचरति । इहेति ।
इहलोके खलु वाक्यालकारे एकवाक्यताऽविप्रतिपत्ति । अतो भ्रममू-
लकताशङ्का निराकृता विवादाङ्गसंशयवोजविप्रतिपत्त्यदर्शनान्यूनता च
परिहृता ॥

Javadeva gibt weder in diesem Teile noch in den übrigen
Teilen des ganzen Werkes wie etwa Mithuramatha einen voll-
ständigen Kommentar, sondern behandelt nur einzelne Punkte In
dem vorliegenden Bruchstück citiert er *Vatseśvara* Fol 2 b
(तदुक्तं महार्णवे वत्सेश्वरेण । तथाप्यभीष्टपूर्वकालाङ्गकमङ्गलानुमाने
गीरवमतो लाघवाद्भ्रताबोधकवेदानुमानमेवेति) Fol 4 b (चिदद्या
नुमीयमानो मङ्गलं प्रारिप्सितसमाप्तिसाधनमित्याकार etc) 5 a
Muraribhatta Fol 10 a

Der *Mugdavadā* endigt Fol 8 a

950.

28/13 8 Bl 9 Linen Etwa 16⁰⁰

Allyatavala eine logische Abhandlung über die Natur des
Zeitwortes von Raghunatha Beginnt आख्यातस्य यद्गो वाच्य
पचति पाक करोतीति यद्वार्थककरोतिना सर्वाख्यातविवरणात् ॥
Citirt werden *Manjumanatanuvavani*

Schliesst तादृशयद्वाननुभवप्रसङ्गादनुपादेयमेव ॥

951.

24 9 10 Bl 10 b + 13 Linen Das letzte Fragment gehörte einem
Gopālabhāṣya. Das Datum ist mit Jahre 164 bez. sel. et.

1) *Ikhyatavadya* ein Fragment in vier Blättern von
dem Kommentir von Raghudeva zu Raghunathas *Ikhyatavadya*

Beginnt: प्रणम्य नीरदश्याममुद्दामगुणमन्दिरम् । आख्यातवादसद्वाख्या
रघुदेवेन तन्यते ॥ १ ॥ नैयायिकः परमतं निराकर्तुं स्वमतं व्यव-
स्थापयति । आख्यातस्येति । यत्नो वाच्यः । यत्नत्वविशिष्टो वाच्यः ।
यत्नत्वं शक्यतावहेदकमिति यावत् ।

Schliesst Fol. 4b मेदेनेति । तादात्म्यभिन्नसंबन्धेनेत्यर्थः । Eine
vollständige Handschrift ist von Weber unter Num. 1623 beschrieben.

2) *Ākhyātavādavyākhyā*, Bruchstück eines Kommentars zu
demselben *Ākhyātavāda*, von Jayarāma. Paginiert 1. 2. 4. 5.
Beginnt न्यायपञ्चाननः श्रीमाञ्जयरामः समासतः । आख्यातवादव्या-
ख्यानमातनोति मनोरमम् ॥ १ ॥ अनुकूलव्यापारत्वमाख्यातशक्यता-
वहेदकमिति केचित् । अनुकूलत्वस्य संसर्गत्वाद्व्यापारत्वमात्रं तथेत्येके ।
अनुकूलत्वमात्रं तथेत्यन्ये । धातोरर्थः फलमनुकूलव्यापारादिकमाख्या-
तस्येति मण्डनः ।

3) Der Schluss einer logischen Abhandlung mit dem Titel
Visayalankikapratyaksakāryakāraṇabhāvarahasya. Foll. 13. 14.

Schliesst: तथा सत्यन्यमतादिसिद्धपटुप्रतिवध्यप्रतिवन्धकभावेन
कार्यकारणभावानामावश्यकतया विषयस्य यथोक्तरूपेण हेतुत्वे माना-
भावादिति समासः ॥

952.

25/11. 4 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Vyāsa Anantakṛiṣṇa in
Benares im J. 1774.

Naivāda, über die Negation in der Logik, von Raghunātha.
Beginnt: संसर्गाभावो ऽन्योन्याभावश्च नञो ऽर्थः । तत्र चान्वयिता-
वहेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिबललभ्यम् । नीलघटवति न
घटः । नीलघटो न घट इत्याद्यव्यवहारात् । इह नीलघटवति न
पीतो घट इति । पीतो घटो न नीलो घट इत्यादिव्यवहाराच्च ॥

Schliesst: तेन न पचति न राज्ञ इत्यादौ न कृत्याद्यन्योन्याभावो
भूतत्वं न घट इत्यादौ न घटसंसर्गाभावश्च प्रतीयत इत्याहुः ॥

953.

39¹/₂/92¹/₂. 17 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Sāmānyalakṣaṇāṭīkā, ein Kommentar zu Raghunātha's *Sāmā-
nyalakṣaṇā*, über die Bildung allgemeiner Begriffe, in seiner
Anumānakhaṇḍadīdhiti (Ausgabe von Calcutta. Saṃvat 1905, p. 56—
64) Dem Kommentar fehlen nur wenige Zeilen am Ende. Beginnt:
व्याप्तिग्रहयेत्यादिमूलेन (Tattvacintāmaṇi in der Bibl. Ind. 2, 253)
व्याप्तिग्रहस्य सकलधूमविषयकतायाः पर्वतीयधूमज्ञानजन्यानुमित्यन्य-
थानुपपत्त्या व्यवस्थापनं कुत्रोपयोगीत्याकाङ्क्षायां तस्य सामान्यलक्षणा-

प्रत्यासत्तिव्यवस्थापनोपयोगिता सामान्यलक्षणप्रत्यासत्तिनिरूपणे संगतिं दर्शयति ॥ प्रसङ्गादिति । सामान्यप्रत्यासत्त्या सर्वोपसंहारादित्यादिना ग्रन्थेनोद्दिष्टतत्वेदानीं स्मृतत्वादित्यर्थः ॥ सामान्यलक्षणमिति । प्रत्यासत्तिमिति शेषः ॥

Der Rand der Kehrseite aller 17 Blätter trägt den Titel दी. टी. ग. सा. ल Mit ग wird Gadadhara bezeichnet

954.

20/13 147 Bl., 11 bis 12 Linien Schrift von 1787

Vyutpattirāda oder *Vyutpattivicāra* von Gadādhara Ein grösseres Fragment Foll 35—190 Schlus des Werkes Foll 92—101 fehlen Fol 35a beginnt त्यादौ राजपुरुषपदादीना समासवारणाय समर्थपदयोरेव समासानुशासनात्सामर्थ्यस्य च निरुक्तैकवाक्यतारूपत्वात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2036

Auf Fol 150 wird der Grammatiker Śrīpattidatta citiert

Schliesst तस्य विध्यर्थतत्त्वे तत्तात्पर्येणाधुनिकानां न भुञ्जीतेत्यादिप्रयोगापत्तेः ॥

955.

27/16 48 Bl., 8 bis 11 Linien Ltwā 1810

Nyāyasiddhāntamañjarī oder abgekürzt *Nyāyamañjarī* von Janakīnātha Bhattacharya Cudamanī In den gewöhnlichen vier Parichedā Beginnt प्रणम्य परमात्मानं जानकीनाथशर्मणा । क्रियते युक्तिमुक्ताभिरन्यायसिद्धान्तमञ्जरी ॥ १ ॥ इह किल निखिललोकविमोक्षमुख्योपायं मननोपायमात्मनस्तत्त्वज्ञानमामनन्ति । तच्च प्रमाणाधीनमिति प्रमाणं निरूप्यते । तच्च प्रमाणाः कारणं प्रमाणम् । प्रमा च यथार्थानुभवः । तदाङ्गराचार्याः । यथार्थानुभवो मानमिति ॥

Durch ein Versehen des Abschreibers sind von Fol. 3a bis zu Ende von 10b die ersten 21 Kārikāh des Bhāṣaparicheda von Viśvanātha mit des en Kommentar eingeschaltet worden.

Pratyakṣa endet Fol. 12b Anumana 21b Upamāna 22b Śabda 48b Citirt werden der Tatparyacintāmaṇi, Nyayabhāṣakara, Mūrārīmīśra, Sivādityamiśra Ausserdem erwähnt er auf Fol. 29b als seine eigenen Werke Manimaricimibandha und Tatparyadīpaka

Schliesst ज्ञानस्य सनिकर्षत्वे किं मानमिति चेद्वज्रतत्त्वप्रकारकप्रत्यक्षमित्यवेहि । तत्रैव किं मानमिति चेत्तत्प्रकारिका प्रवृत्तिरिति संक्षेपः ॥

956.

24/31, 55 Bl., 8 bis 12 Linien Ftwā 1790

Nyāyasiddhāntamañjarī Foll 23—26 43 fehlen.

957.

31/9¹/₂. 24 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Nyāyasiddhāntamañjarī. Fol. 11 fehlt. Hinter Fol. 10 sind zwei nicht hierher gehörige Blätter eingeschaltet. Nicht ganz vollendet. Endet mit dem Wort *अप्रयोजकत्वात्* ! entsprechend Fol. 55a, 5 in der vorangehenden Handschrift.

958.

32/10. 26 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1790.

Anumitiparāmarśa, eine logische Abhandlung. Unvollständig. Fol. 12 nicht bezeichnet, aber es fehlt nichts. Beginnt: अनुमिति-परामर्शयोः सामान्यतो ऽनुमितित्वपरामर्शत्वाभ्यां कार्यकारणाभावः । परामर्शत्वं च जातिविशेषः । न तु व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताविषयक-निश्चयत्वम् । अतो व्याप्यादिर्भेदेनाननुगमे ऽपि न क्षतिः । न च तादृशजातौ मानाभावः । अनुमितिरूपानुगतकार्यजनकतयैव तत्सिद्धेः । न च तादृशजातेष्वानुपत्त्यादिना सांकर्यमिति वाच्यम् । मानसपरामर्श एव तादृशजातिस्वीकारेण सांकर्यविरहात् । Dieselbe Schrift findet sich im Catalogue of the India Office unter Num. 2019.

I. Astronomie und Astrologie.

959.

20/14 36 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1710

Lilāvati, Arithmetik und Geometrie, der erste Teil des Siddhantaśiromani von Bhaskara, einem Sohn von Maheśvara. Beginnt प्रीतिं भक्तजनस्य यो जनयति विघ्नं विनिघ्नन्मृतत्वं वृन्दार-कवृन्दवन्दितपदं नत्वा मतङ्गाननम् । पाटी सन्नखितस्य वक्षि चतुर-प्रीतिप्रदां प्रस्फुटां सच्चिन्नाचरकोमलामलपदैर्लीलित्यलीलावतीम् ॥ १ ॥

960.

26/13 77 Bl., 10 bis 14 Linien. Etwa 1780

Lilāvati Reicht bis in die Mitte des Ksetravavyavahāra. Folia 51—53 fehlen. Das letzte Blatt aus einer verschiedenen HS. ent- hält den Schluss des Werkes Añkapaśavyavahāra. Geschrieben 1676

961.

23/10 42 Bl. 12 bis 16 Linien. Schrift von 1676

Gaṇitāmantasagara, ein Kommentar zu der *Lilāvati*, von Gaṅgadhara, Sohn von Govardhana, und Schüler von Gopala. Beginnt erst in Adhyaya 3, 5 दृष्टमूलानां जातौ करणमूत्रवृत्तद्वयम् ।

Pigmentiert 25—62. Prākṛnādhyaya 25a. Misrakavyavahāra 32a. Sredhivyavahāra 34a. Ksetrādhyaya 49b. Khatavyavahāra 50b. Citivyavahāra 51a. Krahacavyavahāra 52a. Rasivyavahāra 53a. Chāyavyavahāra 55b. Kuṭṭakadhyaya 60b. Gaṇitapaśa 62a.

Schliesst पुष्करञ्जातितिलको नागदेवो द्विजोत्तमः । तत्पुत्रो ज्योतनामाग्यो गोपालो ऽस्यानुजः सुधीः ॥ १ ॥ श्रीमद्गोपालगणक-चरणाम्बुजसेवया । लब्धबोधेन रचिता टीका गङ्गाधरेण तु ॥ २ ॥ श्रीमद्गोवर्धनसुतगणगङ्गाधरेण तु । हता लीलावतीटीका गणितामृ-तसागरी ॥ ३ ॥ Die letzten vier Blätter stammen aus einer anderen HS. desselben Werkes.

962.

24/11 7 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1800

Lilāvatiṭīka, ein Fragment des Kommentars zur *Lilāvati*, von Rāmakṛṣṇa, Sohn von Lakṣmana, Enkel von Nṛsiṃha, einem

Schüler von Somanātha. Die Handschrift reicht bloss bis zum zweiten Paricheda des zweiten Adhyāya (oder Num. 13). Beginnt: नृसिंहपादपङ्कजं नमामि सिद्धिदायकम् । गुरोश्च पादपङ्कजं भजामि शास्त्रकारणम् ॥ १ ॥ २ ॥ सह्याद्रेर्निकटस्थिते जलपुरे जातः कवा-
खोदरे मत्स्येन्द्राद्वियुगप्रसादमुदितः श्रीसोमनाथः सुधीः । तत्पादा-
म्बुजसेवनैकनिरतः श्रीरामकृष्णाभिधः कुर्वे सन्नखिते हि भास्करकृते
टीकां मुदे तद्विदाम् ॥ ३ ॥ Dieser Kommentar ist im Jahr 1688
verfasst.

963.

25/15 45 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1780.

Bijaganita, der algebraische zweite Teil des Siddhāntaśiromaṇi, von Bhāskara, Sohn von Maheśvara. Der letztere Teil des
Werkes fehlt.

964.

23/10. 11 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa 1770.

Fol. 1—11. *Bijaganita*, mit dem Kommentar *Bijaprabodha*.
von Rāmakṛṣṇa, Sohn von Lakṣmaṇa, Enkel von Nṛsiṅha, Schüler
von Somanātha. Von beiden nur der Anfang erhalten. Der
Kommentar beginnt: सर्वज्ञं भास्करं नमि सोमनाथं च सहस्रम् ।
मुनीश्वरं महाप्रीढं तन्त्रतत्त्वार्थपारगम् ॥ १ ॥

965.

27/12. 27 Bl., 11 bis 15 Linien. Etwa 1690.

Gaṇitādhyāya, Vorschriften für astronomische Berechnungen,
der dritte Teil des Siddhāntaśiromaṇi, von Bhāskara, Sohn von
Maheśvara. Beginnt: यच्च चातुर्मिदं जगज्जलजिनीबन्धौ सममुद्गते
ध्वान्तध्वंसविधौ विधीतविनमन्निःशेषदोषोचये । वर्तन्ते क्रतवः शत-
क्रतुमुखा दीव्यन्ति देवा दिवि द्वाभ्यः सूक्तिमुचं व्यनक्तु स गिरं गीर्वा-
णवन्द्यो रविः ॥ १ ॥ कृती जयति जिष्णुजो गणकचक्रचूडामणिर्ज-
यन्ति ललितोक्तयः प्रथिततन्त्रसद्युक्तयः । वराहमिहिरादयः समवलोक्य
येषां कृतीः कृती भवति मादृशो ऽप्यतनुतन्त्रवन्द्ये ऽल्पधीः ॥ २ ॥

1. Madhyamādhikāra Fol. 8a. 2. Spastīkaraṇādhikāra Fol. 12b.
3. Tripraśnādhikāra Fol. 18b. 4. Parvānayanādhikāra Fol. 18b.
5. Candragrahaṇādhikāra Fol. 21a. 6. Sūryagrahaṇādhikāra Fol. 22a.
7. Grahaḥayādhikāra Fol. 23a. 8. Grahaḥayādhikāra Fol. 23b.
9. Śrīṅgonnatyadhikāra Fol. 24b. 10. Grahaḥayuttyadhikāra Fol. 25a.
11. Bhagrahaḥayuttyadhikāra Fol. 26a. 12. Pātānayanādhikāra Fol. 27a.

966.

23/11. 51 Bl., 12 bis 18 Linien. Etwa 1700.

Gaṇitādhyāyaṭīkā, Rāmakṛṣṇa's Kommentar zu vier Kapiteln
des Gaṇitādhyāya von Bhāskara's Siddhāntaśiromaṇi. Beginnt:

सिद्धान्तज्ञवरिष्ठमूर्धगमणिः श्रीभास्करो ऽशे ऽप्यभूत्स्वग्रन्थप्रकटीकृते पु-
नरसी श्रीरङ्गनाथालये । जातः पुत्रमिवेण सर्वलव (२)तो मीनीश्वरो
नः श्रिये भूयाद्यद्वचसाविदा प्रजनितं कौतूहल भूतले ॥ १ ॥ श्री-
मज्ज्योतिषशास्त्रवारिधिक्षपाधीशश्रिताद्विद्वयो वेदान्ते च कृतश्रमो
द्विजवरः श्रीरामकृष्णामिधः । सिद्धान्तस्य च दीपिका निजगुरोऽपी-
कावबोधादहं संकुर्वे लघुभानुप्रेरकतया विद्वज्जनिर्धार्यताम् ॥ २ ॥
तात्कालिके ऽर्केति ॥ Es scheint, dass Ramakṛṣṇa den ganzen
Siddhāntasīromani erklärt und dabei den Kommentar seines Lehrers
Somanātha benutzt hat

Tripasāntikā Fol 14 b Candragrahanadhikaratikā Fol 31 b
Sūryagrahanadhikāratikā Fol 46 a Grahodayāstadhikāratikā un-
vollendet

967.

26/12 12 Bl., 10 Linien Etwa 1670

Yantrādhyaya, ein Kapitel über astronomische Instrumente,
das vierte Kapitel aus dem Goladhya von Bhāskara's Siddhanta
śīromani, mit seinem eigenen Vasuabha'syā Beginnt अथ यन्त्रा-
ध्यायो व्याख्यायते । तत्रादौ तदारम्भप्रयोजनमाह ॥ दिनगतकाला-
वयवा ज्ञातुमशक्ता यतो विना यन्त्रैः । वक्ष्ये यन्त्राणि ततः स्फुटानि
सक्षेपतः कतिचित् ॥ १ ॥ गोलो नाडीवलय यष्टिः शङ्कुर्घटी च-
क्रम् । चाप तुर्य फलक धीरेक पारमार्थिक यन्त्रम् ॥ २ ॥ सप्तार्थी ॥
Fol 2 verloren

968.

28/10 25 Bl., 6 bis 8 Linien Geschrieben im J 1670 von Mevāla
bhaṣṭya Śiṣya Josī Itāmādatta

Karanakutuhala, oder *Grahāgamakutuhala* oder *Brahmatuḥya*,
eine astronomische Abhandlung von Bhāskara, Sohn von Mabeśvara
In 10 Kapiteln Beginnt गणेश गिर पद्मजन्माच्युतेशान्यहान्भास्करो
भास्करादीय जन्ता । लघुप्रक्रिय प्रस्फुट खेटकर्म प्रवक्ष्याम्यथ ब्रह्म-
सिद्धान्ततुल्यम् ॥ Sieh Catal. Oxon Num 774

969.

22/12 68 Bl. 8 bis 13 Linien Geschrieben im J 1647 von Jyotirvīd
Rāmacandra

Karanakutuhalatikā von Ekanātha, jungerem Bruder von
Viṣṇu, Sohn von Śarāṅga Folia 1 8 11 34—50 fehlen

Madhyamādhikāra 5b Chayādhikāra 18a Candragrahana 32a
Grahānāma Udayādhikāra 62a Śrāṅgonnati 65b Grahayutyādhī-
kāra 72a Pūṭādhya 84a Candrasūryayoh Parvasambhava 87b

Ausser älteren Werken und Autoren wie Suryasiddhanta,
Lalla, Siddhāntasīromani, citiert Ekanātha Karanaśīromani von
Vaidyanātha 79b 81a. Karaṇābhī-ta von Bhānu Daivajña 58b 65a.

Khetasiddhi von Padmanābha 19b. 87 a. Jātakapaddhati von Śrīpati 33 a. Vārsikatantra 24 a. Vārsika von Viṭṭhalācārya 81b. Śrīdharapaddhati 33 a. Er erwähnt viermal eine Stadt Mahāṇḍanagara (Mahāṇḍanagara). Da er mehrfach von Śaka 1286. 1288. 1290. 1291 ausgeht, scheint er im Jahr 1370 gelebt zu haben.

970.

32/14. 16 Bl., 12 Linien. Schrift von 1863.

Grahalāghava oder *Siddhāntarahasya*, Grundzüge der Astronomie, verfasst im Jahre 1520 von Gaṇeśa, einem Sohn von Keśava (Kesavārka) aus Nandigrāma. Beginnt: ज्योतिःप्रबोधजननी परिशोध्य चित्तं तत्सूक्तकर्मचरणैर्गहनार्थपूर्णा । खल्पाचरापि च तदंशकैरुपायैर्व्यक्तीकृता जयति केशववाक् श्रुतिश्च ॥ १ ॥ परिभषममौर्विकेशचापं दृढगुणहारलसत्सुवृत्तवाज्रम् । सुफलप्रदमात्तनृप्रभं तत्सर रामं करणं च विष्णुरूपम् ॥ २ ॥ यद्यप्यकार्यरुचः करणानि धीरास्तेषु ज्यकाधनुरपास्य न सिद्धिरस्मात् । ज्यचापकर्मरहितं सुलघुप्रकारं कर्तुं ग्रहप्रकरणं स्फुटमुद्यतो ऽस्मि ॥ ३ ॥

1) Madhyamādhikāra Fol. 2b. 2) Candrārkaṇḍa spaṣṭikarāṇādhikāra 3b. 3) Pañcatārāspaṣṭikarāṇa 5a. 4) Lagnādichāyāyantra-bhāgadiksādhanaanalikābandhādhikāra 7b. 5) Candragrahaṇādhikāra 8a. 6) Sūryagrahaṇa 8b. 7) Māsaganāt parvānaya 10a. 8) Tithipatrād eva grahanadv 10b. 9) Udayāstādhikāra 12a. 10) Udayāstādhikāra 13b. 11) Udayāstādhikāra 14a. 12) Udayāstādhikāra 15b.

971.

19/8¹/₂. 46 Bl., 6 Linien. Geschrieben in Jayanagara von Nārāyaṇa, Sohn von Ravaṭa Jīvarāma in Samvat 1819, Śaka 1678.

Grahalāghava. Schliesst mit dem Pātādhikāra. Foll. 7—10. 13. 14 fehlen.

972.

30/14. 24 Bl., 9 Linien. Schrift von 1846.

Grahalāghava.

973.

28/13. 25 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1823.

Grahalāghava.

974.

25/11. 20 Bl., 10 Linien. Etwa 1830.

Grahalāghava. Schliesst im vierzehnten Vers nach dem Pātādhikāra.

975.

21/11. 11 Bl., 11 Linien. Schrift von 1703.

Grahalāghava. Die ersten sechs Adhyāyāḥ.

976.

23/10 44 Bl. 9 bis 12 Linien Etwa 1760

Grahalāghavodaharana, Berechnungen für das Grahalaghava, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfaßt im Jahre 1613. Beginnt ज्योतिर्विद्वद्गुणा गणेशगुदणा निर्मेथ्य शास्त्राम्बुधि यच्चक्रे ग्रहलाघव विवरणं कुर्वे ऽस्य सत्प्रीतये । स्मृत्वा शुभसुत दिवाकरसुत-स्तद्विद्वन्नाथः कृती जाग्रज्ज्योतिषवर्गगोकुलपरिचरणाय नारायणः ॥ १ ॥

Die Handschrift enthält die ersten sechs Kapitel bis Surya grahana inclusive

977.

27/15 65 Bl. Linien verschieden Etwa 1840

Grahalaghaṇodaharana von Viśvanātha, Nach Fol. 57 b eine Lucke. Schliesst im ersten Vers von Śrīṅonnatvadhikāna. Folia 58 bis 71 fehlen. Die Handschrift beginnt wieder im ersten Vers des Patādhikāra, und bricht ab im zehnten Vers des Pañcaṅgādhikāra

978.

29/14 41 Bl., 10 Linien Etwa 1840

Grahalāghavodaharana von Viśvanātha. Der Kommentar zu Adhyāya 3—8

979.

25/3 20 Bl., 7 Linien Etwa 1860

Grahalaghaṇodāharana von Viśvanātha. Enthält die Berechnung der drei ersten Adhikāra

980.

29/14 7 Bl., 13 bis 22 Linien. Abschrift von etwa 1840

Grahalāghavodaharana von Viśvanātha. Der erste Adhyāya und ein kleiner Teil des zweiten

981.

17¹/₂/10 13 Bl., 21 bis 24 Linien Etwa 1790

Grahalaghava Übersetzung in Hindi der zwei ersten Kapitel

982.

31/16 28 Bl. 12 bis 13 Linien Etwa 1820

Abhinatātāmarasa, ein Kommentar zu Tithyāḍipattra, welches einem Mīkaraṇḍa zugeschrieben wird. Von Puruṣottama. Unvollendet. Beginnt कीमारकेकिकलकूजितमैन्द्रनीलकैलासशैलशिखरेचणजं निशम्य । सजातकान्तोपद वदन भवान्या दृष्ट्वा क्षिताक्षितमुखो ऽवतु विद्यमोशः ॥ १ ॥ सेवन्तु सम्प्रलुप्तो मकरन्दलुब्धा नित्यं शुभाभिनवतामरस रसाढ्यम् । सद्वाक्यराजिकरराजिविराजिताकृतकीर्कसंकरकृतातिविकाशिकाशि ॥ २ ॥ इह सदाचारपरपरा-

प्राप्तं मङ्गलं मनसि कृत्वा प्रेषावत्प्रवृत्तये अन्यादनुबन्धचतुष्टयमाह ।
 त्रीसूर्येति ॥ Purusottama war ein Schüler von Rāmacandra, dem
 Verfasser des Rāmaṣinoda (1614), und verfasste diesen Kommentar
 im Jahre 1631. Ausserdem citiert er Divākara auf Fol. 7b. 11b.

983.

28 $\frac{1}{2}$ /12 $\frac{1}{2}$. 15 Bl., 15 Linien. Schrift von 1853.

Makarandodāharaṇa, Berechnungen zu Makaranda's Tithyā-
 dipattia, von Viśvanātha, Sohn von Divākara. Beginnt: नत्वा
 गजाननं देवं विद्यनाथः करोत्यसौ । उदाहरणमुद्दामं मकरन्दस्य
 यत्नतः ॥ १ ॥ Text: 'त्रीसूर्यसिद्धान्तमतेन सम्यग्विधोपकाराय गुण-
 प्रसादात् । तिथ्यादिपञ्च वितनोति काश्चामानन्दकन्दो मकरन्द-
 नामा' ॥ सप्तो ऽर्थः ॥ अथ मकरन्दस्योदाहरणं क्रियते । तत्रादौ
 पञ्चाङ्गसाधनम् । तत्राप्यादौ तिथिसाधनम् । तत्राभीष्टवर्षादिजनि-
 ततिथिवारादिज्ञानमाह । 'इष्टशकमध्ये पुस्तकीयशकः शोध्यः' । स
 यथा । पुस्तकीयशकपङ्काविष्टशकासप्तो यो न्यूनः शकः स तावच्छोधो
 यावदग्रिमपुस्तकीयशकतुल्य इष्टशको भवति ॥

984.

24/10. 58 Bl., 22 Linien. Etwa 1650.

Sāraṇī, tabellarische Berechnungen zum Behuf der Anfertigung
 von Kalendern.

985.

24/11. 5 Bl., 17 bis 22 Linien. Geschrieben von dem Brāhmaṇa
 Harikriṣṇa im J. 1761.

Dhanamkarī Sāraṇī. Tabellarische Berechnungen für denselben
 Zweck. Diese bestehen in: Tithiśāka, Tithyantara, Tithivārādi-
 māsaḥśepaka, Tithivārādikendrakṣepa, Tithivārādidhana, Tithikendra-
 ghaṭipala, Nakṣatraśāka, Nakṣatrāntarakoṣṭhaka, Nakṣatravārādimā-
 saḥśepa, Nakṣatrakendramāsa, Nakṣatraghaṭipala, Nakṣatrakendra-
 ghaṭipala, Yogaśāka, Yogāntara, Yogamāśādikṣepa, Kendramāsaśakra,
 Yogakendraghaṭipala. Ob etwa ein Dhanamkara der Verfasser ist,
 bleibt unentschieden.

986.

19 $\frac{1}{2}$ /8. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1780.

Kautukakalāvatī, eine Abhandlung über Geometrie und Algebra.
 Von Rāma oder Rāmacandra (Śrīmālijātivipra), Sohn von Vidyādharma.
 Das erste Blatt fehlt. Fol. 2a beginnt: त्रिंशद्भिर्गुणैश्चैः शेरदि-
 सप्ततिः । सपादात्यष्टिपञ्चाशैः शेरमानं पुनः स्मृतम् ॥ १० ॥ त्रिं-
 शत्पञ्चाशकैः शेरैः (MS. śera) सौंकिक्त्रयविंशतिः । शेरैस्त्रिंशद्भिर्गुणैः
 स्याद्वाच्यशेरैर्मणः स्मृतः ॥ ११ ॥ Der erste Teil enthält 50 Verse.
 Der zweite Teil mit 16 Versen beginnt: देवी सरस्वती नत्वा

बीजज्ञानविनियय । क्रियते खल्वबुद्धीना बुधाना सुखहेतवे ॥ १ ॥
कुष्माण्डरेखा दशने३०दिगुणा सुरै३३ईता सूर्यहता यदाप्तम् । तच्चे-
पयुक्तं खलु बीजसंख्या प्रोक्ता बुधैरद्भुतकोतुकार्थम् ॥

Schliesst रेखाश्च द्विगुणा कार्यास्तृतीयाशेन वर्जिता । पक्षे
फले तु बीजानि निराख्ये प्रस्फुट फलम् ॥ Der Anfang des Werkes
findet sich in Lalmutias Catal of Sanskrit MSS in the Library
of the Maharaja of Bikaner p 311

987.

20/14 9 Bl 27 b s 95 Lin en Geschrieben in Jayanagara von Vai-
dyanātha einem Gurjaragaula im J 1899

Vasanarasayana, eine astronomische Abhandlung von einem
Verfasser, der sich *hṛṣṇananda* oder *Balahrṣṇanandasarasvati* oder
Dravidacarya nennt Beginnt तामैन्द्रचापसदृशीमधिमौलि शीक्री
सौधाश्वी सकललोकतम प्रहन्तीम् । आविभ्रते विणयनाय कला
मनोज्ञा साम्नाय शङ्खध्वलाय नम शिवाय ॥ १ ॥ कल्याणमाक-
लयतात्कुतुकासुराणि कौमोदकीकवलिताखिलदानवेश । कारुण्य-
सान्द्रकमनीयविलोचनान्त कान्त पयसलिलसचयकन्यकाया ॥ २ ॥
कैलासपते भक्तैस्त्व (भक्तिस्त्व HS) महता मानसानि मुदितानि ।
भूमि सुखाब्धौ मुहुर्पि तदधिकमियमाशु मोदयति ॥ ३ ॥

Mr̥duvasana fol 2b 1 *kheṣanap dvitīyakarma* 3b 4 *Tritīyam*
karma 4a 6 *kheṣanān kriya tūriya* 5b 4 *Iti Dravidacarya-*
balahrṣṇanandasarasvativiracitavasanasayane spaśādhikarah 6a 12
Patasya spaśādhikaranam 6b 25 *Desantaravāṇmadhikara* 7a 8
Apikakṣayasana 7b 3 *Sūryabhujaphalavasana* 8b 17

988.

28/11 94 Bl 8 Lin en Etwa 1810

Bṛhatsaṃhitā von Varahamihira 12 kapitel daraus, und
zwar 11 über Auguren und eins über Omina In der Ausgabe
von Sudhakara 91—102 Die Zählung in der Handschrift ist un-
richtig Beginnt यच्छक्रशुक्रवागीशकपिष्ठलग्नत्वंताम् । etc

Schliesst इति बृहत्संहिताया चराहमिहिरकृतायामुत्पातपाका-
ध्याय सप्तमवतितम ॥ ९७ ॥

989.

20¹/₄/9 286 Bl 9 b s 10 Lin en Etwa 1890

Bṛhātaka von Varahamihira, mit dem Kommentar von
Bhaṭṭa Utpalā 26 kapitel 10ll 94 95* in kapitel 6, 2 fehlen
Beide Werke sind mehrmals gedruckt Siehe Catal Oxon
Num 779 780 Am Ende befinden sich 16 Verse aus dem

Kommentar von Utpala zu 6, 11 beginnend: सर्वानिमानतिवलकु-
रदंशजालो लभस्थितः प्रशमयेत्सुरराजमन्त्री । एको वहनि दुरितानि
सुदुस्तराणि भक्त्या प्रयुक्त इव शूलधरे प्रणामः ॥ १ ॥

990.

29/13. 116 BH., 10 bis 12 Linien. Etwa 1790.

Bṛihajjātaka von Varāhamihira mit dem Kommentar von
Bhaṭṭa Utpala. Reicht bis an das Ende des achten Adhyāya.

991.

25/15. 26 BH., 11 bis 15 Linien. Etwa 1710.

Bṛihajjātaka mit Bhaṭṭa Utpala's Kommentar. Ein Fragment,
welches von Adhyāya 12, 3 bis ans Ende des fünfzehnten reicht.
Folia 166—191.

992.

22/10. 71 BH., 10 bis 12 Linien. Etwa 1780.

Bṛihajjātaka. Ein kurzer Kommentar von Mahidhara. Nach
dem Wortlaut des einleitenden Verses, verglichen mit dem in
anderen Werken, scheint dieser Mahidhara der Sohn von Rāmadāsa
zu sein. Er verfasste diesen Kommentar im Jahr 1539. Er
benutzte Bhaṭṭotpala und wiederholt dessen Erklärungen oft wörtlich.
Die Handschrift reicht nur bis zum achtzehnten Adhyāya (Bhāṣā-
adhyāya), Vers 9. Fol. 65 fehlt. Beginnt: श्रीगणेशं नृसिंहं च
शारदां गुरुपद्मजम् । नत्वा संक्षेपतो वक्ष्ये बृहज्जातकटिप्पणम् ॥ १ ॥
शिष्टाचारपालनाद्येष्टग्रन्थाविघ्नसमाप्ते चावन्तिकाचार्यो वराहमिहि-
रो ऽर्कलब्धवरो गणितस्कन्धानन्तरं होरायन्त्रं चिकीर्षुरकांक्षाविसर्पितं
शार्दूलविक्रीडितेनाह । मूर्तित्वेति ।

Ein Blatt am Ende mit 7 bezeichnet enthält ein Stück desselben
Kommentars, nämlich 2, 20. 21. 3, 1—5.

993.

25/11. 6 BH., 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1698 von Kalyāṇa-
candra, einem Schüler von Rāṅgacandra.

Laghujātaka oder *Sākṣmajātaka*, ein Auszug aus dem
Bṛihajjātaka, von Varāhamihira. Beginnt: यस्योदयास्तसमये सुर-
मुकुटनिष्पट्टचरणकमलो ऽपि । कुर्वते ऽञ्जलिं विनेत्रः स अयति धार्या
निधिः सूर्यः ॥ १ ॥ Hier geteilt in 16 Kapitel, nämlich: 1) Itāi-
prabodā. 2) Grahasvarōpa. 3) Ādhānādhyāya. 4) Sūtikādhyāya.
5) Arisādhyāya. 6) Āyurdāyādhyāya. 7) Daśāntaradāśādhyāya.
8) Aṣṭakavargādhyāya. 9) Candrayogādhyāya. 10) Drigrahayogā-
dhyāya. 11) Pravrajyādhyāya. 12) Prakīrṇakādhyāya. 13) Nāla-
bhāṣyagādhyāya. 14) Sūtijātakādhyāya. 15) Niryāyādhyāya. 16) Na-
stikājātakādhyāya.

994.

26/11 5 BH 14 bis 15 Linien. Schrift von 1683

Laghuyataka

995.

26/12 8 BH, 13 Linien Etwa 1720

Laghuyataka in 13 Adhyaya

996.

21/10 14 BH 10 bis 12 Linien. Geschrieben etwa im J 1740 von
Bhatta Sarvesvara.

Laghuyataka

997.

24/13 15 BH 9 Linien. Etwa 1750

Laghuyataka

998.

22/14 15 BH 15 bis 16 Linien Etwa 1840

Laghuyataka mit dem Kommentar von Bhatta Utpala Reicht
nur bis Arisṭadhyaya, Vers 9

999.

26/12 44 BH 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Laghuyatakatikā von Maheśvara Beginnt ब्रह्मजेश्मन्त्रत्वा
यथामिति महेश्वर । लघुटीका करोत्यल्पजातकार्याप्तये ऽर्चित ॥
आवन्तिको ब्राह्मणो वराहमिहिरसज्जस्त्रिस्तन्त्रयोति शास्त्रैकनिधिलो-
कोपकाराय लघुहोराशास्त्रं वक्तुकामो विद्यापनुत्तय आर्दी सूर्यनम-
स्कारमार्ययाह । यस्योदया इति । Bricht ab im Anfang des
dreizehnten Kapitels

1000.

26 11 22 BH 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1699 von Da-
ratlagokulaputra

Satpañcasūtra oder *Horasatpañcasūtra* eine astrologische Schrift
in 56 Versen, welche aus dem Stande der Gestirne Fragen über
glückliche und unglückliche Ereignisse behandelt Von Prithivrasas
einem Sohn von Varahamihira Beigegeben ist der Kommentar
von Bhṛṅgotpal Der Text ist vom Scholasten in sieben Abschnitte
geteilt und beginnt प्रणिपत्य रवि मूर्ध्ना वराहमिहिरात्मजेन पृथु-
यशसा । प्रश्ने छतार्थगहना परार्थमुद्दिश्य सद्यशसा ॥ १ ॥ च्युतिर्वि-
लप्राद्विबुकाद्य वृद्धिमंध्यात्मवासो ऽस्तमयान्निवृत्ति । वाच्य यहे प्रश्न-
विलपकालाद्बुद्ध प्रविष्टो द्विबुके प्रवासी ॥ २ ॥ Der Scholast be-
ginnt केशाजार्कनिशाकरान् etc ॥ १ ॥ कानीह शास्त्रे संवन्धाभि-
धेयप्रयोजनानि भवन्तीत्युच्यते । आब्रह्मादिविनिश्चयतमिदं वेदाङ्गमिति

संवन्धः । लघुहोराद्रेष्काणनवांशकादिना ग्रहसंख्यानदर्शनेन च गमा-
गमजयपराजयलाभालाभहतनष्टादिपरिज्ञानमभिधेयम् ।

Die sieben Abschnitte heissen: 1) *Horādhyāya*. 2) *Gamāgamā-
dhyāya*. 3) *Jayaparājayādhyāya*. 4) *Subhāsubhādhyāya*. 5) *Prā-
vāsacintādhyāya*. 6) *Naṣṭaprāptyādhyāya*. 7) *Mīśrakādhyāya*.

1001.

22/11. 10 Bl., 17 bis 19 Linien. Geschrieben von Vimalavijayagaṇi,
Schüler von Nandivijayagaṇi, um etwa 1680.

Satpañcāsikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1002.

25/12. 12 Bl., 16 bis 17 Linien. Geschrieben im J. 1761.

Satpañcāsikā, mit dem Kommentar von Bhaṭṭotpala. Die
Einleitung des letzteren fehlt hier.

1003.

22/15. 22 Bl., 11 bis 17 Linien. Schrift vom J. 1816.

Satpañcāsikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1004.

27/11. 19 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1848.

Satpañcāsikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1005.

21/12. 16 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1737 in Sinha-
para von Ratneśvara, Sohn von Pandyā Devākara.

Satpañcāsikā. Text mit einer Übersetzung in Bhāṣā.

1006.

20/12. 89 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1620.

Sāravali, astrologisch, von Kalyāṇavarman. Der Verfasser
erwähnt Varāhamihira und wird von Bhaṭṭotpala oft citiert.
Fol. 2a beginnt mit dem zweiten Kapitel: विधात्रा लिखिता या
तु ललाटे ऽचरमालिका । दिवज्ञप्तां पठेद्यक्तां होरानिर्मलचक्षुषा ॥ ७ ॥
आद्यन्तवर्णलोपाहोरास्माकं भवत्यहोरात्रात् । तत्प्रतिबद्धं सर्वं ग्रहम-
गणयित्व्यते यस्मात् ॥ ८ ॥ Das erste Kapitel in sechs Versen ist
im Catalogue des India Office Num. 2898 mitgeteilt. Das Werk
enthält 42 Kapitel, und die vorliegende HS. bricht im dreissigsten
Verse des Viyonisamjñādhyāya ab.

Paginiert 2—141. Es fehlen Foll. 1. 8—42. 44—54. 78—80
und 111, insgesamt 51 Blätter.

1007.

26/10¹/₂. 3 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Lomaśasaṃhitā. Der neunte Adhyāya aus dem ersten Uthāna
behandelt den Einfluss der Planeten bei deren Eintritt in eines

der zwölf Häuser auf Glück und Unglück der Menschen. 51 Verse.
Beginnt: विप्र उवाच ॥ आजन्ममृत्युपर्यन्तं जगतः सुखदुःखकम् । ब्रूहि
मे कृपया सौम्य विवाहादिसुतादिकम् ॥ १ ॥ मुनिरुवाच ॥ सूर्या-
ङ्गारागुमन्दानामंशान्तं योज्यं संस्कृतम् । तदायुःशरदावस्य भागं कृत्वा
फलं वदेत् ॥ २ ॥ तद्भागे दुर्वृत्तं वाच्यं ब्रूनाप्ते पीडनं क्वचित् ।
वेदीनाप्ते सुखं किञ्चित्पडूनाप्ते ऽत्र आमयम् ॥ ३ ॥ दशोनाप्ते हृत्प-
योडां भूपोनाप्ते ऽत्र भेषजम् । विशोनाप्ते स्फुटतनुं तत्त्वोनाप्ते श्रुतौ
व्यथाम् ॥ ४ ॥

Schliesst: एवं भेदानुभेदेन सर्ववैवोपलब्धयेत् । जनुपि प्रश्नकाले
वा वर्षे कार्ये मुहूर्तके ॥ ५० ॥ यत्त्वया खलु मे पृष्टं तदिदं कथितं
मया । यस्यै कस्यै न दातव्यं स्ववाक्यपरिसिद्धये ॥ ५१ ॥ इति लोम-
शसंहितायां षष्टिसाहस्र्यां प्रथमोत्थाने लोमशसुजन्मसंवादे सुखदुःखा-
दिकथनं नाम नवमो ऽध्यायः ॥

1008.

23/13. 4 Bll., 13 Linien. Schrift von 1876

Lomasasamhitā Das einundvierzigste Kapitel des dreizehnten
Uttbhāna behandelt die wunderbaren Mittel verborgene Schätze,
unbekannte Hindernisse, Wasser und Gottheiten aufzufinden. Unter
anderem werden auch Diagramme (Rātricakra, Dīnacakra auf
Fol. 3a abgebildet) zu diesem Zwecke verwendet. 60 Verse.
Beginnt: विप्र उवाच ॥ यच्च भूमिस्थितं द्रव्यं शल्यं तोयं च दैवतम् ।
कथं ज्ञानं भवेत्तस्य केनोपायेन लभ्यते ॥ १ ॥ श्रुतं नास्ति च यद्विज्ञं
दृष्टं नास्ति च यद्वसु । तत्कथं लभ्यते स्वामिन्वद मे मुनिसत्तम ॥ २ ॥
मुनिरुवाच ॥ साधु पृष्टं महाभाग लोकानां भाग्यवर्धनम् । एतेषां
लक्षणं वक्ष्ये येन ज्ञानं भवेन्नृणाम् ॥ ३ ॥ श्रवणं गीतनादस्य वा-
दस्य श्रवणं तथा । प्रकाशं जायते यत्र निशीथे निश्चितं निधिः ॥ ४ ॥
सर्पाणां दर्शनं चैव जायते यत्र नित्यशः । नकुलानां च सदनं सर-
टानां तथैव च ॥ ५ ॥ दर्शनं खज्जरीटानां प्रभाते यदि जायते ।
उदङ्मुखानां सायाह्ने तत्र च निश्चितं निधिः ॥ ६ ॥ मरीचपाणां
रक्तानां दर्शनं यत्र नित्यशः । पिपीलिकानां च तथा तत्र द्रव्यं न
संशयः ॥ ७ ॥ यवाङ्गिभिश्चतुर्भिः श्वा मूचोत्सर्गं करोति च । पा-
पाणां वसने यत्र तदधो निश्चितं निधिः ॥ ८ ॥ श्वेतपुष्पा च
वृहती दृश्यते यत्र भूतले । तत्र द्रव्यं न संदेहो देवो वा तत्र नि-
श्चितम् ॥ ९ ॥

Schliesst: ब्रह्मचर्यरतो मन्त्री हविष्याशी त्रितंष्ट्रियः । भृगायौ

प्रजपेन्मन्त्रं लक्ष्मिकं यथोचितम् ॥ ५७ ॥ अथत्यस्य तु पत्ने वै विलिखेयन्तमुत्तमम् । दूर्वायाद्याष्टगन्धेन पूजयित्वा विधानतः ॥ ५८ ॥ तदनन्तरं शिरसि धृत्वा शयनं तत्र कारयेत् । यादृशं प्रवदेत्स्वप्ने तादृशं तत्र निर्दिशेत् ॥ ५९ ॥ अन्यथा दुःखमाप्नोति खननादिघते सति । देवताशापं संप्राप्य नानाचिन्ता च जायते ॥ ६० ॥

1009.

25/11. 75 Bl., 7 bis 8 Linien. Schrift von 1661.

Jyotiṣaratnamālā, ein astrologisches Werk von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn von Nāgadeva, in 20 Kapiteln (prakaraṇa). Beginnt: प्रभवविरतिमध्यज्ञानवन्ध्या नितान्तं विदितपरमतत्त्वा यत्र ते योगिनो ऽपि । तमहमिह निमित्तं विश्वजन्मात्ययानामनुमितमभिवन्दे भयहैः कालमीशम् ॥ १ ॥ विलोक्य गर्गादिमुनिप्रणीतं वराहलक्षादिघतं च शास्त्रम् । दैवज्ञकण्ठाभरणार्थमेवा विरच्यते ज्योतिपरत्नमाला ॥ २ ॥ Sieh Catal. Oxon. Num. 782.

Schliesst: सुवृत्तया श्रीपतिवद्धयानया कण्ठस्थया निर्मलरत्नमालया । अलक्ष्णो ऽप्यर्थपरिच्युतो ऽप्यलं सभासु भूम्यां गणको विराजते ॥ १४ ॥

1010.

28/10. 38 Bl., 8 bis 11 Linien. Schrift von 1679.

Jyotiṣaratnamālā von Śrīpati Bhaṭṭa. Foll. 20. 21 fehlen

1011.

20/9. 84 Bl., 6 Linien. Etwa 1760.

Jyotiṣaratnamālā.

1012.

21/14. 48 Bl., 10 bis 16 Linien. Schrift von 1780.

1) Foll. 1—14. *Jātakapaddhati* von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn von Nāgadeva, in acht Adhyāyāḥ. Beginnt: नत्वा तां श्रुतिदेवतां त्रिसमयज्ञानोद्भूतैः कारणं तत्पादास्तुहप्रसादविकसद्बोधो बुधः श्रीपतिः । शिष्यप्रार्थनया विचार्य सकलान्धोरागमार्थान्मुहुर्वक्ष्ये जातककर्मपद्धतिमहं होराविदां प्रीतये ॥ १ ॥ ज्ञेयो ऽत्र प्रथमं हि जन्मसमयश्चायादियन्तैः स्फुटस्तत्कालप्रभवा विलम्बसहिताः कार्यास्ततश्च यहाः । सिद्धान्तोक्तपरिस्फुटोपकरणैस्ते चासकृत्कर्मणा भावाः खेटदृशो यलानि च ततस्तेषां विचिन्त्यानि पट् ॥ २ ॥

1) Bhāvasādhanaādhyāya Fol. 2b. 2) Dṛṣṭisādhanaādhyāya 3b
3) Balasādhanaādhyāya 5b. 4) Iṣṭakaṣādhanaādhyāya 6b. 5) Āyurdaśādhya 10a. 6) Rīṣabhaṅgādhya 10b. 7) Daśāntarīdaśādhya 13a.
8) Prakṛṇakādhya 14a.

2) Foll 15—48 (9—38) *Jatal apaddhati* von Sripati und Udaharana von Kṛṣṇa Sohn von Ballala. Dieser Teil reicht nur bis zum Ende des dritten Adhyaya. Adhyaya 1 endet Fol 12a Adhyaya 2 Fol 15a

Auf Fol 4a gibt der Scholiast das Geburtsjahr eines gewissen Khanikhana als 1557 an. Er erwähnt denselben auf Fol 7b 8b

1013

21/10 14 Bl 7 L nien. Schrift von 1817

Jatakapaddhati oder *Kesari* in 42 Versen von Kesava Sohn von Kamalakṛṣṇa aus dem Kauṣika Geschlecht. Sie wohnten in Nandigram. Beginnt नत्वा विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यग्रहान्कुर्वे जातकपदति स्फुटतरा ज्योतिर्विदा प्रीतये । यन्त्रै स्पष्टतरो ऽत्र जन्मसमयी वेद्यो ऽत्र खेटा स्फुटा यत्पचे हि घटन्त उद्गम इहास्तरं सपञ्च स च ॥ १ ॥

Das Werk hat sechs Abschnitte Bhavadhyaya śloka 1—3 Dr̥ṣṭigamitadhyaya 4 Belasadhanadhyaya 5—13 Istakṛtsadharadhyaya 14—16 Ayurdayadhyaya 17—29 Daśadhyaya 30—41

Schliesst नन्दियामे केशवो विप्रवयो यो ऽभूद्वोराशास्त्रसंघविलोच्य । तेनोक्तेय पदतिर्जातकीया चत्वारिंशद्वृत्तवदा सुवीधा ॥ ४२ ॥

1014

23 1/2/10 5 Bl 10 L n en. Geschrieben von Harirāma Sohn von Josa Bliṭu im J 1600

Jatakapaddhati von Kesava

1015

25/14 5 Bl 11 bs 13 L n en. Geschrieben im J 1832 von Ablaya saḥara e nem L kel von Dharan dī ara

Jatal apaddhati von Kesava

1016

23/10 37 Bl bs 10 L n en. Ltwā 1620

Jat il apaddhati mit Kesava's eigenem Kommentar. Foll 1 und 4 fehlen. Der Kommentar beginnt अह केशवो जातकस्य जातकशास्त्रस्य पदति मार्ग कुर्वे । कि कृत्वा । नत्वा । कान् । विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यान्यग्रहान् । विघ्नप श्रीमहागणपति । शारदा श्रीसरस्वती । अच्युत श्रीनारायण । शिवो महादेव । ब्रह्मा चतुरानन । अर्कमुख्यग्रहा श्रीसूर्यादयो नव ग्रहा । एतान्नत्वा जातकपदति कुर्वे । किभूताम् । स्फुटतरा प्रकटार्थाम् । कश्चि । ज्योतिर्विदा प्रीतये । ज्योतीषि ग्रहनचक्रादीनि विदन्ति ते ज्योतिर्विद् । तेषा प्रीतये । ये ज्योतिर्विदस्त एव होराशास्त्रविदो भवन्त्येव । यतो

विश्रामभाजम् । शिष्टेष्टे स्वैष्टदेव श्रुतिसमधिगत माधव भावयित्वा
भावैरुद्भाव्यते ऽसौ प्रवरमतिमुदे जातकालकृतिश्चौ ॥

Samjñadhyaya 5b Bhavadhyaya 16a Yogadhyaya 21b
Viśakanyayogadhyaya 22b Ayurdayadhyaya 26b Vyatyaya
bhavaphaladhyaya 28a Vansadhyaya 28b

Im Kommentar werden citirt Kalyanavarman, der Verfasser
der Saravali Fol 12a 14b 20b Gargajataka 5a 15a 16a
Jatakamhasya 6b Jatakasara 15b Jatakamrita 6b Jatakavali 15b
Laksmistuti 2a Vasisthajataka 15b Sarvarthacintamani 6a
Horapradipa 15b Horasara 15a. Sieh Florentine MSS p 95

1020.

29/15 20 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1890

Jatakalamāna Mit demselben Kommentar Dieser wird
zwar auf Fol 4b und 30b Gopala zugeschrieben, indessen ist
dieser kein anderer als Ganeśas Vater Es kommt in Sanskrit
Werken oft genug vor, dass statt des Sohnes der Vater als
Verfasser genannt wird

1021.

28/14 23 Bl 10 bis 13 Linien Schrift von 1832

Jatakalamkāra mit einem kurzen anonymen Kommentar
Fol 1—3, welche den ersten Adhyaya enthielten, fehlen

1022.

28/10 16 Bl, 9 bis 10 Linien Geschrieben in Savāṅṅapura von
Viśnurama im J 1749

Jatakalamāra von Ganeśa Sohn von Gopala Blosser Text

1023.

23/13 1/2 92 Bl 9 Linien Etwa 1810

Jatakulamāra Blosser Text

1024.

20/12 46 Bl 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 1748 von Ānanda
rīma Sohn von Nilakṣita

Jutakacandriā, eine Schrift über Nativitäten, von Yajñikanatha
Sohn von Bṛlabhadra, Enkel von Harijit Fol 21 nicht bezeichnet,
doch fehlt nichts Fol 26 fehlt Beginnt विघ्नेशवाणीगिरिजार्-
मेशपादाम्बुजान्येकधिया प्रणम्य । अवाप्तसन्नाकनिकेतसीख्ये श्रीनाकु-
मातुश्चरणाम्बुजे च ॥ १ ॥ वेदार्थरत्नाकरपारगामी तदुक्तकर्माचरणा-
भिमानो । जम्बूसर खद्विजपद्मवृन्दप्रकाशसूर्यो हरिजिह्विजो ऽभूत् ॥ २ ॥
आचाररत्नाकरमन्दराद्रिस्तनूरासीद्वलभद्रनामा । तत्तनूना याज्ञि-
कनाथनाम्ना विरच्यते जातकचन्द्रिकेयम् ॥ ३ ॥

Das Werk ist in sechs Kapitel eingeteilt, welche Prabodha

genannt sind. 1) Vilekhanakrama. 2) Ayanādilekhanakrama
3) Gaṇitaprakāśa. 4) Rāṣiprabhedā. 5) Grahābhedanirūpaṇa.
6) Mahādaśā.

1025.

25/10. 10 Bl., 9 Linien. Etwa 1730.

Jātakacandrīkā von Yājñikanātha, Sohn von Balabhadra. Die drei letzten Prabodha

1026.

25/12 5 Bl., 9 Linien. Geschrieben in Peṭapādra im J. 1555 für Raghunātha, Sohn von Jyotiśa Keśava, Sohn von Jyo. Rāma, Sohn von Jyo. Naraṇpati, Sohn von Jyo Kula, Sohn von Jyo. Govala, Sohn von Jyo Mahā-srama, aus der Familie Kapāḍlaka.

Jātakapaddhati von Viśveśvara Sūri oder Viśvanātha, Sohn von Kamālākara aus der Vasiṣṭha-Familie. Foll. 1. 2 fehlen. In sieben Abschnitten. 3) Balasādhanaādhyaṃya. 19 Verse. Der achte lautet: व्येकेंद्रोरुच्चवलवत्साम्यानां पात्रिकं सिते । तद्रूपात्पतितं हृण्ये क्रूराणां पञ्चसंज्ञकम् ॥ 4) Iṣṭakaṣṭhanirṇayādhyaṃya. 11 Verse: नीचोनी युचरः पद्मा ६ दधिको मण्डलात् १२ च्युतः । रूप १ इड्ड १ च्युतः सूर्यादुच्चरस्मय ईरिताः ॥ १ ॥ 5) Riṣṭatadbhaṅgādhyaṃya. 3 Verse: प्रागानीतिष्टकष्टाख्यमूलाभ्यां खवलादृतात् । अन्तरं सैक-वर्गार्धं ४ हतं भस्याथ तद्वलम् ॥ १ ॥ 6) Āyurdāya. 23 Verse: रस्मीनामर्धमर्धेन ३० हीनं स्वादुणकः स्फुटः । रस्म्यूनत्रिक १ लिप्तानां चतुर्लवविवर्जितम् ॥ १ ॥ 7) Daśādhyaṃya 24 Verse: चन्द्रारञ्ज-सितेज्यार्कशनिलपदशाक्रमात् । चन्द्रे वलवति ज्ञेया निसर्गायुःप्रमा-णतः ॥ १ ॥

Schliesst: वसिष्ठकुलसंभूतो बभूव कमलाकरः । तत्पुत्री विश्व-नाथाख्य आसीद्विदाङ्गपारगः ॥ २३ ॥ हित्वा श्रेढीफलावृत्तं कष्टं कर्मावशेषकृत् । अकरोल्लघुकर्मातिस्फुटां जातकपद्धतिम् ॥ २४ ॥ इति श्रीमद्वसिष्ठकुलसंभूतश्रीकमलाकरसुतश्रीविश्वेश्वरसूरिरचिता जातकप-द्धतिः समाप्ता । एवं श्लोकाः ९६ ॥

1027.

28/12. 20 Bl., 9 bis 12 Linien. Geschrieben von Bālakarāma Śarmaṇ etwa im J. 1790.

Jātakapaddhatikalpavallipudāharṇa, Erläuterungen und Be-rechnungen für die Jātakapaddhatikalpavallī von Viṭṭhala, Sohn von Būba Śarmaṇ. Beginnt: अथ विट्ठलोऽदाहरणं लिख्यते । अथ शुभसंघत् १७४० शाके १६०५ श्रीमुखवत्सरे आश्विने मासे कृष्णत्रयो-दशीशनी मघायां सिद्धियोगे गरकरणे वृश्चिकलये तत्रवांशे रामसे-

वक्त्रिपाठिनां जन्म । घटिका. १३ पल १० यहलाघवे दिनगण ३४८४
चर ९ दिनमानं ३० । ८८ ॥ दिनार्ध १५ । ९ । रात्रिमान २९ । ४२ etc

Auf Fol 2^v finden wir den Anfang des Originalwerkes
गौरी च गौरीपतिमादरेण गौरीसुत च प्रणिधाय चित्ते । तोषाय
होराविदुषा करोति श्रीविठ्ठल. पञ्चतिकल्पवल्लीम् ॥ १ ॥ Viṭṭhala
hat in den Jahren 1620—28 geschrieben Dieses Werk ist im
Jahr 1627 verfasst Sieh Catal of Sanskrit MSS at Jammu von
Aurelius Stein, p 338 Der Verfasser des Udhakarana hat frühestens
in der Mitte des achtzehnten Jahrhunderts gelebt Ausser bekannten
astronomischen Schriften citirt er den Mantrapradīp.

1028.

१४/12 114 Bl 11 Linsen Schrift von 1791

Jātaś abharana von Dhundharaja, Sohn von Nṛsiṅha aus
Parthapura, und Schuler von Jnanaraja Foll 18—20 fehlen
Beginnt श्रीद सदाह हृदयारविन्दे पादारविन्द वरदस्व वन्दे ।
मन्दो ऽपि यस्य स्मरणेन सद्यो गीर्वाणवन्द्योपमता समेति ॥ १ ॥
उदारधीमन्दरभूधरेण प्रमथ्य होरागमसिन्धुराजम् । श्रीदुष्टिराज
कुरुते क्लिप्यार्थामार्थासपर्याममलोल्लिखित्वै ॥ २ ॥ ज्ञानराजगुरुपाद-
पङ्कजं मानसे खलु विचिन्त्य भक्तित । जातकाभरणनाम जातक
जातकजसुखद विधीयते ॥ ३ ॥

Schliesst गोदावरीतीरविराजमान पार्थाभिधान पुटभेदन
यत् । सद्गोलविद्यामलकीर्तिभाजा मत्पूर्वजानां वसतिस्थल यत् ॥ ३१ ॥
तत्रस्थदैवज्ञनृसिंहसूनुर्गजाननाराधनजाभिमान । श्रीदुष्टिराजो रच-
यावभूव होरागमे ऽनुक्रममादरेण ॥ ३२ ॥

Diese Handschrift stimmt mit den Bombay Ausgaben von
1862 und 1890 überein

1029.

Die ersten 13 Blätter १४^{1/2}/10 die folgenden 29/10^{1/2}. १6 Bl 10 bis
14 Linsen etwa 1850

Jātaś abharana von Dhundharaja. Schliesst mit Viranāḍhyaya
Es fehlt nur das Strijatah

1030.

२६/14 २६ Bl 12 bis 16 Linsen Schrift von 1839

Jātaś abharana Diese Handschrift zeigt manche Abweichungen
und Umstellung einzelner Kapitel Der Text ist in 21 Abschnitte
geteilt 1) Pañcagrahapālābhyaḥ 17b 2) Janvadi-
dvadśābhyaḥ 23b 3) Rajyogadhyaya 26a 4) Rajyog-
gṛahmāṅgāṭikā 27a 5) Rajyogabharāṇādhyaya 27a
6) Anīśadhyaya 28a 7) Grahaṇāṅgāṭikā 31b 8) Janva

diadvādaśabhāvasthitagrahāṇām phalādhyāya 34a. 9) Bhāvaphalā-
 dīpikā 35a. 10) Śāntiśāstra 36a. 11) Gṛahya-
 37a. 12) Tāraka 38a. 13) Pāṇi-
 39a. 14) Pāṇi-
 40a. 15) Pāṇi-
 41a. 16) Pāṇi-
 42a. 17) Pāṇi-
 43a. 18) Pāṇi-
 44a. 19) Pāṇi-
 45a. 20) Pāṇi-

Nach dem achten Adhyāya Fol. 34b ist ein ganzes, im Jahr 1648 verfasstes Kapitel von 144 Versen eingeschoben mit dem Titel Bhāveśaphalapradīpa. Dieses endet mit der Unterschrift: आद्यानामनवदपद्यरचना नाना विचिन्त्यात्मना लोकानां व्यवहारदर्शनविदे अश्वीन्द्रवृत्ति १४४: स्फुटम् । श्रीमद्रैवतराजपूजितपदः श्रीकाङ्गजिह्वाडवस्तज्जो भावप्रभावदीपमकरोदेन महादेवकः ॥ इति श्रीमहादेवविरचितो भावेशफलप्रदीपः संपूर्णः ॥ शाके नन्दरसेषुभू १५६९ ॥ सौम्यायने ऽके शुची मासे शुक्लदले दिशामित १० तिथी वारे ऽश्वगोदीशमे । योगे साध्यसमाह्वये गरदले श्रेष्ठे भुजे पत्तने स्वीयं पुस्तमलीलिखन्निजकृतं विप्रो महादेवकः ॥ Darauf folgen sieben Verse aus einem Yāmala mit der Angabe: अथ यामलोक्तं त्रिपताकीविचारो लिख्यते । Auf diese folgt der Camatkāracintāmaṇi von Nārāyaṇa in 111 Versen. Beginnt: गणेशं गिरं पद्मनाभं कपीन्द्रं - ॥ १ ॥ न चेत्खिचराः स्थापिताः किं भवन्ते - ॥ २ ॥ तनुस्यो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते - ॥ ३ ॥

1031.

28/11. 19 Bl., 5 bis 8 Linien. Schrift von 1848.

Jātakasāra. Anonym. Beginnt: तनु १ धन २ सहज ३ सुख ४ पुत्र ५ रिपु ६ जाया ७ मृति ८ धर्म ९ कर्म १० आय ११ व्यय १२ भावाः प्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ मूर्तिद्यतुर्थकश्चैव सप्तमे दशमे तथा । केन्द्री यस्य तदा ज्ञेयं त्रिकोणनवपञ्चमे ॥ २ ॥ अथोच्चनीचम् । रवेर्मेपतुला प्रोक्तं चन्द्रस्य वृषवृश्चिकी । भीमस्य मृगशिरा च कन्यामोनी बुधस्य च ॥ ३ ॥ जीवस्य कर्कमकरो मीनः कन्यासितस्य च । तुलामेषे च मन्दः स्यादुच्चनोचमुदाहतम् ॥ ४ ॥ Fehlerhaft.

Raśiśvāmin Fol. 2a. Sthānabhedā 2a. Jīva-yoga 4a. Aṛiṣṭā-dhyāya 7b. Aṛiṣṭabhaṅga 11a. Sūtikādhyāya 12b. Śarīracihna 14a. Saṁptānabhāvanirūpaṇa 16b. Viruddhajāñāna 17a. Rājayoga 18b. Bhāgyodaya 19a.

1032.

31/13 43 Bl., 10 bis 16 Linien Etwa 1790

Vivaharindāna, die für Fheschliessung günstigen oder ungünstigen Konstellationen Von Keśavarka oder Keśavāḍitya, Sohn von Raniga Mit einem Kommentar von Ganeśa, Sohn von Keśava aus der Kausika-Familie Der Text beginnt श्रीशार्ङ्गियोः सृजतु वो नवसनिवेशः क्लेशव्यय चानवलघ्नयनावलघ्नयोः । यवावलघ्नयनमङ्गलमाचचार शृङ्गारहारमणिकौमुभरस्मिगुम्फः ॥ १ ॥ सवर्ग्य (Scholiast gribhivā, ekatrikṛitya) गर्गभृगुभागुरिरैभ्यगीर्भ्यः सार वरा-हमिहिरादिमतानुसारम् । स्फारस्फुरत्परिमलाढ्यफलं विवाहवृन्दावन विरचयामि विचाररस्यम् ॥ २ ॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकरं मघाः स्वातिरद्वेषणी गणः । रेवेरमीना मकरादिपद्मही करग्रहे मङ्गलकृन्तु-गोदृशम् ॥ ३ ॥ प्राचेतसः प्राह शुभं भगवन् सीता तदूढा न सुखं सिपेवे । पुष्यस्तु पुष्यव्रतिका ममेव प्रजापतेराप स शापमस्मात् ॥ ४ ॥

Der Kommentar beginnt महामङ्गलमहोत्सवप्रतिपादक विवाहवृन्दावनं नाम विवाहपटल चिकीर्षुः सर्वाधीघनाशनं ग्रन्थार्थसिद्धि-प्रदं कवितायां विविधबुद्धिविवर्धनं (hier ist etwas ausgelassen) लक्ष्मी-लक्ष्मीशयोर्नवसनिवेश उपयामसमये नूतनसंगमो वो युष्माकं क्लेशव्ययं सृजतु । कष्टनाशं करोतु ॥ (ol 19 und 20 fehlen*)

Siehe Catal Oxon Num 791 — Bracht ab in Kapitel 11, 12

1033.

21/12 19 Bl., 11 bis 16 Linien Etwa 1830

Vivahapatala, astrologische Bestimmung der für Heiraten günstigen oder ungünstigen Gestirne Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भारातिपुरोहिते हरिगते सुप्ते मुकुन्दे विभी याति घर्मघृणी धनुःशफरयोः घृणि तुषारत्वपि । अस्ते भार्गवजीवयोः कुजदिने मासाधिके वैधृती गण्डान्ते व्यतिपातविष्टिषु शुभं कार्यं न कार्यं बुधे ॥ १ ॥ अथ व्याख्या । बृहस्पति सिंघरासितरे सिंघस्तमुप्त-कहतां सूद etc ॥ सिंहस्थिते देवगुरौ च कन्या विवाहिता पद्म करोति भर्तुम् । चीरं विवाहो व्रतवन्धदीषायाचाप्रतिष्ठादि विवर्जनीयाः ॥ २ ॥ Unvollständig

Das neunzehnte Blatt ist aus einem anderen astrologischen Werk entnommen

1034.

25 10 1/2, 10 Bl. 14 bis 16 Linien Etwa 1861

Vivahapatala, eine von der vorl. gegebenen abweichende Ab- handlung Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भाराति* ॥

वृहस्पति सिंहरासि ऊर्ध्वं तरे सिंघस्तकहिजे etc. ॥ वरस्य भास्कर-
वलं कन्यायाश्च गुरोर्वलम् । उभयोश्चन्द्रवलं याक्षं पश्चात्तमं विशो-
धयेत् ॥ १ ॥ माघे धनाढ्या सुभगा च फाल्गुने वैशाखज्येष्ठे पति-
वल्लभा च । आपादे कन्या कुलनन्दनी च शेषाश्च मासा अशुभा वि-
वाहे ॥ २ ॥

Schliesst: इति नवग्रहचारफलाफलम् ॥ अभिषेके निषेके च
जन्मनि चौरकर्मणि । पाणिग्रहे प्रयाणे च चन्द्रो द्वादशगः शुभः ॥ १ ॥
जन्मस्थेन शशाङ्केन (सिसांकेन MS.) पञ्च कर्माणि वर्जयेत् । यात्रां युद्धं
विवाहं च चौरं गृहप्रवेशनम् ॥ २ ॥

1035.

24/10¹/₂. 7 Bl., 16 bis 18 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1788.

Bālābodha, ein Abriss der Astrologie, angefertigt auf Befehl
von Muñjāditya. Beginnt: विघ्नराजं नमस्कृत्य देवी चैव सरस्व-
तोम् । गुरुणां देवतानां च प्रसादादुद्धृतो मया ॥ १ ॥ नानाशा-
स्त्रमधिश्रित्य क्रियते बालबोधकः । मुञ्जादित्येन विप्रेण शिष्यार्थं सार-
संग्रहः (सारमुद्धृत्य HS.) ॥ २ ॥ उदयाचलपर्यन्तामस्ताचलमहीमिमाम् ।
विख्यातो बालबोधो ऽयं मुञ्जादित्येन कारितः (der ganze Vers
musste durchgangig korrigiert werden) ॥ ३ ॥ आदित्यसोममङ्ग-
लबुधगुरुशुक्राः शनैश्चर इति वाराः । सौम्याः शशिवुधगुरवः शुक्रश्च
तथापरे क्रूराः ॥ ४ ॥

1036.

20¹/₂/9. 36 Bl., 7 bis 9 Linien Schrift vom J. 1753.

Bālābodha, eine ausführlichere Abhandlung von Muñjāditya.
Von dem Abriß ganz verschieden. Paginiert 1—44. Foll. 7—12.
16, 30 fehlen. Beginnt: उत्तरायणे नरो जातः सर्वशास्त्रविशारदः ।
धर्मार्थकामशीलश्च तेजवन्तः*) स्वरूपवान् ॥ १ ॥ याम्यायने नरो
जातः कुसाक्षी ह्यनृतवदः । अधर्मी नीचरागी च बद्धव्याधिसमो
भवेत् ॥ २ ॥ इत्ययनफलम् ॥ Die folgenden Abschnitte sind:

(Fol. 14b), Yogīnīcakra, Aṣṭāyogīnīnāman, Rāhucakra, Drāḍasamā-
phalāphala, Viatabandha, Vidyārambha, Navavastraparidhāna, Sri-
raktavastraparidhāna, Cūḍāmuḥūrta, Vivāhe vadhūghapraveśa,

*) Ähnliche falsche Bildungen finden sich auf dem ersten Blatte:
शीलवन्त, मतिवान्, गुणवन्त, अर्थवन्त. Der Verfasser erlaubt sich
invito Pāṇini andere Freiheiten.

Stiśnānanakṣatra (Fol 20a), Prasūtikāśnāna, Jalapūjā, Āgharini (Gebrauche und Festlichkeiten im siebenten Monat der ersten Schwangerschaft), Balasyānaprāśanam, Kṣaurakarma, Karnavedhī, Devapratīṣṭhā, Rajabhūṣaka, Nṛtyarambha, Toyārambha, Adhomukhanakṣatra, Urdhvamukhanakṣatra, Dantadhāvanīśedha, Tailabhyaṅga, Rogasnana, Gokrayavikraya, Homavidhī, Nakṣatrasamjñah, Mūlavṛkṣākara, Mūlavṛkṣaghaṭikāḥ, Mūlavṛkṣasāthughatīphala, Mūlasya catvarah pādah, Triloke Mūlavāsa, Mūlapurusaghaṭīśaṭhi, Sāthighatīphala, Gandānta, Sukrāstaphala, Sukrodayaphala, Sukrāstamgamana, Sukro 'ndhaḥ, Śukradosa, Gurūśukrāstaphala, Navagraha-kāla, Terahatīphala*), Navagrahaikarasīphala, Minasamkranti (Fol 31a), Prativarsasamkrāntiyñāna, Samkrāntīśuddhī, Ekadvitīdinadbhikasamkrāntīphala, Samkrāntīkālā, Samkrāntīprakāśana, Prāvāsinakṣatra, Nakṣatrarogadīna, Trināḍicakra kalayñāna, Dvīdaśā, Nityadinadaśā, Nityadaśāphala, Māśadaśā, Varsadaśā, Viṃśottarīdaśa, Aṣṭottaradaśa, Ravīdaśaphala, Candradaśaphala, Bhaumadaśāphala, Budhadaśāphala, Saṇḍīdaśāphala, Rahūdaśāphala, Sukradaśāphala, Nityadaśā, Lagnasamkhyā, Lagnaghaṭika (Fol 36a), Pratidinabhukṭīphala, Madhyahnachayapramāṇa, Lagnaghaṭīpalapramāṇa, Dughadyānuhurta, Mūlāḍhatuyivacīnta, Cātīprasāna, Bhāṣaptīpati, Virāṭīnakṣatra, Mitrakṣatrasadaśakādī, Ravīśuddhī, Sūryapakaravāivedha, Samvatsarastambha, Ardrāphala, Samkrantīphala, Pauṣāmāṣyaphala, Dīpamālikaphala (Fol 40a), Sukrārghhakāṇḍa, Pradīksinīvidhī, Ekadaśīnirṇaya, Tithivaraṇīkṣatrayogakaranasthāna, Chayaśāśīpramāṇa

Schliesst विदुषा ब्राह्मणानां च गणकानां तथैव च । एतेषां करलपो ऽस्मि बालबोधस्तु विस्तरेत् ॥ १ ॥ पूर्वसागरपर्यन्तं पश्चि-
नोदधिसमुत्तः । हेलया क्रमते नित्यं स मा पातु दिनेश्वरः ॥ २ ॥

1037.

21/14 7 III, 13 bis 14 Linsen Ltrw 1800

Gauriyatala, über den Einfluss der acht Yogini ent-
weder für sich einzeln oder in Verbindung mit einander In
102 Versen Beginnt अमूर्मङ्गला पिङ्गला धान्यका च तथा भामरी
भद्रिका चोत्तिका च । तथा सिद्धिका संकटाष्टौ शिवो वा शिवाद्या
पुरा योगिनीरुक्तवास्तु ॥ १ ॥ दशानामथान्तर्देशानां सदैव प्रपूजां
विशेषाद्विरुद्धानं च । प्रकुर्वन्नरः सर्वसिद्धिं प्रयाति रिपूणां जय
कीर्तिमारोग्यमायुः ॥ २ ॥ लोकत्रयेष्वपि परां प्रलयप्रकर्षीं नास्त्येव
चेतदपरा धनसौख्यदात्री । एतास्तु सत्सु सुखदास्तु न हृष्टिकतां नो
विष्णुरेषु जगतां परियालको यः ॥ ३ ॥ खेटा नवापि पुरुषस्य तु
रचकाः स्मृतास्माद्दर्शनविधिः पुरुषेण कार्यः । युद्धे भये ऽपि विदुषा

परिचिन्तनीयं रोगादिके च धनसौख्यसमीक्षता च ॥ ४ ॥ अथा-
सामधीशाः क्रमान्नङ्गलायाः शशी तीक्ष्णभानुर्गुरुर्भूमिसूनुः । बुधः
सूर्यसूनुर्भृगुः सिंहिकायाः सुतः संकटायास्तथान्ते च केतुः ॥ ५ ॥
Vgl. Yoginīdaśa in Florence MSS. Num. 322.

Schliesst: चिकोणं ततः पञ्चकोणेन युक्तं ततो ऽङ्गैर्मितं कोणमुक्तं
मुनीन्द्रैः । ततो वर्तुलं चाष्टपदं विधेयमिदं योगिनीयन्त्रमुक्तं शि-
वेन ॥ १०२ ॥

1038.

22/10 7 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1838.

1) *Praśnāmanoramā* von Garga. Ein Blatt mit den ersten
fünf Versen. Beginnt: प्रणम्यानन्दरूपत्वमानन्दैकनिकेतनम् । गर्गो
बुद्धिमतां प्रीत्यै प्रश्नविद्यामथाकरोत् ॥ १ ॥ वर्गवर्णप्रमाणं च सखरं
ताडितं मिथः । पिण्डसंज्ञा भवेत्तस्य यथाभागैस्तु कल्पयेत् ॥ Text
und derselbe Kommentar finden sich in Florence MSS. Num. 309.310.

2) Ein Kommentar dazu. Fragment. Beginnt: अथ सर्वविघ्न-
विनाशनार्थं स्तेष्टदेवनमस्कारं करोति । प्रणम्येति । अथेत्यनन्तरं गर्ग-
संहितायां सूहर्तादीन्युक्त्वा गर्गमुनिः प्रश्नविद्याप्रकरणं करोति । किं
कृत्वा । आनन्दरूपं प्रणम्य । आनन्दरूपी गणेशः । नत्वा कथंभूतम् ।
आनन्दैकनिकेतनम् । बुद्धिमतां दैवज्ञानां प्रीत्यै एकविंशतियोगैः
समस्तप्रश्नान्करोति ॥

1039.

13¹/₂/10. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1836.

Praśnāmanoramāṭīkā. Derselbe Kommentar zu den zwei
ersten Versen. Beginnt: नत्वा देवं हृष्टिराजं महेशं देवेन्द्रायैः
पूजितपादयुग्मम् । दैवज्ञानां समुदे नात्यसारं कुर्वे नूनं प्रश्नविद्यां
च टीकाम् ॥ १ ॥ अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां etc.

Schliesst: आधाने शत्रुपापे [च] लाभालाभे गमागमे । विजये
कालकार्ये च प्रवदेत्सर्वत्र एव हि ॥ १ ॥

1040.

24/10. 4 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1690.

Praśnajñāna, die Erkenntnis zukünftiger Ereignisse durch
Beobachtung des Planetenganges, in 70 Āryā-versen von Bhaṭṭotpala.
Beginnt: रविशशिकुजबुधगुरुसितरविजगणेशान्प्रणम्य भक्त्यादी । वक्ष्ये
ऽहं स्पष्टतरं सम्यग्ज्ञानं हिताय दैवविदाम् ॥ १ ॥ दशमेदं ग्रहगणितं
आतकमवलोक्य निरवशेषमपि । यः कथयति शुभमशुभं तस्य न मिथ्या

भवेद्वाणी ॥ २ ॥ रम्यतले भूभागे सपूज्य यहगण समक्षचम् । पश्चा-
त्प्रशविधानं कुर्याद्येनाभ्यासिद्धिम् ॥ ३ ॥ प्रष्टा मणिकनकयुते
फलकुसुमे राशित्रक्रमभ्यर्च्य । पृष्ठेयदाभिलषित भक्त्या विनयान्वित
प्रश्नम् ॥ ४ ॥ उदयनिमित्तैर्वर्णैः प्रश्नोद्भूतैर्यवस्थितैः शकुने । वक्तव्य
शुभमशुभ प्रष्टुस्तत्कालजातं तत् ॥ ५ ॥ हयगजवृषहसादे पृष्ठाकाले
यदा रत भवति । दर्शनमयवैतेषां शुभप्रदं निर्दिशेत्प्रश्ने ॥ ६ ॥

Schlesst Raši labe pradeṭpṛṣṭasamaye शुभाशुभं सर्वम् । काल-
स्याविज्ञानादितत्त्विति (verdorben) वदेत्प्रश्ने ॥ ७० ॥ Dieses Werk
wird von Utpala in seinem Kommentar zur Śaṭpañcaśika 2 2 3 2
7, 13 citiert

1041.

25/14 10 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1810

Praśnajñāna oder *Praśnabrahmarṇa* von Brahmarṇa oder
Brahmaditya, Sohn von Mokṣeśvara Enkel von Jyotīśudāna In
dieser Handschrift in 16 kapiteln mit 138 Versen und zwei
Schlussversen Beginnt ब्रह्माणं कमलापति गिरिसुतानाथ गणेशं
गुरुं सूर्यादियहमण्डलं स्तुपितं नत्वाथ मोक्षेश्वरम् । दालभ्यान्वय-
सम्भवा गणितवित्पादांमुजप्रेमभाकप्रश्नज्ञानमनुत्तमं प्रकुरुते ब्रह्मार्क-
नामा सुधी ॥ १ ॥ यस्मिन्काले दिवसनिश्चयो पृष्ठको यच्च पृष्ठे-
त्तस्मात्तप गणितकुशलैश्चायया तोययन्ती । स्पष्टं कार्यं जननसमये
प्रश्नकाले विवाहे लभारखेटादशुभशुभदं प्रोच्यते तत्फलं तु ॥ २ ॥
सुवर्णमुक्ताफलपुष्पधूपे फले समभ्यर्च्य तथा भवक्रमम् । ततो नराणां
प्रवदेत्समयं शुभाशुभाख्यं हि फलं मनीषी ॥ ३ ॥ Sieh Catalogue
India Office Num 3011

Schliesst रसापिचन्द्रेल्लंलितैर्मनोज्ञैर्वृत्तैर्विचित्रैर्गदितं मुनीनाम् ।
विलोक्य शास्त्राणि हिताय देवज्ञाना मयाधारयसेदुसखे (un-
verständlich Eggeling मयाधारयमेव शिष्ये metrisch korrekt,
aber auch nicht richtig) ॥ १३९ ॥ ज्योतिःसूदनसञ्जकोऽवनितले
शास्त्रार्थवेत्ता पुरा तत्सूनुर्गणिते विचक्षणमतिर्मत्या- (Eggeling ver-
bessert ganz gut विद्यां für मत्यां) वतंसो ह्यभूत् । होराजातकसहि-
तामु निपुणो मोक्षेश्वराख्यो द्विजो ब्रह्माको निखिलं तदीयतनुजं प्रश्नं
च चक्रे कवि ॥ १४० ॥

1042.

२५/१४ २ Bl. 13 bis 15 Linien. Etwa 150

Praśnajñāna von Brahmarṇa Diese Handschrift enthält nur die
vier ersten kapiteln nämlich Dhātumūlajyavacintaparakarṇa Naṣṭa
Iraṭi Subhasubhahajñāna, Bhavabalaṭala. In allen vieren 53 Verse

1043.

20¹/₂/14¹/₂. 8 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1860.

Prāśnacūdāmaṇi von Viśrāmātma, dem Verfasser des *Prāśnavinoda*. Die Hs. ist so verderbt, dass alle Angaben genau wiedergegeben werden müssen. Beginnt: - ते दुश्च पिता शुच-
भार्यापुत्रनिमामिहं । सारात्सार समुद्धृत्यः प्रश्नचूडामणि स्फुटं ॥ १ ॥
अतीतानागतं चैव वर्तमानं शुभाशुभं । लाभालाभं सुखं दुःखं जय
चैव पराजयं ॥ २ ॥ Die Schrift ist in mehrere *Prakaraṇa* ein-
geteilt. Das erste schliesst: विद्यात्मजेनैव सारात्सार समुद्धृतं ॥ ९ ॥
इति चूडामणिशारे शुचनिकाप्रकरणं ॥ १ ॥ Fol. 3a Uttarādharā-
prakaraṇa. Fol. 3b Śubhāśubhaprakaraṇa. Fol. 4a Lābhālābha-
prakaraṇa. Fol. 8b Koṭibhaṅgaprakaraṇa. Fol. 9b Mṛitocchīṣṭa-
prakaraṇa. — Das nach Fol. 5 folgende Blatt ist mit 7 bezeichnet,
doch fehlt nichts.

1044.

21/10. 18 Bl., 8 Linien. Schrift von 1790.

Prāśnapradīpa von Kāśinātha. Beginnt: तिमिराम्बुनिधौ
मयं करिष्यत्य यो जगत् । प्रीणयत्यातुरं प्रीत्या तस्मै सर्वात्मने
नमः ॥ १ ॥ मिहिरे ऽस्तमुपायाते तमसान्धे धरातले । प्रश्नगेह-
प्रदीपो ऽयं काशीनाथकृतो वभौ ॥ २ ॥ उच्चनीचादिकं भावं
शत्रुमित्रगृहादिकम् । विचार्य सज्जातकं च प्रश्नं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥ ३ ॥
Sieh Florentine MSS. Num. 307.

Fol. 4a. Putrapraśna 37 Verse. Fol. 5b. Strīpraśna 16 Verse.
Fol. 6a. Strījātakapraśna 9 Verse. Fol. 7b. Rogīpraśna 20 Verse
Fol. 8b. Paracakrāgamapraśna 9 Verse. Fol. 10a. Gamāgamapraśna
23 Verse. Fol. 10b. Vṛkṣapraśna 5 Verse. Fol. 11b. Rogījīvana-
praśna 12 Verse. Fol. 12b. Naukāpraśna 10 Verse. Fol. 13b.
Stīlābhapraśna 16 Verse. Fol. 13b. Naṣṭālābhapraśna 10 Verse.
Fol. 16a. Lābhapraśna 12 Verse. Fol. 16b. Caurapraśna 7 Verse.
Fol. 17a. Lagnapraśna 6 Verse. Fol. 18a. Janmapattrivicāra 8 Verse.

1045.

26¹/₂/11¹/₂. 6 Bl., 12 bis 15 Linien. Etwa 1790.

Prāśnapradīpa von Kāśinātha. Von Anfang bis gegen das
Ende des Naṣṭālābhapraśna.

1046.

29/11. 8 Bl., 8 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Prāśnapradīpa. Fol. 2 fehlt.

1047.

19/12. 8 Bl., 18 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1820.

Prāśnapradīpa von Kāśinātha. Ein Fragment desselben.
Erhalten sind Foll. 52. 57. 59—64. Strīpraśna Fol 52b.

Strijataka 59a. Rogipraśna 60a. Paracakrāṅgamaprasnavicāra 60b.
Gamagamaprasna 62a. Vṛkṣapraśna 62a. Naukavicāra 62b.
Strīlabhāprakāraṇa 63b. Nāṣṭalābhāprakāraṇa 64a. Labhaviṭra 64b

1048.

30/14 33 Bl. 12 Linien Abschrift von 1859

Śighrabodha, ein astrologisches Werk in vier Abschnitten, von Kūsinātha Bhṛṅgācārya. Beginnt भासयन्त जगद्भासा नत्वा भासन्तमव्ययम् । क्रियते काशिनाथेन शीघ्रबोधाय संयह ॥ १ ॥ रोहिण्युत्तररेवत्यो मूल स्वातिर्मुगो मघा । अनुराधा च हस्तश्च विवाहे मङ्गलप्रदाः ॥ २ ॥ Die vier Abschnitte sind 1) Vivahā prakāraṇa Fol. 10a 2) Muhūrta prakāraṇa Fol. 24a 3) Nakṣatra gurvadikṛtām Arghya prakāraṇam Fol. 28a 4) Sūryasūrya prakāraṇa Fol. 33b — Stellen aus andern Schriftstellern führt er mit dem Ausdruck granthantare ein. Namentlich citirt er die Rātanāli und den Muhūrtacintāmaṇi. Er hat demnach später als 1601 gelebt.

1049.

27/17 21 Bl., 12 Linien Geschrieben in Pīṭanā im J 1838

Śighrabodha Der erste Abschnitt Viśvāhaprakāraṇa

1050.

20/12 26 Bl. 17 bis 18 Linien Śaradā Schrift Iṭwa 1840

Śighrabodha Der dritte Abschnitt endet auf Fol. 20b das Ende des vierten fehlt

1051.

24¹/₂/9 6 Bl., 16 bis 17 Linien Iṭwa 1700

Praśnapradīpa

1) Fol. 1 2 bis Linie 7 von Fol. 3a Über *Daśa*, in Hindi. Beginnt अथ अष्टोत्तरीजदशाप्रमाणं निख्यते ॥ आ । च । म । मू । श । वृ । रो । शु । वर्य ॥ सूर्यजदशाना मघच ४ आद्रा । पुनर्वस । पुष्य । अश्लेषा ॥

2) Fol. 1a 7 bis 5a 14 Eine anonyme Abhandlung über *Antardāśā*, d. h. über den Einfluss der kleineren Planeten insofern sie bei der Nativität die *Daśā*, die Wirkung der Hauptplaneten, modificieren*) Beginnt सूर्ये राश्यभयं विद्या मनस्तापो महद्भयम् । यस्य चान्धवार्या च वित्तनाशं च दुर्मतिम् ॥ इति सूर्यान्तर्दशा ॥ १ ॥ सूर्यमध्ये चन्द्रान्तर्दशा दिन २ घटी ४६ पल ४० ॥ शत्रुनाशं वि-

*) Gunākara sagt एकचै यदि भूयासः सभवन्ति नभसरा । एक एव तदा तेषां दद्यादन्तर्दशा वली ॥

जानीयाद्वित्तलाभं तृयावहम् । प्राप्यते राज्यसंमानं सूर्यस्थान्तर्गते
शूनौ ॥ २ ॥

3) Fol. 5a 14 bis zum Ende. Die *Satpāñcāsikā* von Prithuśāśas.

1052.

22/15. 3 Bl., 17 bis 23 Linien. Schrift von 1754.

Praśnasamgraha in 105 Versen. Beginnt: श्रीगणेशं नमस्कृत्य
गुरुं च गिरिजापतिम् । दैवज्ञानां हितार्थाय क्रियते प्रश्नसंग्रहः ॥ १ ॥
सभाप्रश्नो न वक्तव्यः कुटिलानां तथा निशि । नापराह्णे ऽविश्वस्ते
त्वरितं न वदेत्क्वचित् ॥ २ ॥ फलपुष्पयुतो यो हि दैवज्ञं परिपू-
कति । तस्यैव कथयेत्प्रश्नं सत्यो भवति नान्यथा ॥ ३ ॥ आदौ
चिन्तापरिज्ञानं कृत्वा प्रश्नं विचारयेत् । व्योमदृष्टिर्भवेज्जीवो मूलं
भूम्यवलोकने ॥ ४ ॥ समावलोकने धातुचिन्ताया लक्षणं स्मृतम् ।
शिरःस्पर्शं जीवचिन्ता पादस्पर्शं तु मूलकम् ॥ ५ ॥ नाभिस्पर्शं धातु-
चिन्ता विज्ञेया सर्वदा बुधेः । स्पर्शं वक्त्रललाटस्य जीवचिन्ता शुभ-
प्रदा ॥ ६ ॥

Schliesst mit Kāryāvadhipraśna 102, Pānthapraśna 105.

1053.

26/15. 11 Bl., 11 Linien. Etwa 1850.

Praśnasamgraha. Stimmt mit der vorbergehenden HS. bis
Vers 102 (Fol. 7a 11) überein. Darauf folgt ein Gespräch zwischen
Pārvati und Siva, beginnend: देवदेव महादेव विकालञ्च महेश्वर ।
ब्रूहि मे हंसचक्रस्य प्रकारं पूर्वसूचितम् ॥

1054.

25/10. 67 Bl., 8 bis 11 Linien. Geschrieben von Nārāyaṇa im J. 1792.

1) Foll. 1—56b. *Lagnacandrikā*, über günstige und ungünstige
Sternverbindungen bei der Geburt. Von Kāśinātha Bhaṭṭa. In
vier Paricheda. Foll. 2 und 3 fehlen. Beginnt: तमिस्राजगरयसं
यो जीवयति भूतलम् । तं वन्दे परमानन्दं सर्वसाक्षिणमीश्वरम् ॥ १ ॥
तनुर्धनं च भ्राता च सुहृत्पुत्ररिपुस्त्रियः । मृत्युश्च धर्मकर्मायव्या
भावाः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥

1. schliesst Fol. 24 b, 2. Fol. 30 b, 3. Fol. 43 b, 4. Fol. 56b.

Schliesst: सप्तविंशतिके शुक्रो विंशत्यंशे शनैश्वरः । सैहिकेयश्च विंशति
परमोद्यो निगद्यते ॥

2) Foll. 56b—69b. Auszug aus einem *Gargajāṭaka*, über
den Einfluss der Planeten, und der acht Daśā: Maṅgalā, Pāṅgalā,
Dhanyā, Bhrāmarī, Bhadrīkā, Ulkā, Siddhikā, Saṃkṣā, und deren
Verbindungen.

1055.

22/10 53 Bl., 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrikā von Kāśinātha. Foll. 1—4 fehlen

1056.

23¹/₂/10 89 Bl., 9 Linien Etwa 1780

Lagnacandrikā Ist in dieser Handschrift in acht Kapitel (Paricheda) eingeteilt 1) Fol 31a = D 35a 2) Ekagrahyogādhyāya Fol 37b = D 43b 3) Fol 53a 4) Tugrahyaparicheda Fol 57b 5) Caturgrahayoga Fol 60b 6) Pañcagraha Fol 62b 7) Sadgrahayoga Fol 63b Nach einer Unterschrift endet die *Lagnacandrikā* auf Fol 68a. Aber der Text wird fortgesetzt
चन्द्रे ग्रहस्य मित्रता याति एको ऽथेव न शत्रुताम् । ते नराः सुख-
मारोग्यं सौभाग्यं चाप्नुवन्ति हि ॥ १ ॥ etc. Auf Fol 71a wird der *Adbhutāsāgara* citiert

Fol 67 ist zweimal bezeichnet Fol 87 wiederholt Vers 282 284 auf Fol 21a, und Fol 88 den Inhalt von 60b 2 von unten (बहुप्रपद्यो) bis 61a 8 (राजमन्त्री)

Fol 86 schliesst अकसादनधान्याग्निमिवसीत् प्रधानता ।
जलक्रीडा च मिष्टान्न शुक्रस्यान्तर्गते बुधे ॥ ८ ॥ कलहो बान्धवैः
सार्धं वस्त्रनाशो ऽरिवियहः । चलाचलत्वं कार्याणां केतो शुक्रदशा
गते ॥ ९ ॥ इति श्रीब्रह्मयामले विशोत्तरीदशा ॥

1057.

25/10 52 Bl., 7 bis 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrikā Diese HS enthält nur den ersten und zweiten Paricheda und einen Teil des dritten Schliesst auf Fol 51b mit सर्वत्र शू in der vorhergehenden HS Fol 49a Foll 33 34 fehlen

1058.

30/14 11 Bl., 11 bis 14 Linien. Geschrieben in Gujarrāt etwa im J 1600

Muhūrtaganapātī, in 22 Kapiteln, von Ganapati, Sohn von Rāvala Hariśākhari, Enkel von Rāvadisa. Die Familie stammt aus Gujarat und erkennt als ihr Haupt einen Rāvala aus dem Bhāradvājygotri. Das Werk ist im Jahre 1666 verfasst und dem Prinzen Lakṣmīrama, Bruder des Yuvarāja Uttamārūma, Söhne des Königs von Gauḍa Manohari, gewidmet. Beginnt श्रीमत्या कल्पवृक्षेव हिमवत्या निरख्यः । जयत्यानिर्द्धित. कल्पद्रुम. सत्फलदः शिवः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue Ind. Office Num 3027

Pageiert 1—105, doch fehlen Foll 51—81 Nach Fol 105 fehlt nur ein Blatt Fol 1a enthält die Namen der 22 Prakaraṇa.

1059.

28/11. 24 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J 1680 von Bhojarāja Kāyastha.

Muhūrtacintāmaṇi in 11 Kapiteln. Verfasst in Benares im Jahre 1601 von Rāma, Sohn von Ananta, Enkel von Cintāmaṇi, und Bruder von Nīlakaṇṭha. Beginnt: गौरीश्रवःकेतकपत्तमङ्गमा-
ह्वय हस्तेन ददन्मुखाग्रे । विघ्नं मुहूर्तकलितद्वितीयदन्तप्ररोहो हरतु
द्विपाशः ॥ १ ॥ क्रियाकलापप्रतिपत्तिहेतुं संक्षिप्तसारार्थविलास-
गर्भम् । अनन्तदैवज्ञसुतः स रामो मुहूर्तचिन्तामणिमातनोति ॥ २ ॥

Die Kapitel heissen : 1) Śubhāśubhaprakaraṇa. 2) Nakṣatraprakaraṇa.
3) Saṃkrāntiprakaraṇa. 4) Gocānaprakaraṇa 5) Saṃskāraprakaraṇa.
6) Vivāha-vadhūpraveśa-dvirāgamanāni 7) Agnyādhānaprakaraṇa
8) Rājābhiṣekaparakaraṇa. 9) Yātrāpiakaraṇa. 10) Vāstuprakaraṇa.
11) Gṛhapraveśaparakaraṇa. Das Werk enthält 13 Kapitel, doch
sind in 6 drei zusammengefasst.

Sein Vater schrieb eine Jātakapaddhati und Kāmadhenutīkā.

1060.

23/13. 48 Bl., 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1732 in Udayapura.

Muhūrtacintāmaṇi.

1061.

24/11. 60 Bl., 8 Linien Geschrieben von Viṣṇudatta im J. 1815

Muhūrtacintāmaṇi.

1062.

26¹/₂/11¹/₂. 44 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben in Savāṭjapura (Rāma-
sinharājye) von Rāmapratāpa im J. 1849.

Muhūrtacintāmaṇi.

1063.

23/12. 64 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1847.

Muhūrtacintāmaṇi.

1064.

31/12. 19 Bl., 12 bis 15 Linien. Geschrieben im J. 1807.

Muhūrtacintāmaṇi. Fol. 1 fehlt.

1065.

33/16. 41 Bl., 16 Linien. Etwa 1840.

Muhūrtacintāmaṇitīkā Piyūṣadhārā von Govinda, einem
Sohn von Nīlakaṇṭha, Enkel von Ananta, Neffe des Verfassers des
Muhurtacintāmaṇi. Die Handschrift enthält nur den Kommentar
zum Saṃskāraprakaraṇa, dem fünften Kapitel. Die Verse des
Originals sind beigelegt. Beginnt: श्रवणीतनयमघाब्धिदायमीशं
नत्वा श्रीगुरु[पद]भक्तिलब्धविद्यः । गोविन्दो विबुधजनप्रहृषिणी तं
संस्कारप्रकरणटिप्पणी तनोति । अथ संस्कारप्रकरणम् । Er citiert

viele Autoren und Schriften, von denen nur ein Teil der jüngeren aus-
gehoben wird Riksoccaya Vers 10 Keśavarka 28 Deśen Vā-
havyāndaṁ 53 Candeevara 12 23 Jaganmārtanā 24 Jaganmo-
hina 7 11 14 24 40 45 Janmasaṁjīmāyā 53 Jyotiṣa-
sāra 52 Jyotiṣtantra 32 Dīpikā sehr oft Daivajñānamohara 1
4 12 42 49 Daivajñavallabha 4 12 Nīlkanṭha des Kommen-
tators Vater, 36 Nṛsiṁha 8 10 etc Nṛsiṁhaprasāda 54
Bhūmaparākrama 6 44 Bhujabala 45 Mahesvara 26 28 39
45 51 Mubūrtasamgraha 11 Vaidhiraṭṇa 25 Viśvaprakāśa
jaddhātī 11 Vyavaharocaya 24 Śarīragadhariya 46 Śrīdhariya
13 57 Sarisvagraha 11 Svarevara 57 Die meisten dieser
Werke und Autoren sind aus der Pramuktasā, dem Kommentar
zum Mubūrtacintamāni von Rama entlehnt

Der Schreiber hat bei der Zählung Seite 9 über-
gangen aber es fehlt nichts Auch die Zählung der Verse des Originals ist
nachlässig behandelt

1066.

23 1/2/9 1/2 40 Bl 8 Linien Etwa 1780

Muhurtaduryāna von Lalimāni behandelt in 14 Prakāraṇa
die für religiöse Handlungen günstigen Astralverbindungen Da
der Verfasser den Mubūrtacintamāni (1601) citiert, schrieb er
wahrscheinlich dieses Werk in der ersten Hälfte des siebzehnten
Jahrhunderts

Paṇsirt 4—48, doch fehlen Iol 12 33—36

1) Grāhyagrahyaprakāraṇa Fol 7b 2) Goctraliprakāraṇa
Fol 9b 3) Saṁskaraṇaprakāraṇa Fol 18a 4) Vyavaharaprakāraṇa
Fol 26a 5) Vaidhīpraveśaprakāraṇa Fol 26b 6) Dvairāmanā
prakāraṇa Fol 27b 7) Agnyadhānaprakāraṇa Fol 28b 8) Rajabhi-
skāra Fol 29a 9) Yātraprakāraṇa Fol 33a 10) Gṛhastambhā
prakāraṇa Fol 40a 11) Gṛhastpraveśaprakāraṇa Fol 41a 12) De-
vīstīhājāna Fol 42b 13) Navavāstrajarillina Fol 43b
Bricht ab um Mārajāraṇa

Der Verfasser citirt viele Autoren und Schriften Die
meisten sind aus früheren Werken entnommen Atri Fol 11a
Ikocaya 11a 14a 27a Kayapa 10a Ganakajyādhīya 9a
Ganakamanjina (erwähnt nur in den Randbemerkungen) 19b 45b
46b 48b Garga 48a Garga 4a Guru 10a 11a Cāṇḍesvara
43a 48a (siehe Vyavaharacandeevara) Cūjaratna 22a Jagan-
mohana 14a 39a Jyotiṣraka 20a 41a 46b Jyotiṣmābandha
51 18b etc Jyotiṣcintamāni 20b 39a Jolārānanā 211
Trivikrama 23a 24b Dīpikā 12a 16a etc Daivajñānamohara
21b 26a 321 Daivajñavallabha 42b Nārada 8b (oft citirt)
Nāradasūbha 171 22b 47a Nārada 37a Pāśakaṛa 18a
Pārāṇa 15a Balarāṇa 111 Bṛhaspati 91 Bhāṣaṇa 51
Bhāṣajyāyuplita 22a Bhāṣaparākrama 281 40b Bhāṣa
vallabha 5a Bhāṣa 16a Maru 16b Maru 16b Mahesvara 2a

21 a. 28 b. Māṇḍavya 21 a. Mārkaṇḍeya 16 a. *Muhūrtacintā-*
maṇi 31 b. *Muhūrtamārtanḍa* 26 b. Ratnakośa 17 a. 20 b
 Ratnamālā 9 a etc. Ratnasāra 10 a. Rājamārtanḍa 10 b etc.
 Lalla 5 a. 23 b. Varāha 20 b. Vasiṣṭha 4 b. Vasiṣṭhasaṃhitā 6 b.
 Vātsyā 5 a. Vāmanasaṃhitā 17 b. Vāstuśāstra 38 b. Viśvakarman 41 a.
 Vaidyanātha 11 b. Vyavahāracanḍeśvara 21 a. Vyavahāratattva 26 b.
 Vyavahāroccaya 14 b. Vyāsa 15 a. 21 b. Śātātapa 5 a. Śārṅgadhara
 4 b 18 b. 25 b. Śaunaka 5 b. Śūpati 4 a oft. Saṃhitādīpaka
 13 a. 20 a. Saṃhitāsāra 25 b. Saptarsayaḥ 9 b. Samarasāra 31 b.
 Sārasamuccaya 48 a. Smṛtisaṃhitā 21 a. Svarodaya 30 a. 31 a
 Havyavāhana 21 b.

1067.

26/9¹/₂. 38 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.

Muhūrtaratna von Śiromaṇi Bhaṭṭa.

Paginiert 2—39. Wieviel am Schluss fehlt, ist nicht zu
 ersehen, jedenfalls fehlt mehr als die Hälfte. Der Anfangsvers (der
 einzige, der mitgeteilt ist) ist aus Lālmitra's Catalogue of Sanskrit
 Mss. in the Library of the Mahārāja of Bikāner Num. 687 entlehnt:

नारदादिमुनिवृन्दसेविता पारदादपि नितान्तमुज्ज्वला । शारदामृत-
 मरीचिमानना शारदा वसतु मे हृदमुखे ॥ १ ॥

Fol. 2 beginnt: नारदः । त्रिखन्धज्ञो दर्शनीयः श्रीतस्मार्तक्रि-
 यापंरः । निर्दम्भिकः सत्यवादी दैवज्ञो दैववित्स्थितः ॥

Die folgenden Kapitel sind erhalten: 1) Saṃvatsaraprakaraṇa
 endet Fol. 10 b. 2) Lagnaprakaraṇa Fol. 15 b. 3) Subhāsubha-
 prakaraṇa Fol. 36 a. Bricht ab in dem Gocaraprakaraṇa.

Ausser Purāṇen citiert der Verfasser folgende Namen: Aṅgiras
 Fol. 19 b. Ārṣṭiṣeṇi Fol. 2 b. 6 b. Kaśyapa Fol. 13 b. 14 b etc.
 Keśavārika Fol. 20 a. Garga Fol. 5 b. 16 b etc. Vṛiddhagarga
 Fol. 21 b. Gārgi Fol. 14 a. *Guru* (siehe Bṛihaspati) Fol. 19 a.
 20 a etc. Gṛihyapariśiṣṭa Fol. 27 b. Canḍeśvara Fol. 6 b. 13 b
 (sieh Vyavahāracanḍeśvara). Catustriṅśanmata Fol. 2 a. Cyavana
 Fol. 30 a. 33 a. Jaganmohana Fol. 18 a. 38 a. Jayārṇava Fol. 32 a.
 Jyotiḥprakāśa Fol. 2 b. 3 a etc. Jyotiḥsāra Fol. 35 b. Jyotiḥsāra-
 sāgara Fol. 18 b. 27 a. Jyotirnibandha Fol. 21 a 23 b etc. Jyoti-
 śaratna Fol. 33 a. Jyotiśārṇava Fol. 33 a. Jyotistantra Fol. 38 b.
Tristhalisetu Fol. 28 a b. Dipikā Fol. 16 b etc. Daivajñāmanohara
 Fol. 30 a. 35 a. Nārada Fol. 2 a etc. Vṛiddhanārada Fol. 33 b.
 Phalapradīpa Fol. 35 b. Bādarāyaṇa Fol. 18 a. 27 a etc. Bṛihajjātaka
 Fol. 12 a etc. Bṛihaspati Fol. 16 b etc. Brahmarṣisaṃhitā Fol. 33 b.
 Bhaṭṭa Bhāskara Fol. 4 b. Bhāskaravyavahāra Fol. 31 b. Bhīma-
 parākrama Fol. 19 a. Bhūpāla Fol. 4 b. Bhūpālavallabha Fol. 26 a.
 Marici Fol. 27 b. Maheśvara Fol. 26 b. Māṇḍavya Fol. 15 b. 23 a.
 Yavana Fol. 21 a b. 33 b. Ratnakośa Fol. 9 b. 25 b. Rājamārtanḍa
 Fol. 15 b etc. Rudrayāmala Fol. 26 a. Lalla Fol. 16 a. 17 a etc.
 Varāha Fol. 12 b etc. Varāhasaṃhitā = Bṛihasaṃhitā Fol. 4 a. 18 a.

Vasistha (jy) Fol 3a etc Vasisthasamhita Fol 31b Vatsya Fol 20a 28b Vivahapatala Fol 12a Sieh Sarangiya Vyavaharacandēśvara Fol 29a 30a Vyavaharasamuccaya Fol 25b Vyavaharocaya Fol 28a 30a Sakalyasamhita Fol 34a Satatapa Fol 27a Saragadhara (jy) Fol 21b 36a Sarangiya Fol 20ab Sarangiya Vivahapatala Fol 20a 27a Sipati Fol 2a etc Srutakirti Fol 11a Samhitapradipa Fol 26b Satya Fol 13a Sarasagara Fol 30a Siehe Jyotihśarasagara Surasamhita Fol 38a Svaiśāstra Fol 34a

Von den in diesem Fragment citierten Werken ist der Tristhalisetu von Narayana das späteste, so dass wir auch diesen Astrologen in die erste Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts verlegen können

1068.

31/14 6 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1770

Muhūrtadīpaka, über die für verschiedene Handlungen günstigen Astralverbindungen, von Mahadeva, einem Sohn von Kābhajit. Beginnt प्रणम्यैकरदं देव शारदा गुरुमेव च । मुहूर्तदीपकं कुर्वे वालाज्ञानतमोपहम् ॥ १ ॥ Den Kommentar zu dieser Schrift verfasste er im Jahr 1662 Catalog Oxon Num 790

1069.

20/12 18 Bl 11 bis 13 Linien Etwa 1780

Muhūrtadīpaka von Trivedin Ramasevaka Sohn von Devidatta 248 Verse Beginnt श्रीमन्नारायण नत्वा रामसेवकशर्मणा । मुहूर्तदीपको नाम बालबोधाय रच्यते ॥ १ ॥ भाद्रपदपूर्णिमादिदिने । रोहिणीमृगशिरान्त्यमघाभूलोत्तराश्विनि ॥ २ ॥ स्वाती मित्रे तथा योगे पातवैधृतिवर्जिते । रिक्ताभाववर्जिततिथौ विवाह शुभदो भवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst राहोस्तु द्वादश प्रोक्ता उत्तरा भाद्रपदत । एकविंशतिवर्षाणि शुक्रम्य कृत्तिकात्रये ॥ २४८ ॥ इत्यष्टोत्तरीदश ॥

Auf Fol 18b finden sich fünf Verse aus des Verfassers Manjira oder seinem Muhūrtabhūṣan

Falls der im Jatakapaddhatikalpavallyudaharana erwähnte Ramasevaka mit dem unsrigen identisch ist, so wäre diese Schrift etwa um 1714 verfasst.

1070.

21/10 26 Bl 7 bis 10 Linien Schrift von 1791

Muhūrtadīpaka, in 252 Versen

1071.

28/14 144 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1832

Muhūrtamartanda und dessen Kommentar *Martandavallabhū* von Narayana einem Sohn von Ananta, Enkel von Hari, verfasst.

Der Text vom Jahr 1572 beginnt: सिन्दूरोलसितमिमेन्द्रवक्त्रमखां
श्रीविष्णुं विद्यतिचरान्गुह्यप्रणम्य । वद्धर्थं विबुधमुदे लघुं मुहूर्तमार्तण्डं
सुगममहं तनोमि सिद्धी ॥ १ ॥ Der Kommentar vom Jahr 1573
beginnt. मार्तण्डो ऽवतु वाचं नः पादैर्जाड्यतमोहरः । वृत्तवदतनुः
सेवो ऽभीष्टदो विश्वलोचनः ॥ १ ॥

1072.

27/12. 19 Bl., 14 Linien. Etwa 1790.

Muhūrtamārtāṇḍa und *Mārtāṇḍavallabhā*, von Anfang bis
Sūtra 14 des Saṃskāraprakaraṇa (Kapitel 4).

1073.

25/12. 33 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1810

Muhūrtamārtāṇḍa, und *Mārtāṇḍavallabhā* in einem Auszug.
Bricht ab auf Fol. 31a in Sūtra 16 des Vāstuprakaraṇa. Fol. 2
nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

1074.

28/12. 15 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Muhūrtamārtāṇḍa. Der Text allein. Vollständig.

1075.

29¹/₂/9. 18 Bl., 7 Linien. Schrift von 1806.

Muhūrtamārtāṇḍa. Text.

1076.

23/11¹/₂. 9 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa 1790.

Muhūrtamuktāvalī. Günstige Konstellationen für die Aus-
führung religiöser und weltlicher Werke. Anonym. Vielleicht
von Kāśinātha. Beginnt: श्रीं श्रीहरशारदां गणपतिं ब्रह्मेन्द्रना-
कौकसः (०सां HS.) श्रीसूर्यप्रमुखान्यहानृषिगणान्भक्त्या नमस्कृत्य तान् ।
नानाग्रन्थसमस्तसारमखिलं व्यालोक्य सम्यग्धिया वक्ष्ये ऽहं शिशुबोध-
नाय विशदां मुहूर्तमुक्तावलीम् ॥ १ ॥

Einige Abschnitte sind: Devapratisthāsthāpana, Surabhikrayavi-
kraya, Gajaturaṅgamuhūrta, Rājābhīṣeka, Vāpīkūpataṅgākhanana, etc.

1077.

21/9. 15 Bl., 7 bis 9 Linien. Geschrieben in Gujarāt von Harīśā,
Sohn von Vṛthala, einem Motālā Brāhmaṇa, etwa um 1840.

Muhūrtasiddhi von Mahādeva. In 13 + 110 Versen. Sehr
nachlässig geschrieben. Der rechte Anfang fehlt. Der erste Vers
wird genau nach der HS. gegeben: अथ गोचरग्रहाणं फलं ॥ जन्मस्यो
रवौ रोगशोकभयक्रान्तिद्रष्टव्यदाता शशि कुर्यात् । भुमिमुतो विधा-
तकलहं चन्द्रात्मजो र्षषयं । जिवस्यापि धनक्षयं प्रकुर्वते मूर्धात्मजो

विघ्नता शुक्र सौख्यवरान्नपानशयन स्त्रिभोगदाता नृणा ॥ १ ॥ Nach
Vers 13 heisst es अथ प्रश्नविचाराध्यायो लिख्यते ॥

Fol 4 ist zweimal paginiert, und Fol 14 fehlt

1078.

30/15 6 Bl 12 bis 13 Linien Schrift von 1821

Samhetacandrika eine astrologische Schrift verfasst von
Misra Nandarama im Jahr 1778 Beginnt श्रीगोविन्दपदाम्भोज
नमस्कृत्य खचारिणाम् । स्वभावचेष्टावस्थाना कुर्वे सकेतचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥
भावा षड द्वादशावस्थास्त्रिष्टेष्टा प्रकीर्तिता । खेटानां शुभना त
स्मान्तत्तत्फलमिह ब्रुवे ॥ २ ॥ लज्जित क्षुधित क्षुब्धो मुदितो गर्वि
तस्तथा । तृपितश्चेति खेटानां षड स्वभावा प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥ शयन
स्थितिरचिकरा विकासिनी जिगमिषा च गति । परिपत्तिरगम
भोजननृतिलिप्सा कुतुकिनी ॥ ४ ॥ एता द्वादशसंख्या खेटावस्था etc
Schliesst शुतिगुणवसुशशिवर्षाचयनवमीपूर्वदेवगुरौ । सकेत
चन्द्रिकेय विनिर्मिता नन्दरामेण ॥

1079.

25/10 10 Bl 9 Li 10 Lin Schrift von 1699

Samatsaradiphaladhyaya die gunstigen und ungunstigen
Vorfälle in den 60 Jahren des Jupiter Cyclus und in den Theilen
des Jahres Ein Kapitel aus dem Ramavinoda von Rama, Sohn
von Ananta. Beginnt यो निर्गुणो गुणमय वितनोति विश्व ताप-
त्रय हरति यस्तपनो ऽप्यजस्रम् । कालात्मको जगति जीवयते च
अनून् - - - (Schrift verwischt) तटमणि क्षुमणि तमीडे ॥ १ ॥
शक्राचेन्दु १५१४ विद्युक् शक्रो नग०गुण शून्याम्बराङ्गोर्द०००वृत्तो भाव्य
लब्धमिताद्देददहना etc Citirt werden die *hasyaprasamhita*
Garga Vasishta und das *Jaganmohana* Leile sind *Samvatsaraphala*
Samvatsaraśarīra *Gurudayastaphala* *Gurucara* *Rajadivicara* *Mant*
phala, *Dhanyesphala* *Meghesaphala* *Rasesaphala* *Sisyadhipaphala*
Nirasadhiphala *Ardrapravesa* *Tithyadiphala* *Naksatrphala* *Yo*
gaphala, *Velaphala*, *Navadha* *Meghanayana*, *Dvadaśanaganayana*
Rohinīcakra

1080.

22/10 3 Bl 8 bis 10 Li 10 Lin Abschrift von etwa 1750

Aharganaśrama, die Methode die naturheben Tage zu
berechnen welche von irgend einer Periode des Kali Zeitalters
bis zu einer bestimmten Zeit verfloßen sind Beginnt शक्रो
नवाट्रीन्दुक्रशानुयुक्त ३१०९ कलेर्भवेदद्गण सुवृत्त । इत्यद्गण
सुस्पष्ट । कल्याणद्गण प्रभाकरहतशैवादिमासैर्युतस्त्रिंश खाद्रिह-

ताप्तयुक् सुरहतो लब्धाधिमासैर्युतः । खत्रिघ्नः सतिषिर्द्विधा शिवहत-
स्त्रियोमशैलोद्धतो लब्धिर्हीनदिनावमैः सितनिशार्धे सावनो ऽहर्गणः ॥

1081.

26/16. 10 Bl., 23 bis 26 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1780.

Aṣṭakavarga, über den günstigen und ungünstigen Einfluss der Planeten, wenn sie am Tage der Geburt in Verbindung mit anderen in einem der zwölf Mondhäuser erscheinen. Die günstigen Häuser werden mit Punkten (*bindu*), die ungünstigen mit Linien (*rekḥā*) bezeichnet. Wenn nach einer bestimmten Berechnung die Anzahl der Linien überwiegt, so ist der Erfolg günstig, beim Gegenteil ungünstig. Eine genaue Beschreibung dieser Art von Astrologie findet sich im neunten Kapitel des *Bṛihajjātaka* mit den Erläuterungen von Utpala. Die HS. beginnt: अष्टाष्टकवर्गफलानि लिख्यन्ते ॥ अत्रादौ सूर्यस्य ॥ स्वस्थानगो ऽर्को द्युतिमानकारी द्वितीयसंख्यो धनपुष्टिस्तथात् । द्विदपक्षविचोभकरस्तृतीये चतुर्थगो बन्धुगुणप्रशंसो ॥ पित्तज्वराजीर्णसुरार्तिरुच्य स्यात्पञ्चमे नरभयरुच्य षष्ठे । आरोग्यदः सप्तमगो ऽरिहन्ता वपुर्वलप्राप्तिकरो ऽष्टमस्यः ॥ क्रोधाध्वपोडा नवमस्थितो ऽर्कः प्रहृष्टकृत्याद्दशमे ऽर्थदय । सर्वक्रियारम्भफलप्रसिद्धिमेकादशे द्वादशगो ऽर्तिकारी ॥ इत्यादित्यकचा ॥

Fol. 9a: इति फलाष्टकवर्गः समाप्तः ॥ अथ विन्दुफलं लिख्यते ।

Fol. 9b: अथ रेखाफलानि ॥

1082.

32/15. 15 Bl., 11 bis 12 Linien. Schlechte Handschrift von etwa 1800.

Aṣṭakavarga. Beginnt: अष्टाष्टकवर्गो निरूप्यते ॥ तत्र गुणकारी होरामकरन्दे । यद्गोचरे जन्मगृहाद्गृहाणां पृथक्फलं द्वादशराशियुक्तम् । नृणां तदेकर्षभुवां फलस्य भेदादनैकं ति(?)कमुक्तमाद्यैः ॥

Ausser älteren Astrologen wird die *Jñānamuktāvalī* auf Fol. 2a, und auf Fol. 11a *Horāsāre Āyudāyavidhāno nāma saptaṃsodhyāyaḥ* citiert.

1083.

32/12. 17 Bl., 8 Linien. Schrift von 1800

Aṣṭakavargakoṣṭhe Ravyādiphalam. Beginnt: अष्टाष्टकवर्गः । तिर्यक्षीष्टाद्वादश स्युर्ध्वमष्टौ प्रकीर्तिताः । अष्टाष्टकोष्ठकोशपालवद्वादश राशयः ॥ १ ॥ विसृत्य यवनैर्वृद्धैरष्टवर्गो*) निवेदितः पुंसां (das Metrum fehlerhaft) । ज्ञातुं शुभमशुभं वा प्रतिदिवसमभवमद्वयं ॥ २ ॥ रव्यञ्जकुजसीम्येज्यशुक्रार्कसुतलपपाः । प्रत्येकमष्टकोष्ठेषु

*) Statt अष्टवर्गो ist अष्टकवर्गो zu lesen.

यथासख्यमधीश्वराः ॥ ३ ॥ रेखाकोष्ठेषु यो भागः स शुभो ह्यशुभो
 अन्यथा । एकद्वित्रिफले राशौ फलकोष्ठौ त्यक्तं शुभम् ॥ ४ ॥ शून्य-
 कोष्ठे भवेद्दुःखं धनधान्यादिसंचयः । चतुष्फलयुते राशौ फलकोष्ठे शुभं
 यथा ॥ ५ ॥ देहस्वास्थ्यमशोकत्वं मुजनप्रीतिरुत्तमा । भवेत्त्राभस्तु
 सौख्यं च रेखाकोष्ठे न सशयः ॥ ६ ॥ Am Schluss mehrerer
 Strophen findet sich der Satz *Devasalah prabhāsate*, womit ein
 sonst unbekannter Verfasser bezeichnet wird (Fol 4a b 5a 6a 8a)
 Auf Fol 9a steht zu Ende von neun Versen die Unterschrift *iti*
Prajāpativiracite Jatakā (lies *Jātake*) *ṛisṭādhyayah*

1084.

26/13 5 Bl., 9 Linien Schrift von 1840

Ayaprasna, Fragen nach zukünftigen Dingen, welche von
 dem Stande der acht verschiedenen *Āya* bedingt sind In
 56 Versen Beginnt भूतं भविष्यत्प्रश्नाय विज्ञातुं ज्योतिषं कृतम् ।
 आद्यप्रश्नमिमं यन्त्रं चमत्कृतिकरं परम् ॥ १ ॥*) उच्चारितफलनामा-
 यश्चरवशतो ज्ञात्वाकारादिवर्गं कृत्वा ध्वजादय आयाः कल्पनीयास्त-
 तस्तेभ्यश्च फलं कल्पनीयम् ॥ २ ॥ ध्वजो धूमश्च सिंहश्च श्वानो वृषः
 खरो गजः । ध्वाङ्गुद्यायाष्टकं ज्ञेयं शुभाशुभमिदं स्फुटम् ॥ ३ ॥
 अथास्तिनास्तिप्रश्नः । ध्वजकुञ्जरसिंहेषु वृषे चास्तीति निश्चितम् । धूमे
 श्वाने खरे ध्वाङ्गे नास्तिप्रश्नस्य निश्चितम् ॥ ४ ॥ अथ लाभालाभौ ।
 ध्वजे सिंहे गजे वृषे शीघ्रं लाभो भवेद्बुधः । ध्वाङ्गे श्वाने खरे धूमे
 नाशश्च कलहप्रदः ॥ ५ ॥ Der Name *Āya* ist aus der Baukunst
 entlehnt und auf die Astrologie übertragen Wird die Breite mit
 der Länge eines zu bauenden Hauses multipliciert und die Summe
 durch 8 dividiert, so bildet der Rest einen *Āya*, und die 8 *Āya*
 beziehen sich auf die 8 Weltgegenden Was die Astrologie be-
 trifft, ist das *Vastuprakaraṇa* in der *Jyotiṣratnamalā* (17, 1—3),
 in dem *Muhūrtamārtanda* (7, 7 8), in dem *Muhūrtacintāmaṇi*
 (12, 4—5) zu vergleichen

Schliesst अथ ध्वजादिस्वामिनः । ध्वजे सूर्यश्च विज्ञेयो धूमे
 भीमस्तथैव च । सिंहे शुक्रश्च विज्ञेयो श्वाने सौम्यस्तथैव च ॥ ५४ ॥
 वृषे गुरुश्च विज्ञेयः खरे सूर्यस्तथैव । गजे ध्वाङ्गे च चन्द्रश्च आ-
 याधिपतयः स्मृताः ॥ ५५ ॥ प्रश्नप्राप्तिमिमं यन्त्रं विघ्नराजेन निर्मि-
 तम् । चाग्देव इमं भक्त्या त्वत्प्रसादात्करोम्यहम् ॥ ५६ ॥ Der letzte
 Vers zeigt, dass von einem *Vighnarāja* als Verfasser nicht die
 Rede sein kann

*) Ein regierendes Verb fehlt

1085.

19/10. 6 Bl., 8 bis 11 Linien. Schlechte Schrift von 1786.

Āyapraśna. Dasselbe Werk.

1086.

20/14. 4 Bl., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1864.

Āyurdāya. Bestimmung der Lebensdauer und die Folgen der Geburt unter einem der 12 Zodiakalbilder. Drei Abschnitte sind bezeichnet: *Kendrāyus*, *Nakṣatrāyus*, *Āyurmadhye Gḥātāvali*.

Beginnt: केन्द्राङ्कसंख्या त्रिगुणा विधेया रन्धारभाङ्के विहिता तथैव । एवं कृते सर्वजनस्य नूनमायुःप्रमाणं मुनयो वदन्ति ॥ १ ॥

1087.

21/15½. 8 Bl., Linien verschieden. Etwa 1780.

Uḍudāyapradīpa, über Horoskopie, in 41 Versen. Mit einem anonymen Kommentar. Beginnt: सिद्धान्तमीपनिपदं शुद्धान्तं परमेष्ठिनः । शोणाधरं महः किञ्चिद्वीणधरमुपास्महे ॥ १ ॥ फलानि नक्षत्रदशाप्रकारेण विवृण्महे । उडुदायप्रदोपाख्यं कुर्मो देवविदां मुदे ॥ २ ॥ वयं पारशरी होरामनुसृत्य यथामति । बुधैर्भावादयः सर्वे ज्ञेयाः सामान्यशास्त्रतः ॥ ३ ॥ एतच्छास्त्रानुसारेण संज्ञां ब्रूमो विशेषतः । पश्यन्ति सप्तमं सर्वे शनिजीवकुजाः पुनः ॥ ४ ॥ सर्वे त्रिकोणनेतारो ग्रहाः शुभफलप्रदाः । पतयस्त्रिपट्टायानां यदि पापफलप्रदाः ॥ ५ ॥ न दिशन्ति शुभं नृणां सौम्याः केन्द्राधिपा यदि । क्रूराद्येदं शुभं ह्येते प्रवला उत्तरोत्तराः ॥ ६ ॥

Schliesst: कर्मधर्माधिनेतारावन्योन्याश्रयसंस्थितौ । राजयोगाविति प्रोक्तं विख्यातो विजयी भवेत् ॥ ४१ ॥

Diese Abhandlung wird mit Unrecht *Pārāśari*, *Pārāśarīpaddhati*, *Pārāśarījātaka* genannt.

Der Kommentar beginnt: वीणाधरं किञ्चिन्नहः । अर्थात्सरस्वतोतेजः । सरस्वतो यावत् तस्या एव वीणाधरित्वात् ।

1088.

31/10½. 6 Bl., 9 bis 11 Linien. Schrift von 1795.

Uḍudāyapradīpa, mit demselben Kommentar.

1089.

26/11. 8 Bl., 8 bis 9 Linien. Schrift von 1835.

Uḍudāyapradīpa, mit demselben Kommentar. Fol. 1 fehlt.

1090.

20/13½. 13 Bl., 9 bis 15 Linien. Etwa 1790.

Uḍudāyapradīpa, mit einem durchweg in Sanskrit geschriebenen und Viṣṇudasa gewidmeten Kommentar von Paramasukha. Beginnt:

योगजास्यं नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य टीका
च क्रियते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदासस्तेनाहं प्रार्थितः किल ।
पाराशरीजातकस्य टीका छत्वा ममार्पय ॥ २ ॥ गूढार्थान्त्रकटी-
कृत्य शेष च सुखबोधकृत । पाराशरीजातकस्य टीका च लिख्यते
मया ॥ ३ ॥

Der Text ist in folgende Abschnitte eingeteilt 1) Sampā-
dhyāya 14 Verse 2) Samanyasāyoga 2 Verse 3) Rājyogādhyāya
6 Verse 4) Āyurdayādhyāya 6 Verse 5) Antardayādhyāya 14 Verse

1091.

25/11 14 Bl. 9 bis 10 Linien Schrift von 1818

Ududāyapradīpa, übersetzt in Hindustani im Jahr 1812 in
Jayapuri, und Viṣṇudāsa gewidmet von Paramasukha. Beginnt
योगजास्यं नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य भाषा
चेक्रीयते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदासस्तेनाहं प्रार्थितः किल ।
पाराशरीजातकस्य भाषा छत्वा समर्पये ॥ २ ॥ गूढार्थान्त्रकटीकृत्य
सशेषं सुखबोधकृत । पाराशरीजातकस्य भाषया लिख्यते ऽधुना ॥ ३ ॥

1092.

29/13 6 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1780

1) *Ududāyapradīpa* in 42 Versen. Eine etwas veränderte
Recension. Von den 41 Versen der anderen finden sich hier 35,
aber hin und wieder in anderer Stellung. Einzelnen Versen ist
ein Kommentar beigelegt. Beginnt सिद्धान्तमीपनिषद् etc ॥ १ ॥
यश्नन्ति सप्तम सर्वे etc ॥ २ ॥ Vers 36 ist zweimal gezählt. Der
Abschnitt मारकग्रहाः beginnt Vers 19, der Abschnitt अन्तर्दशाफल
Vers 25.

2) Eine Fortsetzung, die sich in den anderen Handschriften
nicht vorfindet. Sie behandelt die günstigen oder schlimmen Vor-
bedeutungen bei der Verbindung der Planeten mit den zwölf Zodiacal-
bildern. 30 Verse. Beginnt प्रतिलप समावीक्ष्य पूर्वोद्दिष्टाविरो-
धतः । ततो ग्रहस्वरूपाणि क्रमेणैव विवृणुमहे ॥ १ ॥ अथ मेघल-
यम् ॥ मन्दसीम्यसिताः पापाः शुभौ गुरुदिवाकरौ । न शुभं योग-
मात्रेण प्रभवेच्छनिजीवयोः ॥ २ ॥ शनियोगेन जीवस्य पापत्वमिति
निश्चितम् । कविः साक्षाद्निहन्ता स्यान्मारकत्वेन संचितः ॥ ३ ॥
मन्दादयो निहन्तारो भवेयुः पापिनो यहा । शुभाशुभफलान्येव
ज्ञातव्यानि क्रियोद्भवे ॥ ४ ॥

1093.

21/10 17 Bl., 5 bis 8 Linien Etwa 1830

Ganapatiśūra, die Elemente der Zeiteinteilung und Bestimmung
der günstigen oder ungünstigen Umstände für die Handlungen,

welche durch die Gestirne bedingt werden. Der Verfasser ist Gaṇapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk ausgezogen hat. Folia 17 und 18 und das Ende fehlen. Beginnt: नत्वा विघ्नहरं शंभुं बालबोधाय संग्रहः । गणपत्यभिधः कुर्वे सारं ग्रन्थात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ संवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो वा- णरामेन्दुहीनः शाकः स्मृतो बुधैः । १३५ । संयुतश्चन्द्रनेवैः स षष्टि- हृच्छेषवत्सराः ॥ २ ॥ प्रभावायाः क्रमाञ्जयेया नामतुल्यफलाय ते ।

Schliesst mit Ānandatithiphala.

1094.

23/9¹/₂. 11 Bl., 12 bis 15 Linien. Geschrieben von Yāgeśvara um etwa 1790.

Grahabhāvaphala. Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen. Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten Yoga und Karaṇa (Colebrooke Essays p. 319. 320) etc. beschrieben. Paginiert 1—17. Foll. 5. 7—11 fehlen. Vollständige Handschrift. Beginnt: लप्ते ऽर्के ऽत्यकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्मुककेशतनुः शूरो चमी निर्घृणः । कुलावः शशिमे क्रिये सतिमिरः सिंहे निशान्यः पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्ट- नयनो जातसुलासंज्ञके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हतमतिः सुजनोज्झितसीहदः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमणेरद्रविणे यदि संस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियंवदः स्याद्धनवाहनाढ्यः सुकर्मयुक्तो ऽनु- चरान्वितश्च । मितानुजः स्यान्मनुजो बलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि संख्ये ॥ ३ ॥ सीख्येन यानेन धनेन हीनं तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तं । चलन्निवासं कुरुते पुमांसं पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Ravibhāvaphala Fol. 2a. Candrabhāvaphala Fol. 2b. Bhauma Fol. 3b. Budha Fol. 4a. Guru Fol. 4b. Bhṛigu beginnt Fol. 4b. Rāhuphala endet Fol. 6b. Vārāphala Fol. 12a. Nakṣa- traphala Fol. 14b. Yogaphala Fol. 15b. Karāphala Fol. 16a. Gaṇḍāntaphala Fol. 16a. Gaṇaphala Fol. 16b. Lagnaphala Fol. 17a. Sūryanakṣatraphala Fol. 17b.

1095.

25/11. 6 Bl., 12 Linien Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar.

Grahabhāvaphala. Beginnt: लप्ते ऽर्के ऽत्यकचः क्रियालस- तमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्मुककेशतनुः शूरो ऽचमी निर्घृणः । etc.

1096.

29/13 10 Bl., 10 Linien Schrift von 1834

Camatkāracintāmani, über dasselbe Thema Von Nārāyaṇa

Beginnt लसत्पीतपट्टाम्बर छण्णचन्द्रं मुदा राधयालिङ्गितं विद्युतेव ।
घनं संप्रणम्याच्च नारायणाख्ययमत्कारचिन्तामणि समवच्छे ॥ १ ॥ etc
न चेत्खेचराः स्थापिते किं भवके न चेत्सष्टगाः स्थापितेः किं ग्रहेन्द्रैः ।
अभावोदिता सष्टता कुत्र हेतुः फलेरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥
तनुस्थो रविसुद्वयष्टि विधत्ते मनः संतपेद्द्वारदायादवर्गात् । वपुः
पीड्यते वातपित्तेन नित्यं स वै पर्यटन्द्वांसवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥
Sieh Florentine MSS Num 282 283

Ravibhāvaphalā 12 Verse Candrabhāvaphalā 12 Verse
Bhūmabhāvaphalā 12 Verse Budhabhāvaphalā 12 Verse Guru
bhāvaphalā 12 Verse Sukrabhāvaphalā 12 Verse Sambhāvaphalā
12 Verse Rāhubhāvaphalā 12 Verse Ketubhāvaphalā 12 Verse.

1097.

21/12 14 Bl., 8 bis 12 Linien Schrift von 1780 Geschrieben von
Dayānāthakara, einem Schüler von Upādhyāya Tanka Vinurāma

Camatkāracintāmani

1098.

26/11 10 Bl. 9 bis 11 Linien Etwa 1760

Camatkāracintāmani

1099.

24/10^{1/2} 10 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben in Jayapura von
Lakṣmīrāma im J 1763

Camatkāracintāmani Beginnt छण्णत्किङ्किणीजालकीलाह-
लाह्यं etc ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बर छण्णचन्द्रं etc ॥ २ ॥ चतुर्न-
वज्योतिर्महाशोधिमुखैः प्रमथीव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरम्यं
तु संक्षिप्तदृष्टं भुजङ्गप्रयातिः प्रवच्यं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः
खेचराः etc ॥ ४ ॥

1100.

27/13 11 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1830

Janmapatṛlekhanapratāra, die Methode eine Autobiographie auf-
zustellen Von einem Jaina Unvollständig Beginnt श्रीआदि-
नाथप्रमुखा जिनेशाः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशाः । मूर्त्यादिष्वेता ऋजु-
ताय भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमान्स्याम्भवतु भग-
वान्पार्श्वनाथः सनाथः त्रयोमध्य धितिपतिगणेश सादरं मूयमानः ।
भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विवस्त्रकुल्याः श्वेता ददति कुशलं

सर्वदा देहभाजाम् ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीहयवाङ्मि-
घ्नव्यालकुलोपमर्दगरुडो विघ्नप्रपञ्चाननः । विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपतिर्वि-
घ्नाम्बुधौ वाडवो विघ्नाद्योघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु वः ॥
कृतं मया नोदकयन्त्रसाधनं न मेक्ष्यं वापि न शङ्कुधारणम् । परो-
पदेशात्समयोद्बोधकं विलिख्यते जन्मफलं नराणाम् ॥

Atha balādhyāya Fol. 2b. Atha saptakavargīprayojanam
āha 3b Atha tanvādibhāvaphalavicāra 6a. Atha prasaṅgato
rājayogaphalāni 9a. Athoccarāśmiphala 10a. Athāyuhprayojanam
āha 10a. Atha daśāphala 10b.

Citiert werden Gaurijātaka, Jātakābharāṇa, Deraśālīmala.

1101.

24/9¹/₂. 57 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1680.

Janmapatrikāpaddhati, eine ausführliche Behandlung desselben
Gegenstandes von einem Jaina. Unvollständig. Die vorhergehende
Handschrift enthält einen blossen Auszug. Beginnt: स्वस्तिश्रीसीख-
धाची सुतजयजननी तुष्टिपुष्टिप्रदाची मङ्गल्योत्साहकर्त्री गतभवसद-
सत्कर्मणा व्यञ्जयित्री । नानासंपदिधाची धनकुलयशसामायुषां वर्ध-
यित्री दुष्टापदिघ्नहर्त्री गुणगणवसतिलिख्यते जन्मपत्नी ॥ १ ॥ श्री-
आदिनाथप्रमुखा जिनेशः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशः । सूर्यादिखेटा
अजुताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ २ ॥ दशावतारो
भुवनैकमक्षो गोपाङ्गनासेवितपादपद्मः । श्रीपार्श्वनाथः पुरुषोत्तमो ज्यं
ददातु वः सर्वसयि (?) हितानि ॥ ३ ॥

Kaliyugaphala Fol. 3a. Dvādaśayugaphala 5b. Ayanaphala 5b.
Golaphala 5b. Śaḍṛituphala 6a. Dvādaśamāsaphala 6a. Paksaphala 6a.
Pañcatithiphala 6b. Saptavārāphala 7a. Divāratriphala 7a. Janma-
nakṣatraphala 7b. Janmayogaphala 8b. Karaṇaphala 9a. Gaṇa-
phala 9a. Yoniphala 9a. Vārāyuhphala 9b. Lagnaphala 9b.
Rāśinavāśāphala 10a. Candrarāśiphala 10a. Rāśiphala 10b.
Bṛijājātake dvitīyaprakīrṇake sūryabhāvādhyāyaḥ 11a. Bṛijājātake
dvitīyaprakīrṇake saumyādhyāyaḥ 11b. Bṛi° dvitīyabhāvādhyāyikāre
Guruphala 12a. Bṛi° Sukraphala 12a. Bṛi° Śanirāśibhāvaḥ 12b.
Bṛi° Rāhuphalam 12b. Rāśiphala 14a. Ayanāśākarāṇa 14b.
Ayanāśānayana 14b. Dinamānāyana 14b. Tātkālikagrahāna-
yana 15a. Bhāvanākṛānayana 17b. Dvādaśabhāvanīrikṣapavidhi 17b.
Navagrahaphala 18a. Rāviphala 18b. Candraphala 19a. Bha-
naphala 19b. Budhaphala 20a. Guruphala und Sukraphala 20b.
Śaniphala 20b. Rāhuphala 21a. Dvīgrahīyoga 21b. Trigrahi-
phala 22b. Caturgrahīphala 23b. Pañcagrahīphala 24a. Śaḍ-
grahīphala 24b. Kendrāyuh 24b. Hier endet der erste Adhyāya.
— Dvādaśabhuvaneśaphala 29a. Nīcagrahaphala 29a. Uccagraha-
phala 29b. Mātatrikoṇaphala 29b. Svagrīhaphala 29b. Śātrugrī-

haphala 29b Vṛddhavyasane tanurāṣṭhīlam, dhanābhārah, Sūhaja-
bhāvaphalam, Sukhabhāvaphalam, Sutabhāvaphalam, Sastabhāvapha-
lam, Jayabhāvaphala, Aśtamabhāvaphalam, Dharmābhāvaphalam,
karmabhāvaphalam, labhābhāvaphalam, dvādaśalagnagrahaphalam 34a
Dvādaśalagnāṣṭī svāmīphalam 37a Tātkaḷikamaitricakrakarana-
vidhi 37a Śaḍvargakundalikāphala 41b Pañcamaḥapurusaśaḷakāra 42b
Sunāphāyogaphala 12b Anāphāyogaphala 43a Durdhārayoga 43a
Kemadrumayoga 43b Sunāphādyo Yogah 43b Vasyogaphala 43b
Andere yogah bis 48a Rajayoga 51a. Arisṭayoga 54a Arisṭa-
bhaṅga 57a Bhāgyabhāva 57b Suryakālānalcakra 57b Aśva
cakra 57b

Citiert werden Jātikābhīraṇa, Bṛhujātaka und Laghujātaka,
Ratnakōśa, Ratnamālā, Śrīpatipaddhati Erklärungen werden öfters
in Sanskrit, manchmal in Hindi gegeben.

1102.

31/13¹/₂ 157 Bl., 11 bis 15 Längen Etwa 1830

Janmapatṛikāpaddhati Fünf Fragmente In dieser Hand-
schrift wird das Werk *Mānasāgari Janmapatṛipaddhati* genannt
und einem *Kalyāṇa Rīsi* zugeschrieben In den meisten Punkten
stimmt es mit der vorangehenden Handschrift überein, doch sind
ein ausführlicher Kommentar und astrologische Berechnungen und
Tafeln in den Text eingeflochten Die Bezeichnung der Blätter
ist von dem Abschreiber mehrfach vernachlässigt Beginnt
गौरीशकरवल्लभो गणपतिर्लक्ष्मीलतापालिता विघ्नबुधविनाशने च
निपुण. श्रेयस्करः सीखदः । इक्षापूरणकामधेनुनलितः संतानवृद्धि-
प्रदो नित्य मूपकवाहनो भवभृता लम्बोदरः श्रेयसे ॥ १ ॥

Das dritte und größte Fragment schliesst auf Fol 132
धनी मानी विनीतश्च भोगी संतुष्टमानसः । पितृमातृमुराचार्यगुरु-
भक्तिपरो नरः ॥ १ ॥ उदारो रूपवान्गन्धमाक्षभूपणप्रियो भवेत् ।
पथमे ऽद्दे जलाद्भीतिरष्टमे च्वरपीडनम् ॥ २ ॥ द्वाविंशे महतो
पीडा चतुर्विंशन्ति ऽद्देके । प्रवासे गमन चायुरद्दानां नवतिः स्मृ-
तम् ॥ ३ ॥ आश्विनस्य सिते पथे द्वितीयाया गुरोर्दिने । छत्ति-
कालसन्धये स्यात् सूर्योर्ग्रे संशयः ॥ ४ ॥ इतीरितं तु निर्याण
यवनाचार्यसमतम् । मीनस्य यामिनोनाथे भवेद्व न संशयः ॥ ५ ॥
इति मीनराशिखचन्द्रे छत निर्याण समाप्तम् ॥

Fragment 1) enthält 10 Blätter, 2) 20 Blätter, 3) 118 Blätter,
4) 8 Blätter, 5) 1 Blatt

1103.

27/14 8 Bl., 13 bis 14 Längen Etwa 1800

Janmasamudra, über die günstigen oder ungünstigen Ken-
stellationen bei der Geburt. Eine Schrift gleichen Namens wird

Naracandra zugeschrieben. In fünf Kallola. Ob mit dem funften Kapitel das Buch endigt, ist unklar. Beginnt: आश्रयः त्रेयसां सारो वरो विश्वेश्वरो वशी । सुरेशः सखरो वीरः स श्रीवीरः शिवः श्रिये ॥ १ ॥ अनेकरत्नानां - - निधिर्गभीरतावधिः । स धीवरा-वगम्यो ऽयं जन्माभ्योधिः समुद्रसेत् ॥ २ ॥ जप्राद्वेन्दोश्च यो भावः स्वामिना वा शुभैर्युतः । दृष्टो ऽथ तस्य तस्याप्तिं प्राह जन्मनि ना-न्यथा ॥ ३ ॥

Kapitel 1) 29 Verse. 2) Janmapratyayalakṣaṇa 29 Verse. 3) Aṣṭabhaṅga 10 Verse. 4) Niryaṇayogalakṣaṇa 20 Verse. 5) Dravyopārjanarājayogalakṣaṇa 27 Verse.

Schliesst: शीर्षपृष्ठोभयर्चस्थाः केन्द्रजीवाङ्गराशिपाः । वयसो ऽप्यादिमध्यान्ते राज्यार्थे सत्त्वसौख्यदाः ॥ २७ ॥

1104.

20/13. 18 Bll., 9 bis 12 Linien. Geschrieben von Mulaṅgi Abhaya-śaṅkara im J. 1864.

Jyotiṣasaṃgrāhe Bhāvaphala. Einfluss der Planeten. Beginnt: अथ संग्रहज्योतिषे षष्टादय भावाः लिख्यन्ते । वैरीव्रातक्रूरकर्मा । ०१ । अथ मृगिरोगः । नक्षत्रेशादित्यवक्रास्तनुखा मृत्युखा वा क्रूरहृष्टा प्रसुती । नानाव्याधिते शरिरे प्रकुर्यु पीडा मर्त्यानामपुसां रुजातः ॥ १ ॥ पापेक्षितौ केन्द्रगती विधूञ्जी सूते यवा नैधनभे खलाख्याः । जातो नरः सत्यमृगाख्ययोगे भवेदपस्माररुजादितथ ॥ २ ॥ Diese Zeilen sind unverändert nach der Handschrift gegeben.

Der unbekannte Verfasser citiert Gaṅgādhara's Praśnabhairava Fol. 6a, Nārāyaṇadāsa Fol. 5b.

Schliesst: यहै भावादधिके सति विरामसंधेः सकाशादूने सति यहै भावादूने आरंभसंधेः सकाशादधिके सति यथास्वित एव ॥

1105.

13/9. 5 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1850.

Bhāvarahasya, Verkündigung der Zukunft durch das Zusammentreffen der Planeten mit den Zeichen des Zodiakus. Von Jagannātha, Sohn von Mohana und Schüler von Sukhānanda. Unvollständig. Erhalten ist der erste Adhyāya (Bālabalādhya) und fünf Verse des zweiten. Die ersten fünf Verse werden genau nach der HS. mitgeteilt: योगजाननं पादसरोजयुग्मं ॥ नत्वाविका-मर्कयहादिकं गणं भावं रहस्यं मुदितं परिस्फुटं ॥ देवज्ञकं बोधवि-ज्ञासदायकं । १ । नत्वा गुरुं मुखानंदं ॥ बीयायां च बृहस्पति-जस्यां शरणाभावेन भावं रहस्यं कथिते । २ । जवूमार्गे सेवमायानु-

रक्तो भूदेवानामग्रणीमोहणाय ॥ तन्वुचस्या श्रीजगनाथनाम्ना ॥ चक्रे
हीराभावचक्र प्रकाश ॥ ३ ॥ भौमचैत्रस्य मेपालि । तुला च वृषभे
भृगु ॥ बुधस्य मन्मथकन्या । कर्कभैष्व चद्रमा । ४ ॥ सिंहेश्वरो
वदेत्सूर्य ॥ धनमीनाधिपो गुरु ॥ सौरी मकरकुम्भी च ॥ तमकन्या-
सरवी मृगे ॥ इति त्रैवाधिप ॥

1106.

29/1° 5 BII 13 bis 14 Linien Geschrieben im J 1746 in Sahorapura
von Rat esvara Sohn von Panlyt Devakara

Dinabharadhyaya, ein Teil eines Dinacarya. Es behandelt
den Einfluss der Planeten (mit Ausnahme von Rahu) auf das
Geschick, wenn sie bei Eintritt des Tages in eines der zwölf
Häuser eintreten. Beginnt अथ दिनप्रवेशसमये ग्रहाणा भावगत-
फलानि लिख्यन्ते ॥ रवौ ज्ये भवेत्सीख्य ब्रह्मान्यङ्गे प्रजायते । स्त्री-
सुरत कटुकान्नं भोजनं जायते तदा ॥ १ ॥ शुभपुष्प सुवास च
रक्ताम्बर रोचते तदा । निद्रावमुक्ततल्यश्च दिने सूर्ये धनस्थिते ॥ २ ॥
आतपे गमनं चैव वधूश्च कलह भवेत् । मानसीत्साहपूर्वं च सहज-
स्वगते रवौ ॥ ३ ॥

Es folgen die Kapitel Cindrabhavaraphala, Bhaumaphala, Budha-
bhavaraphala, Gurubhavaraphala, Bhugubhala, Sukrabhavaraphala, Sani-
hala. Der Text ist sehr verderbt.

Schliesst कार्ये विलम्बकर्ता च वृद्धपुरुषागमस्तथा । नवीन-
तीर्थकरणं रविपुत्रो व्यथे यदा ॥

1107.

24 1/2° 9 C BII 13 bis 16 Linien Geschrieben von Nityasubhāṅgārā i
nm etia 1680

Natagrahaphala, der Einfluss der Planeten, wenn sie während
eines Monats oder eines Tages in die zwölf Häuser eintreten.
Beginnt जलस्थश्च (जलस्थ च HS) यदा भानुर्नैऋतीडा तदा भवेत् ।
शिरोर्ति कुचिरोगश्च चिन्तावाद विनिर्दिशेत् ॥ १ ॥ धने रवौ
धनप्राप्तिर्वस्त्रनाभस्तथैव च । कुटुम्ब वृद्धिमायाति नासवेशे प्रजा-
यते ॥ २ ॥ बन्धुदुःख तृतीये ऽर्के शरीरस्फोटनं तथा । उद्वेगो
बाधाहानिश्च चक्षुरागो भवेत्तदा ॥ ३ ॥ तुर्ये सूर्ये यश प्राप्तिश्चिन्ता-
नाशनमेव च । मातृपक्षे भवेच्चिन्ता नासवेशे प्रजायते ॥ ४ ॥ सुते
ऽर्के स्यात्सुतप्राप्तिः सुदुर्दिविवर्धनम् । दुःखहानिर्जयश्चैव जायते फल-
मुत्तमम् ॥ ५ ॥ रिपौ सूर्ये रिपोर्नागो जयश्चैव न संशयः । पुरे
जनपदे स्वर्णे तस्य प्राप्तिर्न संशयः ॥ ६ ॥

Candraphala Fol. 1 b. Bhaumaphala 2 a. Budhaphala 2 b. Guruphala 2 b. Śukraphala 3 a. Śaniphala 3 b. Rāhuphala 3 b. — Der zweite Teil beginnt Fol. 3 b: अथ दिनप्रवेशे ग्रहाणां फलं लिख्यते ॥ रवौ लप्ते भवेत्सौख्यं etc. Dieser stimmt mit der vorigen Handschrift überein.

1108.

22/10. 9 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben 1674 von Josī Bhādhara

Navagrahaphala, eine astrologische Schrift, in welcher aus der Stellung der Planeten namentlich gute oder schlechte Ernte vorausgesagt wird. Die Abschrift ist fehlerhaft, und der Verfasser war des Sanskrit wenig kundig. Der Anfang wird genau nach der Handschrift gegeben: नवग्रहा द्वादशी राशि सप्तविंशतिरिष्यते । एवं च ज्योतिषां मूलं व्यापकं भुवनत्रयं ॥ १ ॥ रिचराशियग्राहणं च तिथिवारं तथैव च । योगद्वादशराशीनां फलं वचामि निश्चितं ॥ २ ॥ अर्घचारं प्रवचामि रिचं च सप्तविंशति । क्रूरसीम्यग्राह्यित्य तत्फलं भवते ध्रुवं ॥ ३ ॥ अश्विन्यादिगते सौरे तिलतैलं च जूनलं (lies bhūtalām) । महर्घानि च मांसानि पुनः स्वस्वं च जायते ॥ ४ ॥ भरण्यां द्वितिये पादे यदा शरीरे च संस्थितः । पूर्वेण दारुणं युद्धं राजानां च महद्भयं ॥ ५ ॥

Schliesst: नितिजः भार्गवेंदुश्च मीनराशि यदा स्थितः । समर्थं वज्रवृषभाय स्वस्व वृष्टिततो शशी ॥

1109.

26/12. 8 Bl., 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1761 in Śihorapura von Ratneśvara, Sohn des Pandya Dvākara.

Nāṭilagnaslokaḥ, die günstigen Konstellationen für eine Hochzeit. In 60 Kāmakriḍā-Versen, als deren Verfasser Rāṭyāka genannt wird. Beginnt: अथ घटिकालप्रविवाहसमयशुद्धिसोकाः पटिर्लिख्यन्ते ॥ तं नत्वा मातङ्गास्यं विघ्नादिघ्नं गौरीपुत्रं विवाह्यं रूपतीतां नत्वा तद्वद्वादेवीम् । आलोड्य ज्योतिःशास्त्राण्युद्वाह्यं यन्त्रं वच्चे नाडीलपज्ञानं धत्ते यत्पाठेनाधीरो ऽपि ॥ १ ॥ दक्षान्तापिब्रह्मेन्दीशा देवाभ्या जीवः सार्धं पैत्र्यं भाग्यार्यम्णे भानुस्त्वाप्रा वायुः शक्राग्नी । मिचेन्द्रौ रचस्तोयं विश्वेदैवं विष्णुर्वस्वाख्या तोयेगो ऽजाद्विद्याहिर्वुध्यः पूषा तारेशाः ॥ २ ॥ तिथ्याख्या नन्दा भद्रा जैवी रिक्ता पूर्णा चैवं भूयो भूयः पक्षे पक्षे नामान्वर्थानुक्रान्त्या । ताः शुक्ले पक्षे हीना मध्या श्रेष्ठा वाणावाणा कृष्णे पक्षे श्रेष्ठा मध्या हीना नित्यं तिथ्यः स्युः ॥ ३ ॥

Schliesst: योक्तानां पट्टरस्याः कर्ता विप्रो राईयाकः सा

सच्चिदैरध्येतव्या नाडीलपञ्चानार्थम् ॥ ६० ॥ इति सज्जनानन्दिनी
नाडिलपञ्चोकाः पट्टिः ६० समाप्ताः ॥

1110.

20/11 6 Bl. 12 bis 14 Linsen Etwa 1820

Pañcapakṣi, Verkündigung vergangener, gegenwärtiger und zukünftiger Ereignisse mittelst besonderer Stellung in verschiedenen Diagrammen der Vokale a i u e o Diese werden als fünf Vögel, nämlich Falke, Eule, Krähe, Hahn und Pfau betrachtet und mit allerlei mystischen Tugenden ausgestattet Die fünf Räume, die Zodiakalbilder, die Planeten, Wochentage u s w leisten ihre Dienste Beginnt अथ पञ्चपक्षिशास्त्रं लिख्यते ॥ नमस्कृत्य महादेवं गुरुं शास्त्रविशारदम् । भविष्यद्वर्तमानं च वक्ष्ये इह पञ्चपक्षिकम् ॥ १ ॥ अनेकशास्त्रसारेण लोके कालत्रयं प्रति । बलावलानि श्रूयन्ते सर्वकार्येषु निश्चितम् ॥ २ ॥ आगतं पृच्छकं दृष्ट्वा देवज्ञः सावधानतः (देवध्यानतः HS) । यो ऽयं (Śabdakalpādruma यद्यत्) करोति कर्माणि तस्मात्सर्वं विचार्यते ॥ ३ ॥ शकुनानां क्रियागत्या ब्रूते युद्धे जयाजयम् । आरुढे प्रयत्नकाले च प्रथमाक्षरतो ऽपि च ॥ ४ ॥ ज्ञातव्यं चेष्टया चेति खगानां बुद्धिमन्तरैः । ङजणाक्षरविहीनानि ककारादीनि विन्यसेत् ॥

Die gangbarste Version dieser Art von Orakel wird Śiva zugeschrieben und ist im Śabdakalpādruma abgedruckt

1111.

31/14 5 Bl., 13 Linsen Etwa 1810

Pañcapakṣi Eine verschiedene Behandlung desselben Stoffes Beginnt नत्वा विघ्नेश्वरं वाणीं पञ्चपक्षीति दर्शनम् । पुण्यक्षेत्रे (?) देवभ्यो (so geschrieben) प्रोक्तं संविध्यते मया ॥ १ ॥ भेरन्दुक- (lies भेरण्डक) चकोराख्यकाककुङ्कुटकेकिनः । श्वेतपीतारुणश्यामनीलाः स्युः पच पक्षिणः ॥ २ ॥ ब्रह्मविट्चक्रिया शूद्रश्चाण्डालश्चेति जातयः । खड्गचापी च कुरिका कुन्तश्चैव गदा तथा ॥ ३ ॥ श्वेनो मूर्ध्नि पिङ्गलश्च बाह्वीर्वचसि वायसः । कुङ्कुटः कुचिभागे स्यात्कलापी तदधः स्मृतः ॥ ४ ॥ श्वेनो मेपालिसिंहेशः कुलीरद्वन्द्वयोपिताम् । पिङ्गलो वायसश्चापि मीनेशः कुङ्कुटाभिधः ॥ ५ ॥ तुलावृषभयोरीशः कुम्भनरेश्वरः शिखी । तत्तद्राशीश्वरस्तैस्तु चिन्तनीयाश्च पक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्वेनेन चिन्तनी भीमार्कां चकोरेण्दुसोमर्जी । गुरुशुक्रार्कज्जा ज्ञेयाः काककुङ्कुटकेकिनः ॥ ७ ॥ — Vers 51 पारिजाताख्यशास्त्रे ऽस्मिन् खण्डे रत्नाकरमिधे । प्रथमशास्त्रमिदं प्रोक्तं चतुर्थधाध्यायसंज्ञितम् ॥ Eine Fortsetzung folgt

1112.

25/10¹/₂. 18 Bl., 6 bis 9 Linien. Etwa 1830.

Pañcasvara oder *Pañcasvarā*, zuweilen unrichtig *Pañcaśara* geschrieben, ein astrologisches Werk, von einem verhältnismässig modernen Verfasser, *Prajāpatidāsa*. Sieben Kapitel. Das letzte nicht ganz vollständig. Kapitel 1) *Śiśuriṣṭādhyāya*, 48 Verse, beginnt: इष्टदेवं नमस्कृत्य गोपालं कुलदैवतम् । श्रीप्रज्ञापतिदासेन क्रियते ग्रन्थसंग्रहः ॥ १ ॥ Sieh *Lālmitra's Notices* Num. 487. Florentine MSS. Num. 304. — 2) *Mātrirīṣṭādhyāya*, 10 Verse, beginnt: शिशुरिष्टं कृतं पूर्वं मातृरिष्टं तथोत्तरे । दिवा शुक्रो यथा माता रात्रौ माता च चन्द्रमाः ॥ १ ॥ प्रसवे च दिवाभागे शुक्रो वा पापसंयुते । अथवा पापसंदृष्टे माता च म्रियते तदा ॥ २ ॥ 3) *Pitrirīṣṭādhyāya*, 11 Verse: निधने च गते सूर्ये शीरिभीमे चिते यदि । शुक्रगुर्वोर्न चालोकः सपिता म्रियते शिशुः ॥ १ ॥ 4) *Puṁstrijñāna*, 30 Verse: मेपादिद्वादशे राशी द्वेष्काणं तु विनिर्दिशेत् । एकेन ऋक्षभागेन चितयं त्रितयं भवेत् ॥ १ ॥ आदिमध्यान्तभागेन ज्ञातव्याः पुरुषाः स्त्रियः । स्त्रीभागे तु भवेत्कन्या पुंभागे पुरुषो भवेत् ॥ २ ॥ मेपस्य प्रथमे भागे द्वेष्काणि पुरुषो भवेत् । क्रोधनो रक्तनेत्रश्च कृष्णवर्णो दुरासदः ॥ ३ ॥ 5) *Duḥkhajñānādhyāya*, 21 Verse: सुखदुःखं मया किञ्चिदुच्यते यथाक्रमम् ॥ १ ॥ 6) *Che-danādirīṣṭādhyāya*, 17 Verse: राजमार्तण्डे ॥ भीमचेवगते मन्दे रविचेवे शनैश्चरः । स पापेन युतो वापि भुजङ्गेदो भवेद्भुवम् ॥ १ ॥ शत्रुगेहे यदा शीरिः शुक्रयुक्तो ऽरिवीक्षितः । एकपादकरङ्गेद ऋषिभिः परिकीर्तितः ॥ २ ॥ शनिगेहे यदा राज्ञः शशी सिहे भवेद्यदि । शिरस्केदाख्ययोगो ऽयं विष्णुना परिकीर्तितः ॥ ३ ॥ 7) *Mṛityujñāna*, erhalten sind 33¹/₂ Verse: चतुर्विंशतिवर्षोर्ध्वमायुर्दायं विचिन्तयेन् । साधारणा न जानन्ति विपमं कठिनं ध्रुवम् ॥ १ ॥ वराहाक्षश्च तत्त्वज्ञैर्यः कृतो निर्णयः पुरा । तदुद्देशेन वक्तव्यं यत्किञ्चिज्ज्ञायते मया ॥ २ ॥

Citiert werden *Varāha*, *Rājamārtanḍa*, *Jātakacandrikā*, *Romakasiddhānta*, *Somasiddhānta*, *Brahmayāmala*.

1113.

23/12¹/₂. 11 Bl., 9 Linien. Etwa 1820.

Padmakōśa, der Einfluss der Planeten im Laufe des Jahres auf das Geschick der Menschen, wenn die neun Planeten in den zwölf Häusern stehen. Der Verfasser ist in dieser Handschrift nicht

genannt, aber aus anderen erhellt, dass sein Name Govardhana und dass er ein Sohn von Rāma war. Unsere Schrift wird zuerst im Hayanaratna, unter dem Titel Jātakapadmakosa erwähnt. Zwei Verse dienen als Einleitung und auf jeden der ersten acht Planeten kommen zwölf Verse. Beginnt गणेश गिर पद्मयोनि च नत्वा हर भारती खेचरान्मूर्यपूर्वान् । विलोक्याखिल ताजिक पद्मकोश प्रवक्ष्ये फल वर्षलये ग्रहाणाम् ॥ १ ॥ अथ प्रवक्ष्ये यवनानुसारात्सूर्यादितो भावफल नराणाम् । मूर्त्यादितो (मूर्त्यादियो MS) द्वाशभावजातं कौतूहलात्खेटविदा हिताय ॥ २ ॥ रविर्लभगो वातपित्त करोति कलत्राद्गपीडा शिरोर्यश्चिरोगम् । विवाद जनाना भवेद्गुप्तचिन्ता दशानिष्टकारी भवेद्वायने ऽस्मिन् ॥ ३ ॥ कुटम्बादिरोधो नृपाद्भोतिकष्ट धनार्तिर्धनस्ये रवी मानवानाम् । पशूना प्रपीडोदरे चापद स्युः स सौम्यान्वितो द्रव्यलाभं करोति ॥ ४ ॥

Schliesst स्थानभ्रशो भवति पवनस्योदयश्चेद्वयस्य सिद्धीपुत्रो नृपभयमथो मर्त्यमृत्यु विधत्ते । शीर्षे कर्णे व्यथनमुदरे नेत्ररोगं नराणां लक्ष्मीहानि स्वजनकलह कामिनीना च पीडाम् ॥ १२ ॥ Dieser Vers korrigiert. इति राजफलम् ॥ केतुफलं शनिवत्सर्वताजिके भावाध्याय ॥

1114.

28/15 5 Bl., 12 b s 13 Lin en. Fehlerhafte Abschrift von 1864. Geschrieben von Mula s kara für Abhaya sikhara.

Bhuvanadipala, über den Einfluss der Planeten auf Glück und Unglück. Anonym. 81 Verse. Beginnt सहजस्थाने यदा जीवो मृत्युस्थाने यदासित । निरन्तर ग्रहमध्ये राजा भवति निश्चितम् ॥ १ ॥ धने व्यये यदा लये सप्तमे चाष्टमे ग्रहा । कृत्ययोगस्तदा ज्ञेयं कुले ऽपि नायको भवेत् ॥ २ ॥ लपाच्च सप्तमे स्थाने क्रूरसीम्या यदा ग्रहा । अद्याना च गजाना च द्वारे तिष्ठति मशुखम् ॥ ३ ॥ चन्द्रमङ्गलसयोगो जन्मकाले भवेद्यदि । तदा न मुच्यते लक्ष्मीर्लज्जा कुलवधूरिव ॥ ४ ॥

1115

21/11 11 Bl. 15 bis 17 Lin en. Geschrieben im J 182

Mayūratra der Einfluss der Planeten in Verh. zur Zeit einander in den 12 Monaten auf Glück und Unglück, verursacht infolge von Mangel oder Fülle von Reichtum, auf Temporen, etc. Das Gegenteil. Das Werk wird Narada zugeschrieben. Fol. 5 und 6 fehlen. Beginnt उदयास्तमनं केतोर्गणितेन प्रकाशते । दिव्यभीमान्तरिक्षाय उत्पातास्त्रिविधा मता ॥ १ ॥ पृथीगशरगतं

केतोः सहस्रमपरे विदुः । एकश्च वज्रधा भाति ग्रहो वै नारदो
मुनिः ॥ २ ॥

Ketucārāphala 2 b. Grahayogaphala beginnt 3 a. Āṣāḍhaphala 8 a. Śrāvaṇaphala 8 a. Bhādrāphala 8 b. Āśvinamāsaphala 8 b. Kārttika-
māsaphala 9 a. Mārgaśīrṣaphala 9 a. Pausaphala 10 b. Phālguna-
māsaphala 11 b. Sarvamāsapūrṇimāphala 11 b. Sadyovṛṣṭilakṣaṇa 12 a.
Śanīphala 13 b.

Schliesst: उक्तं च । यदि भवति कदाचित्कार्तिके नष्टचन्द्रे
कुजरविश्वनिवारे स्वातिआयुष्ययोगः । नृपयुगलविनाशो भूधरे पर्व-
तानां गजतुरगमहार्धं गर्भिणीगर्भपातः ॥

1116.

20¹/₂/10¹/₂. 26 Bl., 11 bis 13 Linien. Etwa 1820.

Mayūracitra oder *Mayūracitraka*, angeblich von Nārada.
Fol. 1 fehlt. Fol. 2 a beginnt: य्यां दिशि संदृष्टास्ते ऽपिपुत्रा भय-
प्रदाः ॥ ६ ॥ याम्याशासंस्थिताः कृष्णा च्छ्वा वक्रशिखास्तथा ।
तावन्तो वै मृत्युमुताः प्रजाचयकराः स्मृताः ॥ ७ ॥ Kap. 1. Ketu-
cārādhyāya 62 Verse endigt Fol. 5 b. — Kap. 2. Grahayogaphala
71 Verse. Fol. 10 a: रौद्रनक्षत्रगावेतो यदि सूर्यमहीसुतो । मासं
महार्धतां यान्ति धान्यानि स्वस्थतां पुनः ॥ १ ॥ — Kap. 3. Caitra-
māsaphala 17 Verse. Fol. 11 a: अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि फलं योगस-
मुद्भवम् । मासवारतिथीनां च सम्यग्ज्ञानप्रकाशकम् ॥ १ ॥ — Kap. 4.
Vaiśākhmāsavicāra 6 Verse. Fol. 11 b: माधवस्य सिते पक्षे सप्तम्यां
शनिवासरे । भरण्यादिचतुष्के तु हस्ते भौमस्य वासरः ॥ १ ॥ —
Kap. 5. Jyēṣṭhamāsavicāra 11 Verse. Fol. 12 a: ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदि भौ-
मार्कवधवासराः । यदा भवन्ति लोकानां तदा व्याधिभयं महत् ॥ १ ॥
— Kap. 6. Āṣāḍhamāsavicāra 49 Verse. Fol. 15 b: आपाढमासे
सितपक्षपक्षमीरव्यादिवारेण यथाक्रमेण । अत्यल्पवृष्टिर्विपुला च वृ-
ष्टिर्युद्धं शुभं चेमसुखे विनाशम् ॥ १ ॥ — Kap. 7. Śrāvaṇavicāra
7 Verse. Fol. 16 a: आक्षेपे शुक्लसप्तम्यां यदि मेघः प्रवर्षति । तदा
प्रजाभिनन्दन्ति धनधान्याकुला धरा ॥ १ ॥ — Kap. 8. Bhādrapada-
māsavicāra 7 Verse. Fol. 16 b: नभस्ये सप्तमी कृष्णा रोहिणी
मन्दसंयुता । गुरुशुक्रार्कयुक्ता च यवगोधूमनाशिनी ॥ १ ॥ — Kap. 9.
Āśvinamāsavicāra 6 Verse. Fol. 17 a: आश्विनस्य चयोदशां शनि-
वारो यदा भवेत् । यदि संक्रमणं तत्र रवेः सस्याकुला मही ॥ १ ॥
Kap. 10. Kārttikamārgaśīrṣayohi phalavicāra 13 Vers. Fol. 18 a:

कात्तिके मार्गशीर्षे वा सक्रान्ती वारिवर्षणम् । तदा महार्घता पीपे
सखवृद्धिस्तु मध्यमा ॥ १ ॥ — Kap 11 Pausamāṣavīcāra 35 Verse
Fol 20a पीपस्य पञ्चमी कृष्णा भौमवारेण सयुता । तस्या मेघा.
प्रवर्पन्ति तदा धान्याकुला मही ॥ १ ॥ — Kap 12 Maghamāṣavi-
carādhyāya 28 Verse Fol 21b माघशुक्लद्वितीया च तृतीया शु-
क्लसयुता । यदा स्थानन्दसयुक्ता तदा युद्धाकुला धरा ॥ १ ॥ —
Kap 13 Phalgunamāṣavīcāra 11 Verse Fol 22b यदि वक्रगती
स्थाता शनिभौमी तपस्यके । मासे वायामु तिथिषु चिषु चैतस्य-
सग्रहः ॥ १ ॥ — Kap 14 Sarvamāse pūrnimavīcāra 2 Verse
Fol 22b सर्वमासे पूर्णिमाया भूमिकम्पो यदा भवेत् । उक्ता तारा
वज्रपातः परिधे शशिसूर्ययोः ॥ १ ॥ — Kap 15 Sadyorvisti-
lakṣaṇa 20 Verse Fol 24a यस्मिंश्चपे ऽच पक्षे शशिनि च तनुगे
तापराशिस्थिते वा सौम्ये. केन्द्रप्रयाते [ऽति]प्रचुरमुदक सौम्ययोगे ऽपि
दृष्टम् । पापैर्दृष्टे न च वज्रजल etc — Kap 16 Samvīcāra 40 Verse
Fol 27a अ(?)माया*) पीपमासे यदि भवति तदा शक्रनक्षत्रयुक्ता
देशे सख्य महार्घं प्रभवति च यदा मूलमे चार्धमूत्रम् । पूर्वाषाढायु-
ताया द्विगुणमघ पर वैद्यदेव च कुर्यादुर्भिक्ष राष्ट्रभङ्ग जनपदमरण
नर्तयन्ते पिशाचाः ॥ १ ॥

1117.

28/11 6 Bl. 7 bis 11 Linien Schrift von 1766

Musabharadhyāya, Einfluss der Planeten, wenn sie im Monate
in einem der zwölf Häuser stehen Beginnt [त्री]कृष्णाय नमस्तुभ्य
गणेशाभिविक्रयोक्तया । गुरोः पादयुगं नत्वा शास्त्रारम्भेषु सर्वदा ॥ १ ॥
वज्रचिन्ता तथोद्देश. शिरोद्विवक्त्रपीडनम् । वज्ररोमाङ्गनापीडा मासे
लपगते रवी ॥ २ ॥ रिपुराजानलक्षीरेर्विवाहे (दे?) विभवव्ययः ।
कुटुम्बवर्गकलहो द्वितीये भास्करो यदि ॥ ३ ॥ राज्यमानं तथारोग्यं
धनलाभो रिपुचयः । सर्वोपक्रमसिद्धिस्तु तृतीये दिवसाधिपे ॥ ४ ॥

Schliesst धनव्ययो महत्कष्ट राज्यपीडा रिपूदयः । जाया-
पीडा भवेन्नित्य खर्भानुद्वादशे यदि ॥ १० ॥

1118.

34/13 7 Bl., 10 bis 12 Linien Fwva 1820

Yogaphala, sechzig Astralverbindungen und deren Einfluss
Gebete und Gaben um sich Glück im Leben zu sichern Fin

*) Die Kurze ist metrisch unmöglich

Dialog zwischen Bhṛigu und Śakra. Ein Fragment. In mancher Hinsicht scheint dieses Stück mit der Bhṛigusaṃhitā übereinzustimmen. Der Text ist so verderbt, dass Auszüge kaum möglich sind. Beginnt: ज्ञानिनां च हितार्थाय कविप्रश्नं भृगूदितम् । येन योगप्रभावेण ज्ञायते पूर्वजन्मकृत् ॥ Die folgenden yoga werden behandelt. Śrīpuṣṭayoga, Kārmukayoga, Unnatayoga, Ūrdhvayoga, Ākṛityayoga, Vigatayoga, Bhiṣmakayoga, Jmūtayoga, Karvarayoga (?), Ānandayoga, Piṅgalayoga, Viphalayoga, Samayoga, Mahodadhiyoga, Paiśācayoga. Sieh die Auszüge in Lālmītra's Notices Num. 1905.

1119.

23/15. 5 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1867.

Śantividhi aus dem Uttara-gārgya, Sühne bei der Geburt eines Kindes unter einer ungünstigen Konjunktion. Bruchstück eines grosseren Werkes. Beginnt: कालं च लग्नगण्डे तु गण्डदोषो विनश्यति । आद्यभागो ऽपि तु गण्डे त्रयाणामभिपेचनम् ॥

Gaṇḍāntasānti 1b. Jyesthāsānti 3a. Duṣṭayogaśānti 3b. Vyatipātavaidhṛtisamkrāntiśānti 4b. Kuḥṣinivāhidarśaśānti 5a. Der Verfasser erwähnt Fol. 1b eine Mūlāsānti, welche sich in diesen Blättern nicht vorfindet.

1120.

21/11. 10 Bl., 7 Linien. Schrift von 1787.

Śivalikṣita, über den Einfluss der unten bezeichneten 16 Muhūrta. Beginnt: शिवालिखितमित्येतत्सर्वज्ञेनानुभाषितम् । यस्य संदर्शनादेव ज्ञायते च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ न तिथिर्न च नक्षत्रं न योगः करणं शशी । न चापि योगिनी राशिर्न लग्नं नापि च ग्रहाः ॥ २ ॥ व्यतीपाते च संक्रान्तौ भद्रायामशुभे दिने । शिवालिखितमालोक्य सर्वसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥ तत्रादौ कथयिष्यामि मुहूर्तानि च षोडश । गुणव्यययोगेण चालनोयान्वहर्निशम् ॥ ४ ॥ रौद्र १ श्वेतक २ मैत्र ३ चार्वाट ४ जयदेव ५ वैरोचन ६ तुरदेव ७ अमिजित् ८ रावण ९ वाल्म्य १० विभीषण ११ नन्दन १२ यम १३ सौम्य १४ भगवन्त १५ सावित्र १६ ॥ रौद्रे रौद्रकरं कार्यं श्वेते वैगजवं धनम् । मैत्रे स्नानं प्रकुर्वीत तपो दानं समाचरेत् ॥ १ ॥

Schliesst: सत्त्वेन जायते सिद्धौ रजसार्धफलं वदेत् । तमसा निष्फलं ज्ञेयं शारदावचनं तथा (lies यथा).

1121.

21/9. 10 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Śivalikṣita. Tabellen für dasselbe. Paginiert 2—11. Beginnt: श्रीगणेशाय नमः ॥ माघ १ फाल्गुण २ चैत्र ३ वैशाख ४ आश्विन ५

भाद्रपद ६ । अथ श्लोकः ॥ कालो मृतत्रय बन्धावमृतचित्तय ततः ।
कालो बन्धो मृतद्वन्द्व कथ्यते रविवासरे ॥ १ ॥ इति रविदिन-
श्लोकः । रविदिन

री श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ री
स र त स र त स र त स र त स र त स
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

अमृतचित्तयं कालो बन्धकालो मृतत्रयम् । बन्धो द्वावमृतद्वन्द्व रजन्या
कथ्यते रवी ॥ रविरात्रि

श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ री श्वे
र त स र त स र त स र त स र त स र
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

1122.

30 32/11 12 Bl. 9 bis 11 Linien Das Datum Samvat 9803 ist
von einer späteren Hand zugefügt. Das MS ist etwa im J 1750 geschrieben

Samvatsaraphala, über das astrologische Ergebnis in den
60 Jahren des Jupitercyclus Von Durgadeva, der in dieser
Handschrift regelmässig Durgādeva genannt wird Mit einem
Kommentar in Gujarati Die Verse des Originals sind von dem
Schreiber oft korrumpiert und ausgelassen Das erste Blatt fehlt
Das zweite Blatt beginnt mit dem Jahre Pramoda

1123.

31,15 6 Bl., 13 Linien Schrift von 1817

Samkrāntipraharana, der Eintritt der Sonne in die elf Karana
und die Zeichen des Zodiakus als gunstig und ungünstig betrachtet
127 Verse Die drei ersten Verse sind genau nach der schlechten
Handschrift gegeben ववच्च चालवश्चैव कीलव तैतिल गर । वणिज
विष्टिनानि करणानि १ अति लुण्णचतुर्दश्यां शुक्लनिर्देशाद्वागयो ।
भवेद्यतुष्यदे नाग किष्कुध प्रतिपद्ने २ विष्टिर्विना ववाद्येषु करणेषु
दशस्वपि चतुर्वर्णाश्रित्ता सर्वा करणीया भाक्रिया ३ ॥ Zu ver-
gleichen ist das *Samkrāntipraharana* im *Muhūrtacintamani* von
Rama

Der Schluss lautet इति सीरभसंहितायां सारसग्रहे संक्रान्ति-
प्रकरणं समाप्तम् ॥ Eine *Saurabhasamhitā* oder eine astrologische
Saurasamhitā ist bis jetzt unbekannt

1124.

28/12 10 Bl., 11 bis 12 Linien. Fehlerhafte Abschrift von etwa 1700.

Sāroddhāra, eine astrologische Abhandlung in 165 Versen. Das Sanskrit ist vielfach mit Wörtern im Dialekt versetzt. Beginnt: वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मीं वन्दे हरिं वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवता[म्] ॥ १ ॥ नमस्कृत्य परं ब्रह्म गणेशं च नमाम्यहम् । उद्धरामि सारोद्धारं बालानां हितकाम्यया ॥ २ ॥ अश्विनी । भरणी । कृत्तिका । रोहिणी etc.

1125.

26/13 51 Bl., 13 bis 14 Linien. Etwa 1750.

Horāprakāśa, ein astrologisches Werk, in Form eines Dialogs zwischen Śūrya und Aruṇa. Die Handschrift ist unvollständig. Ausserdem fehlen Blatt 1 und 7. Der Text ist fehlerhaft. Fol. 2a beginnt: चराचरमिदं विश्वं स्थित्युत्पत्तिविनाशकम् । स एव भगवान्कालः सर्वात्मा जगदीश्वरः ॥ स्थित्युत्पत्तिकरा देवी परा भगवती हि सा । तयेदं वासितं विश्वं भुवनत्रयचराचरम् ॥ Das erste Kapitel endigt Fol. 4b mit der Unterschrift: इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते लघुविचारो द्वेष्काणांशगुल्लविचारो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

Das zweite Kapitel beginnt: अरुण उवाच । देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वसाक्षिजगत्प्रभो । किमिदं सर्वजीवानां कारणं कर्महेतवे ॥ तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं जायते च युगे युगे । तेऽपि केन प्रकारेण अवतीर्णा भूमिमण्डले ॥ Unterschrift Fol. 12b: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते रोमकनगरे यवनपदव्यां प्राप्ते जन्मजातिप्रकाश इहलोकप्रकाशः समाप्तस्तृतीयो*) अध्यायः ।

Das dritte Kapitel beginnt: अरुण उवाच । देवदेव जगन्नाथ लोकानुग्रहकारक । नराः कलियुगे घोरे कथं वेदं (vedyo MS.) पुरातनम् ॥ श्रीसूर्य उवाच । दम्पत्योर्जन्मलपाद्वा तत्कालप्रश्नभोदयात् । कालचक्रं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं मुनिभाषितम् । येन विज्ञानमात्रेण त्रैलोक्यं दृश्यते स्फुटम् ॥ होराशास्त्रमहार्णवे**) उक्तं इह प्रसूचकं कालपुरुषस्य विज्ञानं यदुक्तं गर्गभास्करैः । Unterschrift Fol. 20a: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते रोमकनगरे यवनपदव्यां प्राप्ते सर्वजीवकर्मज्ञाने इहलोककालमूचकदीपके प्रकरणं तृतीयम् ॥

*) samāpto dvitīyo zu lesen.

**) Auch im vierten Kapitel erwähnt.

Das vierte Kapitel beginnt अरुण उवाच । कृतकर्मक्षयो नास्ति कल्पकोटिशतैरपि । अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ कथं तत्कर्म मोक्षाय प्रायश्चित्ते कृते सति । कथयस्व दिवानाथ लोकानां हितकाम्यया ॥ Unterschrift fol 22a - - यवनपदव्या प्राप्ते बन्धुवर्गसत्यकौतुके सर्वजीवकर्मप्रकाशके कथितमिदं प्रकरणं चतुर्थम् ॥

Das fünfte Kapitel beginnt नर कामयते जाया ततः पुत्रानतो धनम् । एवमेव प्रवर्धन्ते कुलं ससारसगतम् ॥ ब्रह्मणा निर्मिता येन सृष्टीका च परम्परा । तस्माज्जायादितः पुत्रकारणं वद मे विभो ॥

Das sechste Kapitel beginnt fol 24a अरुण उवाच । एकदा ब्रह्मसदने वै तवस्यापि ममस्य च । देवा ऊचुस्त्विदं वाक्यं लोकनाथेन निर्मितम् ॥ विश्वं चराचरं देव किमुक्तं दैवतं परम् । किं दैवं किं फलं केन सृष्टं वा किमहो ऽस्य ते ॥ Unterschrift - - यवनपदव्या प्राप्ते प्रातिवेश्मकारकज्ञानसूचके कथितमिदं प्रकरणं षष्ठम् ॥

Das siebente Kapitel beginnt fol 26a अथवाच्यं परं वक्ष्ये जन्तूनां कर्मणः फलम् । पृथक्स्थितानामेकत्वं नानाभिन्नभिदात्मकम् ॥ Unterschrift इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते स्वजनार्थसत्यकौतुके ज्ञानदीपके etc

Das achte Kapitel beginnt fol 29a नृणां ये कर्मणा भेदास्ते सर्वे कथिता खग । वेष्मवृक्षास्तथा श्वानगोवृषखरमेव च ॥ Unterschrift इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके वृक्षादीनां जातिभेदा रोमकनगरे यवनपदव्या प्राप्ते आश्रये योगजीवजातिनिर्णये प्रकरणं मष्टमम् ॥

Das neunte Kapitel beginnt fol 32b अरुण उवाच । मायया हतवित्तानाममृतं सस्थितं सुखं । दुःखं नानाविधं देव etc Unterschrift - - यवनपदव्या प्राप्ते सर्वजीवपुराज्ञानप्रसूचके इह प्रत्यक्षचिह्नदीपके महदार्तिक्रमणं पापविमोचनार्थं प्रकरणं नवमम् ॥

Das zehnte Kapitel beginnt fol 41b अरुण उवाच । रुण (?) वैरवशाद्विश्वं त्वया च कथितं पुरा । तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं केन वा कस्य तद्गुणं ॥

Das letzte Kapitel beginnt fol 52a अरुण उवाच । इतिहासपुराणानि त्वयोक्तानि पुरा विभो । भूक्तं त्विदं परं ज्ञानं यदुक्तं पूर्वजन्मजम् ॥ Unterschrift auf der letzten Seite इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते सर्वकर्मप्रकाशके समाप्तो यमद्वि(les अधि)कारो द्वितीयः । अरुण उवाच ।

1126.

23/12. 53 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Nandakīṣora etwa um 1800.

Tājika oder *Nilakanṭhi*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen, von Nilakanṭha, Enkel von Cintāmaṇi, Sohn von Ananta, der eine Jātakapaddhati und das Kāmadhenuṅgaṇita verfasste. Nilakanṭha, ein Schüler von Śiva, schrieb dieses Werk im Jahr 1588.

Beginnt: प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकरं गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् ।
श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्तत्ताजकं सूरिमनःप्रसादकम् ॥ १ ॥

Grahaṇprakarṇa Fol. 8a. Grahasvarūpa Fol. 9b. Śoḍaśa-yogaḥ 15b. Sahamā Fol. 22a. Diese vier Teile beenden das *Samjñātānta*. Varṣātānta Fol. 53 b.

1127.

27/12. 13 Bl., 12 Linien. Geschrieben von Rāmacandra im J. 1639.

Tājika von Nilakanṭha. Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Varṣātānta.

1128.

29/15. 12 Bl., 14 bis 15 Linien Etwa 1840.

Tājika von Nilakanṭha. Nur die vier ersten Abschnitte. Von Fol. 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14. 5 Bl., 10 bis 13 Linien. Abschrift von 1858.

Śoḍaśayogaḥ, der dritte Abschnitt aus dem *Tājika* von Nilakanṭha. Beginnt: प्रागिह्मवालो १ पर इन्दुवाररस्तथेत्यशालो ३ उपर
हैसराफः ४ । नक्तं ५ ततः स्याद्यमया ६ मण्ड ७ कम्बूलतो ८ गैरि-
कम्बूलमुक्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासरं १० रह् ११मथो दुःफालिकुत्थं १२ च
दुत्थो ऽथ दिवीरनाम १३ । तम्बीर १४कुत्थो १५ दुरफाद्य योगाः
स्युः षोडशीषां कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische
Studien 2, 267. — Ein Manusyatājaka wird Fol. 3a citiert.

1130.

20/9. 53 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Śoḍaśayogavyākhyā, ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt *Śoḍaśayoga*, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahr 1630. Nicht ganz vollendet. Der Text von Nilakanṭha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz, öfters nur in Bruchstücken gegeben (A). Beginnt: अथ षोडशयोगा व्याख्यायते ।
तत्रैककलादीनां षोडशयोगनामानि योक्तव्येनाह । प्रागिह्मवालो etc.

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen *Tājika*.

1131.

24¹/₂/9¹/₂ 15 Bl., 8 bis 9 Linien Etwa 1820

Sodaśayogayakhyā von demselben (B) Fol 9 fehlt, und der Abschreiber hat die Zahl 12 übersprungen, aber es fehlt dort nichts. Dieses MS reicht nur bis Fol 17b, 5 von A.

Die drei letzten Blätter paginiert 13—15 enthalten ein Stück (und zwar in einer kürzeren Recension) des Sodaśayoga und einige Linien des Sabama von Nilakantha.

1132.

30/12 16 Bl. 10 Linien Geschrieben von Rāḍhakṛiṣṇa im J 1771

Tajikanilakanthe Praśnatantra oder *Praśnalāumudī*, ein Supplement zu seinem *Tajika*, von Nilakantha, Sohn von Ananta, Enkel von Cintamani. Beginnt अथात प्रश्नकरणं निरूप्यते ॥ अथ प्रश्नविचारप्रयोजनमाह वराह । देवज्ञस्य हि दिवेन सदसत्फलवाञ्छया । अवश्यं गोचरं मर्त्यं सर्वं समुपनीयते ॥ १ ॥ अथोपीयं पुरा विष्णोर्ज्ञानार्थं समुपस्थित । वचनं लोकनाथोऽपि ब्रह्मा प्रश्नादिनिर्णयम् ॥ २ ॥ आदिशब्देन खरशकुनादिकम् । तस्मान्नृप कुसुमरत्नफलाग्रहस्तु प्रीतं प्रणम्य स्वये हरिदिङ्मुखस्य । होराङ्गशास्त्रकुशलान्वितकारिणश्च संहृत्य देवगणकान्तश्च देव पृच्छेत् ॥ ३ ॥

Citiert werden Utpalā Candēśvara-prasna-vidyā 2a Cintamani ein Werk 2a etc. Sieh im nächsten MS Praśnacintamani, Jñāna-muktavali 2a Trilokyaprasāsa 12a Praśnatantra 4a (Tajikokti) 13a 14b Praśnapradīpa (nicht von Kāśinātha) 4a 11a 15b, Brahmatantra 1b Bhuvanadīpikā 3a etc., Saṃpāṇḍika Śūnaraśūra 1b, Śūnaraśūra 3b 9b (Tajika).

Die HS bricht ab auf Fol 21a Linie 6 des folgenden Codex

1133.

26/14 2 Bl. 11 bis 13 Linien Schlechte Abschrift von 1858 von Mulaśakara Sohn von Abhayāśakara

Praśnatantra oder *Praśnalāumudī* von Nilakantha Vollständig. Er citiert sein eigenes *Tajikaratna* Fol 26a, ferner ausser den genannten Autoritäten Jñānaprasāsa 23b Tajikasmṛti 11b, Praśnacandēśvara 1b, Praśnacintamani 15a. Nach Sudhākara in seiner *Gṛahataraṅginī* soll Nilakantha eine *Jatikapradhātī* in 60 Sloka verfasst haben.

Fol 27 enthält zehn Subhāśloka, welche in die Mitte des Werkes eingeschaltet waren.

1134.

23/9 3 Bl. 11 bis 14 Linien Geschrieben etwa um 1700 von Pāṇa-kṛiṣṇa aus Jalagṛāma in Cājaraṣṭra.

Varāphalapanḍhātī oder *Varāphalapanḍhātī* von Kṛiṣṇa, Sohn von Kamalakara. In 27 Versen. Beginnt यतस्त्राजिकीकृतं फलं

1126.

23/12. 53 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Nandakiśora etwa um 1800.

Tājika oder *Nilakaṇṭhī*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen, von Nilakaṇṭha, Enkel von Cintāmaṇi, Sohn von Ananta, der eine Jātakapaddhati und das Kāmadhenuganita verfasste. Nilakaṇṭha, ein Schuler von Śiva, schrieb dieses Werk im Jahr 1588. Beginnt: प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकरं गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् । श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्तत्ताजकं सूरिमनःप्रसादकम् ॥ १ ॥

Grahaṇprakarṇa Fol. 8a. Grahasvarūpa Fol. 9b. Śoḍaśa-yogaḥ 15b. Sahamā Fol. 22a. Diese vier Teile beenden das *Samjñātānta*. Vaiṣṭānta Fol. 53b.

1127.

27/12. 13 Bl., 12 Linien. Geschrieben von Rāmacandra im J. 1839.

Tājika von Nilakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Vaiṣṭānta.

1128.

29/15. 12 Bl., 14 bis 15 Linien. Etwa 1840.

Tājika von Nilakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte. Von Fol. 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14. 5 Bl., 10 bis 13 Linien. Abschrift von 1858.

Śoḍaśayogaḥ, der dritte Abschnitt aus dem *Tājika* von Nilakaṇṭha. Beginnt: प्रागिह्मवालो १ पर इन्दुवारस्तथेत्यशालो ३ पर ईसराफः ४ । नक्तं ५ ततः स्याद्यमया ६ मणूच ७ कम्बूलतो ८ गैरि-कम्बूलमुक्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासरं १० रद्द ११मथो दुःफालिकुत्यं १२ च दुत्यो ऽथ दिवीरनाम १३ । तम्बीर १४कुत्यौ १५ दुरफाय योगाः स्युः षोडशीषां कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische Studien 2, 267. — Ein Manusyātājaka wird Fol. 3a citiert.

1130.

20/3. 53 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Śoḍaśayogavyākhyā, ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt Śoḍaśayoga, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahr 1630. Nicht ganz vollendet. Der Text von Nilakaṇṭha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz, öfters nur in Bruchstücken gegeben (A). Beginnt: अथ षोडशयोगा व्याख्यायन्ते । तत्रैककलादीनां षोडशयोगनामानि श्लोकद्वयेनाह । प्रागिह्मवालो etc.

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen *Tājika*.

माण्डव्य सचेपादुक्त शास्त्र मयोत्तमम् । विस्रस्ती रविचन्द्रादीर्भवि-
यति युगे युगे) 3a Horamakaraṇḍa 6a

1137.

25/12 28 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1736 in Mohi-
nagara von Bhojavijaya, Schüler von Sujānavijaya i, der ein Schüler von
Ripavijayagati war

Tajikabhusana von Ganesa, Sohn von Dhundhiraja aus
Parthapura Beginnt भक्तिभक्तजनस्य यस्य भवति प्रीतिप्रतीति-
प्रदा etc ॥ १ ॥ तूर्णं यत्करुणाकटाक्षकणिका संपूर्णसिद्धी भवेत्ता
वाणी प्रणिपत्य सत्यनिरत श्रीदुष्टिराज गुरुम् । सार ताजिकवारि-
धेर्निरवधे प्रोदृत्य पीयूषवत्कुर्वे ताजिकभूषण गणपतेभक्तो गणेशः
सुधी ॥ २ ॥ गंगादीर्यवनेद्य रोमकमुखे सत्यादिभि कीर्तितं शास्त्र
ताजिकसन्नक निरवधि तद्वारिधि दुसरम् । एतत्ताजिकभूषण नव-
तरा तर्तु समर्था तरिर्व्यक्तार्थामलकोमलोक्तिविलसत्कल्याणकीर्णा भृ-
शम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मद्वेषितुरुष्कसभवमिदं तार्तीयक वतंते शास्त्र यस्यपि
सद्विज्ञैरपि तथाप्यध्येतुमर्हं भवेत् । यस्माद्यत्सदसत्फल निगदित सत्य
हि कि पङ्कजे शङ्का पङ्कभवायवा फणिफणोत्पन्ने मणी दूषणम् ॥ ४ ॥
धात्रा शास्त्रमकारि यत्कृतयुगे तत्सर्वथा नान्यथा चेतायामपि वाद-
रायणकृतं तच्चानृत नो भवेत् । यद्गणेश विनिर्मितं कृतिचमत्काराय
तद्वापरे काले ऽपि प्रवले कलेरविकल तार्तीयकीकृत फलम् ॥ ५ ॥

Varaśānanayanadhyaya 3b Munthabaphaladhyaya 5b Vara-
śāmaphaladhyaya 7a Dradaśābhaṇaphaladhyaya 12b Graha
bhavaphaladhyāya 18a Ristabhaṇadhyaya 18b Rajayogadhyaya
19a Sāhamadhyaya 19b Mīśrakadhyaya 20b Dasaphaladhyaya
23a Antardāśaphaladhyaya 25b Masaphalavivāra 26b Dina-
caryā 27a Bhojanavivāra 27b

Wie natürlich finden sich in dieser Schrift manche arabische
Wörter Sieh Catal of the India Office Num 3063

1138.

24/14 35 Bl 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J 1741 in Siu-
para von Iatnosvara, Sohn von Iatlyā Desākara, Enkel von Harī

Tajikabhusana

1139.

28 18 33 Bl, 10 bis 13 Linien Fwa 1780

Tajikabhusana

1140.

22/11 13 Bl 14 bis 15 Linien. Fwa 1800

Tajikabhusana Nach Fol 10 fehlen mehrere Blätter, ohne
dass die Lücke angezeigt ist Fol 1 fehlt

1141.

29/17. 18 Bll., 11 bis 15 Linien Etwa 1785.

Tājikabhūṣaṇa. Von Anfang bis zu *Riṣṭabhaṅgādhyāya* in Handschrift 1. Fol. 18 b.

1142.

20/8. 3 Bll., 12 Linien. Geschrieben im J. 1863 von Bhaṭṭa Mūla-saṅkara

Māsadaśādiphala aus dem Schluss des *Tājikabhūṣaṇa*. In der ersten Handschrift Fol. 26 a. Beginnt: सामान्यतो यद्यपि मा-सजातं bis मन्दे कपायमग्ने रसमामनन्ति am Ende des Werkes.

1143.

19¹/₂/10. 8 Bll., 6 bis 8 Linien. Geschrieben von Abhayaśaṅkara im J. 1853.

Tājikabhūṣaṇe Śodaśayoganirūpaṇa. Beginnt: दीप्तांशका-ख्येस्त्रिभिः १५ पतङ्गे १२मंतङ्गजैः = सप्तभिः ७ रङ्गैः संख्यैः । शैले ७ न-भोमण्डलगे ९ नभोगा विलोकयन्ति द्युमण्डः क्रमेण ॥ १ ॥

1144.

21/13. 38 Bll., 10 bis 15 Linien. Geschrieben im J. 1711 in Saredi von Jagannātha, Sohn von Sadāśiva, Enkel von Prayāga.

Tājikasūra von Hari Bhaṭṭa. Beginnt: श्रीरामस्य पदार-विन्दयुगलं नत्वाथ वागीश्वरीं हेरम्वं तपनादिकं ग्रहणं रुद्रं यशो-दासुतम् । वक्ष्ये ताजकसारमल्पसुगमं रम्यं सुबोधप्रदं नानाताज-कतो विलोक्य रचितं दैवज्ञहर्षप्रदम् ॥ १ ॥ यत्पूर्वार्जितमात्मदेहज-नितं दैवं शुभं वाशुभं तत्सर्वं हि विपाकमेति नियतं वर्षादिके निश्चितम् । सर्वैः संमतमत्र जन्मनि परं जन्तोः स्फुटं भूरिभित्तस्मात्त-त्परिचिन्त्य वर्षजनितं वक्ष्ये फलं स्फूर्तिमत ॥ २ ॥

Nach den beiden folgenden Versen scheint das Werk im Jahr 1524 verfasst zu sein. Fol. 2b: शाको वाणयुगाब्धिचन्द्र-रहित १४४५ सप्ताभ्रदक्षे २०७ ईतो भक्तः शून्यखकुञ्जरैः ८०० फलमिदं घसादिकं संयुतम् । Fol. 3a: शाको वाणयुगाब्धिचन्द्र १४४५ रहितो रुद्रेईतो ऽधो वियन्नागेलाप्त १८० फलाधिको भव ११ युतः खान्यु ३० द्रुतः शेषकम् ।

Aharganādīṣṭavarṣādisādhana. Tīthyānāyana. Nakṣatrayogāna- yana. Saṃkrāntivārānāyana. Rā'isvarūpa. Grahasvarūpa. Bhāva- svarūpa. Grahasādhana. Lagnasādhana. Rīṇākhyalagnasādhana. Bhā- vasādhana. Natam vinaiva bhāvasādhana. Dṛiṣṭiphalāni. Pañca- varṣicakra. Haddesāḥ Navāśāḥ. Mitrāṇi. Balāni. Dvādaśavargikā. Harśasthānāni. Yogatraya. Trirāśipāḥ. Varṣeśavicārādhyāya (Fol. 12b). Varṣeśaphalāni. Munthāphala. Riṣṭādhyāya (Fol. 16a). Rājayoga-

Rajayogabhaṅga Grahaphala Mīradhyaya (Fol 20a) Tanubhava
Dhanabhāva Sahajabhāva Turyabhava Pancamabhava Ṣasthabhava
Jayabhava Mṛtī a Dharmabhava Karmabhava Labhabhava
Dvadasabhavaphalanī Sahamānī Trīkalabalā Samanyabalā Nir
balitva Naṣṭavirvasadhana Candranirbalatva Varṣeśadaśākrama
(Fol 27b) Antardaśaphala Tasirīdaśa (Fol 33a) Bhavatasirīdaśa
Masapraveśa Sarvarkṣoparī masavesanayana Masavesasya phalaṁ
Dinacaryayam ūbhaśubhajnanam Dinapraveśe vasthaphalam Bho
janacinta

Schliesst आलोक्य नानामुनिना मतानि सम्यङ्कृत ताजिकसा-
रमेवम् । स्वल्प विचित्र हरिणा सुखार्थं ज्योतिर्विदां तद्विविधे सुपद्यै ॥

1145.

4°/1° 23 Bl 10 bis 16 Linien Geschrieben von Svadatta in Sam
gramanagara (Bī āvasū harājye) im J 162°

Tajikasara von Hari Bhatta.

1146.

23/10¹/₂ 63 Bl 8 Linien Geschrieben in Ajmer im J 1730

Tajikasara von Hari Bhatta oder Haribhadra

1147.

26/14 14 Bl 11 Linien Geschrieben in Vyavagach von Sukhānanda
Schüler des Rī i Mahārāmaji im J 1110

Tājikasaratippaṇa, ein Kommentar, teils in Sanskrit teils in
Hindi, zu einem unbekannten Tajikasara Der Anfang muss genau
nach der Handschrift gegeben werden सवत् १५९२ वर्षे शके १४५७
प्रवर्तमाने चैष्टुदि ५ भृगुवाशरे घटी ३५ नृपातपटीतिथौ पुनर्वसु
घटी ७ एरञ्च पूयनचच गजयोग घटी १२ पर वृदिनाम्नि योगे etc
वाख्या जन्मशाकमथ ज्ञातव्या चेष्टकालाद्विसोधयत् etc Einzelne
Anfänge der ursprünglichen Abhandlung sind नृपाज्ञसेति Fol 6b
गतवर्षजम्बरशि Fol 7a, दिवसे दिनपतिभोग्यात् Fol 7b Das
späteste erwähnte Datum ist Samvat 1638

1148.

23/11 7 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1571 in Stambha
vīla von Kāla Sohn von Rāma

Varṣaphala, die glücklichen oder unglücklichen Ereignisse des
Jahres nach der Bestimmung des Tajikasastra In 93 Versen
Das erste Blatt, welches Verse 1—5 enthält, ist verloren Nach
der Unterschrift ist Manitha der Verfaßer Dieses wird durch
die arabischen Namen der Yoga wiedergelegt In Vers 18 werden
die Manithapūrve genannt Fol 2a beginnt वर्षप्रवेशे तनुपद्य
पद्यान्निशाधिनाथ कथितो अधिकारे । एव वली लपविलोकने य
वेष्ट समर्थ स च ह्यायनेश ॥ ६ ॥ वर्षाधिपे पूर्णवले ऽपिलानि

सिध्यन्ति कार्याणि मनीषितानि । बलावलज्ञानविना कदाचिद्विवेचनं
नैव शुभाशुभस्य ॥ ७ ॥ ततः प्रवक्ष्ये यवनानुसाराद्वलावलं यद्वह-
संभवं च । त्रिकोणसंख्ये फलमत्र पादहीनं दलं स्वे भवने ऽधि-
मात्रे ॥ ८ ॥ Eine kürzere Recension findet sich im Catalog India
Office Num. 3061.

Schliesst: गजाश्वरत्नाम्बरदेशलाभं स्त्रीपुत्रलाभं विविधं च सौ-
ख्यम् । यद्वन्ति खेटाः परमर्दनं च कुर्वन्ति सर्वे बलिनो नरा-
णाम् ॥ ९२ ॥ गुर्विन्दुसौम्येज्यसुरारिपूज्याः स्त्रीसं गताः स्वांशगता
यदि स्युः । लग्नत्रिकोणाय गताश्च सौम्या दृष्टाश्च युक्ता निजवर्ग-
युक्ताः ॥ ९३ ॥

1149.

22/12. 8 Bl., 12 Linien. Geschrieben im J. 1555 für Bhūdhara, Sohn
von Bhūpati (Kandūlajñātīya), aus Ghanaughanagara

Varṣaphala aus einem Tājikatantra. Das Werk umfasste
11 Blätter, aber Foll. 8—10 fehlen. Beginnt: यदुक्तं यवनाचार्य-
ज्ञाजिकस्य मतान्तरम् । तत्सर्वं कलथिष्यामि वर्षलप्राच्छभाशुभम् ॥ १ ॥
जन्मलप्रे तु यद्वृष्टं ग्रहभावाच्छुभाशुभम् । तत्सर्वं प्राणिनां नित्यं जन्मा-
दिकं न युज्यते ॥ २ ॥ वर्षे मासे दिने पुंसां फलं भित्तं शुभाशुभम् ।
तत्कारणाच्च वर्षाद्यं वक्ष्ये ऽहं निश्चितं फलम् ॥ ३ ॥ नान्यत्र ताजिकं
मुक्ता दृश्यते वर्षनिर्णयः । तेन ताजिकशास्त्रोक्तो मया सो ऽयं प्रका-
श्यते ॥ ४ ॥ जन्मकालो ऽर्कतुल्यो ऽर्को राश्याद्यो यत्र जायते ।
तत्कालसंभवं लग्नं वर्षलप्रे निगद्यते ॥ ५ ॥

1150.

23/12^{1/2}. 14 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben von Josī Ambūḍatta
Acalājī im J. 1786.

Paśakakevali, ein Würfelorakel, welches einem Garga zu-
geschrieben wird. Mit drei vierkantigen Würfeln lassen sich
64 verschiedene Würfe ausführen. Von diesen sind eine bestimmte
Anzahl von günstiger, andere von ungünstiger Vorbedeutung. Die
Handschrift ist nicht mit Zahlen der einzelnen Verse versehen.
Im Verhältnis zu dem Berliner MS. (Chambers 286) erweist sich
unseres als schlechter, obwohl manche Lesarten korrekter sind.
Professor Weber hat den Text in den Monatsberichten der Preuss.
Akademie der Wissenschaften vom Jahre 1859, pp. 168—180,
ediert, und eine Übersetzung in seinen Indischen Streifen, I, 274 ff.
versucht. Beginnt, mit genauer Wiedergabe des Wortlautes:
यत्सत्यं त्रिषु लोकेषु यत्सत्यं ब्रह्मचारिषु । यत्सत्यं लोकपालानां मित्रे
वै श्रवणाय मे ॥ ओं नमो भगवते कौष्माण्डिनी सर्वकार्यसाधिनी ।

सर्वनिमित्तप्रकाशिनी ॥ एह्येहि वर २ वर देहि २ हिलि २ मात-
गिनि सत्यं ब्रूहि २ स्वाहा ॥ १११ पद पद पद चैव पतितः शोभ-
नस्तव । शुभं च दृश्यते तत्र सर्वारंभेषु निश्चित ॥ सयामे चार्थलाभे
च व्यवहारे च समागमे । शोभन चैव वक्तव्य होराज्ञानस्य चितकै ॥
११२ पद पद द्विक चैव पतिता विशकर्तरी । देवदेव प्रपद्यस्व कार्य-
मन्यद्विचिन्तय ॥ वायसोलूकगृध्राश्च मशकामक्षिकास्रथा । तैलाभक्त
तथा स्वप्ने कृष्णसर्प च पश्यसि ॥ जुद्धाभावस्य ते चित्ते पाप कृत्वा न
शाम्यसि । ततः पापशिलायोगान्नार्थसिद्धिस्तवेक्षते ॥ Page 10 und 11
auf demselben Blatt

Schliesst ४४४ वृषभाय त्रयो यत्र पतितास्ते विचक्षणाः । यत्न
चितयसे कार्यं नित्यमेव पुनः पुनः ॥ यत्न चितयसे कार्यं तस्य सि-
द्धिर्भविष्यति । एकेनैव तु यामेन तथैव दीवसेन तु ॥ येन आसीज्ज-
गद्वयो गर्गनामा महामुनिः । तेन स्वयं निगीर्ण्य सत्या पाशककेवली ॥

1151.

20/12 2 Bl., 10 Linien Etwa 1760

Das zwanzigste Kapitel des *Ramalantra*, in 64 Dvāṭav
lambita Versen Die günstigen oder ungünstigen Ereignisse welche
sich aus den Stellungen von mehreren Sakala an den Wochentagen
ergeben Beginnt अथ च षोडशभिः शकलेर्द्वे रविमुखेषु दिनेषु
दिनोद्भवम् । फलमल विदितं दिनचर्यया प्रतिदिनं शकचारकुरात्म-
कम् (?) ॥ १ ॥ रविदिने लहिआनदल यदा ≡ तदि (tadi für tādā
mehrfach) दिन शुभमत्र पर तु तत् । किमपि खेदकर वत केनचि-
द्भटजेन भवेन्निलनं स्वयम् ॥ २ ॥ शशिदिने लहियानदल यदा ≡
भवति तन्त्रगमः क्वचिदप्यहो । किमथवा मिलनं कुजवासरे ≡ तनुमुखं
गमन मिलनं भटैः ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीरमलतन्त्रे दिनचर्यापरिकथनाभिधानो वि-
श्रुतिमो ऽध्यायः ॥

1152.

26 12 10 Bl., 13 bis 18 Linien Geschrieben von Harasvaya um
etwa 1760

Ramalantra, am Anfang *Antāphalaṃcūra* genannt Alle
Werke über Ramala sind zu dem Zwecke der Verkündigung der
Zukunft verfasst Dieses geschieht durch Würfel (pīṣakṣ) oder
von 16 mit je vier Punkten und Strichen versehenen metallenen
Täfelchen (sakala), welche auf die Erde oder Platten geworfen
werden Durch eine bestimmte Berechnung der Zahlen wird dem
Fragenden von einem Sachkundigen Antwort erteilt Die Kunst

stammt aus Arabien, wie die oft korrumpierten Namen zeigen. In unserem Werk werden die śākala Häuser (griha) genannt und mit den neun Planeten in Verbindung gebracht. Beginnt: अथ चिन्ता-फलविचारः । यदि प्रथमगृहे खारिजो जीव आगतस्तदा ॐ कार्यसिद्धिर्नष्टवस्तुप्राप्तिः शरीरे सौख्यं व्याधितस्य सौख्यं राज्यचिन्ता पुरुषचिन्ता पीतवर्णो दीर्घायुः पट्टनकरः प्रयत्नकारी चोरीः (?) ॐ कञ्जदाखिलो द्रव्यचिन्ता तस्य प्राप्तिर्भवति etc.

Fol 8a: इति श्रीरमलज्ञानं संपूर्णम् ॥ अथ दिननियमो लिख्यते ॥

1153.

21/15. 8 Bl., Linien verschieden. Etwa 1820.

Ramalacintāmaṇi, behandelt in 24 Versen, nach den Vorschriften der Punktierkunst, den Erfolg des Jahres und seiner Teile (Vaiṣṇaphala). Mit dem Marci genannten Kommentar von Paramasukha aus der Sanādhyā-Familie. Dieser Kommentar ist im Jahre 1811 verfasst. Der Text beginnt: मेपगे सायने मूर्ये सुस्नातो हर्षसंयुतः । पाशाष्टकं त्यजेद्दीमान्वर्षस्य फलसिद्धये ॥ १ ॥ प्रथमाद्रविपर्यन्तं शकलानां फलं वदेत् । प्रमाणमासमेकं तु ह्येकैकशकले स्मृतम् ॥ २ ॥ एवं द्वादशमासानां फलं ब्रूयाद्विशङ्कितः । न संदेहो ऽव विश्वादेः फलं तन्वादिषु स्मृतम् ॥ ३ ॥ विश्व१३कर्मा१०-य११शक्रा१४ख्यखण्डैः प्रस्तारकं लिखेत् । अनेनैव प्रकारेण सावितं कारयेद्बुधः ॥ ४ ॥ एकेन सावितेनैव हर्षलाभमुखान्वितम् । द्वितीयेन सुखं ज्ञेयं तृतीयेन धनं भवेत् ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु मध्यं स्यादरिष्टं पञ्चमेन तु । षष्ठेन सावितेनैव अत्यरिष्टं वदेत्सुधोरिति ॥ ६ ॥

Der Kommentar beginnt: श्रीगणेशं नमस्कृत्य सर्वाभीष्टप्रदायकम् । सर्वविघ्नीघशान्तार्थं प्रारब्धस्य प्रसिद्धये ॥ १ ॥ श्रीमहाकालदेवानामाज्ञोत्पन्ना हि नो हृदि । रत्नचिन्तामणेस्त्वं हि मरीचिं कुरु सत्वरम् ॥ २ ॥ श्रीगुरोश्चरणौ धृत्वा हृद्यभीष्टप्रकाशकौ । रत्नचिन्तामणेः शीघ्रं मरीचिं हि करोम्यहम् ॥ ३ ॥

1154.

20/14¹/₂. 8 Bl., 12 bis 16 Linien. Geschrieben von Raghunātha, einem Schüler von demselben Paramasukha, in Jayapura, ein Jahr nach Abfassung des Kommentars, nämlich im J. 1812.

Ramalacintāmaṇi, mit dem Kommentar von Paramasukha.

1155.

33¹/₂/15¹/₂. 10 Bl., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1823.

1) Foll. 1—6 b. *Ramalaśāstra* von Rāma, Sohn von Kṛiṣṇa, Enkel von Rāmacandra. In 109 Versen. Beginnt: वन्दे तत्पदपङ्कजं

गणपतेर्यद्वीक्ष्य रक्ताम्बुजं गण्डस्थम्भमरावली मधुधिया भाति स्पृशन्ती
मुञ्च । मञ्जीरध्वनिदत्तचित्तजमहान्मोडुतीय किञ्चित्पदान्मञ्जीरप्रति-
शब्दितं विदधते सत्ताण्डवे (tattandava HS) ऽकालिकम् ॥ १ ॥ पर
वर तद्गणाद्वियुक्तं न विश्वसेद्यो दिवि चन्द्रयुक्तम् । आगारमाद्य
विजहाय भूमौ करोति पद्य निगमे शिव स ॥ २ ॥ कुर्वे रमल-
शास्त्रस्य वैचित्र्यं सुमनोहरम् । रामो देवविदा प्रीत्यै पुरोक्तं यव-
नैर्यथा ॥ ३ ॥ आदावभीष्टकुलदेवगणं प्रणम्य पश्चाद्विधिज्ञमपि देव-
विदा गरिष्ठम् । सम्यक्त्यजेत्सुखकष्टविनिर्णयार्थमचक्षुष्यं रमलशास्त्र-
विदं तु पृच्छेत् ॥ ४ ॥ रत्नैक . प्रमितो विन्दु . . समरन्ध्रद्वय . .
ध्वज । वाममार्गेण विज्ञेय क्रमात्स्थानचतुष्टयम् ॥ ५ ॥

Schliesst पापसौम्योद्भव सौम्य चाद्यन्ते दुःखसौख्यदम् । पापो-
द्भव यदा पाप चाद्यन्ते दुःखदं स्मृतम् । पापोद्भव यदा सौम्यं चा-
द्यन्ते मिश्रितं भवेत् ॥ १०७ ॥ भारद्वाजकुलावतंसगणक श्रीराम-
चन्द्राद्वयस्तत्सूनुर्मतिमान्महद्विधिविदा श्रेष्ठस्तु कृष्णाभिधः । पुत्रस्तस्य
वभूव सद्गुणगणैर्युक्तस्तु रामाभिधः ॥ १०८ ॥ Ein pada fehlt चक्रे
रमलवैचित्र्यं वद शकलपोडशैः । दृष्ट्वा यवनशास्त्रं च वद गोवीण
भाषया ॥ १०९ ॥ इति रमलशास्त्रे सञ्ज्ञातन्त्र समाप्तम् ॥

2) Ioll 6b—16a Ramalashāstre Prasnatantā Von Pama-
candra, wahrscheinlich von Rama in Nam 1 nicht verschieden
Beginnt अथ प्रश्नतन्त्रे प्रथमखण्डविचारः ॥ शुभाशुभफलप्रश्ने प्रथम
शकल शुभम् । तदा सर्वं शुभं ज्ञेयमशुभं त्वशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य
कथं भविष्यतीति प्रश्ने ॥ तत्त्व१स्त०सभव खण्डे यदा सौम्यं समा-
गतम् । तद्दिनं सौख्यदं ज्ञेयं पापे पापं विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥
आद्या१ष्ट२शकले सौम्ये सतोषं च वदेत्सुधीः । लाभो राजगुरुत्वं च
यशो वृद्धिश्च च सभवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst अथ कश्चिद्गृहे वर्तते न वेति प्रश्ने ॥ चतुर्थे ४ खारिजे
खण्डे गृहे नास्तीति सवदेत् । चतुर्थे ४ दाखिले खण्डे वर्तते नात्र
संशयः ॥ १ ॥ द्वितीये २ पुनरुक्तं चेद्भव्यमाश्रित्य तिष्ठति । पष्ठे ६
रोगयुतो ज्ञेयः सप्तमे स्त्रीयुतो भवेत् ॥ इति प्रश्नत्रयेयः ॥ इति श्री-
रमलशास्त्रे रामचन्द्रविरचिते प्रश्नतन्त्र समाप्तम् ॥

1156.

१०/10 १4 Bl. 8 Linien I t w a 1 60

Ramalasāstra von Śrīpati Sohn von Iśanaprasāda Bhāṭṭa,
welcher letztere den Beinamen Goshī ala führte und in Gokula

wohnte. Śrīpati war ein Schüler von Govindarāya, einem Sohn von Gulābarāya. Das Werk bestand aus vier Prakaraṇa. Von dem vierten sind jedoch nur 7 Verse erhalten. Beginnt: मञ्जुलारण-
विस्तीर्णं करपुष्करराजितम् । शिवोद्भवं तं भास्वन्तं कमलामोददं
भजे ॥ १ ॥ यः प्रश्नशास्त्रनिष्णातो रत्नशास्त्रप्रवर्तकः । ज्योतिर्मता-
नुसारेण तमाचार्यं नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ यः सिंहनदपूर्वा (पूर्वा B)
सीमे हरेत्युपनामवान् । गुलावरायः पुण्यात्मा यशस्वी तत्तनूद्भवः ॥ ३ ॥
गुरोर्गोविन्दरायस्य चात्रवंशशिरोमणेः । प्रसादात्क्रियते रत्नसारः
श्रीपतिना मया ॥ ४ ॥ रत्नशास्त्रस्य पाशकप्रधानत्वात्प्रथमं पाश-
कनिर्माणविधिर्बुध्यते ॥ ५ ॥ चतुःशून्याङ्कितं तूच्चैरधस्तात्खद्वयाङ्कि-
तम् । पश्चाद् द्वेकाङ्कितं तादृक् पुरस्ताच्छिद्रितं तिरः ॥ ६ ॥ किं-
चिद्दीर्घं क्षिप्रघतमं कीणाष्टकसमन्वितम् । गुरुधात्वादिरचितं शकलं
त्वेतदुच्यते ॥ ७ ॥ एकायस्यां (?) शलाकायां प्रोतत्वे तच्चतुष्टयम् ।
भवेत्पाशकमेकं तु द्वितीयस्याथयं विधिः ॥ ८ ॥ इति पाशक-
निर्माणम् ॥

1) Śakalasvarūpaguṇanāmakathana Fol. 6 a. 2) Muṣṭyādigu-
ptavastu 9 b. 3) Abhiṣṭapaśuniūpaṇa 15 b. 4) beginnt: पूर्वं ये
विषया नोक्ता मया प्रकरणत्रये । चतुर्थे तान् प्रकरणे बक्ष्ये प्रश्नो-
पयोगिनः ॥ १ ॥ Yavanācārya wird in 1, 56 erwähnt.

Die HS. hat ein eigentümliches Schicksal erfahren. Von Fol.
18 a, 4 ukalā cet tṛitīye ca bis zum Schluss des Ganzen werden
2, 35 bis 4, 8 wiederholt.

1157.

30/14. 5 Bl., 9 bis 10 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1740.

Ramalasūra. Von Anfang bis 2, 21.

1158.

26/11. 35 Bl., 15 bis 20 Linien. Etwa 1650.

Narapatījāyacaryā, geheimnisvolle Mittel um einem König
den Sieg im Kampf zu sichern. Verfasst von Narapati, Sohn von
Āmradeva, in Anāhilapattana im Jahr 1276. Der grössere Teil
des Werkes enthält eine Beschreibung von mystischen Diagrammen,
deren Abbildungen gegeben werden. Die Schrift beruht auf einer
grossen Anzahl von Tantra, welche in der Einleitung aufgezählt
werden. Unsere Handschrift enthält von den sieben Kapiteln nur
die fünf ersten. Beginnt: अव्यक्तमव्ययं शान्तं नितान्तं योगिनां
प्रियम् । etc.

Śāstrasamgrahah prathamō 'dhyāyaḥ 2 b. Svarādhyaḥ dviti-
yaḥ 7 a. Caturaśīticakrāṇi 28 a. Caturtho 'dhyāyaḥ 38 b. Bala-
samgraha 35 b. Dieser Adhyāya ist unvollständig. Sieh Catalogue

of Sanskrit Mss in the Libr of Trinity College Cambridge
Seite 68 Catalogue of the India Office Num 3109 ff

Auf Fol 21 b 3 findet sich die Überschrift पूज्यपपथीसधवी-
रगणिगुरुभ्यो नम । पूज्यपपसधहर्षगणिगुरुभ्यो नम । und auf der
selben Seite letzte Linie प० उदयवीरगणिना लिखितम् । Sieh
Peterson's Third Report p 227 Dieses ist einer früheren Abschrift
entnommen

1159.

9 1/2/1 9 Bl 9 b s 14 Linen Schrift von 1659

Narapatyayacarya Sastrasamgrahadhvaṇa Fol 4b Svāra-
dhyāya 15a Caturasitīcakra 58a Das Ende des Bhūvaladhvaṇa
ist nicht bezeichnet Auch diese Hs enthält Zeichnungen der Cakra

1160.

97/10 94 Bl 9 b s 17 Linen Etwa 180

Narapatyayacarya von Narapati Mit dem Kommentar Ja-
yalak mi von Mahadeva Sohn von Pāṭhaka Harivāṇsa (Fol 28)
Vihadeva nach verschiedenen Berechnungen von Dāten lebte im
Jahre 1520 Er citiert Cakrapani den Verfasser der kalpalata
(genauer Viṇvakaḥpalata) Fol 49a Lampācārya (Fol 5b) Sam-
rāṇvijayatantra (Fol 56b)

Die Handschrift reicht bis Vers 70 des Kapitels Bhūvala
(beginnt Fol 92a) Foll 1 2 fehlen am Anfang

1161.

30 1/2/9 14 Bl 6 bis 8 Linien Geschrieben in Ambāvati von Har-
ala im J 1 99

Samarasara magische Mittel um Erfolg im Krieg zu sichern
Dieses geschieht durch Kreise in denen Buchstaben des Alphabets
in eigentümlicher Weise angeordnet sind durch Beobachtung von
stellaren Verbindungen und dergleichen Von Rama oder Rama-
candra Vajapeyīn Sohn von Sūryadasi der in der Mitte des fünf-
zehnten Jahrhunderts lebte 85 Verse Mit Randglossen Beginnt
नत्वा गुरुन्समालोक्य स्वरशास्त्राणि भूरिश । वक्ष्ये युद्धजयोपायं
धार्मिकाणां महोचिताम् ॥ १ ॥ ब्रह्म विदधे सदाशिवो ऽव-
स्वरतन्त्राणि तदेकवाक्यता तु । भगवानयमेव वेद सम्यगगुरुमार्गानु-
गतो ऽपरस्मै लोक ॥ २ ॥ वक्ष्याम्यह यदिह किञ्चन सर्वसारमेता-
वदेव परिचिन्त्य नृप प्रवृत्त । एको ऽपि कीटिभटनोल्लपतद्द्वदीप-
लीला मुदानुभवतु स्फुटकांतुकेन ॥ ३ ॥

Rāvindugūdhachārabalanī schließt Vers 22 Vavubala 23
Rahubala 24 Rahuvoginibala rasai 27 Kalavarardhapralāra 28
Ardhahararah 29 Haravali 30 Praharalakara 32 Varjvana
k-atraṇi 33 Dikāla 34 Rahukalāmalakara 37 Namanak-atra
jānanacakra 39 Svārabala 46 Svāraśikā 49 Drutavillā 50

Auṣadhāni 55. Koṭācakra 67. Sarvatobhadracakra 75. Rīṇadhānavicāra 76. — Vgl. Svarodaya.

Schliesst: वत्समुनीश्वरस्य शिवदासाख्यादुरुख्यातितः etc.

1162.

20/11. 55 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Samarasāra von Rāmacandra Vājapeyin mit einem Kommentar, von seinem Bruder Bharata. Der Kommentar beginnt: नत्वा देवं गणेशानं शारदां गुरुमात्मनः । कुर्वे समरसारस्य व्याख्यां सम्यक्त्तमासतः ॥ १ ॥ Die Handschrift reicht nur bis Vers 74. Sieh Catalogue India Office Num. 3117.

1163.

10/9. 25 Bl., 5 Linien. Etwa 1770.

Samarasāra. Eine unvollständige Handschrift, in welcher eine Anzahl von Versen fehlen. Nach Vers 3 folgt 8, nach 24—28, nach 33—37, nach 74—77. Foll. 11 fehlt ganz. Von Vers 85 ist nur der Anfang वंशे वत्समु erhalten, somit fehlt das letzte Blatt.

Am Schluss ist ein Blatt aus einem Svaramāstra beigelegt. Es beginnt: प्रविष्टा यथा हि नद्यः खलु सागरेषु । यथा हरेर्देहगताश्च देवास्तथा स्वरा वर्णस्वरे प्रविष्टाः ॥ ६ ॥ und schliesst: यस्य नाम्नि भवेद्दर्शनं संयोगाचरलक्षणः । ग्राह्यस्तस्यादिमी वर्ण इत्युक्तं वर्णयामले ॥ १० ॥

1164.

21/13. 18 Bl., 28 bis 30 Linien. Etwa 1720.

Samarasāra, mit einem anonymen Kommentar. Das letzte Blatt fehlt. Der Kommentar beginnt: हेरम्बमानस्य हिताय वक्ष्ये प्रज्ञां विनापीह निवेशमिच्छोः । पुंसस्तथा संगरसारटीकां प्रज्ञा यथा मे ऽस्ति गुरोः प्रसादात् ॥ १ ॥ Nach einer Paribhāṣā von zehn Versen, welche ein Inhaltsverzeichnis des Originalwerkes enthält, fährt der Scholiast fort: अथैहिकामुष्मिकस्वधर्मपरभूपतीनां समरविजयोपकाराय सोमयाजिश्चिरामचन्द्राचार्यः स्वयमपि नृपतिजयजनितलोकद्वययशःपुण्यफलकामो जयपराजयोपलक्षणसमरसाराख्यग्रन्थं प्रचिकीर्तुर्गुरुनतिलक्षणं मङ्गलमादावाचरति नत्वेत्यादिसौकेन ॥

1165.

22/11. 7 Bl., 15 Linien. Etwa 1790.

Vijayotsava. ein astrologisches Werk, aus welchem vier Stücke mitgeteilt werden. Diese behandeln vier Diagramme, durch deren Anwendung einem König der Sieg in seinen Unternehmungen gesichert werden soll. Sie heissen Koṭācakra, Sarvatobhadra, Kavi-

cakra, Mrigvyācakra Beginnt विजयोत्सवे कोटचक्रम् ॥ चतुरथ
लिखेद्दुर्गं त्रयमेकाधिकोत्तरम् । तत्रान्तस्त्र कोटसञ्च मध्यस्थं परिखो-
च्यते ॥ १ ॥ तृतीयमुच्यते बाह्यं तेष्वैशानीक्रमेण तु । दुर्गनाम्नस्तु
नक्षत्राद्वैरिनाम्नो ऽथवा पुनः ॥ २ ॥ लिखेत्प्रविशतस्त्रीणि प्राच्यादी
निर्गमे न तु । वीणि वीणि विलेख्यानि सप्तमं वहिरेव तु ॥ ३ ॥
चतुर्षु सप्तकेष्वेवं तुर्यं तुर्यं भवेत्तु यत् । स्तम्भनक्षत्रसंज्ञं तद्वोधमत्र
विचक्षणेः ॥ ४ ॥

1) Kotīcakra endet Fol 3a 2) Sarvatobhadra दशोर्ध्वगात्र
विन्यस्य तिर्ययेखास्तथा दश । एकाशीतिपदं चक्रं जायते नात्र सशयः ॥
Endet Fol 5b 3) Kavīcakra उत्पयाणे प्रयाणे वा निशीथे मृग-
यान्तरे । शोकातिं व्यसने प्राप्ते सैन्यघाते निनायके ॥ विवाहे मित्र-
सयोगे परचक्रे समागते । तीर्थे देवालये व्यये स्त्रीमद्यासक्तचेतसि ।
वृद्धा कविकालस्तु कथितो दुर्बले नृपे ॥ Endet Fol 6b 4) Mrig-
vyācakra वक्ष्यामि मृगयाचक्रं सूर्यभाद्रण्येत्ततः । प्रथमं च तृतीयं
च सप्तमं नवमं तथा ॥ त्रयोदशं पञ्चदशं ज्ञेयमत्र विचक्षणे । ऊन-
विशेकविशे च पञ्चविंशमथान्तिमम् ॥ एतानि दशं ऋचाणि खोराख्यं
कथितं बुधे । यत्र लभ्यं सदा ज्ञेयं ज्योतिःशास्त्रस्य पारगैः ॥

Hier und wieder sind kurze Erklärungen eingeschaltet Citiert
werden Svarodaya und Bhūpalavallabha (astrolog)

1166.

27/12 5 Bl. 18 Linien Etwa 1800

Vinśottaryantardasāmadhye māsādyavīdaśācakra, astrolo-
gische Tabellen zur Berechnung der Vīdaśa und Antardasā Anfang
der Tabellen सूर्यमध्ये सूर्यस्तत्र विदशा ३ । १८ ॥ रविमध्ये चन्द्र-
स्तत्र विदशा ६ । ० ॥ etc Der Text beginnt विशोत्तर्यन्तर्दशामध्ये
मासाद्यविदशाचक्राणि ॥ अथ विदशाकरणप्रकारः ॥ अन्तर्दशादिनानि
पडादित्यादित्येत्यादिना स्वस्वसूलाद्युपा संमुखं विंशत्युत्तररश्मेन १००
भजेत् लब्धं दिनानि ज्ञेयं पष्टिगुणितं पुनः १०० विभज्य लब्धं घटिका
पुनरपि एवं पलानि ॥

1167.

22/8 25 Bl. 9 bis 11 Linien Etwa 1650

Fragment eines astrologischen Werkes In Anushtubh Versen
Paginirt 13—22 25—30 43 44 65 68—73 Das Ende fehlt
Fol 13a beginnt वै यदि । तदार्धफलमादिष्टं प्रपद्यो ऽयं मतो
मतेः ॥ १५१ ॥ नृपेशो वीक्षते लभं कार्यशः कार्यमीक्षते । कार्य-
सिद्धिर्भवेदिन्दुः कार्यमेति परं यदा ॥ १५२ ॥ क्रूराक्रान्तः क्रूरयुक्तः

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रहः । विरश्मितां प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधेः स्मृतः ॥ १५३ ॥
 क्रूरेण जीयमानो यो राजपार्थे यथा रविः । क्रूराक्रान्तः स विज्ञेयः
 क्रूरयुक्तसमांशके ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्या क्रूरदृष्टिः स उच्यते ।
 प्रविबिचुः प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिकः ॥ १५५ ॥ लभाधिपे
 विनष्टे स्याद्विनष्टावयवः पुमान् । विनष्टजातिवर्णः स्याच्छुभाकारो वि-
 पर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet: Rājayogāḥ Fol. 13 a.
 Grahavarūpa Fol. 14 b. Kendravacāra Fol. 15 b. Varaphala
 Fol. 20 a. Caturthabhāve nidhiḥprakarana Fol. 22 b. Caturthabhāve
 grāmaprakarana Fol. 25 b. Pañcamabhāve putraprakarana Fol. 27 b.
 Ṣaṣṭasthāne rogaprakarana Fol. 29 a. Jāyāsthāne yuddhaprakarana
 Fol. 43 b. Saṃdhivigrahaprakarana Fol. 44 a. Aṣṭamasthāne puspap-
 rakarana Fol. 44 b. Rohiṇīyoga Fol. 68 a. Āṣādhīyoga Fol. 71 a.
 Ibid.: अतः परं चूडामणिसारोद्धरणार्धकाण्डमुच्यते ॥ Fol. 72 b:

इति दिनमासवर्षार्धकाण्डे मण्डलपद्धतिः समाप्ता ॥ Ebendasselbst
 wird der Jaina Hemaprabhu Sūri, Schüler von Devendra erwähnt:
 नत्वा पार्थं जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणुः सर्वशास्त्राभिपा-
 रगः । श्रीमान्हेमप्रभुः सूरिरर्धकाण्डं स्मरत्यसौ ॥ ४ ॥

1168.

22/10. 4 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Śivarāma im J. 1700.

Pullisaraṭayor Vidhānam, über die günstigen und ungünstigen
 Vorzeichen, welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das
 Herunterfallen und Emporsteigen einer Hauseidechse und eines
 Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden. Am
 Schluss wird die Stühne für ungünstige Zeichen angegeben. 37 Verse,
 welche Pulastya nach Śaunaka mitteilt. Beginnt: पुलस्त्य उवाच ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनक यत्नतः । पश्याः प्रपन्नं चैव सर-
 टस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्भोगदात्री [स्याद्] द्वितीया रोगका-
 रिणी । तृतीयायां भवेत्क्षामयतुर्थी रोगदा मता ॥ २ ॥ पञ्चम्यां
 चैव षष्ठ्यां च सप्तम्यां च धनागमः । अष्टम्यां च नवम्यां च दशम्यां
 मरणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इत्थं सम्यग्विधानेन शान्तिकर्म करोति यः । तस्या-
 युर्विजयो लक्ष्मीः कीर्तिर्वृद्धिश्च जायते ॥ ३६ ॥ पक्षीसरटयोः शान्ति-
 विधानं शौनको ब्रवीत् । कीर्तितं च फलोपेतं पुलस्त्येन महात्मना ॥ ३७ ॥
 Derselbe Gegenstand wird von Nārāyaṇa im elften Kapitel des
 Muhūrtamārtanda, und ausführlicher in seinem eigenen Kommentar
 behandelt. In dem letzteren wechselt prarohana mit rohana und
 dem Verbum ā ruh.

1169.

14/10¹/₂ 5 Bl., 8 bis 9 Linien Etwa 18^o0

Pallisaratayor Vidhanam Hier in 40 Versen

1170.

20/15 19 Bl., 10 bis 17 Linien Schlechte Handschrift. Geschrieben von Abhaya kara im J 1866

Samudrika, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 140 Verse (Fol 10b) der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt अथ सामुद्रिकं लिख्यते ॥ आदिदेव प्रणम्यादीं सर्वज्ञ सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियो ॥ १ ॥ पूर्वमायु परीक्षेत पद्माल्लक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नार्यो लक्षणे किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पद्मदीर्घं चतुर्दंष्ट्रं पद्ममूर्ध्नं पटुन्नतम् । सप्तरक्तं विविस्तीर्णं विगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥
Catal of Florentine MSS Num 342 Vergleiche auch Kāshikānṭha 11, 57—75

1171.

22/11 22 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1614 am Notābhūt einem Sohn des Josī Jiva

Samudrika Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रशस्तं च स्त्रीणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितरं वापि भ्रातरं देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेत्तारी लक्षणे रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादौ परीक्षेत अङ्गुलीश्च नखास्तथा । पाणिरेखां च ज्ञेये च कटिं नाभिं तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वरं वर्णं शीवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशाम्प्रविशारद ॥ ४ ॥

1172.

23/11 13 Bl. 14 Linien Geschrieben 1690 von Rāmacandrayasa

Samudrika Das selbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi.

1173.

29/13 3 Bl., 9 Linien Etwa 1800

Samudrika Narula zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 15 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab

Teil I schließt अतिरूपो अतिशयो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्यं नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt अथ

स्त्रीलक्षणम् ॥ पूर्णचन्द्रमुखी नारी बालार्कप्रतिमाधरा । विशाल-
नेत्रा विम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुखम् ॥ १ ॥ अङ्गुशं कुण्डलं चक्रं
यस्याः पादतले भवेत् । पुत्रं प्रसूते सा नारी नरेन्द्रं भजते पतिम् ॥ २ ॥
यस्याः पाणितले रेखा प्राकारस्तोरणं भवेत् । अपि दासकुले जाता
राजपत्नी भवेद्भुवम् ॥ ३ ॥ आवर्तदक्षिणा यस्या नाभिश्चैव तु दृश्यते ।
एकं सा जनयेत्पुत्रं राजानं पृथिवीपतिम् ॥ ४ ॥ कृष्णा श्यामा तु
या नारी गौरी सम्यक् च सुप्रभा । स्निग्धाङ्गी स्निग्धवदना सा
कन्या लभते सुखम् ॥ ५ ॥ यस्या वै चरणौ स्निग्धौ वाय (?) भूयां
प्रतिष्ठितः । साथ लक्षणसंपूर्णा नन्दते सह बान्धवैः ॥ ६ ॥ and
schliesst: वरगजगमना दक्षिणावर्तनाभिः । विम्बोष्ठी नातिशुभा
पृथुकटिजघना । सुखरा चारुभाषिणी सैषा कल्याणनारी । धनसु-
तसहिता लक्षणानि क्रमेण ॥ १८ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते सामुद्रिके
स्त्रीलक्षणानि ॥

1174.

32/14. 10 Bl., 11 Linien. Abschrift von 1811.

Sāmudrika, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Der Text
des Sāmudrika übereinstimmend mit den anderen Handschriften. Die
Herkunft aus dem Bhaviṣyapurāṇa ist stark zu bezweifeln.

1175.

20/10¹/₂. 23 Bl., 6 bis 8 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1841.

Sāmudrika, in 202 Versen. Beginnt wie 1170: आदिदेवं
प्रणम्यादी etc. ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षित etc. ॥ Strilakṣaṇa beginnt
mit Vers 114.

Schliesst: पद्मिनी प्रेम वाञ्छति द्रव्यं वाञ्छति हस्तिनी । चि-
त्रिणी मानं वाञ्छति क्लेशं वाञ्छति शङ्खिनी ॥ २०१ ॥ ज्ञातव्यं वि-
विधं स्त्रीणां लक्षणं वायलक्षणम् । कुलवृद्धिर्लक्ष्मीवृद्धिः प्रजावृद्धिर्भ-
वेद्यतः ॥ २०२ ॥

1176.

25/11. 4 Bl., 6 bis 9 Linien. Geschrieben im J. 1803 für Sātradhara
Sondaraj Kṛmaji.

Śvapnādhyāya, ein Traumbuch in 45 Versen, dem Brihaspati
zugeschrieben. Beginnt: स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यद्योक्तं गुरुभाषितम् ।
येन विज्ञायते सर्वं मर्त्यानां च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ स्वप्नसु प्रथमे
यामे संवत्सरविपाककृत् । द्वितीये चाष्टभिर्मासेस्त्रिभिर्यामैस्त्रिया-
मकः ॥ २ ॥

Schliesst: बृहस्पतिस्तु शास्त्रं प्रातस्तथाय यः पठेत् । दुःस्वप्नं
नश्यते तस्य सुखं च भविष्यति ॥ ४५ ॥

1177.

21/11 10 Bl, 10 Linien Schrift von 1766

Śvapnādhyāya in 78 Slokas, und übersetzt in Hindi von Gaṅga dhara Beginnt धन्वन्तरि प्रणम्यादौ स्वप्नजानप्रहेलिका । मुग्धवो- धप्रवोधार्यं कृतं वार्त्तिकं भाषया ॥ १ ॥ श्लोक । स्वप्नाध्याय प्रवक्ष्या- मि यद्योक्तं गुरुभाषितं । फलं विज्ञायते येन नित्यमेव शुभाशुभं ॥ २ ॥

Schliesst श्रीमहागगाधरेण व्याख्यानं क्रियते मुदा । ए चित्ते श्रुतिमात्रे दुःस्वप्ना मुच्यन्ते ध्रुव ॥

1178.

14/10 21 Bl 6 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1800

Śvapnādhyāya in 88 Slokas

Schliesst एतत्पुण्यं च पापघ्नं धन्यं दुःस्वप्ननाशनम् । पठेद्यं शृणुयाच्चैव गुरोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ गुरुक्तं (i e gelebt von Brhaspati) प्रातरुत्थाय यं यं (i e ye ye) श्रुत्वा पठन्ति च । दु- स्वप्नं नश्यते तेषां सुखस्वप्नं (मुर० MS) च जायते ॥ ८८ ॥

1179.

29/14 7 Bl 11 Linien Schrift von 1890

Śvapnādhyāya In zwei Teilen Nach der Unterschrift aus dem Brahmasaivartapurana Zwiegespräch zwischen Nanda und Bhagavat Die Verse sind nicht mit Zahlen bezeichnet Der erste und längere Teil beginnt नन्द उवाच केन स्वप्नेन किं पुण्यं केन मोक्षो भवेत्सुखं कोपि कोपि च सुखस्वप्नस्तत्सर्वं कथय प्रभो श्री- भगवानुवाच वेदेषु सामवेदस्य प्रशस्तं सर्वकर्मसु तथैव काण्डशा- खायां पुण्यकाण्डे मनोहरे सुव्यक्तो यश्च दुःस्वप्नं शश्वत्पुण्यफलप्रदं तत्सर्वं निखिलं तात कथयामि निशामय स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि वज्रपुण्यफलप्रदं स्वप्नाध्यायं नर श्रुत्वा गगास्नानफलं लभेत्

Schliesst auf Fol 4b एष ते कथितो नन्द सुखम् पुण्यहेतुकं श्रोतुमिच्छसि किं वा त्वं किं भूय कथयामि ते इति श्रीब्रह्मवैवर्ते स्वप्नाध्याय १

Der zweite Teil beginnt नन्द उवाच श्रुतं सर्वं महाभाग दुःस्वप्नं कथय प्रभो उवाच तं च भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः श्रीभगवानुवाच स्वप्ने हसति यो हर्षात् विवाहं यदि पश्यति नतनं गीतमिष्टं च विपत्तिस्तस्य निश्चितं

Schliesst पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा स्वप्नं प्राज्ञे प्रकाशयेत् काम्ये दुर्गते नीचे वेदप्राज्ञपनिन्दके मूर्ध्नि ध्यानमभिज्ञे च न च स्वप्नं

प्रकाशयेत् अश्वत्यगणके विप्रे पितृदेवासनेषु च आर्ये च वैष्णवे
मित्रे दिवास्वप्ने प्रकाशयेत् इति ते पुण्यमाख्यातं कथितं पापना-
शनं धन्यं यश्चक्षमायुष्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि इति श्रीब्रह्मवै-
वर्ते षाशीतितमो ध्यायः

1180.

18/9. 7 Bll., 8 bis 12 Linien. Etwa 1840.

1) *Svapnādhyāya* in 66 Versen. Angeblich aus dem Matsya-
purāṇa. Dort findet sich allerdings im 241. Abschnitt ein Kapitel
über Traume, jedoch weicht es von der bekannten Version ganz ab.

Schliesst: बृहस्पतिमतिपुण्यं पवित्रं पापनाशनम् । यः पठेत्प्रातः-
हत्याय दुःस्वप्नं नश्यते ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ गुरुक्तं चैव संध्यायामेकचित्तः
पठेन्नरः । ऋणहत्यादिकं पापं प्रणश्यति न संशयः ॥ ६६ ॥

2) *Āṅgasphuraṇa*, über Vorbedeutungen aus dem Zucken der
Glieder. 11 Verse, die im Āryā-Metrum geschrieben sein wollen.
Beginnt: दक्षिणपार्श्वे स्पन्दनमभिधास्ये तत्पुलकचयो वामे पृथ्वीलामः
शिरशि स्थानवृद्धिः ललाटे स्यात् १ नाशिकांतरे प्रियसमागमो भृत्य-
लब्धिरचनसोः द्रुकपर्यंते अर्थाग्निः पूर्वे ज्ञेया चोत्कंठा २ Derselbe
Gegenstand wird im Matsyapurāṇa in Anuṣṭubh-Versen Adhyāya
240 behandelt.

3) *Chikkāphala*. Über Vorbedeutungen aus dem Niesen.
7 Verse. Beginnt: छिक्काचक्रं प्रवक्ष्यामि यदुक्तं नीतिकोविदैः ।
पूर्वछिक्का भवेन्मृत्युरापेक्ष्या दुःखमेव च ॥ १ ॥ दक्षिणे कलहं घोरं
नेर्ऋत्ये क्लेशमादिशेत् । पश्चिमे मिष्टमाहारं वायव्ये प्रियसंगमम् ॥ २ ॥

4) *Kākamaitlunaphala*. 2½ Verse. Beginnt: काकस्य मेषुनं
दृष्ट्वा पण्मासे मरणं ध्रुवम् । तस्य प्रेतस्य देहानां सर्वकार्यविवर्जिता ॥ १ ॥

5) Auf der Kehrseite des Deckblattes findet sich der Anfang
eines Gebetes zu dem vedischen Verse yad adya kae ca (Rv. 8, 93, 4).
Beginnt: देशकालौ संकीर्त्य अमुककामनासिद्ध्यर्थमिन्द्रप्रीत्यर्थं यदद्य
कृष्वेति मन्त्रस्य अमुकजपं करिष्ये तदङ्गन्यासादि करिष्ये ॥

K. Medicin.

1181.

21/17 19 Bl., 15 bis 17 Linien Abschrift vom Anf dieses Jahrh

Bālatantra, eine Schrift über Kinderkrankheiten Das Werk besteht aus 14 Kapiteln (Patala), und ist im Jahre 1587 von Kalyana, einem Sohn des Mahādharma, und Enkel des Ramadasa, verfasst In der gegenwertigen Handschrift fehlen die zwei ersten Blätter, und sie bricht im neunten Kapitel ab Der Inhalt des Werkes erhellt aus den folgenden Unterschriften 1 Sodaśaban dhyāpratikāra Fol 3a 2 Sādhāranabandhyausadhakathana Fol 4b Puruṣavīryaviddhikathana Fol 7b 4 Garbhādhānakalarudrasna nakathana Fol 10a 5 Garbhūṅgarbhāraksā Fol 14a 6 Sukha prasavopayakathana Fol 16a 7 Dinagrīhitabalagrahaharana, die Bewahrung des Kindes vor bösen Geistern während der ersten zehn Tage Fol 18a 8 Māsesu grīhitabalagrahaharana Fol 19b

1182.

32/16 12 Bl. 10 bis 11 Linien Schrift von 1880

Dravyagunaśataśloki, kurzer Śataśloki, oder auch *Pathyā-pathyanighantū*, über die wohlthatigen und schädlichen Eigenschaften von gewöhnlichen Speiseartikeln und wenigen anderen Substanzen. Von Trimalla Kavi, Sohn von Vallabha, Enkel von Śiṅghana Bhatta In 102 Versen Beginnt श्रीकण्ठ गिरिजागणेशसहित नत्वा शरणं सता नानाद्रव्यगुणगुणान्कथयतो यन्मान्विचार्यासकृत् । पथ्यापथ्यविदे गुणगुणयुतं यद्वस्तु तोयादिक तत्सर्वेषु तया ब्रवीति हि शतश्लोका विमलः कवि ॥ १ ॥

Schliesst हिमाद्रेरुत्पन्ना समुपचितपद्माननरसा ददाना भक्तेभ्यः प्रतिदिवसमुच्चैरमलताम् । अदोषा सानन्द गदिविरचितस्तोत्रनिबद्धा शिवा मे नैरुज्य जनयतु सदानन्दजननी ॥ १०२ ॥

1183.

20/14 22 Bl., 7 Linien Etwa 1750

Dravyagunaśataśloki von Trimalla

1184.

22/14¹/₂. 11 Bl., 13 bis 14 Linien Geschrieben von Cīramjīva Śyāmasundara im J. 1867.

Dravyaguṇasātaśloki. Mit einigen Interlinearglossen in Gujarāṭi.

1185.

20/12¹/₂. 105 Bl., 8 bis 12 Linien. Etwa 1800.

Yogatarāṅgiṇī in kürzerer Fassung, von Trimalla Bhaṭṭa, alterem Bruder von Rāma und Gopa, Sohn von Vallabha, Enkel von Śūṅghaṇa Bhaṭṭa. Beginnt: कपोलविगललोलदानपानीयपिहिलम् । भ्रमद्भ्रमरझांकारं वन्दे तं द्विरदाननम् ॥ १ ॥ आपस्तम्बस्यावुखेलोपनाम्नो धाम्नो भासां कौण्डपल्लीभवस्य (आपस्तम्बस्यारवेलोपनाम्नो धाम्नो भासां कोटपल्लीभवस्य Ulwar) । तैलङ्गस्य प्रीतिभाजो गिरिशे काशीवासं कुर्वतो भूरिकीर्तिः ॥ २ ॥ राज्ञां मान्यस्यावशिङ्गणभट्टस्यासीत्पुत्रो वल्लभो वेदविद्यः । तस्यासीरन्मूनवो ऽमी विमल्लो रामो गोपयेति नाम्ना त्रयो ऽपि ॥ ३ ॥ तेषु विमल्लभट्टेन नाम्ना योगतरङ्गिणी । चिकित्सा लिख्यते भूरिग्रन्थेभ्यः स्वपरार्थिना ॥ ४ ॥

Catal. India Office Num. 2708. Ulwar Extracts 420.

Die einzelnen Taraṅga heißen: 1) Granthāvatārikā Fol. 9a. 2) Paribhāṣākathana 12b. 3) Yuktāyuktakathana 15b. 4) Snehapānavidhi 19b. 5) Svedanavidhi 22b. 6) Vamanavidhi 25b. 7) Virekavidhi 31a. 8) Vastividhi 36b. 9) Nasyavidhi 41a. 10) Dhūmapānavidhi 42. 11) Nāḍīparikṣā 47a. 12) Nāḍīparikṣā 49b. 13) Dṛikparikṣā 51a. 14) Dṛikparikṣā 51a. 15) Dṛikparikṣā 51a. 16) Dṛikparikṣā 51a. 17) Dṛikparikṣā 51a. 18) Dṛikparikṣā 51a. 19) Dṛikparikṣā 51a. 20) Dṛikparikṣā 51a. 21) Dṛikparikṣā 51a. 22) Dṛikparikṣā 51a. 23) Dṛikparikṣā 51a. 24) Dṛikparikṣā 51a. 25) Dṛikparikṣā 51a. 26) Dṛikparikṣā 51a. 27) Dṛikparikṣā 51a. 28) Dṛikparikṣā 51a. 29) Dṛikparikṣā 51a. 30) Dṛikparikṣā 51a. 31) Dṛikparikṣā 51a. 32) Dṛikparikṣā 51a. 33) Dṛikparikṣā 51a. 34) Dṛikparikṣā 51a. 35) Dṛikparikṣā 51a. 36) Dṛikparikṣā 51a. 37) Dṛikparikṣā 51a. 38) Dṛikparikṣā 51a. 39) Dṛikparikṣā 51a. 40) Dṛikparikṣā 51a. 41) Dṛikparikṣā 51a. 42) Dṛikparikṣā 51a. 43) Dṛikparikṣā 51a. 44) Dṛikparikṣā 51a. 45) Dṛikparikṣā 51a. 46) Dṛikparikṣā 51a. 47) Dṛikparikṣā 51a. 48) Dṛikparikṣā 51a. 49) Dṛikparikṣā 51a. 50) Dṛikparikṣā 51a. 51) Dṛikparikṣā 51a. 52) Dṛikparikṣā 51a. 53) Dṛikparikṣā 51a. 54) Dṛikparikṣā 51a. 55) Dṛikparikṣā 51a. 56) Dṛikparikṣā 51a. 57) Dṛikparikṣā 51a. 58) Dṛikparikṣā 51a. 59) Dṛikparikṣā 51a. 60) Dṛikparikṣā 51a. 61) Dṛikparikṣā 51a. 62) Dṛikparikṣā 51a. 63) Dṛikparikṣā 51a. 64) Dṛikparikṣā 51a. 65) Dṛikparikṣā 51a. 66) Dṛikparikṣā 51a. 67) Dṛikparikṣā 51a. 68) Dṛikparikṣā 51a. 69) Dṛikparikṣā 51a. 70) Dṛikparikṣā 51a. 71) Dṛikparikṣā 51a. 72) Dṛikparikṣā 51a. 73) Dṛikparikṣā 51a. 74) Dṛikparikṣā 51a. 75) Dṛikparikṣā 51a. 76) Dṛikparikṣā 51a. 77) Dṛikparikṣā 51a. 78) Dṛikparikṣā 51a. 79) Dṛikparikṣā 51a. 80) Dṛikparikṣā 51a. 81) Dṛikparikṣā 51a. 82) Dṛikparikṣā 51a. 83) Dṛikparikṣā 51a. 84) Dṛikparikṣā 51a. 85) Dṛikparikṣā 51a. 86) Dṛikparikṣā 51a. 87) Dṛikparikṣā 51a. 88) Dṛikparikṣā 51a. 89) Dṛikparikṣā 51a. 90) Dṛikparikṣā 51a. 91) Dṛikparikṣā 51a. 92) Dṛikparikṣā 51a. 93) Dṛikparikṣā 51a. 94) Dṛikparikṣā 51a. 95) Dṛikparikṣā 51a. 96) Dṛikparikṣā 51a. 97) Dṛikparikṣā 51a. 98) Dṛikparikṣā 51a. 99) Dṛikparikṣā 51a. 100) Dṛikparikṣā 51a. 101) Dṛikparikṣā 51a. 102) Dṛikparikṣā 51a. 103) Dṛikparikṣā 51a. 104) Dṛikparikṣā 51a. 105) Dṛikparikṣā 51a.

Die Handschrift bestand aus 282 Blättern. Fol. 35, 75 und 85 ist zweimal, 37 gar nicht bezeichnet, ohne dass etwas fehlt.

Trimalla citiert in dem erhaltenen Teile folgende Auctoritäten: Brihad Ātreya 35a. Ārogyadarpaṇa 85b 90a. Kṛiṣṇātreya 12a. 36b. Gorakṣamata 14a b. Cakradatta 79b. 80b. Caraka 7b. Carpaṭi 47b. Cikitsākalikā 9a. 86a. Triśatācārya d. i. Tisāṭa 5b. Nāgārjuna 47b. Prayogapārijāta 35b. Bauddhasaivasva 60a 61b. Bhadrakṣaṇaka 14b. Bhallūka 75a. Matimukura 18b. Yogaratnāvalī 18b. 86b. Yogaśata 83a b. 90b. Rasacintāmaṇi 54b. Rasadarpaṇa 13b. Rasamañjarī 93a. Rasamārga 91a. Rasaratnapradīpa 30b. 52b etc. Rudratāntra (über Malaparikṣā) 49a. Vasantarāja (medizinisch) 59a. Vṛinda 82b und öfter. Vaidyālaṅkāra 18a etc. Sārāṅgadhara häufig. Sārasaṅgraha 18a etc. Hārīta 2a. Vṛiddhahārīta 46a.

1186.

21/15. 146 Bl.; bis Fol. 140 10 Linien, von da 11 bis 15 Linien. Der sechste Teil von etwa 1700.

1) Foll. 1—112. *Rugviniścaya* oder *Mādhavanūṭana*, über die Symptome von Krankheiten. Von Mādhava, einem Sohn von

Indukara Vollständig Beginnt प्रणम्य जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् । स्वर्गापवर्गयोर्द्वार त्रैलोक्यशरणं शिवम् ॥ १ ॥ नानामुनीनां वचनैरिदानीं समासत सङ्ग्रिपजा नियोगात् । सोपद्रवारिष्टनिदानलिङ्गो निवध्यते रोगविनिश्चयो ऽयम् ॥ २ ॥ नानातन्त्रविहीनानां भिषजामत्यमेधसाम् । सुखं विज्ञातुमातङ्कमयमेव भविष्यति ॥ ३ ॥
Sich Catal Oxon Num 745

2) Foll 113—120 *Samnipatalāḥ* über die Symptome und Heilung von 13 Arten von Fiebern verursacht durch die Verderbnis der drei Humore nämlich Vata Pitta und Kapha Nach dem Schluss aus der *Aśvinkumarasambhita* In 80 Versen Beginnt रोगयस्तशरीरसत्त्वकर्णौ विश्वप्रमोदप्रदी भक्तिप्रहसुरीष-सेवितपदी त्रैलोक्यचेष्टाविदी । स्वर्गस्वस्तिविधायिनी हृतरुजौ विद्यो-तिताशामुखी शोभेता जगत सुखाय सततं वैद्याविमावस्थिनी ॥ १ ॥ अस्त्रस्त्रिधोष्णरूचौ कटुमधुररसातापसेवाकपायै शुष्कापानातिभुक्ता-द्वृक्षतरपिशिताहारसौहित्यशीतैः । शोकव्यायामचिन्ताग्रहगणवनितात्यन्तसङ्गप्रभावे प्रायः कुप्यन्ति पुसा मधुसमयशरद्वर्षे सनिपाता ॥ २ ॥ सधिगद्यान्तकथैव रुग्दाहश्चित्तविभ्रमः । शीताद्भस्त्रादिकं प्रोक्तं कण्ठकुण्ठश्च च कर्णक ॥ ३ ॥ विख्यातो भग्ननेत्रस्तु रक्तपीवी प्रलापकः । जिह्वकश्येभिम्यास सनिपातास्त्रयोदश ॥ ४ ॥
Sich Catal Oxon Num 708 Catal India Office Num 2712

3) Foll 121 122 *Samnipatanidanacūṭṣa* zugeschrieben einem Bahada 30 Verse Derselbe Gegenstand wie in Num 2 Die Namen der 13 Samnipata lauten Sīroruja, Sītadaha Mohana Samdhipadana Balasa Visamoha Agnamandaka Haridraka Pralapa Sītaka Dahr Mukha oṣa Mukhyaḥ

4) Fol 123a *Kalajñāna* Die ersten 7 1/2 Verse von einem medicinischen Werk Der Verfasser wird Sambhu genannt womit wohl Śiva gemeint ist Beginnt अविरलमदजलनिवह etc ॥ 1 रोगमादी परीक्षित etc ॥ 2 ॥ कालज्ञानं कलायुक्तं शुभना यच्च भाषितं etc ॥ 3 ॥
Sich Florentine MSS Num 346

5) Foll 123b—140 *Yogacintamani* von Harsakīrti dem Vorsteher des Tāpagaṇa in Nagapura Aus dem Uttarakhanda Adhyaya 1 bis 4 82 Beginnt यस्या प्रसादमासाद्य सद्यो विद्वा-न्भवेन्नरः । वाग्वादिनी भगवती शारदा वरदास्तु न ॥ १ ॥ साध्यासाध्यपरिज्ञानं जीवितं मरणं तथा । येन विज्ञायते सम्यक्ज्ञानं तदुच्यते ॥ २ ॥ आदी च ज्ञायते रोग साध्यासाध्यौ तथैव च । सकलो निष्कलो वापि जीवितं मरणं तथा ॥ ३ ॥ सकल

कालहीनः स्वाप्तिक्लः कालसंयुतः । इन्द्रियाणां विकारिण्य ज्ञायते
मृत्युजीवितम् ॥ ४ ॥

Der erste Adhyāya heisst Sādhyaśādhya-pariṇāna. Der zweite
beginnt अथ रोगप्रकाराः ॥ असाध्यः साध्यो याप्यश्च कृद्वासाध्यस्तथैव
च । व्याधियतुर्विधो ज्ञेयः सद्भिदैः शास्त्रकोविदैः ॥ १ ॥ Titel:
Rogaprakāra-karmavipāka-vaidyalaṅkāra-pathyavidhi-jalagūṇavarṇa-
na Der dritte beginnt: अथाष्टौ चिकित्सा व्याख्यायन्ते ॥ अष्टौ
चात्र चिकित्सास्तु तिष्ठन्ति भिषजां वराः । ताः समासेन वक्ष्यामि
चिकित्साय पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ शल्यं शलाक्यं कायस्थं तथा बाल-
चिकित्सितं । अङ्गदं विषतन्त्रं च भूतविद्या रसायनं ॥ २ ॥ Titel:
Aṣṭacikitsāvarṇana. Der vierte beginnt: धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं
साधने यतः । तत्स्वरूपमतो ज्ञातुं शरीरं प्राह निगद्यते ॥ १ ॥

Diese fünf Teile sind im Jahre 1742 geschrieben.

6) Foll. 141—146. *Netraroganidāna*. Aus dem *Rugviniścaya*
von Mādhava. Stimmt mit dem Druck Calcutta 1860, p. 103, aber
nicht mit dem Text in Num. 1 Fol. 99.

1187.

26/11. 62 Bl., 10 bis 12 Linien. Etwa 1770.

Rugviniścaya von Mādhava, und Kommentar *Ātañkadarpaṇa*
von Vācaspati, Sohn von Pramoda. Bricht ab im funfzehnten
Kapitel Rājayaksman. Der Kommentar beginnt: तुलसीकुसुमं दध-
त्तमालप्रतिमं वल्लवगोपबालसक्तं । Sieh Catal. Oxon. Num. 746.

1188.

28/10. 97 Bl., 9 bis 14 Linien. Etwa 1680.

Madhukośa, ein Kommentar zu Mādhava's *Rugviniścaya*, von
Vijayarakṣita. Unvollständig. Paginiert 1—155. Es fehlen
Foll. 2—8. 10. 20—28. 35—42. 53—65. 71. 104. 105. 111. 122.
130. 131. 141—153. Beginnt: शशिरुचिरहरार्धव्यक्तसत्ताधर्देहो
दिशतु घनघनाभः पद्मनाभः त्रिधं वः । त्रिदशसरिदशीतद्योतजावा-
रिसध्यभ्रमिभवमिव नाभौ चारिजं यस्य रेजे ॥ १ ॥ भट्टारजैज्जद-
गदाधरवाप्यचन्द्रयोचक्रपाणिबकुलेश्वरसेनभक्ष्यैः । ईशानकार्तिकसुवी-
रमुकीरवैद्यैर्मन्त्रेयमाधवमुनेर्लिखितं विचिन्त्य ॥ २ ॥ तन्त्रान्तराण्यपि
विलोक्य ममैष यतः सद्भिर्विधेय इह दोषविधौ समाधिः । सर्वैर-
सर्वविदुरैर्विहिते ह्य नाम ग्रन्थे ऽस्ति दोषविरहः सुचिरं तने ऽपि ॥ ३ ॥
तत्तद्वन्त्यतरुभ्यो व्याख्याकुसुमरसलेशमाह्वय ॥ भ्रमरेणैव मयायं व्या-
ख्यामधुकोश आरब्धः ॥ ४ ॥ उपयुक्तमिह त्यक्तं निदानं माधवेन

यत् । अन्यव्याख्याप्रसङ्गेन मया तदपि लिख्यते ॥ Fol 155 b endet in
Upadañśamīdānavyākhyā — Sieh Catalogue India Office Num. 2068

1189.

31/15 26 Bl., 11 Linien Geschrieben (Lavanīmadhye) von Navā
nīdhīrama im J 1751

Vaidyajñāna in fünf Vilāsa, von Lohimbarāja, Sohn von
Divākara Mit einer Übersetzung in Hindi Beginnt प्रकृतिसुभ-
गगात्र प्रीतिपात्र रमाया दिशतु किमपि धाम श्यामल मङ्गलं व. ।
Folia 7—8 20—25 fehlen Sieh Catal Oxon Num 754

1190.

27/13 18 Bl., 10 Linien Geschrieben im J 1796 in Udayapura unter
König Bhīmasinha, von Phate Candra einem Schüler von Vriḍdhivijayaṇī,
welcher zum Kharataragacha in der Jinamānikyasūriśākhā gehörte

Vaidyajñāna

1191.

26/11 19 Bl., 10 Linien Etwa 1820

Vaidyajñāna

1192.

25/12 18 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Sitārāma, Sohn von
Jaiḍevajī, Ajabgatmadhye in Gujarat, im J 1734

Śataśloki, 100 Verse, in denen Vopadeva, Sohn von Keśava,
die Nützlichkeit von Pulvern, Pillen, Latwergen, Butter, Öl und
Dekokten behandelt Beginnt भैषज्यद्विजतारकाधिपतिरप्येति च-
पेशः चयचीणाङ्गः शरणं शरखगणनाग्रण्य यमर्तिहिदे । त देव
तरणिं प्रणम्य सद्गजा सौख्याय कुर्मः शतश्लोकी योऽशकोक्तचूर्णगुटि-
कालेहाग्नितैलोदकाम् ॥ १ ॥

Schliesst कफे शीत पिप्पे दहनमनिले रूचमिति यत्त्रिदोषी-
कोपस्य प्रकटनमसाधारणमदः । विमृश्य व्याधीनामवलकरणं स्थान-
वशतः प्रयोज्यं भैषज्यं स्वधिगतशतश्लोकभिपजा ॥

1193.

25/13 11 Bl., 9 bis 10 Linien Etwa 1700

Śataśloki Beginnt mit dem einleitenden Verse der Candra
kāṇḍa, des Kommentars von Vopadeva आयुर्वेदविदा देवमायुरारो-
ग्यद् रविम् । नत्वा निजा शतश्लोकी व्याख्यामि भिपजा मुदे ॥
Hierauf folgt lediglich der Text der Śataśloki bis fast an das Ende
des vierten Abschnitts Gṛhītādhikāra

1194.

24¹/₂/10. 48 Bl., 9 Linien. Etwa 1790.

Sataślokī von Vopadeva, mit einer Übersetzung in Bhāṣā. Schliesst gegen Ende des sechsten Abschnitts Kvāthādhikāra. Fol. 2 fehlt. Vgl. *Davyagunaśataślokī*.

1195.

23/11. 38 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Govinda im J. 1682.

Vaidyakaśāstrasārasamgraha oder *Yogasamuccaya*, medicinisch, von Vyāsaganapati. In sieben Kapiteln, genannt Śamuddesa. Die ersten zehn Blätter fehlen, und diese enthielten 129 Verse. Fol. 11a beginnt: शम्याफलं पित्तहरं कषायमधुरं रसे । विष्टम्भि वातलं रुच्यं क्लेशशान्तिकरं परम् ॥ ३० ॥ Erhalten sind vom ersten Kapitel die Abschnitte Śāknaphalagunāḥ und Kandagunāḥ. — Samuddesa 1) endet Fol. 13 b: Rasaviryādhikāra. 2) Fol. 20 b: Rasadhātuviryasodhanamāraṇadinacaryādeśaprakṛtibhedādhikāra. 3) Fol. 25 b: Jvarasamnipātakṛmīcikitsādhikāra. 4) Fol. 32 a: Atisāragrahanīyārśapīameharasāyanavājīkaraṇa. 5) Fol. 35 a: Mūtrakīchhrāśmarīśrīrogabālacikitsā. 6) Fol. 40 a: Śvāsakāśahikkāśvairabhedāmvāta-pāṇḍukāmādhikāra. 7) Fol. 48 b: Kuṣṭhavarṇabhagamdaralūtāgallamālamukharogaśīrotyasthimanthananeṭrakarṇavisodanagulmaśūlonmādāpasmāradhanurvātapakṣābhihātārditasarvānilaroga.

1196.

29/15. 140 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Govinda Bhaṭṭa aus Gokula im J. 1825.

Vaidyavinoda in neun Kapiteln (Ullāsa) von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Ananta Bhaṭṭa. Er schrieb dieses Werk unter einem König Rāmasiṅha, Sohn von Jayasiṅha. Beginnt: सकलमुखनिधानं भुक्तिमुक्तिप्रदं यज्जयति जगति सिद्धैः सर्वदोषास्थमानम् । करकलितवराब्जाभीतिखड्गं प्रसन्नं दिशतु फलमभीष्टं श्यामधामाश्विकायाः ॥ १ ॥ अनन्तनामा हि दिगन्तकीर्तिः श्रीगीडवंशः प्रथितप्रभावः । तदात्मजः शंकरनामधेयः शास्त्रेषु काव्येषु परं प्रवीणः ॥ २ ॥

zeichnet ist. gaṇḍa-
Hier-
te be-

1197.

24/10 116 Bl 8 bis 13 Linien

Śārṅgadharasamhitā, ein Werk über Therapie, von Śārṅga dhara, Sohn von Damodara In drei Bücher geteilt Pūrvakhanda Fol 27 b, Madhyamakhanda Fol 91 a, Uttarakhanda Fol 121 b Sieh Catal Oxon Num 748

Die HS ist aus drei verschiedenen zusammengesetzt Der jungste Teil stammt aus dem Anfang dieses Jahrhunderts, der älteste aus dem Ende des sechzehnten, der mittlere etwa aus dem J 1750 Die HS ist vollständig Fol 3 ist von dem Abschreiber zweimal bezeichnet

1198.

22/11 45 Bl , 7 bis 10 Linien Geschrieben in Surata von Sada ankara etwa 1770

Śārṅgadharasamhitā von Anfang bis Vers 129 des zweiten Kapitels (Kvathādhyaṃya) im Madhyamakhanda

1199.

28/12 60 Bl , 9 Linien Etwa 1750

Śārṅgadharasamhitā Fragmente Erhalten sind Fol 5—6 18—73 und zwei ungezählte Blätter Foll 5 6 enthalten 1, 2, 19 bis 1, 4, 16 Foll 18—73 enthalten das ganze Madhyamakhanda Die letzten beiden Blätter enthalten respective ein Stück des Uttara khanda 1 und 3, 13—34

1200.

26/11 40 Bl , 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1681 von Sukha deva aus Gujarat

Vaidyavallabha oder *Trisati*, eine Abhandlung in 832 Versen über die Heilung von Fiebern Von Śārṅgadhara, einem Sohn von Devarāja Beginnt उद्यगिरिशिरःखो निद्रया मूढमेतज्जगदगद-मशेष निर्मिमीते ऽनिश यः । अमिततमतमिस्रोद्दामदारिद्र्यहारि-प्रष्टमरकिरणौघः स्नानुदे व. स देवः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 755

1201.

26/11 31 Bl 9 Linien Etwa 1800

Vaidyavallabha oder *Trisati* von Śārṅgadhara Hier in 327 Versen

1202.

21/13 3 Bl 12 Linien Schrift von 1867

Ajṛnamāñjari, ein medicinisches Kapitel in 39 Totakaversen, handelt von den Mitteln zur Heilung von schlechter Verdauung Beginnt प्रणमामि सदा गणपे सशिव सशिवा च गणार्चितपादयु-गम् । कथयामि अजीर्णहर विमल तदनुग्रहया रचित विधिना ॥ १ ॥ पनसे कदल कदले च घृत घृतपाकविधावपि जम्बरसम् । तदुपद्र-

वशान्तिकरलवणं लघणे सति तण्डुलवारिवरम् ॥ २ ॥ तदुपद्रवना-
शकरं मकरं मकरे सति सिंकरि (?) भद्रकरम् । हिमहं चदरीफल-
मज्जकयं*) चदरीफलदोषहरं मरिचं ॥ ३ ॥

1203.

23/11. 16 Bl., 11 Linien. Abschrift von 1723.

Kālaḥḥana, ein medicinisches Werk in sechs Kapiteln, einem
Śambhu d. i. Śiva, zugeschrieben. Beginnt: कालज्ञानं कलायुक्तं
शंभुना यच्च भाषितम् । मासीः पद्मिनीयोक्तैर्ज्ञायते मरणं नृणाम् ॥ १ ॥
कालस्तु विविधो ज्ञेयस्त्वतीतो ज्ञातस्तथा । वर्तमानस्तृतीयो ज्ञेयस्त-
वच्ये शृणु पुत्रक ॥ २ ॥ कालः कलयते विद्यं कालश्च हृजति प्रजाम् ।
कालः कलयते लोकांस्तेन कालो अभिधीयते ॥ ३ ॥ कालः हृजति
भूतानि कालः संहरते प्रजाम् । कालः सुप्तेषु जागर्ति कालो हि
दुरतिक्रमः ॥ ४ ॥

1) Kālavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 4 a. 2) Jīvitasya Lakṣaṇavi-
varaṇasamuddeśaḥ Fol. 5 a. 3) Kālalakṣaṇamṛityulakṣaṇanāśatru-
tīthīrālakṣaṇasamuddeśaḥ Fol. 7 a. 4) Kālalakṣaṇamṛityulakṣaṇa-
vivarāṇasamuddeśaḥ Fol. 13 b. 5) Jvarasthānavivarāṇasamuddeśaḥ
Fol. 15 b. 6) Auśadhavivarāṇasamuddeśaḥ Fol. 16 b. Sieh Catal.
Oxon. Num. 753.

1204.

20/10. 7 Bl., 6 bis 8 Linien. Schlechte Abschrift von 1797.

Kālaḥḥana. Ein Fragment, denn es fehlen die drei ersten
Blätter. Es beginnt mit dem zwanzigsten und schliesst mit dem
sechundneunzigsten Śloka. Abschnitte sind nicht bezeichnet, ausser
iti jvaralakṣaṇam nach 66.

Schliesst: इति कालज्ञाने शंभुनाथेन संपुरणं समाप्तं ।

1205.

21/13. 111 Bl., 9 bis 12 Linien. Abschrift vom Ende des 18. Jahrh.

Kālaḥḥana, in einer durch Hinzunahme von Auszügen aus
anderen Werken bedeutend erweiterten Recension. Die Kapitel
sind nur selten bezeichnet. Unvollständig.

Kālaḥḥanavicāra Fol. 4 a; jīvitakṣaṇāṇi Fol. 5 a; śarīralakṣaṇa-
mṛityulakṣaṇatrayavyavahāralakṣaṇa Fol. 7 b; rūpanāḍīparikṣā Fol.
9 b; jvaropadeśa Fol. 15 b; jvarotpannasamuddeśa Fol. 17 a; garbha-
dhāraṇavidhisamuddeśa Fol. 32 a; putropādānavidhisamuddeśa Fol.
33 a; kālādisṛṣṭīkramakathana Fol. 41 a; śārīrasamuddeśa Fol. 45 b.

Auf Fol. 110 b schliesst drākṣāsava und daselbst beginnt ein
Kapitel über aṣṭa, in welchem die HS. abbricht.

*) कयम् wird mehrfach für हतम् angewendet. Das letztere findet
sich ebenfalls.

Von den benutzten Werken werden genannt Candrodāya Fol 70 a 80 a, Bālatantra Fol 85 b, Vūdyavinoda Fol 32 a, Sarīrasārasaṁgraha Fol 33 b, Śārṅgadhara Fol 35 a 36 b, Sārasaṁgraha Fol 35 a 45 b 61 b 80 a

1206.

22/10 12 Bl., 12 bis 15 Linien Schrift von 1661

Kṛāthadhikāra, ein Kapitel über Dekokte für verschiedene Krankheiten 238 Verse Beginnt गजानन नमस्कृत्य विघ्नध्वान्त-
दिवाकरम् । क्वाथाधिकारं वक्ष्यामि भिषग्जीवनहेतवे ॥ १ ॥ अथातो
ज्वरचिकित्सा । धान्याकशुष्कीद्वितीयकभाग कोष्णाम्बुपीतं तरुणज्व-
रापहम् । ताभ्यां शृतं वारि तथाप्रिमान्द्य रसाद्यजीर्णं सतृपं हि-
हन्ति ॥ २ ॥

Vātajvaracikitsā 3a Pittajvaracikitsā 3a Kaphajvaracikitsā
3b Kaphapittajvaracikitsā 3b Marutpittacikitsā 3b Kapha-
vātajvaracikitsā 4a Jūnajvaracikitsā 4a Samnipatacikitsā 5a
Viśamajvaracikitsā 5b Gulmacikitsā 6b Arsacikitsā 7a Meha-
cikitsā 7a Yonisulanirgatavyāpatticikitsā 7b Mūtrakricchrahahu-
nirodhacikitsā 7b Purīsamutrāpratighatacikitsā 8a Grahacikitsā
8a Hṛdrogacikitsā 8b Bālanām cikitsā 9a Raktapittacikitsā
9b Pradaracikitsā 9b Atisararakatīsaracikitsā 10b Tyagdo-
cikitsā 11a. Sophacikitsā 11b Kṣayacikitsā 12a. Amlapitta-
cikitsā 12a Sūlacikitsā 12a Bahumūtropaya 12b — Stimmt
mit Chambers 516 (Weber's Katalog Num 949) überein

1207.

23/13 17 Bl. 7 bis 9 Linien Geschrieben um etwa 1860 von Viṣṇu
datta aus Akurapurā, für Sivaśankara Sohn von Keśavaḥ

Yogacintāmaṇi, über Materia Medica in 105 Versen Dhan-
vantari zugeschrieben Beginnt सम्ययोगस्य विज्ञानं वेदनायाश्च
नियमः । एतद्वैद्यस्य वैद्यत्वं न वैद्यः प्रभुरायुषः ॥

1208.

25 1/2 / 10 1/2 223 Bl., 5 Linien Geschrieben in Pīpaladānagar von
Rājendravimala, Schüler von Gaṅgavimala, Schüler von Mukṭavimala, im
J 1771

Yogacintāmaṇi Vaidyāśārasaṁgraha, ein Grundriß der
Materia Medica von Harakṛti, Haupt des Nāgapurivatapagacha,
Schüler von Candrakṛti und Manakṛti In sieben Adhikāra
Zwischen den Linien eine Tabā in Guzzarati — Paginiert 1—228,
doch fehlen Foll 220—224 Beginnt श्रीसर्वज्ञं प्रणम्यादी मान-
कीर्तिगुरुं ततः । योगचिन्तामणिं वक्ष्ये बालानां बोधहेतवे ॥ १ ॥
नमः सिद्धेभ्यः । नमो विघ्नहिदे । श्रीधन्वन्तराय नमः ॥ यत्र विद्या-

समायान्ति तेजांसि च तमांसि च । महीयस्तदहं वन्दे चिदानन्दमयं
महः ॥ १ ॥ सिद्धीपधानि पथ्यानि रागद्वेषरूजां जयेत् । जयन्ति
यद्वचांस्त्रय तीर्थकृत्सो ऽस्तु वः श्रिये ॥ २ ॥ जगत्त्रितयलोकानां
पापरोगापनुत्तये । यद्वाक्वभेषजं भाति श्रीजिनः स श्रिये ऽस्तु नः ॥ ३ ॥
(पुनः । टाङ्कः कर्षः पलं ज्ञेयं कुडवः प्रस्थ आढकम् । द्रोणस्तुला प्र-
स्थतिश्च अञ्जलिमानिकादयः ॥ १ ॥ नामानि दिक्प्रमाणं च भेषज-
मेव गृह्यते । प्रत्येकं २ संख्यामानं हर्षकीर्तिं च कथितम् ॥ २ ॥)
पाक१चूर्णं२गुटी३क्ताथ४घृत५तैलाः६ समिश्रकाः । अध्यायाः सप्त
वक्ष्यन्ते यन्ये ऽस्त्रिन्सारसंग्रहे ॥ ३ ॥ प्राप्ताः प्रसिद्धिं सर्वत्र सुखवो-
धाश्च ते यतः । अतः पुरातनैरेव पाठैः संगृह्यते मया ॥ ४ ॥ नूत-
नपाठे विहिते नादरमिह पण्डिता यतः कुर्युः । तस्मादार्पवचोभिर्नि-
वध्यते न त्वसामर्थ्यात् ॥ ५ ॥ तत्रादौ पाका लिख्यन्ते ॥

1) Pākādhikāra endet Fol. 44a. 2) Cūrṇādhikāra beginnt
Fol. 44a: कुङ्कुमं मदनी मुस्ता चातुर्जातफलत्रिकम् । अकलमभ्रकं
धान्यं दाडिमं मरिचं कणा ॥ १ ॥ 3) Guṭikādhikāra beginnt
Fol. 64a: आदौ रुचिकरी अमृतप्रभा नाम गुटिका ॥ मरिचं पि-
प्पलीमूलं लवङ्गं च हरीतकी । यवानी तिन्त्रिडीकं च दाडिमं
लवणत्रयम् ॥ १ ॥ 4) Krāthādhikāra beginnt Fol. 85a: रसः १
कल्को २ द्विमः ३ पाण्डुः ४ फाण्ड्यैव स्मृतस्तथा । भेदाः पञ्च कपायाः
स्युः पूर्वो पूर्वो बलाधिकः ॥ ५ ॥ 5) Gṛhitādhikāra beginnt Fol. 104a:
तत्रादौ प्रथमं सर्वोन्मादेषु कल्याणघृतम् ॥ विशाला नृफला कीन्ती
देवदारु सुवालुकम् । स्थिरानते हरिद्रे द्वे सारिवे द्वे प्रियङ्गुका ॥ १ ॥
6) Tailādhikāra beginnt Fol. 112b: तत्र प्रथमं सर्ववातेषु नारायण-
तैलं ॥ विन्त्वाप्रिमन्थयोनाकपाटलापारिभद्रकाः । प्रसारिणी स्याद-
श्वगंधी बृहती कण्टकारिका ॥ १ ॥ 7) Mīśrakādhikāra beginnt
Fol. 126b: गुग्गुलुः १ शंखद्रावो २ गंधकं च ३ शिलाजतु ४ स्वर्ण-
ताम्रादि वद्वादि सारमाण्डूरमारणम् । ५ etc.

1209.

28/12. 29 Bl., 7 Linien. Etwa 1720.

Yogacintāmaṇi Vaidyakaśāstrasaṅgraha. Mit Interlinear-
glossen in Guzzarati bis Fol. 13b. Von den sieben Kapiteln des
Werkes sind in dieser HS. nur die drei ersten enthalten. Sie be-
handeln Dekokte, Pulver und Pillen. Der Guṭikādhikāra ist nicht
vollendet und schliesst in Virecanaguṭikā, in der vorhergehenden
HS. Fol. 73a.

1210.

29/8 27 Bl 8 bis 9 Linsen Etwa 1610

Yogadipika, über Therapie Paginirt 5—31 Auf Fol 24 eine Lucke Fol 5a beginnt - - तन्नाशसन शिरोर्ति प्रसेदकास च विशून्यता च । निहन्ति जाड्य कफशीतता च पदादिषड्विशकना-मधेय ॥ ३६ ॥

Samnipatajvaradhikara Fol 7a *Atisarapratikara* Fol 10b Beginnt अथातीसार वक्ष्ये ऽह प्राणिना दुःखकारकम् । विलोढ्या-नेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ *Grahamipratikara* Fol 11a *Ar ahpratikara* Fol 11b *Kṛmivyadhīpratikara* Fol 13b *Paṇḍu rogapratikara* Fol 14a *Ajurnavisucikapratikara* Fol 15a *Udara rogapratikara* Fol 17a *Parinamaśulapratikara* Fol 18b *Ama vatapratikara* Fol 19a *Mutrakṣiehrapratikara* Fol 19b *Prada rastrirogapratikara* Fol 21a *Raktapittapratikara* Fol 21b *Mehapratikara* Fol 22a *Apasmarapratikara* Fol 22b *Vatavva dhīpratikara* Fol 23b *Śophapratikara* Fol 23b *Gulmapratikara* Fol 25b *Kasapratikara* Fol 26a *Dya-apratikara* Fol 26a *Hi khordhvaatipratikara* Fol 27a *Mandagmipratikara* Fol 27a *Ka yarogapratikara* Fol 28a *Sirotipratikara* Fol 28b *Mukhaoga pratikara* Fol 28b *Mukhaḡandapratikara* Fol 29a *Netiaroga pratikara* Fol 29a *Nasurogapratikara* Fol 29b *Karnuogapratikara* Fol 29b *Bālarogapratikara* Fol 29b *Siddhmadahrakandipratikara* Fol 30b *Tripapratikara* Fol 30b *Naliprakarana* Fol 31b Be- ginnt अथातः समवक्ष्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अद्भुष्टकण्डसंस्था धातुविशेषेण वहति या वद्धा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यभृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सितं चैतदुदाहृतं मया । नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥ धन्वन्तरेवैद्यकशास्त्रादिह संगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रु- तादिशास्त्राच्च सारं नूनं मयोद्धृतम् । भेषजं स्नेहसपन्नं कृतं यं योग- दीपिका ॥ २ ॥

1211.

98/10 22 Bl erst 6 Linsen und vor Fol 9b ab 9 Linsen Etwa 1750

1) Foll 1—9a *Yogasamuccaja* Arzneien für geschlechtliche Verhältnisse Von Nivandhuama Sohn von Sahumalla Unvollständig Das Samkhyt ist manchmal mit Hindi versetzt Nach Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht देहिनां जायते ऽगद ॥

Nach Fol. 5 fehlt 6. Interlineare Glossen in Hindi. Beginnt: वन्दे
ऽहं श्रीशं तु धन्वन्तरिं वै देवादैर्वैरर्चिताङ्गुल्युगमम् । वैलोके वि-
ख्यातमानन्दकन्दं कर्तारं चाथोपधोनामधीशम् ॥ १ ॥ गणाधीशं
नमस्कृत्य काङ्क्षितार्थस्य सिद्धिदम् । वैद्यानां सुहितार्थाय वक्ष्ये यो-
गसमुच्चयम् ॥ २ ॥ विलोक्यानेकशास्त्राणि ब्रह्मयोगनिरूपणः । कृतो
मया समुद्धृत्य सारभूतं सुवैद्यकात् ॥ ३ ॥ चमस्व सुभिषक् चात्र
यद्यशुद्धं भवेत्कश्चित् । तच्छुद्धं कुरु बोधेन कृपां कृत्वा यथाविधि ॥ ४ ॥
शाङ्गधरयोगशतं योगचिन्ताम् (1 b bricht hier ab) Der Anaṅgaraṅga
wird auf Fol. 7 a citiert.

2) Foll. 9 b—22. Eine Abhandlung gleichen Inhalts in Hindi.
Unvollständig.

1212.

27/12. 23 Bl., 5 bis 6 Linien. Schrift von 1784.

Yogaśata, Medicamente für verschiedene Krankheiten. In
95 Versen, oder mit der Vorrede in 97 Versen. Beginnt: कृत्स्नस्य
तन्त्रस्य गृहीतधाम्नश्चिकित्स्ताद्विप्रकृतस्य दूरम् । विदग्धवैद्यप्रतिपूजि-
तस्य करिष्यते योगशतस्य वन्धः ॥ परीक्ष्य हेत्वामयलक्षणानि चिकि-
त्सितज्ञेन चिकित्सकेन । निरामदेहस्य हि भेषजानि भवन्ति युक्ता-
न्यमृतोपमानि ॥ क्षिप्तोद्भवाम्बुधरधन्वयवासविश्वैर्दुःस्पर्शपट्टकमेधकि-
राततिलैः । मुस्ताटरूपकमहोषधधन्वयासैः क्वाथं पिवेदनिलपित्तक-
फज्वरेषु ॥ १ ॥ Sieh Burnell, Tanjore MSS. p. 67.

Schliesst: निवेश्य तैलं प्रकृतस्यमेव नखे etc.

1213.

21/15. 13 Bl., 14 bis 16 Linien. Schrift von 1794.

Yogaśata in 102 Versen, mit einem kurzen Kommentar in
Bhāṣā.

1214.

20/10. 35 Bl., 7 Linien. Etwa 1750.

Yogaśata, eine erweiterte Recension in 259 Versen. Beginnt:
प्रणम्य धन्वन्तरिमादिदेवं वरं मुनीनामपि शालिहोत्रम् । परोपका-
राय सतां हितार्थं करिष्यते योगशताभिधानम् ॥ १ ॥ कृत्स्नस्य
तन्त्रस्य etc. ॥ २ ॥ परीक्ष्य हेत्वामय etc. ॥ ३ ॥ शरीरनेत्रप्रण-
रोपणानि विषाणि भूतानि च बालतन्त्रम् । रसायनं पञ्चविधं च
कर्म चाष्टाङ्गमायुः कथयन्ति विद्याः ॥ ४ ॥

Schliesst: एकाहिकं द्वाहिकं वा तृतीयकं चतुर्थकम् । रसो

दत्तो ऽनुपानेन ज्वरान्स्वांश्वपोहति ॥ 259 ॥ Sieb Lālmitra's
Notices Num 871

1215.

26¹/₂/12 15 Bl., 15 Linien Geschrieben im J 1820

Dhamantariya Pathyapathya, eine Abhandlung über nützliche und schädliche Substanzen in verschiedenen Krankheiten 446 Verse
Beginnt अथ ज्वरे पथ्यापथ्यम् ॥ स्नान विरेक मुरत कपाय व्यायाममभ्यञ्जनमहि निद्राम् । दुग्ध घृत वैदलमामिषं च तक्रं सुरा स्वादुगुरुद्रव च ॥ १ ॥ अन्न प्रवात भ्रमण कुलत्थं त्यजेत्प्रयत्नात्तरुणज्वरात्तः । पुरातना. पष्टिकशालयश्च वातांशोभाञ्जनकारवेत्तम् ॥ २ ॥ वेवायमापादफल पटोलं कर्कोटक मूलकपोतिके च । मुद्गैर्मसूरैश्चणके कुलत्थैर्मकुटकेवातहरैश्च यूषै ॥ ३ ॥ पाठामृतावासुकतण्डुलीयजीवनिशाकानि च काकमाची द्राक्षा कपिथानि च दाडिमानि वैकङ्कतान्येव पचेलिमानि ॥ ४ ॥ लघूनि सात्यानि च भेषजानि पथ्यानि मध्यज्वरिणाममूनि । etc

2) Atisarapathyāpathya 3) Grabanyām pathyapathyam 4) Arśasi p 5) Jirnagnumandyaśakavireūcikāpathyapathya 6) Kṛmī° 7) Pānduroga° 8) Raktapitta° 9) Rajayakṣmaksataksayaroga° 10) Kasa° 11) Śrasa° 12) Hikka° 13) Svarabheda° 14) Arocaka° 15) Chardi° 16) Tricnā° 17) Murchā° 18) Madatyaya° 19) Daha° 20) Unmadaroga° 21) Apasmaraoga° 22) Vatavyadhi° 23) Vātarikta° 24) Ūrustambha° 25) Āmavata° 26) Śularoga° 27) Udarartha° 28) Gulmaroga° 29) Hrudroga° 30) Mutrakriehra° 31) Mutrāgbāta° 32) Āsmariroga° 33) Prameha° 34) Medaroga° 35) Udararoga° 36) Sotha° 37) Vaidhmaroga° 38) Galagandagandamālāgrantharyabudaroga° 39) Ślīpada° 40) Bhasmaroga° 41) Bhagamidara° 42) Upadanśa° 43) Sukaroga° 44) Kustharoga° 45) Sitapittadardru° 46) Āmlapitta° 47) Visarpa° 48) Visphota° 49) Ksudraroga° 50) Mukharoga° 51) Karnaroga° 52) Nasāroga° 53) Netraroga° 54) Siroroga° 55) Striroga° 56) Balakaroga° 57) Visaroga°

1216.

26/11 10 Bl., 13 bis 17 Linien Bengali Schrift Etwa 1800

Pathyapathya Unvollständig Stimmt mit der vorangehenden Handschrift (A) überein Als Einleitung findet sich अथ चतुर्थ्याधिकारकाण्डे पथ्यापथ्यव्यवस्थानं वाच्यं तदेवाह । तत्र पुनर्यथोक्तचिकित्सितरोगक्रमेण तत्क्रममाह ॥

Schliesst auf Fol 10b mit Ślīpada = A Fol 12a Darauf folgen zwei Linien über Vidradhi, welche Krankheit in A nicht erwähnt wird

1217.

29/13. 9 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Rosaratnākara, Medikamente für verschiedene Krankheiten. Der erste Vers mit allen Korruptionen lautet: अथ ज्वरप्रतीकारं ॥ रसगन्धकहिगुलूजैपालविभिसमं दंतीकायेन संमर्द्य रशो ज्वरहर स्मृतः ॥ Die Handschrift enthält drei Kapitel (Upadeśa) bezeichnet mit 3. 4. 5 und ein Stück des sechsten. Vergleiche Weber's Verzeichnis der Berliner Handschriften I, Num 963.

Das dritte Kapitel enthält die folgenden Namen von Rasa: Śitalajit, Jvarāṅkuśa, Mṛitasarpjivana, Ānandabhairava, Kālāgniraudra, Pañcavakra, Rājamṛigāṅka, Amṛitārṇava, Sūryacakra, Kālavidhvaṅsaka.

Viertes Kapitel: Baḍavānala, Trivikrama, Laghulokeśvara, Vajradhāra, Kuṣṭhakuṣṭhāra, Vajrataila, Udayabhāskara, Mahāhārin, Haraśaṅkara, Pramehavidhvaṅsana, Trailokyasundara, Mahāvahni, Sūlakeśarin.

Fünftes Kapitel: Bhagaṇḍara, Audumbara, Trinetrākṣa, Vajrakṣāra, Vaṅgeśvara, Jamadagni.

Das vollständige Werk wird gewöhnlich einem Nityanatha Siddha zugeschrieben, womit jedenfalls der Gott Śiva gemeint ist.

1218.

30¹/₂/14. 8 Bl., 13 Linien. Etwa 1840.

Vaidyāmṛta, eine gedrängte Darstellung der Therapie, in vier Kapiteln, welche Alamkāra genannt sind. Von Moreśvara, Sohn von Māṇika. 1 Jahre 1547. Die Handschr. und schliesst

mit den Mitteln für Kopfschmerzen. Beginnt: नत्वा ब्रह्ममहेश्वरिजानागास्रधन्वन्तरीन्पूज्यान्सुश्रुतवाग्भटप्रभृतिकान्तर्वाद्य वैद्यांगुहम् । श्रीमन्माणिकभट्टवैद्यतनयो मोरेश्वराख्यो भिषङ्गानावैद्यमतं विलोक्य कुरुते वैद्यामृतं सुन्दरम् ॥ १ ॥ अचियपाराशरसुश्रुतादीर्यं निर्मिता ग्रन्थनृपाः प्रसिद्धाः । स्वयोगकार्यप्रविधानदक्षो ग्रन्थो ऽस्ति मे सेवक एव तेषाम् ॥ २ ॥ यद्यप्यनार्यमिदमस्ति वचो मदीयं वैद्यास्तथापि भवतां हितहेतुरेव । यस्मादिदं तुय्यकरणे करणं मदीयं श्रीमत्सदाशिवपदाम्बुजभक्तिभावः ॥ ३ ॥ शास्त्रप्रवीणाः क्रियया विहीनाः क्रियाप्रवीणाः किल शास्त्रहीनाः । एतादृशा यद्यपि सन्ति किं तैर्वैद्यास्त एवोभयथा प्रवीणाः ॥ ४ ॥ समस्तामयमुख्यत्वाज्ज्वरस्य प्रथमं मया । प्रतीकारः सुधातुल्यो यथामति निगद्यते ॥ ५ ॥

1) Fol. 3b, 51 Verse 2) Fol. 6a, 54 Verse. 3) Fol. 8b, 50 Verse.

1219.

26/11¹/₂. 42 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Madanarīnoda Nighantu, ein Glossar von medicinischen Pflanzen, wohlriechenden Stoffen, Metallen, Baumen, Früchten u s w und deren Eigenschaften Verfasst im Jahre 1374, und dem König Madanapāl von Kāsthā zugeschrieben Beginnt बीज युतीना सुधनं मुनीना जीव जडानां महदादिकानाम् । आपेयमस्त्रं भवपातकाना किंचिन्महः श्यामलमाश्रयामि ॥ १ ॥ लुब्धा कपोलमधुवारिमधुव्रताली कुम्भस्थली मधुविभूषितलोहिताङ्गी । माणिक्यमौलिरिव राजति यस्य मौली विघ्न स धूनयतु विघ्नपतिः सदा न. ॥ २ ॥ Die gegenwärtige HS enthält die ersten fünf Kapitel und 34 Verse des sechsten

Varga 1) 341 Verse, Fol. 21a. 2) 103 Verse, Fol 25a 3) 125 Verse, Fol 32b 4) 104 Verse, Fol 36b 5) 79 Verse, Fol 41a

1220.

26/12. 86 Bl, 8 bis 12 Linien Geschrieben in Akabārābadagrām unter der Regierung von Gopalasingha, von Hanikṛṣṇa, Sohn von Vyasa śrīpati, im J 1664 Foll. 18—27 gehören einer späteren Hand an

Dhanvantarīnighantu, ein synonymisches Glossar von Pflanzen, Metallen, Getränken, von Milch und den Produkten derselben, von Wasser, Getreide u s w mit Angabe von deren Gebrauch bei Krankheiten Das Werk ist in neun Varga eingeteilt, von denen die folgenden in dieser Handschrift bezeichnet sind 1) Gudūcyādivarga Fol 23b 2) Śatapuspādivarga Fol 31a 3) Candanādivarga Fol 41b 4) Karavīrādivarga Fol 50b 5) Āmrādivarga Fol 61a 6) Kañcanādivarga Fol 67b 8) Astamavarga Fol 88a Beginnt नमामि धन्वन्तरिमादिदेव सुरासुरैः पूजितपादपद्मम् । लोके जरादग्भयमृत्युनाशं धातारमीश विविधौषधीनाम् ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 451

Pageireit 1—91, doch fehlen Foll 2 3 89 90 Das nach Fol 51 folgende Blatt ist mit 54 bezeichnet, doch fehlt nichts Das letzte mit 46 bezeichnete Blatt enthält Kapitel 30, Vers 54b bis 76a aus dem Aśvasāstra von Jayadatta

L. Mystik (Tantra).

1221.

28/13. 33 Bl., 8 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1839

Gāyatrīrahasya, aus dem *Rudrayāmala* (*Tattivasāra*). In vier zusammenhängenden Abteilungen, nämlich *Gāyatrīpaṭala*, *Nityapūjā-paddhati*, *Gāyatrīkavaca*, *Gāyatrīstava*.

1) Der rechte Rand ist abgerissen. Der erste Halbvers lautet: श्रीशैलशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । Der zehnte Vers ist: भैरव उवाच ॥ देवदेवीति या देवी वेदमाता सरस्वती । गायत्री त्रिपदा देवि त्र्यची त्रिभुवनेश्वरी ॥ 83 Verse. Endet Fol. 6 b.

2) Beginnt: अधुना पद्धतिं वक्ष्ये गद्यसारमयीं पराम् । सर्वा-
गमरहस्याद्यां सर्वतत्त्वनिष्पिणीम् ॥ १ ॥ प्रातःकृत्यमकृत्वा तु यो
देवी भक्तितो ऽर्चयेत् । तस्य पूजा तु विफला शीघ्रहीना यथा क्रि-
या ॥ २ ॥ Endet Fol. 27 b.

3) Beginnt: देव्युवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश वेदतत्त्वादिपारग ।
सर्वज्ञ भैरवेशान जगन्नाथ रूपानिधे ॥ १ ॥ 59 Verse. Endet 30 b

4) Beginnt: भैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गायत्रीतत्त्व-
मुत्तमम् । स्तोत्रमन्त्रमयं देव्याः सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ अङ्गं पञ्च-
ममीशानि महापातकनाशनम् । पुण्यप्रवेदसारं [च] सर्वतत्त्वोत्तमो-
त्तमम् ॥ २ ॥ 33 Verse.

1222.

29/13. 7 Bl., 12 Linien Etwa 1820.

Gāyatrīpaddhati, Gebräuche bei der Verehrung der *Gāyatrī*.
Beginnt: अधुना पद्धतिं वक्ष्ये und endet mit: वेदेश्वरी पद्ममुखी
भजाम्यहम् ॥ Dieses entspricht der Nummer 2 in der vorher-
gehenden Handschrift bis Fol. 16 a, 2. Ist demnach ein Bruchstück.

1223.

29/9½, 19 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Gāyatrīśahasranāman, tausend Namen der *Gāyatrī*. Aus dem
Gāyatrīrahasya des *Rudrayāmala*. Beginnt: श्रीभैरव उवाच ॥

अधुना कथयिष्यामि विश्वामन्त्रमयी शिवे । सहस्राख्याविधां दिव्या
गायत्री साररूपिणीम् ॥ १ ॥ या विद्या परमा लोके विद्यमङ्ग-
लदायिनी । चतुर्विंशाक्षरी दिव्या परमार्थादिदेवता ॥ २ ॥ गायत्री
त्रिपदी नाम वेदमाता जगत्प्रभा । तस्या नामसहस्र मे सदा सद्ग-
हस्राधनम् ॥ ३ ॥ पुण्य पवित्रमायुष्यं सर्वदेवनमस्कृतम् । ब्रह्मादिपू-
जितं नित्यं मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ ४ ॥ ओ अस्य श्रीगायत्रीसहस्र-
नामस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीसदाशिव ऋषिः । श्रीपरमार्थगायत्री देवता ।
ओ वीजम् । श्री शक्तिः । म कीलकम् । श्रीधर्मार्थकाममोक्षार्थं
गायत्रीसहस्रस्तवपाठे होमे विनियोगः ॥ Die Namen beginnen ओ
सरस्वत्यै नमः ॥ १ ॥ ओं सत्यै नमः । ओ मातृ नमः । ओं भूर्भु-
वःस्वःस्वरूपिण्यै नमः । ओ सत्यायै नमः । etc

Schlesst' इतीदं देवि गायत्र्या मन्त्रनामसहस्रकम् । चतुर्वेदा-
गमोद्भूतं सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ सार्वं सर्वस्वभूतं मे रहस्यं
त्रिदिवीकसाम् । पुण्यं यशस्करं दिव्यं सर्वसारस्वतप्रदम् ॥ २ ॥
ब्रह्मोत्पत्तिकरं ब्रह्मसाधनैकरसायनम् । कारणं सर्वसिद्धीनां त्रिपदी-
तत्त्वमुत्तमम् ॥ ३ ॥ सर्वपापप्रशमनं महापातकनाशनम् । यः पठे-
त्पाठयेद्वापि शृणोति यावयेदपि ॥ ४ ॥ स गायत्र्याः परः पुत्रो
लक्ष्मीवानभिजायते । यः पठेत्सततं रात्रौ शुचिर्वाप्यशुचिस्तथा ॥ ५ ॥
श्रद्धयाश्रद्धया वापि स भवेद्भैरवोपमः । यो ऽर्थकामी पठेज्जप्ता
श्रमशाने वा चिताग्रतः ॥ ६ ॥ तस्य गेहे निधानानि भविष्यन्ति
पदे पदे । यः पठेद्भूमिवारे तु प्रयतः शक्तिसनिधौ ॥ ७ ॥ श्रीचक्र
पूजयित्वादी वामाचारपरायणः । तस्य सुरत्नपीठस्था चतुर्मुखसमन्वि-
ता ॥ ८ ॥

1224.

22/12 6 Bl. 9 Linien. Etwa 1790

Gurustotra, Lob des Meisters, der den Schüler in die Tantra-
lehre einführt. Aus dem Rudrayamala. Beginnt ओ अस्य श्रीगु-
रुस्तोत्रमन्त्रस्य हस्रं ऋषिः । गुरुरपि परमहंसदेवता । etc Der Text
fangt an पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वज्ञ सकलेश्वर । त्वत्प्र-
सादात्महास्यामिन्मम हर्षविवर्धनम् ॥ १ ॥ देवदानवगन्धर्वा असुरा-
सुरपत्न्याः । सचराचरजन्तूनां किं सिध्यन्ति महेश्वर ॥ २ ॥

1225.

22/10 17 Bl., 9 Linien. Etwa 1810

Turiyā Tripurāsahasranāman aus dem Rudrayamala. 211
Verse. Beginnt समाध्युपरतं काले कदाचिद्विजने जने । परमान-

न्दसंदोहमुदितं प्राह पार्वती ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ भवानन्दकारणं ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्थ्य देवेश पूर्णप्रेमसुखाम्बुधे ॥ २ ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शंभो सुगोप्यमपि कथ्यताम् । श्रीभैरव उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोहः शक्तिभावेन जायते ॥ ३ ॥ लावण्यसिन्धुस्तत्रापि तुर्याया रसकन्दरा । तामेवानुचणाद्देवी चिन्तयामि ततः शिवाम् ॥ ४ ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगोप्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ ५ ॥ तामेव श्रुवतो देवी ध्यायतो ऽनुचणं मम । सुखसंदोहसंभावो ज्ञानानन्दस्य कारणम् ॥ ६ ॥

Schliesst: सदानन्दाभ्यासयोगात्सदानन्दः प्रजायते । एवं यः क्रियते (lies कुरुते) भक्त्या स सदा मुक्तिभाजनम् ॥ २११ ॥

1226.

18/10. 18 Bll., 9 Linien. Etwa 1830.

Bālātripurānāmasahasra, tausend Namen der Göttin Bālātripurāṣundarī aus dem Rudrayāmala. Eine von dem vorhergehenden MS. wenig abweichende Fassung. Beginnt: समाधुपरतं काले कदाचिद्विजने मुदा । परमानन्दसंदोहमुदितं प्राह पार्वती ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ तवानन्दकारणं ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्थ्य देवेश प्रेमपूर्णं सुधानिधे ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शंभो सुगोप्यं मयि कथ्यताम् । श्रीशङ्कर उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोहः शक्तिभावेन जायते ॥ लावण्यसिन्धुस्तत्रास्ति बालाया रसकन्दरा । तामेवानुचणं देवी चिन्तयामि ततः शिवे ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगोप्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ Die Namen beginnen mit: आनन्दसिन्दुरानन्दनन्दमूर्तिविनोदिनी । त्रिपुरसुन्दरी प्रेमपाथोनिधिरनुत्तमा ।

1227.

26/8. 7 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1680.

Tripurasundarisahasranāman, tausend Namen der Göttin Tripurā, aus dem Rudrayāmala. 127 Verse. Beginnt: श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्भाषिताशेषविशेषकरुणानिधे । देव्यास्त्रिपुरसुन्दर्या मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ १ ॥ श्रुत्वा धारयितुं देव ममेक्षा वर्तते ऽधुना । कृपया केवलं नाथ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ मन्त्रनामसहस्रं ते कथयामि वरानने । गोपनीयं प्रयत्नेन धृत्वा नित्यं तु ईश्वरि ॥ ३ ॥ ओं अस्य श्रीत्रिपुरसुन्दरीसहस्रनामस्तोत्रस्य श्रीमहादेव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता । ऐं बीजं श्री शक्तिः सः कीलकम् । त्रिवर्गफलसाधने त्रिपुरसुन्दरीमन्त्र-

नामसहस्रस्तवने सर्वकामावाप्त्यर्थे जपे विनियोग ॥ ऐं सुभगा सुन्दरी
सौम्या सुपुष्पा सुपमावती । मनोज्ञा सुभगा स्तोम्या शोभना ल-
लिता शिवा ॥ ४ ॥

Schliesst अनेन यं स्तुवन्देवी पूजयित्वा सुमध्यमे । सिध्यन्ति
सकलाः सम्यक्सपदं कामरूपिण ॥ १२६ ॥ आयुश्च वर्धते तस्य
विद्या लक्ष्मी सुपुष्कला । प्रभाते वा स्तुतिं विद्वानिमा मन्त्रात्मिकी
जपेत् ॥ १२७ ॥

1228.

21/10 6 Bl., 6 Linien Schrift von 1855

Dakṣiṇā alī araca ein an die Dakṣiṇakālī gerichtetes Gebet
zur Vernichtung der Feinde Angeblich aus dem Rudrayamala
wahrscheinlich aber aus späterer Zeit 23 Verse Beginnt कैला-
सशिखराच्छ्रुतं शक्रं वरदं शिवम् । देवी पप्रच्छ सर्वज्ञं सर्वदेवमहे-
श्वरम् ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश देवानां भोगदं प्रभो ।
प्रब्रूहि मे महाभाग गोप्यं यद्यत्प्रियं प्रभो ॥ २ ॥ शत्रूणां येन नाश-
स्यादात्मनो रक्षणं भवेत् । परमैश्वर्यमतुलं लभते येन हितवद् ॥ ३ ॥

Schliesst शत्रुनाशकरो देवि सर्वसपत्निकरी शुभाम् । सर्वदेवेश-
देवेशि कालिके त्वा नमाम्यहम् ॥ २३ ॥ इति श्रीरुद्रयामले महा-
कालतन्त्रे शत्रुनाशकर दक्षिणकालीकवचं सपूर्णम् ॥

1229.

21/12 10 Bl. 7 bis 12 Linien Etwa 1850

Devīsuktārāṇaṃ, in 78 Anustubh Angeblich aus dem
Rudrayamala Nach der Tödtung von Vāhisasura preisen Brahman
Viṣṇu und Śiva die Devi jeder mit einem Hymnus, welche Sara-
svatīsukta, Lakṣmīsukta, Mahakālīsukta heissen Beginnt राजो-
वाच ॥ मुने कथय सर्वज्ञं भूय किञ्चिदनुत्तमम् । तत्त्वमेतस्य सर्वस्य
येन सिद्धिरवाप्यते ॥ १ ॥ Schliesst auf Fol 10a इति श्रीरुद्र-
यामले वृत्ततन्त्रे (?) श्रीदेवीमाहात्म्ये सप्तशतिकाया देवीसूक्तवर्णनं
नाम त्रयोदश यामलम् ॥ Hierauf folgt in einigen Versen Maha-
kālidhyāna Mahālakṣmīdhyaṇa, Mahasarasvatīdhyaṇa Sieh Flor
MSS 358 359

1230.

०6/11 11 Bl. 9 bis 11 Linien Geschrieben 1689 von Padmanābha

Batūl abhāratas hasraṇaman die tausend Namen des jugend-
lichen Bhairava ein Auszug aus dem Rudrayamala in 145 Versen
Anfang कैलाससानुसविष्टं त्रैलोक्यप्रभवं भवम् । पप्रच्छ जनतालम्बा
जगदम्बा कृताञ्जलि ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ किं त्वया जगदीशेन

जगदाधार जयते । तन्मे वद विभो शब्दधंदेहास्मि ते यतः ॥ २ ॥
 शिव उवाच ॥ य ईरितो मया पूर्वं महान्वटुकभैरवः । नाम्नां सहस्रं
 तस्यैव जपामि परया मुदा ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ तदहं श्रोतुमि-
 क्षामि तन्नामुपदिश प्रभो । रहस्यमरहस्यं वा न मे गोप्यं तवास्ति
 यत् ॥ ४ ॥ Die Attribute des Bhairava sind in folgender alpha-
 betischen Ordnung angegeben: v k bh kh g j m c dh d gh ch
 t n p s ś h y r l kṣ.

Schluss: एतत्सोचं महादेवि सर्वस्वं मे न संशयः । विसंधं यः
 पठेत्तस्य बालो बटुकभैरवः ॥ १४३ ॥ भूत्वा वसति तद्देहे सर्वसौ-
 ख्यविवर्धनः । सर्वमङ्गलकारी च सर्वदुःखक्षयकरः ॥ १४४ ॥ सर्वान्का-
 मान्पूरयति सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ १४५ ॥

1231.

22/12. 7 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1720.

Āpaduddhāraboṭukabhairavastavarāja, Verehrung des jugend-
 lichen Bhairava, welcher von jedem Unglück befreit. In der Mitte
 finden sich angeblich 800 Namen des Gottes, aber diese 800 sind
 zu etwa 140 zusammengeschrunpft. Aus dem Rudrayāmala (Viśva-
 sāroddhāra). Beginnt: मेरुपृष्ठसुखासीनं देवदेवं विलोचनम् । शंकरं
 परिपप्रक्ष पार्वती परमेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वध-
 मंघ्र सर्वशास्त्रागमादिषु । आपदुद्धारणं मन्त्रं सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ २ ॥
 सर्वेषां चैव भूतानां हितार्थं वाञ्छितं मया । विशेषतस्तु राज्ञां वै
 शान्तिपुष्टिप्रसाधनम् ॥ ३ ॥ अङ्गन्यासकरन्यासदेहन्याससमन्वितम् ।
 वक्तुमर्हसि देवेश मम हर्षविवर्धनम् ॥ ४ ॥ श्रीदेव उवाच ॥
 शृणु देवि महामन्त्रमापदुद्धारहेतुकम् । सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशत्रुविना-
 शनम् ॥ ५ ॥ अपस्मारादिरोगाणां ज्वरादीनां विशेषतः । नाशनं
 स्मृतिमात्रेण मन्त्रराजमिमं प्रिये ॥ ६ ॥ ग्रहराजभयानां च नाशनं
 सुखवर्धनम् । स्नेहाद्वक्ष्यामि ते मन्त्रं सर्वसारमिमं प्रिये ॥ ७ ॥
 आपदुद्धारणं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि विशेषतः । सर्वकामार्थदं मन्त्रं राज्यभो-
 गप्रदं नृणाम् ॥ ८ ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य देवीप्रणवमुच्चरेत् । बटुकायेति
 वै पश्चादापदुद्धारणाय च ॥ ९ ॥

Schliesst: एवं श्रुत्वा ततो देवो नामाष्टशतमुत्तमम् । संतोषं
 परमं प्राप्य भैरवस्य महात्मनः ॥ जजाप परया भक्त्या etc.

Zuletzt stehen drei Strophen mit dem Titel *Triguṇādhyāna*.
 Die erste lautet: अथ सात्त्विकं ध्यानम् । वन्दे बालं स्फटिकसदृशं
 कुन्तलोष्णामिवक्त्रं दिव्यैः कल्पैर्नवमणिमयैः किङ्किणीनूपुराढ्यम् । दीप्ता-

कार विशदवसनं सुप्रसन्नं विनेत्रं हस्ताब्जाभ्यां वटुकमनिशं शूलखड्गौ
दधानम् ॥ १ ॥

1232.

17/11 7 Bl 16 Linien Schrift von 1730

Āpaduddharanabatukabhairavastotra Dasselbe Stotra Bricht
in Vers 63 ab

1233.

18/8 10 Bl 7 Linien Etwa 1760

Āpaduddharabatukabhairavastotra aus dem Rudrayamala
88 Verse

Schliesst एव श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । जजाप
परया भक्त्या सदा सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ८१ ॥ सतीपं परम प्राप्य भैर-
वस्य महात्मन । इदं सोऽत्र पठेन्नित्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ८२ ॥ आनी-
लकुन्तलमलक्तकरक्तवर्णं मौनीमुधाकरमनोज्ञमुखारविन्दम् । कल्याण
कीर्तिकमनोयकपालपाणिं वन्दामहे वटुकनाथमभीष्टसिद्धिम् ॥ ८३ ॥

1234

21/9 7 Bl 10 Lin e Etwa 1790

Āpaduddharabatul abhairavastotra.

Schliesst इति श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतीप
परम प्राप्य भैरवस्य प्रसादत ॥ भैरवस्य प्रसन्नाभूत्सर्वलोकमहेश्वरी ।
भैरवस्तु प्रहृष्टो ऽभूत्सर्वज्ञ परमेश्वर ॥

1235.

14¹/10 30 Bl 5 Linien Schrift von 1844

Āpaduddhārabatul abhairavastotra 82 Verse

1236

13¹/₂/8 28 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1840

Baṭukabhairavasahasranaman aus dem Bhairavatantra 150
Verse Beginnt इत्थं मूर्ध्नि सहस्रपत्रकमल रक्तं सुधा[न्वित] दिव्य
स्त्रीपरिचर्यमाणमनिशं स्वात्मानमेव सदा । ध्यायेन्मानसपङ्कजे भग-
वतो रक्तामपूर्वासने स्वर्लोके शमनन्तमाशु लभते राज्यास्यद् भूतले ॥ १ ॥
श्रीभैरवो जयति जयति ॥ देवेशि भक्तिमुलभे देवनायकवन्दिते ।
भक्तानां कामसिद्ध्यर्थं निदानं ब्रूहि तत्त्वत ॥ २ ॥ विनैव न्यासजा-
प्येन पूजया न विना भवेत् । विना कायादिक्लेशेन वित्तव्ययविनैव
च ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वटुकभैरवसहस्रनाम्नो ब्रह्मानन्द ऋषिः ।
त्रिष्टुप् छन्दः । वटुकभैरवो देवता । व वीजम् । ह्रीं शक्तिः । अभी-
ष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ वटुकः कामदो नाथो नाथप्रिय प्रभा-

करः । भैरवो भीतिहा दर्पः कन्दर्पो मीनकेतनः ॥ ४ ॥ Von Vers 7 bis 89 sind die Namen und Attribute alphabetisch geordnet und zwar von k bis ks.

Schliesst: पूजयेद्भारयेद्वापि स्तवमेनं सुसाधकः । पठेद्वा पाठ-
येद्वापि यथाविधि सुरप्रियः ॥ १४७ ॥ शत्रुतो न भयं तेषां
नास्ति चौरास्त्रजं भयम् । ज्वरादिसंभवं वापि सत्यं सत्यं महे-
श्वरि ॥ १४८ ॥ भैरवाराधनशक्तो यो भवेत्साधकः प्रभो । सदा-
शिवः स विज्ञेयो भैरवेणेति भाषितम् ॥ १४९ ॥ श्रीमद्भैरवराज-
सेवनविधौ वै य (fehlerhaft) अमा सेदुपः पुंसः पञ्चविधा भवन्ति
नवधा ह्यष्टौ महासिद्धयः । चोणोपालकिरीटकोटिमणिभिर्माला भ-
वेद्भूयसा मौनं मानव (?) यो जपे (जपो MS.) विदधते मूर्ध्नि प्रभो
क्षत्रताम् ॥ १५० ॥

1237.

19/9. 5 Bl., 7 Linien. Etwa 1800.

Bālātripurātrailokyavijayakavaca, eine Gebetsformel an die
Göttin Tripurasundari, aus dem Rudrayāmala. 38 Verse. Beginnt:
भैरव उवाच ॥ अधुना ते प्रवक्ष्यामि कवचं मन्त्रविग्रहम् । त्रैलोक्य-
विजयं नाम रहस्यं देवदुर्लभम् ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ या देवी त्र्यम्बरा
बालाचिपुरा (MS. त्रिलला) श्रीसरस्वती । महाविद्येश्वरी नित्या
महाचिपुरसुन्दरी ॥ २ ॥ तस्याः कवचमीशान मन्त्रगर्भपरात्मकम् ।
त्रैलोक्यविजयं नाम श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥
देवदेवि महादेवि बालाकवचमुत्तमम् । मन्त्रगर्भं परं तत्त्वं लक्ष्मी-
संवर्धनं महत् ॥ ४ ॥ सर्वस्वं मे रहस्यं च गुह्यं त्रिदशगोपितम् ।
प्रवक्ष्यामि तव स्नेहान्नाख्येयं यस्य कस्यचित् ॥ ५ ॥ यदृत्वा कवचं
दिव्यं मातृकाक्षरमण्डितम् । नारायणो ऽमितादैत्याजघान रणम-
ण्डले ॥ ६ ॥ शम्बरं कामदेवो ऽपि वलं शक्तो जघान हि । कुमा-
रसारकं दैत्यमन्थकं चन्द्रशेखरः ॥ ७ ॥ अवधीद्रावणं रामो वा-
तापिं कुम्भसंभवः । कवचस्यास्य देवेशि पठनाद्वारणादपि ॥ ८ ॥

ऋषिः स्याच्चिणामूर्तिः पङ्क्तिस्त्वं उदाहृतम् । बालासरस्वती
देवि देवता त्र्यम्बरा मता ॥ १४ ॥ बीजं तु चागमं प्रोक्तं शक्तिः
शक्तिरुदाहृता । कीलकं कामराजं तु फडाशावन्धनं तथा ॥ १५ ॥
भोगापवर्गसिद्ध्यर्थे विनियोगः प्रकीर्तितः ।

Schliesst: जित्वा रिपुकुलं घोरं कल्याणगृहमाविशेत् । वञ्चनीकितेन
किं देवि धारयेन्मूर्ध्नि संततम् ॥ ३७ ॥ इह लोके धनारोग्यं परमा-
युष्यशः श्रियम् । गुह्यातिगुह्यमीशानि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ३८ ॥

1238.

18/10. 28 Bl., 15 bis 17 Linien Etwa 1810

Balāsahasranamastotra, tausend Namen der Göttin Balātri purīṣundarī, angeblich aus dem Rudrayāmala 220 Verse Vom elften Verse ab sind die Namen alphabetisch geordnet Der Verfasser beginnt mit k, stellt von den Konsonanten ks zuletzt, und gibt am Ende die Vokale Beginnt पुरा कैलासशिखरे नानारत्न-विचित्रिते । देवदेव महादेव समासीन जगद्गुरुम् ॥ १ ॥ प्रणम्य शिरसा नाथ पार्वती वाक्यमब्रवीत् । बाला या त्रिपुरा देवी भुक्ति-मुक्तिप्रदायिनी ॥ २ ॥ तस्या नामसहस्रं तु कथयस्व महेश्वर । महादेव उवाच ॥ इतीदं परमं गुह्यं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ सर्वानन्दपरं पुण्यं सर्वसंपत्तिदायकम् । तव प्रीत्या महादेवि कथयामि न शयः ॥ ४ ॥ ओम् अस्य श्रीबालात्रिपुरायाः सहस्रनाम-स्तोत्रमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषिः पङ्क्तिः स्कन्दः समस्तप्रकटगुप्तरथीवा-लाञ्छनरादेवीसर्वार्थसाधने विनियोगः । स्त्री बालाकात्पायनी गौरी पार्वती शैलनन्दिनी । पद्माक्षी पद्मवक्त्रा च पद्माकारकरा तथा ॥ ५ ॥

1239.

20/9 2 Bl. 10 Linien Etwa 1750

Bhavanīkaraca, das Amulet der Bhavānī, aus dem Rudrayā mala, in 15 Versen Beginnt पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वमाख्यात मन्त्रयन्त्रादिकं शुभम् । भवान्याः कवचं ब्रूहि यद्यहं तव वक्ष्यामि ॥ १ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ महागुह्यं महागोप्यं भवान्याः सर्वकामदम् । कवचं मोहनं देवि गुरुभक्ताय दीयते ॥ २ ॥ राज्यं देयं च सर्वं कवचं न प्रकाशयेत् । गुरुभक्ताय दातव्यमन्यथा सिद्धिदं न हि ॥ ३ ॥

1240.

24/6 25 Bl. 5 Linien Etwa 1720

Bhavanīsahasranāman, tausend Namen der Bhavānī Aus dem Rudrayāmala Hier in 250 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । ध्यानोपरतमासीनं प्रसन्नमुखपङ्कजम् ॥ १ ॥ सुरासुरशरीररत्नरञ्जिताङ्घ्रियुगं प्रभुम् । प्रणम्य नन्दिको देवं वडाङ्ग-लिरभाषत ॥ २ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ सशयोऽस्ति महान्तम् । रहस्यं किञ्चिद्विद्वामि प्रष्टुं त्वा भक्तवत्सल ॥ ३ ॥ देव-तायास्त्वया कस्याः स्तोत्रमेतद्विवानिशम् । पठ्यतेऽविरतं नाथ त्वत्त-किमपरं परम् ॥ ४ ॥ Die Namen beginnen महाविद्या जगन्माता महालक्ष्मी. शिवप्रिया । विष्णुमाया शुभा शान्ता सिद्धा सिद्धसर-स्वती ॥ २५ ॥ Florence MSS Num 363

1241.

26/11. 6 Bl., 16 Linien. Schrift von 1714.

Bhavānīśahasranāman. Hier in 207 Versen.

1242.

21/12. 14 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1730.

Bhavānīśahasranāman.

1243.

23/11. 10 Bl., 13 Linien. Etwa 1700.

1) *Bhavānīśahasranāman.* In 206 Versen.

2) Fol. 8a. *Laghustava*, ein Hymnus an Tripurā in 22 Śārdūlavikrīḍita-Versen. Beginnt: ऐन्द्रस्त्रेव शरासनस्य दधती मथेल-
लाटं प्रभां शैलीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः । एपासी
त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहःस्थिता ह्यिन्द्राद्वः सहसा पदै-
स्त्रिभिरधं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥

Schliesst: सावदं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि । संचिन्त्यापि
लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात्तद्भक्त्या मुखरीरुतेन रचितं
यस्मान्नयापि ध्रुवम् ॥ २२ ॥ Dieses Gedicht bildet den ersten Teil
der Pañcastavī. Kāvya-mālā III, 9. Sieh Num. 465.

3) Fol. 10 a. *Īśvarībhagavatīstotra*, ein Gedicht an Sarasvatī
in 16 Versen. Beginnt: धिषणा धीर्मतिर्मेधा वाग्बिभवा सरस्वती ।
गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्माणी मागधीप्रिया ॥ १ ॥

Schliesst: अमरशतनताङ्घ्रिः कामधेनुः कवीनां दहतु कमलहस्ता
भारती किल्विषं मे ॥ १६ ॥

1244.

19/9. 36 Bl., 6 Linien. Schrift von 1794.

Bhavānīśahasranāman in 260 Versen. In dieser Handschrift
gehen fünf Verse als Einleitung voraus. Beginnt: यन्नामस्मरणात्कृ-
त्स्वकार्यसिद्धिर्भवेन्नृणाम् । भक्तानुकम्पिनं वन्दे गजाननमरिंदमम् ॥ १ ॥
अकुल ~ ~*) पतन्ती चक्रमध्ये स्फुरन्ती मधुरमधु पिवन्ती कण्टकाभ-
चयन्ती । दुरितमपहरन्ती साधकांस्तोषयन्ती जयतु जगति देवी
सुन्दरो क्रोडयन्ती ॥ २ ॥ etc. कैलाशशिखरे रम्ये etc.

Schliesst: -- देवतानां देवता या ब्रह्मादीर्या च पूजिता ॥ २६४ ॥
भूयात्सा वरदा लोके साधूनां विश्वमङ्गला ॥ २६५ ॥

*) Vielleicht akulam abhipatanti.

1245.

20/9¹/₂, 9 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1820

Bharanisahasranāman Beginnt कैलासशिखरे रम्य etc und schliesst im vierundsiebzigsten Vers सर्वाचरमयी शक्तिरचरण-वभाषिणी । सिन्दूरारुणवर्णा च सिन्दूरतिलकप्रिया ॥ ७४ ॥

1246.

27/10 18 Bl 14 Linien Etwa 1830

Meghamala, über die Anzeichen kommenden Regens Aus dem Rudrayamala in zwölf Kapiteln Stimmt im ganzen mit der sogenannten Rudri Meghamala überein Beginnt नमस्कृत्य महादेव भैरव परमेश्वरम् । गणकोटिसमाकीर्णमप्सरोगीतकिनरैः ॥ सिद्धगन्धर्वकैश्यैव विद्याधरैश्च संयुते । मालाधरेस्तथा यक्षैर्मरुणैश्चामरसंयुते ॥ Sieh Catalogue India Office p 1127b

1) Fol 3b gurbhalaksana 2) Fol 7a argbhakanda 3) Fol 8a vatralaksana meghalaksana vidyullaksana tatkalayoga 4) Fol 9b meghahvana. 5) Fol 11a vāyudharanapadisavidī aphala. 6) Fol 13b samvatsaragunāguna 7) Fol 14b cakroddhara 8) Fol 15a varasadbipatiphalaphala 9) Fol 15b mantriphalaphala 10) Fol 16b grahacara 11) Fol 18a kumacakra 12) Fol 18b vayasruta. Diese zwölf Kapitel sind nur ein Bruchstück vom Ganzen

1247.

20/10 17 Bl 7 Linien Geschrieben im J 1718 für Kisorasubhaj

Ramacandrasahasranaman, tausend Namen von Rama, aus dem Rudrayamala 192 Verse Beginnt कैलासशिखरे रम्य नानाधातुविचित्रिते । नानाद्रुमलताकीर्णे नानापद्मिण्यवृते ॥ १ ॥ नानापुष्पलतागुल्लवेष्टिते प्रमथ्यवृते । देवदानवगन्धर्वकिनरैरुपशोभिते ॥ २ ॥ मन्दमारुतसवीते पार्वतीपरमेश्वरी । उपविश्य कथा शृण्वच्चक्रतुस्त्री मुदान्वितौ ॥ ३ ॥ भक्त्या शम्भु प्रणम्याथ पार्वती परिपृच्छति । श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महेशान सर्वागमविशारद । त्वमेव शरणनाथ त्राहि मा दुःखसागरात् ॥ ४ ॥ नाम्ना सहस्र रामस्य ब्रूहि मे प्रमथाधिप ॥ ५ ॥ Die Namen sind derart alphabetisch geordnet, dass mit k begonnen, ks als der letzte Konsonant gesetzt wird und zuletzt die Vokale kommen Die Namen beginnen काकुत्स्थ कमलानाथ कोदण्डी कामनाथय । कामुकी काननस्थय कौशल्यानन्दवर्धन ॥ १७ ॥

Schliesst रामेति रामचन्द्रेति रामभद्रेति वा स्मरत् । नरो न लिप्यते पापैर्भुक्ति भुक्ति च विन्दति ॥ १९२ ॥ Florentine MSS Num 368

1248.

15¹/₂/9. 20 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Bhavānīrāma im J. 1797. *Rāmasahasranāman*. In 107 Versen.

1249.

20/9. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1820.

Syāmāṣṭottarasahasranāman, 108 meistens mit mahā beginnende Namen der *Syāmā* (i. e. Durgā), aus dem Rudrayāmala. Beginnt: महाकाल प्रवक्ष्यामि देव्या अष्टोत्तरशतम् । यद्गुह्यं परमं पुण्यं सर्वत्र भयनाशनम् । महती चेतना माया महादेवी महेश्वरी । महाबुद्धिर्महाचण्डो महाकाली महाकला ॥ महायुद्धा महाबुद्धा महानिद्रा महोद्भवा । महाशुभ्रा महालक्ष्मीर्महाभागा महोदया ॥

Schliesst: य इदं कीर्तयेन्नक्त्या विषमस्थो भवेद्यदि । लोहपञ्जरमध्यस्थस्तस्य नश्यति बन्धनम् ॥ राजानो दासतां यान्ति भवेत्सर्वजनप्रियः । अचलां श्रियमाप्नोति तस्य नश्यन्त्युपद्रवाः । संयामे विजयेच्छूम्भखगवत्पन्नगानिव ॥ न विषं क्रमते देहे न मृत्युः पावके जले । नाकाले मरणं तस्य कदाचित्संभविष्यति ॥ यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति नित्यशः । बहूना किमिहोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥

1250.

21/9¹/₂. 18 Bl., 8 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Das sechsundzwanzigste bis neunundzwanzigste Kapitel aus dem *Devirahasyatantra*. Das erste Blatt fehlt.

1) Foll. 2 a—4 b. *Mahāgaṇapatiṃantroddhāravidhi*. Die zweite Linie beginnt: श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव गणेशस्य जगत्प्रभोः । मन्त्रं यन्त्रं स्तवं वर्मं नाम्नां सहस्रमुत्तमम् ॥ पूजां श्रोतुमहं त्वत्तो वाञ्छामि परमेश्वर । श्रीभिरव उवाच ॥ यो देवदेवो वरदो गणेशो विघ्ननायकः ॥ गजाननो गणाध्यक्षो विनायक इति श्रुतः । पद्माङ्गमखिलं तस्य वक्ष्यामि तव प्रीतये ॥ तच्चादौ ते प्रवक्ष्यामि मन्त्रोद्धारं सुरेश्वरि । यन्त्रोद्धारं लयाङ्गं च महागणपतेः शिवे ॥

2) Foll. 4 b—11 a. *Mahāgaṇapativaradaganeśanītyapūjāpadhaticarṇana*. Beginnt: श्रीभिरव उवाच ॥ अद्याहं पद्मतिं वक्ष्ये महागणपतेः पराम् । गद्यैकसारसर्वस्वामानन्दैकतरङ्गिणीम् ॥ ओं साधको रात्रिशेषे समुत्थाय पद्मासनं बद्धा मूलेन चिराचम्य स्वशिरसि सहस्रारपद्मके सरोज्ज्वलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरुं शुक्लालंकारं ध्यात्वा नत्वा etc.

3) Foll. 11 a—12 b. *Mahāgaṇapatikavaca Vajrapañjara*. Beginnt: ओं श्री भैरव [उवाच] ॥ महादेवि गणेशस्य वरदस्य

महात्मन । कवच ते प्रवक्ष्यामि वज्रपञ्जरकाभिधम् ॥ ओ अस्य श्रीमहागणपतिवज्रपञ्जरकवचस्य श्रीभैरव ऋषि । गायत्री छन्द । श्रीमहागणपतिदेवता । ग बीजम् । ह्री शक्ति । कुरु कुरु कीलकम् । वज्रविद्यासिद्ध्यर्थे महागणपतिवज्रपञ्जरकवचपाठे विनियोग ॥ ओ विघ्नेश विश्ववन्द्य सुविपुलयशस लोकरचाप्रदच साक्षात्सर्वापदासु प्रशमनसुमति पार्वतीप्राणमूनुम् । पायं सर्वासुरेन्द्रात्समुरमुनिगणै साधकै पूज्यमान कारुण्येनान्तराध्यामितभयशमन विघ्नराज नमामि ॥

3) Fol 12b—19b *Mahaganapatnamasahasra* Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ ओ शृणु देवि रहस्य मे यत्पुरा सूचित मया । तव भक्त्या गणेशस्य वक्ष्ये नामसहस्रकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्गणनाथस्य वरदस्य महात्मन । श्रोतु नामसहस्र मे हृदय प्रीत्सुकायते ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ प्राज्ञो विपुरनाशे तु जाता विघ्नकुला (?) शिवे । मोहने मुह्यते चेतस्ते सर्वे बलदर्पिता ॥ तदा प्रभु गणाध्यक्ष स्तुत्वा नामसहस्रकै । विघ्नहरात्पलायन्ते कालरुद्रादिव प्रजा ॥ तस्यानुग्रहतो देवि जातो ऽहं विपुरान्तक । तमद्यापि गणेशान स्तौमि नामसहस्रकै ॥ तदद्य तव भक्त्याह साधकानां हिताय च । महागणपतेर्वक्ष्ये दिव्य नामसहस्रकम् ॥

Schliesst रणे राजभये द्यूते पठेन्नाम्ना सहस्रकम् । सर्वत्र जयमाप्नोति गणेशस्य प्रसादत ॥ इतीदं पुण्यसर्वस्व मन्त्रनामसहस्रकम् । महागणपतेर्गोप्य गोपनीय स्वयोनित् ॥

1251.

13/7 11 Bl 6 Lin en Etwa 1700

Zwei Stücke aus dem Devīrahasya

1) *Mahāganapatiśaraca* Vajrapanjara Sieh die vorhergehende Handschrift Num 3

2) *Mahāganapatistotra* ebenfalls aus dem Devīrahasyatāntri 18 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्परमेशान महागणपतेर्विंभो । स्तोत्रमद्गतमं ब्रूहि मूलमन्त्रस्य तत्त्वत ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ महागणपतेर्वक्ष्ये स्तोत्र तत्त्वनिरूपणम् । जीवस्याङ्गे कलौ शीघ्र जीवन्मुक्तिप्रदायकम् ॥ ओ अस्य श्रीमहागणपतिस्तोत्रमन्त्रस्य भैरव ऋषि । गायत्री छन्द । श्रीमहागणपतिदेवता । ग बीजम् । ह्री शक्ति । कुरु कुरु कीलकम् । श्रीजीवन्मुक्तिकामनार्थे महागणपतिस्तवपाठे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । दिवतुर्दशवर्णभूषिताङ्ग शशिसूर्याभिविलोचन सुरेशम् । अहिभूषितकण्ठमक्षसूत्र भ्रमयन्त हृदये स्मरे गणेशम् ॥

इति ध्यानम् ॥ तारं नारदगीतमादिमनिशं यः साधकेन्द्रो जपेद्रा-
त्रावहि निशामुखे श्रवणहृद् शून्यालये वा प्रभो । तस्य स्मेरमुखाम्बुजाः
प्रतिदिनं लावण्यदर्पोज्ज्वलाः स्वर्वेक्ष्याथ वशीभवन्ति त्रिदिवे भूमौ
समस्ता नृपाः ॥ १ ॥

Schliesst: पञ्चाङ्गं च गणेशस्य रहस्यं मम पार्वति । विना शि-
ष्याय नो दद्यात्साधकाय विना तथा ॥ १६ ॥ विना दानं न दातव्यं
विना दानं न याहयेत् । अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात्सर्वथा दानमाच-
रेत् ॥ १७ ॥ पटलं पद्मं चर्म मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ स्तोत्रं पञ्चाङ्ग-
मनिशं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ १८ ॥

1252.

19/9¹/₄. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Mahagaṇapati-kāvaca Vajrapañjara, in 22 Versen.

Schliesst: इति गुह्यं स्वकवचं महागणपतेः प्रियम् । सर्वसिद्धिमयं
पूज्यं गोपयेत् परमेश्वरि ॥ २२ ॥

1253.

19/10. 16 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmasahasranāman aus dem *Brahmayāmala-tantra* (Śrīṣṭipra-
śaṁsāyām) in 198 Versen. Das erste Blatt fehlt. Sieh Catal. Oxon.
Num. 152. Fol. 2 beginnt in der zweiten Hälfte des sechsten
Verses: [श्री]रामतत्त्वजिज्ञासा जायते परमेश्वर ॥ ६ ॥ रहस्यं
रामचन्द्रस्य रकाराक्षरपूर्वकम् । ब्रूहि रामसहस्रं त्वं यद्यहं तव
वल्लभा ॥ ७ ॥ स्त्रियो वा पुरुषा वापि स्मृत्वा ब्रह्मत्वमामुयुः ।
तद्रहस्यं समासेन वदस्व कर्णानिधे ॥ ८ ॥ श्रीशिव उवाच ॥
महागुह्यं महागोप्यं महामङ्गलदायकम् । महामिदिकरं पुंसां महा-
व्याधिविनाशनम् ॥ ९ ॥ महापापहरं साक्षात्सर्वसौभाग्यवर्धनम् ।
राज्यं देयं शिरो देयं देयं स्त्रीपुत्रकं प्रिये । आत्मतुल्यधनं देयं न
देयं रामतत्त्वकम् ॥ १० ॥ तथापि नामसाहस्रं देवानामपि दुर्लभम् ।
न प्रोक्तं कस्यचित्क्तापि कस्मिन्काले महेश्वरि । तव स्नेहात्प्रवक्ष्यामि
शृणुष्व मुभगानने ॥ ११ ॥ ओं अस्य श्रीरकाराद्वित्रीराममहमना-
मस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारायण ऋषिः । श्रीदेवी गायत्री ऋन्द्ः ।
श्रीरामचन्द्रो देवता । श्री रां श्री कीं श्रीजम् । ह्रीं शक्तिः । ओं अय-
त्तादिति कीलकम् । मम धर्मार्थकाममोषार्थं जपे विनियोगः ॥ ओं
श्रीभगवन्नारायणऋषये नमः शिरसि । etc.

Die Namen beginnen mit dem vierzehnten Verse: रामो रा-
माक्षरो दीप्ति रक्तनेत्रो रमापतिः । रणभूमिविहारी च रक्तपादो

ऽरण्यविः ॥ १४ ॥ रघुवीरो महावीरो धीरो वै सर्वराड्रविः ।
रङ्गनाथार्चितपादो रामो राजीवलोचनः ॥ १५ ॥ Zu Ehren von
Rāma beginnen die beiden Halbverse und oft die anderen zwei
pāda mit r

Schliesst तुलस्यश्वत्ययोर्मध्ये शालग्रामस्य सनिधी । एकाहारी
भूमिशायी जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १९३ ॥ नित्य भक्त्यार्चयेद्विष्णु
स मुक्तः सर्वपातकैः । श्रीरामं च हनुमन्तं सुग्रीव च विभीषणम् ॥ १९४ ॥
अङ्गद जाम्बवन्त च स्मृत्वा पापिः प्रमुच्यते । राजद्वारे च संयामे
नदीनदसमुद्रके ॥ १९५ ॥ दुर्भिक्षे विग्रहे घोरे श्मशाने च चतुष्पथे ।
यत्र यत्र भये प्राप्ते तत्र तत्र पठेद्भुवम् ॥ १९६ ॥ विजय सर्वमाप्नोति
दुर्लभं सुलभ भवेत् । सत्यं सत्य पुनः सत्यं गोप्तव्य पशुसनिधी ॥ १९७ ॥
तव भक्त्या मयाख्यात नाख्येय यस्य कस्यचित् । इह लोके सुखी भूत्वा
परे मुक्तो भविष्यति ॥ १९८ ॥

1254.

28/11¹/₂ 5 Bl 8 Linien Etwa 1770

Ramacandranāmāstottaraśata aus der *Hiranyagarbhasamhita*
48 Verse Beginnt हेरम्बो सुरपूजितो गुणमयो लम्बोदरः स्त्री-
युतो स्वः[ः]शुण्डो गजकर्णको गजमुखो गम्भीरविद्यागुण । गौर्या-
पुत्रगणेश्वरो हरसुतो गोविन्दपूजाकृतो यात्राजन्मविवाहकार्यसमये
कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ १ ॥ पद्मस्कन्दविहगमत्स्य(वायु)सहिता ब्रह्मा-
ण्डलिङ्गाग्रयः कूर्मो वामननारदीयसहित विष्णुर्भविष्योत्तरम् । मा-
र्कण्डेयवराहधात्रिसहित श्रीब्रह्मवैवर्तक श्रीमद्भागवत त्रिशमुपरम
(korrupt) कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ २ ॥ श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरिहरो
वासुर्मेहेन्द्रो जलशङ्खो भास्करवित्तपालवरुणा सूर्यादिसर्वे ग्रहाः ।
प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजश्चिन्तामणिः कौस्तुभः स्वामी शक्तिधरश्च
लाङ्गलधरः कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ ३ ॥

Die Namen von Rama beginnen. नमो नारायणाय शार्ङ्गिणे ।
नमस्ते रामभद्राय नमो नारायणाय च ॥ २७ ॥ ओ नमो विष्णु-
चन्द्राय माधवाय नमो नमः । गोविन्दाय नमस्तुभ्यं नमस्ते परमा-
त्मने ॥ २८ ॥ Die angeblichen 800 Namen sind in etwa 68 zu-
sammengeschrumpft

Schliesst विज्ञानद सदा नृणामज्ञानतिमिरापहम् । यः पठेत्प्र-
यतो नित्यं श्रावयेद्वा समाहित ॥ ४६ ॥ सर्ववेदेषु तीर्थेषु यज्ञेषु
च तपसु च । यत्फल मुनिभिः प्रोक्तं तत्फलं समवाप्नुते (MS सम-

वाप्नोति) ॥ ४७ ॥ पुण्यकालेषु सर्वेषु यः पठेत्सततं नरः । पुनरा-
वृत्तिरहितो वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥

1255.

21/9¹/₄. 27 Bl., 8 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Kādimata, eins der Śoḍaśanīyātāntṛa, welche die Kunde von den sechzehn Formen der Śakti (nityā vidyā) lehren. Die ersten sechs Paṭala mit Randglossen. Das ganze Tantra bestand aus 36 Kapiteln. Catalogue India Office Num. 2538. Die Namen Pārvati und Īśvara sind von mir hinzugefügt. Beginnt: अनाद्यन्तो ऽपराधीनः स्वाधीनभुवनत्रयः । जयत्यविरतो व्याप्तविश्वः कालो विनायकः ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वद्वन्द्वतन्त्राणि भवतोक्तानि मे पुरा । नित्यानां षोडशानां च नव*) तन्त्राणि हस्तशः ॥ २ ॥ तेषामन्योन्यसापेक्ष्याज्जायते मतिविभ्रमः । तस्मात्तन्त्रिरपेक्षं मे तन्त्रं तासां वद प्रभो ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु कादिमतं तन्त्रं पूर्णमन्यानपेक्षया । गोप्यं सर्वप्रयत्नेन गोपितं तन्त्रचोदितम् ॥ ४ ॥ Vom neunten Verse ab wird der Inhalt der 36 Kapitel kurz angegeben.

Das zweite Paṭala beginnt: ईश्वर उवाच ॥ अथ नाथान्प्रवक्ष्यामि मद्रूपात्रित्यविविधान् । विद्यावतारसोपानभूतांस्तत्पूजनं तथा ॥ Das dritte: अथ षोडशनित्यानां क्रमाद्विद्यास्तु षोडश । वाराह्याः कुरुकुल्लया आत्मनो ऽष्टाचरस्य च ॥ १ ॥ भूतानां च वलेशैव क्रमान्नन्त्राञ्कृणु प्रिये । प्रोच्यन्ते साधुसंकेतैर्लिपीनां प्रागुदीरितैः ॥ २ ॥ Das vierte: अथ षोडशनित्यानामाद्यायाः पूजनं प्रिये । कथयामि क्रमेणैव नित्यं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १ ॥ नैमित्तिकं तथा काम्यं शृणु त्वं पटनैस्त्रिभिः । येनातिपापयुक्तो ऽपि सिद्धिमेति सुनिश्चितम् ॥ २ ॥ Das fünfte: [ततो] भावनेनैव जपेद्विद्यां समाहितः । मन्त्रात्मनस्ते सायुज्यं सिध्यत्येव न संशयः ॥ १ ॥ विद्यातृतीयखण्डेन कुर्यात्पूजोपचारकान् । पादार्थाचमनस्नानवसनाभरणानि च ॥ २ ॥ Das sechste: अथ षोडशनित्यानां नित्यार्चा निरतात्मनाम् । नैमित्तिकं च काम्यं च वक्ष्ये ऽहं शृणु शांकरि ॥ १ ॥

1256.

27/11. 75 Bl., 8 bis 11 Linien. Bengali-Schrift.

Gautamiyatantra, ein Vaiṣṇavatāntṛa in 32 Kapiteln. Es behandelt den Kultus des Kṛiṣṇa in kabbalistischer Weise in einem

*) Diese vornehmsten neun Tantra sind nach einer aus der Manoranjā von Subhagānanda entnommenen Glosse: Sundarīhrīdaya, Nityāśoḍaśakṛīṣṇaya, Candrasīlīna, Mātrikātāntṛa, Sammohanātāntṛa, Vārnakośvarātāntṛa, Mahurūpā-
śjaka, Prastāracintāmaṇi, Meruprastāra.

Dialog zwischen Gautama und Nārada — Paginiert 16—57 59—91
 Fol 16 beginnt in 6, 62 — Adhyaya 7 beginnt auf Fol 17a
 अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिकाम । यां विना नैव सिद्धः
 स्यान्नक्तो वर्षशतैरपि ॥ Adhy 8 beginnt (Fol 20b) अथ द्वादश-
 शुद्धिषु वैष्णवानामिहोच्यते । गृहोपसर्पणं चैव तथानुगमनं हरेः ॥
 Adhy 9 beginnt (Fol 23a) पद्मगन्धेन तज्जैहं मण्डलं च विशोधयेत् ।
 पलमात्रं दुग्धभागो गोमूत्रं तावद्विधत्ते ॥ Adhy 10 beginnt (Fol 27b)
 अथ पुष्पाञ्जलिः करसमायतनभस्मतः । हृत्पद्मसंस्थितं तेजः कुण्डल्या
 सह मेलयेत् ॥ Adhy 11 beginnt (Fol 34a) अथाप्रियजन वक्ष्ये
 कृष्णमन्त्रानुसारतः । धर्मार्थकाममोक्षायां यत्कृत्वा फलमश्नुते ॥
 Adhy 12 beginnt (Fol 37a) ततः प्रातः समुत्थाय कृतानित्यक्रियो
 गुरुः । कृतानित्यो ऽपि शिष्यस्तु निपीदिहुरुसनिधौ ॥ Adhy 13 be-
 ginnt (Fol 39b) एव होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थण्डिलदेवताः । दिक्-
 पालदेवताद्यापि अङ्कुरार्पणदेवताम् ॥ आनयेत्कलशे चापि कृष्णैक्य
 भावयेद्गुरुः । Adhy 14 beginnt (Fol 40b) चैत्रे मास्यथवा कृत्वा
 शुभर्चे गुरुशासनात् । द्वादश्यां शुक्लपक्षेण माधवे मासि तत्तिथौ ॥
 आरेभदमलाया वै पुरश्चर्या स्वसिद्धये । Adhy 15 beginnt (Fol 44b)
 एव नित्यकर्म कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् । कृते नैमित्तिके विप्र नित्यस्य
 पूर्णता भवेत् ॥ Adhy 16 beginnt (Fol 45a) त्रिकालाभ्यर्चनं वक्ष्ये
 गोविन्दस्य यथाविधि । मन्त्रयोरुभयोः कार्यमन्येषा च तदात्मनः ॥
 Adhy 17 beginnt (Fol 48a) ब्रूहि मे बालकृष्णत्वं तव सर्वज्ञकार-
 णम् । ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं सेवया तपसा तव ॥ Adhy 18 beginnt
 (Fol 50a) अथ प्रयोगान्वक्ष्यामि मन्त्रयोरुभयोः समान् । यान्कृत्वा
 साधकवरो लोकत्रयसुपूजितः ॥ Adhy 19 beginnt (Fol 53b) अथा-
 परान्नवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् । यत्कृत्वा मानवः सम्यक्
 सद्यो देवत्वमृच्छति ॥ Adhy 20 beginnt (Fol 55b) कर्मान्तरमथो
 वक्ष्ये शृणुष्वार्वाहितो ऽनघ । यत्कृत्वा मन्दभाग्यो ऽपि लभेन्नित्यफलानि
 वै ॥ Adhy 21 beginnt (Fol 57a) विस्तरेण मम ब्रह्मन्विष्णुमन्त्रा-
 न्ब्रवीहि माम् । भक्तो ऽहं तव शिष्यो ऽहं योग्यो ऽस्मि श्रवणे गुरो ॥
 Der Schluss von 21 und der Anfang von 22 fehlt Adhy 23
 beginnt (Fol 61a) गोपाल पिण्डसञ्ज्ञां च कथयामि मुने शृणु ।
 यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परवेहं च मोदते ॥ Adhy 24 beginnt (Fol 62b)
 अथ वक्ष्ये मनुवरं समस्तपुरुषार्थदम् । यज्ज्ञानात्सिद्धयः सर्वा भवन्ति
 करसंस्थिताः ॥ Adhy 25 beginnt (Fol 65b) अथातः सप्रवक्ष्यामि

हविमयीवल्लभं मनुम् । यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वल्लभो भुवि जायते ॥
 Adhy. 26 beginnt (Fol. 68a): अथापरं प्रवक्ष्यामि मन्त्रराजं सुदुर्ल-
 भम् । अवापुयेन जप्तेन दिव्यज्ञानं मुनीश्वराः ॥ Adhy. 27 beginnt
 (Fol. 70 b): कामथाष्टस्वराष्टः सर्वान्मन्त्रनायकः । कृष्णेति द्वाचरः
 प्रोक्तः कामपूर्वो गुणाचरः ॥ Adhy. 28 beginnt (Fol. 73a): एकाचरं
 मनुवरं विष्णोस्त्रिलोक्यमोहनम् । श्रवणे यदि योग्यो ऽस्मि मुने मे
 ब्रूहि तत्त्वतः ॥ Adhy. 29 beginnt (Fol. 74 a): अथापरं मन्त्रधरं
 वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदम् । यमुपास्य सुराणां तु पालको ऽभूच्छतक्रतुः ॥
 Adhy. 30 beginnt (Fol. 78b): सर्वज्ञ सर्वशास्त्रार्थसर्वतत्त्वार्थपारग ।
 स्वायंभुव नमस्तुभ्यं कृपाङ्कुर कृपाकर ॥ Adhy. 31 beginnt (Fol. 82 b):
 देवर्षे सर्वतन्त्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् । कृष्णानुभवसंदर्शित्तुविद्यायन्त्रि-
 भेदक ॥ Adhy. 32 beginnt (Fol. 86 a): देवर्षे योगयुक्तात्मयोगानु-
 भवदर्शक । सांख्ययोगविशेषज्ञ कर्मयोगनिषेवक ॥ विना योगं न
 सिध्येत कुण्डलीक्रमणं विभो । मूलपद्मे कुण्डलिनी यावन्निद्रायिता
 प्रभो ॥ etc.

Kolophon: माघे मासि शीते (lies सिते) पक्षे अष्टम्यां शनि-
 वासरे । लिखितं सोप्तदासेन बलरामस्य कारणं । संवत् विक्रमा-
 दित्यराज्ये १६० शकाब्दा ११५५ ॥ Hieraus das richtige Jahr zu be-
 stimmen bleibt Kundigern überlassen. Meiner Ansicht nach ist die
 Handschrift nicht vor 1700 kopiert.

1257.

21/9¹/₂. 15 Bl., 8 Linien. Etwa 1840.

Fragmente des Gautamīyatantra. Der Schluss von Adhyāya
 13 endet auf Fol. 1b. Adhyāya 14 schliesst Fol. 9b. Adhyāya 15
 schliesst Fol. 11a. Von Adhyāya 16 sind 35 Verse erhalten.
 Foll. 14. 15 enthalten 30, 36—59.

1258.

24/11. 46 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1750.

Jñānārṇava Nityātāntra, eines der älteren Tantra. Die gegen-
 wärtige Handschrift enthält zwanzig Paṭala und 88 Verse des ein-
 undzwanzigsten. Beginnt. श्रीदेव्युवाच ॥ गणेशनन्दचन्द्रेशसुरेन्द्र-
 परिवारित । जगद्वन्द्य कलाधीश किं त्वया जप्यते सदा ॥ १ ॥
 अचमालेति किं नाम संशयो हृदि मे स्थितः । शब्दातीतं परं ब्रह्म
 त्वमेव परमात्मवित् ॥ २ ॥ कथयानन्दनिखन्दसान्द्रमानसनिश्चयात् ।
 ईश्वर उवाच ॥ कथयामि वरारोहे यन्मया जप्यते सदा ॥ ३ ॥
 अकारादिचकारान्ता मातृका वर्णरूपिणी । चतुर्दशस्वरोपेता बिन्दुव-

यविभूषिता ॥ ४ ॥ अनुसारेण देवेशि बिन्दुनैकेन मण्डिता । वि-
सर्गेण च बिन्दुभ्या संलम्बाभ्या विराजिता ॥ ५ ॥

2) Balanyasavidhi 3) Tripuresvaridhyanikanda 4) Tripure
śipīthapūjavidhi 5) Tripuresīyajanavidhi 6) Purvasū hasanavidhi
7) Dvītyasūhasane Rudrabhairavavidhi 8) Pancasūhasanavidhi
9) Pancasūhasanavidhi 10) Mahatripurasundarya dvadasabheda
vivarana 11) Srīvidyasoḍaśasakṣarīvivarana 12) Srīvidyanvaśanu
dravīvarana 13) Śrīvidyāyajanavidhi 14) Mantraprayogavidhi
15) Suvarnaratnapuspapūjavidhi 16) Bijasādhanaavidhi 17) Japa
homavidhana 18) Homavivarana 19) Srīvidyadūtyajanavidhi
20) Jnanadūtyajanavidhi Das ganze Werk bestand aus 23 Paṭala
Sieh Catal India Office Num 2552

1259.

28 1/2/13 10 Bl 15 b s 19 Linien Geschrieben von Jayakṛisna am
J 1831

Dattatreyatāntṛa in 22 Paṭala (A) Das erste Kapitel enthält
die Einleitung und die Inhaltsangabe Beginnt कैलासशिखरासीन
देवदेव महेश्वरम् । दत्तात्रेय पर्यपृच्छत्पावन लोकशकरम् ॥ १ ॥
हताञ्जलिपुटो भूत्वा पृच्छते भक्तिवत्सलम् । भक्ताना च हितार्थाय
कल्पतन्त्र च कथ्यते ॥ २ ॥ कलौ सिद्धिमहाकल्प तन्त्रविद्याविधान
कम् । कथयन्ते महादेव देवदेव महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सन्ति नानाविधा
लोके यन्त्रमन्त्राभिचारका । अगमीक्ता पुराणीक्ता वेदोक्ता डामरे
तथा ॥ ४ ॥ उड्डीशे -- तन्त्रे च कालचण्डीश्वरे मते । राधातन्त्रे
चतु षष्ठे राधातन्त्रमृतेश्वरे (B धारातन्त्रे मृतेश्वरे) ॥ ५ ॥ Hin und
wieder sind nötige Verbesserungen aus B entnommen

Paṭ 2 Maranaprayoga चिताभक्ष विष युक्त धत्तूर चूर्णसंयु-
तम् । यस्याग्ने चिपेद्भीमे सद्यो याति यमालयम् ॥ १ ॥ भस्मात्
कोश्व तैल हृण्णसर्पस्त्र दन्तकम् । विषधत्तूरसंयुक्त यस्याङ्गे निचि
पेन्मृति ॥ २ ॥ Paṭ 3 Mohana ईश्वरीबीजचूर्ण (B तुलसीबीज*)
सहदेवीरस*) पेययेत् । तिलक च रवी वारे मोहन सर्वतोऽजगत् ॥
Paṭ 4 Stambhana अथात सप्रवक्ष्यामि अपिस्तम्भनमुत्तमम् । यस्यै
कस्यै न दातव्यं नान्यथा शंकरोदितम् ॥ १ ॥ गृहीत्वा मण्डूक चैक
कीमारीरस*) पेययेत् । लेपमात्रशरीराणामपिस्तम्भ प्रजायते ॥ २ ॥
Paṭ 5 Vidvesana विद्वेष नरनारीणा विद्वेष राजमन्त्रिण । महा
कौतुकविद्वेषं शृणु सिद्धिं प्रयत्नत ॥ १ ॥ Paṭ 6 Uccatana येन
हत गृह चैवं कलत्रं धनपुत्रकम् । उच्चाटन वधं कुर्याद्दृष्टदण्डो वि-

धीयते ॥ १ ॥ Paṭ. 7. Sarvajanaśaṣikaraṇa: ब्रह्मदण्डी वचां कुष्ठं
चूर्णं ताम्बूलेन दापयेत् । रवी वारे कृते योगे सर्वलोकवशीकरम् ॥
Paṭ. 8. Striśaṣikaraṇa: रविवारे गृहीत्वा तु कृष्णधत्तूरपुष्पकम् ।
शाखालता गृहीत्वा तु पत्रं मूलं तथैव च ॥ १ ॥ पिष्ट्वा कर्पूरसंयुक्तं
कुङ्कुमं रोचनं समम् । तिलकं स्त्रीवशं कुर्याद्यदि साक्षादरुन्धती ॥ २ ॥
Paṭ. 9 (Fol. 4 a). Puruṣaśaṣikaraṇa: गोरोचनं योनिरक्तं कदलीरस-
संयुतम् । एभिस्तु तिलकं कृत्वा पतिवशकरं परम् ॥ १ ॥ Paṭ. 10.
Ākaraṇa. आकर्षणविधिं वक्ष्ये नृणां सिद्धिं प्रयत्नतः । राज्ञः प्रजायाः
सर्वेषां सत्यमाकर्षणं भवेत् ॥ Paṭ. 11. Indrajālakautuka: इन्द्रजालं
विना रक्षां न करोतीति निश्चितम् । रक्षामन्त्रमहामन्त्रः सर्वसिद्धि-
प्रदायकः ॥ १ ॥ Paṭ. 12 (Fol. 6 a). Yakṣiṇīmantrasādhana: शृणु
सिद्धिं महायोगिन्यक्षिणीमन्त्रसाधनम् । यस्य साधनमात्रेण नृणां सर्वे
मनोरथाः ॥ १ ॥ Paṭ. 13. Rasāyana: गोमूत्रं हरितालं च अजा-
मूत्रं मनःशिलाम् । समं समं गृहीत्वा तु यावच्छुष्कं निषेचयेत् ॥ १ ॥
Paṭ. 14. Kālaśāstra: शृणु सिद्धिं महायोगिन्दत्तावेयं महामुने । मनु-
ष्याणां हितार्थाय मृत्युज्ञानं च कथ्यते ॥ १ ॥ Paṭ. 15. Āhāra-
vādhana: दग्धकेनापि वृक्षस्य पीठं कृत्वा etc. Paṭ. 16. Anāhāra:
भीमे ककलासस्य etc. Paṭ. 17 (Fol. 7 b). Nidhidaiśana: शिरीष-
वृक्षपत्राङ्गं कटुतैलेन पाचितम् । विषं चैव समायुक्तं धत्तूरबीजसंयु-
तम् ॥ १ ॥ Paṭ. 18. Bandhyāgaubhādharāṇa: काकबन्ध्या जन्मबन्ध्या
मृतवत्साश्च क्वचित्स्त्रियः । तासां पुत्रो हितार्थाय शंभुना कथितं
पुरा ॥ १ ॥ Paṭ. 19. Janmabandhyādinām putrakaraṇam: गर्भः
संजातमात्रेण (गर्भस्यांतमात्रेण A.) पञ्चान्मासात्संवत्सरात् । म्रियते द्वि-
त्रिवर्षाद्वा यस्याः सा मृतवत्सिका ॥ १ ॥ Paṭ. 20. Jayavāda: मार्ग-
शीर्षस्य पूर्णायां शिखिमूलं समुद्धरेत् । बाह्वी शिरसि वा धार्यं वि-
वादे विजयी भवेत् ॥ १ ॥ Paṭ. 21. Vājīkaraṇa: वलेन नारीपरि-
तोषमेति न हीनवीर्यस्य कदापि सौख्यम् । अतो वलार्थं रतिलम्पटस्य
वाजीविधानं प्रथमं परीक्ष्यम् (MS. प्रथमेवनिश्चयेत्) ॥ १ ॥ Paṭ. 22.
Bhūtagrahanivāraṇa Śībhavyāghrasaṁpavṛṣīcikabhayanāśana: श्रीरा-
स(?)पत्रपुष्पं च रविवारे समुद्धरेत् । उग्रविष्टां गृहीत्वा तु उग्ररोमं
च संयुतम् ॥ १ ॥

Schliesst: गृहीत्वा रविवारे तु श्वेतकरवीरमूलकम् । धारयेद्द-
क्षिणे हस्ते अप्रिवाधाभयं न हि ॥

1260.

29/12¹/₂ 17 Bl 10 bis 13 Linien Schrift von 1846

Dattatreya-tantra (B) Nur die ersten 20 Patala Beide Handschriften sind sehr fehlerhaft

1261.

30/13 5 Bl 11 Linien Etwa 1780

Sāṃl hyayanatantra in 34 Kapiteln Es enthält Zaubermittel zur Vernichtung von Feinden Die gegenwärtige Handschrift enthält nur die drei ersten Patala und den ersten Vers des vierten Das erste gibt die Einleitung, das zweite die Einweihung und das dritte die Salbung des Schülers Siva teilt das Tantra seinem Sohn Krauncabhedana oder Kumara mit Beginnt मध्येसुधाधि मणिमण्डपरत्नवेद्या सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाख्यविभूषिताङ्गी देवी भजामि धृतमुद्गरवैरिजिह्वाम् ॥ क्रीडभेदन उवाच ॥ कैलासशिखरासीन गौरीवामाङ्गसंस्थितम् । भारतीपतिवाल्मीकिशिष्यसयुतमोक्षरम् ॥ Sieh Lalmutra Notices Num 2259 Catalogue Ind Office Num 2537 — Patala 2 beginnt जिह्वायमादाय करेण देवी वामेन शत्रून्परिपीडयन्तीम् । गदाभिघातेन च दक्षिणेन पीताम्बराद्या द्विभुजा नमामि ॥ क्रीडभेदन उवाच । नमस्ते पार्वतीनाथ नमः पद्मगङ्गाङ्गण । वद दीक्षाविधिं तात तत्सर्वं स्तम्भनादय (lies स्तम्भनादिकम्) ॥ Patala 3 beginnt चलत्कनककुण्डलोद्धसितचारुगण्डस्थलां लसत्कनकचम्पकयुतिमदिन्दुविम्बाननाम् । गदाहतविपचका कलितलोलजिह्वाक्षला स्मरामि वगलामुखी विमुखवाञ्मुखस्तम्भिनीम् ॥ क्रीडभेदन उवाच ॥ पूजाधारण्यन्वज्ज सर्वमन्त्रविशारद । अभिषेकविधिं तात वद मे कुरुणाकर ॥

1262.

20/10 19 Bl 7 Linien Etwa 1890

Gayatryastottarasahasranaman aus dem Visṇuyamala (Śrī stiprasāsayam) In 157 Versen Beginnt सतोयं च गुरु वन्दे सर्वसपत्प्रदायकम् । शान्तं सिंहासनाच्छ्रुमानन्दामृतभोजनम् ॥ १ ॥ यदङ्गिकमलद्वन्द्वं द्वन्द्वतापनिवारणम् । तारकं द्विपदं वन्दे श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥ २ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश सर्वशास्त्रार्थपारग । श्रुतिस्मृतिपुराणानि रहस्यं त्वन्मुखाच्छ्रुतम् ॥ ३ ॥ सर्वपापहर देव केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविज्ञानं केन वा मोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्पृष्ठं त्वयाधुना । शृणु वक्ष्यामि यत्नेन गायत्र्यष्टसहस्रकम् ॥ ६ ॥

स्य्यादौ विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्वीमि ते । Die Namen der Gāyatrī sind alphabetisch geordnet, und beginnen: अचिन्त्यलक्षणाव्यक्ता etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Bṛihatstotrasaritsāgara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devīmāhātmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10. 20 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Bhūlādevadatta im J. 1734.

Gāyatrīsaahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tāntia. 199 Verse. Beginnt: अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्म-विष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि इन्द्रांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्वीजम् । भर्गः शक्तिः । धियः कीलकम् । गायत्री-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलकायैर्मुखैस्त्र्यचरैर्युक्तामिन्दुनिवद-रत्नमुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्री वरदाभयाङ्कुशकरां शुभ्रां कपालं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तीर्वहन्ती भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gāyatrī tat savitur etc geordnet.

Schliesst: इदं रहस्यं परमं परं स्वस्त्ययनं महत् । यः सष्टज्ज-पते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रूजयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/13. 7 Bl., 11 bis 19 Linien. Geschrieben von Śyāmalāla im J. 1843.

Caturviṁśatigāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gāyatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt: ॐ उत्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ ॐ आगच्छ वरदे देवी अचरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री इन्द्रसां माता ब्रह्मयोनिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gāyatrī heissen: 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gāyatrī). 2) Rāmagāyatrī. 3) Lakṣmagāyatrī. 4) Hanumadgāyatrī. 5) Kṛṣṇagāyatrī. 6) Gopālagāyatrī. 7) Viṣṇugāyatrī. 8) Mahalakṣmīgāyatrī. 9) Sīhagāyatrī. 10) Sivagāyatrī. 11) Agni-gāyatrī. 12) Pavanagāyatrī. 13) Prithvigāyatrī. 14) Gaganagāyatrī. 15) Candragāyatrī. 16) Haṁsagāyatrī. 17) Tulastigāyatrī. 18) Gauri-gāyatrī. 19) Devīgāyatrī. 20) Kātrāśyāmagāyatrī (Kātrāśyāma ist ein Name von Skanda). Eine funfundzwanzigste namens Jalabimbagāyatrī ist zugefügt. — Vgl. Florence MSS. Num. 161.

1265.

22/10 90 Bl 7 Linien Schrift von 1883

Gopālasahasranāman tausend Namen von Kṛṣṇa. Aus dem Sūmmohantāntre in 190 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृथ्वी शकरम् । ब्रह्माण्डाखिलनाथस्त्व छट्सिंहारकारक ॥ १ ॥ त्वमेव पूज्यसे लोकैर्ब्रह्मविष्णुसुरादिभि । नित्य पठसि देवेश कस्य स्तोत्र महेश्वर ॥ २ ॥ आश्चर्यमिदमाख्यात जायते मयि शकर । तत्प्राणेश महाप्राज्ञ संशय क्षिन्वि शकर ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ धन्यासि कृतपुण्यासि पार्वति प्राणवज्रमे । रहस्यातिरहस्य च यत्पृ-
क्षसि वरानने ॥ ४ ॥ स्त्रीस्वभावान्नहादेवि पुनस्त्व परिपृक्षसि । गोपनीय गोपनीय गोपनीय प्रयत्नत ॥ ५ ॥ Die Namen beginnen श्री क्ली देव कामदेव कामवीजशिरोमणि । श्रीगोपालो मही-
पालो वेदवेदाङ्गपारग ॥ २५ ॥

Schliesst श्रीगोपालो महादेवि वसेत्तस्य गृहे सदा । यस्य गेहे सहस्र च नाम्ना तिष्ठति पूजितम् ॥ १९० ॥ श्री तत्सदिति श्री-
समोहनतन्त्रे पार्वतीमहेश्वरसंवादे श्रीसतानगोपालसहस्रनामस्तोत्र स-
पूर्णमगात् ॥ Sieb Catal Indic Office Num 2536

1266.

11¹/19 23 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1840

Gopālasahasranāman in 203 Versen

1267.

19/10 35 Bl 7 Linien Datirt मीतिचैत्रकृष्ण सवत् १९२२

Gopālasahasranāman in 192 Versen

1268.

7/10 10 Bl 9 Linien Bengali Schrift. Europäisches Papier von 1853

Gopālasahasranāman in 171 Versen — Vers 156—164 sind auf dem letzten Blatt 10x wiederholt

1269.

23/11 5 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Gopālapatala Beginnt गोपालपटल लिख्यते ॥ श्रीगुरु नम-
स्कृत्य यदुनन्दनविग्रहम् । आहितक प्रवक्ष्यामि पूजा मानसपूर्वकम् ॥
ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेद्यदुनन्दनम् । कृष्ण कृष्णेति कृष्णेति
- - (Lucke) तरशत जपेत् ॥ नामोच्चारणपूर्वकं शौचं गत्वा मूत्रोत्सर्गं
कृत्वा जलमृत्तिकाशौचं विधाय तत आचमनमेभिर्मन्त्रै । केशवाय
नम । नारायणाय नम । माधवाय नम । इत्याचमनम् । गो-

सूच्यादी विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्वीमि ते । Die Namen der Gāyatrī sind alphabetisch geordnet, und beginnen: अचिन्त्यलक्षणाचक्षा etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Brihatstotrasaritsāgara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devīmāhātmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10. 20 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Bhūlādevadatta im J. 1731.

Gāyatrīśahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tantra. 109 Verse. Beginnt: अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि कृन्दांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्वीजम् । भर्गः शक्तिः । धियः कीलकम् । गायत्री-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति पङ्क्त्यामः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलह्यार्घ्यैर्मुखैस्त्यचरैर्युक्तामिन्दुनिवद्धरत्नमुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्री वरदाभयाङ्कुशकरां शुभां कपालं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्ती भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gāyatrī tat savitur etc. geordnet.

Schliesst: इदं रहस्यं परमं परं स्वस्त्ययनं महत् । यः सङ्गृह्यते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रून्जयेत्सथो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/13. 7 Bl., 11 bis 19 Linien. Geschrieben von Śyāmalāla im J. 1813.

Caturviṃśatigāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gāyatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt: ओं उत्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ ओं आगच्छ वरदे देवी अचरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री कृन्दां माता ब्रह्मयोनिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gāyatrī heissen: 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gāyatrī). 2) Rāmāgāyatrī. 3) Lakṣmagāyatrī. 4) Hanumadgāyatrī. 5) Kṛṣṇagāyatrī. 6) Gopālagāyatrī. 7) Garuḍagāyatrī. 8) Viṣṇugāyatrī. 9) Mahālakṣmīgāyatrī. 10) Paraśarāmagāyatrī. 11) Nṛsiṃhagāyatrī. 12) Sivagāyatrī. 13) Gurugāyatrī. 14) Sāryagāyatrī. 15) Agnigāyatrī. 16) Pavanagāyatrī. 17) Pṛithvigāyatrī. 18) Gaganagāyatrī. 19) Candragāyatrī. 20) Haṁsagāyatrī. 21) Tulastīgāyatrī. 22) Gaṅgagāyatrī. 23) Devīgāyatrī. 24) Kātrāśyāmagāyatrī (Kātrāśyāma ein Name von Skanda). Eine fünfundzwanzigste namens Jalabīgāyatrī ist zugefügt. — Vgl. Florence MSS. Num. 161.

सुरद्रुमतलाश्रयम् । दिव्यालकरणीपेतं रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ का
लिन्दीजलकलोलसङ्गिभारुतसेवितम् । चिन्तयथेतसा कृष्ण मुक्तो भवति
सहतेरिति ॥ ३ ॥ एव ध्यात्वा यथाशक्ति जप कुर्यात् ॥

1272.

33/13 265 Bl 10 Linien Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen Anzahl von einschlagenden Schriften, von Kṛṣṇananda. Beginnt mit einem Kṛष्णपदद्वन्द्व ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरु च ज्ञानदातार कृष्णानन्देन धीमता ॥ तत्तद्वन्धगताद्वाक्याम्रानार्थं प्रतिपद्य च । सीकार्थार्थं च सचेपात्तन्त्रसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse findet sich im Catal Oxon Num 149. Die folgenden Werke sind dort nicht genannt: Agamottara 185 a. Phavirakalpa 161 a 169 b. Kalikrama 37 a. Kumaritantra 251 b. Garudatantra 91 b. Guptar nava 102 a. Tararnava 161 a. Tārinitantra 188 b. Devyagama 1 a. Navacakresvara 258 a. Nilasarisvatitantra 156 b. Puṅgalamata 3 a 5 b. Bhāṭṭa 36 b 39 b. Bhutadamara 11 b. Mahogra 246 a. Matrīyamala 10 b. Lakṣmīkularnava 30 a. Vaisnava 35 b 39 b. Suddhesvaratantra 232 a. Śrīvidyā 255 a. Somabhujagavali 168 b. Svachandasamgraha 42 a 170 b.

Die zwei letzten Blätter sind Ergänzungen von Lucken nach Fol 166 b.

1273.

27/13 64 Bl 10 Linien Die alten Blätter reichen bis Fol 61 a und sind um 1650 geschrieben.

Śaradatilaka eine der ältesten Schriften über die Gebrauche der Tantra Schule von Lakṣmana Deśikendra Sohn von Kṛṣṇa Enkel von Vijaya. Die Handschrift enthält neun Paṭala und einen Teil des zehnten. Das vollständige Werk umfasst 25 Paṭala. Beginnt नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगलत्पद्माश्रयेण क्रमाद्व्याप्तयेन चराचरात्मकमिदं शब्दार्थरूपजगत् । शब्दब्रह्म यदूचिरे सुकृतिनश्चेत्यन्तर्गतं तद्वो ऽव्यादनिश्चयशशङ्कसदनं वाचामधीश्च मह ॥ १ ॥ Sieb Catal Oxon Num 160.

1274.

22/10 6 Bl 6 Linien Geschrieben von Rāmakavāra im J 1849

Mahamṛityumjayaṭṭapaṭṭha, Anrufung von Rudra als Mṛityumjaya d. i. als Besieger des Todes. Angeblich aus der Śaradatilaka wonut jedenfalls das Śaradatilaka gemeint ist. Dort findet sich dieses Stück nicht. Beginnt अथ शरदोक्तमहामृत्युजयविधिः । प्रातस्तनानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादी भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा । अथेत्यादि तिथी मम वा यजमानस्य सर्वा

विन्दाय नमः । विष्णवे नमः । इति हस्तप्रचालनम् । मधुसूदनाय नमः । चिविक्रमाय नमः । इति मुखमार्जनम् । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । इति हस्तप्रचालनम् । हृषीकेशाय नमः । इति पाद-प्रचालनम् । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नम इति मूर्धनि । वासुदेवाय नमो मुखे । संकर्षणाय नम इति दक्षिणांसे । प्रद्युम्नाय नमो वामांसे । अनिरुद्धाय नमो दक्षिणेनेत्रे । पुरुषोत्तमाय नमो वामनेत्रे । etc.

Schliesst: श्रीगोपालाय नमः । माला मुद्रास्तथा नाम मूल-मन्त्र एव च । अमी ते पञ्च संस्कारा परमैकान्तहेतवः ॥ इति श्री-गोपालपद्धतिः पटलं समाप्तम् ॥ Darauf folgt in vier Linien ein Gopālatārakamantra und ein Aṣṭādaśākṣaramantra.

1270.

18/10. 20 Bl., 7 bis 8 Linien. Etwa 1830.

Gopālamāntravidhī aus dem Sārasaṅgraha. Die Verehrung des Gopāla (d. i. Kṛiṣṇa) nach Art der Tantra. Die Anrufung Gopījanavallabhāya svāhā bildet die Hauptsache. Nicht ganz vollendet. Auf den Rändern findet sich die Bezeichnung शि० चं०. Beginnt: श्रीगोपालमनुं वक्ष्ये सर्वसंपत्प्रदायकम् । ग्रहचोरविपारिघ्नं व्याघ्रदारिद्र्यनाशनम् ॥ पुत्रमिव कलचादिभोगमोक्षप्रदायकम् । विद्याविभवदं नृणां विशिष्टकविताकरम् । समस्तवनिताचित्तराजवशकरं परम् ॥

1271.

22/12¹/₂. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1650.

Aṣṭādaśākṣara-Gopālamāntravidhī. Beginnt: ओमस्य श्री-अष्टादशक्षरगोपालमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारद ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीगोपालो देवता । कामो बीजम् । स्वाहा शक्तिः । योगनिद्रा कीलकम् । पञ्चपदी मन्त्रः । श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । इति संकल्पः । ओं श्रीभगवते नारदाय ऋषये नमः शिरसि । ओं गायत्रीछन्दसे नमो मुखे । ओं श्रीगोपालाय देवतायै नमो हृदि । ओं कामबीजाय नमो गुह्ये । ओं स्वाहाशक्तये नमः पादयोः । ओं योगनिद्राकीलकाय नमः सर्वाङ्गे । ओं मन्त्राय पञ्चपद्वै नमो बाह्याभ्यन्तरतः । ओं श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं जपे विनियोगाय नमो ऽञ्जली । इत्युष्यादिन्यासः ॥ १ ॥

Schliesst: ततो ध्यानम् ॥ सत्पुण्डरीकनयनं मेघाभं वैद्युताम्बरम् । विभुजं चानमुद्राढ्यं वनमालिनमीश्वरम् ॥ १ ॥ गोपगोपीगवावीतं

सुरद्रुमतलाग्रयम् । दिव्यालकरणोपेत रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ का-
लिन्दीजलकलोलसङ्गिभारतसेवितम् । चिन्तयद्येतसा कृष्ण मुक्तो भवति
सहतेरिति ॥ ३ ॥ एव ध्यात्वा यथाशक्ति जप कुर्यात् ॥

1272.

33/13 265 Bl 10 Linien Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantiialehre nach einer grossen Anzahl von einschlagenden Schriften, von Krishnanand. Beginnt mit dem Kṛṣṇapaddhantṛ brahmadisuravanditam. Gurur v. Jñānātār kṛṣṇa-
nandēn dhīmatā ॥ तत्तद्वन्यगताद्वाक्यान्नानार्थं प्रतिपद्य च । सी-
कार्थार्थं च सत्तेपात्तन्त्रसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse findet sich im Catal Oxon Num 149. Die folgenden Werke sind dort nicht genannt: Agamottara 185a Ekavirakalpa 161a 169b Kalikrama 37a Kumaritantra 251b Garudatantra 91b Guptanava 102a Tarainava 161a Tarinitantra 188b Devyaguna 1a Navacakresvara 258a Nilasarasvatitantra 156b Puṅgalamata 3a 5b Bhatta 36b 39b Bhutadamara 115b Mahogra 246a Mātriyamala 10b Lakṣmīkūṭarnava 30a Vaisnava 35b 39b Suddhesvaratantra 232a Srīvidya 255a Somabhujagavali 168b Svachandasamgraha 42a 170b

Die zwei letzten Blätter sind Ergänzungen von Lücken nach Fol 166b

1273.

27/13 64 Bl 10 Linien Die alten Blätter reifen bis Fol. 61a und sind um 1650 geschrieben

Saradatilaka eine der ältesten Schriften über die Gebräuche der Tantra Schule von Lakṣmana Desikendri, Sohn von Krishna Enkel von Vijaya. Die Handschrift enthält neun Paṭala und einen Teil des zehnten. Das vollständige Werk umfasst 25 Paṭala. Be-
ginnt नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगलत्पञ्चाशदर्थं क्रमाद्व्याप्तं येन चरा-
चरात्मकमिदं शब्दार्थरूपं जगत् । शब्दब्रह्म यद्वचिरे मुक्ततिनद्येतन्य-
मन्तर्गतं तद्वो ऽव्यादनिशं शशाङ्कसदनं वाचामधीशं मह ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 160

1274.

22/10 6 Bl 6 Linien Geschrieben von Ramakavāra im J 1849

Mahamritpunyayajapauruṣi, Anrufung von Rudra als Mṛ-
tyumjaya, d. i. als Besieger des Todes. Angeblich aus der Sarada-
womit jedenfalls das Saradatilaka gemeint ist. Dort findet sich
dieses Stück nicht. Beginnt अथ शारदीयमहामृत्युजयविधि ।
प्रातःस्नानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादीं भूतशुद्धि
प्राणप्रतिष्ठा च कृत्वा । अबेत्यादि तिथी सम वा यजमानस्य सर्वा-

रिष्टनिवृत्तिपूर्वकं सकलाभीष्टसिद्धये आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्धये श्री-
महामृत्युञ्जयमन्त्रजपमहं करिष्ये ॥

Die Gebete bewegen sich um den vedischen Vers अस्वके
यजामहे u. s. w., welcher viermal wiederholt wird, und die einzelnen
Wörter und Silben desselben werden in gekunstelter Weise in die
Anrufungen mit namas eingeflochten.

1275.

16/6. 6 Bl., 5 Linien. Geschrieben in Devagirimadhye von Rāma-
prasada im J. 1862

Mahāmṛityuñjajapavidhi, angeblich aus dem Śāradātilaka.
Weicht von der vorhergehenden Handschrift nur in Kleinigkeiten ab.

Schliesst: अथ प्रार्थना ॥ मृत्युञ्जय महादेव चाहि मां श्रणा-
गतम् । जन्ममृत्युजरारोगैः पीडितं कर्मबन्धनैः ॥ तावकस्त्वद्गतप्राणस्त्व-
च्चित्तो ऽहं सदा मृड । इति विज्ञाप्य देवेश जपेन्मृत्युञ्जयं मनुम् ॥

1276.

22/12. 17 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Śukadeva, Sohn
von Śaṅkai, im J. 1653.

Mṛityuñjajavidhānavidhi, enthält ähnliche Vorschriften für
die Verehrung von Rudra, ist jedoch mit kabbalistischen Buch-
stabenformeln überladen. Beginnt: तत्र जपारम्भकालः ॥ मन्त्रारम्भश्च
चैत्रे स्याद्बृहदुःखप्रदायकः । वैशाखे रत्नलाभः स्याज्ज्येष्ठे तु मरणं
ध्रुवम् ॥ आपादे बन्धनाशः स्यात्पूर्णाथः श्रावणे तथा । प्रजानाशो
भाद्रपदे पुत्रायुर्वर्धनमाश्रिते ॥ कार्तिके स्वर्णलाभः स्यान्मार्गशीर्षि
महोदयः । पौषे धनसमृद्धिः स्यान्माघे मेधाविवर्धनम् । धनं मोक्षश्च
फाल्गुने भासानां कीर्तितं फलम् ॥ Citirt werden das Śāradātilaka
und das Mohacūḍottara Fol. 9 a. Der eigentliche Gegenstand beginnt
auf Fol. 10 a.

Schliesst: न तत्र चौरस्य भयं न दस्योर्न रोगसंस्थाशनवातभी-
तिः । उत्पातवायोरपि नात्र शङ्का लक्ष्मीः स्वयं तत्र वसेदलोला ॥

1277.

22/10. 8 Bl., 7 Linien. Schrift von 1820.

Mṛityuñjajapavidhi, eine ausführlichere Behandlung des-
selben Gegenstandes. Beginnt: शिवालये देवायतने तीर्थे गृहे वा
ब्राह्मणैः सह गन्तव्यम् । तत्र स्नानं कुर्वीत । संध्यादिकं शुचिवस्त्रप-
रिधानं तिलकं कुर्वीत । तत्र गोमयोपलिप्तभूम्यां चर्ममात्रशोधनं
[कार]यित्वा तत्रोपविशति । ततो हस्ते कुशोप[ग्रहं] गृहीत्वा । आचमनं
प्राणायामं कृत्वा ॥ अथ प्रयोगः । इहेत्यादि तिथौ श्रीमृत्युञ्जयप्रीत्यर्थे

पञ्चामृतपोडशोपचरिः पूजा कर्तव्या । अथ अष्टदलमध्ये स्थापयित्वा । इति पूजा । अथ न्यासोपक्रमः । अस्य श्रीत्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः शिरसि । अनुष्टुप् छन्दो मुखे । मृत्युञ्जयरुद्रो देवता हृदये । पुरुषार्थपादचतुष्टयार्थे श्रीत्र्यम्बकरुद्रप्रतीत्यर्थे न्यासे विनियोगः । ओं त्र्यम्बक अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । यजामहे तर्जनीभ्या नमः । etc

Im Verlauf werden acht *Āṅgārāṇi* (Bittgänge) erwähnt, in denen verschiedene als göttliche Wesen betrachtete Dinge und auch Gott heiten angerufen werden

Am Ende des Werkes folgt auf Fol. 8b ein unvollendeter *Homavādhi*. Ein oder mehrere Blätter fehlen am Ende

1278.

15/3 2 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1790

Mṛityunjayamantrodhāra, ein kurzer Abriss desselben Gebetes. Beginnt: ओं त्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । मृत्युञ्जयमहारुद्रो देवता । मृत्युञ्जयार्थे जपे विनियोगः । ओ त्र्यम्बक अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओ यजामहे तर्जनीभ्यां नमः । ओ सुगन्धिं पुष्टिचर्धनं मध्यमाभ्यां नमः । ओ उर्वारुकमिव बन्धनात् अनामिकाभ्या नमः । ओ मृत्योर्मुञ्चीय कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओ मामृतात् करतलपृष्ठाभ्या नमः । एवं हृदयादि । ओ भूर्भुवः स्वः इत्यनया दिग्बन्धः । ओ रं इत्यभिप्राकारः । मूलेन व्यापकचय कुर्यात् ॥ अथ ध्यानं ॥ ओ चन्द्रार्कापिविलोचन स्मितमुखे पद्मे (her durch einen Riss ent stellt) हृदयान्तस्थितं मुद्रापाशमृगाचसूत्रविलसत्पाणि हिमांशुप्रभम् । कीटोरेन्दुगलत्सुधासुततनुं हारादिभूषोज्ज्वलं कान्त्या विश्वविमोहन पशुपति मृत्युञ्जयं भावये ॥

Schliesst. भूर्भुवःस्वर्भुजङ्गेशस्तारी जू सर्गवान्भृगुः । आकाशो मनुविन्दाद्यः प्रणवान्तो मनुत्तमः ।

1279.

21/10. 8 Bl., 6 Linien. Etwa 1790.

Kārtavyajajanakrama, die gehörige Anordnung zur Verehrung des Kārtavyaja, von Raghunandana Śarma. Unvollendet. Beginnt प्रणम्य परमात्मानं रघुनन्दनशर्मणा । श्रीकार्तवीर्यदेवस्य लिख्यते यजनक्रमः ॥ तत्रादौ मासविचारः । वैशाखश्रावणाश्विन-कार्तिकमासंशीर्षीपौषमाघफाल्गुनाः शुभा नितरे । श्रेष्ठमासेष्वपि शुक्लपक्षः । प्रतिपदसारथ्य पूर्णमासः शुभः ।

1280.

28/10. 12 Bl., 8 Linien. Etwa 1820.

Kārtavīryārjunakalpa, das Ceremoniell des Kārtavīryārjuna. Besprochen werden hauptsächlich die wundervollen Wirkungen einer Zauberformel. In zwei Abteilungen von je 57 und 164 Versen. Beginnt: वन्दे शंभुं सदानन्दं शंकरं कृष्णापरम् । चन्द्रार्धचूडमिन्द्रा-
दीर्वन्दितं नन्दिवाहनम् ॥ १ ॥ रजतादिप्रतीकाशं रजताद्रिनिवा-
सिनम् । पप्रच्छ शंभवी शंभुं गिरिशं गिरिनन्दिनी ॥ २ ॥ श्री-
देव्युवाच ॥ देवदेव महादेव देवारिवलसूदन । देववर्धन देवेन्द्रवन्दि-
तेन्दुशिखामणे ॥ ३ ॥ पुष्टे भवन्तं भगवतः कार्तवीर्यस्य भूपतेः ।
माहात्म्यं मन्तराजस्य विस्तरेण ब्रवीतु मे ॥ ४ ॥ कार्तवीर्यमनोदैव
विधानं वक्तुमर्हसि । सरहस्यं महामुख्यं श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ॥ ५ ॥
Fol १२ fehlt

1281.

22/11. 9 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1747.

Kārtavīryārjunakavaca, ein Schutzgebet an Kārtavīryārjuna, aus dem Uddāmaratantra. 165 Verse Beginnt: ओं श्रीचिह्ना-
नन्दनाथो जयति ॥ ओं अस्य श्रीकार्तवीर्यार्जुनमन्त्रस्य दत्ताचेय ऋषि-
रनुष्टुप् छन्दः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता आं वीजं क्लीं शक्तिर्यथोक्त-
फलप्राप्त्यर्थं श्रीकार्तवीर्यार्जुनप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । etc. अव्यात्सर्वभ-
यात्प्रभाकरनिभः प्रोद्योतनोद्योतितः स्वर्णस्रक्परिवीतकंधरधरो रक्तां-
शुकोष्णीपवान् । नानारत्नविभूषितः करसहस्राधोत्तवाणासनो वाणा-
सार्धसहस्रबाहु रनिशं भूवल्लभो नः प्रभुः ॥ १ ॥ अन्यच्च ॥ सप्तद्वी-
पिकनाथः सवितृसमरुचिः सर्वदुष्टान्तको नः पाथादब्जायताक्षो रथ-
वरनिलयः स्थूलकायो ऽथ भीमः । चापाक्षिपुस्त्रिलोकी करधृतधनुषो
निस्त्रनैस्त्रासयानः श्रीमान् श्रीकार्तवीर्यो ऽखिलनृपतिनतांघ्र्यम्बुजाक्ष-
प्रकारी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वलोकहिते रत ।
केन रचा भवेत्तृणां भीतानां विविधापदि ॥ १ ॥ राजचीरादिपी-
डासु शस्त्राग्निविषपातने । मारीदुःस्वप्नपीडासु ग्रहरोगभयेषु च ॥ २ ॥
ज्वरापसारपीडासु सिंहव्याघ्रनिपातने । राक्षसासुरवेतालपिशाचप्रेत-
नाशने ॥ ३ ॥ महाभये महानाशे महानावि गते ऽर्धवे । महामृत्यु-
भये घोरे महाकलहपातने ॥ ४ ॥ केनोपायेन शान्तिः स्यात्साध-
कानां महेश्वर । अनष्टद्रव्यरचा च नष्टस्य पुनरागमः ॥ ५ ॥ सर्वा-
कर्षणसंक्षोभसर्वसंवननं (sarvasammanabhāṇam MS.) तथा । भवत्यभीष्टं
जप्त्वा केन तद्वद मे शिव ॥ ६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु गुह्यतमं

देवि गोपनीय प्रयत्नतः । अवाच्यमपि वक्ष्यामि तव लोकहिताय वै ॥ ७ ॥ कवच कार्तवीर्यस्य साङ्गावरणक क्रमात् । स्वमूर्तिशक्तिमन्तौघ सजपधानपूर्वकम् ॥ ८ ॥

Schliesst कार्तवीर्यस्य कवचं तदुक्तं वै मया तव ॥ १६२ ॥ येन सरचितो देवि कालेनापि न जीर्यति । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कवचं धारयेत्तुधीः । कार्तवीर्यः खलद्वेषी हतवीर्यसुतो बली ॥ १६३ ॥ सहस्रबाहुः शत्रुघ्नो रक्तवासा धनुर्धरः । रक्तगन्धो रक्तमाख्यो राजा स्मर्तुरभीष्टदः ॥ १६४ ॥ द्वादशैतानि नामानि कार्तवीर्यस्य यः पठेत् । सपदस्तस्य जायन्ते जनास्तस्य (jais tasya MS) वशे सदा ॥ १६५ ॥

1282.

19/8 11 Bl., 8 Linien Geschrieben von dem Blakṣu Viṣṇugiri im J 1707

Kartavyarjunakavaca Eine genauere Abschrift Das erste Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt in der zweiten Hälfte von Vers 9 भास्वज्जपताकाद्ये तुरगायुतभूषिते ॥ ९ ॥ महासर्वतकामो-दभीमरावविराविणि । समुद्रुतमहावृक्षवितानितवियत्पथि ॥ १० ॥

1283.

27/12 7 Bl., 10 Linien Etwa 1790

Kartavyastarāja, ein Lobgedicht auf Kṛtavyarjuna, aus dem Uddamaśvaratantra 133 Verse Beginnt रक्तस्रगम्बरविभूषणकुण्डलाद्य चापासिसायकगदाशनिचक्रयूथै । सशोभितायुतसहस्रकर गुणाब्धि लोकैकनाथमनिश मनसा स्मरामि ॥ १ ॥ उद्यद्दिवाकरनिभ कमलायताक्ष केयूरनूपुरकिरीटधर नरेशम् । रक्षपिशाचभयनाशनमादिदेव श्रीकार्तवीर्यमनिश हृदि भावयामि ॥ २ ॥ मेरुपृष्ठमुखासीन देवदेव जगद्गुरुम् । विलोचन नीलकण्ठ जटामुकटमण्डितम् ॥ ३ ॥ स्कन्दादिसहित शान्त सर्वभूतहिते रतम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ लोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥ प्रीत्युत्फुल्लानना देवी महोत्कण्ठाकुलेवणा । कलावन्तजनावासमुवाच गिरिजा शिवम् ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव लोकानुग्रहकातर । चन्द्रशेखर भस्माङ्ग षण्णिराजविभूषण ॥ ६ ॥ सर्वशाम्भपुराणानि श्रुतय स्मृतयस्तथा । विप्रधर्मा राजधर्मा वैश्वधर्मास्तथैव च । शूद्रधर्मास्तथा स्त्रीणां सकराणामपि स्फुटम् ॥ ७ ॥ बालानामपि यूना च वृद्धानां चापि त्वया विभो । धर्माः प्रोक्ता वटूनां च गृहस्थानां तथैव च ॥ ८ ॥ वनस्थाना यतीनां च विधवाविधुरात्मनाम् । सर्वे धर्माः श्रुता

ज्ञातास्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ९ ॥ इदानीं श्रुतिसंपन्नं श्रोतुमेकं त्वदा-
स्यतः । समोत्कण्ठाकुलं चेतस्तन्मे वक्तुं त्वमर्हसि ॥ १० ॥

Schliesst: रहस्यं तव राजाख्यं मया ते प्रकटीकृतम् । गोपनीयं
त्वया सम्यक् निधानमिव पार्वति ॥ १३० ॥ उवाहिवानाथसहस्र-
कान्तिं रथस्थमिष्वासनवाणहस्तम् । रत्नोभयघ्नं जलजायताचं नमामि
देवाधिपपूजितां हिम् ॥ १३१ ॥ दशास्यदर्पघ्नमतिप्रसन्नं रक्ताम्बरं हा-
टकमालिकण्ठं । सहस्रबाहुं जगतीपतीशं चक्रावतारं प्रणमामि वि-
ष्णुम् ॥ १३२ ॥ माहिष्मतीनाथमनाथनाथं राजेन्द्रपूज्यं शशिवंशकेतुम् ।
रक्ताङ्गरागं भयरोगघ्नं श्रीकार्तवीर्यं हृदि भावयामि ॥ १३३ ॥

1284.

15/10. 4 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Raghunātha Jyauṭiṣa im
J. 1839.

Indrākṣistotra, ein Loblied auf Indrākṣi in 16 Versen, von
India vorgetragen. Indrākṣi ist ein Name von Durgā. Beginnt:
ॐ अस्य श्रीइन्द्राक्षीस्तोत्रमन्त्रस्य पुरंदर ऋषिः । इन्द्रो देवता ।
अनुष्टुप्छन्दः । महालक्ष्मोर्वीजम् । सूर्यस्तत्त्वम् । भुवनेश्वरी शक्तिः ।
भवानी कीलकम् । मम सकलकामनासिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ etc.

Der Hymnus beginnt: इन्द्र उवाच ॥ इन्द्राक्षी नाम सा देवी
देवतैः समुदाहृता । गौरी शकंभरी देवी दुर्गानाम्नेति विश्रुता ॥ ५ ॥
कात्यायनी महादेवी चन्द्रघण्टा महातपाः । सावित्री सा च गायत्री
ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी ॥ ६ ॥ नारायणी भद्रकाली रुद्राणी कृष्ण-
पिङ्गला । अपिज्वाला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी ॥ ७ ॥
मेघसूना सहस्राक्षी विष्णुमाया जलोदरी । महोदरी मुक्तकेशी
घोररूपा महाबला ॥ ८ ॥

1285.

23/15. 3 Bl., 10 Linien. Etwa 1870.

Indrākṣistotra. Derselbe Text mit geringen Abweichungen
und Zusätzen.

Schliesst: सर्वरोगप्रशमनं सर्वदुःखविनाशनम् । अन्ते मुक्ति-
मवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १५ ॥

1286.

26/12. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1700.

1) *Kālikādīpadānavidhi* aus dem Brahmayāmala 14 Verse.
Beginnt: भैरव उवाच ॥ कालिकाया महाविद्या कीर्णपेश्वरराधिता ।

दीपं दत्त्वा फलं ज्ञात्वा बीजं च प्रथमोद्धृतम् ॥ १ ॥ सिन्दूरेण
कृतं यन्त्रं मूलेनावेष्टितं ततः । तस्योपरि घृतं दीपं दीपाद्ये दीपिणी
यजेत् ॥ २ ॥ वेदाय कमला काली वाग्भव भुवनेश्वरी । एषा तु
दीपिणी विद्या कालिका वशकारिणी ॥ ३ ॥ सुवर्णे रजते ताम्रे
काले लोहे च मृन्मये । यथालाभे तथा कुर्यान्निशीथे मुक्तकु-
न्तल ॥ ४ ॥

2) *Dakṣiṇakalīlāya Dipapatala* aus der *Agastīsambhita*.
11 Verse Beginnt अर्थादिसाधने दीपं दक्षिणाया मनीहरम् ।
भार्गवेण कृतं दीपं भर्गस्याच्चापुरस्कृतम् ॥ १ ॥ नानारोगातिहरणं
नानाक्लेशनिवारणम् । महाशत्रुभये प्राप्ते प्राप्तये प्राणसकटे ॥ २ ॥
दत्त्वा दीपं प्रयत्नेन कालिकाकल्पभूषणम् । मूलं जप्त्वा हविष्येण दि-
वसे अयुतार्धकम् ॥ ३ ॥ रात्री च ग्रहरे ऽतीते ततो दीपं प्रकल्प-
येत् । न्यासादिकं ततः कुर्यात्पोढा कवचसयुतम् ॥ ४ ॥

3) *Asitūpadana* aus dem *Kalikulasarvasva* 16 Verse Be-
ginnt देव्युवाच ॥ असितादीपदानस्य विधिं ब्रूहि ममाग्रतः । यदि
ते वज्रभा देव सर्वलोकजनेश्वर ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं
देवि यत्पृष्ठं प्राणवल्लभं । न कस्यापि मया ख्यातं तव प्रीत्या वदामि
तत् ॥ २ ॥ शान्तिवश्यस्तम्भनानि द्वेषोच्चाटने ततः । मरुतान्तानि [तानि]
पटप्रकाराणि कर्म च ॥ ३ ॥ शान्तिं रौप्यमयं पात्रं वस्त्रं मायमयं
स्मृतम् । स्तम्भने लोहसमूतं विद्वेषे चपुसभवनम् ॥ ४ ॥

4) *Sāntistara* tantrik in 43 Versen. Beginnt जयन्तु देवो
हरपादपङ्कज प्रसन्नवामाभूतमोचदायकम् । अनन्तसिद्धान्तमतिप्रकाशकं
नमामि चाष्टाष्टकयोगिनीयणम् ॥ १ ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थं मातृ-
मण्डलवेष्टितम् । नमामि शिरसा नाभे मेरवे मेरुदीपप्रियम् ॥ २ ॥
अनादिघोरससारध्वान्तविध्वंसहेतवे । नमः श्रीदेवनाथाय भर्वायध-
विधायिने ॥ ३ ॥ आपदो दुरितं रोगाः समयाचारान्नृणात् ।
सर्वे च मे व्यपोहन्तु दिव्यचक्रस्य मेलनात् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यमे-
श्वर्यं कीर्तिनीभं सुखं जय । नन्दोर्मनोरमा चाम्बु पान्ता मां सर्वं
देवता ॥ ५ ॥ संपूजकानां प्रतिपानकानां त्रितेन्द्रियाणां च तपो
धनानाम् । देशस्य राष्ट्रस्य कुलस्य राष्ट्रं करोतु शान्तिं भगवान्क्ल-
ेश ॥ ६ ॥

Schlesst नित्यमेतत्पठेत्सूक्तं पूजने साधकम् यः । शान्तिश्च
सर्वपापानां सर्वपापनिहन्तनम् ॥ ४० ॥ आधयन्मयं नश्यन्ति त्रीणि
दृष्टशतं सुखी । विद्वत् भुवनेश्वर्यं मोऽमरत्वमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

1287.

16/10. 24 Bl., 7 bis 8 Linien. Schrift von 1669.

Kālikāsahasranāmastotra. Nach dem Kolophon aus dem Rudrayāmala, während in Nummer 1290, 1 als Quelle das Kālikā-tantra angegeben ist. Fol. 1 fehlt. Fol. 2 beginnt: आगतो ऽसि कि-
मर्थं त्वं कथयस्व च तत्त्वतः । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रूपा प्रस्फुरितेन च ॥ ५ ॥

1288.

33/15. 15 Bl., 12 Linien. Abschrift von 1808.

Kālisahasranāman aus der Mahākālasamhitā. Tausend Epi-
theta der Kālī, welche sammtlich mit dem Buchstaben k anfangen.
Beginnt: यथा दिव्यामृतैर्दिव्याः प्रसन्नाः क्षणमात्रतः । तथानेन महा-
काली प्रसन्ना पाठमात्रतः ॥ १ ॥ कथ्यते नामसाहस्रं सावधानमनाः
शृणु । सर्वसाम्राज्यमेधाख्यं नामसाहस्रकस्य च ॥ २ ॥ महाकाल
ऋषिः प्रोक्त उष्णिक् छन्दः प्रकीर्तितम् । देवता दक्षिणा काली
माया बीजं प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमहादिनाथविरचितायां महाकालसंहितायां
कालीकालसंवादे सुन्दरीशक्तिदानाख्यं कालीस्वरूपं सहस्रनामस्तोत्रं
संपूर्णम् ॥

1289.

19/12. 13 Bl., 10 Linien. Abschrift von etwa 1750.

Kālikāsahasranāman aus dem Kālikākulasarvasva, tausend
Namen, das heisst tausend Attribute der Kālī, ohne alle Kunst
zusammengereiht. Das erste Blatt fehlt. Das zweite beginnt:
ॐ३८ ओं कृशाङ्गी३९ ओं कुलिशाङ्गी४० ओं क्रीकायै४१ ओं
कमलाकलायै४२ ओं करालास्यायै नमः ४३ ओं करान्ध्र्यै नमः ४४
ओं कुलकान्तायै४५ ओं अपराजितायै ४६ ओं उषायै ४७

Schliesst: शिव उवाच ॥ इति श्रीकालिकानाम्नां सहस्रं शक्ति-
भाषितम् । गुह्याद्गुह्यतरं साचान्महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पूजाकाले
निशीथे च संध्योरुभयोरपि । लभते गाणपत्यं स यः पठेत्साधको-
त्तमः ॥ २ ॥ यः पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि । सर्वपाप-
विनिर्मुक्तः स याति कालिकापदम् ॥ ३ ॥ अथद्वया अथवा वा यः
कश्चिन्मानवः पठेत् । दुर्गाद्दुर्गतरं तीर्त्वा स याति परमां गतिम् ॥ ४ ॥
बन्धा वा काकबन्धा वा मृतापत्या च याङ्गना । श्रुत्वा स्तोत्रमिदं
पुत्राँलभते चिरजीविनः ॥ ५ ॥ यं यं कामयते कामं पठनात्स्तोत्र-
मुत्तमम् । देवीवरप्रसादेन तं तं प्राप्नोति नित्यशः ॥ ६ ॥

इति श्रीकालिकाकुलसर्वस्वे शिवपरशुरामसंवादे कालिकासहस्र-
नामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

1290.

18/10 57 Bl meistenteils 11, seltener 7, 9, 10, 12 Linien Etwa 1750

Kalikaraca oder *Kalikakaraca*, eine Sammlung von Schutzgebeten an Kali. Auszüge aus verschiedenen Tantra. Die Handschrift hat keinen Gesamtnamen. Das letzte Stück bricht im vierundzwanzigsten Verse ab.

1) *Mahākālīśahasranāman* tausend Namen der Kali, aus dem *Kalikātāntra*. Zwiegespräch zwischen Śaṅkara und Parasurama. 230 Verse. Beginnt श्रीशिव उवाच ॥ कथितो ऽयं महामन्त्रः सर्वमन्त्रोत्तमोत्तमः । यमासाद्य मया प्राप्तमैश्वर्यपदमुत्तमम् ॥ १ ॥ स पूज्य परया भक्त्या यथोक्तविधिना भवान् । क्रियतामर्चनं भक्त्या त्रैलोक्यविजिगीषया ॥ २ ॥ श्रीपरशुराम उवाच ॥ प्रसन्नो यदि मे देवः परमेशः पुरातनः । रहस्य परम देव्याः कथय प्रभो ॥ ३ ॥ विनार्चनं विना होमं विना न्यासं विना वलिम् । विना गन्धं विना पुष्पं विना नित्योदितां क्रियाम् ॥ ४ ॥ प्राणायामं विना ध्यानं विना भूतविशोधनं । विना जपं विना दानं यथा काली प्रसीदति ॥ ५ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पृष्टं त्वयोत्तम प्राज्ञ भृगुवंशसमुद्भव । भक्तानामपि भक्तो ऽसि त्वमेव साधयिष्यसि ॥ ६ ॥ देवी दानवकोटिघ्नी लीलया रुधिरप्रियाम् । सदा स्तोत्रप्रियामुयां कामकीतुकलालसाम् ॥ ७ ॥ सर्वदानन्दहृदयामासवासक्तमानसाम् । माध्वीकमत्स्यमासानुरागिणी रुधिरप्रियाम् ॥ ८ ॥ श्मशानवासिनी प्रेतगणनृत्यमहोत्सवाम् । योगप्रभावां योगिणी योगीन्द्रहृदयस्थिताम् ॥ ९ ॥ तामुयकालिकां राम प्रसादयितुमर्हसि । तस्याः स्तोत्रं महापुण्यं स्वयं काल्या प्रकाशितम् ॥ १० ॥ तव तत्कथयिष्यामि श्रुत्वा वत्सावधारय । गोपनीयं प्रयत्नेन पठनीयं परात्परम् ॥ ११ ॥

Die tausend Namen beginnen nach Vers 17 श्री अस्य श्री-दक्षिणकालीसहस्रनामस्तोत्रस्य महाकालभैरव ऋषिरनुष्टुप् छन्दः श्मशानकालिका देवता धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोगः ॥ श्री ममः कालिकायै ॥ श्री श्मशानकालिका काली भद्रकाली कपालिनी । गुह्य-काली महाकाली कुक्कुट्या विरोधिनी ॥ १८ ॥

2) Fol 18b *Dakṣiṇakālīkaraca*, angeblich aus dem *Vīrabhadratantra* 14 Verse. Beginnt वीरभद्र उवाच ॥ श्री कालीकवचस्यास्य ऋषिर्भैरव उच्यते । छन्दो ऽनुष्टुप् समाख्यातं देवी दक्षिणकालिका । शक्तिर्द्वाविंशबीजानि विनियोगश्च रचणे ॥ १ ॥ शिरसि मयनभाले भ्रूयुगे कर्णगण्डे वदनरदनजिह्वाभ्यन्तरे गले च ।

सर्वेश्वरी महाविद्या सर्वदेवविराजिता ॥ २ ॥ तस्याः कटाक्षमात्रेण
त्रैलोक्यविजयी हरः । बभूव कमलानाथो विभुर्व्रह्मा प्रजापतिः ॥ ३ ॥

8) Fol 30b *Trailokyamohana Kavaca* aus dem *Kālikā-
purāṇa* Beginnt ओ नमः कालिकायै । ओ नमः सर्वसिद्धियोगि-
नीभ्यः । ओ नमः सर्वसिद्धिमातृभ्यः । ओ नम उदितोदितानन्द-
नाथै । ओ नमः सकलकुलचन्द्रिकायै । ओ नमो भगवत्यै चण्डमा-
लिन्यै नमो नमः ॥

9) Fol 31a *Trailokyamohana Karaca* aus dem *Rudriya
mala* 34 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्ब्रूहि कवच भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । त्रैलोक्यमोहनं नाम छपया मे जगद्गुरो ॥ १ ॥
शिव उवाच ॥ शृणु देवि वरारोहे कवच परमाद्भुतम् । यद्वत्पा
पठनाद्ब्रह्मा ऋषिर्कर्ताभवत्प्रभु ॥ २ ॥ छण्णो दूर्वादलश्यामो देव-
कीर्णभेसभवः । हृत्पद्मे कालिका ध्यात्वा ततः छण्णत्वमाप्नुयात् ॥ ३ ॥
कालिका दक्षिणा ध्यात्वा ऋद्धिबुद्धिफलप्रदाम् । सर्वाः श्यामा भव-
त्येता जनार्दनविभूतयः ॥ ४ ॥

10) Fol 33a *Kālikakaraca* aus dem *Uttaratantra* des *Rudra
yamala* 75 Verse Beginnt कैलासशिखराखटं भैरव चन्द्रशेखरम् ।
वचःस्थले समासीना भैरवी परिपृच्छति ॥ १ ॥ भैरव्युवाच ॥ देवेश
परमेशान लोकानुग्रहकारक । कवच सूचितं पूर्वं कथयस्व मयि
प्रभो ॥ २ ॥ यदि मे महती प्रीतिसत्तास्ति कुलभैरव । कवच
कालिकादेव्याः कथयस्वानुकम्पया ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ अप्रकाश-
मिदं देवि नरलोके विज्ञेयतः । लक्षवार वारितापि स्त्रीस्वभावादि
पृच्छसि ॥ ४ ॥

11) Fol 38b *Karaca Jagadrasākhara* aus dem *Kālikāra-
hasya* 67 Verse Beginnt श्रीपार्वत्युवाच ॥ भवदुःखमहोद्विपा
सतप्ता कर्णार्णवम् । याचे त्वामहमीशिक चातुमर्हसि वाग्भवैः ॥ १ ॥
कथितं कालिकादेव्याः कवचं कामदं महत् । रहस्यं कवचं ब्रूहि कक्षे-
चिन्नं यदीरितम् ॥ २ ॥ प्रयोगसर्घर्भवता साधको विमुखीकृतः ।
साधनात्तदिदानीं मे प्रत्यक्षीकरणं वद ॥ ३ ॥

12) Fol 43b *Kālikākaraca* aus dem *Kālikākālpa* 21½ Verse
Beginnt महाकालभैरव उवाच ॥ कालिका कमला काली काम-
सिद्धा महोदरी । प्रत्यक्षा भव चामुण्डे भक्त्या कवचपाठतः ॥ १ ॥
कुसुमकुसुमा शीर्यं पायात्कमललोचना । सलाटं पातु चामुण्डा कण्ठं

रचतु कालिका ॥ २ ॥ ऊरु मे पातु लीलाक्षी कामस्थानं शि-
वाङ्गना । जङ्घायुग्मं भद्रकाली पादायं पातु भीषणा ॥ ३ ॥

13) Fol. 45 n. *Kālikākavaca* aus dem *Kālikākulāmpita*.
30 Verse. Beginnt: कैलासशिखरासीनं प्रणिपत्य जगद्गुरुम् । पप्रच्छ
पार्वती नाथं विनयाद्भक्तकंधरा ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव पर
ब्रह्मन् संसारार्णवतारक । केन सिद्धिर्भवेच्छीघ्रं कालिकामन्त्र (lies का-
लिकादेव्या) उत्तमा ॥ २ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि
कालीकवचमुत्तमम् । यस्य संकीर्तनाच्छीघ्रं मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥
अपुत्रो लभते पुत्रं दरिद्रो लभते धनम् । गृहचौरनृपाणां च भयं
नैवात्र विद्यते ॥ ४ ॥ शिरोदेशे गले वापि करे वामे च दक्षिणे ।
धारणात्सर्वसिद्धिः स्याद्भूर्जे स्वर्णे त्रिलोहके ॥ ५ ॥

14) Fol. 47 a. *Kālikākavaca* aus dem *Kālikākulasāra*.
14 Verse. Beginnt: ओं नमः सिद्धकाली शिरः पातु ललाटं पातु
दक्षिणा । काली मुखं सदा पातु कपालिनी तु चक्षुषी ॥ १ ॥ कुक्षा
गण्डौ सदा पातु दशनी कुरुकुलुका । विरोधिन्यधरी पातु चिबुकं
विप्रचित्तिका ॥ २ ॥ श्मशानवासिनी कर्णौ नासां पातु दिगम्बरी ।
अट्टहासा पातु कण्ठमंसौ पातु सुरेश्वरी ॥ ३ ॥

15) Fol. 48 a. *Kālikākavaca* aus der *Sāmbhavīsamhitā*.
20 Verse. Beginnt: शांभव्युवाच ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय मम ध्यान-
परो नरः । कवचं तु तथा पूर्वं स्वयंवक्त्राद्विनिःसृतम् ॥ १ ॥ तच्छृणुष्व
जगत्सामिन्वदामि प्रियभावतः । ओं पूर्वं दक्षिणे भागे पश्चिमे चोत्तरे
तथा ॥ २ ॥ दक्षिणा कालिका पातु खड्गमुण्डधरा सदा । आप्रेय्यां
पातु नैर्ऋत्यां वायव्यां रुद्रगोचरे ॥ ३ ॥

16) Fol. 49 b. *Kālikākavaca Āpaduddhārana* aus dem
Rudrayāmala 16 Verse. Beginnt: देव्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ
भक्तानुग्रहकारक । सर्वापद्भ्यः समाप्नोति परिचारणं कथं नरः ॥ १ ॥
ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं परम् । आपदु-
द्धारणं नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ शतमष्टोत्तरं चैव जप्त्वा
ध्यात्वा च कालिकाम् । इन्द्रजिह्विसनाम्बुक्तः पुरा देवि शचीपतिः ॥ ३ ॥
भैरवो ऽस्य ऋषिः ऋन्दो गायत्री देवता प्रभुः । कालिका विनि-
योगो ऽस्य सर्वापद्विनिवारणे ॥ ४ ॥

17) Fol. 50 b. *Kālikākavaca* aus dem *Uttaratantra*. 20 Verse.
Beginnt: कैलासशिखरे रम्ये नानाचिचविचिचिते । कालिकां परि-
पप्रच्छ भैरवो लोकनायकः ॥ १ ॥ श्रीमद्भैरव उवाच ॥ कालिकाया

महाविद्या कथिता भुवि दुर्लभा । तथापि हृदये शल्यमस्ति देवि
छपा कुरु ॥ २ ॥ कवच तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया । यदि नो
कथ्यते मातर्विमुञ्चामि कलेवरम् ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ शङ्कापि जायते
वत्स तव स्नेहात्प्रकाशते । सर्वतन्त्रेषु गोप्य हि कालीकुले प्रका
शितम् ॥ ४ ॥

18) Fol 52 a *Śapamocana* aus dem Rudrāmala 13 Verse
Beginnt दक्षिणा कालिका देवी ता मे कथय शंकर । किंरूपा सा
किमाचारा कथं सेव्या किमात्मिका ॥ १ ॥ एव संप्रार्थितो देव
पुनः प्राह मुनीश्वरम् । साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक् पृष्ठवानसि ॥ २ ॥
अहं ते कथयाम्येतां पुत्र सावहितो भव । सच्चिदानन्दरूपा या
चिद्भक्तिरिति गीयते ॥ ३ ॥ या स्थिता व्याप्य सकलं विद्धि तां
दक्षिणां मुने । उत्तीर्य तन्यते हृष्टिस्तस्या च परिलीयते ॥ ४ ॥

19) Fol 53 a *Kālīkavāca* einem Virūpakṣa zugeschrieben
10 Verse Sieh Nummer 1291

20) Fol 56 a bis 57 b 1 Fragment Beginnt देव्युवाच ॥ देव-
देव महाबाहो भक्तानां सुखवर्धन । केन सिद्धिं ददात्याशु काली
त्रिलोक्यमोहिनी ॥ १ ॥ तन्मे वद दयापार साधकाभीष्टसिद्धये ।
छपां कुरु जगन्नाथ वद वेदविदा वर ॥ २ ॥ भिरव उवाच ॥
गोपनीयं प्रयत्नेन तत्त्वात्तत्त्वं परात्परम् । द्रुतसिद्धिकरं सत्त्वं किमहो
कथयाम्यहम् ॥ ३ ॥ महाकालमहं वन्दे सर्वसिद्धिप्रदायकम् । देव
दानवगन्धर्वकिन्नरपरिसेवितम् ॥ ४ ॥ कवचं तस्य देवस्य पठनाद्दो-
रदक्षिणा । सत्त्वं भवति सान्धिं कवचस्तवनान्तरात् ॥ ५ ॥

1291.

16 1/2/8 5 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Kālīkavāca einem Virūpakṣa (d. i. Śiva) zugeschrieben
50 Verse Beginnt श्रीविष्णुपाद उवाच ॥ नमामि गुह्यमघोष
मन्त्रशक्तिसमन्वितम् । प्रसन्नं ज्ञानविज्ञानहेतुं बुद्धिप्रकाशकम् ॥ १ ॥
गजेन्द्रवदने भूमि रक्तं विघ्नविदारकम् । पाशाङ्कुशवराभीतिलसद्गु-
जचतुष्टयम् ॥ २ ॥ भिरव सर्वदा पातु अग्निं शिरसोपरि । मुखे
हृन्दं सदा पातु विष्टुं च विजयात्मकम् ॥ ३ ॥ गुणवयमयो शक्ति
परशक्तिस्तुरीयका । ब्रह्मस्वरूपिणी पातु हृदये मम कालिका ॥ ४ ॥
बीजस्वरूपिणी पातु ह्रींकारी शक्तिरूपिणी । लंशक्तिं सर्वदा पातु
सर्वरक्षास्वरूपिणी ॥ ५ ॥ महाकाल सदा पातु महाभीमपराक्रम ।
ददातु मम कामानि सर्वसिद्धेश्वरो ऽयतु ॥ ६ ॥ आदिनृवर्णपर्यन्ता
हृदये मम मातृका । यवान्ता डादिढान्ताय रचन्तु भाङ्गयुग्मके ॥ ७ ॥

Schliesst: एकद्विविविधा देवी कोटिधानन्तरूपिणी । अङ्गाङ्ग-
गेर्नामभेदैः कालिकेति प्रगीयते ॥ ४७ ॥ शंभुः पञ्चमुखैरेव गुणान्वक्तुं
क्षमो न ते । चापल्यैर्यत्कृतं सर्वं क्षमध्वं शुभदा मम ॥ ४८ ॥ प्र-
णुच यशो रक्ष पुत्रदारधन तथा । सर्वकाले सर्वदेशे पाहि दक्षि-
णकालिके ॥ ४९ ॥ यः संपूज्य षष्ठेद्रक्षां दिवा वा संधयोस्तथा ।
अवाप्य महतीं प्रज्ञां सर्वकामास्ततो लभेत् ॥ ५० ॥

1292.

18/9¹/₂. 15 Bl., 6 bis 9 Linien. Schrift von 1718.

Mahākālīkāśahasranāman, nach dem Kolophon aus dem Kā-
hākūlasarvasya. In 216 Versen. Paginiert 1—20. Foll. 6—10
fehlen. Stimmt mit Nummer 1290, 1 überein. Der Schlussvers 216
ist dort 229.

1293.

18/9. 3 Bl., 11 bis 12 Linien. Geschrieben in Gujarāt von Rūpa-
śaṅkara um etwa 1780.

Karpūrastava, ein Lobgedicht auf Dakṣiṇakālīkā, in 22 Versen.
Beginnt: श्रीकालिकायै नमः ॥ कर्पूरं मध्यमान्तःस्वरपररहितं सेन्दु-
वामाक्षियुक्तं बीजं ते मातरेतत्त्रिपुरहरवधु चिः कृतं ये जपन्ति ।
तेषां गद्यानि पद्यानि च मुखकुहरादुल्लसन्त्येव वाचः स्वकन्दं ध्वान्त-
धाराधररुचिरुचिरे सर्वसिद्धिं गतानाम् ॥ १ ॥ ईशानस्त्रेन्दुवामग्र-
वर्णपरिगते बीजमन्यन्महेशि द्वन्द्वं ते मन्दचेता यदि जपति जनो वा-
रमेकं कदाचित् । जित्वा वाचामधीशं धनदमपि चिरं मोहयन्त्यम्बु-
जाक्षि वृन्दं चन्द्रार्धचूडे प्रभवति स महाघोरशावावतसे ॥ २ ॥

Schliesst: इदं स्तोत्रं मातस्त्वव मनुसमुद्धारणजन्तुं स्वरूपाख्यं पा-
दाम्बुजयुगलपूजाविधियुतम् । निशार्धं वा पूजासमयमथवा यस्तु पठति
प्रलापस्तस्यापि प्रसरति कवित्वामृतरसः ॥ २१ ॥ कुरङ्गाक्षीवृन्दं
तमनुसरति प्रेमतरलं वशस्तस्य क्षीणीपतिरपि कुबेरप्रतिनिधिः । रिपुः
कारागारं कलयति च तत्कैलीकलया चिरं जीवन्मुक्तः प्रभवति स भक्तः
प्रतिजनुम् ॥ २२ ॥

1294.

15/7. 6 Bl., 7 bis 8 Linien. Etwa 1750.

Karpūrastava. In dieser HS. ist das Gedicht Śyāmāstotra
betitelt.

1295.

20/3. 2 Bl., 15 bis 16 Linien. Etwa 1800.

1) *Karpūrastava* in 22 Versen. Hier nach dem Schluss aus
dem Dakṣiṇakālitantra.

2) *Dakṣiṇakalikāstava* aus dem *Bhairavayāmala* Neun Verse in *Vasantatilaka*, der zehnte in *Śikharinī-Metrum* Beginnt क्रीडालवेन कलितादिवचःप्रसूतीरोंकारवेदजनदेवगुणान्गृणन्ते । प्रस्थाचरतव मनी प्रथमे त्रिवीज मन्ये ऽहमन्व सकलस्य निदानमेतत् ॥ १ ॥ बाहू तवार्थयुगभाग्यभुजौ भजामि यत्रारतः प्रभवति प्रतिपक्षशान्तिः । यद्भूमलोचनवधे प्रथित महद्भिर्व्यासादिभिर्मुनिभिरण्युग मनुस्वम् ॥ २ ॥

Schliesst क्रमेणाय मन्त्रोद्धरणजपहोमादिकलितो भवद्भक्तिश्रद्धास्तिमितहृदयैः साधकवरैः । स्तुतो वा प्रस्थातस्तव जननि नित्यस्तववरो भवेयुस्ते मुख्याः प्रचुरधनिना चापि विदुषाम् ॥ १० ॥

1296.

16/8½ 4 Bl., 9 bis 10 Linien Geschrieben von Dāmodāra im J 1655

Trailokyamaṅgalakaraca, eine Gebetsformel an Kṛṣṇa, aus dem *Śaṅkumāratantra* (*Śaṅkumārītantra* MS) Begunnt पुलस्त्य उवाच ॥ भगवन्तर्वधमञ्ज कवचं यत्प्रकाशितम् । त्रैलोक्यमङ्गल नाम कृपया कथय प्रभो ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र कवचं परमाद्भुतम् । नारायणेन कथित कृपया ब्रह्मणे पुरा । ब्रह्मणा कथितं मह्य परं स्नेहाद्ददामि ते ॥ अस्ति गुह्यतमं तत्त्व ब्रह्ममन्त्रौघविग्रहम् । यद्वृत्वा पठनाद्ब्रह्मा स्तुष्टिं वितनुते ध्रुवम् ॥ यद्वृत्वा पठनात्पाति महालक्ष्मीर्जगत्त्रयम् । पठनाद्धारणाच्छुः सहर्ता सर्वतत्त्ववित् ॥ त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहासुरान् । वरदृष्ट्वा जघानैव पठनाद्धारणाद्यतः । एवमिन्द्रादयः सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयुः ॥ शिष्याय विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् । शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्युमवाप्नुयात् ॥ त्रैलोक्यमङ्गलस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः । ऋषिश्छन्दस्य गायत्री देवो नारायणः स्वयम् । धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ प्रणवो मे शिरः पातु नमो नारायणाय च । भालपायान्नेत्रयुग्ममष्टाङ्गौ भुवि मुक्तिदः । क्ली पायाच्छ्रोत्रयुग्म चैकाक्षरः सर्वमोहनः ॥ क्ली कृष्णाय सदा घ्राण गोविन्दायेति जिह्विकाम् । गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहानन मम ॥ अष्टादशाक्षरो मन्त्रः कण्ठ पातु दशाक्षरः । गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहा भुजद्वयम् ॥ ग्ली ग्लौ क्ली श्यामलाङ्गाय नमः स्कन्धौ दशाक्षरः ॥

Schliesst कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नरः । त्रैलोक्य चोभयत्वेव त्रैलोक्यविजयो भवेत् ॥ इदं कवचमज्ञात्वा भजेद्यः पुद्गलोत्तमम् । शतलक्षप्रजप्तो ऽपि न मन्त्रः सिद्धिदायकः ॥

1297.

19/7. 52 Bl., 5 Linien. Geschrieben von Kāśinātha im J. 1855.

Gaṇeśakavaca, Verehrung von Gaṇeśa. Beginnt: अस्य श्री-
वक्रतुण्डपङ्कचरमन्त्रस्य भार्गव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । वक्रतुण्डो देवता ।
वं बीजम् । यं शक्तिः । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । ॐ भार्ग-
वऋषये नमः शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । वक्रतुण्डाय देव-
तायै नमो हृदये । वंवीजाय नमो गुह्ये । यंशक्तये नमः पादयोः ।
इत्युष्यादिन्यासः । Nach weiteren Formlichkeiten folgt ein Stück
aus einem Purāṇa. Dieses beginnt: ऋषिरुवाच ॥ भगवन्कथितः
कल्पो मृतसंजीवनस्य च । रुद्राध्यायस्य कृत्स्नस्य फलं चैव महा-
मते ॥ १ ॥ मन्त्राणां युग्मेदेन शक्तिभेदेन सुव्रत । इदानीं श्रोतु-
मिच्छामि मन्त्रराजपङ्कचरम् ॥ २ ॥ स्वरूपं साधनं चैव पुरश्चरण-
मेव च । विनियोगं च सिद्धिं च व्यासशिष्य महामते ॥ ३ ॥ शौनक
उवाच ॥ वक्ष्यामि परमं गुह्यं कलौ सिद्धिकरं नृणाम् । विनायकं
महामन्त्रं यथा व्यासमुखाच्छ्रुतम् ॥ ४ ॥ etc. Auf Fol. 24a beginnt
ein Stavarāja, d. i. ein besonderes Loblied auf Gaṇeśa, in 145 Versen:
कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् । ते तरन्ति महाघोरं
संसारं कामवर्जिताः ॥ १ ॥ एकं विनायकं मुख्यं त्यक्तान्यं समुपा-
सते । तेषां सेवाफलं न स्यात्कल्पकोटिशतैरपि ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
भगवच्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण यथातथम् । स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं
च विशेषतः ॥ ४ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ स्तवराजस्य माहात्म्यं
स्वरूपं च विशेषतः । यत्फलं लभते जप्त्वा स्वरूपमपि यादृशम् ॥ ५ ॥
Vgl. Catalogus Oxon. Num. 78.

1298.

28/9¹/₂. 4 Bl., 6 Linien. Etwa 1850.

Gaṇeśamātrikānyāsa. Nennung des Gaṇeśa und weiblicher
Genien, indem, unter Voransetzung der gesammten Buchstaben des
Alphabets, mit dem einen oder anderen Finger einzelne Teile des
Körpers berührt werden. Fehlerhafte Abschrift. Der Auszug ist
genau nach der HS. gegeben. Beginnt: अथ गणेशमातृकान्यासः ॥
अस्य श्रीगणेशमातृकामहामन्त्रस्य गणक ऋषिर्निचुद्गायत्री छन्दः शक्ति-
विनायको देवता मम सर्वपापशक्त्या दीर्घायया त्वङ्गं कृत्वा ध्याये-
द्भजाननम् । यथा । ह्रीं हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा । ह्रूं
शिखायै वषट् । ह्र्रूं कवचाय ऊं । ह्र्र्रं नेत्रत्रयाय वीषट् । हुः अस्त्राय
फट् । अथ ध्यानम् । गुणाद्भुशवराभीतिपाणिं रक्ताब्जहस्तये । प्रि-
ययालिङ्गितं रक्तं चित्रे च गणपं भजे इति ध्यात्वा ॥ ॐ विघ्नेशह्रींभ्यां

नमो ललाटे । ॐ विघ्नराजश्रीभ्या नमो मुखवृत्ते । ईं विनायक-
पुष्टिभ्या नमो दक्षिणे । इं शिवोत्तमशान्तिभ्या नमो वामनेत्रे । उ
विघ्नकृन्तस्त्रिभ्या नमो दक्षिणे । ऊ विनायकशक्तिभ्या नमो वाम-
कर्णे । ऋ गण[पति]स्वाहाभ्यां नमो दक्षिणासारन्ध्रे । ॠ एकदन्तमेधाभ्या
नमो वामनासारन्ध्रे । ॡ विलोचनतेजोवतीभ्या नमो दक्षिण्ड्रे ।
ॢ लम्बोदरसत्याभ्या नमो वामगण्डे ।

1299.

25¹/₂/12 1 Bl., 11 Linien Fwa 1710

Ganesastotra in neun Srigdhaia Versen und einem später
hinzugefügten zehnten Vers Beginnt द्वे भायें सिद्धिबुद्धी तदनु
सहचरी ऋद्धिबुद्धी गुणाढ्यौ द्वौ पुत्रौ लललाभौ सुकृतफलमयी मण्डपे
कल्पवृक्षे । गेहे यस्य (MS यक्) प्रभूत सदशनममृत मोदकाः खण्ड-
मिश्रा भूयाद्भूत्यै गणेशो जगदखिलजनानन्दकारी कुटुम्बे ॥ १ ॥ आ-
आकाररूप त्वहमिति च पर यत्स्वरूप तृतीय त्रिगुणातीतरूप
कलयति मनसा तेजसो रूपवर्ति । योगीन्द्रा ब्रह्मरन्ध्रे सकलगुणमय
श्रीहरेशस्त्रसङ्ग गगनगणेश गजमुखमभितो व्यापक चिन्तयन्ति ॥ २ ॥
वववविघ्नराज भजत निजभुजे दक्षिणे न्यस्तशुण्ड क्रकक्रकोधमुद्रादलि-
तरिपुकुल कल्पवृक्षस्य मूलम् । ददददन्तमेक दधतमभिमुख कामधेन्वा
निषेव्य धधधधारयन्त धनदमतिशय सिद्धिबुद्धी ददन्तम् ॥ ३ ॥

Schliesst राजानस्तस्य भृत्या इव युवतिकुल दासवत्सर्वदास्ते
लक्ष्मीः सर्वोद्भूयुक्ता भजति च सदन किकराः सर्वलोका । पुत्राः पौत्राः
पवित्रा रणभुवि विजयो द्यूतवादे ऽपि वीरो यस्यैशो विघ्नराजो
निवसति हृदये भक्तिभाज. सुरेन्द्राः ॥ ९ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्वद्वो
मुच्यते बन्धनात् । त्रिसंध्य च पठेद्यस्तु सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १० ॥

1300.

22¹/₂/12 19 Bl. 10 bis 18 Linien Nachlassige Schrift von etwa 1790

Tripurabhairavipaddhati Dieser Titel ist unsicher und die
Blätter sind nicht paginiert Unvollständig Beginnt श्रीमत्त्रि-
पुरभैरव्यै नमः ॥ अथ त्रिपुरभैरव्याः प्रातःकृत्यादिनित्यार्चनप्रयोगः ।
तदुक्त रुद्रयामले । प्रातःकृत्यमन्त्रत्यागे यो देवी भक्तितो ऽर्चयेत् ।
तस्य पूजा च विफला शीघ्रहीना यथा क्रियाः ॥ १ ॥ आ तत्र
श्रीमान्साधको ऽपररात्रितुर्ययामे विबुध्यावश्यक कृत्वा शुचिर्घृति नवे
वाससी (न्ये वाससि HS) परिधायाम्य वि' प्राणानायम्य देवी
नत्वा पद्माङ्ग १ भास्त्र २ मान्त्र ३ मानसं ४ वा स्नान कृत्वा ५ etc

1301.

23/12. 10 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Caṇḍivīdhāna, die Gebräuche und Gebete, welche beim Lesen von einzelnen Versen und ganzen Kapiteln des Devīmāhātmya angewendet werden. Auch wird die Wirksamkeit von Versen desselben für Erreichung von Wünschen hervorgehoben. Der Verfasser wird nicht genannt. Diese Schrift scheint ein Teil eines grosseren Werkes zu sein. Beginnt: अथ प्रसङ्गात्सप्तशतीस्तोत्रान्तर्गतानां केषांचिन्मन्त्राणां वक्ष्यमाणतन्त्रोक्तफलकाम्यानुष्ठानान्युच्यन्ते । तत्रेत्यादि देशकालौ स्मृत्यामुक्तगोचोत्पन्नस्यामुक्तशर्मणो ममातिप्रबलवैरिविनाशार्थमेवमुक्तेत्यस्य (Mārkaṇḍeyapurāṇa 83, 37) मन्त्रस्यानुष्ठानं करिष्य इति संकल्प्य मूलेन करशुद्धिं व्यापकं च कृत्वा । एवमुक्तेत्यस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । महाकाली देवता । वैरिनाशार्थं जपे विनियोगः । एवमुक्ता समुत्पत्येत्यङ्गुष्ठाभ्याम् । etc. Florence MSS. Num. 43.

Die folgenden Tantra werden citiert: Kātyāyanītantra, Kroḍātantra, Gaṇītantra, Dāmaratantra, Lakṣmītantra, Vārāhītantra. Auf Fol. 5a wird der Keralasampradāya erwähnt.

Schliesst: आश्विनस्य सिते पक्षे आरभ्यामितिथिं सुधीः । अष्टम्यन्तं जपेत्तत्र दशंशं होममाचरेत् ॥ अन्यकस्य महादेवो दुर्गाहोमपरायणः । कवचाङ्गतिमन्त्रेण महेशेन निपातितः ॥

1302.

23/13. 26 Bl., 12 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1750 von Ratneśvara aus Sinhapura, Sohn von Paṇḍyā Devākara, Sohn von Paṇḍyā Hari, Sohn von Paṇḍyā Harikriṣṇa.

Śatacaṇḍīpaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen und Gebeten, welche bei der hundertfachen Wiederholung des Caṇḍīpāṭha oder Devīmāhātmya angewendet werden. Beginnt: शतचण्डीविधानेन यथावत्कथयाम्यहम् । सुघोरायामनावृष्ट्या भूकम्पे च सुदारुणे ॥ १ ॥ परचक्रभये तीव्रे चयरोग उपस्थिते । राजवश्यादिकार्येषु आयुष्मत्सुतजन्मनि ॥ २ ॥ महोत्पातविनाशाय पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां जपेत् ॥ ३ ॥ यदि वा जायते वित्तं चित्तं श्रद्धासमन्वितम् । (die zweite Hälfte fehlt, und ist in India Office Num. 2615 von einem Abschreiber willkürlich ergänzt). सन्मासे सत्यक्षे सत्तिथौ सदृक्षे सदयोगे शोभने चन्द्रे विष्टिवैधृत्यविपातकुयोगे अमावास्यासत्तिथौ -- रहिते दिवज्जोदिते आरम्भः कार्यः । तत्र भुवं समां कृत्वा प्राचीसाधनानन्तरं योऽङ्गस्तम्भयुक्तो द्वारशाखातीरखद्वारध्वजपताकादिसंयुक्तो मध्यभागेन वेदा-

वैरिणां नाशो धनपुत्रसमृद्धयः ॥ ४ ॥ शंकरस्य भवान्या वा प्रासा-
दनिकटे शुभे । शिवाभ्यां समे देशे चतुर्वारोपशोभितम् ॥ ५ ॥
पताकातोरणैर्युक्तं मण्डपं वेदिभूपितम् । तत्र कुण्डं प्रकुर्वीत प्रतीच्यां
मध्यतो ऽपि वा ॥ ६ ॥ स्नात्वा नित्यादिकं कृत्वा वृणुयाद्दश वा-
डवान् । सदाचाराः कुलीना ये ह्रीमन्तः सत्यवादिनः ॥ ७ ॥ चण्डि-
कापाठसंपूर्णा दयावन्तो जितेन्द्रियाः । व्युत्पन्ना शास्त्रनिष्णाता नि-
जवृत्त्युपजीविनः ॥ ८ ॥ ईदृग्लक्षणसंपूर्णा दम्भमोहविवर्जिताः । दश
विप्राः समभ्यर्च्या महालक्ष्मीस्वरूपिणः ॥ ९ ॥

Schliesst: चण्डीसप्तशतीमध्ये संपुटो ऽयमुदाहृतः । सकामः संपुटो
जायो निष्कामः संपुटं विना ॥ १०४ ॥ एतन्नोप्यतरं तत्त्वं चण्डि-
काजपसिद्धिदम् । न तं विधिं वदेद्दृष्टे खले चौरि गुरुद्रुहि ॥ १०५ ॥
साधौ जितेन्द्रिये दान्ते वदेद्विधिमिमं परम् । एवं सा चण्डिका
तुष्टा वक्तृञ्छ्रोतृन्प्रसीदति ॥ १०६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सा-
वर्णिके मन्वन्तरे शतचण्डीविधिः संपूर्णः ॥ Im Märkaṇḍeyapurāṇa
findet sich dieses nicht vor.

Auf Fol. 7 b bis 8 b findet sich ein neunfacher und fünffacher
Anruf an die Göttin. Der erstere beginnt: अथ न्यासविधिः । तत्र
भूशुद्धिर्भूतशुद्धिः प्राणप्रतिष्ठा पूर्ववत् । एकादशन्यासेषु मातृकान्यासः ॥

1305.

27/10. 10 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1720. Foll. 3 b. 4 von einer
jüngeren Hand.

Śatacandīśahasracandīprayogavidhi von Kamalākara Bhaṭṭa,
Sohn von Rāmakṛṣṇa Bhaṭṭa. Aus seinem Śāntiratna. Beginnt:
नत्वा गणेश्वरं देवं पितरीं राघवं शिवम् । रामकृष्णतनूजेन कम-
लाकरशर्मणा ॥ १ ॥ डामरं यामलं चैव योगिनीतन्त्रमेव च ।
वाराहीतन्त्रमन्यायं ग्रन्थानालोक्य यत्नतः ॥ २ ॥ सहस्रचण्डिकायाय
शतचण्ड्यास्तथैव च । नवार्णन्यासविधिना प्रयोगः प्रोच्यते ऽधुना ॥ ३ ॥
तत्र यजमानः शुभे देशे मण्डपं चिकीर्षुर्गणेशकूर्मशेषवसुधानां पूजां कृत्वा
शतचण्ड्यां षोडशहस्तं सहस्रचण्ड्यां विंशतिहस्तं मण्डपं प्रमाथ्य etc.

Schliesst: इदमेव पूजाहोमबन्धादिविधानं नवरात्रे विज्ञेयम् ।
विशेषस्तु मन्त्रैर्निर्णयसिन्धौ नवरात्रनिर्णये ज्ञेयः ॥

1306.

26/11. 21 Bl., 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1815 von Viṣṇu,
Sohn von Devakṛṣṇa

Candīstotraprayogavidhi, die Anwendung des Devīmāhātmya
zu abergläubischen Zwecken, von Nāgoji Bhaṭṭa, Sohn von Śiva

Bhaṭṭa Diese Schrift bildet einen Teil seines Kommentars zum Devīmāhatmya Er citiert eine grosse Anzahl von Tantra Be-
ginnt सामविधिब्राह्मणे ऽथ य कामयेत पुनर्न प्रत्याजाययेमित्यपुनर्भव
काममधिष्ठत्य तदानुसंधेयो ऽस्य मन्त्र उक्तः । Samavidh 3 8, 1 2

Schliesst अत्र निष्कदक्षिणाया दरिद्राणा चतु सुवर्णमिति । नि-
ष्क रूप दक्षिणासमर्थाना चतु सुवर्णमिति हेमसुवर्णमशीतिगुञ्जामितम् ॥

1307.

20/14 49 Bl 12 Linien Schrift von 1845

Candistotraprayogavidhi Die ersten zwei Blätter fehlen
Der Inhalt stimmt so weit wie Fol 30 a, 7 mit der vorhergehenden
Handschrift bis 17 b 3 überein Von da ab enthält dieses MS
bis zu Ende abweichenden Stoff Von den erwähnten Schriften
werden nur die folgenden ausgehoben Krodatantra 11 b 12 b
Ganeśavimarsinī 43 a Gavakṣātāntia 39 b Damareśvarātāntia 18 b
Prayogasarā 8 a Brihanmatsyasukta 47 b Sagarasamhita 42 b

1308.

15 1/2/8 1/2 3 Bl 6 Linien Etwa 1800

Saptaśatikanyasavidhi, die Berührung einzelner Körperteile
mit bestimmten Fingern nach der Recitation der Saptāśatika oder
des Devīmāhatmya, und Gebete an Durga Die Handschrift ist
am Anfang unvollständig, wie aus den ersten Linien erhellt Be-
ginnt [यि] ओ नमो भगवत्यै श्रीमहाकाली महालक्ष्म्यै महासरस्वत्यै
नमः समर्पयामीति बुद्ध्या समर्पयेत् ॥ पाठसमाप्ती पूर्ववत्प्रासादिकं
सर्वं विधाय । गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्व गृहाणास्तत्कृतं जपम् । सिद्धिर्भ-
वतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि । इति मन्त्रेण निवेदयेत् । ततो ऽनु-
ग्रहस्तोत्रं पठेत् । विश्वेश्वरी जगद्धात्री स्थितिसंहारकारिणीम् । क-
रोतु° ॥ १ ॥ स्मृता सुरैः पूर्वं । करोतु° ॥ २ ॥ या साप्रत ।
करोतु° ॥ ३ ॥ या च स्मृता । करोतु ॥ ४ ॥*)

Schliesst कामेश्वरि जगन्मात सच्चिदानन्दवियहे । गृहाण त्व
स्तुतिमिमां प्रसीद परमेश्वरि ॥ ६ ॥ यन्मात्राविन्दुविन्दुद्वितयपद-
पदद्वन्द्ववर्णादिहीन भक्त्या भक्त्यानुपूर्वं प्रकृतिगुणवशाद्वाक्यमव्यक्तमव्य ।
मोहादज्ञानतो वा पठितमपठितं साप्रत ते स्तवे ऽस्मिन्नात्सर्वं साङ्ग-
मास्ता भगवति वरदे त्वत्प्रसादात्प्रसीद ॥ ७ ॥ यद्वचपाठे जग-
दव्यक्ते मया विसर्गविन्दुवरहीनमीरितम् । तदस्तु संपूर्णतम प्रसादत
संकल्पसिद्धिस्तु सदैव जायताम् ॥

*) Diese und die darauf folgenden ähnlichen Verse beziehen sich auf Devī
māhatmya 55, 35 fgg

1309.

20/15. 28 Seiten, 14 bis 18 Linien. Schrift von 1869.

1) Seite 1—13. *Jānakistavarāja* aus der *Agastyasamhitā*. In 68 Versen. Beginnt: तां ध्याये स्वरराजेन प्रोक्तरूपां परात्प-
राम् । आल्हादिनी हरेः कांचिच्छक्तिं सात्वतसेविताम् ॥ १ ॥ श्रुति-
रवाच ॥ कीदृशः स्वरराजो ऽयं केन प्रोक्तः सुरेश्वर । कथतां कृपया
देव जानकीरूपबोधकः ॥ २ ॥ श्रीसंकर्षण उवाच ॥ ब्रवीमि स्वर-
राजं ते श्रीशिवेन प्रभाषितम् । श्रुतं श्रीवक्त्रतो दिव्यं पावनानां च
पावनम् ॥ ३ ॥ Der Hymnus beginnt mit Vers 14: वन्दे विदेह-
तनयापदपुण्डरीकं कैशोरसौरभसमाहृतयोगिचित्तम् ।

2) Seite 14—28. Gedichte in Hindī, vermischt mit kleinen Bruchstücken in Sanskrit.

1310.

20/15. 13 Bl., 13 bis 14 und 17 bis 20 Linien. Etwa 1760.

Daśavidyānām mantroddhāranyāsaḥ. Die zehn verschiedenen Formen der grossen Göttin werden einzeln in kurzen Formeln an-
gerufen. Darauf folgt die Anlegung (*nyāsa*) der Finger oder Hände
an einzelne Glieder mit Ausstossung von mystischen Silben. Daran
schliesst sich eine metrisch abgefasste Betrachtung (*dhyāna*), in
welcher die bestimmte Göttin gepriesen wird. Die zehn *Mahāvidyā*
heissen im *Vācaspatya*: काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा । वगला सिद्धविद्या च
मातङ्गी कमलात्मिका ॥

Unvollständig. Paginiert 1—13, aber Foll. 9. 11 fehlen. Be-
ginnt: दशविद्यानां मन्त्रोद्धारन्यासा लिख्यन्ते ॥ तवादी महाकल्पाः ।
क्री क्री क्री हं हं ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्री क्री क्री हं हं ह्रीं
ह्रीं स्वाहा । द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः २२ । भैरव ऋषिः । उष्णिक् छन्दः ।
काली देवता । ह्रीं बीजम् । हं शक्तिः । सकलकार्यसिद्ध्यर्थं जपे
विनियोगः । इति ऋष्यादिः ॥ अथ न्यासः । क्री हृदयाय नमः ।
क्री शिरसे स्वाहा । कूं शिखाय वषट् । कैं कवचाय ऊं । क्रीं नेत्र-
त्रयाय वीषट् । क्रः अस्त्राय फट् । इति षडङ्गन्यासः । etc.

Tārāmahāvidyā Fol. 2 b. *Chinnamastāmahāvidyā* Fol. 7 b. *Bālā
khyabhairavimahāvidyā* (Bālātripurā, Tripurasundarī) Fol. 8 a. *Bhu-
vaneśvarimahāvidyā* Fol. 13 a. *Dhūmāvatīmahāvidyā* Fol. 15 a.
Bagalāmukhīmahāvidyā Fol. 15 a. *Mātāṅgīmahāvidyā* Fol. 15 a.

1311.

19¹/₄/11. 12 Bl., 11 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Durgāpūjana, Anbetung der *Durgā*. Paginiert 1—13.
Fol. 9 fehlt. Beginnt: तत्र प्रयोगः । अदित्यादि ममेहजन्मनि दुर्गा-

प्रोतिद्वारा सर्वापच्छान्तिपूर्वक दीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यनवक्लिन्नसं-
ततिवृद्धिस्थिरलक्ष्मीकीर्तिलाभाद्यनेकमनोरथावाप्तये शत्रुपराजयवस्था-
दिचिन्तितार्थसिद्धये शारदनवरात्रप्रतिपदि विहिताङ्कुरार्पणकलश-
स्थापनयन्त्रपूजनप्रारम्भनिमित्त महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं
कलशयन्त्रसवर्णदेवतानामावाहनादिषोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये
इति संकल्पः ॥ अथ नियममन्त्र । अथ स्थित्वा निराहारो भूमिशायी
जितेन्द्रियः । नवमे ऽहनि भोक्तव्यं शरणं परमेश्वरी ॥

Schliesst विन्ध्यस्था विन्ध्यनिलया दिव्यस्थानविलासिनीम् ।
योगिनीयोगजननी चण्डिका प्रणमाम्यहम् ॥ ईशानमातरं देवीभी-
श्वरीभीश्वरप्रियाम् । प्रणतो ऽस्मि सदा दुर्गा ससारार्णवतारिणीम् ॥
पातय पाताले स्थापय वा सकललोकसाम्राज्ये मातस्त्व पदयुगले
नाहं मुञ्चामि नैव मुञ्चामि ॥ आपदि किं करणीयं स्मरणीयं चरण-
युगलमम्बायाः । तत्स्मरणं किं कुरुते ब्रह्मादीनपि किकरीकुरुते ॥

1312.

23 1/2/9 1/2 7 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben von Jagannāthadīśa
(Nagarnagoramadhye) im J 1761

Navadurgapūjāna, Verehrung der Durgā in ihrer neunfachen
Gestalt*) Beginnt ओ नमः । श्रीचण्डिकायै नमः ॥ आदौ स्वस्ति
न इन्द्रेति मन्त्रेण यजमानस्य तिलकं कर्तव्यम् । अचम्यभीष्टचताः ।
दधिक्राव्य इति दधि । काण्डात्काण्डादिति दूर्वा । सुमुखश्चैकदन्तश्च ।
शुक्लाम्बरधरं देवं । लाभक्षेपां । अभोषितार्थं । द्यूः । शान्तिः ।
पवित्रे स्थः । चित्पतिर्मा पुनातु । विश्वानि देव । आयातो । अथ
श्री० । अमुकनाम्नि । सवत्सरे । च्युती । मासे । पक्षे । तिथौ ।
वासरे । नवदुर्गासतोपणार्थं षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये ॥ अद्या-
वाहनम् ॥ जटाजूटसमायुक्तामर्धेन्दुहस्तलक्ष्याम् । लोचनत्रयसयुक्ता
पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ १ ॥ etc

Die neun Namen der Göttin finden sich in folgenden Versen
In anderen Schriften lauten sie verschieden Fol 2a जगत्पूज्ये
जगद्वन्द्ये सर्वशक्तिस्वरूपिणि । पूजा गृहाण कौमारि जगन्मातर्नमो ऽस्तु
ते ॥ इति चन्दनं समर्पयामि । अनेन प्रतिपदि पूजयेत् ॥ त्रिपुरा
त्रिपुराधारा त्रिवर्गज्ञानरूपिणीम् । वैलोक्यवन्दितां देवीं त्रिमूर्तिं
पूजयाम्यहम् ॥ अनेन द्वितीयाया पूजयेत् ॥ कालिका त्रिकलातीता
कारुण्यहृदया शिवाम् । कल्याणजननीं नित्यं कल्याणीं पूजयाम्यहम् ॥

*) Durga wird zur Bezeichnung von neun verwendet

अनेन तृतीयायां पूजयेत् ॥ अणिमादिगुणाधारामकाराद्यचरात्मि-
काम् । अनन्तशक्तिकां लक्ष्मीं रोहिणीं पूजयाम्यहम् । अनेन चतुर्थीं
पूजयेत् ॥ An den folgenden fünf Tagen wird sie als Kalikā,
Caṇḍikā, Śāmbhavī, Durgā, Subhadrā angerufen.

An diesen Kultus schliesst sich die Erwähnung eines könig-
lichen Kriegszugs, in welcher die verschiedenen Waffen und anderes
Zubehör angebetet werden. Fol. 3 b: ततः शस्त्रपूजा । अद्येत्यादि ।
राज्ञां दशदिग्विजयार्थं सर्वशत्रुचयार्थं सर्वायुधानां पूजनमहं करिष्ये ॥
पूजयेद्राजचिह्नानि फलमाल्यविलेपनैः । तस्याभिसरणाद्राज्ञो विजयः
समुदाहृतः ॥ १ ॥ पूजामन्त्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहं तव । पूजि-
तानि प्रयच्छन्ति कीर्तिमायुर्यशो बलम् ॥ २ ॥ अथ मन्त्राः (diese
folgen später) ॥ अथ कृत्तपूजा ॥ यथाश्वदाश्चादयन्ति शिवायेमां
वसुंधुराम् । तथा क्वादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ॥ ३ ॥ Dieser
Teil schliesst: इति विजयदशमीव्रते राज्ञां सर्वायुधकृत्तचामरवाह-
नपूजाध्यायः ॥ etc.

1313.

24¹/₄/12¹/₂. 6 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Navārṇamantra, die Anrufung von Durgā in neun Silben.
Aller Wahrscheinlichkeit nach werden die in dieser Schrift an-
gegebenen Gebete bei der Recitation des Devīmāhātmya gebraucht.
Beginnt: आचम्य प्राणायामं [कृत्वा] ओं अस्य श्रीनवार्ण(व)मन्त्रस्य
ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांसि । महाकाली-
महालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः । नन्दाशाकम्भरीभीमाः शक्तयः ।
रक्तदन्तिकादुर्गाम्भ्रामयो बीजानि । अग्निवायुसूर्यास्तत्त्वानि । मम
(वा) यजमानस्य सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे नवार्णमन्त्रजपे विनियोगः ॥

Navārṇanyāsa endet Fol. 2a. Darauf folgt *Saptaśatikānyāsa-
vidhi*. Auf Fol. 2b 2 heisst es: ओं सावर्णिः सूर्यतनय इत्यारभ्य
ओं सावर्णिर्भविता मनुरितिपर्यन्तं रात्रिमूक्तादिदेवीमूक्तान्तं नवार्ण-
संपुटितं । सप्तशतीपाठे विनियोगः ॥ *Rātrīsūkta* endet Fol. 4a 4,
Bhavatyanugrahasṭavarāja Fol. 5a 8. Darauf folgt *Devīkṣamāpaya*
Fol. 6a 1.

Der Schlüssel des Ganzen findet sich in den Schlussversen:
त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भव । शिवं कुरुष्व मे देवि
यशो वीर्यं च सर्वदा ॥ १ ॥ माले माले महामाये सर्वशक्तिस्त्व-
पिणी । चतुर्गणस्त्वयि नम्य तस्मान्मे मिद्विदा भवेः ॥ २ ॥ या-
ग्वीजमादिदुसमानदीप्तं मायार्कतेजोद्युतिमद्वितीयम् । कामं च

विश्वानरतुल्यरूप तृतीयमानन्त्यमुखाय चिन्त्यम् ॥ ३ ॥ चा शुद्धजाम्बू-
नदतुल्यकान्ति मु पद्मं रक्ततरप्रकल्पम् । डा षष्ठमुयातिहरं सुनीलं
ये सप्तमं छण्णतर रिपुघ्नम् ॥ ४ ॥ वि पाण्डर चाष्टममादिसिद्ध
चे धूम्रवर्णं नवमं विशालम् । एतानि धीजानि नवात्मकस्य जपस्य
दद्यु (MS जपाप्रदद्यु) सकलार्थसिद्धिम् ॥ ५ ॥ इति नवार्ण(व)-
मन्त्रोद्धार ॥ Zu bemerken ist das die Schreibung नवार्णव, die
sich hier manchmal, und in Schriften ähnlichen Inhalts in einigen
Lasten vorfindet, durchaus falsch ist

1314.

22/11 4 Bl., 9 bis 10 Linien Schrift von 17ter

Devapujana Verehrung der Bhavani. Beginnt आचम्य प्रा-
णनाथस्य देशकालीं सकीर्त्य मम कुटुम्बस्य चैमसीर्यायुरारोग्यैश्वर्या-
भिवृद्धयर्थं श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवताप्रोत्थय यथामि-
नितीपचारैर्यथाज्ञानं यथाशक्त्या देवीपूजनमहं करिष्ये । आसनविधिं
कृत्वा मूलमन्त्रेण न्यासं पठेद्ग विधाय कलशपूजनं कृत्वा ततो ध्यानम् ।
नीलकण्ठेयवसना हेमाभा कलशासनाम् । भक्तानां वरदा नित्यं
भवानी चिन्तयाम्यहम् ॥ १ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवान्यै संततं
नमः । इति मन्त्रेणावाहनम् ॥ २ ॥

Schliesst अर्चितानि महत्तानि गन्धाद्यतपुष्पधूपदीपनैवेद्यतामूल-
फलदक्षिणादीन्यर्चनानि देव्यै नमः । अनया मत्कृतया पूजया श्री-
महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवता सुप्रीता वरदा भवन्तु ॥

1315.

21/ 7 Bl. 11 Linien Fwa 1780

Sikharadi-Bhat misahasranāman tausend Epitheta der Bha-
vani welche alle mit dem Buchstaben S anfangen wobei S mit Ś
als gleichwertig angesehen wird Nach dem Schluss aus einem
ad hoc erdichteten Bhavanitotra entnommen Das erste Blatt
fehlt Das zweite beginnt न्या च सेवी सेवकलान्विता ॥ सर्वरी सप-
प्रीता सुमना सुमनेश्वरी । सूक्ष्मरूपा सदा मुदा सुदसत्त्वगुणान्विता ॥

Schliesst इति पठति महेश सुदविद्याम्यरूपं यदि पठति मनुष्यो
श्रीमतापूर्णदीपः । स भवति जगत्पूज्यो दुर्लभं देवलोकं निवसति दि-
विनोके श्रीपुरेष्ट प्रविष्टः ॥

1316.

1er 15 4 Bl. 16 Linien Vers 15 Schr 11 Fwa 1800

Devatrapaddhati Dieser Titel findet sich am Ende D im
Inhalte nach wurde der Name *Devapujā* viel geeigneter sein Die

Schrift ist nur ein Bruchstück eines grösseren Werkes. Beginnt:
 ॐ नमः शिवाय । ॐ सकलाकलौ (?) विमिश्रः सदसत्सर्वेश्वरो
 महामन्त्रः । तमिह महापापहरं पशुपाशजिघांसकं वन्दे ॥ ॐ तन्म-
 हे शाय विद्महे व्योमरूपाय धोमहि । तन्नः शिवः प्रचोदयात् ॥ ॐ
 व्योमव्यापिने व्योमरूपाय सर्वव्यापिने शिवाय etc

1317.

22/8. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1830

Nārāyaṇahṛidayastotra, ein Hymnus auf Nārāyaṇa, d. i. Viṣṇu
 Aus dem Uttarakhaṇḍa des Atharvaparabhasya. In 30 Versen. Be-
 ginnt: श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायणः परः । नारायणः परं
 ब्रह्म नारायणं नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ नारायणः परो देवो दाता
 नारायणः परः । नारायणः परो ध्याता नारायणं नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥
 Mit diesem Stotra ist nach den Versen 20—25 das Lakṣmīhṛidaya
 (sieh Lakṣmīhṛidayastotra) eng verbunden: नारायणस्य हृदयं सर्वा-
 भीष्टफलप्रदम् । लक्ष्मीहृदयकं स्तोत्रं यदि चैतद्विनाकृतम् ॥ २० ॥
 तत्सर्वं निष्फलं प्रोक्तं लक्ष्मीः क्रुध्यति सर्वदा । एतत्संकलितं स्तोत्रं
 सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ २१ ॥

1318.

19/10. 3 Bl., 9 Linien. Schrift von 1833.

Nārāyaṇahṛidayastotra.

1319.

21/11. 2 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Nārāyaṇahṛidayastotra. 6 Linien von den gewöhnlichen
 Eingangsformeln gehen voran.

1320.

18/11. 20 Bl., 8 bis 9 Linien Schrift von 1818

1) Foll. 1—5 a. *Nārāyaṇahṛidayastotra*. Erst kommen die
 gewöhnlichen Eingangsformeln. Der Text beginnt: अथ ध्यानम् ।
 उदयदातृसंकाशं पीतवासं चतुर्भुजम् । शङ्खचक्रगदापाणिं ध्यायेन्नक्ष्त्री-
 पतिं हरिम् ॥ १ ॥ नारायणः परं ज्योतिरात्मा नारायणः परः । etc.
 Nach Vers 8 steht die Unterschrift: इति मूलाष्टकं समाप्तम् । und
 dann folgen noch 22 Verse.

Schliesst: लक्ष्मीहृदयकं प्रोक्तं विधिना साधयेत्सुधीः । भृगुवारे
 च रात्री च पूजयेत्पुस्तकद्वयम् ॥ २१ ॥ सर्वदा सर्वदा सत्यं गोप-
 येत्साधयेत्सुधीः । गोपनात्साधनाज्ञोक्ते धन्यो भवति तत्त्वतः ॥ २२ ॥

2) Foll. 5 a—20. *Lakṣmīhṛidayastotra*. Sieh Num. 1357—1360.

1321.

16/10¹/₂ 3 Bl 16 und 19 Linien Geschrieben offenbar in Kā mit
im J 1769

Pañcadāśanāyantra, ein mystisches Diagramm mit fünfzehn Zahlen und Figuren von Wagen und Pferden zur Erlangung von allerlei Wünschen gebildet Aus dem Sivatanlavatantra in 43 Versen Beginnt अथात सप्रवक्ष्यामि सुन्दरि यन्त्रमुत्तमम् । तदङ्क तु प्रवक्ष्यामि शृणु तत्त्वेन साप्रतम् ॥ १ ॥ नवधा कृतभूभागो नव कोष्ठानि चालिखेत् । तत्र सूचकमेणैव त्वङ्का स्थाप्या महेश्वरि ॥ २ ॥ नव यन्त्राणि देवेशि प्रस्तारक्रमयोगत । तत्राप्यगतियोगेन हयमारभ्य पार्वति ॥ ३ ॥ गतिमार्गक्रमेणैव नव यन्त्राणि कारयेत् । एकादिरथपर्यन्त तत्राङ्कास्तु प्रवेशयेत् ॥ ४ ॥ अश्वद्वय लिखेन्मन्त्री रथं मन्त्रद्वय पुन । रथ चाश्वद्वय युक्त्या लिखेच्छ्रीगुर्वनुज्ञया ॥ ५ ॥ देवतागुरुमन्त्राणामेक्य सभावयन्त्रिया । जपेदेकमना प्रातःकाल मध्यदिनावधि ॥ ६ ॥ यत्सख्यया समारब्ध तत्कर्तव्यमहर्निशम् । यदि न्यूनाधिक कुर्याद्भूतभष्टो भवेन्नर ॥ ७ ॥

Die Wirkungen hingen von den Stoffen ab mit denen der Zirkel gemalt wird अलक्तकेन विलिखेन्मोहनार्थं महेश्वरि । गीरोचनेन विलिखेद्वशीकरणसिद्धये ॥ १८ ॥ क्लृप्यां विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । हरिद्रव्या लिखेद्देवि सर्वमन्त्रमन्त्रकर्मणि ॥ १९ ॥

Schliesst सत्येनापि न भाषेत जपहोमार्चनादिषु । अन्यथानुष्ठित सर्वं भवत्येव निरर्थकम् ॥ ४३ ॥

1322.

18/11 4 Bl 1° l s 14 Linien Geschrieben von Hara candra e nem
Draṁsa im J 1853

Pñcamudraprālāraṇa ein von mir gewählter Titel, da der an den Seiten befindliche Ausdruck Tantra nichtssagend ist Die Schrift enthält eine Schilderung der ersten mudra von den fünf bekannten der kaulika der linken Seite (vamacārin) nämlich das Trinken von theobromischer Getränke bei deren nützlichen kognitiven Anzeichen aus mehreren Tantra nämlich kulampita kularnava Rudrayamala Samayacara Beginnt श्रीसदाशिव उवाच ॥ पूजाद्रव्यं प्रवक्ष्यामि पूजकाभीष्टसिद्धये । यज्ज्ञात्वा मन्त्रवित्तम्यक फलमाप्नोति पूजने ॥ मयं मांस तथा मत्स्य मुद्रा मेषुनमेव च । मकारपथ सुभगे साङ्गकर्मसु हेतवे ॥ श्रीकुलार्णवे ॥ मयं मांसं तथा मत्स्य मुद्रा मेषुनमेव च । मकारपथ सुभगे देवताप्रीतिकारणम् ॥ अथ प्रथममकारनिष्कपणं समयाचारतन्त्रे ॥ या सुरा सर्वतन्त्रेषु कथिता भुवि

दुर्लभा । तस्या नाम भवेद्देवि तीर्थं यज्ज्ञानमुक्तिदम् ॥ रुद्रयामले ॥
गौडी पैठी तथा माध्वी द्रावी वृक्षसमुद्भवा । अर्चने चक्रराजस्य
वारुणी पञ्चधा स्मृता ॥

Schliesst: समयाचारतन्त्रे ॥ आचारो द्विविधो देवि वामद-
क्षिणभेदतः । पञ्चमुद्रादिसंयुक्तो वामाचारः प्रकीर्तितः । पञ्चमुद्रादि-
रहितो दक्षिणाचारसंज्ञकः ॥ आर्द्रशुष्कविभागेन द्विधाचारं शृणु
प्रिये । आर्द्राचारः स विज्ञेयो मकारैः पञ्चभिर्युतः ॥ मकारपञ्चरहितः
शुष्काचारः प्रकीर्तितः । क्लीं विशेषतो देवि आर्द्राचारः फलप्रदः ॥

1323.

14/9¹/₂. 20 Bll., 10 bis 14 Linien. Etwa 1750.

Parāprāsādamahāmantra, magische Formeln zur Verehrung
der Göttin Parā. Vgl. Parādevīrahasya im Catal. IO. Num. 2546.
Sie wird auch Ānandabbairavī, Vāgvādinī, Mahātripurasundarī
genannt. Fragmentarisch. Nur Foll. 1—12 gehören zusammen.
Foll. 15. 16 sind im ganzen eine Wiederholung von 19. 20. Be-
ginnt: अस्य श्रीपरापोडशाक्षरीमहामन्त्रस्य नारायण ऋषिः । गायत्री
ह्रन्द्ः । पराश्रीदेवता । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकम् ।
पराश्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । श्यां सर्वज्ञायै अङ्गुष्ठाभ्याम् ।
श्री नित्यतृप्तायै तर्जनीं । श्रूं अनादिबोधायै मध्यं । श्रें शिवस्व-
तन्त्रायै अनामिकां । श्रीं नित्यालुप्तायै कनिष्ठिकाभ्यां नं । श्रः
अनन्तायै करतं । एवं हृदयादि ॥ ध्यानम् ॥ तार्क्ष्यरूढहरिहत्सरो-
जके भाति या परमचित्स्ररूपिणी । पद्मयुग्ममणिपात्रधारिणी भा-
सतां हृदि सदा ममाश्रिका ॥

1324.

21/10. 15 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Gaṅgāvatsa, Sohn von Śrī-
vatsa, Enkel von Icheśvara, im J. 1765.

Parthivaliṅgapūjavidhi, die Verehrung von Śiva, in Gestalt
irdener Phalli, wie sie von Brahmanen täglich geschieht. Beginnt:
अस्य श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिविद्यामन्त्रस्य नियहानुग्रहकर्ता ब्रह्मा ऋ-
षिः । कामदुघा देवता । गायत्री ह्रन्द्ः । शीघ्रवरदस्वरूपिणी श्री-
पार्थिवेश्वरचिन्तामणिदेवता । ह्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । नमः की-
लकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । etc. अथ ध्यानम् ।
कपूरगौर कण्ठावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारं । सदा रमन्तं हृद-
यारविन्दं भवं भवानोसहितं नमामि ॥ १ ॥ वन्दे महेशं सुरभिष्ट-
मेवितं भक्तद्रुमैः पूजितपादपक्षयम् । विद्याप्रदं भक्तजनेशं वन्दितं
ध्यायेत्तदा कामदुग्धं प्रसन्नम् ॥ २ ॥

Auf Fol 3a findet sich die Unterschrift इति रुद्रयामले कामिकोडुमरमन्त्र(२)सारे पार्थिवेश्वरपूजाविधिः समाप्तिमगमत् ॥ Der darauf folgende Hauptteil beginnt नारद उवाच ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां साधक परम हितम् । तत्सर्वं कथयाशु त्वमनुग्राह्यो ऽस्मि चेत्तव ॥ सर्वपापभयकरं सर्वारिष्टनिवारणम् । सर्ववश्यकं चैव क्लीं सर्वप्रसिद्धिदम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि शिवपूजाविधानकम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण कृतकृत्यो भवेत्तरः ॥ अकृत्वा पार्थिवं लिङ्गं यो ऽन्यदेव प्रपूजयेत् । वृथा भवति तत्पूजा स्नानदानादिकं वृथा ॥ शुद्धा मृदे समानीय पुनः शोध्य विशेषतः । लिङ्गाकारं तत् कुर्याद्यथोक्तविधिना पुमान् ॥ पूजयेच्च विधानेन लिङ्गं पार्थिवमुत्तमम् । अथैष कारयेद्यत्नाद्वक्ष्यामि नामभिः ॥

Schliesst auf Seite 11b mit श्रीकारादिचतुर्थ्यन्तेर्नमोन्तेर्नामभिः क्रमात् । कर्तव्याश्च क्रियाः सर्वा भक्त्या परमया मुदा ॥ इति पार्थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥ Darauf folgen neun Verse, beginnend mit सिद्धान्तसारे । अङ्गुलादिवितस्त्यन्तं लिङ्गं गेहे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु तदर्धं स्थात्पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ Diese Verse sind mit इति सिद्धान्तशेखरे पद्यसूत्रप्रकारः unterschrieben

1325.

22/10 12 III 8 1 bis 10 Hohen Etwa 1760

Parthivaliṅgapājanī Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift bis Fol 10a, 5 (परया मुदा) überein Dann folgen noch einzelne Paragraphen 1) अथ पद्धतिकल्पः । ओं हराय नमः । इति मृदाहरणम् । etc 2) Fol 10b अथ पार्थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥ अमुककामनासिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजामहं करिष्ये । सर्वो जात इति मृत्तिकाहरणम् । वामदेवायेति जलक्षेपः । etc 3) अथ विसर्जनम् ॥ हरो महेश्वरः शुभः शूलपाणि पिनाकधृक् । etc

1326.

21/11 13 III 8 Hohen Abschrift von 1844

Parthivaliṅgapājanī Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift genau überein, ohne von ihr abgeschrieben zu sein

1327.

18/10 22 III, 9 Hohen Etwa 1820

Parthivaliṅgapājanī Diese Handschrift besteht aus zwei Teilen Der erste enthält 99 Verse und beginnt भगवन्सूत सर्वज्ञ शिव-भक्तिपरायण । पार्थिवेश्वरमाहात्म्यं कथयन् महासते ॥ १ ॥ सूत

उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे रुद्रेण कथितं पुरा । यस्य विज्ञान-
मात्रेण वाञ्छितं फलमश्नुते ॥ महोत्पाते च दुर्भिक्षे देशविध्वंसने
तथा । परचक्रागमे चैव महामृत्युसमागमे ॥ ३ ॥ महाव्याधिभये
चैव राजचौरभयादिषु । महाशत्रुभये चैव दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ४ ॥
Nach Vers 30 findet sich die Unterschrift: इत्युद्गामरेश्वरतन्त्रे नक्ष-
त्रपटलम् ॥ Nach 99: इति समस्तकृत्पिप्रणीतं पार्थिवपूजनपद्धतिः
समाप्ता ॥

Der zweite Teil beginnt Fol. 9 b und stimmt mit den beiden
vorhergehenden Handschriften bis zu seinem Fol. 22 a, 1 überein.
Hier folgen noch 10 Limen, beginnend: अथ प्रयोगपद्धतिः । आदौ
कालज्ञानं विधाय एवंगुणतिथौ अमुककार्यसिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजां
करिष्ये इति संकल्पः ।

Schliesst: इति सकलसारोद्गारे पार्थिवलिङ्गपूजा संपूर्णा ॥

1328.

22/9¹/₂, 15 Bll., 5 Linien. Etwa 1720.

Pārthivapūjana, Verehrung des Śiva in seiner Gestalt als
Liṅga. 43 Verse aus der Vājasaneyisaṃhitā. Diese sind accentuiert.
Beginnt: आचमनम् । प्राणायामः । सुमुखश्चैकदन्तश्चेति । कालज्ञानं
कृत्वा सर्वदेवतानां योऽङ्गोपचारपूजनम् ॥ ओं अयम्पुरो भुवस्तस्य etc.

1329.

21/11. 5 Bll., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1785.

Pārthivapūjā. Mit eingestreuten Versen aus der Vājasaneyi-
saṃhitā. Beginnt: आचमनम् । प्राणायामः । शिखाबन्धनम् ॥ ऊर्ध्व-
केशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे
ह्यपराजिते ॥ १ ॥ इति शिखाबन्धनम् ॥ ओं विष्णुं स्मृत्वा । सुमुख-
श्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो वि-
नायकः ॥ १ ॥ धूमकेतुर्गणध्वजो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि
नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे
निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ etc.

अधोरेति लिङ्गकरणम् । तत्पुरुषायेति वाणकरणम् । ओं हराय
नमो मृदाहरणम् । ओं महेश्वराय नमो लिङ्गसंघट्टनम् ।

Schliesst: पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा । हरो महेश्वरः शंभुः शूलपाणिः
पिशाकधृक् । शिवः यशुपतिश्चैव पार्थिवेति विसर्जनम् ॥

1330.

23/10 4 Bl. 13 bis 14 Linien Etwa 1700

Parthunesanaprayogipaddhati Beginnt लवणेन च सीभाग्यं
पार्थिवं सर्वकामदम् । अनेकगुणदं चैव सैकतं परिकीर्तितम् ॥ गजा-
मदं तिलपिष्टं तथोत्थं मारणं स्मृतम् । भस्मोत्थं सङ्गने प्रोक्तं शर्क-
रोत्थं मुखप्रदम् ॥ कुङ्कुमोत्थं तु वज्रार्थं गोमयं सर्वरीगदत् ॥ आसु-
रीलवणोत्थं तु सर्वलोकवशकरम् ॥ Auf fol 1b findet sich der
Titel इति श्रीरुद्रयामले पार्थिवेश्वरचिन्तामणिप्रयोगपद्धति ॥ Darauf
folgt unmittelbar अथ दक्षिणामूर्तिकल्पे शिवपञ्चाक्षरव्यवस्था ॥

Fol 4a अथ तर्पणम् ॥ ओ शिव तर्पयामि । ओ भव तं
ओ उग्र तं ओ मृड तं ओ विरूप तं ओ विश्वरूप तं etc

Schliesst यथाशक्ति शिवाज्ञया जपं कृत्वा जपं समर्थं त्रि
पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा देव सहस्रनामादिभिः संतोष्य नृत्यगीतवादिवादिभिः
संतोष्य ओ शिवाय नम इति विसर्जनम् ॥

1331.

20/10 11 Bl. 6 bis 7 Linien Geschrieben vor Va. II. 1843

Pratyakṣasiddhupāñcadāśīdyatidhi aus dem Sivatantra
in einem Gespräch zwischen Śiva und Pārvatī 81 Verse Ver-
herrlichung eines Diagramms, in welchem die ersten neun Zahlen
so disponiert sind, dass sie nach allen Seiten hin summiert 13
bilden. Je nach der Stellung gegen die Weltgegenden, der Zahl
mit welcher begonnen wird der Fortschritt des Diagramms und dergl.,
werden dem Kundigen (saṁhita) verschiedene Zauberkräfte (siddhi)
verliehen. Vgl. den Yānjacintāmanī und Hanumālyānjamantra-
vidhi — Bei den Auszügen ist in Einzelheit die folgende He-
rvergehoben. Beginnt ओदेव्युवाच ॥ किञ्चिद्ब्रूहि महादेव साधनं
सुखदं नृणाम् । विश्वेश कर्षणसिन्धो कृपां कृत्वा समोपरि ॥ १ ॥
कलीं नरा भविष्यन्ति मन्दभाग्या दारिद्र्यिण । तेषां भोगादिसमि-
द्धिर्भवेद्येन वदस्व तत् ॥ २ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ साधु पृष्ठं महा-
देवि हिताय जगतां त्वया । प्रायः प्रप्नोहि साधूनां नराणां सुखदो
भवेत् ॥ ३ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं यन्मनुजैर्मम । अथादीनां
गोपितं कान्ते त्वयि प्रार्थ्यं परानने ॥ ४ ॥ यत्तु पश्यदृशार्थं मे वि-
धिना गृणु गोभने । यस्मै विज्ञानमात्रेण नरः सर्वत्रयी भवेत् ॥ ५ ॥
मया मकीर्णिताशान्ये यन्मन्त्रो न मिद्विदा । इदं मुगोपितं मुभु-
यन्तं मे कर्षणावता ॥ ६ ॥ नेतन्मुने जगत्सर्वं यन्मन्त्रो मुमिद्विद ।
स्वगुणमिव संगोप्यं कथनीयं न कथ्यचित् ॥ ७ ॥ तथापि स्नेहवा-

Pratyāṅgirasiddhamantrodhura, eine Zauberformel zur Erlangung von Wünschen, Beschützung in Gefahren, und zur Besiegung von Feinden Die Schrift ist ein Auszug aus einem grösseren Werke und beruht auf einer buddhistischen Quelle Beginnt

मन्दरस्य सुखासीन भगवन्त महेश्वरम् । समुपागम्य चरणीं पार्वती
परिपृच्छति ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ धारणी (MS धरणी) परमा
विद्या प्रत्यङ्गिरा महोदया । नरनारीहितार्थाय वालाना रचणाय
च ॥ २ ॥ राज्ञा माण्डलिकानां च दीनानां च महेश्वर । विदुषा
च द्विजातीनां विशेषेणार्थसाधिनी ॥ ३ ॥ महाभयेषु घोरेषु विद्यु-
दग्निभयेषु च । व्याघ्रदद्विकरीपाते नदीनदसमुद्रके ॥ ४ ॥ अभि-
चारेषु सर्वेषु युद्धे राजभयेषु च । सौभाग्यजननी देवी नृणां वशकरी
सदा ॥ ५ ॥ तां विद्यां भो' सुरेश त्वं कथयस्व मयि प्रभो ॥ श्री-
भैरव उवाच ॥ साधु साधु महाभागे जन्तूनां हितकारिणि ॥ ६ ॥
त्वद्वचनात्सुरारिणि कथयामि न संशयः । देवी प्रत्यङ्गिरा विद्या
सर्वग्रहनिवारिणी ॥ ७ ॥ मर्दिनी सर्वदुष्टानां सर्वपापविमोचनी ।
स्त्रीबालप्रभृतीनां च जन्तूनां हितकारिणी ॥ ८ ॥ सौभाग्यजननी
देवी बलपुष्टिकरी तथा । चतुष्पथेषु गेहेषु वनेषु पवनेषु च ॥ ९ ॥
रमशाने दुर्गमे घोरे सयामे शत्रुसकुले । राजद्वारे च दुर्भिक्षे महा-
भय उपस्थिते ॥ १० ॥ पठिता कवचदेवी सर्वसिद्धिकरी स्मृता ।
विद्यानामुत्तमा विद्या धारिता पठिता नरैः ॥ ११ ॥ लिखिता च
करे कण्ठे बाह्यां शिरसि धारयेत् । मुच्यते सर्वपापेभ्यो नापमृत्यु-
कदाचन ॥ १२ ॥ यद्वायैवाष्ट सिद्धाय देवराचसपन्नगाः । न तस्य
पीडां कुर्वन्ति ये चान्ये पीडका यद्वाः ॥ १३ ॥ मन्त्राद्यास्त्वभिचा-
राश्च न तस्य प्रभवन्ति वै । नित्यं धारयमाणस्य ह्यमरत्वं प्रकल्प-
येत् ॥ १४ ॥ धारयेद्योगयुक्तश्च रचामन्त्रो (०मत्र MS) भवेत्सदा ।
धारिता वाचिता विद्या सर्वसिद्धिकरी स्मृता ॥ १५ ॥ यस्याङ्गस्था
सदा विद्या प्रत्यङ्गिरा शिवोदिता । नित्यसिद्धा सुसिद्धा हि विद्येयं
परमात्मिका ॥ १६ ॥ श्रीमता घोररूपेण भाषिता घोररूपिणी ।
प्रत्यङ्गिरा सदा प्रोक्ता हन्याच्छत्रुं संशय ॥ १७ ॥ हरिचन्दनमि-
श्रेण रोचनाकुङ्कुमेन च । लिखित्वा भूर्जपत्रे च धारणीया सदा
नृभिः ॥ १८ ॥

Schliesst य इमा धारयेद्विद्या त्रिसंख्यामपि यः पठेत् । तस्य
दुःखान्तका देवी हन्याच्छत्रुं संशयः ॥ सर्वतो रचते विद्या महाभय-

विपत्तिषु । महाभयेषु घोरेषु न भयं विद्यते क्वचित् ॥ ओं इति चण्डोद्यशूलपाणिवक्त्रविनिर्गतप्रत्यङ्गिरासिद्धमन्त्रोद्धारः समाप्तः ॥

1334.

17/13. 7 Bl., 16 Linien. Śāradī-Schrift. Schrift von Anf. d. Jahrh.

Batukapūjanavidhi. Beginnt: ओं नमो बटुकभैरवाय । ओं कुलाकुलपदे यो ऽसौ पालको बोधविग्रहः । चिदानन्दरसापूर्णं तं नीमि बटुकं विभुम् ॥ नृत्यन्तं भुजयुगलेन दत्ततालं पद्मास्यं दहनपतङ्गपिङ्गभासम् । सत्पात्रध्वजवरखड्गचर्महस्तं वीरेशं बटुकमभीष्टदं प्रपद्ये ॥ इति ध्यानम् ॥ Darauf folgen die gewöhnlichen tantrischen Formeln.

Schliesst: ओं ह्रीं श्रीं कालापिरुद्र अवतर अवतर वलिं गृह्ण गृह्ण वीपट् । इति कालापिरुद्रवलिः ॥ Florence MSS. Num. 397.

1335.

21/9. 33 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1820.

*Batukabhairavapūjāvidhi**), die Ceremonien bei der Verehrung des Śiva in der Gestalt des jugendlichen Bhairava. Der Schluss und Blatt 30 fehlt. Beginnt: वन्दे शिवं बटुकवेषधरं त्रिनेत्रं चारुप्रसन्नमुखपङ्कजमादधानम् । दत्ते करे त्रिशिखमन्यतमे च दण्डं कालपालिकं शशिधरं वृषभाधिरूढम् ॥ १ ॥ श्रीभैरवाधिष्ठितरूपमाद्यमिन्द्रादिदेवार्चितपादपद्मम् । अभेदविज्ञक्तकृतप्रसादं श्रीभैरवं तं शरणं ब्रजे ऽहम् ॥ २ ॥ अथ महति प्रत्यूष उत्थाय बाह्यक्रियां निर्वर्त्य यथाविधि मृज्जलैः पादौ पाणी च प्रक्षाल्य दन्तान्धावयित्वा शुद्धजलेन मुखं प्रक्षाल्याचम्य रात्रिवासः परित्यज्य वासीऽन्तरं परिधायोपविश्याचम्य प्राणानायम्य स्वशिरसि श्वेतकमले वराभयकरमनुग्रहदृष्टरूपं प्रसन्नास्यं स्वगुरुं विचिन्त्य मानसैरुपचारैरभ्यर्च्य नत्वा सुत्वा सहृदयस्थे ज्योतीरूपे स्वेष्टदेवते व्यापयेत् ॥

1336.

20/10. 7 Bl., 7 Linien. Etwa 1760.

Bālāpatāla, ein Kapitel von 60 Versen, den Kultus der Bālātripuṣā betreffend. Beginnt: कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । उवाच पार्वती देवी सर्वेश्वरं सदाशिवम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव बालायाः पटलं शुभम् । मम इच्छा समुत्पन्ना शृणुष्व वचनं तव ॥ २ ॥

Der Verfasser dieser Weise, die er dem Rudrayāmala zuschiebt, besass die geringste Kenntnis des Sanskrit.

*) Dieser Titel ist nach dem Inhalt von mir angesetzt.

1337.

78/1° 5 Bl 11 bis 1° Linien Schrift von 19

Balapatula, Verehrung der Balatripura, ein Kapitel aus einem Tantra 102 Verse Der folgende Anzug zeigt hinlänglich den geringen Wert der Handschrift श्रीवालात्रिपुरसूदरीचरणकमलेभ्यो नम ॥ १ ॥ श्रीवालात्रिपुरसूदर्या पटल लिपते ॥ अथ वक्ष्ये त्वरा विद्यां श्रीवाला त्रिपुरा परा । अध कुडलिका धारा माये पङ्की-दुमडितां ॥ १ ॥ शर्गी मनुखरोपेत शूद्रवीजत्रयात्मक । आद्य वाग्भ-वमाध्यात कामराजद्वितीयक ॥ २ ॥ चित्तियं शक्तिवीजाय चि-भोर्वीजै समीरिते । क्षिपी स्यात् दक्षणाभूर्तो हृद् पत्नी उदा-हृत ॥ ३ ॥ देवत त्रिपुरा वाला चिदानन्दमई परा । पादाब्जनाभि विन्यस्य दाढ्य नाभिलया गले ॥ ४ ॥ मध्यमा मस्तक न्यसेत् इले तार्तिव्यवीजक क्षलयोर्हृमयोर्विज द्वयमेक तथा द्वयो ॥ ५ ॥ अत्रै व ह्रीस्थितौ दीर्घ वामनेत्रीदुमडिता । कामवीज वलौ वामकर्णच-द्रविभुषिता ॥ ६ ॥ शक्तीश् शक्तिका पञ्चवाणान्तर्लोभिनादिकान् । हृत्लेपा कामवाग्वीजै तुर्ये वाण मनु पुन ॥ ७ ॥ भृगुस्तु रेफसंक्त शान्तिव्यूविभुषित । पञ्चकामानिमान्यसेत् लिलाटे गलवकससी ॥ ८ ॥

Schliesst भुर्यशी कमला प्राप्य रमते स महीतले माहासीय-प्रद साक्षात् वाला देवी प्रसीधती ॥ १०२ ॥

1338.

23/1° 1° Bl 9 b. 1° Linien Etwa 1700

Balapaddhati eine verworrene Anleitung zur Verehrung der Balatripura, entnommen dem Juanarnava und anderen Tantra Beginnt योगुरु गणप दुर्गा वटुक शिवमच्युतम् । ब्रह्माण गिरिजा लक्ष्मी वाणी वन्दे विभूतये ॥ १ ॥ अथ वालाया पूजनविधिर्लि-ख्यते । तत्र श्रीमान्साधकवर्गो ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय देहधर्मादिक निर्वर्त्य पञ्चस्तानीशुद्धास्वर समाचम्य स्नासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो वो-पविश्य श्रीगुरु ध्यायेत् । प्रात शिरसि शुक्ले ज्जो दिनेच द्विभुज गुरुम् । वरामयकर शान्त स्मरेत्तन्नामपूर्वकम् ॥

Schliesst इति श्रीज्ञानार्णवादिविशिष्टतन्त्रोद्घाताया वालापद्धत्यां प्रात कृत्यादिनित्यजपान्तविधिनिष्पण सपूर्णम् ॥

1339.

15/10 22 Bl 1 bis 11 Linien Etwa 1800

Balupayāpaddhati, ein Leitfaden zur Anbetung der Balatri-पुरा Der Anfang fehlt Beginnt पचारै सपूज्य प्राणायामचय

कृत्वा मालां हस्ते गृहीत्वा पूजयेत् । पश्चाज्जपं निश्चलेन मनसा
स्रष्टाचरेण मन्त्रसहस्रं वा पञ्चशतं वा १०८ शतं जपं कार्यम् (?) ।
प्राणायामं कृत्वा मालां मस्तके क्षिप्त्वा हस्ते जलं गृहीत्वा मासादिकं
स्मृत्वा पश्चात्तु गुह्यातिगुह्यमन्त्रेण जपं देवतावामकरे समर्थं योनि-
मुद्रां प्रणम्य मालां पूजयित्वा स्थापयेत् ।

1340.

20/11. 6 Bl., 9 Linien. Etwa 1770.

Bhairavadipadānavidhi, Vorschriften für das Anzünden von
Lampen zu Ehren von Bhairava. Von *Rāmacandra*. Inhalt:
1) Die geeigneten Zeiten für das Anzünden. 2) Das Material für
das Anfertigen der Lampen. 3) Der Docht. 4) Die Beschaffenheit
des Oles oder Fettes. 5) Proportion der Lampe zu der Flüssig-
keit. 6) Höhe des Gefäßes. 7) Anrufung von Bhairava. Beginnt:
पुरुषोत्तमपादाब्जभ्रमरारपितमौलिना । लिख्यते रामचन्द्रेण दीपदान-
विधिः शुभः ॥ १ ॥ अथ दीपदानप्रयोगः ॥ तत्र शुद्धफला वैशाख-
श्रावणाश्विनकार्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनमासाः शुभा नेतरे ।
शुक्लपक्षः शुभः कृष्णः पञ्चम्यन्तः । रविसोमबृहस्पतिशुक्राः शुभा नेतरे ।
स्वातिपुष्यविशाखारोहिणीश्रवणहस्तोत्तरास्त्रयो ज्येष्ठाश्विन्यार्द्राः शुभा
नेतराणि शुभानि । पूर्णिमासप्तमीद्वितीयापञ्चमीत्रयोदशीदशमीपष्ठी-
द्वादशीतृतीयास्तितयः शुभाः । बवकीलववणिजः करणानि शुभानि ।
ग्रीष्मवर्ज्याः पञ्चतंवः शुभास्ते च मासद्वयात्मका मघाद्या ज्ञेयाः ॥

Schliesst: ओं ऊं अभिगमैरवाय (vielleicht उग्र) नमः । वं
वटुकीय ऊं ऊं ऊं फट् फट् स्वाहा । जपा १०८ । अष्टोत्तरशतसहस्र-
वारं वा ब्राह्मणाय दक्षिणा दास्ये कृष्णतिलैर्मारवातमधुपुष्पादिला-
जाहोमान्ययासंख्याकम् ॥ इति श्रीउमामहेश्वरसंवादे भैरवतन्त्रे श्री-
भैरवदीपदानविधिः समाप्तः ॥ Diese vermeintliche Herkunft aus
dem Bhairavatantra mag auf sich beruhen.

1341.

23¹/₂/11¹/₂. 87 Bl., 13 bis 21 Linien. Geschrieben von Kripārāma-
śarma im J. 1788.

Mantramahodadhi, Verehrung verschiedener Gottheiten und
Gebräuche nach Art der Tāntrika-Sekte. Verfasst von Mahādhara
im Jahr 1589. In 25 Kapiteln (Taraṅga). Siehe Catal. Oxon.
Num. 154. 155. Beginnt: प्रणम्य लक्ष्मीनृहरिं महागणपतिं गुरुम् ।
तन्वाणनेकान्यालोच्य वक्ष्ये मन्त्रमहोदधम् ॥ १ ॥ प्रातरुत्थाय शि-
रसि ध्यात्वा गुरुपदाम्बुजम् । आवश्यकं निर्वर्त्य [तु] स्नातुं यायात्स-

रित्ते ॥ २ ॥ श्रीतेन विधिना स्नात्वा मन्त्रज्ञान समाचरेत् ।
स्मार्तसंस्था मन्त्रसंस्था कृत्वा देव विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

Schliesst विक्रमाकाङ्क्षते वर्ये वाणवेदनूपैर्मिते । ज्येष्ठाष्टम्या शि-
वस्थायै पूर्णो मन्त्रमहोदधि ॥

1342.

26/11¹/₂ 80 Bl 11 b s 12 Lin en Etwa 1680

Mantramahodadhinau/a, ein Kommentar zu dem vorher
gehenden Werk, von Mahidhara in demselben Jahr aber neun
Monate später verfasst. Dieser Kommentar wird kürzer mit Nauka
bezeichnet. Das erste Blatt fehlt, das zweite beginnt in 1, 23

1343.

30/13 30 Bl 13 b s 16 Lin en Etwa 150

Mantracandri/a, Gebetsformeln an verschiedene Götter und
Göttinnen, von Gosvamin Janardana Bhatta, Sohn von Gosvamin
Jaganmvasa Bhatta Enkel von Srimvasa Grossenkel von Srimhetana
Janardana war ein Bruder von Siromama und Cakrapani. Sein
Grossvater Srimvasa verfasste eine Sivarcana-candrika. Das ganze
Werk ist in 12 Prakas eingeteilt. Die gegenwärtige HS enthält
die ersten fünf und den Anfang des sechsten jedoch ist der zweite
nicht bezeichnet. Das erste und zweite Blatt enthalten viele
Lucken. Der Anfang ist in Petersons Fourth Report p 65 mit-
geteilt. Der fünfzehnte Vers lautet आदौ गणपतेर्मन्त्रा शिवाया-
स्तदनन्तरम् । ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शम्भोद्योक्ता यथाक्रमम् ॥

Prakasa 1) Ganapatiprakarana schliesst Fol 7b 3) Fol 18b
4) Fol 23b 5) Saktiprakarana Fol 25a 6) beginnt अथ
विष्णवा मन्त्रा उच्यन्ते । ओ नमो नारायणाय इत्यष्टाचरमन्त्रेण
प्राणायामत्रयं कृत्वा etc

Das folgende Stück dient als eine Probe der Behandlung von
Seiten des Verfassers Fol 13b अथ जयदुर्गामन्त्र । ओ दुर्गे
दुर्गे रचणि स्वाहा इति दशाचरमन्त्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि
नारदाय ऋषये नमः । मुखे विराट्छन्दसे नमः । हृदि योजय-
दुर्गायै देवतायै नमः । इत्यष्टादिकं विन्यस्य । ओ हृदयाय नमः ।
दुर्गे शिरसे स्वाहा । दुर्गे शिखायै वषट् । रचणि कवचाय ऊ
स्वाहा । नेत्राय वीषट् । समस्तमन्त्रेण अस्त्राय फट् । इति षडङ्ग-
मन्त्रानङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं विन्यस्य हृदयादिष्वपि विन्यस्य ध्यानं कुर्यात् ।
यथा । जलद्वयतिमिन्दुकिरीटा चक्रदरासिरुज करपद्मेर्दधती नय-
नत्रययुक्ता सिंहगता प्रणमेज्जयदुर्गाम् । रुक्मिणूलं वामोर्ध्वादिवामाध-

करान्तमायुधधानं दक्षोर्ध्वादितदधोन्तं वा । इति ध्यात्वा यथाशक्ति
जपं विधाय जपान्ते ऋष्यादिकं विन्यस्य जपं देवैः समर्थं प्रणमेत् ॥

Die folgenden Namen von Mantra werden bis zum Ende der
Hs mitgeteilt: Ekākṣara Gaṇeśamantra. Viṅgaṇeśamantra. Lakṣmī-
gaṇeśamantra. Triyākṣara Śaktigaṇapa Caturākṣara Śaktigaṇapati-
mantra. Daśākṣara Kṣipraprasādanamantra. Caturākṣara Heramba-
gaṇeśamantra. Subrahmaṇyagaṇeśamantra. Mahāgaṇapatimantra.
Trailokyamohanagaṇeśamantra. Dvādaśākṣara Śaktigaṇeśa. Ekāda-
śākṣara Śaktigaṇeśa. Haridvāgaṇapatimantra. Vakratuṇḍagaṇeśa-
mantra. Śaḍakṣara Vakratuṇḍamantra. Ātharvaṇikamantra dvā-
tiṃśadaśākṣara. Ucchiṣṭagaṇeśamantra.

Matṛkāśāśvasatī. Vāgvādīnimantra. Haṁsavāgīśvarīmantra. Vā-
gvādīnyā mantīadvaya. Pārijātasarasvatīmantra. Saptakoṭīśvari-
mantra. Vāgvādīnimantra. Bālāmantra. Bhairavīmantra. Bāṇeśvati-
mantra. Kāmeśvarīmantra. Rājamātāṅgīmantra (12 verschiedene).
Durgāmantra. Maṇiśamardinīdurgāmantra. Jayadurgāmantra (3).
Śulinīdurgāmantra. Vanadurgāmantra. Ekākṣara Lakṣmīmantra.
Caturākṣara Lakṣmīmantra. Daśākṣara Lakṣmīmantra. Dvādaśākṣara
Mahālakṣmīmantra. Saptaviṃśatyākṣara Mahālakṣmīmantra. Caturda-
śākṣara Mahālakṣmīmantra. Ekādaśākṣara Mahālakṣmīmantra. Catur-
daśākṣara Lakṣmīmantra. Sāmrajyalakṣmīmantra. Saptākṣara Rāmā-
mantra. Annapūrpāmantra. Annapūrpāyā annapradākhyamantra.

Aśvārūḍhāmantra. Gaurīmantra. Padmāvatyā mantra. Jyeṣṭhā-
lakṣmīmantra. Tripuṣāmantra. Nityaklīnāmantra (4). Vahnīvāśinī-
mantra. Vajraprastāriṇīmantra. Śivadūtīnityāmantra. Tvaritānityā-
mantra. Trikaṇṭakīmantra. Vāsyatīkaṇṭakīmantra. Vaisṇavyā mantra.
Vagalamukhīmantra. Chinnamastakāmantra.

Ugratārāmantra. Dakṣiṇakālīkāmantra. Dhūmāvātīmantra. Bhā-
drakālīmantra. Mahākālīmantra. Ucchiṣṭacandālīnīmantra. Sīṅha-
vaktrāmantra. Mahākṛpīyāmantra. Dhanadākṣyāṇīmantra.

Aṣṭākṣara Nārāyaṇamantra. Vāsudevamantra. Lakṣmīvāsudeva-
mantra. Hariharamantra. Dadhivāmahāmantra. Yajñeśvaravāmana-
mantra. Bhogavāmanamantra. Māyābālakavāmanamantra. Hayagrī-
vamantra (5). Varāhamantra (4). Dharāhṛīdayābhīdha mantra.
Sudarśanamāmantra (2). Śrīkaramantra (2). Puruṣottamamantra (be-
ginnt Pol. 30a).

1344.

17/8. 14 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Mantrajaparīḍhi, Gebete an verschiedene Göttinnen, welche
Formen der Kāli darstellen. Beginnt: अथ जपविधिः । त्रीनाया-
दिगुरुपादुकान्तं विन्यस्य कामकलां ध्यात्वा स्वगिरसि कामेश्यादि-
पद्मदशनित्यास्तुतद्विषया संपूज्य गिरस्त्रेव भूतशक्तिं संपूज्य । ओं ह्रीं
हंसः सोहं स्वाहा । आत्मने नमः । स्वगिरसि संपूज्य । तत्रैव महा-
पोडशवाक्यानि संस्मृत्य कुलूकादिविघ्नहरमन्त्रान्स्मज्य पुनः पद्यायतन-

1346.

17/11. 9 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Mantramuktāvali. Diese Handschrift stimmt mit der vorangehenden überein, doch ist sie kürzer gefasst. Der Anfang gibt den astrologischen Einfluss der sieben Wochentage und der vierzehn Tage der Monatshälfte. Beginnt. श्रीभगवानुवाच आदित्यवारे मलेख बुधी च सोमवारे सर्वसिधय मंगलवारे धन विद्या च बुधवारे वैश्यमेव च बृहस्पतिवारे सांतिकत्वा च शुक्रवारे वैश्य भवतु सनि-
वारे गच्छते बुधी पुत्रदाराधनचयं etc.

1347.

15/10. 4 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1840.

1) Fol. 1 b. *Svadhāmantrastotra*. Fragment. Beginnt: नारायण उवाच ॥ ब्रह्मणो मानसी कन्या शश्वत्सुस्थिरयौवना । पूज्या पितृणां देवानां आद्यानां फलदा भवेत् ॥ इति ध्यात्वा । शालग्रामे वा मङ्गलघटे दद्यात्पादादिकं तस्यै मूलेनेति श्रुती श्रुतम् ॥ २ ॥ मूलमन्त्रः ॥ ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं स्वधादेव्यै स्वाहा स्वाहेति महामन्त्रं समुच्चार्य च संपूज्य स्तुत्वा तां प्रणमेद्विजः ॥ स्तोत्रं शृणु मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मपुत्र विशारद । सर्ववाञ्छाप्रदं नृणां ब्रह्मणा यत्कृतं पुरा ॥

2) Fol. 2 b—4 b. *Bandimocana Mahāgaṇapatiastotrakāvaca*. Beginnt: [ज]पेदेकायमानसम् ॥ १ ॥ सात्त्विकं राजसं चैव तामसं त्रिगुणात्मकम् । तामसं शत्रुशमनं स्तुत्वा भूतग्रहापहम् ॥ २ ॥ शृणु ध्वं मुनयः सर्वे वेदवेदाङ्गपारगाः । ध्यानं तस्य प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधने ॥ ३ ॥ अष्टादशभुजं देवं निर्लाभं भूतसंनिभम् । नीलाञ्जनसमं पूज्यं मेरुमन्दिरसंनिभम् ॥ ४ ॥ नानारत्नप्रदीप्तं च मुकुटाटोपमस्तकम् । भीममुखं विरूपाक्षं चलत्कङ्कणचामरम् (nämlich ध्यायेत्) ॥ ५ ॥

Schliesst: आक्रमयस् रज ऊं फट् स्वाहा ॥ नाचलकुर्माचल (?) कुह । अहो विघ्नेश्वर महाविघ्नान्नाशय स्वाहा ॥ आस्फोटयस् वज्रहस्तेन क्षिण्दिस् परशुहस्तेन भिण्दिस् etc.

1348.

23/10. 39 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Rāmośvara im J. 1681.

Mahātripurasundarīpaddhati, eine Anleitung zur mystischen Verehrung der Tripurā. Die Handschrift bestand aus 50 Blättern. jetzt fehlen Foll. 19—22. 24. 25. 27—29. 32. 44. Beginnt: न्यस्यात्मन्येवमात्मानं श्रीचक्रदेवतात्मकम् । नव मुद्राः प्रदर्शयन् यथाशक्ति जपार्पणम् ॥ १ ॥ तत्रादी कलशं स्थाप्य पूजोपस्तरमुदये । शेषं

तद्विन्दुना पूत पादार्धाचमनीयकम् ॥ २ ॥ मधुपर्कं विशेषार्घं गुरु-
शक्तिबलिक्रमम् । आत्मीयं चलपात्रेण सर्वास्यापूरयेत्पृथक् ॥ ३ ॥
आलोकाज्जिघ्रयात् (MS जिघृणा) ध्यानात्तानाद्भयं विगृह्यति ।
तत्पीत्वा सुरसिद्धानां पूजनं यजनं हितम् ॥ ४ ॥ द्रव्यं चन्द्रोदय
ध्यात्वा पात्रं सूर्योदयं स्मरेत् । तन्मध्ये निविषेद्विन्दुं पद्मरागमणि-
प्रभम् ॥ ५ ॥ क्रमोत्क्रमस्त्रिरावृत्य जिघ्रणं (MS जिघृणं) मातृका-
चरं । ध्यायेत्कोटीन्दुसकाशं पद्मवक्त्रं त्रिलोचनम् ॥ ६ ॥ Augen
scheinlich muss am Anfang etwas voringegangen sein

Schliesst भोजयेन्मधुरप्रायं देवीभक्तद्विजोत्तमान् । प्रत्यहं पठ-
नदेतदभीष्टसिद्धिमाप्नुयात् ॥

1349.

17/13 "9 Bl 8 bis 11 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 1840

Mahatrisipurasundaripaddhati Unvollständig Fol 52 fehlt,
und Fol 62 ist zweimal bezeichnet. Beginnt ओ श्रीमहाविपुर-
सुन्दर्यं नमः ॥ उद्यद्गान् etc ॥ १ ॥ युक्ताणि etc ॥ २ ॥ अथ
नित्यपठति । तत्र ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय मुक्तस्वापो रात्रिवास परि-
त्यज्य हस्ती पादौ प्रक्षाल्य सुवासने उपविष्ट आचम्य अवेत्यादि°
ममोपास्यश्रीविद्याङ्गत्वेन प्राप्तं कृत्यमहं करिष्ये । इति सकल्पः ॥

Pratahkritya endigt Fol 11 a Snanavidhi Fol 13 b Saṃdhyā
vidhi Fol 22 a Tarpana Fol 23 a Bhūta uddhi Fol 34 b Prati-
pratishtha Fol 37 a Matrkānava bis zu Ende der Handschrift

Citiert werden Kulacudamani Saubhāgvasantamam und Uttara
tantra

1350.

*1/10 "6 Bl " bis 8 Linien Etwa 1800

Mahatrisipurasundaripaddhati Beginnt विगृह्यदेहो देवेशी-
न्यासं कुर्यात्समाहितः । ततो न्यासादिकं कुर्यात्सनाहं स्वशरीरके ॥
करगुदिकरीं विद्यां मध्यमादितलान्तकम् । अङ्गुलीशुद्धिं द्विरावृत्यं
करगुदिरियं प्रिये ॥ ओ अस्स श्रीश्रीविद्यापद्मशाचरीसीमाग्यवि-
द्यामहाविपुरसुन्दरीननिताभट्टारिकामहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्यपि ।
अनुष्टुप्छन्दः । श्रीसीमाग्यविद्यामहाविपुरसुन्दरीननिताभट्टारिका दे-
वता ॥

Schliesst गृह्यातिगृह्यन्त मा त्वं गृह्याणां कृतं जपम् । मि-
द्विर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादाद्गहेश्वरि ॥ इति देव्या वामकरे जप
समर्थः । इति जपविधिः । यदधरमतिष्ठेत् मावाहीनं तु व्यञ्जयम् ।
तत्सर्वं सम्यक्तां देवि विपुरास्य नमो ऽस्तु ते ॥

1351.

13/6. 8 Bl., 6 Linien. Etwa 1830.

Mahīṣimardīṇjapa, ein Gebet an Durgā, als Vernichterin des Dāmons Mahiṣa. Unvollendet. Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet: भांतं वियत्सनयनं श्वेतो मर्द्दिनि ठद्वयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्द्दिनी ॥ नारायणीतंत्रे ॥ विषां हि मज्जा कालो ऽभिरद्रिरिस्थो नि ठद्वयम् ॥ महिषमर्द्दिनि स्वाहा ॥ अस्वार्थः । विषं मकारः । हि स्वरूपं मज्जा पकारः । कालः मकारः । अयि रेफः अद्रि दकारः ॥ इति वचनादिकारधुक्तो दकारः ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma-hi-ṣa-ma rdi-nī. — Ausserdem wird das Viśvasāraṇtantra und der Kulacūḍāmaṇi citiert.

Schliesst: अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनु-
लब्धायां सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352.

21¹/₂ 9¹/₂. 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Keśavaśarma im J. 1712.

Rahasyatraja, Hingebung an Bhagavat, in der Form von Nārāyaṇa und Śrīpati. Verfasst von Vedavyāsa Bhaṭṭa Drei Kapitel: 1) Aṣṭākṣaravivarāṇa. 2) Dvayaivivarāṇa 3) Ohne Titel. Paginiert 2—5. Fol. 1 fehlt. Das erste Kapitel behandelt die Formel: Om Nārāyaṇāya namaḥ. Kapitel 2 beginnt: अथ कठवल्ली-
प्वधीतं द्वयम् । अर्थशरीरं तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै
शरणमहं प्रपद्ये इति । उपबृंहणसिद्धं च । श्रीप्रश्नसंहितोक्तं च द्वयम् ।
उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt: शि-
ष्यस्ते ऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol. 4a wird Śrīvatsāṅka Miśra citiert: पापीयसो ऽपि
शरणागतशब्दभाजो नोपेक्ष्यं मम तवोचितमीश्वरस्य । त्वज्ज्ञानशक्ति-
करुणासुमतीषु नेह पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

28/11. 11 Bl., 6 bis 9 Linien. Bengālī-Schrift von etwa 1820

Rādhikāsahasranāmastotra, tausend Namen der Rādhā, aus dem Sanat Kumāratantia. Beginnt: कैलासशिखरासीनं महादेवं स-
दाशिवम् । भवानी रहसि प्रीत्या पप्रच्छ वरदायकम् ॥ श्रीदेवुवाच ॥
कथयेशान (कथमीशान MS.) सर्वाङ्गं लोकानां हितकाम्यया । येन
नाम्ना च निस्ताराम्युच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना
कीर्त्तेन यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा ।
विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

कथयामि तवाद्यतः ॥ Die tausend Namen beginnen mit राधिका परमेशानी वृन्दावननिवासिनी । सर्वमन्त्रमयी देवी सर्वसिद्धिफल-प्रदा ॥ सर्वाधारमयी देवी सर्वसंपत्प्रदा शुभा । गोपिनी गोपमाता च गोलोकेशप्रदर्शिनी ॥ Vgl. Rādhakanama-sahasra in Nārada-purāṇa-
ratna 5, 5 Von 9b, 41b wird die Belohnung derjenigen ge-
schildert, welche diese tausend Namen recitieren

Schliesst श्रीशिव उवाच ॥ न दद्यादन्यभक्ताय कृपणाय सुरे-
श्वरि । श्रीराधाकृष्णभक्ताय अर्हकारवर्जिताय च । सशिष्याय प्रदा-
तव्यं नास्ति मे दूषणं ततः ॥ शिरो देयं राज्यं देयं न देयं यस्तु
कस्तचित् । नाम्ना राधासहस्रं च देवानामपि दुर्लभम् ॥ पुण्यात्पुण्य-
तरं नाम्ना सहस्रं सुप्रकाशितम् । किं वञ्चं कथयिष्यामि नास्त्यस्मा-
दधिकः स्तवः ॥ etc

1354.

27¹/₂/7 5 Bl., 6 Linien Etwa 1860

Lakṣmī-māmṛita aus der Lakṣmī-ambutī, in 41 Versen
Indra und Agni teilen den Göttern eine Anzahl von Attributen
der Lakṣmī mit. Beginnt देवा ऊचुः ॥ विष्णुभक्तिश्च वीराय्यममन-
ज्ञानमेव च । मोक्षश्च परमो नित्यो ह्यणिमाद्यष्टसिद्धयः ॥ १ ॥
आरोग्यं दीर्घमायुश्च सुविद्यावाप्तिरेव च । महादारिद्र्यविध्वंसः पर-
मेश्वर्यमेव च ॥ २ ॥ पुत्रपौत्रादिवृद्धिश्च सर्वसङ्गुणपूर्णता । धर्मशार्थश्च
कामश्च धनधान्यादिसंपदः ॥ ३ ॥ सर्वानिष्टनिवृत्तिश्च सर्वेषां प्राप्ति-
रेव च । यस्याः कटाक्षपातेन भजतां भवति ध्रुवम् । तस्या लक्ष्म्या-
मीतिकरं स्तोत्रं नो वदतां शुभम् ॥ ४ ॥ इन्द्रापी ऊचतुः ॥ लक्ष्मी-
नामामृतं स्तोत्रं परमेश्वर्यसाधनम् । लक्ष्म्याः प्रियकरं पुण्यं शृणुध्वं
सर्वदेवताः ॥ ५ ॥ आ अस्य श्रीमहालक्ष्मीमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः ।
बृहती छन्दः । महालक्ष्मीदेवता । श्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्धये जपे
विनियोगः ॥

Die Attribute der Göttin beginnen in besonderer Zählung:
आ विष्णुपत्नी महालक्ष्मीर्विष्णोर्हृदयमन्दिरा । विष्णुप्रिया विष्णुभक्ता
सदा विष्णुवशी स्थिता ॥ १ ॥

Schliesst. किमपि वञ्चनोक्तेन सर्वसंपत्समृद्धये । लक्ष्मीनामामृतं
स्तोत्रं जपध्वं सर्वदेवताः ॥ ४१ ॥

1355.

17/10 5 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben v. r. Vyāsa Vinu aus
1 Anasādhanā in Gujarāt, Sohn von Jagannātha etwa im J. 175

Mahālakṣmīpūjī, Verehrung der Lakṣmī. Beginnt अथ
महालक्ष्मीपूजा लिख्यते ॥ स्तवनम् । धीतवन्त्यं परिधाय शुद्धामने

1351.

13/6. 8 Bl., 6 Linien. Etwa 1830.

Mahisimardinjapa, ein Gebet an Durgā, als Vernichterin des Dämons Mahiṣa. Unvollendet. Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet: भांतं वियत्सनयन श्वेतो मर्द्दिनि उद्वयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्द्दिनी ॥ नारायणीतंत्रे ॥ विषां हि मज्जा कालो ऽग्निरद्रिरस्थो नि उद्वयम् ॥ महिषमर्द्दिनि स्वाहा ॥ अस्यार्थः । विषं मकारः । हि स्वरूपं मज्जा पकारः । कालः मकारः । अग्नि रेफः अद्रि दकारः ॥ इति वचनादिकारधुक्तो दकारः ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma-hi-sa-ma-rdī-nī. — Ausserdem wird das Viśvasāratāntṛa und der Kulacūdāmaṇi citiert.

Schliesst: अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनु-लब्धायां सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352.

21¹/₂/9¹/₂. 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Kośavarāma im J. 1712.

Rahasyatraya, Hingebung an Bhagavat, in der Form von Nārāyaṇa und Śīpati. Verfasst von Vedavyāsa Bhaṭṭa. Drei Kapitel: 1) Aṣṭākṣaravivarāṇa. 2) Dvayavivarāṇa. 3) Ohne Titel. Paginiert 2—5. Fol. 1 fehlt. Das erste Kapitel behandelt die Formel: Om Nārāyaṇāya namaḥ. Kapitel 2 beginnt: अथ कठवल्ली-प्वधीतं द्वयम् । अर्थशरीरं तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये इति । उपबृंहणसिद्धं च । श्रीप्रश्नसंहितोक्तं च द्वयम् । उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt: शि-ष्यस्ते ऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol. 4a wird Śrīvatsāṅka Miśra citiert: पापीयसो ऽपि शरणागतशब्दभाजो नोपेक्षणं मम तद्योचितमीश्वरस्य । त्वज्ज्ञानशक्ति-कल्याणसुमतीषु नेह पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

29/11. 11 Bl., 6 bis 9 Linien. Bengāl-Schrift von etwa 1820

Rādhikāśahasranāmastotra, tausend Namen der Rādhā, aus dem Sanatkuṃāratantra. Beginnt: किलासशिखरासीनं महादेवं स-दाशिवम् । भवानो रहसि प्रीत्या पप्रक्ष वरदायकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कथयेशान (कथमीशान MS.) सर्वार्हं लोकानां हितकाम्यया । येन नाम्ना च निस्ताराभ्युच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना कीर्त्तनेन यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा । विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

वरवरधरां भूषणाढ्या सुशोभाम् । बीजापूर सरसिजयुगे विभ्रती
स्वर्णपात्रम् । भर्ता युक्ता मुहुरभयदां मह्यमप्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Nam 870 Siehe Nārāyaṇaḥṛdayastotra

1358.

29/13 8 Bl 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J 1748

Lakṣmīhṛdayastotra, hier Mahalakṣmīhṛdayastotra genannt

1359.

22/10 9 Bl., 9 bis 13 Linien Geschrieben im J 1788

Lakṣmīhṛdayastotra

1360.

15/10 27 Bl 7 Linien Etwa 1790

Lakṣmīhṛdayastotra Vorangehen die üblichen Gebetsformeln
bis 3 b, 4, beginnend mit श्री अस्व श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य
भागव ऋषिः । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीदेवता । अनुष्टुपादिनाना-
हन्दासि । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ऐं कीलकम् । etc Sieh
Nummer 1320, 2

1361.

29/13 19 Bl meistens 13 bis 14 Linien. Etwa 1750

Yantracintamani, über mystische Diagramme, die zu allerlei
unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt
enthält Diagramme, die für heilsame Absichten dienen sollen Be-
ginnt स पातु देव्याः कवरीविलासो लास्ये लसन्त्या गिरिकन्यकायाः ।
य. पश्यती वालमृगाङ्गुलीः क्षणेन सर्वज्ञपद वभूव ॥ १ ॥ शिव
उवाच ॥ राजवश महायन्त्र शृणु देवि सुशोभनम् । काश्यभाजनमा-
नीय शुद्ध भस्मादिभिः कृतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt, nämlich
Vāṣṭyadhikāra, Akāṣanādhikāra, Stambhanādhikāra, Maranādhikāra,
Uccātanādhikāra, Śāntyadhikāra In jeder Abteilung werden eine
Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana, Rājākopa-
samana Bhasampuṭa, Svamivaśya, Divyastambhana, Rājākopahara,
Mṛtyumjaya, Vivadavijaya Dhanikavaśikāraṇa, Duṣṭamohana, Viva-
daviṣya, Ganādhīpatya etc

Die Handschrift hört im vierten yantra (Jvaranāśana) des
Śāntyadhikāra auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem Uddamaratantra
entnommen, was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die
Bemerkung auf Fol 11b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकल्पे प्रत्यक्ष-
सिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसवादे दामोदरपण्डितोद्भुते स्तम्भनाधिकारे शत्रु-
मुखगतस्तम्भननाम प्रथमं यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra-

उपविश्य । आचमनम् । प्राणायामः ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि । शि-
खाधन्धनम् । तत्र मण्डपे अष्टदलं पूरयित्वा सर्वोपचारान्गृहीत्वा
सूर्यनमस्कारः । अपसर्पन्तु ये भूता ये भूता अग्निसंस्थिताः । ये भूता
विघ्नकर्तारस्ते रक्षन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ आसनमन्त्रः । पृथिव त्वया
धृता लोका इति । आसनं संप्रोक्ष्य पात्रस्थापनम् । पात्रे गन्धपुष्पादि
निक्षिप्य जलं पूरयित्वा वरुणं जपेत् । वरुणस्योत्तमन्नमसीति मन्त्रः ।
धेनुमुद्रां प्रदर्श्य अङ्गुशमुद्रया । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सर-
स्वती । नर्मदा सिन्धु कावेरी जले ऽस्मिन्संनिधिं कुरु ॥ इति सर्वाणि
तीर्थान्यावाह्यात्मानं शिवरूपं ध्यात्वा गायत्रीमन्त्रेण सर्वोपचारद्र-
व्याणि संप्रोक्ष्य । अबेत्यादिप्रयोगमुच्चार्य । मम धनकनकपशुपुत्रपौ-
त्रादिसुखसमृद्धयर्थमिहजन्मजन्मान्तरे धर्मार्थकाममोक्षार्थं महालक्ष्मीव्र-
ताङ्गभूतं श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थं मण्डलाधिष्ठात्रीदेवतायै तथा च महा-
लक्ष्म्याः षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । तत्र भूरसीत्यादिभिर्मन्त्रैः
स्थापनं कुर्यात् ॥

Schliesst: पूजां कृत्वा देवीं विसर्जयेत् । प्रातर्विसर्जये देवीं
मन्त्रेणानेन सुव्रती । पङ्कजं देवि संत्यज्य मम वेश्मनि संविश । यथा
सत्पुत्रभृत्यो ऽहं सुखी स्यां त्वत्प्रसादतः ॥ Vgl. Lakṣmipūjanavidhi.

1356.

21/10. 3 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J. 1726.

Mahālakṣmīstotra, in 30 Versen. Beginnt: श्रीमहालक्ष्मीदे-
वता । श्रीं वीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकम् । etc. अथ स्तोत्रम् ।
जय कमलपद्माक्षि जय त्वं श्रीपतिप्रिये । जय मातर्महालक्ष्मि संसा-
रणवतारिणि ॥ २ ॥ महालक्ष्मि नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं सुरेश्वरि । हरि-
प्रिये नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं दयानिधे ॥ ३ ॥ Catal. Oxon. Num. 242.

1357.

22/8. 8 Bl., 9 Linien. Etwa 1830.

Lakṣmīhṛdayastotra aus dem *Ātharvāṇarāhasya*. 106 Verse.
Beginnt: वन्दे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजाम्बूनदाभां तेजोरूपां कन-
कवसनां सर्वभूषोज्ज्वलाङ्गीम् । वीजापूरं कनककलशं हेमपात्रं दधा-
नामाद्यां शक्तिं सकलजननीं विष्णुवामाङ्गसंस्थाम् ॥ १ ॥ श्रीमत्सी-
भाग्यजननीं स्तौमि लक्ष्मीं सनातनीम् । सर्वकामफलावधौ साधनिक-
मुत्पादयहाम् ॥ २ ॥ स्मरामि नित्यं देवेशी त्वया प्रेरितमानसः ।
त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

Schliesst: ध्यायेन्नक्ष्मीं प्रहसितमुखीं कोटिवानार्कभासां विद्युदण्णां

वरवरधरा भूषणाढ्यां सुशोभाम् । वीजापूरं सरसिजयुगं विभ्रती
स्वर्णपाचम् । भवं युक्ता मुञ्जरभयदा मह्यमप्यच्युतयोम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Num 370 Siehe Nārāyanahṛidayastotra

1358.

29/13 8 Bl., 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1748

Laksmihridayastotra, hier Mahālaksmihridayastotra genannt

1359.

22/10 9 Bl., 9 bis 13 Linien Geschrieben im J 1788

Laksmihridayastotra

1360.

15/10 27 Bl., 7 Linien Etwa 1730

Laksmihridayastotra Vorangehen die üblichen Gebetsformeln
bis 3 b, 4, beginnend mit ओ अस्य श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य
भार्गव ऋषिः । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीदेवता । अनुष्टुपादिनाना-
छन्दांसि । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ऐं कीलकम् । etc Sieh
Nummer 1320, 2

1361.

22/13 19 Bl., meistens 13 bis 14 Linien Etwa 1750

Yantracintāmani, über mystische Diagramme, die zu allerlei
unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt
enthält Diagramme, die für heilsame Absichten dienen sollen Be-
ginnt स पातु देव्याः कवरीविलासी लास्ये लसन्त्या गिरिकन्यकायाः ।
यः पश्यतो बालमृगाङ्गमीलेः क्षणेन सर्वज्ञपद वभूव ॥ १ ॥ शिव
उवाच ॥ राजवशं महायन्त्र शृणु देवि सुशोभनम् । काश्यभाजनमा-
नीय शुद्ध भस्मादिभिः कृतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt, nämlich
Vasyādhikāra, Ākarsanādhikāra, Stambhanādhikāra, Mārapādhikāra,
Uccaṣṭanādhikāra, Śāntyādhikāra In jeder Abteilung werden eine
Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana, Rājakopa-
śamana Byasamputa, Svāmivaśya, Divyastambhana, Rājakopahara,
Mṛtyumjaya, Vivādaviyaya, Dhanikavaśikarana, Duṣtamohana, Vivā-
daviyaya, Gṇadhīpatya etc

Die Handschrift hort im vierten yantra (Jvaranāśana) des
Śāntyādhikāra auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem Uḍḍāmaratantra
entnommen, was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die
Bemerkung auf Fol 11b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकल्पे प्रत्यक्ष-
सिद्धिप्रदे उभामहेश्वरसवादे दामोदरपण्डितोद्भूते क्षमनाधिकारे शत्रु-
मुखगतिस्तम्भननाम प्रथम यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra-

eintāmaṇi stimmt so sehr überein. dass man berechtigt ist, beide einem und demselben Verfasser zuzuschreiben.

1362.

31/14 8 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa 1730.

Yantracintāmaṇi von Dāmodara, Sohn von Gaṅgādhara, Sohn von Devadatta, Sohn von Mahādeva, Sohn von Nṛsiṅha. Beginnt: यं ध्यायन्ति सुरासुराश्च निखिला यक्षाः पिशाचोरगा राजानश्च तथा मुनीन्द्रनिवहाः सर्वार्थदं सिद्धये । भक्तानां वरदाभयप्रदकरं पाशाङ्कुशलंकृतं etc. Dāmodara behandelt seinen Stoff in der Form eines Dialogs zwischen Śiva und Pārvatī.

Die Handschrift enthält nur einen Teil des ganzen Werkes, welches über die oben genannten sechs Teile sich erstreckte. Sie bricht im sechzehnten yantra des Vaśikaraṇa ab. Die von Dāmodara beschriebenen yantra sind: Mahamohana, Rājakopaśamana Bijasamputa, Svāmivasyakara, Divyastambhana, Rājamohana, Mṛityumjaya, Vivādavijaya, Dhanikavaśikaraṇa, Duṣṭamohana, Vivādavijaya, Gāṇapatya, Janavaśyakarayantra, Jagadvaśya, Piśācikāyantra, Kālānala. Sieh Lālmitra Notices Num. 257.

1363.

20/9¹/₂. 44 Bl., 9 bis 12 Linien. Geschrieben in Giripura (Śrikṣmāṇaśiuhavijayarāja) von Śukadeva im J. 1699.

Yantracintāmaṇi von Dāmodara. Foll. 1. 43. 44 fehlen. Die verschiedenen Yantra sind im Text abgebildet. Der Verfasser teilt das Werk in 8 Kapitel (Adhikāra). 1) Vaśya Fol. 22 b. 2) Ākarṣaṇa Fol. 24 b. 3) Stambhana Fol. 30 a. 4) Vidveṣaṇa Fol. 31 b. 5) Māraṇa Fol. 33 b. 6) Uccāṭaṇa Fol. 36 b. 7) Śāntika, auf einem der fehlenden Blätter. 8) Bandhamokṣaṇa Fol. 46 a.

1364.

18/11. 2 Bl., 12 Linien. Abschrift vom Anf. d. Jahrb.

Līṅgapaddhati, Verehrung des Śiva in der Gestalt eines aus Lehm gefertigten Līṅga. Beginnt: अथ लिङ्गपद्धतिर्लिख्यते ॥ तत्र कालाग्निरुद्रीपनिषद्विधिना सर्वाङ्गं भस्मनोद्भूय । प्रत्यङ्गं रुद्राचाणि धृत्वा । सदाशिवं मनसा स्मरन् । उदीचीं गत्वा । भूमिं प्रार्थ्य । सर्वाधारधरा देवी त्वद्रूपां मृत्तिकामिमाम् । ग्रहीष्यामि प्रसन्ना त्वं लिङ्गार्थं भव सुप्रभा ॥ १ ॥

1365.

13/8. 13 Bl., 5 Linien. Etwa 1810.

1) Foll. 1—3. *Līṅgāṣṭaka* in neun Versen. Beginnt: ब्रह्म-सुरारिसुरार्चितलिङ्गं निर्मलभास्करशोभितलिङ्गम् । जन्मनि दुःखनि-वारणलिङ्गं त्वां प्रणतो ऽस्मि सदाशिवलिङ्गम् ॥ १ ॥ सुरगुरुसूर्य-

सुपूजितलिङ्ग सरसिजपुष्पशतार्चितलिङ्गम् । परमपद परमात्मनि
लिङ्गम् । त्वा प्रणतो ॥ २ ॥ Diese Version weicht von der im
Bṛhatstotratatnakāra (Bombay 1895, p 119) gedruckten in vielen
Punkten ab

2) *Dugūpūjādhāna* Die in diesem Büchlein enthaltenen
Gebete werden vor der Lesung des Devīmāhātmya hergesagt Das
erste Blatt fehlt Besonders paginiert von 2—11 Fol 2b beginnt
माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलामालिनी । मातङ्गी
विजया जया भगवती देवी शिवा शोभयी ॥ शक्तिः शंकरवल्लभा
चिनयना वाग्वादिनी भैरवी । हीकारी विपुला परापरमयी मा
Der Rand hier abgerissen

Schliesst ददाति विपुला सिद्धि ददाति विपुल धनम् । यो
जपेत्तस्य बुद्धिः स्यात्त्वेन प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अनेन विधिना यस्तु
विहीन पुस्तक पठेत् । तस्य जप्य भवेद्भयंमरणे रुदित यथा ॥ पुस्तक
साप्तशतिकात्मनेन विधिनार्चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति रुद्रस्य वचन
यथा ॥

1366.

29/15 31 Bl., 11 bis 12 Linsen In den Jahren 1863 und 1867 von
Abhayasarmā schlecht abgeschrieben

1) Foll 1—16 *Limbajapūjapaddhati*, Anbetung einer sonst
unbekannten Göttin Limbajī. Hin und wieder wird sie auch
Mihkā und Kādī genannt. Beginnt श्रीगणेश नमस्तुभ्य गुरु तन्त्रार्थ-
वेदिनम् । नित्यपूजाविधि वक्ष्ये लिम्बजायाय सत्क्रमात् ॥ १ ॥

2) Fol 17 *Limbajastotra*. Beginnt अस्य श्रीलिम्बजास्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषिः पङ्क्तिः ऋग्वेदः श्रीलिम्बजा देवता यथोक्तफलप्राप्तये जपे
विनियोग । नमो नमस्ते जगत प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्वरूपे ।
चराचराणां भवतां च शक्ते सनातनि (Metrum?) सर्वविमोह-
यन्ति ॥ १ ॥

3) Foll 18—27 *Limbajasahasranāman* Beginnt अस्य
लिम्बजासहस्रनामस्तोत्रमवस्य नारद ऋषिरनुष्टुप् ऋग्वेदः श्रीलिम्बजा दे-
वता माया बीज ।

4) Foll. 28—31 *Atha tantrokta Śyāmapuranokta-āratarapujā*
Lankasamgraharambhāh und später Mantra

Der ganzen verwirrten Darstellung sieht man an, dass sie von
einem unwissenden Mann zur Verherrlichung einer lokalen Göttin
oder Śakti herrührt. Das Śyāmapurāṇa ist ein Geschöpf seiner
Phantasie

1367.

19/5. 5 BH., 8 bis 9 Linien. Etwa 1850.

Vagalāmukhīstotra, ein Hymnus auf die Göttin *Vagalāmukhī*, in 36 Versen. Aus dem *Rudrayāmala*. Die Einleitung lautet: ओं अस्य श्रीवगलामुखीस्तोत्रमन्त्रस्य भगवान्नारद ऋषिः । उष्णि-
गनुष्टुब्जगत्यश्चन्दांसि । श्रीजगन्मोहनी ब्रह्मास्त्रविद्या वगलामुखी
पीताम्बरा देवता । मम संनिहितानां दूरस्थानां दुष्टविरोधिनां
वाङ्मुखपदजिह्वाबुद्धिस्तम्भनार्थं श्रीवगलामुखीदेवताप्रीत्यर्थं जपे विनि-
योगः ॥ Der Hymnus beginnt मध्ये सुधाब्धिमणिमण्डपरत्नवेदी
सिंहासनोपरि गतां परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाख्यविभूषि-
ताङ्गी देवी नमामि धृतमुन्नरचैरिजिह्वाम् ॥ १ ॥

Schliesst : ब्रह्मास्त्रमेतद्विख्यातं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् । गुरुभक्ताय
दातव्यं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ ३६ ॥

1368.

18/10. 5 BH., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Vagalāmukhītrailokyavijaya kavaceśa, das mächtige, die Drei-
welt besiegende Amulet der *Vagalāmukhī*. Darunter wird eine
Ausstossung von verschiedenen als mystisch geltenden Silben, die
zum Teil dem Alphabet entnommen sind, verstanden, verbunden
mit der Anrufung der Göttin in ihren mannigfaltigen Gestalten.
Zuletzt wird, wie gewöhnlich, die Wirkung der Zauberformel her-
vorgehoben. Aus dem *Rudrayāmala*. Beginnt: भैरव उवाच ॥
सिद्धिदात्री जगद्धात्री विधात्री जगतां मता । मृदुगात्री वगलामुखी
तां देवी प्रणमाम्यहं ॥ ओं शृणु वक्ष्यामि ते देवि स्वरहस्यं प्रकामदम् ।
श्रुत्वा गुप्ततमं गोप्यं कुरु गुप्तं सुरेश्वरि ॥ १ ॥ कवचं वगलामुख्याः
सकलैष्टप्रदं कलौ । मत्सर्वस्वं परं गुह्यं गुप्तं च शरजन्मनः ॥ २ ॥
त्रैलोक्यविजयं नाम कवचेशं मनोरमम् । मन्त्रगर्भं मन्त्ररूपं सिद्धि-
विद्याविनायकम् (lies विधायकम्) ॥ ३ ॥ रहस्यं परमं ज्ञेयं सा-
क्षादमृतरूपकम् । ब्रह्मविद्यामयं वरं दुर्लभं प्राणिनां कलौ ॥ ४ ॥
पूर्णमेकोनपञ्चाशद्वर्णमन्त्रमयैर्युतम् । त्वद्गत्या वक्ष्मि देवेशि गोपनीयं
स्वयोजिवत् ॥ ५ ॥

Schliesst : इदं तु कवचेशं ते मया ख्यातं नगात्मजे । गोप्यं
गुप्ततरं देवि गोपनीयं स्वयोजिवत् ॥ इति श्रीरुद्रयामले तन्त्रे उमा-
महेश्वरसंवादे वगलामुखीत्रैलोक्यविजयं नाम कवचेशं समाप्तम् ॥

1369

18/10 5 Bl 9 bis 11 Lin en Etwa 1830

Vagalamukhipatala in 59 Versen Verehrung der *Vagalamukhi* zu schädlichen Zwecken Einestheils werden dazu Diagramme angefertigt, andernteils bedient sich der Beschwörer (*sadbaka*) gewisser Labationen um Unheil zu stiften Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ देवदेवेशि वक्ष्यामि रहस्य चोत्तमोत्तमम् । पटल वगला मुख्यं कुरु सुरासुरार्चिते ॥ १ ॥ विधेय वगलामुख्या प्रभावसहित कलौ । यस्य कस्य न दातव्य दुर्लभ भुवनत्रये ॥ २ ॥ प्रातः कृत्यं च संपाद्य चक्रपूजा समारभेत् । पूजा कृत्वा जपेन्मन्त्रं चतुर्वर्गफल [लभेत्] ॥ ३ ॥ तारा च तोतला श्यामा तारिणी च मनोमना । विधवेशी भगावासा देवता वगलामुखी ॥ ४ ॥ गोप्या गुप्ततरा विद्या गोपनीया सुसाधकैः । वैलोक्य च सृजत्येषा सहस्रेष्वननयम् ॥ ५ ॥ पालयेद्गला विश्वमेकैकाक्षरमावत । विनास्या मन्त्रराजेन नास्ति किञ्चिन्नेश्वरि ॥ ६ ॥ तस्मात्तु भुक्तिमुक्त्यर्थं संपूज्या वगलामुखी । यत्र कुत्र स्थितो मन्त्रश्चाष्टसिद्धिप्रदायक ॥ ७ ॥ न तस्य सभवेच्छुस्तस्य रोगो न बाधते । etc

Schliesst इदं तु पटलं गोप्यं तव भक्त्या प्रकाशितम् ॥ ५८ ॥ अप्रकाश्यं परं गुह्यं न देयं यस्य कस्यचित् । भुक्तिमुक्तिप्रदं गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ५९ ॥

1370

30/13 30 Bl 11 Lin en Geschr ebe in J 1641 von Rāmacandra Sohn von Ballala

Vajresvarīmahatmya eine Legende von den wunderbaren Thaten der Göttin *Vajresvarī* erzählt dem *Bhavadvaja* von *Vyasa* 21 Kapitel Nach dem Schluss von Kapitel 3 4 ist dieses Werk dem anderweitig bekannten *Sankhoddhara**) entnommen Statt *Sankhoddhara* findet sich zu Ende von 2 20 21 der wahrscheinlich korumpierte Name *Samkhyasara* Der kurze Inhalt des Werkes ist der folgende *Ugrasura* hatte zwei Söhne *Sinhamara* und *Kali* *Kali* Der letztere ubt grosse Busse um *Indra* zu besiegen Er erlangt von *Śiva* verschiedene Wunderkräfte *Indra* und die *Ris*is fliehen vor ihm Die *Ris*is beten die *Sakti* (*Adya Sakti* *Mahamaya*) an und sie verspricht im bevorstehenden Kampfe als *Vajresvarī* ihnen zu Hülfe zu kommen Beschreibung von *Vajresvarī* *śaṅkṣetra* (Kapitel 6) Beginn des Kampfes (7) *Kalikala*s Heerführer *Dantura* *Tunabhadra* *Kusila* *Kolasura* werden von den Göttern getödtet (8—12) *Kalikala* sammelt ein mächtiges Heer (13)

*) *Sankhoddhārām* hātm a in Buhler's Catalogue of MSS from Gujarāt 2 52

Kampf zwischen den Göttern und Kalikāla. Indra schleudert auf ihn seinen Donnerkeil und aus diesem tritt die Göttin Vajreśvarī hervor (14). Sie beruft die Schaar der göttlichen Mutter (Mātrikāgaṇa) zum Kampf. Kalikāla sendet seine Heerführer Durdhara, Śiṅhavadakra, Lohitākṣa, Caṇḍavega in die Schlacht. Diese werden von der Göttin getödtet (15—18). Endlich fällt Kalikāla selbst (19). Die Götter und Risis preisen Vajreśvarī (20). In 21 wird der Inhalt des ganzen kurz zusammengefasst. In 20, 20 22, 36 wird das Werk *Vajrānanda* genannt.

Beginnt: श्रीभरद्वाज उवाच ॥ पूर्वं तीर्थान्यनेकानि दृष्टानि विविधानि च । ज्योतिर्लिङ्गानि सर्वाणि पूजितानि महामते ॥ १ ॥ अयोध्या कान्तिमथुरा माया वाराणसीपुरी । अवन्ती सिन्धुसंगे च दृष्टा द्वारवती तथा ॥ २ ॥ — वज्रेश्वरीमाहात्म्यं च श्रोतुमिच्छामि ते मुखात् । आदिशक्तिर्महामाया विश्वं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ ९ ॥ प्रकटा सा कथं जाता देवी वज्रेश्वरी विभो । आश्वासिताः कथं देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ १० ॥

1371.

25/11. 3 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1739 von Ratnośvara, Sohn von Pandya Devākara, aus Siṅhapura.

Śivopāñcākṣaramantra, die fünfsilbige Formel zur Anbetung von Śiva. Beginnt: अस्य श्रीशिवपञ्चाक्षरमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः । पङ्क्तिरुच्छन्दः । सदाशिवो देवता । ओं बीजम् । नमः शक्तिः । सदाशिवप्रीतये जपे विनियोगः । वामदेवऋषये नमः शिरसि । पङ्क्तिरुच्छन्दसे नमो मुखे । सदाशिवदेवतायै नमो हृदि । ओंबीजाय नमो जिह्वे । नमःशक्त्यै नमः पादयोः । ओं नं तत्पुरुषाय नमस्तर्जन्योः । ओं मं अघोराय नमो मध्यमयोः । ओं शिं सद्योजाताय नमः कनिष्ठयोः । ओं वां वामदेवाय नमो ज्ञानमिकयोः । ओं य ईशानाय नमो ऋष्ययोः । Nimmt man die fünf Silben von nam ab zusammen, so erhält man die heilige Formel oṃ namo Śivāya. Diese Spielerei wiederholt sich mehrmals.

1372.

22/12. 8 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śaṅkara, Sohn von Gaḍḍa Śaṅkarāśā, im J. 1843.

Śīcāvaranapūjā, Gebete um Schutz von Śiva. Diese bestehen aus den Attributen des Rudra in Taittirīya Saṃhitā 4, 5, 2—9, welche in 14 Stücke (Bittgänge) geteilt und mit āvaranārcana bezeichnet sind. Beginnt: श्रीरुद्रार्णवः ॥ ओं हिरण्यवाहवे नमः । ओं मेनान्ये नमः । ओं दिशां पतये नमः । विकीर्णमध्ये । अभीष्टमिष्टि मे देहि शरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये त्वभ्य प्रथमावरणार्चनम् ॥

पद्मोणे । ओ वृक्षेभ्यो नमः । ओ हरिकेशेभ्यो नमः । ओ पशुपतये
नमः । ओ ससिञ्जराय नमः । ओ त्विषीमते नमः । पथीना पतये
नमः । अभीष्टसिद्धिं द्वितीं णम् ॥

1373.

201./12 13 Bl 9 Linien Etwa 1.80

Snapujana, Ceremonien bei der Verehrung von Śiva Be-
ginnt अथ पुष्पाञ्जलिवय दत्त्वा बद्धविल्वपत्राणि समर्पयेत् ॥ सघृत
(सहृत MS) गुग्गुल चापि धूप दद्यान्मनोहरम् । तथैव दीप प्रज्वाल्य
दीयता सुमनोहरम् ॥ १ ॥ घृतपक्क च नैवेद्य भक्त्या भोज्यफला-
दिकम् । घण्टानादाद्य दीपाद्य कर्पूरारार्तिक तथा ॥ २ ॥ घण्टा
अर्चयित्वा । गजध्वने मन्त्रमात स्वाहा । अथ धूपपात्रस्य तिलकम् ।
अक्षतापुष्प फट । इति पात्र सम्रोच्य नमः । इति पुष्प दत्त्वा वाम-
तर्जन्या स्पृष्ट्वा । मूल । तर्जनीमूलयो । अङ्गुष्ठयोगे धूपमुद्रा । ना-
सासमीपे शिवाये धूपपात्र भ्रामयेत् ॥ अथ धूपमन्त्र ॥ धूरसि धूर्व
धू० त्तमम् ॥ वनस्पतीना सर्वासा रसो गन्धसमुद्भव । देवाना वल्लभो
नित्य धूपो ऽय प्रतिगृह्यताम् ॥ ३ ॥

Schliesst कैलासालयसंस्थित गणवृन्दे संसेवितम् । वामाङ्ग-
स्थितगिरिजावीज्यमान (विरामान MS) विष्ण्वादिभि सन्नुत देव
ध्यायेत् । हे महादेव हे महादेव चमस्व चमस्व । स्वस्थान गच्छ
स्वस्थान गच्छ । तालवय कृत्वा मुखनाद (मुखवाध MS) कृत्वा वि-
सर्जयेत् । यदुक्त यत्कृत तत्सर्वं शिवार्पणमस्तु । श्रीसाम्बशिवप्रसादा-
द्राज्यसप्ताङ्गे सुखावाप्तिरस्तु ॥

1374.

25/10 4 Bl 15 Linien Schrift von 1672

Siddhasurasiata Bhuvaneśvaristotra, ein Hymnus an Sara-
svatī in 49 Strophen, von Pṛthivīdhara, einem Schüler von Sa-
mbhūnātha Beginnt ऐन्दव्या कलयावतसितशिरो विस्तारि नादा-
त्मक तद्रूप जननि स्मरामि परम चिन्मात्रमेक तव । यवोदेति परा-
भिधा भगवती भासा हि तासा पद पश्यन्तीमनु मध्यमा विहरति
खैर च सा खेचरी ॥ १ ॥ Sieh Cat Oxon Num 173 Florentine
VSS Num 89 Weber 1770

1375.

26/10 13 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1700

Bhuvaneśvaristotra hier in 46 Versen, mit dem Kommentar
von Padmanabha Dieser beginnt हे जननि तव रूप स्मरामि ।

अहरहो ध्यायामि । किंभूतं तव रूपम् । अवतंसितशिरः । अवतंसितं शिखरीकृतं शिरो मूर्धा यस्य तत्तथा । कया । इन्दोश्चन्द्रस्येय-
मेन्द्वी तथैन्दव्या कलया । पुनः किं तव रूपम् । विस्तारि । वि-
स्तारो ऽस्यास्तीति विस्तारि । सर्वव्यापकमित्यर्थः । पुनः किंभूतम् ।
नादात्मकं नादस्वरूपम् । उच्चारणकाले नादवत् । etc.

Der letzte Vers lautet: को ऽप्यचिन्त्यः प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य
प्रत्ययावहः । श्रीशंभोराज्ञया सर्वाः सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिताः ॥ ४६ ॥

1376.

16¹/₂/10. 7 Bl., 8 bis 16 Linien. Geschrieben von Bhaṭṭa Umāśaṅkara,
Sohn von Bhaṭṭa Śiva, um etwa 1690.

Bhuvaneśvarīstotra in 46 Versen.

Schliesst: को ऽप्यचिन्त्यः प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावहः ।
श्रीशंभोराज्ञया सर्वाः सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिताः ॥ ४६ ॥

1377.

12/8. 53 Bl., 8 Linien. Śāradā-Schrift.

Bhuvaneśvarīstotra mit Padmanābha's Kommentar.

1378.

28/9. 10 Bl., 6 bis 7 Linien. Bengālī-Schrift von etwa 1800.

Ṣaṣṭhipūjāvidhī oder *Sūtikāṣaṣṭhipūjāvidhī*, Verehrung des
sechsten Tages nach der Geburt eines Knaben und der als Göttin per-
sonifizierten Ṣaṣṭhī, sowie anderer Götter. Beginnt: तत्र कृतस्नाना-
दिराचान्तः पुत्रजन्मावधिषष्ठदिवसप्रदोषसमये सूतिकागृहायतो गोम-
येनोपलिप्य शुचिदेशे आसने उपविश्य उदङ्मुखः स्वस्तिवाचनं कृत्वा ओं
तत्सदित्युच्चार्य संकल्पं कुर्यात् । विष्णो विष्णो ओं अद्य अमुके मासि
अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकगोत्रस्य ममाभिनवजातकुमारस्य समातृ-
कस्य सर्वोप[सर्ग]शान्तिपूर्वकं दीर्घायुष्ट्वपूर्वकपष्ठे मार्कण्डेयादिपूजामहं
करिष्ये । तत उत्तराभिमुख आजिघ्न कलशमित्यादिना घटं संस्थाप्य ।
आजिघ्न कलशं मध्या त्वा विशन्त्विन्दवः । पुनरुर्जा निवर्तस्व सा नः
सहस्रं धुत्वोरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रविः ॥

Fol. 5 b: आयाहि वरदे देवि महापथीति विश्रुता । मातृ-
वत्पाहि मे पुत्रं रक्ष जागरवासरे ॥ धात्री त्वं कार्तिकेयस्य महा-
पथीति विश्रुता । त्वत्प्रसादादविघ्नेन शिशुर्दीर्घायुरस्तु मे ॥ इत्या-
वाहयेत् । ततः कृताञ्जलिः । ओं गौर्याः पुत्रो यथा स्कन्दः शिशुः
संरक्षितस्त्वया । तथा ममाप्ययं बालो रक्ष्यतां पठि ते नमः ॥
इत्युच्चार्य पठ्ये नम इति चिः पूजयेत् । इति भोजराजः ॥

Schliesst *हागदीपशस्त्रमुसलभस्त्रसर्पपान्सूतिकागृहे दशरात्रं या-
वत्स्थापयेत् । मङ्गलपूर्वकं जागरणं कुर्यात् । उत्सृष्टशरावादीनि पति-
पुत्रवतीभ्यो नारी दद्यात् ॥*

1379.

24/12½. 3 Bl 12 Linien Etwa 1840

Sudarsanakavaca, ein Gebet an den Diskus von Vishnu Aus
der *Sudarsanasambita* Die Handschrift ist dermassen verderbt,
dass die erste Seite durchgehends korrigiert werden musste *ओ
श्रीमहासुदर्शनकवचमहामन्त्रस्याह्विर्बुधो भगवानृषिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
श्रीसुदर्शनपुरुषो महाविष्णुर्देवता । ओ वीजम् । ह्री शक्तिः । क्री
कीलकम् । श्रीसुदर्शनस्य प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ओ नमो
भगवते ज्वालाचक्रेणैन्द्री दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते
ज्वालाचक्रेणप्रेयी दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते ज्वा-
लाचक्रेण दक्षिणा दिश चक्रेण वध्नामि । Ebenso weiter नैर्ऋती
— वायुणी — वायव्या — कीवरी — ऐशानी — ऊर्ध्वा —
अर्धदिशक्रेण वध्नामि ॥*

Schliesst *ओ श्रीचक्रसुदर्शनाय नमः स्वाहा । भूम्यामन्तरिक्षे
च तथा पार्थिवे पृष्ठतो ऽग्रतो रक्षा करोतु भगवान्विश्वरूपो जनार्दनः ।
यत्र विष्णुः स्मृत सद्यस्तत्र चयं याति पातकम् । तेन शान्तेन सकल
दुष्टं समशाम्यतु । सुदर्शनमिदं रूपं तनुच भयनाशनम् । सर्वाभीष्टप्रदं
दिव्यं सर्वरोगनिवारणम् ॥*

1380.

21/11 5 Bl , 11 bis 12 Linien Etwa 1820

Pañcamukhihanumathakavaca, Verehrung des fünfköpfigen
Hanumat Beginnt *ओ अस्य श्रीहनुमन्तस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र
ऋषिः । नानाविधानि छन्दासि । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता ।
अनुष्टुप् छन्दः । Das eigentliche Gebet beginnt अथ दिग्बन्धः ।
हनुमान्पूर्वतः पातु दक्षिणे पवनान्नजः । प्रतीच्या पातु रघोघ्नः पातु
सागरपारगः ॥ १ ॥ उदीच्यामूर्ध्वगः पातु केसरिम्रियनन्दनः । अध-
स्ताद्विष्णुभक्तस्तु पातु मध्ये तु पावनः ॥ २ ॥*

1381.

23/11 4 Bl 10 Linien Geschrieben im J 1809

Pañcamukhihanumathakavaca Verschieden von dem vorher-
gehenden Beginnt *ओ अस्य पञ्चमुखिहनुमन्मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः ।
गायत्री छन्दः । पञ्चमुखविधिऋषिर्हनुमान्देवता । ह्री वीजम् । श्री*

ह्री शक्तिः । क्रीं कीलम् । क्लं कवचं ह्रीं अस्त्रं फट् । इति दिग्वन्धः ।
ईश्वर उवाच ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वाङ्गसुन्दरि । यत्कृतं
देवदेवेन ध्यानं हनुमतः प्रियम् ॥ ८ ॥ पञ्चवक्त्रं महाभीमं त्रिपञ्चन-
यनैर्युतम् । बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ २ ॥

Schliesst: दशवारं त्रिसप्तकेन त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । कवचस्सर-
णेनैव महालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ Sieh Num 258. 259.

1382.

27/10. 4 Bl., 12 bis 15 Linien. Etwa 1795.

Hanumatsahasranāmastotra, tausend Namen von Hanumat, angeblich aus Vālmīki's Rāmāyaṇa, und von Rāma gesprochen. 160 Verse. Beginnt: ऋषय ऊचुः । ऋष्यमूकगिरिं प्राप्तः सीताविरह-
कातरः । भगवान्किं विधाद्रामस्तत्रो ब्रूहि सुसत्वरम् ॥ १ ॥ वाल्मीकि-
रुवाच ॥ मायामानुषदेहो ज्यं ददर्शाग्रे कपीश्वरम् । हनुमन्तं जगत्स्वामी
वालार्कसमतेजसम् ॥ १ ॥ Das eigentliche Lobgedicht fangt mit
Vers 26 an: श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान् श्रीमदो रुद्रो वायु-
पुत्रो जनघो ज्वरः । अमृत्युर्वीरवीरश्च ग्रामवासो जनाग्रयः ॥ २६ ॥
Eine Recension dieses Lobliedes in 132 Anuṣṭubh findet sich in
Bṛīhastotrasaritsāgara p. 515, und wird dort als dem Uttarakhanda
des Brahmāṇḍapurāṇa entnommen bezeichnet.

1383.

31/15. 4 Bl., 11 Linien. Abschrift von 1817.

1) *Hanumadyantramāntravidhi* beginnt: अथ पञ्चदशयन्त्र-
विधिः ॥ दशवारं तु संलिख्य लोकसंमोहनं भवेत् । विंशद्वारं तु
संलिख्य प्रत्यहं कर्षणं भवेत् ॥ १ ॥ त्रिंशद्वारं तु संलिख्य पृथ्वी-
जयो भवेद्बुधम् । चतुःशतं तु संलिख्य ईश्वरत्वमवाप्नुयात् ॥ २ ॥
आदाव्युतपुरश्चरणं कर्तव्यम् । प्रतिदिनं लिखेत् । वशीकरणाय गो-
रोचनेन लिखेत् । आकर्षणाय कसूर्या । सम्भनाय हरिद्रया ।

Schliesst: व्रतप्रमाणं ९ मङ्गलवारेण प्रथमं भौमवारे प्रारम्भः ।
इति हनुमद्यन्त्रमन्त्रविधिः ॥

2) *Pañcadaśāṅkayantra*. Beginnt: ईश्वर उवाच ॥ ओं धर्मेण
लभ्यते देवि क्रयेण विक्रयेण च । दक्षिणावर्तशङ्खश्च तथा रुद्राक्ष एव
च ॥ १ ॥ रामलक्ष्मणनिष्ठा तु तथैवात्यन्तशोभनम् । तादृग्विधमिदं
यन्त्रं चतुरेखात्मकं शुभम् ॥ २ ॥

3) *Rājārājesvarīmantra*. Beginnt: अस्य श्रीमहाविपुरसुन्द-

रीराजराजेश्वरीमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्चर्या पङ्क्तिश्चन्द्र श्रीमहाराज-
राजेश्वरी देवता । etc

Bei diesen drei Zauberformeln werden Gott
heiten bei einem Diagramme von nebenstehender
Gestalt angerufen wobei sich nach allen Seiten
die Zahl 15 ergibt

६	१	८
७	५	३
२	९	४

1384.

21/10 10 Bl 10 Linien Etwa 1890

Paranaiyaya Svarodaya Bestimmung zukünftiger Ereignisse
durch regelrechtes Einatmen und Ausatmen den Kreislauf der Luft
durch die Arterien des Körpers besondere Astialverbindungen u s w
Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Išvara und Parvatī
227 Verse Beginnt पावंत्युवाच ॥ देवदेव महादेव कृपा कृत्वा
ममोपरि । सर्वसिद्धिकरं ज्ञानं कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ न
तिथिर्न च नक्षत्रं न चारो ग्रहदेवता । न विष्टिर्न व्यतीपातो वि
रुद्धाद्यास्तथैव च ॥ २ ॥ कुयोगा नापि देवेश प्रभवन्ति कदाचन ।
तस्मै कथय देवेश सर्वकामफलप्रदम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥
गृणु त्वं कथितं देवि देहस्य ज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण सर्व-
ज्ञत्वं प्राप्नोति ॥ ४ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शरीरस्य स्वरोदयम् ।
ह्रस्वचारस्वरूपेण भवेज्ज्ञानं त्रिकालजम् ॥ ५ ॥ गुह्याद्गुह्यतरं सारं
प्रकाशं च प्रकाशनम् । इदं स्वरोदयं ज्ञानं सर्वशास्त्रशिरोमणि ॥ ६ ॥
स्थूलं सूक्ष्मं कारणं च सुबोधं सत्यप्रत्ययम् । आश्चर्यं नास्तिके लोके
आधारं चास्तिके जने ॥ ७ ॥ प्रकटं प्राणसंचारं लक्षयेद्देहमध्यतः ।
इडापिण्डलसुषुम्णानाडिभिश्च त्रिभिर्बुध ॥ ८ ॥ Sieh Florentine MSS
Num 339 Catalogue India Office Num 3122

Schliesst ईश्वर उवाच ॥ शान्ते शुद्धे सदाचारि गुरुभक्तैकमा-
नसे । इदं चित्ते हतज्ञे च देयं चैव स्वरोदयम् ॥ २२६ ॥ दुष्टे च
दुर्जने बुद्धे अशान्ते गुरुलोपके । हीनसत्ते दुराचारे स्वरज्ञानं न
दीयते ॥ २२७ ॥

1385.

21/10 10 Bl 10 Linien Etwa 1800

Paranaiyaya Svarodaya Hier in fünfzehn Abschnitten
1) Pithavandana 2) Nadiprakarana 3) Varapakṣatithiphala
4) Rasiprakarana 5) Tattvapraharana 6) Somalakṣana 7) Surva
lakṣana 8) Samvatsarabhakṣana 9) Garbhapraharana 10) Ya
traprakarana 11) Dūṭalakṣana 12) Yuddhapraharana 13) Stū
rasikarana 14) Roopiprakarana 15) Svarodayakalpana

1386.

29/13. 5 Bl., 11 Linien. Das Datum Samvat 1843 = 1787 ist offenbar von dem Schreiber aus seiner Vorlage hinübergenommen, denn die HS. ist nicht älter als etwa 1800. Geschrieben von Nīmacaranādāsa in Jayanagara Brahmapurī.

Pavanavijayasvarodaya. Das erste Blatt fehlt. Stimmt mit der vorangehenden HS. überein.

1387.

23/10. 21 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben im J 1856.

Pavanavijaya Svarodaya. Eine vermehrte Recension in 351 Versen. Geteilt in neun Prakaraṇa.

1388.

21/12. 6 Bl., 10 Linien. Schrift von 1693.

Paramahaisamantravidhi, Verehrung des Viṣṇu. Aus einem Dāmarakhaṇḍa, womit wahrscheinlich das Dāmaratantra gemeint ist. Beginnt: पार्वत्युवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये नानारत्नविभूषिते । श्रीरत्नमयमन्दिरे दिव्यसिंहासनोपरि ॥ १ ॥ तत्र स्थितं महादेवं पार्वतीसहितं शिवम् । अष्टाङ्गप्रणिपातेन गौरी पृच्छति शंकरम् ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव [महादेव] सर्वागमविशारद । त्वत्प्रसादेन देवेश मन्त्रस्य वज्रधा श्रुतम् ॥ ३ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्रं त्रैलोक्यतारकम् । परमहंसदेवस्य श्रोतुमिच्छामि महाप्रभो ॥ ४ ॥ अत्यन्तपरमं गुह्यं जरामृत्युविनाशनम् । कथयस्व प्रसादेन मम हर्षविवर्धनम् ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ भवपाशविमुक्त्यर्थतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् । अप्रकाशं परं गुह्यं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥

Schliesst: मन्त्राश्च वज्रधा सन्ति मुक्तत्रैलोक्यपावनाः । तन्मध्ये परमहंसः साक्षात्त्रैलोक्यदायकः ॥

1389.

25/15. 5 Bl., 18 bis 20 Linien. Geschrieben für Harinandana um etwa 1780.

Vṛindāvanarahasya, eine Schilderung von Vṛindāvana und dem daselbst verehrten Kṛiṣṇa. Aus der Vārāhasaṃhitā, in 211 Versen. Beginnt: पृथ्व्युवाच ॥ अनन्तकोटि ब्रह्माण्डं तद्वाह्यान्तरसंस्थितेः । विष्णोः स्थानं परं तेषां प्रधानं प्रियमुत्तमम् ॥ १ ॥ यत्परं नास्ति कृष्णस्य प्रियं स्थानं महाश्रुतम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि

कथयस्व महाप्रभो ॥ २ ॥ वराह उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतमं ह्यं पर-
मानन्दकारकम् । अत्यद्भुतं रहस्यानां रहस्यं परमं शिवम् ॥ ३ ॥
दुर्लभानां च परमं दुर्लभं सर्वमोहनम् । सर्वशक्तिमयं देवि सर्वतन्त्रेषु
गोपितम् ॥ ४ ॥ सत्त्वानां स्थानमूर्धन्यं विष्णोरेकान्तवल्लभम् । नित्यं
वृन्दावनं नाम ब्रह्माण्डोपरि संस्थितम् ॥ ५ ॥ Derselbe Teil findet
sich in Lalautra's Notices Num 2527 und wird dort als das fünfte
Patala bezeichnet

Schliesst छण्णवर्णं चतुर्विंशं शङ्खचक्रादिभूषितम् । दक्षिणे
द्वारपालं च श्रीविष्णुं छण्णवर्णकम् ॥ २५५ ॥

Indices.

I Werke

Akṣayanavamītmāhātmya aus dem Bha-
viṣyottarapurāṇa 269	Adhyatmaramāyane Ramagītā 243
— 945
Akṣayanavamīvidhī aus dem Skanda
purāṇa 316 1	C von Mahīdhara 243 944
Agastyaśamhitāyām	C von Rāmavarman 245
Jānakīstavarāja 1309	Ana gatrāyodāśivratā aus dem Bhavi-
syottarapurāṇa 264
Dakṣiṇakāṅkīyā Dīpapatāla
1286 2	Ana gārā ga 854 855
Rāmanavamīvrata 649	Anantapūjāns 616
Agastyārghavīlī aus dem Bhaviṣyotta-
rapurāṇa 263	Anantapūjā und Anantavratodyapana
aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa 265
Aghoramāntrasādhanaṇprākara aus dem
Fudrayāna 363 1	Anantavratapūjā 615
Aṅgasphuraṇa 1180 2	Anantavratapūjāpaddhati 534
Acaṣṣaptamī 535	Anaṅgharaṅghava 480
Ajapāgyātrijapa 614	Anukarṇikāḥ 739
Ajā Dhadrāpadakīrṇā aus dem Brahma
vaivartapurāṇa 352 19	Anumitiṇparāmarā 908
Ajīrnāma jāri 1202	Anusmṛti 177—180
Ātharvaveda 87—102	Anekārthadhvanīna jāri 795—797
Advaitacandrikā 889	Antyestipaddhati s Aurdhvadehika
paddhati
Adhikāmasamāhātmya s Mālamāsamā-
hātmya	Aparā Jyēsthakṛteṇa aus dem Bra-
hmāṇḍapura 352 13
Adhūmāsanirṇaya aus dem Rudrayā-
mālā 399	Aparajitāstotra aus dem Viṣṇudha-
rmottara 345
Adhyatmaramāyana 241 242	Aparādhāsundarastotra 437
— von hankaracarya 874
	Apāmāṅjanastotra 301

Apośānavidhi 617. 698, 2. 4.
 Abdamūrtipūjā 618.
 Abhayāvrata aus dem Skandapurāṇa 317
 Abhiyūnaśakuntala 479.
 Abbidhānacintāmani 798—802.
 Abhinavatāmarasā s. Tīthyādipattra.
 Amarakośa oder Nāmaliṅgānuśāsana
 788—793.

C Vyākhyāsudhā von Bhānujī-
 dikṣita 793 (erster Kāṇḍa)

C. Amarakośodghāṭana von Kṣi-
 rasvāmīn 794.

Arđhodayaavidhi 619.

Alamkāracandrikā s. Kuvalayānanda.

Alamkāramahārī 851.

Avadhūtānubhūti s. Aṣṭāvakraṅgītā.

Avyayāni 756.

Aśvistutivyākhyā 155

Aṣṭakavarga 1081. 1082 (verschieden).

Aṣṭakavargakośe Ravyādiphala 1083

Aṣṭādaśakvara-Gopālamāntravidhi 1271.

Aṣṭādhyāyī 728—732.

Aṣṭāvakraṅgītā oder Avadhūtānubhūti
 896—898.

C. Adhyātmapradīpikā von Viśve-
 śvara 898.

Asitādīpadāna aus dem Kalikākula-
 sarvasva 1286, 3

Abhargapakrama 1080.

Ākhyātavada von Raghunātha 950.

C. von Raghudeva 951, 1 (fr.).

C. von Jayarāma 951, 2 (fr.).

Ācārādarsa 501. 502.

Ātākadarpana s. Rugvinīśaya.

Ātmabodha von Śaṅkarācārya 875—880.

C. von Madhusūdana Sarasvatī
 877—880.

Ātharvaparahaṣye Nārāyaṇahriḍayasto-
 tra 1317—1320, 1.

— LakṣmīNārāyaṇahriḍaya 656.

— Lakṣmīhriḍayastotra 1320, 2. 1357
 —1360.

Ādityapurāṇe (richtiger Saurapurāṇe):
 Bhavānistotra 198.

Ādityacandrastotra aus dem Bhaviṣyo-
 ttarapurāṇa 266. 267, 1.

Ādityahriḍaya aus dem Rāmāyaṇa 197, 1.

Ādityahriḍayastotra aus dem Bhaviṣyo-
 ttarapurāṇa 266. 267, 1.

Ānandalaharī oder Saundaryalaharī von
 Śaṅkarācārya 885—887.

C. Saubhāgyavardhinī von Kal-
 vālyāśrama 887.

Ānandavallī Upaniṣad 116, 6.

Ānandastotra oder Ānandacandrikā
 727.

Āpaduddhārabaṣṭakabhairavastotra aus
 dem Rudrayāmala 1231—1235.

Āmardakī Phālguṇaśuklī aus dem
 Brahmāṇḍapurāṇa 352, 8

Āmardakīmāhātmya aus dem Brahmā-
 ṇḍapurāṇa 246. 282, 7 (Āmardakī-
 vrata).

Āyapraśna 1084. 1085.

Āyordāya 1086.

Āryāsaptasatī oder Govardhanasapta-
 satī 425.

Ālamandārastotra 715.

Āśaucatrinśacchlokī s. Trinśacchlokī.

Āśaucadaśaka, angeblich von Vijāṇa-
 śvara, mit einem C. von Hari 503.

Āśaucanirnaya 545

Āśvalāyana Śrautasūtra 32. 33.

— Grīhyasūtra 34.

Āśvalāyanagrihyapariśiṣṭa 35. 36.

Āsurīkalpa 104. 105.

Itihāśasamuccaya 185—187.

Indirā Śśvinakriṣṇā aus dem Brahma-
 vaivartapurāṇa 352, 21

Indrākṣistotra 1284. 1285.

Iṣṭimadhye Grahaṇanirnaya 513, 1.

Īśvaribhagavatistotra 1243, 3.

Ududāyapradīpa 1087—1090. 1092.

C. an. 1087—1089.

C. von Paramasukha 1090.

Übersetzung in Hindustāni von
 demselben 1091.

Uddāmaratantre Kārtavīryārjunakavaca
 1281. 1282

— Yantracintāmaṇi 1361.

Uddāmareśvaratantre Kārtavīryastava-
 rāja 1283.

Uttaragargya s. Śāntividhi.

Uttaragītā 899.

Uttaratantre Kālikākavaca 1290, 10. 17.

Utsargakarman 567.

Utsargatarpana 568.

Upanayanapaddhati 565.

Upākarana 566.

Usāharanakathā 312.

Rigveda 1—17.

— Verse und Hymnen 18.

Risitarpana 124.

Risitarpanakārikā 123.

Risipañcamivrata aus dem Bhaviṣyo-
 ttarapurāṇa 268—270. 282, 3

Risipañcamivratodyāpana 620.

Risipañcamivratodyāpanavidhi aus dem
 Bhaviṣyottarapurāṇa 282, 4.

Ekādaśākṛitya 587.

Ekādaśanirnaya aus dem Sadācārasāra-
 samgraha von Śaṅkara, Sohn von
 Nilakantha 716.

Ekādaśīmāhātmya aus verschiedenen
 Purāṇa 352

— aus dem Matsyapurāṇa 296.

Kṛityaratnāvalī 499.
 Kṛityasāra 559.
 Kṛishnajanmatithividhi 621. S. Jayantī-
 nirṇaya
 Kṛishnajanmāstamīvrata aus dem Bha-
 viyottarapurāṇa 272. 273.
 Kṛishṇalīlā 719.
 Kṛishṇasahasranāman aus dem Bhāga-
 vatasārasamuccaya von Vallabhā-
 cārya 708.
 Kedārakalpa 362. 363, 2. 364.
 Kesavī s. Jātakapaddhati.
 Kailāsyātrū aus dem Harivaṇśa 184.
 Kaivalyopaniṣad 106 116, 9 (fr.).
 Kokilāvrata aus dem Nāradyapurāṇa
 202.
 — aus dem Bhaviyottarapurāṇa 274.
 Kotīśvaratīrthaprabhūva aus dem
 Skandapurāṇa 324.
 Kautukalīlāvatī 986.
 Kauśikasūtra 103 (fr.).
 Kriyāpaddhati 590.
 Kvāthādhikāra 1206.
 Kṣamāpāṇa 60.
 Kṣauranīrṇaya 569.
 Gakṣādīgarapatisahasranāmāvalī 629.
 Gaṅgālaharī oder Gaṅgāpīyūsalaharī
 oder Pīyūsalaharī 441—443.
 Gaṅgāṣṭaka 267, 3.
 — angeblich von Vālmiki 439.
 Gaṅgāstotra s. Daśaharāstotra.
 Gajendramokṣaṇa 157. 158.
 Gaṇapatimahāpūjana 625.
 Gaṇapatimānasapūjana 626.
 Gaṇapatīsahasranāmāvalī 628.
 Gaṇapatīsāra jy. 1033.
 Gaṇapatīsūkta 107, 2.
 Gaṇapatyupaniṣad 107, 1.
 Gaṇtādhyāya von Bhāskara 964.
 C. von Rāmakaṣṇa 965 (fr.).
 Gaṇtāmṛitasāgarī s. Līlāvatī.
 Gaṇeśakavaca 304, 2. 1297 (versch.).
 Gaṇeśacaturthīvrata 627.
 Gaṇeśamūrtikānyāsa 1298.
 Gaṇeśastotra 1299.
 Gaṇḍakīmāhātmya aus dem Bhaviyo-
 ttarapurāṇa s. Śālagṛāmasastotra.
 Gayāmahātmya aus dem Vāyupurāṇa
 311.
 Garuḍapurāṇe Pretakalpa 190.
 — Śīroddhāra, ein Auszug aus dem
 Pretakalpa 200. 201.
 Garuḍopaniṣad 116, 8 (fr.).
 Gargajāṣṭaka in einem Auszug 1054, 2.
 Garbhādhānādyaḥ Sampāḥkrāḇ 560.
 Gāyatrikavaca 109, 2.
 — aus dem Rudrayāmala 1221, 3.
 Gāyatrītarpana 568.

Gāyatrīpaṭala aus dem Rudrayāmala
 1221, 1.
 Gāyatrīpaddhati. S. Nityapūjāpaddhati.
 Gāyatrīrahasya aus dem Rudrayāmala
 1221.
 Gāyatrīsahasranāman aus dem Gāyatrī-
 rahasya des Rudrayāmala 1223.
 Gāyatrīsahasranāmastotra 1263.
 Gāyatrīstava aus dem Rudrayāmala
 1221, 4.
 Gāyatriyaṣṭottarasahasranāman aus dem
 Viṣṇuyāmala 1262
 Gāyatriyupaniṣad s. Turīyagāyatrītri-
 dayā.
 Gītagovinda 426—436.
 C. an. 436.
 C. Rasakadambakallolīnī von Bha-
 gavaddāsa 435.
 Gītā s. Bhagavadgītā.
 Gītāmāhātmya aus dem Padmapurāṇa
 214. 215.
 Gītāsāra oder Bhagavadgītāsāra 900.
 901.
 Gurugītā aus dem Skandapurāṇa 325.
 326.
 Gurupaddhatinamaskāra 231.
 Gurustotra aus dem Rudrayāmala 1224.
 Grihyasthālipākāṇāṃ karman 698, 3.
 Gotrīrātravratākathā aus dem Skand-
 purāṇa 327. 328.
 Gōḍānaprayoga 580—582 (alle drei
 verschieden).
 Gopālapātala 1269.
 Gopālamantṛavidhi aus dem Śārasaṅ-
 graha 1270.
 Gopālasahasranāman aus dem Sammo-
 hanatantra 1265—1268.
 Gorakṣaṣṭaka 904.
 Govardhanasaptasatī s. Āryāsaptasatī.
 Govindadāmodarastotra 444. S. Dāmo-
 darastotra.
 Gautamīyatantra 1256. 1257 (fr.).
 Gauracandrasyaḥṣaḥkālāhīṣmaranadaśa-
 ka 720, 1.
 Gaurāṅgaganoddośadīpikā 721.
 Gaurījātaka 1037.
 Grahajāpya 645. S. Navagrahajapa-
 vidhi.
 Grahaḥḥāvaphala 1094. 1095.
 Grahajājānaprayoga 638.
 Grahaṅghava oder Siddhāntarahasya
 970—975. 981 (in Hindi).
 C. Grahaṅghavodāharana von Vi-
 śvanātha 976—980.
 Grahaśāntī s. Sampāḥpagrahaśāntī.
 — oder Vāstūthī Śāntī 636.
 Grahaśāntīvidhi 639.
 Grahasūhṛpāda 634.

Grāhṛgsmakutuhala s Karanakutuhala
 Candimāhatmya s Devīmāhātmya
 Candivīdhana 1301
 Candistotraprayogavidhi von Nāgojī
 1306 1307
 Catubhlokabhāgavata 197, 5 295 2
 Caturakṣaramantra 234 1
 Caturvargacintāmaṇi von Hemādri 496
 (fr des Donakhanda)
 Caturvimsatgayatri 1264
 Caturvimsatasmṛiti (fr des Prayascittā
 dhyaya, mit dem C von Bhattoji)
 494
 Candanasasthivrata aus dem Bhaviṣyo
 ttarapurāṇa 275
 Candraloka alamk 819 820
 C Candralokaprakāśa Sāradaṅga
 ma von Pradyotsna 820
 Candrāvalikavya 448
 Camatkāracintāmaṇi jy 1030 1096—
 1099
 Caranavyūha 72—74
 Cānakyaśāstramānasastra, Lagbucanakya
 und Viddhacapakya 445—447
 Cāturmāsyaśautraprayoga 119
 Cātaphalavicāra s Kamalavyāna
 Cūḍakaraṇakesāntau 570
 Caitanyacintāmaṇi s Madhyamāsloka
 valī
 Caitanyabhāgavata 722
 Caulopānayaṇa aus der Visvaprakāśa
 paddhati von Viśvanātha 572
 Chandas vedarga 131
 Chandoganāṁ Ahnikā 699
 Chandomanyarī von Gargāḍha 816
 Chāndogyaopaniṣadbhāṣya von Śaṅkara
 carya 85
 Chikkapāṭha 1180 3
 Jagadrakṣakara kavaca s Kavaca Ja
 gadrakṣakara
 Janmapātrikāpaddhati 1101 1102
 Janmapātrikālekhaṇaprakāra 1100
 Janmasamudra 1103
 Janmastamivrata 622
 —, angeblich aus dem Brahmapurāṇa
 232
 — aus dem Viṣṇudharma 343
 Janmāstamivratapūja 623
 Jayantīkrāya 624
 Jayalakṣmī, ein C zur Narapati
 carya q v
 Jayasinhakalpādruma 517
 Jayā Māghasūktī aus dem Bhaviṣyo
 ttarapurāṇa 352 6
 Jayāparyatīvrata aus dem Bhaviṣyo
 ttarapurāṇa 276
 Jāgarānamāhātmya 282 8
 Jāgarānalakṣana 672

Jātakacandrikā von Yājñikanātha 1024
 1095 (fr)
 Jātakapaddhati von Śrīpati 1012
 C Udaḥarana von Kṛṣṇa 1012 (fr)
 — oder Kesava von Keśava 1013—
 1015 1016 (mit Kesava's eigenem
 C) 1018
 C von Viśvanātha 1018
 C Udaḥarana von demselben 1017
 — von Viśveśvara oder Viśvanātha
 1026
 Jātakapaddhatikalpavallīyudāharana ein
 C zur Jātakalpavallī von Viṭhala
 1027
 Jātakasūtra 1031
 Jātakabharana von Dhundhiraṇa 1028—
 1030
 Jātakālamkāra von Gaṇeśa 1019—1023
 C an 1021
 C von Ganeśa selbst 1019 1020
 Janakīśavaraya aus der Agastyaśam
 hitā 1309
 Jīvasarādhā 611
 Juminibhārata Ku alavopakhyaṇa 188
 — Dharmasamvada 189 190
 Jñānabhāṣakara s Karmavipaka, Sad
 vargaphala
 Jñānasamūhādīpaka s Horāprakāśa
 Jñānārāya Nityāntānta 1258 S Bala
 paddhati
 Jyotiśratnamala von Śrīpati 1009—
 1011
 Jyotiśasārogrāhe Bhāṣavaphala. S Bhā
 vaphala
 Jyōtīrūkhīstotra oder Ratnapāṇeca
 von Śāṅkarācārya 310 2
 Dāmarakhaṇṭe Paramahansaamantravī
 dhī 1368
 Tattvakaumudī s Sāmkhyakṛīka
 Tattvacintāmaṇi (Śabdakhaṇṭa) von
 Gaṇeśa 942
 Tattvacintāmanasiddhīti (Anumānakha
 nda) von Raghanātha 943 (fr)
 944 (fr)
 C an 945 (fr)
 C von Gadadhara 948 (fr)
 C Bhāvanandī von Bhāvananda
 946
 CC Sarvopakṣīni von Mahadeva
 947 (fr)
 Tattvacintāmanyaloka von Jayadeva
 949 (Pratyakṣakhanda fr)
 Tattvabodha 893—895
 Tattvakosaśūdhāna 891 892 (beide
 unvollst)
 Tattvāloka 890
 Tantrasūtra von Kṛṣṇānanda 1272
 Tarkabhāṣa 929 930 931 (unvollst)

Tarkasamgraha von Annambhaṭṭa 932—934.

C. Tarkasamgrahadīpikā von demselben 933—940

C. Nyāyabodhinī von Govardhana 941.

Tarkāmṛita 926—928.

Tarpaṇa s Brihattarpaṇa.

Tarpanavidhi 675.

Tājika oder Nīlakaṇṭhī von Nīlakaṇṭha 1126—1128.

Tājikanīlakaṇṭhe Praśnatantra oder Praśnakaumudī 1132. 1133.

— Sodaśayogāḥ 1129, und C von Viśvanātha 1130. 1131.

Tājikapaddhati oder Varṣaphalapaddhati von Keśava 1134. 1135.

C. von Mallāri 1136.

Tājikabhūṣaṇa von Ganeśa 1137—1141

Māsādīphala 1142.

Ṣodaśayoganirūpaṇa 1143.

Tājikasāra von Hari Bhaṭṭa (Haribhadra) 1144—1146.

Tājikasāratippaṇa, ein C. zu einem unbekannten Tājika 1147.

Tāṇḍyabrāhmaṇa 83. 84.

Tithinirṇaya 547.

Tithinirṇayasamkṣepa 548. 549.

Tithyāḍipattra von einem Makaranda.

C. Abhinavatāmarasa von Puruṣottama 982.

C. Makarandodāharana von Viśvanātha 983.

Taladā Māghakri-ṇā aus dem Vāyupurāṇa 352, 5.

Tarīyagāyatrīhrīdaya (Gāyatrīupanīṣad) 108. 109, 1.

Tarīyātrīpurāṣaḥsraṇāman aus dem Rudrayāmala 1225. S. Bālātrīpurāṇamasahasra.

Tulasīkavaca aus dem Tulasīmāhātmya des Brāhmṣṇḍapurāṇa 248.

Tulāpurāṇamahādānaprayoga 522.

Taittirīyabṛāhmyaka 78 (fr.).

Trīśaścchlokī oder Āśaucatrīśaścchlokī 504—507.

C. von einem gewissen Bhaṭṭācārya 505—508.

Trikaśānti 340.

Trīkālasamdhya s. Samdhya.

Triguṇadhyāna 1231.

Tripatākīvicāra aus einem Yāmala 1030.

Tripiṇḍīśrāddhaprayoga 591.

Tripurabhaṭṭaravipaddhati 1300.

Tripurasundarīmārasapūjana von Śaṅkarācārya 882.

Tripurasundarīsaḥsraṇāman aus dem Rudrayāmala 1227.

Trīṣaṭī s. Vaidyavallabha.

Trīṣṭhalīsetu 523 (fr.).

Tralokyaparakāśa 1132.

Tralokyamañgalakavaca aus dem Saṇatkuṃāratāntra 1296.

Trailokyamohanakavaca aus dem Kūlikāpurāṇa 1290, 8

— aus dem Rudrayāmala 1290, 9

Trailokyamohana Kūlikākavaca aus dem Rudrayāmala 1290, 7.

Dakṣiṇakālīkākavaca, angeblich aus dem Virābhadratantra 1290, 2.

— aus dem Bhairavatantra 1290, 3.

Dakṣiṇakālīkāyā Dīpaṭāla aus der Agastyasānhitā 1286, 2.

Dakṣiṇakālīkēstava aus dem Bhairavayāmala 1295, 2.

Dakṣiṇakālīkavaca, angeblich aus dem Rudrayāmala 1228.

Dakṣiṇakālītantra s. 1295, 1.

Dandaka 127. 128.

Dattātreyatāntra 1259. 1260.

Damayantīcampū 401.

Darśapūrṇamāṣapakṣādīkarmaṇ 122.

Darśapūrṇamāṣasthālipāka 120

Daśadīpā-ricāḥ aus dem Satapathabrāhmaṇa 56.

Daśadhenudīnavidhi 583.

Daśarathalālīṭavrata oder Daśāṅgalālīṭāvrata 633.

Daśavidyānām mantroddhāranyāśaḥ 1310.

Daśaharāstotra oder Gaṅgāstotra aus dem Kāṭīkhaṇḍa 321.

Daśāhakarman 592.

Dānaprayoga 577.

Dānamayūkha 530 (fr.).

Dānavidhi 578.

Dānasāgara 579.

Dāmodarastotra 254, 2. S. Govindadāmodarastotra.

Dinabāhvādhyāya 1106.

Dīpāvalī 316, 2.

Durgapūjana 1311.

Durgapūjāvidhāna 1365, 2.

Durgahatāślokaḥ und C. 476.

Durjanamukhaśeṭhikā 713.

Duṣṭarajadarśanaśānti 513, 3.

Dūrvaśāṭīvrata aus dem Bhaviṣyottapurāṇa 282, 2.

Devapūjana 661.

Devaśayanī (oder bloss Śayanī) Ākṣhaśukā aus dem Skandapurāṇa 352, 16.

Devīkavaca, angeblich aus dem Varāhapurāṇa 306.

Devīcakrapaddhati 1316.

Devīpūjana 1314.

Devimāhatmya oder Candimāhatmya
aus dem Marhan leypurana 299 300
C an 301 (fr)
C von Gadadhara Tarkācārya 299
C von Nagoji 302
Devirahasyatantro Mahaganapatikavaca
Vajrapanāra 1250 3 1251 1 1252
— Malāganapatīnamasahasra 1250 4
— Mahaganapatīmantroddharavidhi
1250 1
— Mahaganapatīvaradaganēsanityapa
jāpaddhatīvarnana 1250 2
— Mahaganapatī stotra 1251 2
Devīśukta aus dem Rīgveda 13
Devīśukta varnana angeblich aus dem
Rudrayamala 1229
Dehāśuddhī prāyaścitta 673
Dravyagunasatū lokī oder kürzer Śa
taslokī, oder Pathyāpathyanighaṇṭu
von Trīmalla 1182—1184
Dhānamkāri Saratī 985
Dhānavantariyānighaṇṭu 1220
Dhānavantariyā Pathyāpathya s Pathyā
pathya
Dharmasamvāda aus dem Jaiminibha
rata 189 190
Dhātupāṭha Pāṇinīya 734—738
— Śārasvata 776
Dhāturupavallī 786
Dhāvajocchraya aus dem Purātakamala
kāra 646
Nairāda 952
Narapatyāyācāryā von Narapatī 1158—
1160
C Jayalakṣmī von Mahādeva
1160
Nalodaya 383
C Bodhinī von Prajātakṣa 383
Nalopākhyana aus dem Mahābharata
159
Navakandikasūtra s Śrāddhakalpa
Navagrahajāpavidhi 643 644 (versch)
Navagrahaphala 110* 1108 (versch)
Navagrahamakha 630—637
Navagraha āntipaddhati 641
Navagrahasūtra 640
Navadurgāpūjana 1312
Navārātrakathā 674
Navārātravratakathā aus dem Brahma
ndapurāṇa 249
Navārnamantra 1313
Nāṣṭagāyātrīloka 1109
Nāmali gāyātrī s Amarako s
Nāmaparādhā s Sevaparādhā
Nārādīyapurāṇa Hārītakamāhātmya
320 *
— Kokilāvratā 202
— Prabodhinīvratā 203

Naradottara 613
Nārāyanahriḍayastotra aus dem Ātha
rvanarahasya 1317—1320
Nārāyanopaniṣad Av 111 112 113
— oder lajīkyupaniṣad aus dem
Taittirīyāranyaka 110
Nasiketopākhyāna 260
Nityatārpana 676
Nityatārpanavidhi 693
Nityanaimittikakāsuramūrtaya s Kāsu
ramūrtaya
Nityapūjapaddhati oder Gāyatrīpad
dhati angeblich aus dem Rudrayā
mala 1201 * 1202
Nimbādityastotra von Maṅgaladāsa 723
Nirukta von Yāska 37—39
Nirudakakāśāśivratā 282 6
Nirjala Jyēsthāsuklā aus dem Brahma
vaivartapurāṇa 352 11
Nirṇayastandhu 524—526
Nirṇayamṛta 500
Nīlakanthī s Tanjaka
Nīlāvri otsarga 593
Nīlotsargakarmavidhi 594
Nrisiḥakavaca angeblich aus dem
Nṛsiṅhapurāṇa 207
— angeblich aus dem Padmapurāṇa
230 2
Nrisiḥacampu 402 (fr)
Nrisiḥanāmāstōttarasata angeblich aus
dem Padmapurāṇa 230 1
Nrisiḥapurāṇa Nrisiḥakavaca 207
Nṛtaroganidāta, ein Kapitel aus dem
Tugvīḥenya von Madhava 1186 r
Nṛvādhyācārīta 393—396
C Nṛvādhyāprakaṣa von Nīra
yana 397 398 (fr)
Nyāyabodhinī s Tarkasamgraha
Nyāyasiddhāntamājārī oder Nyāya
mājārī 955—957
Pancatantra 403 404
Pancadaśī kavyāntara 1381 *
— aus dem Śivaiḥṇava 1301
Pancadaśī von Śāyana Mit dem C
von Rāmakaṛī 862 863 (fr)
864 (fr)
Pañcadaśī Tīthī 646
Pañcanadamahīman aus dem Kā
khanṭa 300 3
Pañcapakṣī 1110 1111 (versch)
Pañcamukhīśaṇumathakavaca 1380 1381
(versch)
— aus der Sudarśanaśāstra 113 *
Pañcamudrāprakaraṇa 1322
Pañcavara oder Pañcavara 1112
Pathyāpathya Dhānavantariyā 1215
1216

Pathyāpathyanigghanṣu s. Dravyaguna-
śāstrosloki
Padārthamūlā oder Padārthamanimūlā
908 (fr.).
Padmakosa 1113.
Padmapurāṇa Kārttikamāhātmya 208—
211.
— Kaśmīrāhātmya 212, 213.
— Gītāmāhātmya 214, 215.
— Pāpāṅkuṣā Āśvinasūklā 352, 22.
— Pippalamāhātmya 216
— Bhāgavatamāhātmya 217—219.
— Mallārisahasranāman 220.
— Mahābhārataśāstranāman 221.
— Māghamāhātmya 222, 223.
— Rāmāstamedha 224.
— Viṣṇusahasranāman mit einem C.
von Śaṅkarācārya (?) 225.
— Vaiśākhamāhātmya 226—228.
— Śivagītā 229.
— Saphalā Kriṣṇaśuklāśi Pauṣṭi 352, 3.
Padmapuṣpāñjali Bhavānīstotra 449.
Padmalalitī (oder Kāmavattī) Caltra-
śuklā aus dem Varāhapurāṇa 352, 10
Padmā Bhādrapadaśuklā aus dem
Brahmāṇḍapurāṇa 352, 20
Parabrahmopaniṣad 113, 4
Paramahansaśāstravidhi aus dem Dā-
marakhaṇḍa 1388.
Paramahansaopaniṣad 116, 5.
Parāprāśādamaḥāmantra 1323.
Parāśarasamṛiti 482—491. Laghu Pa-
rāśarasamṛiti 492.
Paribhāṣāpūjha gr. 740.
Paribhāṣāśeṇḍusekhara 741
Pallīśaratayor vidhānam 1168, 1169
Pavanavijaya Svaroḍaya 1384—1387.
Pavamāna, Hymnen aus dem Rv. 10
— 12.
Pāṇḍavagītā 355—361.
Pāpamocanikā Caltrakriṣṇā aus dem
Skandapurāṇa 352, 3.
Pāpāṅkuṣā Āśvinasūklā aus dem Padma-
purāṇa 352, 22.
Pāraskaragṛīhyasūtra 65—69. C. 70 (fr.).
Pāraskaragṛīhyasūtrapariśiṣṭa 71.
Pārśari, Parāśarīśāntaka, Parāśarīpa-
dḍhati S. Udoḍāyapradīpa
Pārthivapūjana 1328.
Pārthivapūja, angeblich aus dem Ru-
drayāmala 363, 1. 1329
Pārthivalīṅgapūja 1327.
Pārthivalīṅgapūjavidhi 1324—1326.
Pārthivesvaraprayogapaddhati 1330.
Pārvaṇaśrāddha 595—598 (versch.)
Pārvatyapārādhavrata, angeblich aus
dem Sivapurāṇa 314.
Pāśakakevalī von einem Garga 1150.

Pitṛibrāhmaṇa, Auszüge aus dem Satā-
pathabrāhmaṇa 57.
Pippalamāhātmya aus dem Padmapu-
rāṇa 216
Piṭyūśadhārā s. Mahūrtacintāmaṇi.
Piṭyūśalaharī s. Gaṅgālaharī
Pūjyābhayācāna 701. 702 S Svasti-
vācana
Putradā Pauṣṭi sukṛā aus dem Brah-
māṇḍapurāṇa 352, 4
— Śrāvānasūklā aus dem Bhavīyotta-
rapurāṇa 352, 18
Puruṣaparīkṣā 406.
Puruṣasūktā Vs. 41—46, 1.
— aus dem Taittirīyaśraṇyaka, C. da-
zu 70.
Puruṣārthacintāmaṇi s. Pradoṣanirmaya.
Puruṣottamamāsamāhātmya aus dem
Skandapurāṇa 329.
Puruṣottamamāhātmya aus dem Brīha-
nnāradiapurāṇa 204—206.
Puṣpādhyāya 714.
Pūjāvartana 662, 663.
Prakṛiyākaumudī 742—745.
C. Prāśāda von Viṭṭhala 746 (fr.).
Pratāpamīrtande Malamāsavidhi 329.
Pratyakṣasiddhipāñcadaśvidyāvidhi
1331, 1332.
Pratyāṅgīśāddhimantroddhāra 1333.
Pratyavarohanaprayoga 514.
Pradoṣanirmaya, ein Kapitel aus dem
Puruṣārthacintāmaṇi von Viṣṇu Bhaṭṭa
544.
Prabodhacandrikā gr. 783 784.
Prabodhacandrodaya 481, 482.
Prabodhinī Kārttikaśuklapakṣe aus dem
Skandapurāṇa 352, 24.
Prabodhinīvrata oder Bodhinīvrata
aus dem Nāradiapurāṇa 203.
Prayogaratna s. Śrautaprayogaratna.
— Āśval. von Bhaṭṭa Nārāyaṇa 509.
Stücke daraus 509—516.
Pravarādhya 118
Prāśnakaumudī s. Prāśnatānta.
Prāśnacūṭāmaṇi 1043.
Prāśnajñāna von Bhaṭṭa Utpala 1040.
— oder Prāśnabrahmārka von Brahmā-
ditya 1041, 1042.
Prāśnatānta Rāmalaśāstre von Rāma
1155, 2.
— oder Prāśnakaumudī von Nīlakaṇṭha
1132, 1133.
Prāśnapradīpa von Kāśinātha 1044—
1047.
— an. uber daśā und antardaśā 1051.
Prāśnabrahmārka s. Prāśnajñāna.
Prāśnāmanoramā von Garga 1038, 1.
C an 1038 (fr.) 1039 (fr.).

Prasnasamgraha 1052 1053
 Prayascitta 585
 Prayascittendusekharasārasamgraha
 586 (fr)
 Pretakalpa aus dem Garudapurana 199
 Batukapujanavidhi 1334
 Bajukabhairavapujanavidhi 1335
 Bajukabhairavasahasranaman aus dem
 Rudrayāmala 1230
 — aus dem Bhairavatantra 1236
 Batukabhairavastotra 304 3
 Banikpretopakhyana s Śravanadvāṭ
 simahatmya
 Bandimocana Mahaganapatiṣṭotratka
 vaca 1347 2
 Balatātra med von Kalyana 1181
 Balabodhi Jy von Mujaditya 1035
 (Abris) 1036
 Balasakva aus der Vidhanamala von
 Nṛsiṃha 543
 Balātripurāṇalokyaṇīyayakavaca aus
 dem Rudrayāmala 1237
 Balātripurāṇāmasahasra aus dem Rudra
 yāmala 1226
 Balapajala 1336 1337 (versch)
 Bālāpaddhati aus dem Jñānarnava und
 anderen Tantra 1338
 Bālāpūjāpaddhati 1339
 Bālāsahasranāmastotra angeblich aus
 dem Rudrayāmala 1238
 Bijaganita von Bhaskara 963 964 (fr)
 C Bijaprabodha von Rāmākrishṇa
 964 (fr)
 Bījajātaka von Varahamihira 989—
 991
 C von Bhatta Utpala 989—991
 C von Mahīdhara 990
 Bījattarpana 677
 Bījatsamhitā von Varahamihira
 988 (fr)
 Bīhadaranyakopaniṣad 61 60
 Bīhannārad yapurane Paru ottamama
 lāṭmya 904—906
 Bīhannārayanopaniṣad 116 0
 Bodhinivṛata s Prabodhinivṛata
 Brahmaṭulja s haranakutubala
 Brahmanāmavalī 888 0
 Brahmapurane Janmastamivṛata 232
 — Lakṣmīśahasranāman 233 234 3
 — Suryacandraparyakathā 235
 Brahmanamahīman 888 1
 Brahmayajña 679
 Brahmayajnaprayoga 678
 Brahmayamale Kālikāpādānavidhi
 1286 1
 — Rāmasahasranāman 1253
 Brahmayajnyopaniṣad 113 0
 Brahmavaivartapurana 236—240

Brahmavaivartapurane Ajā Bhadrāpa
 dakṛiṣṇa 352 10
 — Indira Asvinakṛiṣṇa 352 21
 — Kāmala Śravanakṛiṣṇa 352, 17
 — Nīrjala Jyesthāsukla 352 14
 — Yoginī Āśaḥkṛiṣṇa 352 15
 — Rāmākrishṇa Kārttikakṛiṣṇa 352 03
 Brahmasamhitā fünfter Adhyaya mit
 dem C Digdarśana 717
 Brahmasutra 858 859
 C von Śaṅkaracarya 858 859
 860 (fr)
 C von Govinda mit einem C von
 Vidyavibhūṣana 861 (fr)
 Brahmāndapurane Adhyatmaramāyana
 q v
 — Aparā Jyesthākṛiṣṇa 352 13
 — Amardakī I haḥgūṇasukla 352 8
 — Amardakīmahatmya 246 282 7
 (Amardakīvrata)
 — Kādātripurāṇavṛata 247
 — Tulasīmahatmye Tulasīkāvaca 248
 — Navarāṭravṛatakatba 249
 — Padmā Bhadrāpadasukla 352 00
 — Pūtrada Śukla Pāusa 352 4
 — Bhagavadīvatara 250
 — Mokṣada Śukla Margasīrasya 352 2
 — I al tasahasranāman 251 252
 — Viṣṇupūjara 197, 2 253 254 1
 — Ve katesasahasranāman 255
 — Sarasvatīstotra 256
 — Śi hashtagurumahatmya 257
 — Hanumatkāvaca 258 259
 Bhaktiratnavālī 724
 Bhāgavadavastīra angeblich aus dem
 Brahmandapurāṇa 200
 Bhāgavadatadbhaskrama 726
 Bhāgavadgītā 144—152 153 (Adhyaya
 1—5)
 C von Śaṅkaracarya 152
 C Subodhini von Śrīdharācarya
 145 146 148—151
 Bhāgavadgītāsāra s Gītāsāra
 Bhāgavadgītānavidhi 725
 Bhājagovindastotra angeblich von
 Śaṅkarācārya 883
 Bhārtṛharīṣatsaka 417—424
 C 423 (fr)
 Bhavānī kāvaca aus dem Rudrayāmala
 1239
 Bhavānīsahasranāman aus dem Rudra
 yāmala 1240—1245 S Sakaradī
 bhavānīsahasranāman
 Bhavānistava aus dem Adityapurana
 198
 Bhavānistotra s Padmapuṣpajyā
 Bhavīsyapurāṇe (?) Somavatyamavasya
 vrata 261

Bhavisyottarapurāṇe Aksayanavamīmā-
hātmya 262.

— Agastyārgbavidhi 263.

— Anāgūtrajodasīvrata 264

— Anantapūjā und Anantavratodyā-
pana 265

— Ādityahridīyastotra 266 267, 1.

— Rīsipāñcamīvrata 268—270 282, 3.

— Rīsipāñcamīvratodyapanavidhi
282, 4

— Kumbhīvrata 271.

— Krisṇajanmastamīvrata 272 273.

— Kokilavrata 274.

— Candanasasthīvrata 275.

— Jayā Maghasukta 352, 6.

— Jayāpārvatīvrata 276

— Dūrvāṣṭamīvrata 282, 2

— Putradā Śrāvanasuklā 352, 13.

— Bhaumavrata 277.

— Markaṭkurkuṭīvrata 282, 1.

— Mahālakṣmīvratakatthā 278

— Varūthīnī Vaiśākḥakṛispā 352, 11.

— Gṛṇḍakīmāhātmye Śālagrāmastotra
279

— Sitalīvrata 282, 5.

— Śravanadvādaśīmāhātmya 282, 9

— Śikṣiṇīmānī Mārgaśīrenikādaśī
352, 1.

— Śimudrika 1174

— Haritālikāvrata 280. 281.

Bhāgavatapurāṇa 283—291.

C. Bhavārthadīpikā von Śrīdhara-
svāmīn 283. 284 286—287.

C. Subodhinī von Vallabhācārya
(fr. des zehnten Skandha) 291.

Bhāgavatapurāṇe Rāsaṇācādhyaī
292 293 (fr.)

— Vedastuti oder Śrutistuti 294.

Bhāgavatamāhātmya aus dem Padma-
purāṇa 217—219.

Bhāgavatasārasamuccaya von Vallabhā-
cārya s. Kṛṣṇasahasranāman

Bhāminīvilāsa von Jagannātha Paṇḍita
und C. Bhāminīvilāsaḥbhāṣaṇa von
Lakṣmaṇa 440 (beide fr.).

Bhāratasāvitṛī 113, c. 182.

Bhāvaphala aus dem Jyotiṣasamgraha
1104.

Bhāvarahasya jy. 1105 (fr.).

Bhāvēṣaphalapradīpī 1030

Bhāṣaparicheḍa oder Kārikāvalī von
Viśvanātha Paṇḍanaṇa 912—920.

C. Siddhāntamuktāvalī oder ab-
gekürzt Muktāvalī von dem-
selben 921. 922 (fr.)

CC. Siddhāntamuktāvalīpra-
kāśa 923—925 (alle 3 fr.)

Bhīṣmasāvarāja aus dem Mahābhārata
160

Bhuvanadīpaka jy. 1114

Bhuvaneśvarīstotra von Prithvīdhara
1374—1377.

C von Padmanābha 1375. 1377.

Bhūtaśuddhi 538

Bhūtaśuddhyādi-prānapratisthā 537.

Bhrīguvallī Upaniṣad 116, 7 (fr.).

Bhairavatantre Dakṣiṇakālikakavaca
1290, 3.

— Baṭukabhairavasahasranāman 1236.

Bhairavādīpādānavidhi 1340

Bhairavayāmala Dakṣiṇakālikāstava
1295, 2.

Bhojaprabandha 407—409

Bhaumavrata aus dem Bhavisyottara-
purāṇa 277.

Maṅgalāṣṭaka 450 451.

Mañjira von Rāmasevaka 1069.

Mandalakarikāḥ 647.

Maṇḍaladevatāsthāpana 648.

Maṇḍalabrahmana aus dem Śatapatha-
brahmaṇa 58 59.

Matysapurāṇe Ekādaśīmāhātmya 296.

— Śanīstotra 297.

Mathurāmāhātmya aus dem Varāha-
purāṇa 308.

Madanavinoda 1219.

Madhukośa s. Ragvinīṣaya.

Madhuparka 515.

Madhyalīlāstokāvalī 718

Madhyasiddhāntakamuḍī 757.

Manoramā von Garga s. Prāśnamano-
ramā.

Mantracandrikā von Janārdana Bhaṭṭa
1343.

Mantraṇapavidhi 1344.

Mantramahodadhī von Mahīdhara 1341.

C. Naukā von demselben 1342.

Mantramuktāvalī 1345. 1346

Manyusūktā 107, 3.

Manyusūktavidhāna 14.

Mayūracitra oder Mayūracitraka 1115.
1116 (versch.)

Marīci s. Ramalacintāmaṇī.

Markaṭkurkuṭīvrata aus dem Bhavisyo-
ttarapurāṇa 282, 1.

Māmasamāhātmya oder Adhikamāsa-
māhātmya aus dem Skandapurāṇa
330.

Māmasāvidhi aus dem Pratīpamā-
rtanda 329.

Māllārisahasranāman aus dem Padma-
purāṇa 220.

Māhikāśasamhitā, jñ. Kāśisahasranāman
1288

Mahakalikasastrasnaman aus dem Ka
likakulasarvasva 1909
Mahakalikasastrasnaman aus dem Kal
kantantra 1290 1 1292
Mahaganapati-kavaca Vajrapanjara aus
dem Devirahasvatanttra 1250, 3.
1251, 1 1252
Mahaganapatinasahasra aus dem
Devirahasvatanttra 1250, 4
Mahaganapatipujapaddhati 630
Mahaganapatimantrodधारविधि aus
dem Devirahasvatanttra 1250 1
Mahaganapativaradaganekantivapujapa
ddhativimana aus dem Deviraha
svatantra 1250 2
Mahaganapatistotra aus dem Devira
hasvatanttra 1251 2.
Mahaganapatistotrakavaca v. Bandimo
cana
Mahatripurasundaripajavidhi 1300
Mahatripurasundaripaddhati 1340
1349 (versch.)
Mahadevasahasranaman oder Savasa
hasranaman aus dem Mahabharata
161
Maharayanopanisad 116 1
Mahabharata Virajaparvan 153 141
Udyogaparvan 134 Salysparvan
135 Arvikaparvan 136 Rajadha
rma 137 Apaddharma 138 Vi
kaparvan 139 Gadaparvan 140
Dinadharma 142 Asvamedhika
parvan 143
Mahabhasyapradipoddyota 733 (fr)
Mahamrityunjayajapavidhi 1274 1275
Maharudrapaddhati 653 654
— von Parasurama 655
Maharnavakarmavipaka 556
Mahalakṣmipuja 1355.
Mahalakṣmivrataskathā aus dem Bha
viṣyottarapurana 218
Mahalakṣmīhasranaman angeblich aus
dem Padmapurana 221
Mahalakṣmīstotra 1356
Mahāvakyavivarana von Saukaracarya
881
Mahimnahstava 452—453 457 458
C an 453 454
C von Saikara 455 456
C von Iamandeva 457 458 (fr)
Mahimnahstotra, Viṣṇu zugeschrieben
459
Mahāsamardīnīyapa 1351
Mahopanisad v. Sundaratanī Upa
nisad
Maghamahātmya aus dem Padmapurana
222 223
Matṛkāṅgharī 803

Madhavanandana s. Pagan (ava)
Mahasacari Jannapatripaddhati v.
Nam. 1102
Markandeyapurana 290 (fr)
Markandeyapurane Devimahāmya
q v
— Varadaganekasastrasnamast tra
304 1
Mārgaśīrṣamāhātmya aus dem Skanda
purana 331 332
Martandavallabha s. Mahurtamārtan
Masadaśādhīphala aus dem Tārikabha
sana 1143.
Masabhisādhvara 1117
Mītakarā v. Tajavalkvīdharmaśāstra
Mīmāṃsantvāṣṭrasa. a 857
Muktavali s. Bhaṣparīceda
Mugdhabodha von Vopadeva 777
Mudralikāśa 600
Muhurtanapatī 1058
Muhurtacintamani von Rama 1050—
1064
C Pivucādhara von G vinda 1065
Muhurtadarpaṇa 1066
Muhurtadīpaṇa von Mahadeva 1068
— von Pamasavaka 1069 1070
Muhurtabhūṣana von Hamsavaka 1069
Muhurtamārtanīa von Narasana 1071
— 1075
C. Martandavallabha von dem
selben 1171—1073
Muhurtamuktavali 1076
Muhurtaratna 1067
Muhurtasāddhi 1077
Mulasanti 681
Mūlvadhyāya 70
Mrityunjayajapavidhi 1277 s. Mahā
mrityunjayajapavidhi
Mrityunjayamantrodधार 1278
Mrityunjayavīṭhānavīṭhi 1276
Mrityunī gūlopanisad 114
Meghaduta 411—416
C von Kanakīrtigaṇi 416
C von Mallinītha 414 (fr)
Meghamālī aus dem Indravimāla 1246
Mokṣada Sukla Margaśīrṣasya aus dem
Bṛahmaṇṣa 332 2
Mokṣopayāśa s. Yogavācīkṣasā
kṣepa.
Mohini Vācīkṣasukhī aus dem Kūrma
purāṇa 330 1
Taj opavītanīya Upanaviṭhi 563
Taj opavītavīṭhi 561 562
Taj opavītaśāstra 564
Tajvīṭhi Antvavīṭhi 599
Tantracintana 1 aus dem Ullāra
tantra 1361
— von Danodara 1360 (fr) 1363

Yantrādhyāya, das vierte Kapitel aus dem Golīdhya von Bhāskara, nebst dessen Vāsanābhāṣya 967.

Yamagītā aus dem Skandapurāṇa 333.

Yamunā-taka 460

Yamunā-tapadi 461.

Yājñavalkyadharmasāstra 484—488.

C. Mitaksarī von Vijnaneśvara 485—488

Yājñikyupaniṣad s. Nārāyanopaniṣad aus dem Taittirīyāranyaka.

Yogacintamani med. Dhanvantari zugeschrieben 1207.

— oder Vaidyakaśāstrasīrasaṃgraha von Vyāsaganapati 1195.

— Vaidyakaśāstra-saṃgraha von Harṣa-kīrti 1208 1209 (fr).

— aus dem Uttarakhanda von demselben 1186, 5.

Yogatarāṅgini med. von Trimalla 1185.

Yogadīpikā med. 1210.

Yogaphala jy. 1118.

Yogavāsīṣṭhasaṃkṣepa oder Mokṣopāya-sāra oder Laghavaśīṣṭha 302.

Yogavāsīṣṭhasāra, mit einem C. von Mahīdhara 903.

Yogaśata med. 1212—1214.

Yogasamuccaya med. s. Vaidyakaśāstra-saṃgraha.

— von Navanīdhīrāma 1211, 1.

Yoginī Āśādhakṣiṇī aus dem Brahma-vaivartapurāṇa 352, 15.

Yogbhuvana 375—382, 1.

Yogirahasya von Kukkoka 852.

C. von Gopīla 853 (fr).

Yatnapāṇaka s. Jyālimukhīstotra.

Yathasaptami 635

Yamalacintāmani 1153. 1154

C. Marfel von Paramasukha 1153. 1154

Yamalaśāstra (Cintāphalavicāra) 1152.

Yamalātānta (zwanzigstes Kapitel) 1151.

Yamalaśāstra von Rāma 1155, 1.

Yamalaśāstre Prastānta von demselben 1155, 2

Yamalaśāstra von Śrīpati 1156. 1157 (fr).

Yasataraṅgini 815—840.

Yasamūjarī 841—846.

C. an 847.

Yasratnākara med. 1217.

Yathayatra, drei nachträgliche Kapitel zum Devīmāhatmya 300 303.

— Bhakti von Vedavyāsa Bhāṭṭa 1352.

Yathasakṣya mit C. 462

Yajñīśāstra s. Cinakyaśājanīśāstra.

Yajñāśāstamantra 1393, 3

Yajñābhiseka aus dem Viṣṇudharmotta-ra 348

Yajñābhisekaprayoga aus dem Nītima-yūkha von Nilakantha 531.

Rādhāvinoda oder Rādhikāvinoda 463.

Rādhikāśahasranāmastotra aus dem Sa-natkumaratānta 1853

Rāmakavaca oder Ramarakṣastotra 650—652

Rāmagītā s. Adhyātmarāmāyaṇa.

Rāmagītāstotra, Rāmānuja zugeschrieben 197, 3

Rāmacandranāmāṣṭottaraśatī aus der Hiraṇyagarbhasaṃhitā 1254.

Rāmacandrasahasranāman aus dem Rudrāśmala 1247. 1248.

Rāmanavamīvrata aus der Agastya-saṃhitā 649.

Rāmapūjā 660

Rāmarakṣastotra s. Rāmakavaca.

Rāmasvinoda s. Sūptatārādīphala.

Rāmasahasranāman aus dem Brahma-yāmalātānta 1253.

Rāmastavarāja aus der Sanatkumāra-saṃhitā 341.

— aus der Hiraṇyagarbhasaṃhitā 342.

Rāmīyaṇa 191—196.

Rāmīyaṇasāra, einem Rīṣi Agnīveya zugeschrieben 464.

Rāmīyamedha aus dem Padmapurāṇa 224.

Rāmaikādaśī Kārttikakṛiṣṇā aus dem Brahma-vaivartapurāṇa 352, 23.

Rāsapūjādhyāyi s. Bhūgavatapurāṇa.

Rūgvinīśaya oder Mādhavanīdāna von Mādhava 1186, 1. 1187.

C. Ātīkādīrpaṇa von Vācaspati 1187.

C. Mādhukosa von Vijayarakṣita 1188.

Rudrajapa oder Rudrādhyāya Hv. 19.

— oder Sadāṅgarudra Vs 47—50.

— Taitt. 77.

— Sv. 86

Rudrapaddhati s. Māhārudrapaddhati.

Rudrāśmala Aghoramantrasādhana-prakāra 363, 1

— Adhīmāsanīrṇaya 329.

— Āpaduddhāraśāstrakābhairavastotra 1231—1235.

— Kālikakavaca Āpaduddhāraṇa 1290, 16

— Kālikavaca aus dem Uttarātānta 1290, 10. 17.

— Vajrapūjara 1290, 6.

— Gīyatrīkavaca 1221, 3.

— Gīyatrīpātala 1221, 1.

— Gīyatrīrahasya 1221.

Rudrayamale Gayatrisahasranaman
12°3

- Gayatrīstava 1221, 1
- Gurustotra 1224
- Turīyatrīpurāṣahasranaman 1225
- Tripurīsundrīśahasranaman 1227
- Trailokyamohana Kavaca 1290 9
- — Kalkakavaca 1290 7
- Daksīnakalikavaca 1228
- Devīśuktavarmāna 1229
- Nityapūjāpaddhati 1221 ° 1222 (fr)
- Parthivapūjā 363 1
- Bāṣṭakabhairavasahasranaman 1230
- Balatripuratmulokyaviṇyayakavaca
1237
- Balatripuranamasahasra 12°6
- Balasahasranamastotra 1238
- Bhavanīkavaca 1239
- Bharanīśahasranaman 1240—1245
- Meghamala 1246
- Ramacandrasahasranaman 1247
- Vagalamukhītrailokyaviṇyaya Kavaca
1368
- Vagalamukhīstotra 1367
- Śīpamocana 1290 18.
- Sivakavaca 363 1
- Śyamasjottarasahasranaman 1249
- Sadāsivastotra 363 1

Rudradhyaya s Rudrajapa.

Pupavalīśamasacakra 785

Lakṣmīkavaca 234 2

Lakṣmīnamamṛita aus der Lakṣmīsam-
hita 1354

Lakṣmīnaraya alīdaya angeblich aus
dem Ātharvanarāhasya 656

Lakṣmīnṛisubhakavaca 267 2

Lakṣmīpūjanavidhī 657

Lakṣmīsamītiyām Lakṣmīnamamṛita
1354

Lakṣmīśahasranaman aus dem Brahma-
purāṇa 233 234 3

Lakṣmīsukta s Śrīsukta

Lakṣmīhrīdayastotra aus dem Ātharva-
narāhasya 13°0 ° 1357—1360

Lagṇacandrīka jy 1054—1057

Laghukīrtika von Karka s Viraha
prakaraṇa

Laghujātaka oder Sukmajātaka von
Varahamihira 993—998

C von Bhāṣṭa Utpalā 998

C von Maheśvara 999

Laghuvastīṣṭha s logavastīṣṭhasamkēpa.

Laghusaptasatika 304 4

Laghusabdendusekhara von Nagojī
754 755

Laghustava 465—468 1243 2.

C an 465 463

Lalitāsahasranaman aus dem Brahma-
nīlapurāṇa 251 252

Lalitastavaratna von Saṅkarasvamin
470

La gapaddhati 1364

Langapurāṇa 300

Li gapura s Sivakavacavidhī 306

— Śivaratnīvratakalpa 307

Li gapuṣṣana von Hemacandra 780
781

Lu gastaka 1365 1

Limbaṇapūjapaddhati 1366 1

Limbaṇasahasranaman 1366 3

Limbaṇastotra 1366 2

Lilavati von Bhaskara 959 960

C Gaṇitamanītasāgara von Ga ga-
dhara 961

C von Iamakṛīṇa 962 (fr)

Lomasasāṇhita 1007 1008

Vagalamukhītrailokyaviṇyaya Kavaca aus
dem Rudrayamala 1368

Vagalamukhīpāṭala 1369

Vagalamukhīstotra aus dem Rudraya-
mala 1367

Vajrapūjara s Mahāgopāpatīkavaca
und Kālikavaca.

Vajrananda s 1370

Vajresvarīmātātmya aus dem Śaikh-
dhara 1370

Varadganesasahasranamastotra, angeb-

lich aus dem Markandēyapurāṇa 304 1

Varahapurāṇa Devīkavaca 309

— Padmaśukta (oder Kāmavati) Ca-
trīśukta 352 10

— Mathuramāhātmya 308

Varahasamhitayām Vrīndāvanarāṇya
1389

Varuṇīya Vastīśīkṛīṇa aus dem
Bhaviṇyottarapurāṇa 302 11

Varatāntṛa 1126

Varāphala aus einem Tajikātāntṛa 1149

— angeblich von Manīṭṭha 1148

Varāphalīpaddhati s Tajikāpaddhati

Vallabīśāṭka von Viṭṭhaleśvara mit
einem C von Vallabhaśārya 709

Vasīṣṭhadharmasūtra 483

Vākyaprakāsa mit einem anonymen
C 78°

Vagbīśāṭamkīra von Vagbhāṣa 8°2
823

C Avatara 8°3

Vajasaneyīsamhitā 40—43

Vāmanapurāṇa s Suprabhāṣastotra 310 1

Vayupurāṇa Gayamīhātmya 311

— Tilaka Māghakṛīṇa 302 6.

Vasān rasīyana jy 987

Vastīṣṭhī Śānti s Grāhasānti.

Vastupūjāpaddhati 68° 683

Vāstusānti 684—687 (alle verschieden)
 Vāstusāstra 688
 Vināyottarjantardhāmadhye Maśādyas-
 daśacakra 1166
 Vijayā Phālgunakṛiṣṇā aus dem Skanda-
 purāṇa 352, 7
 Vijayapañcamī 353
 Vijayotsava jy. 1165.
 Viśaḍhamukhamāṇḍana von Dharmā-
 dāsa 848—850
 C. an. 850 (fr.)
 Viśvanamāṇḍana 710.
 Viśvānamālī 542 (fr.).
 Viśvānamālīyam Rikarāṇī 543
 Viśvāntapurāṇa s. 362
 Vināyakasānti 652
 Viśāhakarman 574.
 Viśāhapāṭala 1033 1034 (versch.)
 Viśāhapaddhati 575.
 — von Rāmadatta 573.
 Viśāhaprakaraṇa aus der Laghukārikā
 von Karka 576.
 Viśāhavrindāvana von Keśavārka 1032.
 C. von Gaṇeśa 1032.
 Viśvaparakāśapaddhati 571 (fr.). S. Cau-
 loṇanayana
 Viśvasāroddhara s. 1231.
 Viśvalaukikapentyaḥkārṇyakāra-
 bhāvarāḥya 931, 3 (fr.)
 Viśvadharmo Janmāṣṭamivrata 343.
 Viśvadharmottara 344 (fr.)
 Viśvadharmottare Aprājitīstotra
 345.
 — Ekadāśmāhātmya 346. 347.
 — Rājibhlekha 348.
 — Śāntyadhyaḥya 349.
 — Haucagītī 350.
 Viśvapāñjara aus dem Brahmāṇḍapu-
 rāṇa 197, 2 253. 254, 1
 Viśvapurāṇe Uṣāharanakhāṭī 312
 — Somavarivrata 313.
 Viśvapāñjana 658 659 (versch.)
 Viśvapāñja und Rāmapāñja 660.
 Viśvabhaktiśāroddhaya 712.
 Viśvāyāmālā Gayatriyāpottarāśāha-
 rāman 1262.
 Viśvasaṣṭranaman aus dem Padma-
 purāṇa 225 Mit einem C. von
 einem Śāikaracarya
 — aus dem Mahāharata 162—172
 C. von Śāikaracarya 166. 167. 172
 Viśvāśailāya 664
 Viśvaśāntasāhāyāvalī 665
 Viśvāśāntastotra Dakṣiṇākalikāvara
 1280, 2
 Viśvāśāntastotra von Kedarā 804—808.
 C. von Śāikarā 806.
 Viśvāśāntastotra 510

Vṛindāvanarāhasya aus der Varāha-
 samhītā 1389.
 Veṅkaṭeśasahasranāman aus dem Bra-
 hmāṇḍapurāṇa 255
 Vedastuti oder Śrutistuti s. Bhāgava-
 tapurāṇa.
 Vedāntaparibhāṭī 865.
 Vedāntasara von Śaṇḍananda 866—873.
 C. von Nṛsiṅha 871—873.
 Vaitaranidānamāhātmya 584.
 Vaidyakaśāstrasārasaṅgraha oder Yoga-
 samuccaya 1195.
 Vaidyakaśāstrasāṅgraha s. Yogacintā-
 mānī
 Vaidyājīvana von Lolimbarīja 1189—
 1191
 Vaidyavallabha oder Trisati von Śīr-
 āgadhara, Sohn von Devarīja 1200.
 1201.
 Vaidyavinoda von Bhaṭṭa Śaṅkara 1196.
 Vaidyāśrita von Moreśvara 1218.
 Vaidyākarāṇabhūṣana 758.
 Vaidyākarāṇabhūṣanaśāra 759.
 Vaidyāhamāhātmya aus dem Padma-
 purāṇa 226—228.
 Vaidyadeva 666.
 Vyutpattivāda 954.
 Vratārāja 518. 519 (fr.).
 Vratārka 532. 533. Auszüge aus dem-
 selben 534—536.
 Śāṅkhoddhiro Vajreśvarīmāhātmya
 1370.
 Śatacandipaddhati 1302.
 Śatacandiprayoga 1303.
 Śatacandividdhāna 1304.
 Śatacandisaṣṭracandiprayogavidhi von
 Karmalakara Bhaṭṭa 135.
 Śatapathabrāhmaṇa 51—55.
 Śataśloki s. Dravyagunāśataśloki.
 — von Vopadeva 1192—1194.
 Śāntistotra, angeblich aus dem Maṭya-
 purāṇa 297.
 Śāntāścarastotra 176, 2.
 Śabdasāhā 760.
 Śāyanti Ekādāśī s. Devāśāyanti.
 Śāntividdhi aus dem Uṭtaragṛhya 1110.
 Śāntistava 1286, 4.
 Śāntyadhyaḥya aus dem Viśvadharmo-
 ttara 349.
 Śipamocana aus dem Rudrayāmāla
 1270, 10.
 Śambhāvasāpāṭīyāni Kālikāvara
 1270, 12.
 Śaradātilaka von Lakṣmana 1273.
 Śaradātilaka Mahāśrītyūṣaṇa-
 pāṭīyāni 1274. 1275.
 Śaradastotra 478, 7

Śarīrakamīmāṃsabhāṣya von Śāṅkara
carya s Brahmasūtra
Śārngadharaśiṃhita med. von Śārngā
dhara 1197 1198 (fr) 1199 (fr)
Śalāgramastotra aus dem Bhaviṣyotta
rapurāṇa 279
Śāstradīpikaprakāśa 856
Śikṣā Pāṇinīya 129 130
Śivakavaca aus dem Rūdrayamala 363 1
— aus dem Skandapurāṇa 334
Śivakavacavidhī aus dem Lingapurāṇa
306
Śivagīta, angeblich aus dem Padma
purāṇa 229
Śivataṇḍava 471
Śivatanīvatāntre Pañcadaśīksyantra
1321
— Pratyakṣasiddhipañcadaśīvidyavidhī
1331 1332
Śivapāṇīkṣaramantra 1371.
Śivapurāṇe Parvātyaparādhavratā 314
Śivapurāṇa 1373
Śivamāhatmya aus dem Skandapurāṇa
335
Śivatrīvratā aus dem Skandapurāṇa
336—338
Śivatrīvratākatha aus dem Linga
purāṇa 307
Śivatrīvratamahatmya angeblich aus
dem Mahābhārata 181
Śivasamkalpa 46 2
Śivasahasranāman aus dem Mahābha
rita s Mahādevasahasranāman
— aus dem Saurapurāṇa 315
Śivarcasāndhika S 1343
Śivalikṣitajy 1120 1121 (Tabellen)
Śivavarnanāḥ 1372
Śivajaka, angeblich von Śaṅkaracarya
937
Śiśupalavadhā von Vagha 390 391
C Śivamkya von Mallinātha 392
Śiśrabodha jy 1048—1050
Śitalavratā aus dem Bhaviṣyottaraṇa
282 5
Śīdradharmatattva 527 528
Śṛṅgeśvalaka, einem Kālidāsa zuge
schrieben 472
Śyamalastotra 1290 5
Śyamapurāṇa 1366
Śyamajyōtirasahasranāman aus dem
Lūdrayamala 1249
Śyamastotra s Karpūrasūtra
Śrāvādvadaśīmahatmya (Śāṅkrapre
tākhyaṇa) aus dem Bhaviṣyottara
purāṇa 282 2
Śrāvāśikṣādvatavratā 667
Śrādhakālpasūtra oder Śaṅkandika
sūtra 75

Śraddhapaddhati 603—609 Grössten
teils verschieden
Śraddhavidhī 610
Śravanīprayoga 529
Śrīśukta oder Lakṣmīśukta 15—17.
Śrutabodha von einem Kālidāsa 809
— 815
C an 811 812
C von Nāgajī 813.
C Subodhīnī von Manohara 814
C. von Hamsarāja 815
Śrutastuti s Vedastuti
Śrāutapaddhati 121
Śrāutaprayogaratna 132
Śaṭpāncasika oder Horasātpāncasika
von Prithivyaśa 1000—1005 1031 3
C von Bhūṭa Utpalā 1000—1004
Śaṅgarāndra s Rūdrājapa.
Śaṅkaphala aus dem Jñānabhāskara
503
Śaṅkīpūjāvidhī oder Śutikaśaṅkīpūjā
vidhī 1378
Śodāyogamūrti aus dem Tājika
bhūṣaṇa 1143
Śodāyogah der dritte Abschnitt von
Nīlakanṭha's Tājika q v
Śodāśasāṃskarakapaddhati 540
Śodāśasāṃskarah 541
Śodhī 593
Śodhāśāṃskarakapūjāvidhī 689
Śodhāśāṃskarah 1122
Śamvatsaradīpikādhyaṇa ein Kapitel
aus dem Kāṇvaśānta 1019
Śamśāntaśānta 539
Śamśānta s Garbhādharmādyaṇa sam
śānta
Śamśāntamūrti gr 787
Śamśāntaśāntaśāntaśānta 1315
Śamśāntaśāntaśānta 354
Śamśāntaśāntaśānta 536
Śamśāntaśāntaśānta jy 1078
Śamśāntaśāntaśānta a, angeblich aus
einer Śāntaśāntaśānta 1123
Śamśāntaśāntaśānta 640
Śāntaśāntaśānta jy von Nīlakanṭha s
Tājika.
Śāntaśāntaśāntaśānta s Śāntaśānta
śānta.
Śāntaśāntaśāntaśāntaśānta aus dem
Rūdrayamala 303 1
Śāntaśāntaśāntaśāntaśāntaśānta
śānta 1236
— Pañcāśāntaśāntaśāntaśāntaśānta 1253
Śāntaśāntaśāntaśāntaśāntaśāntaśānta
śānta 341
Śāntaśāntaśāntaśāntaśāntaśānta
173
C. von Śaṅkaracarya 173

Samdhyā 690, 691.
 — oder Trikālāsamdhyā 697, 698, 1.
 Samdhyātarpanamantrāḥ 694.
 Samdhyātarpanavidhi 695.
 Samdhyāprayoga 693.
 Samdhyāvandana 696.
 Samdhyāvidhi 692.
 Samnipītakalikā med. 1186, 2.
 Samnipītanidānacikitsā von Bāhaḍa 1186, 3.
 Sapindikarapaśraddha 600—602.
 Saptapādārthī 911 +
 Saptasatikānyāsavidhi 1308.
 Saptasloki Gītā 154 197, 4.
 Saptasūtra Upaniṣad, Śāṅkarācārya zugeschrieben. 117.
 Saphalā Kṛiṣṇaikaśāśi Pauṣī aus dem Padmapurāṇa 352, 3.
 Samarasūtra von Rāmacandra 1161—1164.
 C an 1164.
 C. von seinem Bruder Bharata 1162.
 Sammohanatantre Gopālasahasranāman 1265—1268.
 Sarasvatīdvādaśanāman, angeblich von Śāṅkarācārya 197, 6.
 Sarasvatīsūtra gr 761, 762.
 C. Siddhāntacandrikā von Rāmacandrāśrama 763—768. CC.
 Śubodhikā von Sadānanda 769.
 C. Sārasvataprakriyā von Anubhūtiśvarīpa 770—772. CC.
 Śubodhikā von Candrakīrti 773 CC. von Mahīdāsa 774, 775.
 Sarasvatīstotra, angeblich aus dem Brahmāṇḍapurāṇa 256.
 Sarvatobhadramandala 648.
 Sarvadevapratīṣṭhā 705.
 Sarvaśāstrasāragraha Karmavipākā 557, 558.
 Sarvasārasamgraha Sūryārpaṇa s. Karmavipākā.
 Sarvopakāriṇī s. 947.
 Sarvopaniṣatsūtra 116, 3.
 Sahagamanavidhi 612.
 Sāmvatārikāikoddistāśraddha 595.
 Sākṣināmnī Mārgaśīrṣalkāśāśi aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa 352, 1.
 Sāṃkhyakārikā von Īśvarakṛiṣṇa 909.
 C. Sāṃkhyatattvakaumudī von Vācaspatimīśra 909, 910 (fr.).
 Sāṃkhyāyanatantra 1261.
 Sāmaveda Āraṇyagāna 80.
 — Ūhagāna und Ūhyagāna 81.
 — Grāmagēyagāna 82.

Sāmānyalakṣaṇāṅgikā 953.
 Sāmudrika 1170—1172 1175.
 —, angeblich von Nārada 1173.
 —, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa 1174.
 Siyamprātārhomavidhi 512 513, 2.
 Sāragrāha Karmavipākā s. Sarvasāstrasāragrāha Karmavipākā.
 Sārāṇī jy 984.
 Sārasamgraha 711.
 Sārasamgraha Gopālamāntravidhi 1270.
 Sārasvataprakriyā oder Sārasvatī Prakriyā s. Sārasvatīsūtra.
 Sārāvalī jy 1006.
 Sāroddhāra, ein Auszug aus dem Preṭakalpa des Garuḍapurāṇa q. v.
 Sāroddhāra jy. 1124.
 Sāvitrījapa aus dem Mahābhārata 174.
 Sāhityadarpṇa 821 (fr.).
 Sindhasthagurumāhātmya aus dem Brahmāṇḍapurāṇa 257.
 Sindhasthaguruvidhi 700.
 Sindhāśāradvātrīnīcat 410.
 Siddhasārasvata Bhuvaneśvarīstotra q. v.
 Siddhāntakaumudī von Bhaṭṭoji 747—751.
 C. Praudhamanoramī von demselben 752 (Tīlānta).
 C. Tattvabodhinī von Jñāneśvara Sārasvatī 753.
 C. Laghośabdenduśekhara von Nāgeśa 754, 755.
 Siddhāntacandrikā von Rāmacandrāśrama s. Sārasvatīsūtra.
 Siddhāntamuktāvalī s. Bhāṣāparīcheda.
 Siddhāntarāhasya s. Grāhalāghava.
 Siddhāntaśiromani von Bhāskara, ist der gemeinschaftliche Name für seine Schriften: Līlāvati, Bijaganita, Gaṇitādhyāya, Golādhyāya.
 Siddhivināyakaṇṭha 631.
 Sudarśanakavaca aus der Sudarśanasamhitā 1379.
 Sudarśanasamhitāyām Pañcamukhīhanumathavaca 113, 5.
 — Sudarśanakavaca 1379.
 Sundarītūpanī Upaniṣad 115.
 Sundarīśaktidāna s. Kālīśahasranāman.
 Suprabhāṣastotra aus dem Vāmanapurāṇa 310, 1.
 Subhāṣitaslokaḥ 477.
 Surūpadvādaśīvrata 668.
 Sūkṣmajātaka s. Laghujātaka.
 Sūktanīrṇaya 546.
 Sūtikāśaṣṭhīpūjāvidhi s. Ṣaṣṭhīpūjāvidhi.
 Sūryacandraparvakathā aus dem Brahmāṇḍapurāṇa 235.

Suryavrata nach dem Madanavratna und Sauradlarma 669
 Suryavratavidhana aus dem Sauradlarmottara 670
 Suryastava 113 7
 Suryastotra aus dem Mahabharata 17
 Surviradhana aus dem Mahabharata 176 3
 Suryavata s. harivata
 Svaraparadha und Namaparadha 389
 Somavatsamivasyavrata, angeblich aus dem Bhavishyapurana 361
 Somavativrata, angeblich aus dem Visoparana 313
 Saundaryalahari s. Anandalahari
 Saubhagyaavardhini s. Anandalahari
 Sauradlarma s. ryavrata 669
 Sauradlarmottara Suryavratavidhana 670
 Sauraparana Bhagavata 198
 — Sivasahasranaman 315
 Saurabhaganilata s. Simhastiprakarana
 Skandapurana Bhagavatanamini 1131 f 1
 — Abhivavrata 317
 — Kapilavasthivrata 318
 — Karttikamahatmya 319 (fr) 320 1
 — Karkkhanla 321 (fr)
 — Kumarikakhanla 323
 — Kojisvaratisthahariva 324
 — Gurugita 325 326
 — Gotridravratakatha 327 328
 — Devastyanil Vallasukla 329 16
 Papamocanika Caitrakritana 359 9
 — Purusottamanamasahatmya 329
 — Prabodhini Karttikasuklapakso 322 21
 — Mahatmya 330
 — Margasir amahatmya 331 332
 — Yamagita 333
 — Vijaya Phalgunakritana 359
 — Sivakavaca 334
 — Sivamahatmya 335
 — Sivaratisthara 336—339
 — Syamantakakhyana 339
 — Haritilikavratapujana 340

Stavaraja ein Loblied auf Ganesa 1297
 Stavaraja s. Bhismastavaraja 1297
 Stutikusuma 473
 Sthaviravata 126
 Smarantapalita 72
 Smrityarthasara (Irayascittiprakarana) 495
 Syamantakakhyana aus dem Skandapurana 339
 Svadl mantrastotra 1347 1
 Svapnadyaya 1176—1179 1180 1
 Svarastara s. Nam 1163
 Svasthaya s. Iyavasthaya
 Svasthaya aus Hemidris Dandika 103 704
 Svatantrajana, angeblich von Svasthaya 884
 Svaministotra 475
 Svasthaya 474
 Haugata aus dem Visvadharmottara 300
 Ha mantrastotra 220 1
 Ha upanishad 116 4
 Hapthapradipika 90 — 907
 Hanumatkavaca aus dem Brahmaia purana 258 259 (versch)
 Hanumatstasnamastotra 1389
 Hanumatvratamantravidli 1383 1
 Haritilikavrata aus dem Bhavishyapurana 280 281
 Haritilikavratapujana aus dem Skandapurana 340
 Hariva 183
 Hariva s. Kailasajatra 184
 Viddhā Haritasmriti 407
 Hitopades von Narayana 405
 Hiranyagarikā mhitayā s. Amaranilnamastotara 1254
 — Rimasavaraja 342
 Homavall 611
 Hrapraka s. J anasamulad pika 119
 Horavata casika s. Sapt casika
 Fragment eines astrologischen Werkes 1167

II. Verfasser.

Anantadeva, Sohn von Vijaya
 Sauradlarmastiprakasa 856
 Anubhavadharapa
 Sivasvataprakriya 770—772
 Annambhaia
 Tarkasamgraha und Tarkasamgraha
 hadiq ka 939—940

Appayadiksha
 Kunalaya anda und Kunalaya
 ndakritika 893—893
 Anubhavadharapa
 Kavalasamgraha 902
 Amarasinha
 Amarakosa oder Namagana
 ana 788—793

Allādanātha, Sohn von Siddha Lakṣmana:
Nirnayāmrta 500.
Āpadeva, Sohn von Anantadeva:
Mīmāṃsānyāyaprakāśa 857.
Īśvarakṛiṣṇa:
Sāmkhyakārikā 909.
Bhaṭṭa Utpala:
Prašnapañāna 1040.
C. zum Brihajātaka von Varāhamihira 989—991.
C. zum Laghujātaka von demselben 998.
C. zu der Satpañcāśikā von Prithuśāśa 1000—1004.
Udayadharma, Schuler von Ratnasinha Suri:
Vākyaprakāśa 782.
Riṣibudha, Sohn von Gaṅgādharma, Enkel von Viśvanātha:
Samskārahāṣaka 539.
Ekanātha, Sohn von Sūrīga:
C. zu Bhāskara's Karmakutūhala q. v.
Kankakīrti Gani, Schuler von Jayamandira:
C. zum Meghadūta q. v.
Kamalākara, Sohn von Rāmakriṣṇa, Enkel von Nārāyaṇa:
Nirṇayasindhu 524—526.
Śatacandīsambhacandīprayogavi-dhi 1305.
Sūdradharmatattva 527. 528.
Śrīvaṇīprayoga 529.
Karka:
Laghukārikāyām Vivāhaprakaraṇa q. v.
Kalyāṇa, Sohn von Mahīdhara, Enkel von Rāmadāsa:
Bīlatantra q. v.
Kalyāṇamalla, Sohn von Nārāyaṇa:
Anāṅgarāga 854. 855.
Kalyāṇarāya:
Śravanadvadaśivrata 667.
Kalyāṇarman:
Sārāvalī 1006.
Kavikarṇapūra:
Gaurāṅgaganoddeśadīpikā 721.
Kālidāsa:
Abhijñānaśākuntala 479.
Kumārāsambhava 365—372.
Meghadūta 411—416.
Raghuvansa 375—382, 1.
Kālidāsa (ein späterer):
Nalodaya 383.
Kālidāsa (irgend ein Dichter):
Maṅgalātaka 450, 451.

Kālidāsa (irgend ein Dichter):
Śrīṅgārtilaka 472.
Kālidāsa (irgend ein Verfasser):
Śrutabodha 809—815.
Kāśinātha:
Prašnapradīpa 1044—1047.
Lagnacandrikā 1054—1057.
Śighrabodha 1048—1050.
Kukkoka:
Ratirahasya 852.
Kriṣṇa, Sohn von Ballāla:
C. zu Śrīpati's Jātakapaddhati q. v.
Kriṣṇamīśra:
Pambodhacandrodāya 481. 482.
Kriṣṇānanda oder Bīlakriṣṇānanda:
Vāsanārāśyana 987.
Kriṣṇānanda:
Tantrasāra 1272.
Kedāra, Sohn von Pabbeka:
Vṛttaratnākara 804—808.
Keśava Bhaṭṭa, Sohn von Ananta, Enkel von Keśava:
Nṛsiṅhacampū 402 (fr.).
Keśava, Sohn von Kamalākara:
Jātakapaddhati 1013—1016 1018
Tājikapaddhati oder Varāphalipaddhati 1134. 1135.
Keśava (Keśavarāka oder Keśavāditya), Sohn von Rāniga:
Vivāhavrindāvana 1031.
Keśavamīśra:
Tarabhāṣā 929—931.
Kaivalyāśrama:
Saubhāgyavardhinī, ein C. zu Śāṅkarācārya's Ānandatāharī q. v.
Konda Bhaṭṭa, Sohn von Rāṅgojī Bhaṭṭa:
Vaijākaraṇabhūṣana 758.
Vaijākaraṇabhūṣaṇasāra 759.
Kṣīrasvāmin:
Amarakośodghatana 794.
Gaṅgādāsa, Sohn von Gopāla:
Chandomañjarī 816.
Gaṅgādharma, Sohn von Govardhana:
Gaṇṭhāmṛtasāgarī, ein C. zu Bhīskara's Līlāvatī q. v.
Gaṅgeśa:
Tattvacintāmaṇi 942 (Śabdakhaṇḍa).
Gaṇapati:
Gaṇapatīsāra 1093.
Gaṇapati, Sohn von Rāvala Harīśākhara, Enkel von Rāmadāsa:
Muhūrtagaṇapati 1058.
Gaṇeśa, Sohn von Keśava aus der Bharadvāja Familie:
Gṛhaśākhya 970—975.

Ganese Sohn von Kesava aus der
Kausika Familie
C zum Vivahavirindavana q v
Ganese Sohn von Gopala Enkel von
Kābnaṇi
Jatakalamkara und C 1019—
1023
Ganese Sohn von Dhundhiraja
Tāṇḍabhuṇa 1137—1143
Gadadhara
C zu Raghunatha's Tattvacinta
manidibhū 948 (fr)
Vyutpattivada 951
Gadadhara Tarkacarya
C zu dem Devimahātmya q v
Garga
Prasnamanorama 1038 1 (fr)
Garga
Pasakakevali 1150
Gopāla Sohn von Sukhadhara
C zum Ratirahasya q v
Goraksa
Goraksasataka 904
Govardhana
Aryasaptasati 425
Govardhana Sohn von Rama
Padmakosa 1113
Govardhana
Nyājabhoddini ein C zu Anant
bhāṭṭa's Tarkasamgraha q v
Govinda
Brahmasutrabhasya 861 (fr)
Govinda Sohn von Nilakīṇṭha, Enkel
von Ananta
Piyasadhara ein C zum Muhart
cintāmani q v
Candrakīrti
Subodhika ein C zur Sarasvata
prākṛija 773
Candrasekha
So lasasamskara 541
Jagadisa
Tarkāmṛita 926—928
Jagaddhara Bhaṭṭa
Stutikusumavali 473
Jagannatha Panditaraja
Ga gāharī 441—443
Bhāminivilasa 440 (fr)
Jagannatha Sohn von Mohana
Bhavarahasya 1105
Janārdana ein Schüler von Anubhu
tavarupa
Tattvaloka 890
Govamin Janardana Bhaṭṭa, Sohn von
Govamina Enkel von Srinivasa
Mantracandrika 1343
Jayadeva
Gitagovinda 426—436

Jayadeva
Tattvacintamanyaloka 949 (Pra
tyaksahanda fr)
Jayadeva Sohn von Mithadeva
Candraloka 819 820
Jayarama
C zu Raghunatha's Akhyatavāda
q v
Padarīhamalā 908 (fr)
Janakīnatha
Nyāyasiddhantamanjari 955—957
Jñanesvara Sarasvati
Tattvabodhini ein C zur Siddhā
ntakaumudī q v
Dhundhiraja Sohn von Ansinha
Jatakabharana 1028—1030
Trimalla Sohn von Vallabha Enkel
von Si ghana Bhaṭṭa
Dravyagunāśāstrosloki 1182—1184
Yogataṛa gni 1185
Trivākrama Bhaṭṭa Sohn von Nema
ditya
Darmyānticampū 401
Damodara Sohn von Gaṇḍadhara
Enkel von Devadatta
Yantracintamāsi 1362 (fr) 1363
Durgadeva
Samvatsarsrephala 1120
Dharmadasa
Vidagdhamanilasa 848—850
Dharmarājadhvarindra
Vedantāṇḍibhasa 865
Misra Nandarāma
Samketasandrikā 1078
Narapati Sohn von Amradeva
Narapatjayacarya q v
Narasinha Sohn von Nārāyaṇa Enkel
von Narasiṇha
Srautīprayogaratna 132
Navanidhirama Sohn von Sahumalla
Yogasamuccaya 1211 1
Nagaṇi Sohn von Hariṇi
C zum Śrutabodhi q v
Nagoṇi Bhaṭṭa oder Nagesa Sohn von
Siṇa Bhaṭṭa
Candīstotraprayogavidhī 1306
1307
C zum Devimahātmya q v
Par bhasendusekhara 741
Prāyascittendusekharasūtrasamgra
ha 586 (fr)
Mahābhāṣyaprad pōḍḍyeta 733 (fr)
Laghusabdendusekhara 754 755
Narada angeblich der Verfasser des
Mayuracitra 1115 1116
Narāyaṇa
Camatkaracintama 1 1030 1036—
1039

Nārāyaṇa:
 Itiṭopadeśa 405.
 Nārāyaṇa, Sohn von Ananta, Enkel von Hari:
 Muhūrtamārtanda 1071—1075 mit dem C Mūrtandavallabhā 1071—1073
 NārāyaṇaVadārka, Sohn von Narasiṃha.
 Naiṣadhyaprakāśa 397 398 (fr.).
 Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Rāmeśvara Bhaṭṭa:
 Aurdhvaḍeḥikapaddhati 520. 521
 Tulāparaśadāṇaprayoga 522
 Tristhaḥsetu 523 (fr)
 Prayogaratna 509—516.
 Nirmala, Sohn von Vallabha Bhaṭṭa:
 Alankāramāñjarī 851.
 Nilakanṭha:
 Āsvistutivyaḥkhyā 155.
 Nilakantha, Sohn von Ananta, Enkel von Cintāmani:
 Tājika oder Nilakanṭhī 1126—1128.
 Tājikanilakanṭhe Praśnatantra oder Praśnakaumudī 1132. 1133
 Sodāśayogāli 1129.
 Nilakanṭha, Sohn von Janārḍana:
 Śabdaśobbhā 760.
 Nilakanṭha, Sohn von Śaṅkara:
 Dānamayūkha 530 (fr).
 Rājābhīṣekaprayoga aus dem Nīti-mayūkha 531 (fr).
 Nṛsiṃha Bhaṭṭa:
 Vidhānamalā 542 (fr) 543.
 Nṛsiṃha, ein Schüler von Kṛṣṇānanda:
 C. zum Vedāntasāra q v.
 Nṛsiṃhāranya:
 Viṣṇubhakticandrodaya 712.
 Padmanābha.
 C. zu Prithivīdhara's Bhuvaneśvarīstotra q v.
 Padmakara, Sohn von Gopāla, Enkel von Nārāyaṇa s. Saṃskārabhāskara.
 Paramasukha, Sohn von Sītārāma:
 C. zum Uḍḍāyapradīpa q v
 Übersetzung des U. in Hindustāni 1091.
 Marīci, ein C. zum Ramalacintāmaṇi q v.
 Paraśurāma, Sohn von Karṇa:
 Mahārudrapaddhati 655.
 Pānini:
 Aṣṭādhyāyī 728—732.
 Piṅgala:
 Chandas 131.
 Puruṣottama:
 Abhinavātīmarasā, ein C zum Tīthyāḍipatra q v.

Prithuśāśa, ein Sohn von Varāhamihira:
 Śaṭpañcāśikā 1000—1005. 1051.
 Prithivīdhara, Schüler von Śaṃbhunātha:
 Bhuvaneśvarīstotra q v
 Laghusaptaśatikā 301, 4
 Prajapatiḍāsa:
 Pañcasvara 1112
 Prajñākara, Sohn von Vidyākara:
 Nalodayatikī 383.
 Pradyotana Bhaṭṭācārya, Sohn von Balabhadra
 Candralokaprakāśa 820
 Ballala:
 Bhojaprabandha 407—409
 Banī
 Kādambarī 399. 400.
 Būlakṛṣṇānanda s Kṛṣṇānanda.
 Bāhaṭa:
 Saṃnipātanīdānacikitsā 1186, 3.
 Bīlvamaṅgala:
 Govindadāmodarastotra 444.
 Brahmādītya oder Brahmārka, Sohn von Mokṣeśvara, Enkel von Jyotiḥsūdana:
 Praśnañjāna 1041. 1042.
 Brahmānanda Sarasvatī:
 C Advaitacandrikā zur Advaita-siddhi von Madhusūdana 889.
 Bhagavadḍāsa:
 Rasakadambakallolīnī ein C. zu Jayadeva's Gītagovinda q v
 Bhaṭṭācārya:
 C. zur Trisācchlokī q v
 Bhaṭṭāji Dīkṣita, Sohn von Lakṣmīdhara:
 Āśaucanirnaya 545.
 C. zur Caturvīṅśatīsmṛitī (Prāyaścittādhyaṅya) q v.
 Tīthīnīrṇayasamkṣepa 548. 549.
 Prandhāmanoramā ein C. zu seiner Siddhāntakaumudī q v
 Siddhāntakaumudī 747—751.
 Sūtakanirnaya 546.
 Bhaṭṭotpala s. Bhaṭṭa Utpala.
 Bharata, Sohn von Sūryadāsa:
 C zu Rāmācandra's Samarasāra q v.
 Bhartṛhari:
 Bhartṛhariśataka 417—424.
 Bhavānanda:
 C. zur Tattvacintāmapīḍhīti q v.
 Bhānūji Dīkṣita, Sohn von Bhaṭṭāji Dīkṣita:
 C. Vyākhyāśudhā zum Amarakośa q v.
 Bhānūdatta, Sohn von Ganinātha:
 Rasatarāṅgī 835—840.
 Rasamañjarī 841—846.

Bharavi
 Kirātajunīya 384—388
 Bhaskara Sohn von Mahesvara
 Karanakutubala 968
 Lilavati Bijaganita Ganitadhyaya
 Goladhyaya Diese vier Bücher
 vereint führen den Namen *Siddhantasiromani*
 Makaranda (?)
 Tithyadipattra q v
 Mahanta Mangaladasa
 Nimbēdityastotra 723
 Madanapala
 Madanavinoda 1219
 Madhusudana Sarasvati
 C zu Śankaracāryas Atmabodha
 q v
 Manohara Sarman
 Sabodhini ein C zum Śrutabodha
 q v
 Mammata
 Kavyaprakasa 817 818
 Mallari
 C zu Keśava's Tajukasphalapaddha
 ti q v
 Mallinatha
 Ghantīpattha ein C zum Kirāta
 junīya q v
 C zum Kumarasambhava q v
 C zum Meghaduta q v
 C Sarvamkāsa zum Sisupalava
 dha q v
 Mahākāśpa aka
 Anekārthabodhanimanjari 795—
 797
 Mahadeva Vedāntin
 Tatvanusandhana 891 892
 Maladeva
 Muhurtasiddhi 1077
 Mahadeva, Sohn von Kābhajit
 Bhavaphalaprādīpa 1030
 Muhūrtadīpaka 1068
 Mahadeva, Sohn von Balakrishna
 Siddhantamuktavali prakāśa. S
 Bhāṣaparīcheḍa
 Mahadeva Panatamakara Sohn von
 Mukunda
 Sarvopakarini ein C zur Bhava
 nandi q v
 Mahadeva Sohn von Pathaka Hari
 van a
 Jayalakṣmi ein C zur Varapa
 ticārya q v
 Mahīdasa Bhaṭṭa
 C zur Sarasvatīprakriya q v
 Mahīdhara
 C zum Brihajataka q v

Mahidhara Sohn von Ramadasa
 Mantramūḍodabhi und C Nika
 C zum Yogavastīśhasira q v
 C zur Rūmagita q v
 Mahesvara
 C zu Varāhamihira's Laghujataka
 q v
 Magla
 Śisupalavadha 390 391
 Madhava Sohn von Indukara
 Rūgvimśava 1186 1 1187
 Majaditya
 Balabodha 1035 (Abriss) 1036
 Marari
 Anurgharaghava 480
 Moresvara Sohn von Mamka Bhaṭṭa
 Vaidyamrita 1218
 Lajūkanatha Sohn von Balabhadra,
 Enkel von Harijit
 Jatakacandrikā 1024 1025 (fr)
 Raghudeva
 C zu Raghonathas Akhyātavada
 q v
 Raghunandana Sarman
 Kartavīryajunakrama 1279
 Raghunatha
 Akhyātavada 950
 Tattvacintamanidīdhiti 943 (fr)
 944 (fr)
 Ra vāda 902
 Ragunatha
 Tattvacintamanidīdhitikā 943 (fr)
 Patnakara Sohn von Devabhaṭṭa
 Jayasīdhakalpadevīya 517
 Rāṭyaka
 Nāḍāgnasloka 1109
 Rāma oder Ramacandra
 Ramalasastra Prasāntantra 1155 2
 Rīma Sohn von Ananta Enkel von
 Cintamani
 Muburtacintamani 1099—1064
 Śa nvasarād ghala, ein Kapitel aus
 dem Ramavinoda 1079
 Rīma Sohn von Kṛṣṇa Enkel von
 Pamacandra
 Ramalasastra 1155
 Rama oder Ramacandra Sohn von Vi
 dyādhara
 Kautukalīlāvatī 986
 Ramakṛṣṇa
 Padmapaspa jalā Bhavanīstotra
 449
 Ramakṛṣṇa
 C zur Lalitadasi q v
 Ramakṛṣṇa Sohn von Lakṣmana Enkel
 von Vṛṣabhāṣya
 C zu Bhaskara's Lilavati Bija
 ganita Ganitadhyaya q v

Rāmacandra:
 Bhairavadīpadānavidhī 1340.
 Rāmacandra, Sohn von Kṛṣṇa:
 Kālanirnayadīpikā 498
 Prakriyākaumudī 742—745.
 Rāmacandra, Sohn von Janārdana,
 Enkel von Puruṣottama:
 Rādhāvinoda 463.
 Rāmacandra Bhaṭṭa, Sohn von Viṭṭhala
 Enkel von Bālakṛṣṇa, und von
 Mutters Seite Enkel von Raghunātha
 Bhaṭṭa:
 Kṛtyaratnāvalī 499.
 Rāmācandra Vajapeyīn, Sohn von Sū-
 ryadāsa
 Samarasāra q. v.
 Rāmacandraśrama:
 Siddhāntacandrikā, ein C. zu den
 Sarasvatīsūtra q. v.
 Rāmadatta, Sohn von Gaṇeśa, Enkel
 von Rudradeva:
 Vivāhapaddhati 573.
 Rāmadeva:
 C. zum Mahimnahstava q. v.
 Rāmavarman, Sohn von Himmativa-
 rman:
 C. zur Rāmāgītā q. v.
 Rāmasavaka, Sohn von Devīdatta:
 Muhūrtadīpaka 1069. 1070.
 Mahājīra und Muhūrtabhūṣana 1069
 Rāmānuja:
 Rāmāgītāstotra 197, 3
 Lakṣmaṇa Devarāṣi:
 C. zu Jāgannātha's Bhāminīvilāsa
 q. v.
 Lakṣmaṇa, Sohn von Kṛṣṇa, Enkel
 von Vijaya:
 Śāradātīlaka 1273
 Lalimaṇi:
 Muhūrtadarpaṇa 1066
 Lolimbavāja, Sohn von Divākara:
 Vaidyājīvanā q. v.
 Varadarāja:
 Madhyasiddhāntakaumudī 757.
 Varāhamihira:
 Brihajjātaka 989—991
 Brihatsaṃhitā 988 (fr.).
 Laghujātaka 993—998.
 Vallabhadeva:
 C. zum Kumārasambhava q. v.
 Vallabhācārya, Sohn von Lakṣmaṇa:
 C. Subodhīnī zum zehnten Skā-
 ndha des Bhāgavatapurāṇa q. v.
 Kṛṣṇasahasranāmān aus seinem
 Bhāgavatācārasamuccaya 708.
 C. zu seines Sohnes Viṭṭhaleśvara
 Vallabhācārya q. v.

Vāgbbata, Sohn von Soma
 Vāgbbatālamkāra 822 823
 Vācaspati Miśra:
 Sāṃkhyatattvakaumudī 909 910
 Vācaspati, Sohn von Pramoda:
 Atāṅkadarpaṇa, ein C. zum Ru-
 gviniscaya q. v.
 Vālmiki (?):
 Gaṇḍvīstaka 439
 Vāsudevendraśiṣya:
 Tattvabodha 893—895.
 Vijayarākṣita:
 C. zum Rugviniscaya q. v.
 Vijñānesvara:
 Āsaucadaśaka 503
 C. Mitākṣarā zum Yājñavalkya-
 dharmasūtra q. v.
 Viṭṭhala, Sohn von Nṛsiṅha, Enkel von
 Rāmacandra:
 C. Prasāda zur Prakriyākaumudī
 q. v.
 Viṭṭhala Dīkṣita, Sohn von Bābaśarmān:
 Kuṇḍamaṇḍapasiddhī 706. 707.
 Jātakaṇḍapaddhatikālpavallī 1027.
 Viṭṭhaleśvara oder Viṭṭhala, Sohn von
 Vallabhācārya:
 Yamunāstapadī 461.
 Vallabhāṣṭaka 709
 Vidvanmandana 710.
 Svāmīnīstotra 475.
 Svāmīnyastaka 474
 Vidyāpati:
 Puruṣaparīkṣā 406.
 Vidyābhūṣana:
 C. zu Govinda's Brahmasūtrabha-
 sya q. v.
 Viśrāmātmaja:
 Praśnacūlāmaṇi 1043
 Viśvanātha oder Viśveśvara, Sohn von
 Kamalākara s. Viśveśvara.
 Viśvanātha, Sohn von Gopāla:
 Vratarāja 518. 519 (fr.)
 Viśvanātha, Sohn von Candrasekhara:
 Sūhṛtyadarpaṇa 821 (fr.)
 Viśvanātha, Sohn von Divākara:
 C. Udāharana zum Grabslāghava
 q. v.
 C. und Udāharana zu Keśava's
 Jātakaṇḍapaddhati q. v.
 C. Makarandodāharana q. v.
 C. zu Nīlakaṇṭha's Sōḍaśayogikā.
 S. Tājika.
 Viśvanātha, Sohn von Puruṣottama:
 Vivāprakāśapaddhati 571 (fr.).
 Viśvanātha Pañcanan:
 dyānīvaṇa:
 Bhāṣāparīcheda
 dhāntamuktā.

- Visvesvara
 C Adhyatmadīpika zur Asava
 kṛgita q v
 Visvesvara oder Visvanatha Sohn von
 Hamalakara
 Jātakapaddhati 1126
 Visvesvara Blatta Sohn von Ietti
 Blatta
 Malarsavakarmavipaka 506
 Visu Bhatta Sohn von Ramakṛṣṇa
 Iridocaniraya 544
 Visnupuri
 Bhaktiratnavali 704
 Viṇuvarman
 Paṭantra 403 404
 Vedavyasa Bhaṭṭa
 Rājanayatra 135
 Vajjala König von Patana
 Prabhodhacandrika 783 784
 Vaidyanātha Sohn von Iama Blatta
 C Alampikaracandrika zum Kuva
 liyanūda q v
 Vopadeva, Sohn von Kesava
 Karikalpadrūpa 778 779
 Mantramahodadhi und C Nūka
 1341 1342
 Mughalalodha 77
 Dattalokī 1192—1194
 Vyasaṅgaṇapati
 Vaidyakaśāstrasāraṅgraha oder
 Yogasamuccaya 1193
 Bhaṭṭa Śa kara, Sohn von Ananta
 Blatta
 Vaidyavinoda 1196
 Śa kara Sohn von Nilakantha, Likel
 von Śa kara
 Vantarka 532—536
 Śa karaśāstraṅgraha 716 (fr)
 Śa kara, Sohn von Ratnakara
 C zum Maṭṭanāṭṭava j v
 Śa karasvamin
 Lalitastavaratna 470
 Śa karācārya
 Ajāridhasundarastotra 874
 Ātmabodha 85—860
 Anandalaharī 880—887
 Candrapāṇi alibhāva 85
 Jālamuktistotra 310 z
 Jīṇurasindarimānasapuja 880
 Dṛṣṭimāntrāṭṭava 808—860
 Bhāṣavād, Habbava 150
 Bhāṣagovindastotra 883
 Malavakavivaraṇa 881
 C zu dem Viṣṇuśāstranāman aus
 dem Mahābhārata 160 167 170
 Śa kara 937
 C zum Śaṅkarācārya 173
 Śaṅkasūtra 117
 Śaṅkavādivadāsanāman 197, 6
 Svātmanirūpana 881
 Śa kara rya (?)
 C zu dem Viṣṇuśāstranāman aus
 dem Īadmapurāṇa 225
 Śa rugadhara Sohn von Damodara
 Śa rugadharaṅgīlita q v
 Śa rugadhara Sohn von Devaraja
 Vaidyavallabha oder Trivati j v
 Śa romaṣi Blatta
 Muktaratna 1067
 Śaṅkardatta
 Gāṇapatimanasapujana 626
 Śaṅkarāma, Sohn von Viśrama
 Chanlogaṇam Ahnika 699
 Śaṅkalīya
 Śaṅkadarthī 911
 Śrīkantha
 C zum Viṅṭharatnakara q v
 Śrīdatta
 Acarādarsa 501 502
 Śrīdhara, Sohn von Nāgavīṇu
 Śmṛtyarṭhasara 495 (Irayacitta
 prakaraṇa)
 Śrīdharaśvamin
 C Subodhīni zur Bhāṣavādīpika q v
 C Bhavarthadīpika zum Bhāṣa
 vatajūṇa j v
 Śrīnivaśa, Vater von Śrīniketana
 Grossvater von Janardana
 Śivarecanacandrika
 Śrīpati Sohn von Nāgadeva
 Jītakapaddhati 1010
 Jyotīratnamāla 1009—1011
 Śrīpati Sohn von Lakṣmīnāṭha
 Blatta
 Jāmalasūtra 1156 1157 (fr)
 Śrīlāra
 Śa karādhīyācārya 393—396
 Śaṅkanātha
 Vedantāra 866—873
 Śaṅkananda
 C Subodhīni zu Īamāramas
 dīdhāntacandrika 6 Śaṅkarā
 sūtra
 Śaṅkara
 Kāṇāṭṭava oder Kāṇāṭṭava
 49
 Īa kara 860 863 (fr) 864 (fr)
 Śaṅkarācārya 700
 Śaṅkarācārya
 Hāṭṭarāṭṭipika 900—907
 Hāṭṭarāṭṭa
 C zum Śaṅkarācārya q v
 Hāṭṭarāṭṭa
 C zum Śaṅkarācārya q v
 Hāṭṭarāṭṭa (Hāṭṭarāṭṭa)
 C zum Śaṅkarācārya q v
 Hāṭṭarāṭṭa (Hāṭṭarāṭṭa)
 Tā kara 1144—1147

Harikriśṇa.

Sanskritamājari 787.

Harṣakīrti:

Kaliyugāṣṭaka 478, 1

Sīradāstotra 478, 2

Yogacintāmaṇi Vaidyakaśāstrasam-
graha 1208 1209 (fr.)

Yogacintāmaṇi aus dem Uttara-
khaṇḍa 1186, 5.

Hastīmālaka:

Brahmamahiman 888, 1

Hemacandra:

Abhidhīnacintāmaṇi 798—802

Līṅgānuśāsina 780 781

Hemādri:

Caturvarṇacintāmaṇi 496 (fr des
Dinakhaṇḍa).

III. Citate.

Aṅgiras 1067

Atri 1066.

Atharvavedinīm Gṛihyaparīṣṭa 499
548.

Adbhutaśāra 499.

Adbhutāśāra 548.

Anaṅgaraṅga 1211.

Ananta Bhāṣa 499. 500 (und Ananta-
bhāṣiṣya) 548.

Aniruddhasamhitā 624.

Anubhūtiśvarūpācārya 231.

Aparārha 500. 548 632.

Amṛteśvaratantra 1259.

Arṇava 500. S. Govindīrṇava, Smṛti-
tīpāhārṇava

Āśvinīkumārśambhitā 1186.

Āgamakalpalatā 1344

Āgamottara 1272.

Ācārāṭhaka 716.

Ācārādīpa 558.

Ācārapradīpa 499. 548

Ācārādāra 711.

Ācāryaśāṣṭi 669.

Ātreya med 1218. Bṛhad Ātreya
med 1185.

Ādipurāṇa 719.

Ādivārha 717.

Ārogyadarpaṇa 1185.

Ārṣṭhepi 1067

Asaucādāra 711.

Āvalīyana mit dem U. von Nārāyaṇa
547.

Ujyala 719

Ujyalanīlmaṇi 718

Ullāmareśvaratantra 1327.

Ullāsatantṛa 1259.

Uttaratantra 1349.

Bhāṣa Ujyala 1132

Uḍayana 890.

Ukṣocaya 1065 1066

Ukṣāṭhaka 1272.

Ukṣāṭhakaṇḍi von Vaidyanātha 969.

Karapīḥṣṭi von Bhānu Dīvajña 969.

Karpapūra I. o. Kavīkarpapūra 719.

Karmāmṛta I. o. Kṛṣṇakarmāmṛta von
Bilvamaṅgala 718. 719.

Karmaprakāśa 550.

Karmavipāka 550. S. Mahīrṇavaka-
rmavipāka und Śāraṅgīha Karma-
vipāka.

Karmavipāka von Śūṭīpa 556

Karmavipākasaṃgraha 556.

Karmavipākasamuccaya 556.

Karmavipākasāra 556

Kalpataru 547. 548.

Kalyāṇavarman, Verfasser der Śārāvalī
1016. 1019.

Kāśyapa Astronom 1066. 1067.

Kāśyapaśāṅhitā 1079.

Kāthakagrihya 548.

Kāthakagrihyaparīṣṭa 500

Kātyāyanasamhitā 718

Kātyāyanītantra 1301.

Kāmādhenustikā von Ananta, Sohn von
Cintāmaṇi 1059.

Kārikā 120.

Kālacandīśvaratantra 1259.

Kalattavivēcana 499.

Kālāndīrṇava von Śāyapa 517. 547. 646.

Kālādāra 500. 548.

Kālīkrānta 1272

Kalottaratantra 548.

Kumarītantra 1272.

Kulacūlamani 1349 1351.

Kulīṃpita 1222.

Kulārṇava 1322.

Kūrmayāmala 571.

Kṛtyakalpataru 500.

Kṛtyacintāmaṇi von Śivarama 699.

Kṛṣṇacātanya 719.

Kṛṣṇabhāṣi 509.

Kṛṣṇātreya med. 1185

Kṛṣṇasampradīya 1301

Kṛṣṇavāmsa Astronom 1016

Triśatācārya I. e. Tisatr 1185.
 Triśthalisetu 548 1067
 Trilohyaprakāśa 1132.
 Trojaka 231
 Dasaṅgraja 624.
 Danakamalākara 580
 Dīnukelikaumudī 718
 Dīmodarapaddhati 1016.
 Dīmodaraja 500.
 Dīhakarī Astronom 982.
 Divodasa 547.
 Divodasiya 499 548.
 Dīdhitividyotana von Jayarāma 908
 Dīpikā 499. 548 1065 — 1067 8.
 Nirṇayadīpikā.
 Durgotsava 500.
 Devajiniya 520.
 Devadāsiya 500
 Devadāsiya Autor 1083.
 Devadāsiyata 1100.
 Devasāmin 548.
 Devyāgama 1272.
 Daivajñāmanohara 1065—1067.
 Daivajñāvallabha 1065. 1066.
 Dharmaprasāriti 545.
 Dhavala 500.
 Navacakreśvara 1272.
 Nāgarjuna 1185.
 Nārada 1066. 1067. Vriddhanārada
 1067.
 Naradapañcarātra 718.
 Nāradasaṁhitā 1066.
 Nāradiya 718. 1066.
 Nārāyaṇadāsa 1104.
 Nārāyaṇavṛtti (zu Āśvalāyana) 547.
 548.
 Nityāśodasākārnatantra 1255
 Nimbādityasampradīyinaḥ 548
 Nirṇayadīpa 499. 547. 548.
 Nirṇayadīpikā 548.
 Nirṇayapradīpa 646.
 Nirṇayasindhu von Kamalākara 517.
 545. 569
 Nirṇayāmṛta von Allādanātha 499. 517.
 547. 548 667.
 Nilakantha Astronom 1016.
 — Sohn von Ananta, Vater von Go-
 vinda (Muhūrtacintāmanītikā) 1065.
 Nilasūtrasvatatantra 1272.
 Nṛsiṅha 1065.
 Nṛsiṅhasprasāda 499. 548 1065.
 Nṛsiṅhasarvasva 712
 Nyāyakaustubha von Mahādeva Pura-
 tamakara 947.
 Nyāyabhāṣakara 955
 Pakṣadharamiśra 947.
 Brihat Pañcarātra 647
 Paṇḍita 1066

Paramasāṁhitā 624.
 Parāśara jy 1066
 Pākānirṇaya von Candracūḍa 541
 Pārāśara med. 1218
 Pārjāta 500 548 & Prayogapārjāta.
 Plāgalāmata 1272.
 Purāṇasāraṇadrikā 646.
 Purāṇasamuccaya 499 500 518 646
 Puruṣasāṁhitā & Śrī-āstra
 Puṣkarapurāṇa 500.
 Pustakamalākara 648
 Prathivīandrolaya 499 548
 Prithivīdhatācārya 231.
 Prajāpatiśrāṇa Jātaka 1083
 Prayogapārjāta 499 509. 548 1183.
 Prayogaratna von Nārāyaṇa 541.
 Prayogasāra 1307.
 Prayogārṇava 14.
 Prāśnacandēśvara 1133.
 Prāśnacintāmanī 1133
 Prāśnatāntra (Tājjikokta) 1132.
 Prāśnapradīpa (nicht von Kāśinātha)
 1132.
 Prāśnabhairava von Gaṅgādhara 1101.
 Prāśnavidyā & Candēśvarapraśnavidyā.
 Prāśnacintāmanītantra 1255
 Prabhādasāṁhitā 672.
 Phalaprādīpa 1067.
 Balabhadra, Sohn von Viśvudāsa 946.
 Bahurūpāṇṭakatantra 1255.
 Bādarāyaṇa Astronom 500. 1066 1067.
 Bādhiḥla Autor 79.
 Bālatantra med 1205.
 Bīlvamaṅgala 718
 Brīhijjātaka 1067, 1101.
 Brīhadvāmana 717.
 Brihaspati 1066. 1067.
 Bauddhasarvasva 1185.
 Brahmatāntra 1132.
 Brahmaprakāśikā 890
 Brahmayāmala 1112.
 Brahmar-saṁhitā 1067.
 Brahmasāṁbhū Astronom 571.
 Brahmasaṁhitā (bhakti) 718.
 Brahmasiddhānta jy. 1136.
 Bhaktirasāmṛitasindhu 718.
 Bhagavatsaṁdarbhā 717.
 Bhatta 1272.
 Bhattojīdikētiya 545.
 Bhadrāsauṇaka 1185.
 Bhallūka 1185.
 Bhāgavatāṁpita 718.
 Bhāguri Astronom 1066.
 Bhāttālamkāra von Anantadeva 856.
 Bhāradvājasāṁhitā 1066.
 Bhārgavārcanadīpikā 499. 548
 Bhāṣakara Philosoph, und die Bhāṣa-
 rīyāḥ 890.

Vāmana-sambhita 1066.
 Varāhītantra 302 1301. 1305.
 Varāhika von Vṛjhaḥśārya 969.
 Vāreḥatantra 969.
 Vāreḥikapurāṇa I. e. Rāmāyana 718.
 Vāstu-śāstra 1066.
 Vyāsa-kalpatala von Cakrapāṇi 1160.
 Vyāsa-śāstra 554.
 Vāgadharmādhara 719.
 Vidyābhāṣya-paddhati 500.
 Vidyānamāli 520.
 Vidyāratna 1065.
 Vinyogadīpikā 14.
 Vivāhapatala 1067. S. Satyāgṛhya°, Śaun-
 nakīya°.
 Vivāhavyādhāvana von Keśavārka 1065.
 Viśvakarma 1066.
 Viśvaprakāśa 718.
 Viśvaprakāśa-paddhati 1065.
 Viśvarūpa-bandha 500.
 Viśvaśratatantra 1351.
 Gadya-Viśva dh. 548.
 Viśva-dharma 571.
 Viśva-rahasya 712.
 Viśva-lubdhāvalokana 550.
 Vṛttikṛit 132.
 Vṛinda med. 1185.
 Vāḥkṛānāsasambhita 79.
 Vāḥkṛānāsasambhita 1066.
 Vāḥkṛānāsasambhita 1205.
 Vāḥkṛānāsasambhita med. 1185.
 Vāḥkṛānāsasambhita 1272.
 Vāḥkṛānāsasambhita 712.
 Vāḥkṛānāsasambhita 546.
 Vāḥkṛānāsasambhita 79.
 Vyāsa-śratatantra Jy. 1066. 1067.
 Vyāsa-śratatantra 1066.
 Vyāsa-śratatantra 616.
 Vyāsa-śratatantra 1065.
 Vyāsa-śratatantra 1065—1067.
 Vyāsa 1066.
 Śa. śratatantra 500.
 Śa. śratatantra 890.
 Śa. śratatantra 1205.
 Śa. śratatantra Jy. 1067.
 Śa. śratatantra 120.
 Śa. śratatantra 1066. 1067.
 Śa. śratatantra 1272.
 Śa. śratatantra 1066. 1067.
 Śa. śratatantra 1205. 1205.
 Śa. śratatantra Jy. 1065.
 Śa. śratatantra Jy. 1067.
 Śa. śratatantra 1067.
 Śa. śratatantra 571.
 Śa. śratatantra 514.
 Śa. śratatantra 501.
 Śa. śratatantra 1272.

Śūlapāṇi 547.
 Śaiva-siddhānta-śākhā 704.
 Śaunaka 1066.
 Śaunakīya-vivāh-patala 1016.
 Śrīdhara-paddhati 969.
 Śrīdhara-śārya Astronom 1016.
 Śrīdhara Jy. 1065.
 Śrīpati und Śrīpati-paddhati Jy. 1016
 (und C). 1066. 1067 1101.
 Śrīpati-datta Grammatiker 934.
 Śrīprasaśasambhita 1352.
 Śrīprasaśaśāstra 1352.
 Śrīvidyā 1272.
 Śrīśāstra 79. Śrīśāstra Puruṣasam-
 bhita 79.
 Śrutakīrti Astronom 1067.
 Sattvaśāstra 500.
 Satpāṇi-śāstra 1132.
 Samvatsara-pradīpa 500.
 Samhita-śāstra 1066.
 Samhita-śāstra 1067.
 Samhita-śāstra 1066.
 Sakalāśroddhāratatantra 1327.
 Samkalpa-dīpikā 611.
 Satyāgṛhya, Verfasser eines Jātaka 1016.
 1067.
 Samvatsara-paddhati 499. 547.
 Saptarāśya 1066.
 Samvatsara-tatantra 1322.
 Samavajīyatantra 1160.
 Samavajīra 1066 1132.
 Samavajīra, Verfasser eines Tājika
 1132.
 Sammohanatantra 1255.
 Sarvaśāstra-śārya 548.
 Sarvaśāstra-śāstra 1019.
 Śāgarasambhita 1207.
 Śāṅkhyā-śāstra 500.
 Śāṅkhyā 550.
 Śāṅkhyasambhita 79.
 Śāṅkhyasambhita dh. 616.
 — Jy. 1065.
 — med. 1185. 1205.
 Śāṅkhyasambhita 711 (dh.). 1066 (Jy.?)
 Śāṅkhyasambhita 1067. S. Jyoti°.
 Śāṅkhyasambhita 722.
 Śāṅkhyasambhita 502.
 — tāt. 1324. S. Śāṅkhy°.
 Śāṅkhyasambhita tāt. 1324.
 Śāṅkhyasambhita 132.
 Śāṅkhyasambhita-tatantra 1255.
 Śāṅkhyasambhita 1067.
 Śāṅkhyasambhita 120.
 Śāṅkhyasambhita 1218.
 Śāṅkhyasambhita 550.
 Śāṅkhyasambhita 1272.
 Śāṅkhyasambhita 1117.

Druck von G. Kreysing in Leipzig.

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

LIBRARIAN, GOVERNMENT ORIENTAL MSN. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE SCIENCE COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND EDITION

MADRAS.

BY SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CURATOR GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND DEPT. OF SANSKRIT AND
HINDU STUDIES, MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(CONTINUED)

MADRAS

THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā ^C		
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya	
1222	"	4174	"	"	
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	
1225	"	2784	"	"	
1226	"	2981	"	"	
1227	"	2977	"	"	
1228	"	2980	"	"	

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

EDITOR OF GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
CO. ARABIC LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF MADRAS

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRINTING PRESS

1915

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
SANSKRIT MANUSCRIPTS
IN THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AT
COMBESHAW'S PUBL. CO. PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND PART

MADRAS:

THE SUPERINTENDENT, GOVT. PRINT PRESS.

1905.

3610

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

Curator, Government Oriental Manuscripts Library and Professor of Sanskrit and
Comparative Literature in the University of Madras.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND PART

MADRAS
THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	P
1225	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

5

SANSKRIT MANUSCRIPTS

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

M RANGACHARYA, M A RAO BAHADUR.

CURATOR (IF ANY) OF THE MUSEUM THAT HAS THE COPY OF THE
 OF THE MUSEUM THAT HAS THE COPY OF THE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV--UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

1662

APPENDIX

IN F. F. HUTTENSTEN ET AL. • ENTIRE

1.

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Mandakī-śikṣā	Mand ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CHIEF GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARIAN AND JOINT SECRETARY TO THE GOVERNMENT OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL IV - UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS:
THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS.

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvaja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nāradaśikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
SANSKRIT MANUSCRIPTS
IN THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO SHAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENT COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND PART

MADRAS.
BY SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRINTING OFFICE.

1904

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2734	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A RAO BAHADUR,

Curator Government Oriental Manuscript Library and Professor of Sanskrit and
Hindu History in the University of Madras.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

1900

MADRAS
THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyasikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkā	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	P
1225	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CHIEF ASSISTANT LIBRARIAN AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE GOVERNMENT OF MADRAS, 1913.

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyasikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māndūkī-śikṣā	Māndūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CLERK, GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
OF SANSKRIT PHILOSOPHY, TRIPURARAYAN COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV - UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

1105 P P 11

MADRAS.

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māndokī-śikṣā	Mānd ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
SANSKRIT MANUSCRIPTS
IN THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY
M. RANGACHARYA, M.A., RAO SAHADUR,
CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
COMPARATIVE LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND PART

MADRAS.
THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS, 1928.

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-sikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māndūkī-sikṣā	Mand ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nāradaī-sikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-sikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

Curator Government Oriental Manuscripts Library and Professor of Sanskrit and
Co. Librarian of the University

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

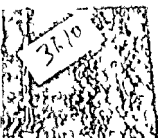
VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1914

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3813 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Manduka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

RY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR.

CURATOR G. SPERMANT, CENTRAL MSS. IT. CAT. AND PROFESSOR T. SANSKRIT AND

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

• J E C N D I 17

MADRAS

THE SUPERINTENDENT OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

21 5

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyakaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nāradaśikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR (GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM) AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
CLASSICAL LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS
THE SUPERINTENDENT OF GOVERNMENT PRINTING

1908

3

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyasikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māndūkī-śikṣā	Māndūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

EDITOR OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS
AND LECTURER OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	P
1221	"	4173	Māndūkī-śikṣā	Māndūkā	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	P
1225	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CURE BY COVENANT RE 14 JISS 11 SATY AND PROPY A 1 BUN MIT AND
 EL ANATHE C 1 IN 1 C LE 1

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPANISHADS AND STHALAMAHATMYAS

1000 1000 1000

MADRAS

THE INSTITUTIONAL C

41 NT 111E2

11

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C		
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Mand.ka	
1222	"	4174	"	"	
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	
1225	"	2784	"	"	
1226	"	2981	"	"	
1227	"	2977	"	"	
1228	"	2980	"	"	

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvaja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
 OF THE
 SANSKRIT MANUSCRIPTS
 IN THE
 GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
 LIBRARY, MADRAS

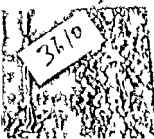
BY
 M. RANGACHARYA, M.A. RAO BAHADUR,
 CURATOR GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
 CO. ASSISTANT GOV. GEN. OF INDIA

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS
 THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-sikṣā ^C	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Mandukī-sikṣā	Manduka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Naradī-sikṣā	Narada		P
1224	"	4175	Pāṇini-sikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU PHILOSOPHY, MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV - UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

GOVERNMENT PRINTING, CO.

1915

1215

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Narada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
SANSKRIT MANUSCRIPTS
IN THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,
CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
CO-ORDINATOR OF THE LIBRARY COMPLEX

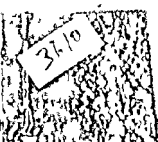
PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV - UPAPURANAS AND STHALAMAHÄTMYAS

SECOND PART

MADRAS
THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1908

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Reference
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

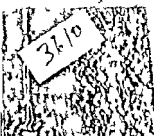
A DESCRIPTIVE CATALOGUE
 OF THE
 SANSKRIT MANUSCRIPTS
 IN THE
 GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
 LIBRARY, MADRAS.

BY
 M. RANGACHARYA, M.A. RAO BAHADUR,
 CURATOR GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM, TRIPATI, AND DEPUTY COLLECTOR SANSKRIT AND
 CO. MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS
 SECOND PART

MADRAS
 THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Manduka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Naradī-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU PHILOSOPHY

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

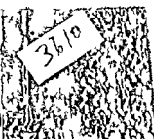
VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, COLLEGE

PRINTED BY

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaka-śikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2950	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

GRADUATE OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
CO. MANAGER (HINDI) IN THE GOVERNMENT

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3813 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Māndūkī-śikṣā	Māndūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR (GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS) AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE, UNIVERSITY COLLEGE, MADRAS.

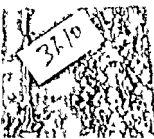
PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bharadvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja	P
1221	"	4173	Mandūkī-śikṣā	Mandūkā	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	P
1225	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CLERK OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND DEPT. OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE, MADRAS

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

IN COMPLETE

MADRAS

THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS.

1904

3710

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣa ^C			P
1220	"	3833 E	Bharadvāja-śikṣa ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandakī-śikṣa	Mand ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Naradī-śikṣa	Narada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣa	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CLERICAL ASSISTANT IN THE LIBRARY AND DEPT. OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE GOVERNMENT OF

INDIA

